

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσσια"

Handwritten text in Greek script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and the watermark.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκο-
λουθίαν μετὰ καὶ τοῦ Τυπικοῦ.

Ἠ δὲ

Μεθ' ὅσης εἶπεν τῆς ἐπιμελείας ἐκ τῶν πολλῶν σφαλ-
ματων ἐκκαθαρθέν, καὶ πολλαῖς προσθαφαιρέσεσι
τακτοποιηθέν, καὶ ἀκριβῶς διορθωθέν παρὰ

τῆς Κεντρικῆς Πνευματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐκδίδεται τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ
Μεγάλης Ἐκκλησίας.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ἈΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

1843.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἐχων ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'· καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.

Εἰς τὴν Α', Τῶν ἁγίων ἐπτὰ μαρτύρων τῶν Μακαβαίων, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Ἐσπέρας, πρὸ τοῦ σημεῖναι μετακομίζεται τὸ Τίμιον Ξύλον ἀπὸ τοῦ σκευοφυλακίου, καθὼς ἐν τῇ ἰδίᾳ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός. Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στχ. 5', καὶ ψάλλομεν ὁτχρ. προσόμ. τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ', καὶ τῶν ἁγίων γ'. Τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.
Ως κοινὸν φυλακτήριον, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος, τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπασώμεθα· καὶ γὰρ κοιμίζει παθήματα, καὶ παύει νοσήματα, καὶ παντοίων ἀλγειῶν, ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας, ὑπὲρ ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ ρεῖθρα τῶν θαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐτοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνοῦσι καὶ σέβουσι.

Οὐ τοῦ βίου τοῖς κύμασι, θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμαινόμενοι, ὡς εἰς ὄλκαδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα. καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ραγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

(Αὐγουστος.)

Υπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα· προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Ἔτερα στιχηρὰ τῶν ἁγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἐπτὰ, στύλοις ἐπαίρομενον, ἢ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανῖαι καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσέως θεσπισμάτων φύλακες.

Υπὲρ τὰ ὄρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνοντο, οἱ εὐσεβέστατοι, καὶ γενναῖοι παῖδες, σὺν μητρὶ θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νευρούμενοι· ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραάμ. ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλποις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς γενναϊότητι στερῶντες, ἑαυτοὺς ὁ-

πλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὡσπερ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθηνῶς ἐχώρουν, εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῷου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, Νεανίαι, σὺν μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ ἅγιοι Μακκαδαῖοι, τῷ τυράννῳ ἔλεγον, ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς βασιλεὺς ὁ Θεὸς, παρ' οὗ γεγονάμεν, καὶ πρὸς ὃν ἐπιστρέφομεν. κόσμος μένει ἄλλος ἡμᾶς, τοῦ ὀρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος. πατρίς δὲ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνώλεθρος. πατρίστρις δὲ, ἡ μετὰ ἀγγέλων διαγωγὴ. Κύριε πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἐπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο καὶ Δαβὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι διετάξατο. τίμιον σταυρόν σε Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνούμεν, χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα, Κύριε σὺν τῷ ληστῇ τῆς βασιλείας σε ἀξιώσον ἡμᾶς.

Ποστῆ. Τοῦ τιμίου Σταυροῦ στίχη. προπύμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψιστοῦ κληθείς.

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία φαίνει γὰρ οὐράνιος σταυρὸς τοῖς πέρασιν. λάμπει αἰθρῆ φῶς ἀπρόσιτον, ἀήρ αὐγάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὠραΐζεται. μέλπει θεῖα ἄσματα ἡ ἐκκλησία Χριστοῦ. σέβει τιμῶσα τὸν ἀνωθεν αὐτὴν φρουροῦντα, σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπερθύμασον. οὐ τῇ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ δεσπότη προσέλωμεν κράζοντες, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχη. ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἐγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω σήμερον γὰρ ἤστραψε σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ

οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια καταφωτίζων, καὶ συνημένα δεικνύς τὰ ἄμικτα. σήμερον συγκαίρουσι χοροῖς ἀγγέλων βροτοί. τὸ γὰρ διεῖργον μεσότειχον, σταυρὸς ἐξάρας, εἰς ἐν τὰ πάντα σαφῶς συνήγαγεν. ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Στίχη. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν.

Υπὲρ ἡλίου αὐγάς ὁ μέλλων κόσμῳ, σκῆπτρον καθὼ τίμιον τοῦ βασιλέως Χριστοῦ, ἐν συντελείᾳ προσδείκνυσθαι, σταυρὸς ὁ θεῖος, ἰδοὺ προλάμπει τρανῶς ἐν πέρασιν. οὗτος ἐπανήγαγεν ἐξ ἄδου γένος βροτῶν ἄδην σφοδρῶς ἠχμαλώτευσεν, ἐχθρὸν καθεῖλε, δαιμόνων θράση εἰς τέλος ὤλεσε, νῦν δὲ προφαίνει τὴν ἀνάστασιν, τοῦ σωτῆρος καὶ σώζει τοὺς κράζοντας, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. δ΄. Κοσμᾶ μοναχοῦ.

Ψυχαὶ δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαδαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. οὗτοι γὰρ οἱ καρτερόψυχοι, Ἀβραμιαῖοι ὑπάρχοντες, τὴν πίσιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἠγωνίσαντο δι' εὐσεβείαν. εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐνόμως συναλλήσαντες, τὴν ἀσεβείαν διήλεγεξαν, τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου. καὶ μηδὲν προτιμήσαντες, τῶν τῆς παρούσης ζωῆς διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν ἀνδρείαν φρόνητιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνεῖα τεθραμμένων. ὦ ρίζης εὐσεβοῦς, ἐξ ἧς ὁμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαδαῖοι, ὦ μητρὸς ἀγίας, τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἐβδομάδος ἀριθμόν. ἀλλ' ἰκετεύομεν ὑμᾶς Μακκαδαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεῖ Ἐλεαζάρῳ, ὅταν παραστήτε

Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοπιάκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῆ ἰκεσίαν ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, ἔ πληροῖ τὰ θελήματα ἡμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τοῦ προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεὸς πεπλήρωται ἢ λέγουσα· ὄψεσθε τὴν ζωὴν ἡμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. σήμερον σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαδιτικαῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα ἔ λέγοντα. εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, σταυρὸν ἔ τὴν ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ ἔ φιλάνθρωπε, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος α΄.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε. ἔ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σε, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τῶν σῶν φυλάττων διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. μετὰ τὴν ἁ. στιλ. Κάθισμα.

ἦχος δ΄. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ. ξύλον ἠνθῆσε θάνατον ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς ξύλον ἐβλάσθησε τὴν ζωὴν. γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν. τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν. ἐν τῷ σταυρῷ γὰρ σώζει ὁ Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μουσικῶς.

Εν παραδείτῳ με τὸ πρὶν ξύλῳ ἐγύμνωσεν,

οὔπερ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρὸς, εἰσφέρων νέκρωσιν, τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις φέρων ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς. ὃν ὀρῶντες προσκυνούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί, συμφώνως ἀνακραζόμεν, πλήρης δόξης ὁ οἰκός σου.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ συνήθης στιχλγ. καὶ ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον.

Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ἀναγινώσκεται ἡ μετάφρασις τῶν ἀγίων. Οἱ Κανόνες τῆς ὀκτωήχου ὁ εἰς, εἰς δ΄ τῶν ἀγίων εἰς δ΄. καὶ τοῦ σταυροῦ εἰς ε΄. ὁ Κανὼν τοῦ τιμίου σταυροῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν Ξύλον. Ἰωσήφ.

Ἐδὴ ἁ. ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σήμερον, σταυρὸν νοὶ καθαρῷ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνήσωμεν. πρόκειται γὰρ δωρούμενος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμὸν ἔ σωτήριον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν καὶ ἔλεος.

Ος ὡδοδῶρητος σταυρὸς προκείμενος, ἔ καθορώμενος, φωτοειδῆ αἰγλήν, ἀποπέμπει χάριτος, προσέλθωμεν καὶ λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν, αἴνεσιν Κυρίῳ προσάγοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὀρῶσι θέαμα, σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρούει, ψυχικὰ χαρίσματα, καὶ παύει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι, τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων αὐτόν.

Ράβδος ἐτύπει τοῦ σταυροῦ τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα. δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ρεύματα πάντα τῆς ἀμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης πληρούμεθα.

Θεοτοκίον.

Οτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον, ὠδίνας ἔφυγον. καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν πεπλήρωμαι; ὀρῶ γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσχετῶς κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ πᾶναγνος κλαίουσα.

Ὁ Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὡδὴ ἀ΄. ἤχος ἀ΄. Ὡδὴν ἐπινίκιον.

Μωσέως τὰ δόγματα πάνσοφοι παῖδες, νομίμως φυλάξαντες, καὶ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ζηλώσαντες εὐσεβῶς, πρεσβεύσατε αἰεὶ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τίς εἶδε τίς ἤκουσεν οἷους ἀγῶνας, στερῶς ἐπεδείξαντο, οἱ τοῦ νόμου φύλακες, οἱ Σολομονῆς Υἱοὶ, ἀθλήσαντες μιᾷ ψυχῇ, ἐνι φρονήματι;

Αλλήλως ὀτρύνοντες οὕτως ἐβόων· νομίμως ἀθλήσωμεν, ἕ προθύμως θάνωμεν, ὑπὲρ πατρῶν ἐθνῶν, οἱ Σολομονῆς τῆς σεπτῆς, ἅγιοι παῖδες ἑπτά.

Ησχύνθη ὁ τύραννος, στῶμεν ἀνδρείως, ἠσθένησαν βάσανοι. ὁ βελίαρ ἠττηται, τὸ πῦρ ἐσβέσθη λοιπόν. μηδεὶς οὖν ἔξω ἀδελφοί, εἴτω τοῦ σκάμματος.

Ημῖν ὦ Ἀντίοχε ὑπὲρ πατρῶν, ἐθνῶν ὁ ἁγίων ἐστίν, οἱ παῖδες ἔκραζον, ἐν τῷ σταδίῳ γυμνοί. ὑπὲρ ὧν μᾶλλον τὸ θανεῖν, τοῦ ζῆν προκρίνομεν.

Τὰς σάρκας τοῖς ὄνουξιν ἐν τῷ σταδίῳ, ξεόμενοι ἔκραζον, οἱ τοῦ νόμου φύλακες ἡμῖν Ἀντίοχε, γλυκεῖς οἱ πόνοι καὶ τὸ πῦρ, διὰ τὴν πάντων ζωὴν. Δόξα.

Τριάδα δοξάζωμεν τὴν ἐν μονάδι, οὐσίαν αἰδίου, συμφυῆ καὶ σύνθρονον, ἕ ὁμοδύναμον, Πατέρα ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν τὸν πέπειρον ἐν τῇ γαστρίσῃ, ἀφράστως βλαστήσασα, ζωηφόρος ἀμπελος, τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐδείχθης μήτηρ τοῦ Θεοῦ, πάντας εὐφραίνουσα.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωτῆς.

Ὡδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν, παρεκτικὸς καθορᾶται, προσκυνούμενος ἕ πᾶσα ἡ κτίσις,

ἐορτάζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν τοῦ σταυροῦ λαμπηδόνων, ὀλικῶς οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν καὶ κρᾶξωμεν· ὁ φωτισμὸς τῶν ὄλων, εὐσπλαγχνε Κύριε δόξα σοι.

Υμνολογοῦμέν σε σταυρὲ, καὶ προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τὴν σὴν δυναστείαν. ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων καὶ κυβέρνησον, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας, τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ σταυροῦ θεωροῦσα, ἕ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγγχων τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνὴ, παρθένος ἀνακράζουσα· οἶμοι Υἱέμου! τί σοι δῆμος ἀνόμων πεποίηκεν;

Ἄλλος. Λίθον δὲν ἀπεδοκίμασαν.

Παῖδες ἱερῶς βλαστήσαντες, καὶ συναυξηθέντες, παῖδες κατὰ νόμον, παιδαγωγηθέντες, ὑπὸ Ἐλεαζάρου, νομίμως ἠθλήσατε, ἕ Ἀντιόχου τὰς βουλὰς, πάσας ὡς χοῦν κατεπατήσατε.

Σπεῦδε ἀνεβόων τύραννε, οἱ Ἀβραμιαῖοι, ποίει ἅπερ θέλεις, καὶ ὀργίζου πλέον. ἡμεῖς τοῖς δόγμασί σου, οὐδ' ὄλωσ πειθόμενοι, τοὺς τῶν βασάνων αἰκισμοὺς, πόθῳ Θεοῦ μᾶλλον αἰρούμεθα.

Μή τις ὑστερεῖτω σήμερον, τοῦ καλοῦ ἀγῶνος μή τις θηρευθῆτω, ὑπὸ τοῦ μανιώδους σοφός ἐστιν ὁ δράκων. ἀλλήλους παρῶτρυναν, τῆς Σολομονῆς οἱ υἱοί. μή τις ἡμῶν γένηται βρωμα αὐτοῦ.

Δεῦτε οἱ τοῦ νόμου φύλακες, ὁμοῦ αἰκισθῶμεν· δεῦτε ἀνδρυνθῶμεν κατὰ τοῦ μανιώδους, οἱ παῖδες ἀνεβόων, ἀλλήλως ὀτρύνοντες,

πρὸς τοὺς ἀγιῶνας εὐσεβῶς, οὓς καὶ ἡμεῖς
ζηλοτυπήσωμεν. Δόξα.

Μίαν οἱ πιστοὶ δοξάσωμεν, τοῦ Θεοῦ οὐ-
σίαν, μίαν δεσποτείαν, μίαν βασιλείαν, ἐνῶν-
τες ἀσυγχύτως, τὴν μίαν Θεότητα, καὶ διαι-
ροῦντες εὐσεβῶς, ταύτην τρισὶ ταῖς ὑποστάσεσι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Βάτος προεγνώσθης ἀφλεκτος, ἐν Σινᾶ τῷ
ὄρει, ὅρος δέ τι θεῖον, τῷ Δανιὴλ ἐφάνης· ἐξ
οὗ ἀχειροτομήτως, ἐτμήθη ὁ ἄτμητος, Χριστὸς
ἢ πέτρα τῆς ζωῆς, εἰς ὧν Υἱός, Θεογεννη-
τορ ἐκ σοῦ.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κοντάκιον τοῦ τιμίου σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἔκτα Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. πρὸς τὴν σοφίαν.

Εὐσεβῶς συντραφέντες παῖδες σοφοί, μαρ-
τυρικῶς τοῦ τυράννου τὰς ἀπειλάς, ἀνδρείως
κατησχύνατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέριμαχοι, καὶ
τοῦ Πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι ἅγιοι, σὺν
Μητρὶ θεόφρονι, προθύμως ἠθλήσατε. ὅθεν
καὶ θανάτου, τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνη-
σάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε, Μακκαβαῖοι
στερρόψυχοι. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν ἤχος πλ. β'.

Ο σταυρὸς σου Κύριε ἡγίασται. ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἱάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁ-
μαρτίαις. δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

ᾠδὴ δ'. Σύ μὲν Χριστὲ Κύριος.

Η κραταῖα, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις, τῶν
ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον ὄπλον τῆς πί-
στεως ὁ σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ ὁράται
προκείμενος, καὶ πάντων τὰς καρδίας, τῶν
πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φερρὸς ὁ μέγας προκείμενος,
ἐν τῷ μέσῳ, πάντων ὑπεράγαθε, σταυρὸς ὁ

τίμιος μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθης, ἐθελου-
σίῳ θελήσει σου, τὸν κόσμον ἀγιάζει, τῇ αὐ-
τοῦ προσκυνήσει, καὶ διώκει δαιμόνων τὰς
φάλαγγας.

Νόμους τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνείδητος, μὴ
φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἤνικα ἔρχῃ
ἐξ οὐρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἔργα.
ὅθεν κραυγάζω σοι· δυνάμει τοῦ σταυροῦ σε,
ἐπιστρέψας με σῶσον, μετανοίας παρέχων
μοι δάκρυα.

Οὐρανός, πάση τῇ γῇ συνευφραίνεται· ὡς
προφήται, μάρτυρες ἀπόστολοι, ψυχαὶ δι-
καίων περιχαρῶς, νῦν ἀγαλλιῶνται, τὸν πάν-
τας σῶζον θεώμενοι, προκείμενον ἐν μέσῳ,
ζωοδότητον ξύλον, καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν
χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον ἐκ μήτρας σε ἔτεκον,
καὶ ὀρώσα, ξύλω νῦν κρεμάμενον, ἐπαπορῶ
καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος
πολλῶν κριμάτων σου, ἢ πάντα γινώσκων ἐβόα· ἦν
φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς μητέρα Θεοῦ μακα-
ρίζομεν.

*Ἄλλος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Εὐφραίνου Ἐλεάζαρ, ὁρῶν τοὺς ἱεροῦς, φαι-
τητάς σου σήμερον, ἀθλοῦντας εὐσεβῶς, ὑπὲρ
πατρῶν νομίμων τε προσταγμάτων, καὶ Ἀν-
τιόχου τοῦ διώκτου τὴν μανίαν, λόγοις τοῖς
σοφοῖς διελέγχοντες.

Αγάλλου Σολομόνη, ὀρώσα τοὺς ἐπτά
κλάδους συνακμάσαντας, τοῦ νόμου τοῦς
καρπούς· ἐξ ὧν τρυγῶσα ἡ ἀμειπτος ἐκ-
κλησία, τοὺς κληρονόμους τῆς ἐν χάριτι λα-
τρείας, τρέφει καθ' ἡμέραν ὡς μήτηρ ἡμῶν.

Σκιρτᾶτε πατριάρχαι, κροτήσατε χερεῖ,
τοὺς τοῦ νόμου φύλακας, ὀρῶντες εὐσεβῶς,
ὑπεραθλοῦντας τῆς κατὰ νόμον λατρείας· καὶ

διὰ πάντων αἰκισμῶν δοκιμασθέντας, μήπως τῶν πατρῶων ἐκστῶσιν ἐθῶν.

Χορεύσατε νομίμως, ὑπέρμαχοι στεῤῥοι, ἔσυνεορτάσατε, τοῖς μάρτυσιν Χριστοῦ, ὡς πρὸ ἐκείνων ἀθλήσαντες ὑπὲρ νόμου, ἔσμετ' ἐκείνων εὐφημούμενοι ἐννόμως, πάση τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ φαιδρῶς. Δόξα.

Τριάδα ἐν μονάδι, δοξάσωμεν πιστοὶ, ἀσιγήτοις στόμασι, βοῶντες πρὸς αὐτόν· ἢ ἐν μονάδι Τριάς ἢ προσκυνουμένη, καὶ ἐν Τριάδι τῶν προσώπων ὑμνουμένη, δόξα σοι τιμὴ καὶ προσκύνησις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε παρθένε Θεόνυμφε σεμνή, ὡς Θεογεννήτριαν, καὶ τεῖχος σε πιστῶν· σὺ γὰρ τὴν φύσιν ἀνέστησας τὴν πεσοῦσαν, καὶ τὴν εἰκόνα ἀνενέωσας, τεκοῦσα, μόνη τὸν προόντα Θεὸν τοῦ Ἀδάμ.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.
Ὡδὴ δ'. Ἵνα τί με ἀπόσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε σκιρτήσατε φυλαὶ καὶ ψάλατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα· οὗ τῇ νῦν προθέσει, πάντες πιστοὶ ἀγαλλιῶμεν, δι' αὐτοῦ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαί σε, πᾶσαι περιέπουσι σαυρὲ πανάγιε· καὶ βροτοὶ πηλίνοις, σοὶ προσψάουντες χεῖλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἀγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς με τὰ πάθη, ἴασαι τὰ χρόνια εὐσπλαγγνε Κύριε, ἔως λατρευτὴν με, τοῦ τιμίου σταυροῦ σου περίσωζε· οὗ τῇ δυναστεία, πᾶν ἐμποδὼν ἀποσοβεῖται, καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν.

Σταυροεπιτοκίον.

Εν σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι' ἀγαθότητα ἐκ σοῦ πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐ-

δονήθης τὰ σπλάγχνα ἔλεγεσ' οἶμοι θεῖον τέκνον! πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶσαι; προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγγνον Κύριε.

*Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην δός.

Ζηλώσωμεν φιλόχριστοι, τοὺς παῖδας τοὺς ἑπτὰ, οὓς ἡμῖν Μωσῆς νομίμως ἐθρέψατο, ἔσ' Ἐλεάζαρ προεβίβασεν, ἐν τῷ πατρῷῳ νόμῳ, δι' εὐσεβοῦς θρησκείας.

Μὴ νόμιζε Ἀντίοχε, διώκτα τῶν πιστῶν, ὅτι σοῦ τὸ πῦρ φοβήσεται καιόμενον, πρὸς ταῦτα σφάζε ἀνομώτατε· ποίει λοιπὸν ὃ βούλει, οἱ παῖδες ἀνεβῶν.

Νομίμως ἐναθλήσωμεν, ἀλλήλοις οἱ σεῤῥοὶ, μάρτυρες Χριστοῦ Μωσέως τὰ δόγματα, παρηγγυῶντες μὴ παράψασθαι, τῶν μιαρῶν ὄψων, οἱ παῖδες ἀνεβῶν. Δόξα.

Προάναρχε συνάναρχε, ὁμόθρονε Τριάς, Πατὴρ καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μονὰς ἀγία τρισυπόσατε, τοὺς ἐξ Ἀδάμ, σῶζε, τοὺς σὲ πιστως ὑμνοῦντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστέ ὁ μόνος εὐσπλαγγνος, εἰρήνευσον ἡμᾶς. σὲ γὰρ δυσωπεῖ ἢ ἀχραντος Μήτηρ σου, σὺν τοῖς ἀγίοις τοῖς ἀθλήσασιν, ὑπὲρ ἐθῶν πατρῶων, ἔσ' τοῦ Μωσέως νόμου.

Καταβασία. Ὡ τρισμακάριστον ξύλον.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῆ, δαιμόνων πτώσις ἐγένετο· ὃν νῦν ὀρίοντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκειμένον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Υμνοῦντές σε τὸν Θεὸν, καὶ βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδώρήσω ἡμῖν, σταυρὸν τεῖχος ἀρρήκτον, νῦν περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου σταυρὸς, ὁράται προ-

καίμενος, προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας· καὶ ψυχῆς ἀπαυρόμενοι.

Θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς ἀγνῆ, κακίας πάσης ἐνίσχυσον. ἔ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰεὶ ἐνδυνάμωσον. προσασία πάντων χρηματίζουσα.

Ἄλλος. Τὸν προφήτην Ἰωάνν.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὠκοδόμησε ναὸν, καὶ ὑπῆρξεν αὐτὸν, ἐπτὰ στύλοις λογικοῖς, προγράφουσα, τοὺς παῖδας τούτους, ὡς νόμου φύλακας.

Η σοφὴ Σολομονῆ, Υἱὸς ἔτεκεν ἐπτὰ, εἰς ἐθρέψατο καλῶς, Ἐλεάζαρ ὁ σοφός. ἔ ἔσεψεν, ἡ θεία χάρις, στερρῶς ἀθλήσαντας.

Τὶ βραδύνεις δικαστά; πρὸς Ἀντίοχον φησίν. ἐν τῷ μέσῳ τῶν δεινῶν, ἡ ἐπτάκλωνος σειρά· τιμώρησον, συντόμως σφάττε, ποίει ἂ θέλεις λοιπόν.

Προενήθλησε Πατήρ, συναθλοῦσι καὶ Υἱοί. ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν, καὶ ἡ μήτηρ δικαστά. ἔ γένοιτο, προσθήκη τέκνοις, καὶ σεμνολόγημα.

Κᾶν τὰ σώματα ἡμῶν, ἀναλώσης τῷ πυρὶ, ὁ ἐπτάδελφος χορὸς, ἀνεβόα τολμηρῶς, Ἀντίοχε, μὴ ὄλωσ οἴου, νικᾶν κᾶν ἓνα ἡμῶν.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές, ἐν Θεότητι μιᾶ, προσκυνήσωμεν πισῶς, κραυγάζοντες· Τριάς ἀγία σῶζε τὸν κόσμον σβ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐγέννησας Υἱὸν, ὃν οὐκ ἔσπειρε Πατήρ; πῶς δὲ ἔμεινας ἀγνῆ, μετὰ τόκον ὡσπερ ἡς; Θεὸς οἶδεν, ὁ πάντα πράττων, ὅπως ἂν βούληται.

Καταβασία. Νοτίου θηρός.

Κοντάκ. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάρηθμοι, καὶ θείου φωτός, οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακ-

καβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ μαρτύρων μέγιστοι μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεόν, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει θερμὸς Σιών τὸν Θεόν σου, ὅτι ἐνίσχυσεν ὄντως τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, καὶ τοὺς Υἱούς σου εὐλόγησεν. οὔτοι γὰρ ὡς στρατὸς τροπαιοῦχος. φάλαγξ ὄντως γενναία καὶ κραταιόφρων, πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρόνως ἀνθέστηκαν ὁμοῦ, καὶ νίκης στεφάνους οὐρανίας Σιών ἀπολαύοντες, καὶ θείῳ θρόνῳ πελάζοντες, ὑπὲρ πικρῶν τε ἀπαύσιως δεόμενοι, αἰτοῦνται σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας αὐτούς.

Μῆν Αὐγουστος, ἔχων ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ια'.

Εἰς τὴν Α', Μνήμη τῶν ἁγίων ἐπτὰ μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίς, Γουρία, Ἐλεάζαρου, Εὐσεβωνᾶ, Ἀχέιμ καὶ Μαρκέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν.

Στχ. Πρῶτος πρὸ Χριστοῦ πῦρ στέγων Ἐλεάζαρ, Ἀθλήσεως προῦθηκε τοῖς ἄλλοις ἰχνη.

Πρώταθλον ἄλλην καὶ πρὸ τῆς Θέκλης ἔχω τὴν Σολομώνην, ἣν πρὸ Χριστοῦ πῦρ φλέγει.

Ἐξ ἐδόδοις πέμπουσι παίδων ἐπτάδα

Ἀρθρέμβολα, πῦρ, καὶ τροχοὶ πρὸς ὀγδόην.

Καῦσαν ἐν πρώτῃ Σολομώνην, ἐπτὰ τε υἱάς.

Οὔτοι Ἀντίοχου, υἱοῦ Σελεύκου, τοῦ κατὰ τῶν Εβραίων ὅλον ἔθνος ἐξελόντος καὶ ἀνδραποδισαμένου, καὶ ἀναγκάζοντος τὰ πάτρια ἀρνήσασθαι ἔθνη, καὶ ἀπογεύσασθαι υἱίων κρεῶν, ἠπειθήσαν τῷ τυράννῳ, τῶν πατρῶων ἀντεχόμενοι νόμων, ὁ τε πρεσβύτερος Ἐλεάζαρ διδάσκαλος ὢν τοῦ νόμου καὶ ἐξηγητῆς, καὶ οἱ ἐπτὰ παῖδες ὑπ' αὐτοῦ παιδευόμενοι. Καὶ ὁ μὲν πρεσβύτερος προσδεθείς εἰς τοῦπίσω τὰς χεῖρας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ κατὰ τῶν μυκτῆρων δριμύεις καὶ δυσώδεις χυμοὺς δεξάμενος, καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθείς, καὶ εὐξάμενος τὸ αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸν θάνατον ἀντίλυτρον ὑπὲρ τοῦ ἔθνους παντός, ἐξέπνευσεν. Οἱ δὲ γενναϊότατοι παῖδες, ἕκαστος κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν προόδου ἀχθέντες; καὶ ἀρθρεμβόλοις, καὶ τροχοῖς, καὶ καταπέλταις, καὶ πυρὶ, οἷς καθ' ἓνα αὐτῶν ὁ τύραννος ἐξέτασεν, ἀγωνισάμενοι, καὶ τὰ πάτρια ἔθνη μὴ ἀρνησάμενοι,

μηδὲ τὸν νομοθέτην Θεὸν τῆς προσκαίρου ταύτης ζωῆς ἀλλαξαμένοι, ἀλλὰ ταῖς βασάνοις αὐταῖς ἐναποθανόντες, καὶ κύριον τὸν λογισμόν καὶ αὐτοκράτορα δεῖξαντες τῶν παθῶν, τοὺς τῆς καρτερίας στεφάνους ἀνεδύσαντο μεθ' ὧν καὶ ἡ αὐτῶν μήτηρ Σολομῶνη, ἐπεὶ τελειωθέντας τούτους εἶδε, μὴ ὑπομείνασα χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπίβολήν, τῇ ἀναφείσῃ πυρκαϊᾷ ἐαυτὴν ἐναπέδριψε, καὶ οὕτω τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων ἑννέα μαρτύρων, τῶν ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀθλησάντων, Λεωντίου, Ἄττου, Ἀλεξάνδρου, Κινδέου, Μνησιθέου, Κυριακοῦ, Μηναιίου, Κατούνου καὶ Εὐκλαίου.

Στχ. Ἐκ Παμφυλίας ἑννάς ἐτμήθη ξίφει,
Μίαν φυλὴν ζητοῦσα τὴν τῶν μαρτύρων.

Οἱτοὶ ὑπῆρχον κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ τοῦ βσιλιέως καὶ Φλαβιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας, ἐκ προγόνων ὄντες χριστιανοί. Καὶ ὁ μὲν Μηναιῖος τέκτων ἦν, οἱ δὲ λοιποὶ γεωργοί. μίαν δὲ γνώμην οἱ πάντες ἔχοντες, καὶ βουλήν καλὴν βουλευσάμενοι, πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐχώρησαν, κινὰ πάντα τὰ βιωτικά καταλιπόντες. καὶ καταλαβόντες τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος, διὰ μιᾶς νυκτὸς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ καταστρέφουσιν ἀφιδρύματα. Διὰ τοῦτο κρατοῦνται, καὶ ἐρωτηθέντες, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ πυρὶ τὰς πλευράς κατακαίονται, καὶ ὄνυξι τὸ περίλοιπον ἀποσύρονται δέρμα μέχρι τῶν ὀστέων, καὶ τὰς μασχάλας λαμπάσι πυρὸς καταφλέγονται, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντοῦνται, καὶ τῇ εἰρικτῇ ἀποδρίπτονται, μήτε τροφῆς μήτε ποτοῦ, μήτε οἰασοῦν ἐπιμελείας ἀξιωθῆναι τοῦ τυράννου προστάξαντος. χρόνος ὁ μεταξύ πολὺς, καὶ θηρίοις οἱ ἅγιοι εἰς βορᾶν δίδονται, τὰ δὲ τούτοις εἰρήνευον. Πάντων δὲ ἐπὶ τούτῳ ἐκπλαγέντων, καὶ μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν ἐκβοησάντων, βρονταὶ αὐτίκα, ἀστραπαὶ τε, καὶ ἕτεροι λάβροὶ χαλάζῃ συμμικτοὶ ἐπὶ τὴν γῆν ἐφέροντο μεθ' ὧν καὶ φωνὴ τις θεία ἠκούετο τοὺς ἁγίους προσκαλουμένη· οἱ τῆς φίλης αὐτοῖς φωνῆς ἐπακούσαντες, ἐγεγῆθησαν τότε, καὶ τοὺς ἀνχένας ἐτμήθησαν, τοῦτο τοῦ ἡγεμόνος πρὸς ἄξαντος, καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Πάπας ὁ νέος εἰς σάκκον βλήθεις, καὶ θίσθη ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥίφεις, τελειοῦται.

Στχ. Σάκκος Πάπαν ἔκρυψε, καὶ σάκκον θίσθη,
Καὶ τὴν θίσθη ῥοῦς καὶ Πάπας Θεοῦ πέλας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐλεάζαρος περὶ τὴν κεφαλὴν φλεχθεὶς, τελειοῦται.

Στχ. Καυτηριασθεὶς Ἐλεάζαρος κάραν,
Ψυχοδραβῶν ἀπῆλθε κρείττων ῥευμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Κύρικος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Τοῦ δημίου φήσαντος, οὐ τμηθῆς θύων,
Κλίνας κάραν Κύρικος, εἶπεν, οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Θεοδώρος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Τῷ Θεοδώρῳ θεῖος ἐνσκήπτει πόθος
Τυχεῖν ποθεινῶν δωρεῶν διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Πολύευκτος ἐν κοπρίᾳ χλωσθεὶς, τελειοῦται.

Στχ. Ἰὼδ καθέδραν, φημί δὴ τὴν κοπρίαν,
Ὁ Πολύευκτος εἶχεν εἰς τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μήνης, Μηναιίου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Βιγλεντίῳ, πλησίον τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου.

Στχ. Μήνης κατοικεῖ, συγκάτοικον νῦν ἔχων
Μηναιῖον, ἔνθα οὐδαμῶς μῆνη πέλει.

Ταῖς τῶν ὁσίων ἁγίων πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Ο χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται, ἕ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος· ἡδὴ δὲ αὐτοῦ τῷ θείῳ σταυρῷ, καθαγιαῖζει ἡμᾶς

Ἰμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἕ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος, ὅτι παρέρσχου ἡμῖν ταῖς δούλοις σου, σταυρὸν τὸν θεῖον, τρυφήν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

Μὴ δείξης με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς, μὴ ἀποδρίψης ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμένον, ἀλλ' οἰκτεῖρον σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ετύπου τὴν χάριν σου, σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλω· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσπάζομένους σε νῦν, ἐν κατανώξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νός μου τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἢ στενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος. καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαδίζειν μήτηρ Θεοῦ.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Οὶ τοῦ πατρῷου νόμου ζηλωταὶ, οἱ σύμφυχοι φύλακες τοῦ νόμου ἀκλινεῖς, ἕνα Θεὸν πανευσεβῶς καθωμολόγουν, τρισὶν ὑποστάσειν, ἐνοποιοῦντες πιστῶς, καὶ διαιροῦντες εὐσεβῶς.

Τὶ ἐπιμένεις τύραννε λοιπόν; οἱ μάρτυρες ἔκραζον τῷ πλάνῳ δικαστῇ· ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ πατρίδα ἔχομεν, τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, τὴν θρεψαμένην ἡμᾶς.

Οὐ μίαιροφαγήσομεν φασίν, οὐ θύσομεν γόνυ, οὐδὲ κάμφομεν εἰς γῆν. ἕνα Θεὸν ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν, καὶ αὐτὸν φοβοῦμεθα, παρ' οὗ γεγόναμεν, καὶ πρὸς ὃν σπεύδομεν.

Δόξα.

Τριαδικὴν ὑμνήσωμεν ὠδῆν, δοξάζοντες ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, Πνεῦμα εὐθές, μοναδικὴν μίαν οὐσίαν, ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, κράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ τεῖχος πάντων καὶ χαρὰ, πανύμνητε. χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς. χαῖρε βροτῶν ἢ καλλονή, καὶ τῶν ἀγγέλων ἢ τερπνότης ἀχραντε. σὺ γὰρ τὸν μόνον Θεὸν σαρκὶ ἐκύησας.

Καταβασία. Ἐκνον πρόσταγμα.

Ὡδὴ ἢ. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Σύλω ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος σὲ προγράφων πόρρωθεν, σταυρὲ πανσεβάσμιε. ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πιστεῖ προσκυνεῖν σε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(Αὐγουστος.)

Υποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανύτατα. ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιοθέντες βλέπειν σε, πιστεῖ ἀδιστακτῶ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψάλλομεν πλουσίως, εὐλογίαν τρυγῶντες, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονοῦντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῶ ὑψίσῳ θεῷ σταυρῷ, ὑψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστωνύμου λαοῦ σου, τὸ κέρας· ἵνα πιστεῖ καὶ εἰρήνη, βαθεῖα, ὑμνεῖταί σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ομοφυῆ συνάναρχον, συναίδιον σύμβρονον, φύσιν μὲν ἀπλήν, διαιρετὴν προσώποις δέ. Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἀκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἀκάκον, καθορῶ σε κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου προάναρχε, καὶ ὄδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστατοῦμαι ὀδύναϊς, ἢ πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν σοφίᾳ.

Οὶ τῶν πατρῶων ἐθνῶν νομοφύλακες, καὶ τῆς Μωσέως διαταγῆς πρωτοκῆρυκες, ὡς ἐπτὰ φωστῆρες ἐν κόσμῳ φαίνοντες, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἁθλῶν, ἡμᾶς καταλάμπουσιν οἱ νοεροὶ λαμπτήρες.

Οὶ κατὰ νόμον Θεοῦ ἀριστεύσαντες, καὶ τὰς Ἀντιόχου βουλὰς καταπτύσαντες, τολμηρῶς ἐβόων· ἡμᾶς Ἀντίοχε, οὐ θηρία οὐ ἔκφη, οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ὅπως χωρίσει Θεοῦ.

Οὶ τὴν Μωσέως καθέδραν κοσμήσαντες, καὶ τοὺς πατρώους θεσμοὺς συντηρήσαντες, ὡς ἑπτὰ ἀστέρες ἐν κόσμῳ λάμποντες, τοὺς πλανήτας ἀστέρας λοιπὸν ἀπημαύρωσαν, τῇ αἰγλῇ τῶν ἀρετῶν τῇ πίστει φαιδρυνθέντες.

Τῆς εὐσεβοῦς Σολομονῆς βλαστήματα, καὶ τοῦ πιστοῦ Ἐλεαζάρου τὰ θρέμματα, οἱ ἑπτὰ φωστῆρες ὡς λύχνοι φαίνοντες, τῇ τοῦ νόμου λυχνία, σαφῶς ἐπετέθησαν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τῇ ἐν Τριάδι προσώπων Θεότητι, καὶ μονάδι φύσεως, ὑμνουμένη ἀπαύστως, ὑπὸ πάσης κτίσεως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς εὐδοκίας θησαύρισμα, τῆς τοῦ υἱοῦ παρουσίας ἐναύλισμα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος σεπτὸν ἐνδιαίτημα, ἀνεδείχθης Μαρία, Τριάδος τὴν ἔμφασιν, ἐν σοὶ ἀνατυπούσα.

Καταβασία. Ἐβλογεῖτε παῖδες.

Ἦδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο.

Ἰάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμὴν, συντριβὴν ἐν σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἡλοῖς ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὄξος ποτιζόμενος καὶ χολὴν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἢ δόξα, ἢ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Ωραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτὸς, καὶ νοεραῖς δυνάμεσι, πάντοτε κυκλούμενος φοβερῶς. ἀκτίσι δὲ τῆς θείας δυνάμεως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος ἀποστόλων καὶ προφητῶν, τῶν ἀθλη-

τῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή, αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντων, προκείμενον ὄρωντας, μετ' εὐλαβείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλης ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ὃν ἐπλασας Κύριε, ἀγγελικῶν, προπορευομένων σῶν στρατιωτῶν, καὶ τοῦ σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῇ τούτου δυναστεία, οἰκτείρητόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς, πρὸ αἰῶνων πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσί σε Υἱέ, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγχῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἡλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἢ πᾶν ἄγνος ἐβόα· ἦν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον.

Οὶ κατὰ νόμον τραφέντες, καὶ ὑπὲρ νόμον θανόντες, Ἐλεαζάρου φοιτηταί, Σολομονῆς δὲ παῖδες, καὶ τοῦ Μωσέως ζηλωταί. ἐλκόμενοι ἔκραζον Ἀντίοχε, τί βραδύνεις, τί μέλλεις, τί οὐ πράττεις, ἢ βουλευὴ καθ' ἡμῶν;

Οὶ ταξίαρχοι τοῦ νόμου, τῆς Ἀντιόχου ἀνοίας, καταφρονήσαντες στεργῶς, ταῖς βασάνοις ἐνήθλουν, ζηλοτυποῦντες ἑαυτοὺς, ἀλλήλους προτρέποντες, καὶ σπεύδοντες, προαρπάξιν τοὺς πόνους, καὶ τοὺς ἄθλους, καὶ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν.

Ωσπερ Ὀλυμπιονίκη, ἀνδρείατις καὶ γενναία, ἢ Σολομονῆ τὸς υἱοὺς, ἐσφαγμένους ὄρωσα, οὐκ ἐσαλεύθη τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔκραζεν ἄκουε Ἀντίοχε, καὶ μέ πρόσθε τοῖς τέκνοις, εἶπερ ὅλως, ἔσται χάρις παρ' ἐχθρῶν.

Ω γυναικὸς ἀριστείας, ὦ γενναιότητος ἄκρας! ἢ τὸν ἑπτάκλονον χορὸν, τῶν Υἱῶν ὑπὲρ νόμου, ἀφιερῶσα Θεῷ, προθύμως ἠνδρίσατο, καὶ δέδωκεν, ἑαυτὴν ταῖς βασάνοις, εἰς προσθήκην, τῶν θανόντων νῦν Υἱῶν.

Ο ἰ τῆς σεπτῆς ἐβδομάδος, τύπον ἐπέχοντες παῖδες, ἐν τῷ θανάτῳ τὴν ζωὴν, θησαυρίζειν ποθοῦντες, ταῖς τοῦ διώκτου ἀπειλαῖς, γενναίως ἀντέστησαν· ἔ ἠσχυναν, τῇ τοῦ νόμου λατρεία, τὰς ἐκεῖναι, παμδεθήλους μηχανάς.

Τ οὓς ἀριστεὰς τοῦ νόμου, οὓς Ἐλεάζαρ ἐκθρέψας, τύπον κατέλιπε καλὸν, ἑαυτὸν προσέγγικας, τοῖς τῶν ἀγίων αἰκισμοῖς, ἐνδόξως τιμήσωμεν, πρεσβεύοντας, τοῦ δοθῆναι τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην, καὶ ἡμῖν τὸν ἰλασμόν.

Τ οὓς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην, τῶν ἱερῶν ὑμῶν ἀθλῶν, παῖδες τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις, ἐκ πάσης νόσου ἔ φθορᾶς, λυτρώσασθε ἅγιοι, δωρούμενοι, τῇ μονῇ ὑμῶν ταύτῃ, τὴν εἰρήνην, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν.

Δόξα.

Φ ῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν μεγαλύνω, φῶς ἔ τὸ Πνεῦμα προσκυνῶ, τὴν Ἁγίαν Τριάδα· ἀλλ' ἐν προσώποις μὲν τρισὶ, μιᾷ δὲ Θεότητι, αἰδῖον, ἀτελεύτητον κράτος, ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγόν.

Καὶ νῦν Θεοτοκ.

Π ῶς εἰπέ τίχτεις Παρθένη; πῶς ἐκ μαζῶν σου τὸ γάλα; πῶς τοῦ Ἀπάτορος ἐκ σοῦ, καὶ Ἀμήτορος ἄνω, ἐκ τοῦ Πατρὸς Μονογενοῦς, γεννήτρια γέγονας, θηλάζουσα, τὸν τροφέα τῷ κόσμῳ; πῶς; ὡς οἶδεν, ὡς ἠυδόκησεν αὐτός.

Καταβασία. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τ ῶς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίαις, Ἐλεαζάρου Παῖδας ἔ Σολομονῆς· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυγάματα, τοῦ ἀρχαϊκάου Δράκοντος, καὶ τῇ τοῦ Νόμου λατρεία, ἐγένοντο στεφανίται.

Εἶτα, Σταυρὸς ὁ Φύλαξ.

Ὡς τοὺς αἰνοὺς, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμ. στχ. 5. καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμ. τοῦ Σταυροῦ γ'.

Ε ν φωναῖς ἀλαλάξωμεν, ἐν ὠδαῖς μελω-

δήσωμεν, τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι· καὶ πρὸς αὐτὸν ἐκβοήσωμεν· Σταυρὲ παμμακάριστε, καθαγίασον ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει σου· ἔ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναντίων, διατήρησον ἀτρώτους· τοὺς εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε. Ὅμοιον.

Π ροσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ κενούμενα νάματα, τοῦ σταυροῦ τῆς χάριτος προερχόμενα, ἰδοὺ προκείμενον βλέποντες, τὸ ξύλον τὸ ἄγιον, χαρισμάτων τὴν πηγὴν, ἀρδομένην τῷ αἵματι, ἔ τῷ ὕδατι, τοῦ δεσπότου τῶν ὄλων τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψωθέντος, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀνυψώσαντος. Ὅμοιον.

Ε κκλησίας ἐδραῖωμα, μοναζόντων ἀγλαΐσμα· ἱερέων καύχημα καὶ διάσωσμα, σὺ εἰ σαυρὲ πανσεβάσμιε· διὸ προσκυνοῦντές σε, καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμεθα σήμερον, θεία χάριτι, τοῦ ἐν σοὶ προσπαγέντος καὶ τὸ κράτος, τοῦ δολίου καθελόντος, καὶ τὴν ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Εἶτα. Στχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις.

Η Καὶ ψάλλομεν ἰδιόμελα τῶν ἀγίων γ' ἤχος α'.
πολύαθλος μήτηρ, πρὸς ἀγῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους παῖδας ἔλεγε· τῇ Ἀβραμιαία πολιᾷ ἀκολοθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε· αὐτοὶ δὲ προσλάμβανον τὴν ὁδηγοῦσαν, προέπεμπον τὴν νουθετοῦσαν, ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βασάνους βλέποντες. ὦν ταῖς εὐχαῖς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ε πτὰ στῦλοι ἐκλεκτοὶ, ἐκ μιᾶς πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀσάλευτον ἔδειξαν τὸν νόμου πύργον, δι' ὧν εὐδόκησον σωτήρ, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἰ τοῦ νόμου φύλακες, ἔ τῆς Σολομονῆς Υἱοί, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, πρὸς Ἀντίοχον ἐβῶν· ἡμεῖς ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρίων

νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ζίφος, οὐ θῆρες, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τεθνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλαία καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ συγκαίροντες εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας.

Δόξα ἤχος δ΄.

Τὸν κατὰ τῶν Μακκαβαίων συγκροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεασώμεθα πιστοὶ, ἕτην τούτων ἀνδρείαν, τύραννος γὰρ βασιλεὺς, πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀντεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παίδων ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναικός· διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν ἤχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας Κύριε, τῷ πραοτάτῳ Δαβὶδ ὑποτάξαι τὸν ἀλλόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν βασιλεῖ συμπολέμησον, καὶ τῷ ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ κατάβαλε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγγῆ εἰς ἡμᾶς τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνώτωσαν ἀληθῶς, σὺ εἶ Θεός, ἕν σοι πεποιθότες νικῶμεν· πρεσβευούσης συνήθως τῆς ἀχράντου σου μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη. Ἐἵτα γίνεται εἰσόδος, καὶ γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου σταυροῦ, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· ἐπιλέγοντες καὶ τὸ ἰδιόμοelon στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· οὐς πρὶν ὁ ἐχθρὸς δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν· χαίροις σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδάμ· ἡ τελεία λύτρωσις· ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι βασιλεῖς, ἡμῶν καυχῶνται, ἐν τῇ

σῇ δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες· σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέοντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες· Κύριε ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στιχ· καὶ ψάλλομεν στιχ· προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὠφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἰγλήν τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, ἕ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοὶ, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἀνοδὸν, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγονάσιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον Στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ οὐ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων ἕ δόγμασι, παρανόμων ἐσθεςας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσήχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ σωτῆρος οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ Πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Ἄλλα στιχηρὰ ἰδιόμοελα τοῦ ἁγίου, ἤχος β΄.

Πρῶτος ἐν διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ

ἐγένου τοῖς ἀγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι ἠνοίγη· καὶ Θεός σου ἐφάνη· αὐτὸν ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν πρωτοδιάκονον ἐπαξίως τιμήσωμεν, οὗτος γὰρ ἐςὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Αγισούνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, πρωτομάρτυς ἔ πρωτοδιάκονε, τῶν ἀγγέλων συμμετόχε· δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν σωτῆρα, Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα ἤχος πλ. β΄.

Πρῶτος ἐν μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν διακόνοις Στέφανε μακάριε, τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, ἡ δόξα τῶν δικαίων· τοῖς τὴν σεπτὴν σου ἐορτάζουσι μνήμην, αἴτησαι ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπόστιχα· ἤχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου.
Στέφανε μαρτύρων πρώταθλε, τῶν διακόνων κρηπὶς, ἀποστόλων ἐκλόγιον, τοὺς λαμπρῶς τελοῦντάς σου, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, φωτὶ αὐλῷ μάρτυς καταύγασον, τῆς ἀμαρτίας λύων σκοτόμαιναν, χάριν καὶ ἔλεος χορηγῶν τοῖς δούλοις σου, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν διαιωζούσαν καθοδηγῶν σαῖς λιταῖς.

Στχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στέφανον χαρίτων σῆ κορυφῇ, Στέφανε μάρτυς Χριστοῦ, ὁμωνύμως δεξιόμενος, καὶ κλοιὸν ὡς χρύσεον, ἀρετὰς περιθέμενος, τῷ σῷ τραχήλῳ σοφίας γέγονας, τῆς ὑπερσόφου κατοικητήριον, ἦν περ ἐτίμησας, περιποιησάμενος φίλην σαυτῷ· δι' ἧς καὶ τετίμησαι δόξῃ καὶ χάριτι.

Στχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Στέφανος τῷ ὄντι τίμιος, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ, προσηνέχθης ἀπόστολε, τοῖς ἐκ λίθων στίγμασι, λογικὸς καὶ πολύτιμος, ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον, κατεστεμμένος δόξῃ ἔ χάριτι, Στέφανε πάντιμε, τῶν μαρτύρων πρώταθλε. τὸ γλυκερὸν πρᾶγμα τε ἔ ὄνομα, μνήσθητι πάντων ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. β΄.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ πρωτομάρτυς γέγονας, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ΄.

Βασιλεῖον διάδημα ἐστέφθη σῆ κορυφῇ, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων πρώταθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἀγίου εἰς ε΄. οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄσμασι τὸν πρῶτον τῶν μαρτύρων εὖ στεφηνώσω. Θεοφάνους.

Ἐδὴ α΄. ἤχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ακτινοδύλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἄθλων, ἔ σερρᾶς ἀθλήσεως, τοὺς σέ ὑμνοῦντας φώτισον, παρεστῶς τῷ Δεσπότη, στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, ἔ ἀκροθίνιον, μαρτυρικοῦ στέφους, καθορᾶν ἠξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἐνδοξε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητας, ὡς ἀνέδοξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανῶ-

μενον, αναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώ-
λεθρον, Στέφανον τὸν σὸν πρωτομάρτυρα.

Αγγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, κα-
ταυγαζόμενος, ἀγγελικοῖς ὕμνοις, πρωτομάρ-
τυς Στέφανε, ἔξ διακόνων πρόκριτε, κεκρυμ-
μένος ὡς ὤφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι ἐν-
δοξε, μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν
πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πα-
τρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σκήνωμα, ἔξ
δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος,
Δέσποινα τοῦ κόσμου θεόνυμφε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Γερολόγος ἱερός, καὶ θεολόγος ἐδείχθης,
συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διε-
λέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, ἔξ
θεομάχον γνώμην, Στέφανε μάρτυς πανάρισε.

Τὸν πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, τῶν διακόνων
τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς μάρτυσι, τοῦ δρόμου
τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, ἀγγέλων
τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες, ὕ-
μνοις ἐνθέοις τιμήσωμεν.

Ο κεκρυμμένος θησαυρός, ὑπὸ τὴν γῆν φα-
νεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, ἔξ
πλουσίων δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἐπλησεν,
ὁ τῶν μαρτύρων πρῶτος, καὶ διακόνων ὁ
πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς
ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως,
ἐξανάστησον ὕμνεῖν, τὴν σὴν πεπτῆν πανή-
γουριν, καὶ τοῦ κατ' ἶχνος βαίνειν, Στέφανε
μάκαρ ἀξίωσον. *Θεοτοκ.*

Πύλη ἐδείχθης νοητῇ, ἀνατολῆς τῆς ἐξ
ὕψους, τοῖς ἐν γῆ φανερωθείσης Παρθένε·
διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν,
ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Καθ' ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῆ τοῦ Πνεύματος αἰγλή καταλαμπόμε-
νος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συνανυψούμενος,
τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ
ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρὸν ἀθλητικῶς καταβαλὼν,
μαρτύρων στέφανος ὤφθης. ἀλλὰ πρέσβεις
τῷ Κυρίῳ, ἐλεθηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ηθερμὴ προστασία, καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ
ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τείχος
καὶ σκέπη, καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων
σοι, ἀειπάρθενε ἀγνή, τὸν υἱόν σου ἔξ Θεόν,
ἰκέτευε σὺν ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κό-
σμῳ, καὶ σωτηρίαν ἔξ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκ. ὁμοιον.

Κριτηρίῳ παρέστης ἀδίκῳ Κύριε, ὁ κρι-
τῆς τῶν ἀπάντων ὁ δικαιοτάτος, καὶ σαυρῶ-
σε κατακρίνουσιν οἱ κατάκριτοι, ἑαυτοὺς κα-
τακρίνοντες πρὸ τῆς κρίσεως· ταῦτα δ' ὀρώσα
ἡ ἀμνάς, ἡ σὲ τεκοῦσα ἀσπόρως, ἐβόα· τί
τοῦτο τέχνον; ὁ μέλλων κρίνειν τὴν κτίσιν,
ἀδίκως πάσχεις; δόξα τῷ κράτει σου.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου Χριστὲ Κύριος.

Ρεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέδλωσεν,
εὐωδίας, κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποταμὸς,
θείων ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάρρους, ἐπέ-
κλωσεν ὁ αἰοίδιμος, ὁ πρῶτος τῶν μαρτύρων,
ὁ τῆς πίστεως πλήρης, καὶ δυνάμειος θείας
καὶ χάριτος.

Ως ἱερά, καὶ φαιδροτάτη καὶ εὐσημος, ἡ
ἡμέρα, ἡ τοῦ πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτός,
καὶ πνευματικῆς ὄντως εὐφροσύνης, τῇ βα-
σιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς
σεπτῆς βασιλείας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος
διώκουσα.

Τὴν ἀγαθὴν, κληρονομίαν ἀπέληψας, ἐ-
παξίως, Στέφανε μακάριε, ἐνθα Χριστὸς, ὁ

πᾶμβασιλεύς, σὺ κατασκηνώσας· αὐτοῦ γὰρ ὠφθης διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτε-
λῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν
ἰασιν.

Ο ἀκλινής, τῆς ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος, ἔ-
δραϊος, στύλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς,
ἕως οὐρανοῦ, αἰγλή εὐσεβείας, φωτίζων πάν-
τα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀλη-
θείας ὁ κῆρυξ, τῆς ἀλλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας,
ἔκ Παρθένου, διὰ τὴν παρθενομήτορα, ὁ
λυτρωτής, πάντων καὶ Σωτήρ, κατὰ τοῦ
θανάτου, ἢ ὄντως ζωὴ ἀθάνατος· διό σε τὴν
τεκοῦσαν, Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως πιστοὶ
μακαρίζομεν.

ᾠδὴ ε'. Ὅτινα τί με ἀπόσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότη-
τος ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ'
αὐτῶν Θεηγόρε χωννύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν
λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς νικηφόρος, ἀνυψώθης
τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ως ὠραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι
ἐνδοξε Στέφανε, τὴν ἀχλὺν διώκων, ἔξ δαι-
μόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, καὶ νοσοῦντων
πάθη, ἔξ ψυχικῶν ἀρωστημάτων, θεραπεύων
τὰ ἔλκη Θεόπνευστε.

Νοερῶς σὺν ἀγγέλαις, μάκαρ ἀγαλλόμενος
τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάζεις ὄντως, τῇ
σῇ ἐπιδημία ἔξ χάριτι, εὐωδίας μύροις πνευ-
ματικοῖς εὐωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζάλης
ρύόμενος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν
σου κεκτημένη πάναγνε, συγγενῆ οὐσίαν τὴν
ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ ἔξ μόνην,
Χριστιανοὶ πρὸς τὸν δεσπότην, ἰλασμὸν εὐ-
μενῇ προβαλλόμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι σωτήρ.

Αγγέλων ὡς μιμητής, τῇ προαιρέσει γε-
νόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτήσω μακά-
ριε· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων,
τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Ρημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνεύσων
ἢ δυνάμεις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὠτα
Θεόληπτε, σαφῶς κατεβρόντησε, τὰ τῶν πα-
ρανόμων, καὶ τὰς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν πατρικὴν, θεάσασθαι κα-
τηξίωσαι, ἔξ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα
Στέφανε, τῶν ἄθλων μνηύονσοι, τοὺς λαμ-
προύς στεφάνους, θεηγόρε πανσεδόασμιε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς ὁ μονογενής, ὁ πρὸ αἰῶνων ἀόρατος,
ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν,
ὀρώμενος σώματι, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου.

ᾠδὴ ε'. Ὅτινα τί με ἀπόσω.

Κοντάκιον. ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ
γεωργοῦ πανεύφημε. πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς
διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε. πρῶτος ὑπ'
αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδύσω ἐν
οὐρανῷ, ὡς ἀθλητῶν προσίμιον, Στεφανίτα
τῶν μαρτύρων ὁ πρῶταθλος.

ᾠδὴ ε'.

Τοῦ παραδείσου τὰ ἄνθη ὀρῶν, τῇ εὐοσμῷ
αὐτῶν τῇ τερπνῇ, πληροῦντα πᾶσαν τὴν οἰ-
κουμένην, τὸ ξένον αὐτῷ καταπλήττομαι
θέαμα. ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος πλέον ἀν-
θοῦσι μᾶλλον. ὅπερ ξένον ἐν ἀνθεσιν. ὡς ὁ
μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ
θύρα γεγονώς τῶν νομίμως ἀθλούντων, καὶ
ἀνθούντων κρυμῶ τῶν κολάσεων· ὁ δεῖξας
τρίβον ἀπλανῆ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν· ὡς
καλὸς σταδιάρχης, ὁ τοῖς πόνους ἀναλάμψας
στεφανίτης τῶν μαρτύρων ὁ πρῶταθλος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Β', Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στχ. Ἔχεις, Σιών, πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα,
Νεκρὸν Στεφάνου δὸς πόλει Κωνσταντίνου.

Δευτερίῃ νέκρους Στεφάνου γίνετ' ἀνακομιδῆ.

Ηστις τελείται μὲν κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου, ἔχει δὲ τὴν δε τὴν διήγησιν. Μετὰ πολλοῦ χρόνου παραδρομῆν τῆς τοῦ ἁγίου διὰ Χριστὸν μαρτυρίας, καὶ πολλῶν ἤδη διὰ Χριστὸν τοῖς ἀγῶσι τελειωθέντων, γαλήνη τὴν ταραχὴν διεδέξατο, καὶ πᾶσαι μὲν φυλακαὶ ἠνοίγοντο, πᾶν δὲ κολαστήριον ἀνεέργητον ἔμεινε τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐν ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ χριστιανικωτάτου καὶ πρώτου ἐν βασιλευσιν. Εἰρήνης οὖν καὶ ἐλευθερίας τῆς οἰκαμένης πεπληρωμένης, τότε καὶ ὁ πολύτιμος ὄλθος, τὸ λείψανον φημί τοῦ πρωτομάρτυρος φανεροῦται. Ἀνήργαστις οἰκῶν τὴν κόμην, ἐν ἧ καὶ ὁ μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο, πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν βίον αἰδέσιμος, Λουκιανὸς τούνομα, οὐχ' ἄπαξ, ἀλλὰ καὶ δὶς καὶ τρίς τούτω ἐπιφανεῖς ὁ πρώταθλος, ἑαυτὸν καταδηλοῖ. ὁ δὲ πρεσβύτερος καταμηνύει τῷ ἐπισκόπῳ Ἰωάννῃ τὰ τῆς ὀπτασίας. ὁ δὲ χαρᾶς πλησθεῖς, καὶ τὸν τόπον καταλαβὼν σὺν τῷ κλήρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἀνορίζας, εὔρε τὴν σορόν. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, καὶ εὐσείδια πλείστη τοὺς παρόντας κατευωδιάζουσα, καὶ φωναὶ οὐρανόθεν ῥηγνύμεναι ἀγγέλων Θεοῦ, τὸ Δόξα ἐν ὑψίστοις, βῶντων, τῷ Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δέκατον ἐξηκούοντο σημεῖον. Ἀλλὰ καὶ θεραπείαι πλείσται τῶν ὑπὸ ποικίλων παθῶν πιεζομένων ἐνεργούμεναι, τὴν τοῦ πρωτομάρτυρος χάριν ἐκέρυττον. Αὐτίκα γοῦν ὁ τῶν Ἱεροσολύμων πατριάρχης σὺν δυσὶν ἄλλοις ἐπισκόποις, καὶ τῷ κλήρῳ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τὸ ἅγιον ἐκεῖνο σῶμα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ προσκυνήσαντες, μετὰ φωτῶν, καὶ ὕμνων, καὶ θυμιαμάτων, καὶ τῆς προσηκούσης τιμῆς εἰς τὴν ἁγίαν κατέθεντο Σιών. Μετὰ ταῦτα δὲ ναὸς τῷ ἁγίῳ σεβάσιμος κατὰ τὴν πόλιν αὐτὴν οἰκοδομεῖται ὑπὸ τινος Ἀλεξάνδρου συγκλητικού, ὃς ἐπεὶ πολλά τοῦ ἀρχιερέως ἐδεήθη, ἐν αὐτῷ τὸ τίμιον λείψανον μετὰ πάσης ἐτέθη σεβασμιότητος. Οὐπω δὲ πλείους ἢ πέντε μετ' ἐκείνην διήλθον τὴν μετάθεσιν ἑναυτοί, καὶ αὐτὸς τὴν ἐπὶ θάνατον νοσήσας, καὶ γλωσσόκομον μὲν ἑαυτῷ περσαῖνον τῷ τοῦ ἁγίου παρόμοιον κατασκευασάμενος, καὶ ἔγγιστα τούτου καταθέμενος, κακοίμηται, ἐν αὐτῷ καταπεθεῖς. Μετὰ δὲ χρόνους ὀκτώ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ συγκλητικού τελευτήσας, βασιλεύοντος Ῥωμαίων τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἱεραρχούντος Κων-

σταντινούπολεως Μητροφάνου, ἡ γαμετὴ Ἀλεξάνδρου τοῦ συγκλητικού, Ἰουλιανὴ ὄνομα αὐτῆς, διὰ τὸν αὐτῆς πλοῦτον καὶ τὴν ὥραν τοῦ σώματος πρὸς γάμον αὐτῆς ἐλθεῖν ὑπὸ πολλῶν ἐνυγλουμένης, ὅπως μὴ τοῦτο πράξῃ καταναγκασθεῖσα, βουλὴν βουλεύεται τὸ σῶμα μὲν τοῦ ἀνδρὸς ἀναλαβεῖν, πρὸς τὸν πατέρα δὲ καὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀναδραμεῖν, ἧτις θεῖα τιλὴ προνοία περιπλανηθεῖσα, τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀψείσα γλωσσόκομον, καὶ πηγὰς δακρῶν προχέουσα, τῷ τοῦ ἁγίου περιπλέκετο. Τέλος, τὸ ἱερὸν λείψανον ἐν λευτικίῳ ἐπὶ ὄνῳ καταθεῖσα, οὕτω τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο δι' ὅλης δὲ τῆς νυκτὸς ὕμνος ἀγγέλων κατ' οὐρανόν, καὶ θεοπρεπῆς ἐξηκούετο δοξολογία, καὶ ὁσμῆς εὐώδους, ὡς μύρου πολλοῦ ἐκχυθέντος, τὰ ἐκεῖ ἐπληροῦτο, καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα οἰμώζοντα, οὐκ ἡμῖν, φωναῖς ἀνέκραζον συχναῖς, ὅτι Στέφανος μέσον ἡμῶν παράγει μαστίζων ἡμᾶς. Φθάσαντες δὲ τὴν Ἀσκάλωνα, πόλιν παράλιον, καὶ εὐρόντες πλοῖον, καὶ πεντήκοντα χρυσίνων αὐτὸ μισθωσάμενοι, ἐξώρμησαν ὅποσα δὲ θαύματα κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ταύτην καὶ σημεῖα ἐξετελέσθησαν, ἀδύνατον γράφειν, τῇ συντομίᾳ χρωμένους. Ὡς δὲ τὴν βασιλίδα κατέλαβον, καὶ εἰς τὰς ἀκρὰς τοῦ βασιλέως ἐνηχίηθ' ὁ μέγα τοῦτο δράμα, ἀνηνέχθη δὲ αὐτῷ καὶ τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, αὐτίκα παραστάσα ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως, ἀκριβῶς ἐξέειπε τὰ τῆς υποθέσεως ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους παρακολουθήσαντα. Τότε δὴ τότε ὁ καλλίνικος καὶ φιλευσεδῆς βασιλεὺς ταῦτα ἀκηκοὺς, χαρᾶς τε πλησθεῖς καὶ ἀγαλλιάσεως, ἐκέλευσε τῷ ἀρχιερεῖ μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ὑπαντὴν ποιῆσαι, καὶ μετὰ τιμῆς πλείστης καὶ εὐλαβείας τὸ τίμιον λείψανον εἰς τὰ βασιλεία ἀγαγεῖν. Τότε τοίνυν καὶ ἄλλα μέγιστα ἐτελοῦντο τεράστια, ἀλλὰ ἀδύνατόν ἐστι ταῦτα καταλέγειν ἐν δὲ, ὃ μὴ καταλιπεῖν ἄξιον λέξομεν. Εἰλκον αἱ ἡμίονοι τὸ ἄρμα, ἐν ᾧ ὁ ἠθσαυρὸς, ἕως ἐφθασεν εἰς τόπον Κωνσταντιανῆ καλούμενον, ἐν ᾧ κατετέθη, μίᾳς ἐξ αὐτῶν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐξεπούσης· τίνος χάριν τύπτετε ἡμᾶς; ἐνταῦθα δὴ τὸν ἅγιον κατατεθῆναι. τούτων τῶν φωνῶν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, μεγάλη τῇ φωνῇ τῷ Θεῷ τὸν αἶνον ἀπέδωκαν· ἐξέστη ταῦτα γνοὺς καὶ ὁ πιστότατος βασιλεὺς, καὶ παραχρῆμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σεβάσιμον ἐγείρει τῷ πρωτάθλῳ ναόν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξίμου, Λάδα καὶ Κυντιλιανοῦ.
Στχ. Τρεῖς ἐκφέρουσα γῆ νεκροὺς ζωηφόρους,

Πόλω λέγειν ἔοικε, σὺ κρύφας ἔχε.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν Ῥοδοστόλῳ τῇ πόλει, ἐν χώρᾳ τῆς δευτέρας Μυσίας. Παραστάντες δὲ τῷ Ταρκυνίῳ ὑπάτῳ, καὶ μὴ θελήσαντες θῆσαι, τύπτονται καὶ ἀχθέντες ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ, Ὀζοβία καλουμένῳ, τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται, Ἀπριλίῳ ἰγ'. Ἀγνοηθέντες δὲ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, δι' ἀγγέλου ἀπεκαλύφθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα Αὐγούστου β', ἃ καὶ νῦν κατὰκεῖται ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τοῖς Βιγλεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Γελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τοῦ θείου ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φωκά. Στχ. Φώκας ὁ μάρτυς ἐκλιπὼν γῆς χωρίον, Νῦν ἐγκατοικεῖ τῆς τρυφῆς τῷ χωρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις.

Στχ. Οὐκ ἐμποδῶν σοι σκῆπτρον ὤφθη, ὦ ἀναξ. Σὺ γὰρ κατοικεῖς βασιλείαν τὴν ἄνω. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ρῶδῃ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν. Ὁ ἦ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἠνέωξε, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην παρεστηκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε κράζοντι, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ως θῆρες ἀρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν Θεοφάντορα, μαιφόνους παλάμαις, τοῦτον ἀνῆρην ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούντων συντόνως καὶ ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐννομώτατος, μιμητῆς τοῦ Σωτῆρος, καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ὧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἐψάλλε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκ.

Εν χρόνῳ τον ἄχρονον, ἀπειρογάμως ἔγνη γεγέννηκας, τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον, σαρκὸς προσλήψει παρθένε τέτοκας· ὦ με-

λωδοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Υῶδῃ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον. Περφεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πανάριστε, ἢ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφήν ἰσάγγελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέφανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου κεκρυμμένης πλουσίας, ἐντεῦθεν ἀνεβόας· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, ρανίσιν αἱμάτων σου, πρὸς γὰρ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην, προσφεύγων ἀνακράζω· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων ἐνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον σέφανον, τῇ σῇ σεβασμῖα κορυφῇ ἐπέθηκε, κριτῆς ὁ ἀδέκαστος· ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, κτίστην καὶ Θεὸν, καὶ βασιλέα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπτως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εν ταῖς χερσὶ τοῦ κτίσαντος, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου. καὶ τῶν οὐρανῶν αἰσρατιαὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρουσαι, τὸν πρὶν ἐν γῇ ἰσάγγελον. νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις, βοᾷς ἀδιαλείπτως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα πάντα· γνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ πέρατα, θεογνωσίας χάριτι. ὦ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βίρμος. Ἑπταπλασίως κάμινον. Ὡδῇ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο.

Αθλήσεως μαρτύρων ἢ ἀπαρχῆ ὁ λαμπρὸς

ὑποδείξας τοῖς μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ τρίβον ὁδηγοῦσαν εἰς οὐρανοὺς, ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, πάντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς θεῖαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, ἔ κοιωνίαν ἀγιότητος.

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τούτου ζηλώτας πραότητα, καὶ τὴν φωνὴν, ἔλεγε· μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς, τὴν ἀμαρτίαν Κύριε· δέξαι δὲ τὸ Πνεῦμά μου ἀγαθὲ, καὶ θείας βασιλείας, τρυφῆται τῆς ἀφράστου, τῆς παρὰ σοί με καταξίωσον

Ραῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ θεϊκῆς, αἴγλης ἀποστίλδων μαρμαρυγὰς, καὶ θεηγόρω στόματι, θεορρήμοσύνης ὡς ποταμὸς, ἐνθέως ῥητορεύων, τῆς ἄνω κληρουχίας, Θεομακάριστε τετύχηκας.

Στεφάνῳ τῶν χαρίτων στεφανωθείς, καὶ χορείαις μαρτύρων κυκλούμενος, καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοθέτῃ παρεστηκώς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπητον, τῶν ἐπιτελούντων εὐλικρινῶς, τὴν ὄντως φωτορρόν, πνήγυριν σου μάρτυς, καὶ τῶν κινδύνῳ ἀπολύτρωσαι.

Θεοτακίον.

Ως πάντων προσαΐα Χριστιανῶν, Θεοκλήτορ παρθένε πανάμωμος ὡς συμπλήρης, λύτρωσαι κινδύνῳ καὶ πειρασμῶν, τοὺς θλιδομένους δούλους σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταιμάτων ἀλγηδόνι, καὶ πόνοις τῶν μαρτύρων, ἀλγυνομένους περιποίηται.

Ὁ Ἱερός. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ οὐρανός.

Ἐξέποστειλ. Πρὸς, Τῶν μαθητῶν.

Ο πρώτος τῶν μαρτύρων τρίβος ἀλύτας, ἔ διακόνων πρόκριτος χρηματίσκει, Στέφανος ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν βασιλείον πόλιν, θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Περ αἱ ἄνω τάξεις πολλῶ σὺν τρώμῳ, παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην

τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἐχώρητας, λαβόντα σάρκα παρθένε, ἐκ σῶν τιμίων αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρά.

Ἦχος δ'. Πρὸς, Ἐδωκας σημείωσιν.

Αγγελος ἐπίγειος, ὁ πρωτομάρτυς γενόμενος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος, καὶ τὴν θεῖαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μυηθείς, καὶ ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια· διὸ τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σου δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. *Δίς.*

Ραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σου Στέφανε, πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτίσι κοσμούμενος, χαρισμάτων θείων, καὶ τῶν ἰαμάτων· διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, καταφαιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει τὸν φιλόανθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάλαιμος ὑπέρτιμος, ὄξυγραφῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλιῶσσά σου· δι' ἧς κατεφώτισας, πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν· διὸ σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα ἤχος δ'.

Στέφανος ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν σου τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαυθάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροασίαις τῶν ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Πρὸς, γενναῖον.

Ος ἐώρακε Κύριε, ἡ παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀπενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι· μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Εἰς τὸν στιχ. στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἤχος πλ. ἀ.

Πρωτομάρτυς ἀπόστολε, καὶ πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν δικαίων, τῶν ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεφγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· μή στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· καὶ νῦν αἴτησαι τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ περιβόητον καὶ ἄχραντον αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δῶναι ἀναμάρτητε· διὸ σε ὀρώσα, προσηλωμένον ἡ μήτηρ σου, ὀδυραμένη, παρειὰς κατεξάνετο, τέκνον λέγουσα, ὁ ἄμνος ὁ πανάμωμος, κόσμον ὁ θέλων ρύσασθαι, τιμῶν σου αἱματι, εἰς ὀφθαλμῶν μου πῶς ἔδυσ, σῶτερ ὁ ἄδυστος

ἥλιος; ὁ πᾶσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Προκείμενον, ἤχος βαρύς· Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Στιχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός. Ὁ ἀπόστολος. Πράξεων τῶν ἀποστόλων τὸ ἀνάγνωσμα· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Στέφανος πλήρης πίστεως, καὶ δυνάμεως. Ζήτηι τῆ β'. τῆς γ'. ἐβδομάδος τοῦ πάσχα. Ἀλληλοῦια, ἤχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα. Ζήτηι τῆς ε'. τῆς ιε'. ἐβδομάδος τοῦ Λουκά. Κοινωνικ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν.

~~~~~

Τῷ αὐτῷ Μηνί Γ'.

Τῶν ὀσίων πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στιχηρὰ.

Ἤχος πλ. δ'. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ ὀσιοί σου Κύριοι, ἐξομοιούμενοι τοῖς ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμψαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν· αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος, καὶ Ἰσαάκιος ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς, καὶ τοῖς ὀρθοδοξίας συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο. αὐτῶν Χριστέ πρεσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Αστέρες στερεώματι τῷ τῆς ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφώτισατέ τῶν μοναζόντων, πατέρες ὅσοι ψυχὰς, σκοτός τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες. ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελούντας τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου εἰσὶ παμμίαρα, καὶ τί ποιήσω; πῶς ἀπαντήσω τῷ κριτῇ; δέσποινα παρ-

θένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν ἔπλαστην σε καὶ Κύριον. ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐπλαγῆς.

^{Ἔτερον. Σταυροθεοτοκίον. ἴμοιον.}

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέψασα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐβελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἶμοι ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον! τί σι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶ σε ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

^{Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'.}

^{Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.}

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς-

Φαῖδρους ἀνυμῶ τῶν μοναστῶν ἀστέρας. Ἰωσήφ.

^{Ἦδὴ α'. ἤχος πλ. δ'.} Ἡ κεκοιμημένη τὴν ἄτομον.

Φωτὶ τῷ θεῷ φαῖδρῶς παριστάμενοι, καὶ τρισηλίου αὐγῆς πάντοτε πληρούμενοι, καὶ θέσει ἀληθῶς θεούμενοι μακάριοι, τοὺς πίσει ἐορτάζοντας ὑμῶν, τὴν μνήμην τὴν πανίερον, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐνθέως καταυγάσατε.

Αποσκοποῦντες εἰς μόνὰ τὰ μένοντα, τὴν τῶν βεόντων, φθορὰν πᾶσαν ἐπεκρούσαθε, ἔλω τῷ νοῖ, Κυρίῳ προσκολλώμενοι, ἐλίπετε σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, πατέρες πανσεβάσμιοι. ὄθεν πρὸς ἀνέσπερον αὐγὴν μεταβιδάσθητε.

Γερωτάταις μελέταις πτερούμενος, Δαλμάτε πάτερ σοφέ, καὶ καλλωπιζόμενος ταῖς θείαις διδαχαῖς, Ἰσαακίου τοῦ μάκαρος, ἀνέδραμες πρὸς ὕψος ἀρετῶν, καὶ στύλος καὶ ἐδραῖωμα μοναζόντων γέγονας. διό σε μακαρίζομεν.

^{Θεοτοκίον.}

Δεδοξασμένη Θεὸν ἡ κνήρασα, τῆς ἀδοξίας με, τῶν παθῶν ἀπάλλαξον, καὶ δός μοι λογισμὸν Παρθένε κατανύξεως, καὶ λάμψον μετανοίας φωτισμὸν, ἀγνή ἐν διανοίᾳ μου, ὅπως μεγαλύνω σε τὴν πάντα μεγαλύνασαν.

^{Ἦδὴ γ'.} Οὐρανίας ἀψίδος.

Απλανῆ σε ἀστέρα, ἀνατολῆς ὅσιε, πάτερ

ὠρμημένον, Ἰσαάκιε πάντες ἐγνωμεν, πικρῆς αἰρέσεως, ἐξαφανίζοντα σκότος, καὶ πιστοὺς τοῖς λόγοις σου καταφαιδρύνοντα.

Νοητῶς ἀνατείλας, ταῖς καθαραῖς λάμψεσι, Φαῦστε τῶν ἀγίωνων σε, πάτερ φῶς ἐχρημάτισας, φωτίζων ἅπαντας, τοὺς καθορῶντάς σε μάκαρ, ἔπιστῶς τὸν βίον σου ἐξεικονίζοντας.

Υμνωδίαις ἀπαύστοις, ἔπροσευχαῖς ὅσοι, πάντα τὰ τοῦ σώματος πάθη κατακοιμίσαντες, χάριν ἀκοιμητον, καὶ ἀναφαιρέτον πλοῦτον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε μακαριώτατοι.

Μακροτάτη νηστεία, ὡς Μωϋσῆς ὅσιε, σοῦ τὴν καρτερίαν, Δαλμάτε πᾶσιν ὑπέδειξας, ὠραίζόμενος, τοῖς ὑπερλάμπροις σε πόνοις, καὶ καλλωπιζόμενος τῇ πολιτείᾳ σου.

^{Θεοτοκίον.}

Νοητὴν σε λυχνίαν, καὶ φωταυγῆ ἐγνωμεν ἔνδον δεξαμένην Παρθένε τὸ πῦρ τὸ ἄσεκτον θεῖον παλάτιον, καὶ ὑψηλότατον θρόνον. ἐν ᾧ ἀνεπαύσατο ὁ ὑπερούσιος.

^{Ὁ Εἰρμός.} Οὐρανίας ἀψίδος ὄροφουργέ Κύριε.

^{Κάθισμα ἤχος πλ. δ'.} Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς, πυρσευθέντες πατέρες φωτοειδεῖς, τὸ σκότος ἐλίπετε, ἡδονῶν τὸ βαθύτατον, καὶ φωστῆρες ἔργοις, ἐνθέοις πυρσεύοντες, τῶν πιστῶν καρδίας, μακάριοι ὦφθητε ὄθεν τὴν φωσφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν μνήμην. γεραίρομεν σήμερον, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν, θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Τὸ Δόξα, τὸ τέλος, καὶ νῦν Θεοτοκίον, αὐτόμελον. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες τὸν πάντα διέποντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας τὸν πάντα ἐκτρέφοντα ὄθεν

δυσωπῶ σε, παναγία παρθένε, καὶ πίστει κραυγάζω σοι, τοῦ ρυσθῆναι πταισμάτων με. ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου, δέσποινα παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἀδίκως ὑψούμενον, θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σὸ τὴν σταύρωσιν ἦν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως πολύφορα κλήματα, τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου γεγόνατε, οἶνον βλύσαντες σωτήριον, καθαρῶς τοῖς πᾶσι κατανύξεως.

Τῆς συνόδου συνήγορον, ὅσιε Δαλμάτε σὲ πάντες ἐγνωμεν, τὴν εὐσέθειαν κρατύνοντα, καὶ τοὺς ἀλαζόνας ἐκκρουόμενον.

Ως τῶν πάντων προλάμποντα, πάντων ὑπερέχειν φροντιστηρίων σε, θεῖα σύνοδος ἐθέσπισεν, ἀρεταῖς ἐνθέοις κλειζόμενον.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας ἀγνή κατέλαβε· τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσία σου, διανάστηρόν με πρὸς μετάνοιαν.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μετανάστης Ἐώας πρὸς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων γέγονας· ἔξ τῷ θεῷ σπόρω, τὰ γεννήματα ταύτης ἐπλήθυνας, ἐκρίζώσας πᾶσαν, τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύμην, ἱερώτατε πάτερ Ἰσαάκιε.

Οπαδὸς Ἰσαακίου, ὡσπερ Ἡλιοῦ Ἐλισ-

σαῖος γεγένησαι, ἱερεῖ Δαλμάτε, μηλωτῇ χαρισμάτων τοῦ πνεύματος, διαρρήσων ὕδωρ τῆς πονηρᾶς δαιμόνων βλάβης, καὶ πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν πάροδον.

Νόμοις θείοις πειθήσας, νόμους ἀμαρτίας εἰς τέλος ἐξέκλινας, ἔξ ὠράθης στύλος, προηγούμενος θείου συστήματος, θεοφόρε Φαῦσε, καὶ μοναστῶν κανῶν καὶ τύπος, καὶ πιστῶν ἀδιάσειστον ἔρεισμα. Θεοτοκ.

Αληθῆ Θεοτόκον, πᾶσαι γενεαὶ σε δοξάζουσιν ἀχραντε, τὴν ἀγιωτέραν, τῶν ἀγγέλων σαφῶς χρηματίσασαν, παναγία κόρη· διὸ βοῶ, ἀγίασόν μου, τὴν ψυχὴν μολυνθεῖσαν τοῖς πάθεσι.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνόμιλος ἀνεδείχθης ἀγγέλων· τὸν ἐκείνων γὰρ ἐζήλωσας βίον, ἐπὶ τῆς γῆς, διοδεύων Δαλμάτε, καὶ ἐγκρατεῖα λεπτόνων τὸ σῶμα σου, ἀλείπτῃς τε τῶν μοναστῶν καὶ κανῶν ἀληθῶς ἀκριδέστατος.

Τῷ ζήλῳ τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ὡς Ἡλίας πυρακτούμενος μάκαρ, ὡς Ἀχαάβ, τὸν προστάτην τοῦ ψεύδους, ἐν παρρησίᾳ, Ἰσαάκιε ἤλεγξας, νοσήσαντα τὴν πονηρὰν τοῦ Ἀρείου ἀφρόνως διαίρεσιν.

Ωράθητε ὀδηγοὶ πλανωμένων, καὶ λιμένες τῶν πιστῶν σωζομένων, θαυματουργοὶ, θεοφόροι πατέρες, Φαῦστε Δαλμάτε καὶ θεῖε Ἰσαάκιε, θεράποντες τοῦ Ἰησοῦ, μοναζόντων φωστῆρες αἰείφωτοι.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, καὶ παντοίαις τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἐπισκοπῆ, παναγία παρθένε, σωτηριώδει σου τάχος ἐπίσκεψαι, καὶ ἴασαι ὡς ἀγαθῇ, Θεοτόκε ἐλπίς μου πανύμνητε.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Κοντάκιον, ἦχος 6'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας ἐν τῇ πλῆθει, ὕμνοις Ἰσαάκιον εὐφημήσωμεν, σὺν τῷ Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας. αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἰκανός ἐξειπεῖν ἀνθρώπων, τῶν ὁσίων πατέρων τὰς φαιδράς ἀρετὰς καὶ τὰ σκάμματα; ζῆλον τὸν θεῖον, τὴν παρρησίαν, τὸ καθαρὸν τοῦ βίου, τὰς θείας πράξεις, ἃς ἐπὶ γῆς ἐξετέλεσαν οὗτοι ὡς ἄγγελοι; ἀλλ' ὁμῶς σὺν τούτοις τιμῶμεν τὴν τριάδα πιστῶς. αὐτοὶ γὰρ ταύτην αἰεὶ φαιδρῶς σὺν ἀγγέλων χοροῖς λιτανεύουσιν· αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Γ', Μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων Δαλμάτου, Φαῦστου καὶ Ἰσακίου.

Στχ. Κυκλοῦσιν ἄνδρες εἰς, δύο, τρεῖς σὸν θρόνον,
Ὑψιστε, Φαῦστος, Ἰσαάκιος, Δαλμάτος.
Δαλμάτος, Ἰσαάκιος τριτάτη θάνον, ἡδέ γε Φαῦστος.

Οὗτος ὁ ἅγιος Δαλμάτος ἐστρατεύετο ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, ζῶν ὡσεὶ καὶ θεαρέστως. Διὰ δὲ τὸν Θεόν, καταλιπὼν γυναῖκα καὶ τέκνα, καὶ μόνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον μετ' αὐτοῦ παραλαβὼν, ἔρχεται πρὸς τὸν ὅσιον Ἰσαάκιον, καὶ τὸν μοναστήν ὑπέρχεται βίον, καὶ εἰς ὕψος ἤρθη μέγιστον. Ὁ δὲ θαυμάσιος οὗτος Ἰσαάκιος ἐκ σπαργάνων αὐτῶν τὴν ἔρημον ὠκῆσε, πᾶν εἶδος ἀρετῆς μετερχόμενος· ὅθεν καὶ ὁ λόγος αὐτῷ λαμπρότατος ἦν, τῷ βίῳ κοσμούμενος. Οὗτος, ἐξερχόμενος τοῦ βασιλέως Οὐάλεντος πρὸς τὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν πόλεμον, προσελθὼν, ἔφη τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις ἀνοιξόν, ὦ βασιλεῦ, καὶ νικήσεις τὸν πόλεμον ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ἀλλ' εἰς θυμὸν κινήσεις, ὑποστρέφοντός μου, φησὶν ὁ βασιλεὺς, λήψη τούτων τὰς εὐθύνας. Εἰ ἐπιστρέψεις, εἶπεν ὁ ὅσιος, οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· συνάψεις γὰρ τὸν πόλεμον, καὶ φεύξῃ ἔμπροσθεν τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ζῶν, πυρὶ καταναλωθήσῃ· ὁ καὶ γέγονεν. Ἐν Ἀχειρῶνι γὰρ ἐγκλεισθεὶς, κατεφλέχθη. Οὗτος μέλλων ἐκδημεῖν τῶν τῆς δε, τὸν ἴσιον Δαλμάτου ἡγουμένου προσήσασατο, Ἀπτικῶ τοῦ τότε τῆς Κωνσταντινουπόλεως

πατριαρχούντος. Αὐτὸς δὲ πρότερον διαπρέψας ἐν τῇ ἀσκήσει, καὶ ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπόσιτος διαμείνας, καὶ ἐν ἄλλαις τοσαύταις ἐν ἐκστάσει γεγονώς, τοῖς βασιλεῦσι, καὶ τῇ συγκλήτῳ, καὶ τοῖς κατ' Ἐφeson συνελθοῦσι πατράσιν αἰδέσιμος φάνεις, οἱ καὶ ἀρχιμανδρίτην αὐτόν, καὶ τοὺς μετ' αὐτόν, τῆς κατ' αὐτόν μονῆς ἀρχοντας ἐψηφίσαντο μέχρις αἰῶνος ὑπάρχειν. καὶ ἐν Χριστῷ κοιμηθεὶς, κατατίθεται ἐν τῷ ἰδίῳ μοναστηρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Στεφάνου Πάπα Ῥώμης.

Στχ. Τιμηθεὶς Στέφανος, θεῖον ἤρπασε στέφος,
Πάπας μὲν ὢν πρὶν, νῦν δὲ καὶ μάρτυς μέγας.

Οὗτος ἦν πρὸ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλήνης τῶν ὑπάτων ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει. Κρυπτόμενος δὲ διὰ τὸν ἐπιλείμενον διωγμὸν, τοὺς πρὸς αὐτόν παραγινομένους τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν διδάσκων ἐδάπτειεν. ἐξ ὧν πολλοὺς πρεσβυτέρους, καὶ διακόνους, καὶ ἀναγνώστας κατέστησεν. ἐκ τούτων τινὲς συσχεθέντες, καὶ παρρησία τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντες, τὴν διὰ μαρτυρίου σέφανον ἐκομίσαντο. ὅθεν διὰ ταῦτα ὁ μακάριος κρυπτόμενος Στέφανος, ἑαυτὸν κατέστησε φανερόν, καὶ ἀχθεὶς ἐν τῷ λαῷ τοῦ Ἀρείου, ἔλον διὰ προσευχῆς ἔσεις, καὶ μέρος τι καταπεσεῖν ἐποίησε. Φυγόντων δὲ τῶν στρατιωτῶν, αὐτὸς εἰς τὸν τάφον Λουκίας τῆς μάρτυρος ἔρχεται, ἐνθα τὴν θυσίαν ἐτέλει τὴν ἀναίμακτον, κακεὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, τῶν στρατιωτῶν ζητησάντων καὶ εὐρόντων αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰωάννου, ἡγουμένου μονῆς τῆς Παταλαραίας.

Στχ. Θείας χάριτος, ὦ Ἰωάννη μακάρι,
Κλήσιν κατὰ σὴν οἶκος ὠφθης ἄξιος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Σαλώμη ἡ μυροφόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Τῆς σαρκὸς οἶον ἐκκυλισθείσης λίθου,
Ὁρᾷ Σαλώμη Χριστὸν, οὐ Χριστοῦ τάφον.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὁδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ανθρακες ὠφθητε τῷ θεῷ, ἀναπτόμενοι πυρὶ τοῦ παρακλήτου· καταφλέγοντες μὲν, τὴν ὕλην τῆς κακίας, τοὺς δὲ πιστοὺς φωτίζοντες, θεοφόροι εἰς αἰῶνας.

Σάρκα δυσήμιον νηστείας, καθυπέταξας τῷ πνεύματι Δαλμάτε, καὶ κακίαν ἐχθροῦ κα-

τέκλυσας τοῖς ὄμβροισι, τῶν ψυχικῶν δακρῦν σου, θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Τέλος μακάριον εὐρόντες, τὴν οὐράνιον οἰκεῖτε βασιλείαν, καὶ ὁσίων χοροῖς συνήφθητε πατέρες. μεθ' ὧν βοᾶτε Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκ.

Εστησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον τεκοῦσα Θεὸν μόνη, Θεοτόκε ἀγνή. ὧ πῖσει μελωδοῦμεν εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἦ. Ἑπταπλασίως κάμινον.
Ράβδῳ σταυροῦ τὴν θάλασσαν, τῶν παθῶν διαρρήξαντες, πᾶσαν Φαραὶν τοῦ νοητοῦ τὴν δύναμιν, ὠλέσατε ἅγιοι, καὶ μοναστῶν πληθύν ἱερὰν, γῆν πρὸς ἀπαθείας, μελωδοῦντες ἀπαύστως, εἰλκύσατε πατέρες ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰρετιζόντων ἔπαρσιν, προφανῶς ἐταπεινώσας, πόρρωθεν προσδέψας τὴν αὐτῶν κατάλυσιν. πτωχοῖς ἐπεκούρησας, καὶ ὁδηγὸς ἐγένετο τυφλῶν. γῆρας βακτηρία, καὶ χηρῶν προστασία οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ πρὸς τρισὶ τριάκοντα, ἐν ἡμέραις νενηστευκῆς, αὐθις τε τοσαύτας ὑπὲρ φύσιν ὑπνωσας, ἐγρήγορον ἔχων σε, τὸ τῆς καρδίας ὄμμα σοφέ, καὶ τῆ τοῦ Θεοῦ φωταγωγοῦμενος αἴγλη. πρὸς ὃν βοᾶς Δαυμάτε ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Ο κατοικήσας Κύριος, τὴν ἀμόλυντον μήτραν σε, ὄλην καθαρὰν καὶ φωταυγῆ σε ἔδειξε. διὸ μολυνθέντα με, τοῖς ἰοδόλοις δῆγμασι, καὶ ταῖς βλαβεραῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδοις, καθάρισον Παρθένε, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν ἐξ τούτων αἰῶνας.

ᾠδὴ θ. Ἑπταπλασίως κάμινον.
ᾠδὴ θ. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εσχυσαν σθένει τοῦ Θεοῦ, δυναμούμενοι ἀνίσχυρον φρύαγμα, τοῦ πολεμήτορος καταπαλαῖσαι οἱ οὐρανόφρονες, τῶν μοναζόντων ἀρχηγοί. καὶ νῦν κλειζόμενοι, μεταβεδήκασι, πρὸς ἐπαύλεις νοητὰς εὐφραϊνόμενοι.

Ἐφθητε τρίφωτος λαμπάς, τὴν ἀνέσπερον αὐγὴν ἀποπέμποντες ῥόδα ἀμάραντα, τοῦ Παραδείσου εὐωδίζοντα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, Πατέρες τρισόλβιοι. διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, τὴν πανέορτον πιστῶς ἐορτάζομεν.

Στέφανον ὡσπερ εὐπρεπῆ, περικείμενοι σοφοὶ τὴν ἀπάθειαν, καὶ στολισάμενοι, θείας ἀγάπης τὰ κατορθώματα, εἰς τὸν νυμφῶνα τοῦ Χριστοῦ, χαίροντες εἰσῆλθετε, ἀναπαυόμενοι, καὶ τῶν πόνων ἀμοιβὰς κομιζόμενοι.

Ηστράψε φέγγει νοητῷ, καταυγάζουσα πιστῶν τὰ συστήματα, ἡ θεία μνήμη ὑμῶν, μάκαρ Δαυμάτε Φαῦστε Ἰσαάκιε, τῶν μοναζόντων ἀρχηγοί, φωστῆρες παγκόσμιοι διὸ φωτίσατε καὶ ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια. Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν καρδίαν με κακίᾳ τυφλώπουσαν, καὶ μὴ εἰς θάνατον, παραχωρήτης νῦν ἀφυπνωσάκι με, τὸν ἀκαθάρτοις λογισμοῖς, ἀεὶ σκοτιζόμενον, ἵνα δοξάζω σε, εὐχαρίστως Θεοτόκε πανάμωμε.

ᾠδὴ θ.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκκατάδασιν, ὅπως ὁ ὑψιστος ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπό γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος διὸ τὴν ἀχρῆνον Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Ἑξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν ἀγγέλων σύσκηνοι, Δαυμάτε Φαῦστε σὺν ἡμῶν, τῷ θαυμαστῷ Ἰσαάκι, μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον,

ποιείτε ὡς παρίστασθε. ἀδιαλείπτως ἅγιοι, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων λαμπρὰν ἔπαυτον μνήμην.

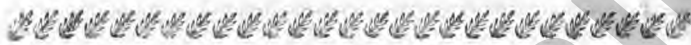
Θεοτοκίον ὁμοιον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυριευθέντά με, πάθει νῦν ψυχοφθόροις, σὺ ἐλευθέρωσον τάχος, ἔξ πρὸς δουλείαν ἔλκυσον, τὴν σὴν τε καὶ τοῦ τόκου σου, ἵνα ὑμῶν σε ἄχραντε, χρεωστικῶς, Θεοτόκε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Παρισταμένη πάναγνε, ἐν τῷ σταυρῷ ἔβλεπουσα τὸν σὸν Υἱὸν ἐπὶ ξύλου, ταθέντα ἀπνουν ἐθρήνης, καὶ μητρικῶς ὠλόλυζες, δακρῦουσα καὶ λέγουσα· τί τοῦτο τὸ παράδοξον; ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ κόσμου, σταυρῷ ταθῆναι ἠνέσχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ'.

Τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ἐσπέρας στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν. καὶ δεσμευθέντες, διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον, καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπώσαμενον ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοῦ περιδόξως ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἀνω προξενήσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Εαυτοὺς πρὸς τὰ σκάματα, τῆς ἀθλήσεως ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγήσαι ἔξ δύναμιν. οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόφρων οἶδεν ἀφυπνώσαι, ἐν εἰρήνῃ ἡμᾶς πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς ἁγίοις προστί-

θεται. ὡς γὰρ τελευτήσαντες, οὐκ ἠσθάνοντο, οὗτοι καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο. εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον. ὅπως γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττονται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, παναγία θεόνυμφε, κία δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινὴν μὲ ψυχὴν. καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου ἔξ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντι με πρὸ τέλους, ἔξ τῶν δακρῶν ταῖς χύσει.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνάς ἡ κυήσασα, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱέ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, ἔξ τοὺς πόδας σε Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτικίον Ἦχος δ'.

Οἱ μαρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῖς ἑπτὰ παισὶν αἶνον ἄδω προσφόρωσι.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις Κλήμεντος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τοὺς ἀριθμῶ, λάμποντας τιμίους παῖδας ἑπτὰ, δεῦτε πιστῶς τιμῆσωμεν, ὅτι πυρσεύσαι, τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν, τῆς ἑπταφώτι κρείττον, λυχνίας τῆς νομικῆς.

Οἱ τῆς σαρκὸς, πρότερον νεκρώσει ζῶντες Χριστῷ, παῖδες ἑπτὰ ἀνέθορον. ὡς ὑπνε θάνατον, παραδόξως λαβόντες, κρατύνοντες τὸ δόγμα τῆς ἀναστάσεως.

Ιερικῶ, πέπτωκε βοῆ σαλπίγγων ἑπτὰ. ἡ δὲ τῆς πλάνης ἔπαυσις, τῆ ἑπταφώνῳ νῦν, πίσει

τῶν ἀθλοφόρων, κατήλθεν ἕως ἄδου καὶ διαλέλυται.

Στέφος διπλοῦν, ἅγιοι παῖδες ἑπτὰ ἀληθῶς, ἐδέξασθε πορθήσαντες, πλάνην καὶ ἄρνησιν τῆς ἐγέρσεως πάντων, τὴν μὲν πρὸ τοῦ θανάτου, τὴν δὲ ἐγέρσει ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Καινοπρεπῆ, τόκον καινίζεις ἀνούμφευτε. ὁ γὰρ Πατρὶ συνάναρχος ἐν θείῳ Πνεύματι, συναίδιος Λόγος, ἐκ σοῦ ἐσωματώθη, χωρὶς τροπῆς καὶ φυρμού.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Αστέρες ἀπλανεῖς ἑπτὰ ἐδείχθητε, τῇ πίσει ἀστράπτοντες ἀθλοφόροι, καὶ τοὺς πλάνης νηχομένους βυθῶ, πρὸς λιμένα σωτήριον ἰθύνετε.

Πρὸ βήματος στερῶως ἐστῶτες ἅγιοι, τυράννου ὡς πάλαι οἱ Μακκαδαῖοι, τῆς στρατείας διημείψατε, τὴν ἐπίκτηρον ζωὴν, κρατευθέντες Χριστῶ.

Αξίως τῷ Χριστῶ δεκτὴ ἐδείχθητε, θυσία προσευχῆς ἅγιοι παῖδες, καὶ ὁσμὴ πανευωδέστατος, τὸ δυσῶδες ἐλέγχοντες τῆς πλάνης στερῶως.

Θεοτοκ.

Η βάτος ἐν Σινᾷ προδιετύπωσε, Παρθένε τὸ παράδοξον τοῦ σοῦ τόκου. τὸ γὰρ πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, οὐκ ἐφλέχθη ἐν μήτρᾳ δεξαμένη πιστῶς.

ᾠδὴ δ΄. Εἰρήμης.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Οὐ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφάρτους δωρεὰς εἰληφότες, ἀποθανόντες ἔμειναν ἐκτὸς καταφθορᾶς. ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἅπασαν

(Αύγουστος.)

ἐνθάπτοντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν, οὓς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοὶ, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

Δόξα, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Φιλαμαρτήμων πεφυκὼς δυσωπῶ σε, τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἁμαρτίας αἶροντα, τοῦ κόσμου σεμνῆ, τὴν πολυαμάρτητον, οἰκτειρῆσαι ψυχὴν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, τὰς πολλὰς ἐξαλείψαι. ἁμαρτωλῶν αὐτὴ γὰρ ἰλασμός, ἔ σωτηρία πιστῶν καὶ ἀντίληψις.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὄρωσα Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βρωτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμῶν σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ερώτατον σύνταγμα, τῷ ἀριθμῷ ἑπτὰ τιμημένον, τὲς ἑπτὰ τιμὰς παῖδας ὑμνήσωμεν.

Σοφιζόμενον μάταια, τὸν δυσσεβῆ τῆς πλάνης βασιλέα, Ἐφεσίων παῖδες ἐδείξαν ἄφρονα.

Ερεῖα πανάμωμα, ὡς ἀληθῶς καὶ θύματα Κυρίου, ἐν τῇ πίστει ὤφθητε παῖδες ἅγιοι.

Νεκρωθέντες τῷ σώματι, πρὸ τῆς κοινῆς ἐγέρσεως ἀφράστως, ἀναστάντες παῖδες, δόξη ἐστέφθητε.

Θεοτοκίον.

Μὴ ἐλλίπης πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ εὐλογημένη, λυτρωθῆναι πάσης θλίψεως Ἄχραντε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ανεπαισθήτως τὸ πρὶν, κοινὸν θανέντες ἐπὶ γῆς θάνατον, ὑπερφυῶς ἀνέστητε αὐθις, πιστούμενοι σαφῶς Ἐφεσίοι παῖδες νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν.

Ερωθέντες Θεῶ, ὁμολογία ἀληθοῦς πίσεως,

ὡς ἀθληταὶ νόμιμοι Κυρίου, ἐρρύσθητε σοφοί, κλοιῶν καὶ μαστίγων, καὶ Στέφανον ἤρασθε.

Νενικηκότες στερῶς, εἰδώλων πλάνην, εὐκλεεῖς μάρτυρες, καὶ ἀσεβῶν αἱρέσεων δόγμα, φυλάττετε ἀεὶ, τοὺς ὁμολογοῦντας νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν. **Θεοτοκ.**

Εν δύο ταῖς φύσεσι, καὶ ὑποστάσει μιᾷ, πέφηνας τέλειος ὢν, βροτὸς ἀσυγχύτως, καὶ τέλειος Θεὸς, τεχθεὶς ἐξ ἀγίας μητρὸς ὑπερουσίε.

ᾠδὴς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐκ ἴτης θείας σοφίας ἰσαριθμοὶ στύλοι εὐφημείσθωσαν ἅγιοι παῖδες ἑπτὰ, λόγοις ὡς λίθοις θλάσαντες, τῶν τυράννων τὸ ἄθεον πρόσταγμα.

Νόμῳ θείας προνοίας φρουρούμενοι, σχέδιον ἐδέξασθε ταφὴν τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ νεκροὶ ἔσονται ἀφθαρτοὶ, πολυχρόνιοι ἅγιοι ὠφθητε.

Αφθαρσίας ἀνέστητε μάρτυρες, πίστιν ἐκδιώκοντες, φθοροποιὸν καὶ νεκρῶν, ἔτι τῷ Θεῷ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ἐλπίζόντων ἀνάσασιν. **Θεοτοκίου.**

Νῦν ἡ φύσις τοῦ θήλεος γέγηθε, νῦν ἡ λύπη πέπαυται, χαρὰ δὲ ἠνθησεν, ὅτι Μαρία τέτοκε, τὴν χαρὰν τὸν Σωτῆρα Χριστὸν τὸν Θεόν.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκ. Ὁ ὑψωθείς.

Ο θαυμαστῶσας ἐπὶ γῆς τοὺς ἁγίους σου, πρὸ τῆς δευτέρας σου φρικτῆς παρουσίας τῆ παραδόξῳ ἐγέρσει τῶν παιδῶν Χριστέ δείξας τὴν ἀνάστασιν τοῖς αὐτὴν ἀγνοοῦσιν, ἀφθαρτὰ ἐνδύματα, ἔτι τὰ σώματα δείξας. ἔτι βασιλέα ἐπεισας βροτῶν, ὄντως ὑπάρχει νεκρῶν ἡ ἀνάστασις.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν θαυμαστὴν καὶ ὑψηλὴν ἀνάστασιν τῶν παιδῶν ἰδὼν ὁ ἰσραηλῆς ποτὲ τῶν Ἰερουσαλιμίων, ἐλάττωσεν τὸν ἑαυτοῦ λόγον διὰ τὸ χάριτος

τῷ πιστοτάτῳ βασιλεῖ τὴν τούτων ἐξανάσασιν ἐλθεῖν καταξιώσαι τὸ κράτος σου ἐνταῦθα, ἵνα ἴδῃς τοῦ Θεοῦ σου τὴν δύναμιν, ἣν ἐγνώρισέ σοι. εὐθύς οὖν ἀναστὰς ὁ μέγας τροπαιοῦχος, τὴν πορείαν ἐν σπουδῇ ἤνυσεν χαίρων, δεύτερος φανείς Ἰλίας ἀρματηλάτης, ἰδὼν δὲ ἔθαυμάσας ἐδόθησεν, ὄντως ὑπάρχει νεκρῶν ἡ ἀνάστασις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Δ΄. Μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουσῳδιανοῦ, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου.

Στχ. Τὸν ἑπτάρηθμον τιμῷ χορὸν μαστύρων, Δείξαντα ἀνάστασιν νεκρῶν τῷ κόσμῳ.

Ἡ δὲ τετάρτη νεκροέγερτο: ξύθηνον ἑπτὰ.

Οἱ τοὶ ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, καὶ συλληφθέντες ὡς χριστιανοί, καὶ καιρὸν λαβόντες βυλευσασθαι, τὰ πάντα αὐτῶν τοῖς πτωχοῖς διανείμαντες, ὑπέδυσαν ἐν σπηλαίῳ, εὐχόμενοι τε τοῦ δεσμοῦ λυθῆναι τοῦ σώματος, καὶ μὴ παραδοθῆναι τῷ βασιλεῖ, ἀπέθεντο τὰς ψυχὰς. ὁ δὲ βασιλεὺς Δέκιος ἐζητήσας τούτους πρὸς τὸ θῆσαι τοῖς εἰδώλοις, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι εἰς Ἐφέσον, καὶ τὴν ἐν τῷ σπηλαίῳ τούτων τελευτὴν ἀναδιδαχθεὶς, ἐκέλευσεν ἐμφραγθῆναι τούτου τὸ στόμιον. ἔκτοτε οὖν τριακοσίων ἐδομαμήκοντα δύο χρόνων παρεβρύηκότων, ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, τῷ τριακοστῷ ὀγδόῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, αἱρέσεως ἀναφύσεως περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἀνάστασιν, ὁ βασιλεὺς βλέπων τὴν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν ταραττομένην, διὰ τὸ καὶ ἐπισκόπους τινὰς τῆ αὐτῆς αἰεῖσει ἀλίσκεσθαι, διηπόρει τί διαπράξαιτο ὅμως σάκκον περιβαλλόμενος, καὶ τῇ γῆ ἑαυτὸν ὑποστρώσας, ἐθήνηεν, παρακαλῶν τὸν Θεόν, ὅπως φανερώσῃ αὐτῷ τὸ ζητούμενον. Οὐ παρείδεν οὖν ὁ Κύριος τὰ δάκρυα αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπένευσε τοιῷδε τρόπῳ. Ὁ τοῦ ὄρους κύριος, ἐν ᾧ τὸ σπήλαιον ἦν, ἠέλησε ποιῆσαι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μάνδραν τῷ πικνίῳ αὐτοῦ καὶ κυλίσαντος λίθου ἐκ τοῦ σπηλαίου ἐκείνου, πρὸς οἰκοδομήν τῆς μάνδρας, ἠνοίγει ἡ θύρα τοῦ σπηλαίου Θεοῦ προστάξει, καὶ ἀνέστησαν οἱ ἐκεῖ τελευτήσαντες ἅγιοι ἑπτὰ παῖδες, καὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἐξ πνυ ἐγεθθέντες, ὡς ἤδη χίτες ὑπ' ὡπαικτες, μηδ' ἐπώσων ἀλλοιωθέντες, ὡς μηδὲ τῶν ἐδύματων αὐτῶν, ὧν ἐνεδέδυντο. ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης ἐβύθησαν οἱ ἅγιοι ἐκ τῆς μάνδρας ἐπὶ τὸν οὐρανόν, καὶ πλείον ἐπιμαρτυροῦντες ἐπὶ τῷ Δέκιῳ ζῆτεῖ αὐτοὺς τιμω-

ρήσασθαι, περί τούτου πρὸς ἑαυτοὺς ὠμίλου, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ πρὸς τοὺς ἑτέρους λέγοντος· εἰ καὶ κρατηθῶμεν, ἀδελφοί, στῶμεν ἀνδρείως, καὶ μὴ προδῶμεν τὴν εὐγένειαν τῆς πίστεως ἡμῶν· ἀλλὰ σὺ, ἀδελφὲ Ἰάμβλιχε, ἀπελθε, ἐξίονησαι ἄρτους, πλὴν περισσοτέρους· ὄψε γὰρ ὀλίγους ἤνεγκας, καὶ πρόσπεινοι ἐκοιμήθημεν· μάθε οὖν τί περὶ ἡμᾶς βούλεται Δέκιος· ἀπελθὼν Ἰάμβλιχος ἐν τῇ πόλει, καὶ ἰδὼν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐν τῇ πύλῃ, ἐθαύμασεν ἰδὼν δὲ αὐτὸ καὶ ἐν ἑτέροις τόποις, καὶ τὰ κτίσματα ἐνηλλαγμένα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐνηλλαγμένους, ἐδῶκει ὄραμα βλέπειν, ἢ ἐν ἐκστάσει γεγονέναι· ἀπελθὼν δὲ ὄρως εἰς τοὺς πωλοῦντας, ἔλαβε τοὺς ἄρτους, καὶ δούς τὸ ὑπὲρ αὐτῶν ἀργύριον τοῖς πωλοῦσιν, ὑποστρέφειν ἔσπευδεν· ὡς δ' ἔώρα τοὺς πωλοῦντας ὑποδεικνύοντας ἀλλήλοις τὸ ἀργύριον, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφορῶντας, καὶ φάσκοντας θησαυρὸν εὑρεῖν, ὡς τοῦ ἀργυρίου προφανῶς ἐλέγχοντος τὸ λεγόμενον, τοῦ πρὸ χρόνων βασιλεύοντος οὐκ ὀλίγον τὴν τύπωσιν φέροντος, τρόμῳ συνεσχέθη καὶ ἀφωνία, νομίζων ἀναχωρισθῆναι ὑπ' αὐτῶν, καὶ παραδοθῆναι, κατασχεθεῖς δι' αὐτῶν, Δεκίῳ τῷ βασιλεῖ· τοίνυν καὶ προσπεσὼν, ἠντιβόλει λέγων· δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ὡς, ἐπεὶ τὸ ἀργύριόν μου ἐν χερσὶν ἔχετε, λαβετε καὶ τοὺς ἄρτους· μόνον ἄφετέ με ἀναχωρήσαι· οἱ δὲ, δεῖξον ἡμῖν, ἔλεγον, τὸν θησαυρὸν, καὶ ποιήσον ἡμᾶς κοινωνούς· εἰ δ' οὐ, παραδίδόμεν σε εἰς θάνατον· Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, σύννουν ὀρώντες τοῦτον, τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ κλοιὸν ἐπέβητο, καὶ ἐπὶ τὴν λεωφόρον εἰλκον· καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀνθυπατον ἤγαγον, παρέστησαν εἰς ἐξέτασιν· ὃν οὗτος ἰδὼν ἤρετο· δεῖξον ἡμῖν, ὦ νεανία, ὅπως τε τὸν θησαυρὸν εὑρες, καὶ ὅσος οὗτος, καὶ ποῦ; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, εὑρεμα μηδέποτε εὑρεῖν, ἀπὸ τῶν γονέων δὲ κερτήσθαι, καὶ τί μοί ἐστι τὸ συμβᾶν, οὐ γινώσκω· καὶ ὁ ἀνθυπατος, ἐκ ποίας πόλεως εἶ; ὁ δὲ, ἐκ ταύτης, ἔφησεν, εἰμὶ, ἐὰν ἢ Ἐφesus αὕτη ἐστί· καὶ ὁ ἀνθυπατος, καὶ τί εἰσὶν οἱ γονεῖς σου; ἐλλέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀληθείας διαγνωσθείσης, πιστεύσομέν σοι· ὁ δὲ ἰδὼν, εἶπεν, ὁ πατήρ μου, καὶ ὁ δεῖνά ἐστι προσγενής, καὶ ὁ δεῖνα πάππος· καὶ ὁ ἀνθυπατος πρὸς αὐτόν, ξένα καὶ ἀνυπόστιτα τὰ ὀνόματα, καὶ ἔξω τῶν κατα συνήθειαν λεγομένων, λέγων, πιστευθῆναι οὐ δύνασαι· Ἰάμβλιχος εἶπεν· ἐὰν τὴν ἀλήθειαν λέγοντί μοι οὐ πιστεῖεις, ἕτερον εἰπεῖν οὐ γινώσκω· ὁ ἀνθυπατος εἶπεν, μσεῦέστατε, τὸ ἀργύριόν σου ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς β. α. β. πρὸ τριῶν ἐσθίων καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν τυπωθῆναι, ἐπὶ Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ (σὺ νεώτερος ὢν, σπευδὲν, ἀπατήσαι ἡμᾶς; Ἰάμβλιχος πεσὼν εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν, παρακάλει

λέγων· δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ποῦ ἐστι Δέκιος ὁ βασιλεὺς, ὁ ὢν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ; οἱ δὲ πρὸς αὐτόν· ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Δέκιος οὐκ ἐστίν, ἀλλὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν γέγονε· καὶ ὁ Ἰάμβλιχος· διὰ τοῦτο, κύριοί μου, ἐξεπλάγητε; ἀλλ' ἀκολουθήσατέ μοι ἐν τῷ σπηλαίῳ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἴσως τῶν σημείων πιστωθήσονται οἱ λόγοι μου· ἐγὼ γὰρ οἶδα, ὅτι ἀπὸ προσώπου Δεκίου τοῦ βασιλέως ἐφύγομεν· καὶ τῇ χθρὲς ἐλθὼν ὁ ἀγοράσας ἄρτους, εἶδον, ὅτι εἰσῆλθε Δέκιος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Ταῦτα εἶπε· καὶ ὁ ἐπίσκοπος Μαρίνος λέγει τῷ ἀνθυπάτῳ· ὑπολαμβάνω, ὅτι θαυμάσιόν τι συνέβη ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, ἀλλὰ ἀπέλθωμεν ἑμοῦ σὺν αὐτῷ· Καὶ πορευθέντων μετὰ τοῦ λαοῦ, ἐσῆλθε πρὸς τὸ σπήλαιον πρῶτος ὁ Ἰάμβλιχος, εἶθ' οὕτως ὁ ἐπίσκοπος καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη στραφείς τῆς θύρας, εἶδε γλωσσοκομὸν ἐσφραγισμένον δυοῖσιν σφραγίσιν ἀργυρίοις, ὅπερ ἔθεντο Ρουφίνος καὶ Θεόδωρος ὡς χριστιανοί, ἀποσταλέντες μετὰ καὶ ἄλλων παρὰ Δεκίου, ἐπὶ τοῦ ἐμφραγῆναι τὸ σπήλαιον, γράψαντες καὶ τὰ τῶν ἁγίων ὑπομνήματα, καὶ ὑποσημάναντες καὶ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐν πυξίδι μολυβδίναις· καὶ συναχθέντες πάντες οἱ πρόκριτοι σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ, καὶ ἀνοίξαντες, εὑρον τὰς μολυβδίνας πυξίδας, καὶ ἀναγνόντες, ἐξέστησαν ἅπαντες· καὶ εἰσελθόντες εἶδον τοῦ σπηλαίου, εὑρον τοὺς ἁγίους, καὶ ἔπεσον εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ καθίσαντες, ἠρώτων αὐτοὺς· οἱ δὲ διηγήσαντο ἐν πρώτοις μὲν τὰ κατ' ἑαυτοὺς, εἶθ' οὕτω τὰ τοῦ βασιλέως Δεκίου ἀνδραγαθήματα, καὶ ἐξίσταντο ἅπαντες, καὶ ἐδοξαζον τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν· τότε ὁ ἀνθυπατος σὺν τῷ ἐπισκόπῳ δι' ἀναφορᾶς δὴ τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ταῦτα πεποιήκασιν· ὁ δὲ βασιλεὺς χαρᾶς πλησθεὶς ἐπὶ τούτοις, σπουδῆ πολλῇ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐλθὼν, τὸν τόπον κητέλαθε· καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τοῦ τῶν ἁγίων πόδας, πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, δακρυοῖν ἐναπέσμηχε, καὶ ἠγαλλᾶτο καὶ ἔχαιρεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅτι οὐ παρεῖδε Κύριος τὴν αἰτήσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὑπεδείξεν αὐτῷ ὀφθαλμοφανῶς τὴν τῶν νεκρῶν ἐξανάστασιν· Προσομιλῶντος οὖν τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἁγίων ἅμα τοῖς ἐπισκόποις καὶ ἑτέροις ἀρχαῖσις οὐκ ὀλίγοις οἱ ἅγιοι μικρὸν ἐναπνευσταζάντες, τούτων ὀρῶντων πρὸς Κύριον ἐξεδήμεσαν· τότε ὁ βασιλεὺς δούς ἄμφω πολυτίμητα, καὶ χρυσόν, καὶ ἀργυρὸν ἰκανόν, ἐφ' οὗ γενέσθαι γλωσσοκομὰ ἑπτα εἰς τμήαν τῶν ἁγίων, ἐν τούτοις καταειθῆναι ἐκέλευσεν· ἀλλὰ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ οἱ ἅγιοι τῷ βασιλεῖ ἐμφανισθέντες, ἔλεγον· ἔσπευ ἡμᾶς, ὦ βασιλεῦ, ἐν τῇ γῆ, ὅπερ ἀπὸ τῆς ἐστῆρας γενόμενης δὲ συναξέως σου ὀλίγης ἐπιστάσασθαι καὶ

ἀρχόντων, ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ γῇ καταθείς τοὺς ἀγίους, ὡς οὗτο δι' ὀπτασίας διέθεντο, καὶ χαρμόσυνον ἐρτην ἐκτελέσας, ξενίαν οὐ μικρὰν τοῖς πτωχοῖς τῆς πόλεως Ἐφρεσίων πεποίηκε, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐχαροποίησε τὸν ὑπ' αὐτὸν, πολυτελῶς φιλοτιμησάμενος· καὶ τοὺς ἐν φυλακαῖς καθειρχθέντας ἐπισκόπους διὰ τὸ κηρύσσειν τὴν ἀνάστασιν ἐκαλέσατο· κοινῇ παρὰ πάντων ἐρτη γέγονεν, εὐλογούντων καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, καὶ μάρτυρος Εὐδοκίας.

Στχ. Ὅσμη τί τοῦτο; σῶμα τῆς Εὐδοκίας,

Ἀθλητικῶν ἀπόζον ἦκει χαρίτων.

Αὕτη ἡ ἀγία μάρτυς Εὐδοκία Ῥωμαία ἦν, ἐξ Ἀνατολῶν ὀρμωμένη. αἰχμαλωτισθεῖσα δὲ ὑπὸ Περσῶν· κατέλαβε τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ πεπυκνωμένη οὕσα ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ἐνουθέτει πάντας τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ γνώριμος τοῖς ἐκεῖσε γενομένη, καὶ συνήθης ταῖς τῶν Περσῶν γυναίξι, οὐκ ὀλίγας μετέδραλε πρὸς τὴν θεογνωσίαν. διὸ καὶ διαβληθεῖσα, τύπτεται βουλεύροις· καὶ ῥίφειται ἐν τῇ φυλακῇ, διετέλεσε μῆνας δύο. μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἀνακρивεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσασα, τύπτεται σφοδρῶς διὰ ῥάβδων ῥοιᾶς, ἕως ἂν αἱ σάρκες διαπανηθῆσαι κατέπεσον, καὶ οἱ τύπτοντες κατεφρονίζθησαν ὑπὸ τῶν αἱμάτων αὐτῆς, καὶ πάλιν ῥίψαντες αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν, κατησφαλίσαντο. μετὰ δὲ παραδρομὴν μηνῶν ἐξ ἐξαγαγόντες αὐτὴν, καὶ ἀνακρίναντες, καὶ καλάμους σχίσαντες ἰσομήκεις τῇ ἡλικίᾳ αὐτῆς, καὶ ἀποδύσαντες, γεγυμνωμένην ταύτην διὰ τῶν καλάμων ἐσπαργάνωσαν· καὶ συσφίξαντες μετὰ λεπτοῦ σπάρτου, τούτους σφοδρῶς ἐνέπηξαν τοῖς μέλεσι τῆς ὅλης σαρκὸς αὐτῆς· καὶ ἕνα πρὸς ἕνα κάλαμον βιαίως σύροντες οἱ ἀνηλεεῖς, καὶ τὰς σάρκας ἀποσπῶντες, δριμείας καὶ ὀδυνηρὰς ὀδύνας ἐποίουν τῇ μάρτυρι. εἰθ' οὕτω κρεμάσαντες, καὶ καλωδίσις τὸ ἅπαν σῶμα τῆς ἀγίας καλύψαντες, καὶ διὰ ξύλων στρεβλώσαντες, συνέτριψαν πάντα τὰ ὅστα αὐτῆς· καὶ ὡς εἶδον αὐτὴν ἡμιθνή καὶ ἀλαλον, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Θεοδοῦς ἐν μηλέᾳ κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Στχ. Θνήσκε Θεοδοῦς κρεμασθεὶς ἐν μηλέᾳ,

Ὡς ἂν τρυγήσης τῆς Ἑδέμ· μηλα ξένα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νέος ἱερομάρτυς καὶ ἰσαπόστολος Κοσμάς, ὁ ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἀφοῦ, ἀγγλὸν τελειοῦται.

Στχ. Εὐκοσμος ὠφθης κόσμος, ὦ Κοσμᾶ μάκαρ,

Κόσμον λόγοις σοῖς, αἵμασί τ' ἀγγαλαίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ε', Εἰκόνας χρυσοῦς.

Δοχεῖα Χριστοῦ, καθαρὰ καὶ ἐκλεκτὰ οἱ παῖδες ὠφθησαν, δι' ὧν τὸ δόγμα τῆς αἵρέσεως, τῆς ἐκκλησίας διώκεται, καὶ ὀρθοδοξία ἐκλάμπει. ὅτι ἔσται ἀνάστασις, πάσης ψυχῆς τε καὶ σαρκὸς καθὰ γεγένηται.

Ως ὄντως στερροί, πρὸ θανάτου ἀληθῶς ἐν τῇ ἀθλήσει ὑμῶν, ἅγιοι παῖδες αὐθις ὠφθητε. καὶ μετὰ νέκρωσιν ζήσαντες, δόξῃ κραταιούμενοι θείᾳ, εὐσεβῶς πιστωσάμενοι, ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀληθές τῆς ἀναστάσεως.

Πνευμάτων ὁμοῦ, καὶ σωμάτων αἰσθητῶν ἔσται ἀνάστασις. ὡς γὰρ οὐκ ἔφυ ἄνευ σώματος, ψυχὴ ἐν κόσμῳ προέρχεται. οὕτως οὐδὲ σώματος πάρεξ, οἱ πανεύφημοι ἔλεγον ἢ δοξασθήσεται ψυχὴ, ἢ ἑτασθήσεται.

Θεοδοκίον.

Τεκοῦσα Θεὸν, τὸν σωτῆρα τοῦ παντός Μαρία γέγονας, ἀπεγνωσμένων ἐπανόρθωσις ἀμαρτωλῶν ἀνακαίνισις, καὶ ἀπηλπισμένων ἐλπίς τε, καὶ ψαλλόντων βοήθεια· εὐλογημένος ὁ καρπὸς ὁ τῆς κοιλίας σου.

Ὡδὴ η', Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ρίζαν πικρίας ἀσεβῶν, ἀναφύουσαν δεινῶς. οἱ θεοὶ παῖδες ἐκτεμόντες τῆς πλάνης, καὶ τῆς αἵρέσεως νῦν, κομῶσι καρπῷ τῷ τῆς πίστεως, ζῶντες καὶ ταφέντες πιστῶς καὶ ἀναστάντες.

Οἱ Ἐφρεσίων ἀρχηγοὶ, παῖδες ἅγιοι ἐπτὰ ἀθλοφόροι, τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας, καὶ βασιλείας πιστῆς, ἐνθέως ἐδείχθησαν στήριγμα. ὄν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στερροὶ φανέντες ἐπὶ γῆς, καὶ ἰσάριθμοι δειχθέντες τῶν ἀστέρων, ἀπλανῶς τὴν παρρείαν, τῆς θείας εὐσεβείας, οἱ παῖδες ποιῆμενοι ἔκραζον· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θὼς καὶ ἀνάστασις ζωῆς, τοῖς παισὶν ἐν τῷ

σπηλαίῳ παραδόξως, ἐκ Θεοῦ ἐχαρίσθη, ἔ-
 ἀναστάντες οἱ πρὶν, θανέντες ὡς ζῶντες ἐ-
 κραύγαζον· σῶσον ὁ Θεὸς τοὺς ἐν πίστει σέ
 ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς ἀπόλετο ἀγνή, τὰς τῆς πίσεως ἐλ-
 πίδας κεκτημένος, ἐπὶ σοὶ ὀρθοδόξως, παρθένε
 μήτηρ Θεῶ, πλὴν μόνον οἱ φθόνῳ ἀρνέμενοι, σὲ
 μὴ προσκυνεῖν τῆς μορφῆς τὸν χαρακτῆρα.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν ἑβραίων
 » τοῖς παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα
 » εἰς ὄροσον καταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ
 » ἔργα ὡς Κύριον, ἔ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα
 » τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου.

Ολβος μυστηρίων καὶ θείων, θαυμασίων
 ἀποκάλυψις, ἡ τῶν ἀγίων ὥφθη νῦν ἀνάστα-
 σις. οἱ γὰρ πάλαι τὸν φυσικὸν σαρκὶ θανόντες
 θάνατον, ἀφάρτως νῦν ἀνέστησαν, ἡμφιεσμένοι
 ὡς ὑπνώττοντες.

Ρώσεως ταμεῖον, καὶ πίστεως βεβαίας ἀ-
 ποσφράγισμα, τὸ τῶν ἀγίων ὥφθη σπηλαίον
 προμηνύων τὸ τῆς μελλούσης, κλέος ἀνα-
 στάσεως, οὐ τεταρταῖον Λάζαρον, ἀλλ' αἰω-
 νίους ἀναστήσειν νεκρούς.

Ως τετιμημένοι οἱ παῖδες, ἀριθμῶτε καὶ
 τῇ πίστει Χριστοῦ, τῆς ἐκκλησίας ὥφθησαν
 πιστῶς ὀφθαλμοὶ, ὑπερτέρως τοῦ Ζοροβάβελ,
 λίθου ἀπαστράπτοντες. ὦν περ τὰ θεῖα πνεύ-
 ματα, πνευματικῶς ἀνευφημήσωμεν.

Στέφος μαρτυρίου, ἀθλήσαντες νομίμως ἀ-
 νεδήσασθε, παῖδες ἐπτὰ καὶ στύλοι τῆς σο-
 φίας Θεοῦ. καὶ δογμάτων ὀρθοδοξίας ἔγερσις
 ἐδείχθητε, ὡς εὐσεβείας πρόμαχοι, καὶ πρε-
 σβευταὶ τῶν εὐφημούντων ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Σῶμα καὶ ψυχὴν σου, ἀμόλυντα Θεῶ δια-
 τηρούσης ἀγνή, ὁ βασιλεὺς ἠράσθη σου τοῦ

κάλλους Χριστός. καὶ μητέρα τῆς ἑαυτοῦ
 σαρκώσεως ἀνέδειξε, Μαρία ὑπερένδοξε, τὴν
 σωτηρίαν μοι κληρούμενος.

Ὁ Εἰρμός.

Ητὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξα-
 » νατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπίδημήσαντα,
 » ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωμα-
 » τώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σέ Θεοτό-
 » κε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, τὸν Χριστὸν παρ-
 ῥήσια, παῖδες ἐπτὰ καὶ μάρτυρες, ἐκηρύξατε
 πάντων, Θεὸν σωτῆρα ἔ κτίστην. ὑμεῖς γὰρ
 θεία προνοία, σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσι, κα-
 τὰ φύσιν θανόντες, ὑπερφυῶς, αὐθις ἐξανί-
 στασθε ὡς ἐξ ὕπνου, αἰρετικῶν τὰ στόμα-
 τα, ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοκ.

Σὺν Ἰαμβλίχῳ μέλψωμεν, Ἰωάννην, Μαρ-
 τῖνον, καὶ Ἀντωνῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν
 τε, καὶ Διονύσιον ἅμα, τῷ Ἐξακουστωδίῳ,
 φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν φαιδρὰν τούτων
 μνήμην. ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις
 τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὐρωμεν,
 πρὸς Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες.
 καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε΄.

Προεόρτια τῆς ἀγίας Μεταμορφώσεως. τοῦ Κυρίου
 καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 καὶ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στχρ. προσόμοια.
 Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνον-
 τι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, καὶ κεῖ ἀκουσόμεθα,
 φωνῆς Θεοῦ ζῶντος. πατρὸς προανάρχου, διὰ
 νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ
 πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου

Υιότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὀφθαλμοῦ.

Δ εὔτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας ὅπως ἐπόπτει τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθειρήμεν, καὶ δόξης ἐπιτύχωμεν, ἣν καταδικεῖν ἠξιώθησαν, ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δ εὔτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὐριον, καλῶς εὐτρέπισωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀσράπτισαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον. καὶ τὸ τρισσὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκαταβασιν.

Καὶ τοῦ ἁγίου ἤχος ὁ αὐτὸς, πρὸς

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Φ οινιχθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκὸς σου ἐνδέδουσαι, πορφυρίδα ἐνδοξε θεία χάριτι, καὶ κορυφῆ σου διάδημα, ἐπαναδυσάμενος, ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς τοῦ σταυροῦ τε τὸ τροπαῖον, μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὡσπερ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραίνόμενος.

Σ τρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε, τοῦ σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελήλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρρηξας αὐτὸν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ δεσπότη, καὶ εἰς αἰεὶ βασιλεύοντος.

Τ οῖς τιμίαις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἐνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεκόνισας, καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀλλοφάρον γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν. διὰ τοῦτο,

τὴν σεπτὴν σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανηγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος πλ. α΄.

Δ εὔτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν, τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός. φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, καὶ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι, τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φ ἔγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀφόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου μεταμόρφωσιν.

Στχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σ ἦμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ σταυροῦ τοῖς μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμπας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμών.

Φ ὕσιν τὴν ἐν Ἀδὰμ, Χριστὸς ἀμείψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβώρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος β΄.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ΄.

Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν προὑπαντήσωμεν, παιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ προσόρτια, πιστοὶ καὶ βοήσωμεν ἡγγικεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης. ἀνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ἁ. στιχλ. Κάθισ.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τῆς σῆς Θεότητος δόξης ἀπαύγασμα, καὶ

ὡς ἠδύναντο Λόγε ἀνέδειξας, τοῖς μαθηταῖς σου ἐν Θαβώρ ὄρει μεταμορφούμενος. οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοιώτε Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἵνα σοί πιστεῖ βρωῦμεν, δόξα Χριστέ τῇ βασιλείᾳ σε.

Δόξα, Καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ Ὑψώθεις ἐν τῷ σταυρῷ.

Ο ἀνελθὼν σὺν μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, ἔξ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπασράψας, σὺν Μωϋσεὶ Ἡλίας σοὶ παρίσταται. νόμος καὶ προφηταὶ γὰρ ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν ὧς ἔξ τὴν υἰότητα τὴν φυσικὴν ὁ γεννήτωρ, ἐπικυρῶν ἐκάλει σε υἰόν. ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ ἔξ τῷ Πνεύματι.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἐν ᾧ ὁ κανὼν ὁ προεόρτιος εἰς ε΄. οὐ ἢ ἀκροστιχίς. Ἀλφάθητος.

ᾠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμά μου.

Αστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὐρανὲ ὑπὲρ ἡλίου, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι. ῥήματα ζῶντος Θεοῦ. τὴν υἰότητα, τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Βροτὸς τὸ ὀρώμενον. ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνώσαι, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἥλιον δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμφανισθῆναι Μωσῆϊ Χριστὸς, καὶ δόξαν τὴν ἀρρήτον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβώρ, τῇ πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλία, γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Εἰδ' οὕτω τὸ Τριῶδιον. ᾠδὴ α΄. ἦχος δ' αὐτός.

Τᾶσμοί σοι Κυριε ὁ Θεός μου. αὐτὴν προεόρτιον τὴν ἡμέραν, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ, τῆς μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, κροτήσωμεν ἐν ᾠσμασι.

Τὴν εἴσοδον φθάσαντες τῆς ἀγίας, μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἔξ ἡμεῖς ἀσπράψωμεν, ταῖς θείαις ἀλλοιώσεσιν, αὐτὴν κατασπαζόμενοι

Ορος ὑψηλότατον τὴν καρδίαν, κεκαθα-

μένην ἐκ παθῶν ἔχοντες, ὀψόμεθα Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν, φωτίζουσιν τὸν νῦν ἡμῶν.

Δόξα.

Τριάδα προσώπων τῇ διαιρέσει, μονάδα φύσιν Θεϊκὴν, πάντες προσκυνήσωμεν, Πατέρα τὸν ἀναρχον Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀμωμον κόρην ἐξ ἧς προήλθε, μετὰ σαρκὸς ἀνευ τροπῆς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, ὡς ὄντως Θεοτόκον πιστοί.

Ἔτα ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Εὐσήγιον δοξάζειν θέμις. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ δ. Ἄσομεν τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς πανευκλεεστάταις, τάξεσιν ἀγγέλων πανασιδίμε, συνυπάρχων ἀπαύστως, τοὺς δοξάζοντας σῶζε τὴν μνήμην σου.

Οἶκος τοῦ παρακλήτου, ἡ ἡγιασμένη σου διάνοια, ἀθλοφόρε ἐδειχθή διὰ τοῦτό σε πίσει γεραίρομεν.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, τοῦ σαρκὶ παθόντος ἐξεικόνισας, τῇ σαρκὶ σου παμμάκαρ, καὶ τῆς ὄντως ζωῆς κατηξίωσαι.

Κράτος παρανομοῦντων, κρατυνθεὶς τῷ πνεύματι κατέβαλες, καὶ τοὺς νόμους Κυρίου, πανασιδίμε μάρτυς ἐκράτυνας.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα πέπαυται ἡ λύπη τῇ κυήσει σου, παντευλόγητε κόρη, τῶν πιστῶν εὐφροσύνη πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνελόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠράθης μορφῆν δούλου λαβῶν, ἐν ἧ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπρόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Ενορεὶ ἐπείγεται ἀστράφαι, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτὶ οὐ ταῖς αἰγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώσων, τὰ ρήματα πάρεστι Χριστός· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις κατιδεῖν αὐτοῦς, ἐν ἑαυτῷ ἠδόκησε, τὴν πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα·

Εστὴς πρὸ τοῦ βήματος, ὁμολογῶν Θεὸν ἄνακτα, μάρτυς σοφῆ, σάρκα εἰληφότα, καὶ βροτοὺς ἀναπλάσαντα.

Γερεῖον ἄμωμον, ὀλοκαυτούμενος ἄνθραξι, μαρτυρικοῖς, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου προσενήνεξαι ἄνθρακι.

Νάμασι τῷ Πνεύματος, περικλυζόμενος ἐνδοξῆ, τὰ θολερὰ τῆς πολυθείας, ἀπεξήρανας ρεύματα. Θεοτοκ.

Ολὴν μου τὴν ἔφεσιν, πρὸς σέ κινῶ Ἀγνή Δέσποινα, τῶν σαρκικῶν, ἐπιθυμιῶν με, διὰ τάχους ἀπάλλαξον.

Ἄλλος. Ὁ Εἰρήμος·

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, ἔ
» ὑμνεῖ σε τὸ Πνεῦμά μου.

Κάθισμα ἤχος πλ. ἁ. Τὸν συνάναρχον.

Εναντίων ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην Θεὸν ἔχοντα Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένη σφοδρῶς, στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμει. διὸ ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη ἠγγικε, τοῖς ἐν τῷ σκοτεινῷ, ὁ τῆς δόξης ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος αὐγάς, ἐν τῷ Θαβῶρ ὑποδείξασθαι. οὐ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η οὐράνιος χορεία, τοῖς γήϊνοις συγγέγηθε, καὶ προσεργάζει, τὴν τοῦ φωτοδότου ἐπιλαμπριν, ἣν ἀσυγκρίτως ἀστράφει ἀμειβόμενος, τὴν βροτείαν μορφήν, ἐν Θαβῶρ, ὡς ἠδόκησε

Θεανθρώπῳ παρουσίᾳ, τοῖς ἀνθρώποις ὠμίλησας, καὶ θαυμάτων αἴγλη, κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας, ἐξαστραπτούσῃ δὲ δόξῃ τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Γησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ Θεοῦ πάθος· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σε, σέλας ἔκρυψας, τοῦ ἡλίου αὐγαῖς θεϊκαῖς τοῦ προσώπου σου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νυσταγμὸν ἀπώσάμενος, τὸν τῆς ῥαθυμίας μάρτυς Εὐσίγνιε, ἐγρηγόρως πρὸς τὴν ἀθλήσιν, ἀδιστακτῶ πῖστει ἠτύτομολήσας.

Εν Κυρίῳ Σωτήρῃ σου, μάρτυς ἀγαλλόμενος ἀξιάγαστε, τὰς βασάνους τὰς τοῦ σώματος, ὡς τρυφὴν ἠδεῖαν σὺ λελόγισαι.

Υπερήφανον φρύαγμα, τοῦ διὰ κακίαν κατολισθήσαντος, ἀθλοφόρε καταβέβληκας, τοῖς ἐνθέοις τρόποις ταπεινούμενος.

Στρατιώτης ἀήττητος, ὦφθης ἐν πολέμοις ἀγωνιζόμενος· ὑπελθὼν δὲ τὸ μαρτύριον, δυσμενεῖς ἀσάρκους ἐξωλόθρευσας.

Θεοτοκίαν.

Γσοδύναμον σύνθρονον, τέτοκας τὸν Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὃν ἰκέτευε σωθῆναι με, Παναγία Κόρη ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται πρὸς ὄρος, μύστας προκρίτους συνεπαγόμενος, οἷς ἐν ἀπροσίτῳ καλλονῇ, λάμψας ὑπὲρ ἥλιον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐρανὸς φαιδρότερον· ἀνεισιν ἰδοὺ γὰρ, πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράφει Χριστὸς ἀπλήτῳ φωτί, τὰς ἡλια-

κάς μαρμαρυγὰς, δόξη τῆς θεότητος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μυστήριον δείκνυσι, Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, λάμπας ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λευκανθεὶς φαιδρῶς ὡσπερ χιῶν, ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς φαλμικῶς.

^{Ἄλλος.} Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Γνησίως προσκολλόμενος πάνσοφε, τῷ δεσπότῃ, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τῆς πονηρίας Εὐσίγνιε.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐκ ἔνειμας, θεομάκαρ Θεὸν ζῶντα Κύριον, ἐν οὐρανοῖς ἐπιστάμενος.

Ἰκρίῳ ἀναρτώμενος, μάρτυς γενναιοφρόνως, πάθος ἐξεικόνισας, τοῦ ἀπαθοῦς διὰ πίσειως.

^{Θεοτοκίον.}

Ο λόγος ἐν νηδύϊ σου Ἄχραντε, σωματοῦται, ἀλόγων τοῦ σώματος, παθῶν τὸν κόσμον ρύόμενος.

^{Ὡδὴ ς΄.} Τὴν θείαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης χαρᾶς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίσιον ἀνέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς, πρὸς πολιτείαν οὐράνιον, ἐκ βίου χαμαιζήλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ξενίζων φρένας Χριστὸς μαθητῶν, οὐράμιον ἐν γῆ σέλας ἤστραψε, νόμου καὶ τῶν προφητῶν, δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγούς· ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσμαρτυρεῖται Θεός.

Ολύχνος φᾶναι νῦν ἀρχεται, Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύσει, τῆς Θεϊκῆς ἀστραπῆς. οὐ πρὸς τὴν λάμψιν ὀδεύσωμεν, ἐναντι τοῦ προσώπου αὐτοῦ γηθόμενοι.

^{Ἄλλος.} Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοήματα ἀληθῆ ἐν καρδίᾳ, εὐγενέσιν ἐκτιθέμενος τρόποις, οὐκ ἀγνοῶν, τὰ νοήματα μάρτυς. τοῦ δυσμενοῦς εἰς τὸ στάδιον ἔδραμα (Αὐγουστος.)

μες, καὶ ὤλεσας τῇ τοῦ σταυροῦ πανοπλίᾳ, τὰ τούτου στρατεύματα.

Δαιμόνων οἱ λατρευταὶ λατρευτὴν σε, τῆς τριάδος ἐγνωκότες βασάνοις, καὶ φυλακαῖς, καὶ ἀδίκῳ θανάτῳ, καθυποβάλλουσι μάρτυς Εὐσίγνιε. ἀλλ' ἤττηνται τῇ παρὰ σοῦ, ἀητήτῳ ἐνστάσει πανόλβιε.

Οἱ χεῖμαρροι τῶν αἱμάτων σου μάρτυς, θελοῦς τῆς ἀνομίας χεῖμαρρους, καὶ ποταμὸς, ἀθείας δολίου, καὶ πονηρὰ ἀπεξήρναν ρεύματα, ἰάσεων δὲ τοῖς πιστοῖς, ἀνεξάντλητον πέλαγος ὤφθησαν. Θεοτοκ.

Ξηράνασα τὰ φυτὰ τῆς κακίας, τῇ ἐν σοὶ ἀναδλαστήσει τοῦ Λόγου, μήτηρ ἀγνή, ἐκ ριζῶν τῆς ψυχῆς μ.β. τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις ἀπόκοψον, καὶ φύτευσον τῶν ἀρετῶν τὰ ὠραῖα παρθένε βλαστήματα.

^{Ὁ Εἰρμός.}

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ » ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἢ » ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ α' » δη προσήγγισε, καὶ δέομαι ἕως Ἰωνᾶς· ἐκ » φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

^{Κοντάκιον προεόρτιον. ἤχος δ΄.} Ἐπεφάνης.

Εν τῇ θείᾳ σήμερον, μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζουσα, μεταμορφοῦται Χριστὸς σώζων ἅπαντας.

^{Κοντάκιον ἤχος πλ. δ΄.}

^{Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.}

Ως εὐσεβείας μάρτυρα, καὶ ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ ἐκκλησία γεραίρει δοξάζουσα. τοὺς θείους ἄθλους σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσίγνιε, ἀκαταπαύστως βεῶσα· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, τοὺς δούλους σου συντήρησον πολυέλεε.

^{Ὁ Οἶκος.}

Ο χορὸς τῶν πιστῶν συναγάζεται, Εὐσίγνιου τὴν μνήμην γεραίροντες, βασιλεῖς πα-

τριάραχαι καὶ ἄρχοντες, ξένοι δούλοι, πτωχοὶ καὶ αὐτόχθονες, ἐπὶ τοῖς θαύμασι τοῦ μάρτυρος δράμετε. ἡ σορὸς ἐκβλύζει θαυμάτων χάριν, καὶ πιστῶς οἱ λαοὶ ἀπαρύνονται, ἢ Θεὸν ἀνυμνοῦσι τρανωῶς βοῶντες· τοὺς δούλους σου συντήρησον πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Ε΄, Προϊόρτια τῆς ἀγίας μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Στχ. Εὐσιγνιον τέμνουσι τὸν Χριστοῦ φίλον.

Τομῆς μέχρι κράζοντα· Χριστὸς μοι φίλος·

Πέμπτη Εὐσιγνίσιο κάρη κινήσιν ἐμίχθη.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἀντιοχεὺς, στρατιώτης γεγὼνὸς ἐπὶ Κωνσταντος τοῦ Χλωροῦ, πατρὸς τοῦ ἀγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου. Παρέτεινε δὲ ἐπὶ τῇ στρατείᾳ μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, ἤδη δέκα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν γενόμενος. ἐν δὲ τῇ στρατείᾳ διαπρέψας ἔτη ἐξήκοντα, κατέστη τῷ Ἰουλιανῷ εἰς ἐξέτασιν. Καὶ διελέγξας αὐτὸν ὡς τὴν πατριὸν παραβάντα εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν μεταγαγόντα ἐπὶ τὰ εἶδωλα· καὶ ἀναμνήσας αὐτὸν τῆς ἀρετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ὅπως ἐξ ἐπιφανείας θείας ἐπὶ τὴν πίστιν μετήχθη τὴν εἰς Χριστὸν, τοῖς μὲν ἄλλοις συνετὸς ἔδοξε, καὶ διὰ μακρῶν χρόνων πραγμάτων καὶ ἱστοριῶν ἔμπειρος. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς μυκτηρίσας αὐτὸν, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τμηθῆναι προσέταξε· καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἐν Χριστῷ αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες Καττιδίου καὶ Καττιδιανὸς λιθοβοληθέντες, τελειοῦνται.

Στχ. Βουνοὺς λίθων ἔστησαν ὑψηλοὺς, Λόγε,

Δι' ὧν ἀνήλθον πρὸς σὲ σύγγονοι δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Νόννη θανούση τῇ καλῇ καλῶς γόνος

Καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Σόλεβ βέλει τοξευθεὶς, τελειοῦται.

Στχ. Ἄν συλλαβισθῆς ἐξόπισθεν, ὦ Σόλεβ,
Βέλος συναΐεις ὄργανον τοῦ σοῦ τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Φάβιος, ἐπίσκοπος Φώμης, ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Κεῖται Φάβιος νεκρὸς ὁ Χριστοῦ θύτης,
Χριστῷ προσαχθεὶς θῦμα καινὸν ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις

Ἐδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Πρὸς μετάρσιον ἐκ γῆς ὕψος ἀνάγοντι, τῶν

μαθητῶν ἐκλογὴν, ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κατοπτεύσοντες ξένα θεάματα· θαμβηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκδοήσωμεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρ'υπωθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν βρότειον, ὕδατί τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ οἰκίᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρότητα ὑποδεικνύεις σωτήρ, τῷ προσώπῳ σου, λάμπας ὑπὲρ τὸν ἥλιον, εἰς μελλεύσης δόξης τύπον.

Συνανέλθωμεν Χριστῷ εἰς ὄρος ἅγιον, συναφέροντι, τοὺς Ζεβεδαίου υἱοὺς, ἢ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παιδες ἰσραῆλιν.

Αἵμασι μάρτυς ἐκχυθεῖσι, δι' ἀγάπῃσιν Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος, λαμπρυνθεὶς τὴν ψυχὴν, πρὸς τοῦτον μετετέθης, ἀναβοῶν γηθόμενος· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζέων τῷ πόθῳ τοῦ σωτήρος, ὑπεξέφυγες κρυμὸν τῆς ἀθείας, καὶ χειμῶνα δεινὸν, ὑπήνεγκας βασιάνων, ἀναβοῶν Εὐσιγνιε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ετι σταζόμενος τοῖς ὄμβροις, παναοίδιμε τῶν θείων σου αἱμάτων, τῷ δεσπότη Χριστῷ παρέστης ἀναμέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γνα τῆς θείας βασιλείας, τὴν αἰώνιον ζωὴν κληρονομήσης, τῆς προσκαίρου ζωῆς τὴν δόξαν ἐβδελύξω, ἀναβοῶν Εὐσιγνιε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκ.

Νέον ἐκύησας παιδίον, ὃν ἐγέννησε πατὴρ πρὸ τῶν αἰώνων, Θεοτόκε ἀγνή, ὧ πάντες μελωδοῦμεν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐδὴ ἡ. Παιδες εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλαγῆ παντάναξ Λόγε, τὴν με-

γαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου. ἦν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς θεῖκαῖς λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς, μεθ' ὧν προεορτάζοντας πίστει, λάμπρυνον φωτί σου, ἡμᾶς τοὺς σέ ὑμνοῦντας.

Υψος οὐρανόθεν πολιτείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίου θείαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προεορτάζουσι, τῆς σῆς μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν. ἐν ἧ φῶς ἀπασράπτων φαιδρύνεις, τοὺς σέ ἀνυμνοῦντας, Χριστέ τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτος καὶ αἰδίου προάναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡσπερ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλαμψας, μετὰ σαρκὸς προελθὼν καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὄρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς πατρώας, δεικνὺς τὸν χαρακτήρα.

Εἰρμὸς ἄλλος τοῦ Τριωδίου.

Τὸν βασιλέα Χριστόν.

Τῆς τοῦ Κυρίου λαμπρᾶς μεταμορφώσεως, ἡ παροῦσα ἡμέρα τῷ κόσμῳ προαυγάσασα, προτρέπεται βοᾶν πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆ διανοία πιστοὶ, δεῦτε ἀπίωμεν πρὸς τὸ ἅγιον ὄρος, ἰδεῖν τὴν μεταμόρφωσιν Χριστοῦ τὴν παμφαῆ· πάντας γὰρ φωτίζει, τοὺς δοξολογοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς Χριστοῦ μεταμορφώσεως, καθαρὰ τῇ καρδίᾳ, προῦπαντὴν ποιήσωμεν, καὶ κράξωμεν φαιδρῶς· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Τὴν ἐν προσώποις τρισὶ, μίαν θεότητα συνθεολογουμένην, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον ὁμοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωτεραστίου φρικτοῦ! πῶς παρθενεύουσα

μητράζεις θεόπαις, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς δεσπότην τίκτουσα Θεόν, ὃν πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ο Εἰρμὸς

Τὸν βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν » οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμὸς ἄλλος. Νικηταὶ τυράννου.

Θυρεῶ παμμακάρε, εὐσεβείας πάντοθεν συμπεφραγμένος, τοὺς παρανομοῦντας, ἐτροπώσω χάριτι μέλπων ἀπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εν τῷ θλίβεσθαί σε, πρὸς Θεὸν ἐκέκραξας τὸν εὐεργέτην, καὶ εἰσήκουσέ σου, καὶ δεινῶν ἐρρύτατο ἀναβοῶντα· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μὴ θεοὶς ἀψύχοις, σέβας ἀλογώτατον μάρτυς προσάξας, καθαρὰ θυσία, τῷ Θεῷ προσήνεξαι μέλπων ἀπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰνα τῆς μελλούσης, ἐπιτύχης πάνσοφης ζωῆς καὶ δόξης, ἐνεκρώθης κόσμῳ, καὶ βοῶν εὐσίγνιε ἐθανατώθης· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Θεοτοκ.

Συμπαθῆς Παρθένε, Θεὸν συμπαθέστατον ἀποτεκοῦσα, συμπαθείας θείας, πάντας καταξίωσον τοὺς μελιρδοῦντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Χαίρει οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα· νῦν προχισθόμενος, ἥλιον τὸν ἄδυτον, καὶ θεία δόξη ἀμβλῦναι μέλλοντα, ἡλιακὰς φαιδρότητας· γῆ δὲ χορεύει φαιδρῶς, οὐρανίῳ, αἴγλη καὶ λαμπρότητι, λαμπομένη, καὶ φῶς κρηματίζουσα.

Ψ άλλων ὁ Δαβὶδ, τὴν σὴν μεταμόρφωσιν προανεφώνησε· τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ, λέγων υἱαῖς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς ἀγίων βουλαῖς, μέγας ὤφθης ἐν τοῖς περικύκλω σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας μορφῆς.

Ω Λόγε Θεοῦ, σοφία καὶ δύναμις, καὶ χαρακτήρ τοῦ Πατρὸς, ὦ Θεέ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἀνθρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς μεταμορφώσεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι, τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Τοῦ Τριῶδ. Εἰρμός ἄλλος. Σε τὴν ἀπειρόγαμον. αὐτὴν προεισόδιον τὴν ἡμέραν, τῆς σῆς Κύριε τελούντες πανενδόξου, καὶ παμφαοῦς μεταμορφώσεως, ὕμνοις σε μεγαλύνομεν.

Τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιωθέντες, τῇ Χριστοῦ μεταμορφώσει, εὐρεθῶμεν φωτοφανεῖς, ταῖς εὐπραγίαις ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Προθύροις ἰστάμενοι τῆς ἐνδόξου, μεταμορφώσεως Κυρίου, αὐγασθῶμεν πνευματικῶς τὰς διανοίας ἡμῶν, ταύτην μεγαλύνοντες.

Σε τὴν ἐν Τριάδι καὶ Μονάδι παντεξουσίαρχον οὐσίαν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σε τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, τὴν ἀνωτέραν τῶν ἀνω τάξεων, μόνη ἀγνή, καὶ πάσης κτίσεως ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σε τὴν ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, τὴν οὐράνιον παστάδα, τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ισχυὶ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν ἐθανάτωσας, κατεπαιρούμενον, καὶ

μάτην ὄντως νῦν φρουαττόμενον, καὶ τῇ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ, τὴν κάραν ὑπέκλινας, καὶ καθηγίασας, τῇ τοῦ αἵματος ῥοῇ τὴν γῆν ἅπασαν.

Ως κόσμος πάντων ἀθλητῶν, ὡς μαρτύρων ὠραιότης Εὐσίγνιε, ὡς στύλος ἄσειστος, τῆς ἐκκλησίας ὡς περιτείχισμα, τῶν εὐσεβῶν περιφανές, ὡς νεῖον ἀγλαΐσμα, τῶν προσρεχόντων σοι, ὡς ὀλόφωτος ἀστὴρ μεμακάρισαι.

Στάξουσι μῦρον οἱ ἀτμοὶ, τῶν ἰδρώτων σε εὐῶδες Εὐσίγνιε, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, τῶν σέ τιμώντων εὐωδιάξουσι, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἀποδιώκουσιν, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ηλιε δόξης Ἰησοῦ, ὁ φαιδρῶνας τὸ μνημόσυνον σήμερον τοῦ ἀθλοφόρου σου, αὐτοῦ πρεσβείαις φώτισον δέομαι, τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ἀπάτη τοῦ ἄφους, ἵνα δοξάζω σε, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν ἔξ φιλάνθρωπον.

Φώτισον φίλη τοῦ φωτός, τῆς καρδίας μου, τὰ ὄμματα δέομαι, ταῖς ἀμαυρότησι, τῆς ἀμαρτίας αποτυφλούμενα, καὶ δεκτικὰ τῶν θεϊκῶν, δεῖξον ἐπιλάμψεων, ἵνα γερσίρω σε, ἐν φωναῖς ἀγγελικαῖς Παναμώμητε.

Θωρακισθεῖς Εὐσίγνιε, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἑτρεφας, τῶν ἀθέων τυράννων, καὶ ἤρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναθλήσας, μεγαλομάρτυς ἐνδόξε. ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι παρεσηκῶς, σὺν ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμώντων σε πόθω.

Οὐ δόξης ἐφιέμενοι, ὀλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιοι πρὸς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ἀνεληθόντες, καὶ Μωϋσεῖ Ἠλία τε, μαθητῶν τε πρωτάρχαις, συμμετασχέιν, θεϊκῆς ἐλλάμψεως

ἀπροσίτου, ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. τῆς εορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου μεταμορφώσεως, προὔπαντῆν ποιούντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, ἕως τὸ πρὶν, ἀφθαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπίωμεν, ἕ τὴν παμφαεστάτην, μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυνοῦντες καὶ λέγοντες· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, μόνος ὁ σαρκωθεὶς, ἕ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στχ. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρτιος, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἡλίας καὶ τῶν αὐτοῦ, μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, φωνῆς δὲ θείας λαλούσης οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ.

Ζήτηε εἰς τὴν λιτὴν τῆς εορτῆς. Καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΣΤ'.

Ἡ ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ ἱστώμεν στχρ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας πάλαι ἐν ὄρει Σινᾶ, διὰ συμβόλων λέγων· ἐγὼ εἰμι Θεὸς ὢν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ μεταμορφωθεὶς, τὸ ἀρχέτυπον δείκνυσι, μαρμαρυγαῖς ἐξαστράπτων ὄθεν Χριστέ, μεγαλύνω σε τὴν δύναμιν.

Παραλαβὼν κατ' ἰδίαν τοὺς σοὺς Χριστέ μαθητάς, Ἰάκωβον ἕ Πέτρον, ἅμα ἕ Ἰωάν-

νην, εἰς ὄρος τούτους ἦξας θαῦμα φρικτὸν, ὑποδείξαι τὴν ἄστεκτον, τῆς θαυμαστῆς σου θεότητος ἀμυδρῶς, τὴν αἰδίων εὐπρέπειαν.

Τῆς σῆς Χριστέ παρουσίας τὸ ἀκατάληπτον, τὴν τῆς θεότητός τε, οἱ ἀπόστολοι δόξαν, πρηνεῖς εἰς γῆν πεσόντες ἐν ὄρει Θαβώρ, κατεπλήττοντο Κύριε. φωτίσαις Δέσποτα Σῶτερ δὲ καὶ ἡμᾶς, τῇ ἀρρήτῳ σου χρηστότητι.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Τὸν γνόφον τὸν νομικὸν, ἡ φωτεινὴ τῆς μεταμορφώσεως, διεδέξατο νεφέλη, ἐν ἣ Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτου δόξης ἀξιωθέντες, Θεῷ ἔλεγον, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Σεἰς τὸν εχ. στχρ. ἦχ. β'. Οἶκος τοῦ Ἰφραθά. ἡμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προδῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὀψόμενοι, τὴν θείαν, Κυρίου μεταμόρφωσιν.

Ηλιος μὲν τὴν γῆν, φαιδρύνων αὐθις δύνει· Χριστὸς δὲ μετὰ δόξης, ἀστράψας ἐν τῷ ὄρει, τὸν κόσμον κατεφώτισε.

Δόξα καὶ νῦν ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε ἕ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Τροπάρ, ἦχος βαρύς.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ.

Χρῆ γινώσκειν, ὅτι, ἐὰν φθάσῃ γενέσθαι ἡ Μεταμόρφωσις ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν ἀνασασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς εορτῆς.

Ἐσπέρας, ἐν τῇ ἀγρυπνίᾳ στχλγ. οὐκ ἔστι, μετὰ δὲ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν στχ. ἦ. καὶ ψάλλομεν στχρ. ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνειναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρησαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἀ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σε ἔλεος.

Δίς.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἐνθεν φιλανθρωπία, ἐκείθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος. τῆς ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος

Δίς.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψε, δηλῶν ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιοθήσονται· συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας ἐδείκνυσαν, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμον, καὶ προφητῶν λαλήσας ὑπάρχει Θεὸς, ὃς καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει λέγουσα· αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ σταυροῦ τὸν αἰὸν σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δίς.

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνώδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιον ἐστίν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνέρωσεν ἡ φρικτὴ σου μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτίνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα

τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκθάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν. καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὅστις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίτις.

Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν, τὴν σὴν Χριστέ ὁ Θεὸς, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου μαθητὰς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνεληθίων. σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο· οἱ μαθηταὶ σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτὰ ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν· ἄγγελοι διηκόνου φόβῳ καὶ τρόμῳ· οὐρανὸν ἐφρίξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὄρωντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰσοδος. Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Εἶπε** Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἀνάβηθι πρὸς με καὶ 13. **Εἰς** τὸ ὄρος, καὶ στήθῃ ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ Πυξία τὰ λίθινα, τὸν Νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκώς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· ἡσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ἦαρ μεθ' ὑμῶν, ἐάν τι συμβῇ κρίσις, προπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος, καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ· καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας. Καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐξόδοι ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ὡσεὶ πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. **Ἐλάλησε** Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιον λα'. 11. **Ἐνώπιον**, ὡς εἶ τις λαλήσει πρὸς ἑαυτοῦ

φίλον, και ἀπελύετο εἰς τὴν Παρεμβολήν. Ὁ δὲ θε-
ράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς
σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· ἰδοὺ σύ μοι
λέγεις, ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλω-
σάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σὺ δὲ μοι εἶ-
πας, οἶδά σε παρὰ πάντας, και χάριν ἔχεις παρ'
ἐμοῦ· εἰ οὖν εὕρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι
σαυτὸν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὕρηκώς
χάριν ἐνώπιόν σου, και ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ
ἔθνος τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· ἐγὼ αὐτὸς προ-
πορεύσομαι σου και καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς
αὐτὸν εἰ μὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μὴ με
ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔστω ἀληθῶς,
ὅτι εὕρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε και ὁ λαός σου,
ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν, και ἐνδοξα-
σθησόμεθα ἐγὼ τε και ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ
ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν; Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς
Μωϋσῆν· και τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιή-
σω· εὕρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιόν μου, και οἶδά σε παρὰ
πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· δεῖξόν μοι τὴν σαυτοῦ
δόξαν. Καὶ εἶπεν· ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῆ
δόξῃ μου, και καλέσεις τῷ ὀνόματί μου Κύριον ἐναν-
τίον σου· και ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, και οἰκτιρήσω,
ὃν ἂν οἰκτιρῶ. Καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσω-
πόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου,
και ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοῦ,
και στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ
δόξα μου· και θήσω σε εἰς ὀπήν τῆς πέτρας, και
σκεπάσω τῆ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ, και
ἀφελῶ τὴν χειρά μου, και τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου,
τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεται σοι. Καὶ ὀρθρίσας
Μωϋσῆς τὸ πρωῒ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθά
συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέ-
λῃ και παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ Μωϋσῆς, και ἐκάλεσε
τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρήλθε Κύριος πρὸ προσώ-
που αὐτοῦ, και ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεός, ὁ οἰκτιρῶν
και ἐλεήμων, μακρόθυμος, και πολυέλεος, και ἀληθι-
νός. Καὶ σπύσας Μωϋσῆς κύψας ἐπὶ τῆς γῆς, προ-
σεκύνησε τῷ Κυρίῳ

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 9. 3. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς
Βηρσαβεῖ ἢ ἔστι τοῦ Ἰαῦδα, και ἀφήκε
τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ, και αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ
ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, και ἦλθε και ἐκάθισεν ὑποκάτω
ἀρκεύθου· και ἐκοιμήθη και ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν.
Και ἰδοὺ τις ἤφατο αὐτοῦ, και εἶπεν αὐτῷ· ἀνάστηθι,
φάγε και πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, και ἰδοὺ πρὸς κεφα-
λῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, και καμψάκεις ὕδατος·

και ἀνέστη, και ἔφαγε, και ἔπιε, και ἐπιστρέψας,
ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευ-
τέρου, και ἤφατο αὐτοῦ, και εἶπεν αὐτῷ· ἀνάστηθι,
και φάγε, και πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ
ἀνέστη, και ἔφαγε, και ἔπιε, και ἐπορεύθη ἐν τῇ
ισχυί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας και
τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως τοῦ ὄρους Χωρήβ. Καὶ
εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, και κατέλυσεν ἐκεῖ·
και ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν, και εἶπεν αὐτῷ
Κύριος· ἐξελεύσῃ, και στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον
Κυρίου· και ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, και πνεῦμα
μέγα κραταῖον, διαλύον ὄρη, και συντρίβον πέτρας
ἐνώπιον Κυρίου· οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κύριος· και
μετὰ τὸ πνεῦμα συσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσεισμῷ
Κύριος· και μετὰ τὸν συσεισμὸν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ
πυρὶ Κύριος· και μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὔρας λεπτῆς,
και ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλιοῦ,
ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ,
και ἐξῆλθε, και ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε
Κύριος πρὸς αὐτὸν· πορεύου, και ἀνάστρεψε εἰς τὴν
ὁδὸν σου, και ἤξει εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκού, και
χρίσεις τὸν Ἑλισσαιὸν υἱὸν Σαφαὶτ, ἀντὶ σοῦ εἰς
προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν στχρ. ἰδιόμελα ἦχος β΄.

Ο φωτί σου ἄπασαν, τὴν οἰκουμένην ἀγιά-
σας, εἰς ὄρος ὑψηλὸν μετεμορφώθης ἀγαθῆ,
δείξας τοῖς μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σε,
ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως. διὸ βοῶ-
μέν σοι εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ αὐτός.

Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφωθείς
ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός, και ὑποδείξας τοῖς
μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος,
καταύγασον και ἡμᾶς, τῷ φωτί τῆς σῆς ἐπι-
γνώσεως, και ὀδήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐν-
τολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθός ἔ φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ τρισήλιον σέλας Χριστός, σωματικῶς
ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, ἔ πριν τοῦ σαυροῦ,
ἄπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας
θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβὼρ τῷ ὄρει, μου-
στικῶς τῆς Τριάδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσαι·
τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν μαθητῶν, Πέ-

τρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμφαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὀλόκληρον. ἅμα μὲν πληροφορῶν αὐτούς, ἅμα δὲ καὶ φειδόμενος, μήπως σὺν τῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν. ἀλλ' ὡς ἠδύναντο χωρεῖν, τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς περιφέροντες. ἔξ προφητῶν τοὺς ἀκράϊμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν ἠνέγκατο, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτοῦ τὴν Θεότητα. καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστὶ τὸ ἀληθινόν, τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύειν ζώντων καὶ νεκρῶν. διὸ καὶ νεφέλη καθάπερ σκιηνὴ περιέσχεν αὐτούς, καὶ φωνὴ ἠνωθεν, τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἡσχητικῶς προσμαρτυροῦσα ἔξ λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὃν ἀρρέυστως, ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννητα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον βαπτισομένους, ἔξ ὁμολογαῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος, αὐτοῦ ἀκούετε. αὐτὸς οὖν φιλόανθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης. καὶ ἀξίους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτης βασιλείας σου ὡς ὑπεράγαθος.

Δέξα, ἦχος πλ. ἀ.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, ἔξ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔξ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός φωτὶ προσλάβωμεν φῶς, ἔξ μετάρσιοι γενόμενοι τῷ Πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὄρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἠλίας ὁ

ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς μεταμορφώσεώς σου. Δέσποτα ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν στχ. εἰσερχόμενοι ἐν τῷ ναῷ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα. ἦχος ἀ.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσῆϊ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, ἐγὼ εἰμι λέγων ὁ ὢν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβὼρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβούσαν οὐσίαν. καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστητάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν, κοινωνοὺς ἐποίητο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔξοδον διὰ σταυροῦ, καὶ σωτήριον ἀνάστασιν.

Στχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην, συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, ἔξ προφητικῶς ἀνακράζει. Θαβὼρ, καὶ Ἑρμῶν, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται, ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιδάς, τῷ ὄρει Σωτήρ μετὰ τῶν μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθείς ἀπαστρέψαι πάλιν πεποιήκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα. διὸ βοῶμέν σοι. δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε δόξα σοι.

Στχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Τὸ ἀσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θεϊαν ἠλλοιώθησαν ἑκκασιν, ἔξ νεφέλη περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἦκον πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως. ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα, και νυν. ἦχος πλ. β'.

Πέτρῳ ἔ Ίωάννη και Ίακώβῳ, τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, τὴν δόξαν τῆς Θεϊκῆς σου μορφῆς. ἔβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράφαντα ὡς τὸ φῶς, και τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον. και μὴ φέροντες ὄραν, τὸ ἄσεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδ' ὄλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. φωνῆς δὲ ἤκουον μαρτυρούσης ἄνωθεν· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον ἦχος βζυός.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς μαθηταῖς σε τὴν δόξαν σου καθὼς ἠδύναντο. λάμψαι και ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδῖον, πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Και ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχλ. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Τὴν τῶν βρότων ἐναλλαγὴν, ἡν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρῃ και φρικτῇ, τῇ σῇ ἐλεύσει προδεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἡλίας ἔ Μωσῆς συνελθόν σοι. ἔ τρεῖς τῶν μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ τέλος. Και νυν. τὸ αὐτὸ.

Εἰς τὴν β'. στιχλ. Κάθισμα ὁμοιον.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ μετεμορφώθης Ίησοῦ, και νεφέλη φωτεινὴ ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν. ὅθεν και εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου· ἀναρχε Σωτήρ Χριστέ ὁ Θεός. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ τέλος. Και νυν. τὸ αὐτὸ.

(Αὐγουστός.)

Μετὰ τὸν πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.

Ο ἀνελθὼν σὺν μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, και ἐν τῇ δόξῃ τῆ Πατρὸς ἀπασράφας, σὺν Μωϋσεὶ Ἡλίας σοι παρίσανται. νόμος ἔ προφῆται γὰρ, ὡς Θεῷ λειτουργοῦσιν. ὦ και τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ ἔ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, και νυν. τὸ αὐτὸ.

Εἶτα οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἦχος.

Προκείμενον ἦχος δ'.

Θαβῶρ και Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Στιχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν ἀποστόλων.

Και νυν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα.

Και ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'. Προτυπῶν τὴν ἀνάσασιν.

(Ὁρα εἰς τὸν ἑσπερινόν.)

Εἰθ' οὕτως οἱ κανόνες. ὁ τέταρτος μετὰ τῶν Ἐρμών εἰς ἡ. και ὁ πλάγιος τέταρτος, εἰς ζ'. ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμά, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστός ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἀπλετον εἶδεος ἦκε.

Ἐδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ Ἐρμός.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἔρμη
» θρόν, και ὑγρὸν φυτὸν διελάσαντες, ἀνα-
» βάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρῶντες ἐν αὐ-
» τῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον.
» ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται.

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χριστός, και περὶ τῆς θείας δημηγορῶν βασιλείας ἔφη. ἐν ἐμοὶ τὸν Πατέρα ἐπιγνώσεσθε, φωτὶ ὡς ἐξαστράψω ἀπροσίτω, ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Δίς.

Ισχύν τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε, φίλοι μαθηταί. θαυμασθήσεσθε δὲ τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσθε, ὡς ὀφθήσομαι, λαμπρότερος ἢ ἡλῖος ἐξασράπτων. ἐν ἀγαλλιάσει μέλλοντες ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Δις.

Σήμερον Χριστός ἐν ὄρει Θαβώρ, λάμψας ἀμυδρῶς, Θεϊκῆς αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, μαθηταῖς παρεγύμνου, χαρακτηῖρα σελασφόρου δὲ πληθύντες, θείας αἴγλης, ἐν ἀγαλλιᾷσει ἐμελλον ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδούξασαι.

Ἔτερος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ εἶδε.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκη. οὗ.

Ἔδῃ ἀ. ἡχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητικῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στύλῳ πάλαι πυρὸς, τὴν δόξαν Κυρίου ἀνεβόα τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Δις.

Ὡς πέτρα τῷ σώματι σκεπαυθεῖς, τῷ τεθεωμένῳ, τὸν ἀόρατον καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνεβόα τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Δις.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ, καὶ ἐν Θαβωρίῳ καθωράθης τῷ Μωϋσεῖ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι, ἐν φωτὶ δὲ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς θεότητος.

Δις.

Καταβάσις. Σταυρὸν χαραῖας.

Ἔδῃ γ'. ὁ Βίριμος.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, ἕοι ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐςερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Δις.

Ὁλον τὸν Ἀδάμ. φορέσας Χριστέ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας ἐλάμπρυνας, πάλαι φύσιν, ἕ ἀλλοιώσει, τῆς μορφῆς σε εθεόργησας.

Τρίς.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν Ἰσραὴλ ἄγων σήμερον, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ ἀρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέλαμψε.

Τρίς.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Η σκιάζουσα δόξα ἐν τῇ σκηνῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωϋσεῖ ὁμιλοῦσα τῷ σῶ θεράποντι, τύπος γεγένηται, τῆς ἀστραψᾶσης ἀρρήτως, ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα μεταμορφώσεως.

Συνανηθῆ σοι Λόγε Μονογενές Ὑψιστε, ἡ τῶν ἀποστόλων ἀκρότης ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ, καὶ συμπάρεστησαν, ὅ, τε Μωσῆς καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες μόνε φιλόνηρωπε.

Θεὸς ὅλος ὑπάρχων, ὅλος βροτὸς γέγονας, ὅλη τῇ θεότητι μίξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστάσει σε, ἦν ἐν δυοῖ ταῖς οὐσίαις, Μωϋσῆς Ἡλίας τε εἶδον ἐν ὄρει Θαβώρ.

Καταβάσις. Ῥάξδος εἰς τύπον.

Κάθισμα ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθης ὁ Θεός, ἀναμέσον Ἡλιοῦ καὶ Μωϋσέως τῶν σοφῶν, σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ. ὁ Πέτρος δὲ συνὼν, ταῦτα σοι ἔλεγε καλὸν ὧδε ἐστὶ, ποιῆται τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοι τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ. ὁ τότε τούτοις τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτὸ.

Ἔδῃ δ'. Ὁ Βίριμος.

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξὸν οἰκονομίαν σε, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ρύσῃ τοὺς βοῶντάς σοι δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι, διατυπούμενος Χριστέ ὁ Θεός, ἐν τῇ νεφέλῃ πυρὶ, ἕ γνόφῳ καὶ ἐν θυέλλῃ ὠφθῆς ἐποχοῦμενος δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰνα πιστώσῃ τὴν ἐνδοξὸν, οἰκονομίαν σου Χριστέ ὁ Θεός, ὡς προὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θεῖς, ἐν τῷ Θαβώρ ἀρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν, δουλοπρεπῶς σοι τῷ δεσπότῃ Χριστῷ οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὐρα προσωμίλησας δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνουον τὴν ἐξοδὸν, τὴν ἐν σταυρῷ

σοῦ ἐν Θαβώρ παρόντες, ὁ ἐν πυρίσει καὶ
βάτω πάλαι, προκατιδὼν Μωσῆς, καὶ ὁ με-
τάριστος δίφρω, ἐν πυρίνω Ἡλίας Χριστέ.

Εἰρμός ἄλλος.

Εκ σαρκός σου βολίδες Θεότητος, ἐξεπο-
ρεύοντο, προφητῶν καὶ ἀποστόλων. ὅθεν οἱ
» πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβόων· δόξα τῇ δυ-
» νάμει σου Κύριε.

Οτὴν βάτον φυλάξας ἀλώβητον, προσομι-
λοῦσαν πυρὶ, τῷ Μωσεῖ θεολαμποῦσαν σάρκα
ὑπέδειξας, δέσποτα μελωδοῦντι· δόξα τῇ
δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρύθη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς ἥλιος,
ὡς ἐν ὄρει Θαβώρῳ, εἶδέ σε μεταμορφου-
μενον Ἰησοῦ μὲν δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Πῦρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος,
ὠράθησιν αὐλον, ὡς Μωσεῖ καὶ ἀποστόλοις,
ὄφθησιν Ἡλία τε, δέσποτα εἰς ἐκ δύο, ἐν δυ-
σὶ τελείαις ταῖς φύσεσι.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ο τοῦ φωτός διατηρήξας τὸ πρωτόγονον
» χάος, ἵν' ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμῶν σε Χριστέ,
» τὸν δημιουργόν, ἐν τῷ φωτί σε, τὰς ὁδοὺς
» ἡμῶν εὐθυνον.

Πρὸς ἐνωπίω σοι ὄρασι ὑπεκλίθησαν, φῶς
γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον σέλας Χρι-
στέ, ἥλιος ἦκε, μορφὴν βροτεῖαν, ὡς ἀμεί-
ψαι εὐδόκησας.

Γνοῦ σωτῆρ ἀνεβόων, Μωσῆς καὶ Ἡλίας
τῶν μαθητῶν, ἐν ὄρει ἀγίῳ Θαβώρ ἐνηχου-
μένων, Χριστὸς ὄν πάλαι, προηγγείλαμεν ὄν-
τα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖα μιγεῖσα
τῆς ἐμπεροῦς αὐλοῦ Θεότητος, φῶς παρα-
γυμνοῦσα τοῖς ἀποστόλοις, ἀπορρήτως ἐξ-
έλαμψε.

Σ ἐ τὸ αἶδιον φεῖ· θείας ὁμοφῆς, τὸ πρόσω-
οἱ μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκ· τῆς Χριστὸς δὲ ὡς
ἀνεβόων· ἐν τῷ φωτί σου, τα· γλεται· φωτὸς
εὐθυνον.

Εἰρμός ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπόσω· εἰ τοὺς

Ρήτορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλῆριβ
οὐ δύναται φθέγγασθαι. ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ
καὶ θανάτου δεσπότης παρέστησας, ἐν Θα-
βώρ τῷ ὄρει, τὸν Μωσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν,
μαρτυρήσοντάς σου τὴν Θεότητα.

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σε
Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου, ἐν
τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας, οὐχ ὡς ἐν
εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶ κατ' οὐσίαν, ὁ Θεὸς
χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνθρακι ὑπέδειξας
ἡμῖν θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἀμαρτίας
φυχὰς δὲ φωτίζον· α, ἐν Θαβώρ τῷ ὄρει, ὡς
Μωσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, μαθητῶν τε ἐξάρ-
χους ἐξέστησας.

Καταβασία. Ὡ τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον,
» καὶ ἐπήκουσέ μοι ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Λαμπηδόνος πλέον, Ἡλίου φῶς τρανώτε-
ρον, ἐν Θαβώρ ἐκλάμψας, ὁ Λεπτός ἡμᾶς
ἐφώτισε.

Ανελθὼν ἐν ὄρει, Θαβώρ μετεμορφωθῆς
Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πάσαν, ἀμαυρώσας
φῶς ἐξέλαμψας.

Σ ἐ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἐνδοξοὶ ἀπόστολοι,
ἐν Θαβώρ Χριστέ δὲ, ἐκπλαγέντες γόνυ
ἐκκλιναν.

Ἄλλος. Διάσθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέγα καὶ φοβερόν, ὠράθη θέαμα σῆ-
μερον, ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητὸς, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγ-
κριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης,
νοητὸς ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθε-
νήσασα· ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλή-
θεια· Μωσῆς ἀνεβόησεν. ἐν τῷ Θαβωρίῳ,
κατιδὼν σου τὴν Θεότητα.

Οστύλος τῷ Μωϋσεῖ, Χριστὸν τὸν μετα-
μορφούμενον. ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν χά-
ριν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ
Θαβωρίῳ, παρεδήλου ἐμφανέστατα.

Καταβάσις. Νοτίου θηρός ἐν σπλάγγνοις.

Κοντάκιον ἡχος βρυγῶν, αὐτόμελον.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐ-
χώρουν οἱ μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἐθείασαντο. ἵνα ὅταν σε ἴδωσι
σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκού-
σιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρ-
χεις ἀληθῶς τοῦ πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ υἱοὶ, μὴ πάντοτε χαμερ-
πεῖς. οἱ συγκάμπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν
μου λογισμοί, ἐπάρθητε ἕ ἀρθητε εἰς ὕψος
θείας ἀναβάσεως. προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ
τοῖς Ζεβεδαίου. καὶ ἅμα ἐκείνοις, τὸ Θα-
βώριον ὄρος προφθάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν
αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. φωνῆς δὲ
ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄκωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐ-
κῆρυξαν, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΣΤ', Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στχ. Θαβὼρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάσθη μέρος,

Ἰδὼν Θεοῦ λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Μορφὴν ἀνδρομένην κατὰ ἕκτην Χριστὸς ἀμείψε.

Τῇ ἕκτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τὴν ἀνάμνησιν τῆς
θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία πε-
ριχαρῶς ἐορτάζει· ἡ δὲ ὑπόθεσις ἐστὶν αὕτη· Ἐπειδὴ
πολλά περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς μαθη-
τάς, καὶ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς πᾶν
μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς, καὶ τὰ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι
βίῳ καὶ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι, βουλόμενος
καὶ τὴν ὄβριον αὐτῶν πληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι, τίς
ποτὲ ἐστὶν ἡ δόξα ἐκείνη, μεθ' ἧς μέλλει παραγενέ-

σθαι, ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ
μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγέν-
οντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋ-
σῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ. Παραλαμβάνει
δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους ὡς ὑπερέχοντας· ὁ
μὲν γὰρ Πέτρος ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτόν, ἐδήλου
τὴν ὑπεροχὴν· ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖ-
σθαι· ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτή-
ριον, ὅπερ καὶ ὁ Κύριος ἔπιε. Μωϋσῆν δὲ καὶ Ἠλίαν
εἰς μέσον παράγει, τὰς οὐκ ὀρθὰς ὑπονοίας τὰς εἰς
αὐτόν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθούμενος·
ἐπειδὴ γὰρ τινες μὲν αὐτόν Ἠλίαν ἔλεγον, ἄλλοι δὲ
Ἰερεμίαν· διὰ τοῦτο τοὺς κορυφαίους ἀγει, ἵνα τὸ
μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσι τῶν δούλων καὶ τοῦ Δεσπότου,
καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι καὶ θανάτου καὶ ζωῆς αὐτὸς
ἐστὶν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ
τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἦδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Αβραμιαῖοι ποτέ, ἐν Βαβυλῶνι παῖδες,
» καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, καὶ ὑμνοῦν-
» τες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλο-
» γητὸς εἶ.

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης,
Θαβὼρ ἐν ὄρει οἱ ἀπόστολοι. Χριστὲ ἀνεβόη-
σαν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαίλαπι θείας ἠχῆς, καὶ δροσοβόλῳ νεφέ-
λῃ, Χριστὲ καὶ αἰγλῆ σου ἠδόμενοι, οἱ ἀ-
πόστολοι ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Εν ἀπροσίτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος
Θαβὼρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστὲ ἀνε-
βόησεν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ συνόντες παῖ-
δες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς ἀπέπεμψε, μορφῆς φῶς
ἐβρόντησαν· ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παῖδες ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Νῦν καθιωράθη ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα Θεό-
της ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβὼρ, ἀστράπτει-
σα βοῶσιν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Εφριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, ἀπόστολοι βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ πατρῴᾳ φωνῇ ἐνδόξως μαρτυρεῖται. οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας ὑψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ υἱὸς ἠγαπημένος, προὑπάρχων ἡμῖν ὁμίλησας ἀτρέπτως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταδασία, Ἐκνον πρόσταγμα τυράννου.

Ἦδὴ ἢ· Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, τῷ θείῳ πυρπο-
 » λούμενοι ζήλω, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπει-
 » λὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον
 » πυρὸς ἐμβληθέντες, ὀροσιζόμενοι ἔψαλλον·
 » εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
 » Κύριον.

Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις ὄρους ἐπέβη Θαβώρ, ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον αὐγῆς, ἐξαστράψας τὸ πρόσωπον, τοὺς νόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἔδειξε μέλποντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὄρος ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβώρ, τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν φαιδρύναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γεροπρεπῶς ἐστῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν ὄρει Θαβώρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν πατρῴᾳ, ἐξαστράψαντα δόξῃ ἀνέμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῳ θείας ὁμφῆς, τὸ πρόσωπον ποτὲ ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς ἰμάτιον φῶς, καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ πεφυκῶς, καταυγάζει τοὺς μέλποντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ μαθηταὶ ἀμπεχόμενον, ὄρωντες ἐν Θαβώρ, καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νοῦν ἐλλαμφθέντες, σὺν Πατρὶ τοῦτον ὕμνον καὶ Πνεύματι εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος· Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ακηκοότες Δέσποτα, τοῦ Πατρὸς μαρτυροῦντός σοι, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὄψεως, ὄραν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀσραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ μαθηταὶ, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδῶντες· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, βασιλεὺς ὠραιότατος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων κύριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ᾧ οἱ μαθηταὶ καταπλαγέντες ἐδόων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς ἀπόστολοι, ὡς ἐξ οὐρανοῦ δὲ ὁ Θεοβίτης Ἡλίας, Μωσῆς δὲ ἐκ νεκάδων, μελωδοῦντες συμφῶνως· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τρεῖς αἰῶνας.

Ραθυμοτόκοι μέμνηται, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, ἢ τῶν ἀποστόλων ἐκλογὴ φιλήνθρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησε, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θείαν πολιτείαν· ὅθεν ἔ· ἐπαξίμας, τῆς σῆς θεοφανείας ἐμελωδῶν τυχόντες· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασ. Εὐλογεῖτε παῖδες, τῆς Τριάδος.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Οτόκος σὺ ἀφθορός ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λα-
 γόνων σου προήλθε, σαρκόφορος ὡς ὤφθη
 ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανερά-
 φη σέ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγα-
 λύνομεν.

Σύντρομοὶ καινῇ φωτοχυσίᾳ, ἀθρώως οἱ
 μαθηταὶ ἐλλαμψθέντες, πρὸς ἀλλήλους εἰώ-
 ρῶν καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ
 τῷ δεσπότῃ τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, θεόκτυπος
 βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ πατήρ γὰρ τῶν φώτων,
 οὗτός ἐστιν υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς ἀπο-
 στόλοις ἀνέβόα, οὐ ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνὴν
 πατρικὴν ἐνωτισθέντες, ἐν Θαβώρ οἱ τῷ Λό-
 γου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου·
 οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εἰκῶν ἀπαράλλακτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε
 σφραγὶς ἀναλλοίωτε, υἱὲ Λόγε σοφία καὶ
 βραχίον, δεξιὰ ὑψίστου σθένος, σέ ἀνυμνοῦ-
 μεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Εἰρμός ἄλλος.

Εφριξε πᾶσα ἔκκοη, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
 συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὑψίστος, ἐκὼν κα-
 τήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς
 ἀπὸ γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
 ἄχραντον Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Γνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον
 δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ ὑψίστος, Θεὸς
 ὄφθησεν ἐστὼς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς ἀποστόλοις
 ἐν Θαβώρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως
 ἐλαμψας· διὸ πάντες σε Χριστὲ μεγαλύνομεν.

Δευτέ μοι πείθεσθε λαοὶ, ἀναβάντες εἰς τὸ
 ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς σῶμεν,
 ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, καὶ ἐποπτεύσωμεν

νοῖ, θεότητα αὐλῶν, Πατὴρ καὶ Πνεῦματος,
 ἐν Υἱῷ μονογενεῖ ἀπαστράπτουσαν.

Εθελξας πόθῳ με Χριστὲ, καὶ ἠλλοίωσας
 τῷ θεῷ σου ἔρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ
 αὐλῷ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι
 τῆς ἐν σοὶ, τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο
 σκιρτῶν, μεγαλύνω ἀγαθῆ παρουσίας σου.

Καταβασ. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλ. Αὐτόμελον ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατὴρ
 ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σήμερον
 ἐν Θαβώρῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς
 καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Πᾶσα πνοή, ἰστώμεν στχ. δ.
 καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου καὶ τοῦ πά-
 θους, λαβὼν οὗς προέκρινας τῶν ἱερῶν μα-
 θητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνήλθες
 ὄρος, δεῖξαι θελήσας, τούτοις τὴν δόξαν σὺ·
 οἱ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ
 ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες,
 τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβο-
 ῶντες· σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ
 καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων,
 σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος. Δίς.

Οπρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος, ὁ
 φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφῶ-
 μενος ἔμπροσθεν, τῶν μαθητῶν σου, ὑπέε-
 τὸν ἥλιον Λόγε ἐλαμψας· Μωσῆς καὶ Ἡλίας
 δέ σοι παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε
 Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες
 τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ
 τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας
 κόσμον, ἀμαρτίας ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ
 σάρκα γενόμενον, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ με-
 ταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ τῇ φω-

τεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνή τοῦ γεννή-
τορος ἀγαπητόν σε υἷόν, τῶν μαθητῶν συμ-
παρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον ἔ-
ὁμόθρονον· ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκπληττόμενος,
καλὸν ᾧδὲ ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδῶς ὁ
ἐλάλει, εὐεργέτα πολυέλεε.

Δευτεροῦμεν τὸ ἄ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς τὸν Πέτρον, καὶ
Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ'
ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν·
καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος,
τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ
φῶς· καὶ ὠφθῆσαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, μετ'
αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐ-
πεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῆς ἑορτῆς ᾠδὴ γ'. καὶ ε'.

Προκειμένον, ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Κοινωνικόν. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου
σου Κύριε πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλ-
λιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν τράπεζαν παράκλησις.

Ιστέον, ὅτι ὠρισται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ
κατὰ τὴν ἕκτην τοῦ Αὐγούστου δεσποτικῇ ἑορ-
τῇ τῆς Μετεμορφώσεως φάλλεσθαι ἐν τῇ Λειτουργίᾳ
ἀντὶ τῶν τυπικῶν, ἀντίφωνα μετὰ τῶν παρόντων
στίχων.

Ἀντίφωνον ἄ.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου,
αὐτά με ᾠδήγησαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Καὶ ἠγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου, καὶ εἰς τὰ
σκηνώματά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐφώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Δόξα καὶ νῦν.

Ἀντίφωνον β'.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαι σου ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι
τοῦ Θεοῦ μου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μετα-
μορφωθείς, φάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σε.

Σῶσον ἡμᾶς.

Χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

Σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀνα-
βαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ. Σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον γ'.

Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σε ἀγαλλιάσονται.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου
Κύριε.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Εἰσοδικόν.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ σου
ὀφόμεθα φῶς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μετα-
μορφωθείς, φάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης.

Τρισάχιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'.

Τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. ε'
καὶ φάλλομεν στχρ. προσόμ. τῆς ἑορτῆς γ'.

ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου.

Καὶ τ' ἄλλα, ζῆτει εἰς τοὺς Αἶνους τῆς ἑορτῆς. Ἐἴτα
τοῦ ἁγίου.

ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ολην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν,
καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτα τε-
ρατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῷ σοφῷ

προνοία, κυβερνῶντι τὰ ἀνθρώπινα· οὐ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώστῆματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ολὴν ἀνατέθηκας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον ὅσιε, προσευχὴν ἀλόλων, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυσον, καὶ βίον ἀμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος. ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασιῶν ἐπλούτησας. οἶδε γὰρ δόξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ, ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ολὴν ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν δαιμόνων παρατάξειςιν, οὐς καὶ ἐδίωξας, μάλιστα τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι, καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Προσηπῶν τὴν ἀνάστασιν.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτὴν, εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰσοδος.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ.

Στχ. Ἐν ἐξέδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε.

Στχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. προσόμοια

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεοούργησε.

Στχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας,

τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου. Ἦχος θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ σταυροῦ τοῖς μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβάσι σε ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς. ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον. καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὡς εἶναι. μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα σωτῆρα Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης στιχολογία.

Εἰς τὴν ἀ. στιχολογίαν κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος, ἡ τοῦ δεσπότου, ἦλθε δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στχλ. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μετέορτον πισοί, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες συμφώνως βοήσωμεν. τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω σωτῆρ, τῇ θείᾳ σε σαρκὶ συναπαστράψας αὐτῷ καὶ ἀποδοὺς τὸ πρῶτισον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὖσπλαγγνος, διό σε πάντες, δόξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ εἰς Κανὸν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Βιρμῶν, εἰς ἡ. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'. αὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Πρέσβιν σε Χριστῷ προσφέρω, σεφικφόρε. Θεοφάνης.

Ὡδὴ ἀ. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικῆ, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, ἰκετεύων τὸν Χριστὸν θεομακάριστε.

Ρήσας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῷ Χριστῷ προσέδραμες, διανοία καθαρᾶ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπῶν, καὶ τῶν μάγων ἐκφυγῶν τὴν ἀθεότητα.

Επιστημόνως σκοπήσας ὡς οὐ Θεός, ὡς κτιστός ὁ ἥλιος, ὡς οὐδὲν τῶν ὀρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεόν, ὠδηγήθης λογισμῷ σοφῷ χρησάμενος. **Θεοτοκ.**

Σὲ παναγίαν Παρθένε τὴν τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττομεν ἀγνὴν, θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

Βεβαία πίστει στηριχθεὶς, ὡς ἀκλόνητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὠφθης, οὐ λόγοις τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως περσικῆς, γοητείαις περιεργαζόμενος.

Γὸν ψυχόλεθρον φυγῶν, τοῦ τῆ κτίσει λατρεύειν, καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ὡς πάντων δημιουργόν, εὐσεβείας πάθω ἐπέζητήσας.

Ναμάτων θείων μετασχὼν, τῆς παλιγγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατηυγάσθη, καὶ γέγονας ἀληθῶς, υἱὸς χάριτι Θεοῦ, κληρονόμος θείων ἀπολαύσεων. **Θεοτοκ.**

Σοφία οἶκον ἑαυτῇ, ὠκοδόμησε θεῖον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἀγνὴν, γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, καθαρθεῖσαν Πνεύματι Πανύμνητε.

Ο Εἰρμός. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Καθ. ἤχος γ'. Τὴν ὠραιότητα. **Τ**ὴν ὠραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας, καὶ δι' ἀσκήσεως πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, ἐνδοξε Δομέτιε, τῶν ἀγγέλων συνόμιλε. ὅθεν καὶ ἰάσεων, ρεῖθρα βρύεις τοῖς πίσει σε, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν θείαν, μάρτυς ἀξιοθαύμασε.

(Αὐγουστος.)

Τῆς θεϊκῆς σου δόξης ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο ἐδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, τῷ ὄρει μεταμορφούμενος, οἷς συνελλαμφείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε. διό σοι πίστει βοῶμεν δόξα Χριστέ τῇ βασιλείᾳ σου.

Επέγνωσ ἐνδοξε, τὸν φύσει ἀγνωστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εὐρηκῶς, τοῦτον ἐπέποθησας, καὶ προσεκύνησας χαίρων, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σώφρονι, θερμῶς προσέδραμες, μοναζόντων ἀγίων καὶ ἀρετῆς, ζήλω πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς, ἐν νηπτείαις, καὶ δεήσεσι.

Ραδίως ἔλυσε, δεσμὰ τῆς φύσεως, ὁ θεόφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν, ἐσβεσε τὴν κάμινον, τῷ δροσοδόλῳ φωτισμῷ, τοῦ ἁγίου πατέρα Πνεύματος.

Γσχὺς μου πέφυκε, Θεὸς καὶ Κύριος, Θεατόκε Παρθένε, ὁ σαρκωθεὶς, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, ἐξ ἀκηράτου σου γαστρῶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος.

Συνέσει θεία διαπρεπῆς, μάκαρ πεφυκῶς, τῶν ὀρωμένων ἀπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων ἀιδιότητα, τῷ φέγγει τῆς ἀγνείας, καταλαμπόμενος.

Τῆς θείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἡσυχίας, καὶ ἀναχωρήσεως ἐστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθόλωτον, κατάστασιν φυλάττων, πάτερ Δομέτιε.

Ως ὄντως μέγα καὶ θαυμαστόν, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς σου, τὸ πάνσοφον φρόνημα τῆς γὰρ τοῦ ὑψίστου χειρὸς ἀλ-

λοίωσις, ἔχ' χάριτος τῆς θείας ἔργον ἐγένετο.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας ἀσινῆς, καὶ τὰ τῶν μητέρων ἐπιδεικνύεις, πανάμωμε Δέσποινα· τῇ γὰρ παρθενία τόκον συνήρμισας, καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ἰδιώματα.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ραγδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ ἔχ' δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποικίλως παμμάκαρ δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος, νικητῆς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Ο' βίος σου ἔνθεος, ἡ ζωὴ θεοειδῆς, καὶ φωτοφορὸς γέγονε. τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπὼν, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ἐκαρπώσω θεόφρον καὶ τερπνότητα.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἠξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερφυῶς αἰοῖδιμε, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ καθοπλισθεὶς, καὶ ἔχων τὴν ἀνωθεν, συνεργῆσάν σοι χάριν ἀξιάγαστε. Θεοτοκ.

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφῶν θεοπρεπῆς, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὄλων Παρθένε δημιουργοῦ· σὺ γὰρ μόνη πέφυκας, ἀξιώθεον τούτου ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ γ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Ζ'. Τοῦ ἀγίου ὁσιομάρτυρος, Δομετίου τοῦ Πέρσου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν, αὐτοῦ.

Στχ. Ὑπὲρ τὰ πάντα σὰν συναθλεῖν ἐκ λίθων.

Μύστας πάτερ σοὺς ἐξεπαίδευσας τάχα.

Σὺν οὖσιν ἐδόματῃ Δομέτιος ἐλεύσθη Μύσαις.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, Πέρσης τὸ γένος, κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀβάρου τινὸς Χριστιανοῦ, καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μυθεῖς, καταλιπὼν μετὰ τῆς πατρικῆς ἀσεβείας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκ συγγενείας προσπάθειαν, ἦλθεν ἐν τοῖς μεθορίοις Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, εἰς πόλιν λεγομένην Νισιδίαν. καὶ εἰσελθὼν ἐν μοναστηρίῳ, καὶ τυχὼν τοῦ ἀγίου βαπτίσματος, τὸ τῶν μοναχῶν ἔνδυμα περιεβάλετο. ἐπιδεικνύμενος οὖν παντοίαν σπουδὴν τε καὶ ἀσκησιν, φθίνον ἐξ ὑποθήκης τοῦ πονηροῦ δαίμονος, παρα τῶν ἐν τῇ Μονῇ Μοναχῶν ἐπεσπάσατο, ἀπέδρασε τοίνυν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Μοναστήριον Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν μαρτύρων, ἐν πόλει Θεοδο-

σίου, καὶ κατηκολούθει τῇ πολιτείᾳ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Οὐρβέλ. δν, λέγεται ἐπὶ ἐξήκοντα χρόνοις, ἐψητοῦ μὴ μεταλαβεῖν, μήτε ἀνακληθῆναι, μήτε καθίσει, ἀλλ' ἐν βακτηρία στηριζόμενον, ἐκπληροῦν τὰς ἀνάγκας τῆς φύσεως. Παρ' αὐτοῦ οὖν ψηφισθεὶς, χειροτονεῖται διάκονος· καὶ μέλλοντος αὐτὸν τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἐπὶ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου ἐπιβιδάσαι τιμὴν, τοῦτο γνοὺς ὁ ἅγιος Δομέτιος, ἀνεχώρησε, καὶ ἐπὶ τινος ὄρους ἀνελθὼν καύσωνι, καὶ κρύει, καὶ ταῖς ἐπιγινομέναις τῶν ὠρῶν καρτερῶς κακώσεσιν· εἶτα ἐν ἄντρῳ χειροποιήτῳ εἰσελθὼν, καὶ ἐπὶ τινα χρόνον προσμείας, θαυματουργαῖς πλείσταῖς ἐν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὀνόματι τοὺς προσφοιτῶντας ἐδεξιοῦτο, καὶ ἐκ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν μετήγαγεν. ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὁ παραβάτης Ἰουλιανὸς παραγενόμενος ἔμαθεν, ἐκέλευσεν αὐτὸν λίθοις βληθῆναι. οἱ δὲ παραγενόμενοι μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ ψάλλοντα αὐτὸν ἐν τριτῇ ὥρᾳ ὑμνωδίαν εὐρόντες, τῇ πυκνότητι τῶν λίθων αὐτὸν τε τὸν μακάριον Δομέτιον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ δύο κατέχωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὁσῖος ᾠδρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ἐκ γῆς ἀπελθὼν ᾠδρ ἐμός, λέγει Χάρις.

Ὑπὲρ τὸν ᾠδρ πέφυκε τὸν σὸν, ὦ Νόμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ὁσῖοι μύριοι ἀσκηταὶ οἱ Θεβαῖοι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στχ. Γῆς ἐξελαύνεις, εἰ τὸ Δαβὶδ χορὴ λέγεις,

Τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα σου, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ὁσία Ποταμίᾳ ἡ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ὑπὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμαστὴ ξίφει,

Χέει ποταμοὺς θαυμάτων Ποταμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Νάρκισος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ἡδὺ πνέων, Νάρκισε, ναρκίσου πλέον

Εὐωδιάζεις τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὁσῖος Ἀστέριος ὁ Συγκλητικός ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Τράχηλον Ἀστέριος ἐκκοπεῖς ξίφει,

Χοροῖς ἀθλητῶν οἷον ἀστὴρ ἐμπρέπει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Σώζων ὁ ἐκ Νικομηδείας εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀβλαβῆς ἐξελθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ὑπῆρχεν ἄλλη Σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα

Σώζων ὁ μάρτυς, οὗ τέλος φλογὸς δίχα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Ὑπερέχιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ὑπερέχιος; κἂν τάφῳ κατεκρύβῃ,

Ὑπέρπτερος πέφυκε καὶ τῶν ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Θεοδόσιος ὁ ἰαματικὸς ὁ νέος ὁ ζήσας κατὰ τὸ ἔτος ωξβ', ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Νέος Θεοδόσιος, πλὴν μόνου χρόνου,
Ἐπὶ ἤρχεν ἴσος κατὰ πάντα τῷ πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Δομέτιος ὁ σημειοφόρος, ὁ ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς τοῦ Φιλοθέου μονῆς ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Σημεῖα ποιεῖν ἠξιώθης, παμμάκαρ
Δομέτιε σὺ, ὡς χάριτος ἐστία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Νικάνωρ ὁ θαυματουργός, ὁ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Καλλιστράτου ἀναλάμψας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Κόσμον νικήσας καὶ τὰ τούτου ἡδέα,
Νίκην ἀρίστην ἦρας ὄντως, Νικάνωρ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Δροσόβλον μὲν τὴν κάμινον.

Επὶ σέ πάτερ ἢ πάμφωτος τοῦ πνεύματος, χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παραδόξους, ἐδείξεν ἐν σοὶ, βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ρωμαλέω τῷ φρονήματι διήνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγῶνων, μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένου κραυγάζων τῷ Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ.

Ως γεννηθέντες οἱ παῖδες θείᾳ χάριτι πάτερ συνηγωνίσαντο· καὶ ἐν σπηλαίῳ καρτεροῦντες, ἠθλήσαν σὺν σοὶ, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτ.

Σωτηρίας λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλῃ διασωζόμεθα· καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σέ, ὡς ἀγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κράζομεν Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ.

Τετρωμένος ἀγάπῃ πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπίσω πᾶσαν προσπάθειαν, Πνεύματι Θεοῦ σαφῶς κατευθυνόμενος· ὄν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιγείους φροντίδας ἀποσεισάμενος, οὐρανόιους ἐλπίδας πάτερ ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ

Χριστῷ μακαριότητα ὅσιε· ἦν νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτῖνας πάτερ δεξάμενος, τοῦ ἀγίου καὶ θείου πάνσοφε Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς τοῦτο μάκαρ τεθέασαι, θείοις μυστηρίοις φρικτῶς ἐπιφοιτήσαν. Θεοτοκίον.

Ηθεόφλογος λύρα τοῦ σοῦ προπάτορος, κιθωτόν σε ἀγίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεὸν σάρκα ἀγνή φορέσαντα· ὄν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐκ φλογός τοῖς ὀσίοις.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Φωτὶ αὐλῷ καταυγαζόμενος, φωτειοῦς ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι, πολιτείαν ἀμειπτον κτησάμενος, Πάτερ καὶ παναγίαν. νῦν δὲ παρίστασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότῃ ἃ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Οἱ σοὶ ἀγῶνες τῆς σῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐσέφθησαν. ἃ διπλῆν τὸ ἐπαθλον ἀπέιληφας, τῶν ἀνδραγαθημάτων, ὧν ἐπίδεδείξαι, ἃ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν εὖρες ἀπόλαυσιν.

Ρωσθεῖς δυνάμει θείᾳ καὶ χάριτι, διαφανῆς τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης διδάσκαλος, εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους σοὶ πιστῶς Θεομακάριστε. Θεοτοκ.

Εν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὑπερφυῆ Παρθένε Θεοτόκε μυστήρια· τοῦ Θεοῦ γὰρ γεγονόςας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις, ἃ διατρέφουσα, τὸν ταῖς οὐρανίαις γρατταῖς ὑμνολογούμενον.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

ᾠδὴ θ'. Τοῖς μαθηταῖς.

Εκ περσικῆς ὀρμώμενος, χώρας τῆς πυρσολάτρου, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς θείᾳ πίστει Δομέτιε θεοκῆρυξ· ὄθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμωμέν σε,

καὶ ὡς μάρτυρα θεῖον, ἕ τῶν φρικτῶν, μυστηρίων ἔνθεον ὑπηρέτην, καὶ πρέσβυν τῶν τελούντων σου τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Ἦχος ἐορτῆς ὁμοιον.

Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου Κύριε, μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ ἐν ᾧ Μωσῆς ἕ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλῶντες μεθ' ὧν σε, Χριστέ σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν στχ. τῶν Αἰνῶν στχρ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φύσιν τὴν τοῦ Ἀδάμ, Χριστέ ἀμεΐφαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Στχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Οφθης τὸ πρὶν Χριστέ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὐρα λεπτοτάτῃ, νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στχ. Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σε. Ἔλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψας ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαιδρυνας.

Δίξια, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ προφητῶν σε Χριστέ.

Ζήτηε εἰς τὴν ἐορτὴν εἰς τὴν Αἰτην.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'.

Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ, ἐπισκόπου Κυζικίου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. ε'. καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμοια τῆς ἐορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς ἀποστόλοις σε, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, καὶ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως. μεθ' ὧν σου τὴν φιλόανθρω-

πον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοειδῆς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβῶρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας, Κύριε διό σου τὴν φιλόανθρωπον οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι ἄγγελοι, σὺν βροτοῖς ἐορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἔλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θεῖαν, τὴν ἐν Θαβῶρῳ, ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ φιλόανθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ ἁγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οτὴν εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντιον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαινίζον τοῦ Κοπρυνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας, σὴ παρρησία χρησάμενος, συνηθροισμένης, ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως ὅθεν ἐγνώσθης γενναιότατος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οτὸ οὐρανίαις μοναῖς ἐνωχισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασσον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβῆς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στερρότητα, τότε τὸν παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας. ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζωὴν κατοπεῦσαι Χρισόν. ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνη γλώσση πανσόφως κεχηρημένος, ὅτε

μιζοβάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ εἰκόνα Λέων ὁ Τύραννος, τότε σὺ τὸν ἐνθεον, νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνας, ὡς που τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον. καὶ τῷ σῶ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε πάτερ, Θεορρήμιον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος, α΄. Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ.

Ζήτηε εἰς τὸν στχ. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στχ. στχ. προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνάστης.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὠφθης δευτερος Ἀδάμ. ἐν ὄρει δὲ σωτήρ μου Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σε τὴν θεότητα.

Στχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστίν.

Εξέστησαν ὄρωντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ. μεθ' ὧν σε προσκυνούμεν, σὺν τῷ Πατρίσι καὶ τῷ Πνεύματι.

Στχ. Θαβῶρ καὶ ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ μεταμορφώσει Χριστέ. ἦν τοῖς θεαῖσις, Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίῳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος, α΄.

Τὴν σὴν τοῦ Μονογενοῦς.

Ζήτηε εἰς τὸν στχ. εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης στιχολογία.

Εἰς τὴν ἀ. στιχ. καθ. ἤχος, δ΄. Κατεπλάγη.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης σου Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῇ σῇ ἐλεύσει προδεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβῶρ μετεμορφώθης. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι, καὶ τρεῖς τῶν μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες δέσποτα, τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. ὁ τότε τότε τοῖς, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτὸ.

Εἰς τὴν β΄. στιχολ. καθ. ὁμοιον.
 Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ, μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Σωτήρ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡσραφας τῆς θεότητος, νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι. διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν, οἰκτίριμον, καλὸν ἐστίν ὧδε εἶναι σὺν σοί. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτὸ.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἀγίου

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν μέγαν Αἰμιλιανὸν ἐν ἄσμασιν ἔξοχα μέλπω. Θεοφ.

ᾠδὴ α΄. ἤχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ταῖς ὑπερκοσμίοις συνοικῶν, ταξιαρχίαις θεόφρον μακάριε, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σε, χαρμονικῶς τὴν ποθητὴν πανήγυριν, πάτερ ἐποπτεύων, τῆς σωτηρίας ἀξίωσον.

Ολος τῷ δεσπότη συγκραθεῖς, καὶ τοῖς ἐκείθεν ἀστράφας πυρσεύμασι, πᾶσαν κατεφώτισας, σαῖς διδαχαῖς θεοσεβῆ πανήγυριν, ὡς ἱεροφάντωρ, φανεῖς θεόφρον θεόληπτε.

Νοῦν καθηγεμόνα τῶν παθῶν, δι' ἀρετῆς ἱεράρχα κατέστησας, οἶα δικαιοτάτος, διαιτητῆς, τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, πάτερ διανεμῶν, τὰ ἐκατέρω τούτων πρόσφορα.

Μύστης ἀκριβῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῆς ἐκκλησίας σαφῶς προϊστάμενος, ὠφθης πάνανθιδιμε, καὶ κραταῖος τῆς ἀληθείας πρόμαχος, μύλας τῶν λεόντων, συνθλῶν καὶ φράττων τὰ στόματα.

Θεοτοκίον.

Εἴνα ἐν δυοῖ πανευσεβῶς, τὸν ἐκ γαστρὸς σου τεχθέντα γινώσκομεν, φύσει πανάμωμε, Θεὸν ὁμοῦ ὑπερφυῶς καὶ ἄνθρωπον, ἔχοντα τελείως, τὰ ἐκατέρας ἰδιώματα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Κέκτην θεόφρονα Χριστῷ, πιστοὶ σε προβαλλόμεθα, τὸν δι' αὐτὸν λαμπρῶς ἀριστεύσαν

τα, καὶ τὴν εἰκόνα τούτου τιμήσαντα, καὶ θεσμούς τηρήσαντα, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, καὶ τὴν ἄνωθεν πίστιν φυλάξαντα.

Μαρτύρων στερότητα δεικνύς, θεόφρον ἀξιάγαστε, τὴν δυσσεβῆ ὄφρυν ἐξεφαύλισας, τῆς ἐκκλησίας ἐκφανθεὶς πρόβολος, ἀρράγης ἀκλόνητος, καὶ μεσίτης ἔνθεος, καρτερώς διελέγων τοὺς ἄφρονας.

Ἰὸν τῆς αἰρέσεως πίων, εἰς κόρον ὁ παμπόνηρος, διδακτικῶς λόγῳ διήλεγκται. φωτὶ γὰρ σκότος ἐξαφανίζεται, καὶ γυμνοῦται πλάσματα, πονηροῦ βουλεύματος, τῆς ἐνθέου Σοφίας ταῖς λάμψεσι.

Θεοτοκίον.

Ἀμπρᾶσε φωνῇ νῦν ἐκ ψυχῆς, κυρίως θεομήτορα, τὴν τὸν Θεὸν τεκοῦσαν κηρύττομεν, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ τὸν ἄσαρκον, ἐν ἡμῖν σκηνώσαντα, οὐ τροπὴν δεξάμενον, οὐ φυρμῶ συγχυθέντα πανάμωμε.

Ὁ ἕκτος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας.

Καθ. ἤχος γ΄. Θεΐας πίστεως.

Θεῖῳ πνεύματι πεφωτισμένος, ἀνεκήρυξας ἐν παρρησίᾳ, ὀρθοδοξίας παμμάκαρ τὰ δόγματα, καὶ βασιλέα κατήσχυνας ἄνομον, ὑπερορίας ἀδίκως στελλόμενος. πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰόρτιος σήμερον, τῆς Παναγίας πιστοὶ, ἡμέρα κατέλαβε Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πάντας ἡμᾶς προτρέψασα, ἐν φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, ἄσματα θεηγόρα, ἐκ βαθέων καρδίας, ἄσαι αὐτῷ ὡς φωτοδότῃ, καὶ κόσμον φωτίζουντι.

Ἰσχυσας ὄφρυν καταβαλεῖν τοῦ Ἀλάσορος, οἰκειωθεὶς δι' ἀρετῆς, παμμάκαρ Αἰμιλιανέ, τῷ πάντα ἰσχύοντι, καὶ δυνατῷ ἐν τοῖς πο-

λέμοις πανόλβιε. καὶ νῦν κραυγάζεις· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ανέτλης μακρὰς ὑπερορίας στελλόμενος, καρτερικὸς ἀναδειχθεὶς, θεόφρον Αἰμιλιανέ, τὸ πρὶν προτερήμασιν, ἀρχιερεὺς, ἱερομάρτυς δὲ ὕσερον, ἀναδειχθεὶς θεοφόρε πανάρισε.

Νομίμως ἐφάνης ἐκ παιδὸς ἱερούμενος, ἀσκητικῶς ἐκλαμπруνθεὶς, τρισμάκαρ Αἰμιλιανέ, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, περιφραχθεὶς, Ἱερομύστα θεσπέσιε, Θεῷ κραυγάζων· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα νοούμενός κτίσεως, τῆς ὑπὲρ νοῦν ζωαρχικῆς, θεοπλαστείας ἐπὶ γῆς, ἐκτελῶν μυστήριον, παρθενοκαῖς ἠγλαϊσμένην λαμπρότησι, τὴν σὴν γαστέρα κατώκησεν ἄχραντε.

Ὡδὴ ε΄.

Νοήσας προγνώσει τῇ θείᾳ Χριστὸς, τῆς μεγάλης ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, μεγάλοις προτερήμασιν, ἐκόσμησε σαφῶς, στολαῖς ἱερωσύνης, αὐτὴν καταγλαΐσας, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ελκύσας τὴν χάριν τοῦ πνεύματος πρὶν, ποταμούς διδαγμάτων ἀνέβλυσας, παμμάκαρ ἱερώτατε, τῇ ποιμνῇ τοῦ Χριστοῦ. ὅθεν σε τὴν εἰκόνα, Χριστοῦ τιμᾶν μαθόντες, τῶν ἁγίων τε πάντων, τοὺς Θεομάχους κατασχύνομεν.

Νεκρώσας σαρκός σου τὸ φρόνημα, ἐν ἀσκήσεως πόνοις πανόλβιε, τῇ αἰγλῇ τῇ τοῦ πνεύματος, ἐζώωσας τὸν νοῦν. ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, ἔλαμψας ἱεράρχα, Θεῷ εὐαρεσῆσας, ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἁγία παρθένε ἀγνή, τῶν ἁγίων τὸν ἅγιον τέτοκας, τὸν πάντας ἀγιάζοντα, Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν· διὸ σε βασιλίδα, καὶ

δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὡς τεκοῦσαν τὸν κτί-
στην, τῶν ποιημάτων μεγαλύνομεν.

Στῆσαι βουλευθεῖς, νομὴν τῆς αἰρέσεως,
προθύμως πρὸς κινδύνους ἐχώρησας, καὶ
διήλεγξας, παρρησία παμμάκαρ χρησάμενος,
τὴν γνώμην τοῦ κρατοῦντος σὺ τὴν ἄθελον,
πρῶτος, τοῦ λέγειν ἀρξάμενος, ἠθροισμένης
συνόδου θεόφρονος.

Μόνου τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ὀρεγόμενος, καὶ
τούτου τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως, ἐφιέμενος,
ἱεράρχη Κυρίου θεόληπτε, μαρτύρων ἐνεδεί-
ξω τὴν στερότητα, λάμψας, τὸ πρὶν δι-
ασκήσεως, καὶ διπλοῦς νῦν στεφάνους σὺ
κομίζῃ σαφῶς.

Ανω σου τὸν νοῦν, Θεῶ συγγινόμενον, ἔ-
θειαις αὐγαῖς, μάκαρ λαμπόμενον, ἔχων ὁ-
σιε, κούφως βίου διέπλεις τὴν θάλασσαν· ἔ-
δρμοις οὐρανίοις νῦν καθώρμισαι, αὐραῖς τοῦ
ἁγίου Πνεύματος, κυβερνώμενος μάκαρ θεό-
πνευστε.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι τῶν βροτῶν τὴν φύσιν ὡς εὐσπλαγ-
χνος, φθαρεῖσαν ἀγνή φθόνῳ τοῦ ὀφείως, ὁ
ὑπέρθεος εὐδοκήσας, τὴν μήτραν σου ὤκητε,
ἔσάρξ ἀναλλοιώτως ἐχρημάτισε, μόνην, καθα-
ρὰν εὐράμενος, Θεοτόκε Παρθένε πανάχραντε.

Ὁ Εἰρμός· Σπλάγχων Ἰωανν.

Κοντακ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ορθοδόξως ὄσιε, τὴν ἐκκλησίαν, τοῦ Χριστοῦ
ἐποίμανας, ἔ τῶν αἰρέσεων πικρὰ, ἀποδιώξας
ζιζάνια, ἐν τοῖς ὑψίστοις ἀυλίζῃ μακάριε.

Τὸ αὐτῷ μηνί Η'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Αἰμιλιανοῦ, ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στχ. Ψυχῆς πολὺν θεις Αἰμιλιανός λόγον.

Τῆς σαρκὸς ἠλόγησεν ἄχρι καὶ τέλους.

Οὗτος, διὰ τὰς ἀγίας καὶ τιμίας εἰκόνας, πολλὰς
ὑπομείνας κακώσεις, καὶ πικρὰς ἐξορίας, ὑπὸ
τοῦ θηριωνύμου καὶ ἀσεβοῦς Λέοντος, τὸν στέφανον
τῆς ὁμολογίας δεξάμενος, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Μύρωνος, ἐ-
πισκόπου Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ.

Στχ. Μύρων ὁ θεῖος ἀρετῆς μύρου πνέων.

Εὐωδίας πρόσσεισιν ὁσμὴ Κυρίῳ.

Οὗτος γεννᾶται ἐν Αὐρακία τῇ πόλει τῇ κατὰ τὴν
Κρήτην, πλησίον Κνωσοῦ, τῇ κατὰ Θεὸν εὐ-
σεβείᾳ τὸ γένος κοσμῶν, ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ βίου γυναικί
συζευχθεὶς, τὴν γῆν εἰργάζετο, καὶ ἐκ τῶν φυομένων
καρπῶν ἐπήρκει τοῖς ἐνδεέσιν. οἱ δὲ καρποὶ μᾶλλον
ὄσον ἐπεδίδοντο, τοσοῦτον ἐπεδαφιλεύοντο. τὸ δὲ
συμπαθὲς ὑπὲρ ἄνθρωπον ἦν αὐτῷ. λέγεται γὰρ ἐν
τῇ οἰκείᾳ ἄλωνι κατασχεῖν ἄνδρας δώδεκα, πλή-
σαντας μὲν σίτου τοὺς σάκκους αὐτῶν, τῷ δὲ ἄχθει
πιεζομένους, καὶ μὴ δυναμένους τούτους μῆτε κουφί-
σαι, μὴθ' ὑφελέσθαι, ἀντὶ δὲ τοῦ πληγᾶς αὐτοῖς ἐπι-
θεῖναι, καὶ εὐθύνας εἰσπραξασθαι, συμπονήσαι μᾶλ-
λον πρὸς τὴν ἀνάληψιν τούτοις, καὶ ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν
ἀράμενον τὸν ἑαστου σάκκον, ἐπιθεῖναι τοῖς ὤμοις
αὐτῶν, παραγγείλας μηδενὶ τὸ πρᾶγμα ἐξαγγεῖλαι.
χειροτονεῖται σὺν πρεσβύτεροις ἐν τῇ αγία τοῦ Θεοῦ
ἐκκλησίᾳ. εἶτα μετὰ τὸ παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἐπὶ
τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον, καὶ πολλὰς θαυ-
μάτων δυνάμεις ἐργασάμενος· καὶ γὰρ τὸν λυμαινό-
μενον τὴν χώραν δράκοντα ἐξεδίωξε· καὶ τὸ ρεῖθρον
ἐπέσχε τοῦ ποταμοῦ, τοῦ οὕτω Τρίτωνος καλουμένου·
καὶ ποτε μέλλων τὸν ποταμὸν διαθαίνειν, καὶ πλημ-
μυροῦντα τοῦτον κατιδὼν, κελεύσει τούτον πεδήσας,
εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν πορείαν ποιῆσθαι οὐχ οἷός τε
ἦν, καὶ διεπέρασε μετὰ τοῦ οἰκείου κλήρου ὁ ἅγιος
ὑποστρέψας δὲ, καὶ γενόμενος οἰκαδε, τὴν ράβδον
αὐτοῦ ἀπέστειλε, μεθ' ἧς οἱ σταλέντες τὸ ὕδωρ δια-
ταράξαντες, ἐπέτρεψαν τὸν ποταμὸν τὴν οἰκείαν
πορεύσθαι πορείαν. ταῦτα καὶ ἕτερα πλείονα πε-
ποιηκῶς, καὶ τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς θεοφιλῶς καὶ
ὀσίως ἀνύσας, καὶ ταῖς τῶν μαρτύρων μνήμαις πανη-
γύρισας λαμπρῶς, ἤδη περὶ τὰ ἑκατὸν γενόμενος ἔτη,
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Θεοδώρου, ἡγουμένου Ὁρθῶν.

Στχ. Θεοῦ δόσις δέδειξαι, μάκαρ, τῷ βίῳ,

Τὴν κλήσιν εὐρῶν τοῖς τρόποις συνήγορον.

Οὗτος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργά-
νων τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων ἀράμενος,
σπηλαιῖος, καὶ ὄρσει, καὶ κοιλάσι διητάτο. διὸ ὡς
μύρον πολῦτιμον καὶ θυμίαμα δεκτὸν προσερχθεὶς
τῷ Κυρίῳ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων
Ἐλευθερίου, καὶ Λεωνίδου, καὶ τῶν ἁγίων νηπίων,
τῶν διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στχ. Ἄμφοιν ἀθλητῶν οὐ θυόντων τῇ πλάνῃ,
Ποινὴν κατακρίνουσιν οἱ πλάνοι φλόγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι δέκα ἀσκηταὶ οἱ ἐξ Αἰγύπτου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στχ. Βλαστήματα θνήσκουσιν Αἰγύπτου δέκα,
Πληγαῖς ἐκείναις ἰσάριθμα ταῖς δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες οἱ ἐκ Τύρου, κατὰ γῆς συρόμενοι τελειοῦνται.

Στχ. Ζεῦγος τριβὴν γῆν, οὐ ῥυμός Θεοῦ φόβος,
Ζεύγη δὲ πίστις, καὶ τροχοὶ προθυμίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Στυράκιος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ἀνήκε τμηθεὶς ὁ Στυράκιος ξίφει,
Ὅσμην νοητὴν ὡς νοητός τις στύριξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τὰ ἐγκαίνια τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐν τῷ περιτειχίῳ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἔνδον τοῦ σεπτοῦ οἴκου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Μαρνακίου. Καὶ τοῦ ὀσίου Καρσιανοῦ· Καὶ ἡ ἀνάμνησις, ὅτε ἐγένετο ἡ τοῦ ἡλίου ἐκλειψις ἀπὸ ἑκτῆς ὥρας ἕως ἐνάτης, ὥστε καὶ τοὺς ἀστέρας φανῆναι, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἑξακισχιλιοστῶ τριακοσιοστῶ ἐννενηκοστῶ ἐνάτῳ, ἡλίου ἔχοντος κύκλους πεντεκαίδεκα, καὶ σελήνης κύκλους τοὺς αὐτοὺς, Ἰνδικτιῶνος ἐνάτης, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ σοφοῦ, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχριστῶν βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ Βούλγαρις, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας ἐν ἔτει αψυδ΄. βασάνους ὑποστάς, τελειοῦται.

Στχ. Ἀναστάσιος σῶμα δούς ταῖς βασάνοις,
Ἐφεῦρε λῆξιν τὴν ἀνώδυνον πάνυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νομάρτυς Τριαντάφυλλος ὁ ἐκ Ζαγοράς, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ ἔτος αχπ΄, τελειοῦται.

Στχ. Τριαντάφυλλος ὠράθη ῥόδον νέον,
Ἐρυθροβαφὴν τῇ ῥοῇ τῶν αἱμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἰεραρχῶν, εὐπρεπὲς ἀγλαΐσμα, Πάτερ ὑπάρχεις ἀληθῶς. βασιλεύσας γὰρ τῶν παθῶν, πύργος ἀκαθαίρετος, ὠφθῆς ἀξιάγαστε, τῆς ἐκκλησίας ἕ πρόεδρος, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νέος Δαβὶδ, ἡμῖν ἀναδέδειξαι, τὰς ἀλλοφύλους διδασχάς, τῇ σφενδόνη καταβαλῶν,

τῶν εὐστοχωτάτων σου, λόγων παναοίδιμε, καὶ διδασμάτων τοξεύμασι, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνῶν, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Εστῆς λαμπρῶς, Πάτερ ἐπὶ βήματος, δικαστικοῦ διὰ Χριστὸν, καὶ τοὺς λόγους ὡς ἐκ πηγῆς, θείας ἀνεβλύστανες· πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, τὴν τῶν εἰκόνων προσκύνησιν, σαφῶς εἰδῶς διαβαίνειν, αὐτὴν πρὸς τὸ πρωτότυπον.

Θεοτοκίον

Σενοπρεπῶς παρθενεύεις τίκτουςα, τὸν τῶν ἀπάντων ποιητὴν, τὸν ἐν θρόνῳ χερουδικῆ ἐπαναπαυόμενον, μόνῃ παμμακάριστε, Παρθενομήτορ πανύμνητε, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

ᾠδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ολὴν πυρὶ νοητῶ τὴν φρυγανώδη, τῆς αἰρέσεως ἐφλεξας ὕλην, ἐπικλήσει θεία δὲ ὡς Ἡλίας τοὺς ἱερεῖς, τῆς αἰσχύνῃς κατασφάξας ξίφει Πνεύματος. καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραϊνόμενος· εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψούτω.

Χάριτός τε καὶ δυνάμεως ἐνθέου, πεπλησμένος ὠράθη παμμακάρι, σωφροσύνης κάλλει κεκοσμημένος διαπρεπεῖ, εὐσεβείας ἀνενδότης ἀντεχόμενος. μεθ' ἧς νῦν τῷ Δεσπότη, παριστάμενος εὐλογεῖτω ἡ κτίσις κραυγάζεις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανωθεν τοὺς ἕμνητάς σου ἐποπτεύεις, ἱερώτατε Πάτερ θεόφρον, εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν, εὐθεΐαν σαῖς προσευχαῖς, ἕ συντρίβων τῶν αἰρέσεων φρυάγματα. ἵνα γεγηθότες ἀναμέλπωμεν· εὐλογεῖτω πᾶσα ἡ κτίσις τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κάλλει σου Παρθένε. σὺ γὰρ μόνῃ πανάχραντος ὠφθῆς, ἐξ αἰῶνος Παναγνε, Παρθενίας μαρμαρυγαῖς.

καταυγάσασα τὸν κόσμον καὶ ἀγνείας φωτί. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν εὐλογοίτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Ὡδή θ΄. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Εὗρες τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα, ἐν οὐρανίοις θεοφόρε σκηνώμασιν, Αἰμιλιανέ, νῦν κατοικεῖν ἀξιούμενος, τῶν μαρτύρων σὺν θείοις στρατεύμασιν, ὡς θεῖος ἱεράρχης, ἱερομάρτυς ὑπερθαύμασος.

Δόγου καὶ σοφίας ἄριστα, κεκοσμημένος καθωράθης τοῖς δόγμασιν, Αἰμιλιανέ. διὸ Χριστὸς ἐστεφάνωσε, τὴν τιμίαν σου κάραν πανόλβιε· ὃν νῦν σε δυσωποῦμεν ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἰκέτευε.

Πύλας οὐρανίους ὄσιε, ἀναπετάσας ὁ Δεσπότης ἐδέξατο, Αἰμιλιανέ τὴν σὴν ψυχὴν ἀναψύξεως, καταπαύσας ἐν τόποις ὡς δίκαιος. καὶ νῦν περιπολεύεις περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος. Θεοτοκίον.

Ω τῶν ὑπὲρ νῦν θαυμάτων σε! σὺ γὰρ Παρθένε μόνη πάναγνε Δέσποινα, πᾶσι δέδωκας κατανοεῖν τὸ καινότατον, θαῦμα πάναγνε τῆς σῆς κυήσεως. διὸ ἀκαταπαύσως, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς Ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολιμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος. καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσας, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον. ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλ τοῖς μαθηταῖς.

Οτε ὁ θῆρ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς ἐκκληρίας, Λέων ὁ μίξοδάρδαρος, ὁ ἀκόρεστος ἀδῆς, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς πανσέπτως εἰκόνας, τόπε σερρῶς διήλεγξας, μάκαρ Αἰμιλιανέ, τὴν βδελυρὰν, θεομάχον αἵρεσιν τῷ τυράννῳ. ὑφ' οὗ πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξορίας ἔθλιψεις. (Αὐγουστος.)

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἀπόστγ. πτγο. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εν ὄρει τῷ Θαβώρ, ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου, Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Εἶκε σὼν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου, σέλας Χριστέ σωτῆρ μου, δεικνύον σε δεσπότην, ἔ ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Δεῖξαι τοῖς μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν, σὺν Μωϋσεὶ Ἠλία, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ὡς εἶδον Σῶτερ ἔφριξαν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος α΄.

Τὸ ἀσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας.

Ζῆτεἰ εἰς τὸν στγ. τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Θ΄.

Τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Ματθία.

Ἐσπέρας, εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, στγρ. τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἀγίου γ΄. Τῆς ἑορτῆς.

Τῆς παναγίας ἐνδόξῃ μεταμορφώσεως, τὴν ἑορτὴν ποιοῦντες, τῇ παρουσίῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφθαρσία καταστράψαντα.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, ἔ τὴν παμφαεστάτην, μεταμόρφωσιν πίστει, κατίδωμεν Κυρίου, τούτῳ πιστῶς, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος ὁ σαρκιωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθῆν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία καὶ τῶν αὐτοῦ, μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ· φωνὴ δὲ θεία προήλθεν οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ ἐκλεκτός με υἱός.

Ἔτερα στγρ. τοῦ ἀγίου.

^{Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι μάρτυρες.}
Μαθθία μακάριε Ἐδέμ, νοητῆς ἐξέβλυ-
 σας, ὡς ποταμὸς προσκλυζόμενος, ἐνθέεις
 ὕδασι, καὶ τὴν γῆν ἀρδεύεις, μυστικαῖς κα-
 τήρδευσας, ἕ ταύτην καρποφόρον ἀνέδειξας·
 διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
 τὴν εἰρήνην, ἕ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία ἀπόστολε χορὸν, θεῖον ἀνεπλή-
 ρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας ἐκπέπτωκε, καὶ θεῖαις
 ἀστραπαῖς, τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος
 ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν χάριτι· καὶ
 νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
 τὴν εἰρήνην, ἕ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαθθία θεόπνευστε τροχῶ, τῷ τοῦ κόσμου
 ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ τῶν δογμάτων σου,
 πάντα φωτίζουσαι, πάντα ὀδηγοῦσαι, θεῖαν
 πρὸς ἐπίγνωσιν· δοχεῖα τοῦ φωτός ἐργαζό-
 μεναι, τοὺς πρὶν καθεύδοντας, ἐν νυκτὶ τῆς
 ματαιότητος, ἕ ἐν σκότει, πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν.

Ζῆτει εἰς τὴν ἑορτήν, εἰς τὴν Διτὴν.

Εἰς τὸν στχ. στχ.

^{Ἦχος πλ. β'. Δι' ἀγγελικαί.}

Λάμψας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθένου παναγίας,
 Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν Ἀδὰμ ὄλον φορέσας,
 τὴν πρὶν ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, πᾶσαν ἐλάμ-
 πρυνας, θεῖα τῆς μορφῆς σου ἀλλοιωσεῖ, με-
 ταμορφωθείς ἐπὶ τοῦ ὄρους, Θαβὼρ Δέσποτα,
 πρὸ τοῦ τιμίου σου σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν.

Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστίν.

Ορος τὸ ποτέ, ὃν ζοφῶδες καὶ καπνώδες,
 τίμιον ἰδοῦ, νῦν καὶ ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν
 τὸν Ἰσραὴλ γὰρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται,
 στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ, σήμερον ἐξέ-
 λαμψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ ἥλιον, Χριστὸς ἐν
 τούτῳ ὡς Θεὸς, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Νῦν δελοπρεπῶς, συλλαλοῦντες τῷ Δεσπό-

τῇ, βλέπων ὁ Κηρῆς, ἐν Θαβὼρ τοὺς δύο
 ἄνδρας, καλὸν ἐστὶν ἐβόα, ὧδε εἶναι ποιήσω-
 μεν, τρεῖς σκηνάς εἰ θέλης ἀνὰ μέρος, σοὶ
 Χριστέ Μωσεῖ τε καὶ Ἰησῆ, τοῖς οἰκέταις
 σου· ὅπερ ἐλάλει μὴ εἰδώς· θάμβει γὰρ
 συνείχετο.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ.
 Ζῆτει εἰς τὴν Διτὴν.

^{Ἀπολυτίκ. Ἀπόστολε ἅγιε Μαθθία.}

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν ἀ. στχλγ. Καθ.

^{Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.}

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ, μετεμορφώθης Ἰη-
 σοῦ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς
 σκηνῇ, τοὺς ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατε-
 κάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ
 φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσί-
 του δόξης τοῦ προσώπου σου, τῆς θεϊκῆς
 ὑπεράγαθε. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμ-
 ψας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στχλγ. Καθ. ὁμοιον

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ θεοῦ σου
 φωτός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἐλαμψας
 θεῖοις μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ, καὶ Πέτρῳ καὶ
 Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ θεῖα χάριτι·
 φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν,
 προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ
 προσώπου σου δόξαν. Σωτὴρ ὁ πάντας, Λόγε
 σωθῆναι, θέλων φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ε'. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς
 ε', οὐ ἢ ἀκροστιχίς·

Ἕμνοις σε μέλπω, Μαθθία Χριστοῦ φίλε. Θεοφ.

^{Ὡδή ἀ. ἦχος πλ. δ'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.}

Υμνοῖς σε τὴν φωσφόρον, μέλποντι Μαθθία
 νῦν πανήγυριν, οὐρανόθεν μοι αἰγλήν, σωτη-
 ρίας δοθῆναι ἰκέτευε.

Μέγας ἥλιος ὤφθης, φωτὶ τῷ μεγάλῳ
 ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν γενομένῳ, ὁμιλήσας
 ἀμέσως ἀπόστολε.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, μάκαρ καθυ-
πείκων, τῇ σαγήνῃ σου, συλλαμβάνεις τῆς
γλώττης, ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρη-
στότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρὸς σε, σαρκωθη-
ναι ἀγνὴ μητροπάρθενε.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ισχυσας σθενούμενος, ζωαρχικῶ σοφὴ νεύ-
ματι, τοῦ ἰσχυροῦ, σκύλα διαρπάσαι, καὶ
δουλώσαι τῇ χάριτι.

Στέργων τὸν διδάσκαλον, καθυπουργεῖν
αὐτοῦ νεύμασι, παντουργικοῖς, πλάνης δια-
σώξεις, τοὺς βροτοὺς ἀξιάγαστε.

Σὲ τὸν δωδεκάριθμον, τῶν μαθητῶν χορὸν
ἅγιον, τὸ παντουργόν, Πνεῦμα συμπληροῦν-
τα, θεορρήμον ἐκλέγεται.

Θεοτοκ.

Εἴχωνσε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὄρμας
ἄχραντε, οὐ δειλιῶ· ἔχων σε προστάτιν, τὰς
αὐτῶν τρέπω φύλαγγας.

ᾠδὴ δ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν ποστρεχόντων
» σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖσε τὸ πνεῦμά μου

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Αστραπαῖς σου τὸν λόγον τῶν θεϊκῶν, κα-
ταφλέξας τὴν πλάνην τὴν πονηρὰν, πιστοὺς
κατεφώτισας, ἀνυμνεῖν τὴν ἐν σώματι, πα-
ρουσίαν μάκαρ, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, καὶ
αὐτοῦ τὸ πάθος, τὸ θεῖον ἐζήλωσας. ὅθεν
συνελθόντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦ-
μεν γηθόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι,
Μαθθία ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς ὅμοιον.

Συμπληρῶν τὰς προρρήσεις τῶν προφητῶν,

ἐπὶ τοῦ Θαβωρίου ὄρους σωτήρ, ἀρρήτως ἀ-
πήραψας τῷ φωτὶ τῆς Θεότητος. ἔ Μωσῆς
ἔ Ἡλίας παρόντες ἠγάλλοντο, τὸν αὐτὸν δε-
σπότην σαρκὶ ἐπιγνόντες σε. ὅθεν ἔ ὁ Πέτρος ἐκ
πλαγείς τοῖς δειχθεῖσι, καλὸν ἡμῖν ἔλεγεν ἐπι-
μεῖναι ἐνταῦθα. διὰ τῆτο δοξάζομεν τὸ κράτος
σε Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰ-
τέμενοι, καταπέμψαι πλοσίως τοῖς δέλοις σε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν βασιλείαν καὶ
κυριότητα, καταγγέλιον παμμακάριστε, τῶν
ἐθνῶν ἀγέλας ἐσαγήνευσας

Επεδίβασε Κύριος, σὲ ἐν τῇ θαλάσῃ τοῦ
βίου πάνσοφε, ὡσπερ ἵππον συνταράσσοντα,
τῆς πολυθείας πικρὰ ὕδατα.

Λόγω θεῖῳ ἐνέωσας, τὰς κεχερωμένας
καρδίας πάνσοφε, κατασπείρας τὴν εὐσέβειαν,
καὶ τῆς ἀληθείας τὴν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλειον, καὶ τῆς ἀχωρήτου
φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγη-
σον, τὴν ἐσκοτισμένην πολλοῖς πάθεσιν.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ως πολύφορον κλῆμα, ἡ ἀλιθηνή σε ἐξέ-
τεινεν ἄμπελος, γεωργοῦντα βότρυν, τὸν
προχέοντα οἶνον σωτήριον, ὃν πίνοντες μάκαρ,
οἱ συσχεθέντες ἀγνωσία, τῆς ἀπάτης τὴν
μέθην ἀπερρίψαν.

Μαθητῶν δωδεκάδος, ὠφθης συμπληρῶν
τὸν χορὸν τὸν μακάριον. ἐξ οὗ ὁ προδότης,
ἑαυτὸν ἀπορρίψας ἐκέρδισε, τὴν πικρὰν ἀγ-
χόνην, κατὰ Χριστοῦ ἐπάρας πτέρναν, μυ-
στολέκτα Μαθθία ἀπόστολε.

Αῶλας θεῖον ἐβλήθης, μάκαρ εἰς τὸν κόσμον
Μαθθία ἀπόστολε, σηπεδόνα πλάνης, ἐκκα-
θαίρων ναστίμοις, διδάγμασιν, ἐκδιώκων νό-
σους, καὶ ἀπελαύνων μαλακίας, τῶν ψυχῶν
καὶ σωμάτων πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀμόρφους χιτῶνας, καὶ τὴν παλαιὰν ἐξεδύσατο νέκρωσιν, ὁ Ἀδάμ παρθένε, τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ θεόνυμφε, καὶ στολὴν ἀγίαν, ἀληθινὴν μετημφιάσθη, μηδαμῶς ρυπυμένην παθήμασιν.

ᾠδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι σωτήρ.

Θεὸς ἐγένου θετὸς, ἐνώσει θεία θεοῦμενος. ἕ πρωτοουργῶς ἐκ Θεοῦ, ἀκτῖνας δεξάμενος, πιστοὺς κατεφώτισας, καὶ τὴν γῆν ἀχλύος, τῶν εἰδώλων ἐξεκάθηρας.

Γδοῦ σοι ὑποχωρεῖ, τῷ μαθητῇ πᾶσα πρόρρησις, τῶν ἱερῶν προφητῶν. αὐτόπτης ἐγένου γάρ, οὐ πάλαι προήγγειλάν, ὑπουργὸς Μαθθία, μιμητὴς τε καὶ Ἀπόστολος.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα νοητὸν, καὶ ἄφαιστον ἱλασῆριον, λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἔμφυχον, τὸν ἄρτον βαστάσασαν, τῆς ζωῆς παρθένε, οἱ πιστοὶ σε ὀνομάζομεν.

Ὁ ἱερός. Ἰλάσθητί μου σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Θ', Μνήμη τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Μαθθία.

Στχ. Ἐξήλθεν ἄρθεις Ἰούδας ἐπὶ βρόχου,
Εἰσήλθεν ἄρθεις Μαθθίας ἐπὶ ξύλου.

Ἦρθη ἀμφ' ἐνάτη ξύλῳ ἠύθεος Μαθθίας.

Οὗτος ἦν εἷς ἐκ τῶν ἐβδομηκοντα, ὃς καὶ συγκατηριθμήθη μετὰ τῶν ἁγίων ἕνδεκα ἀποστόλων, ἀντὶ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου. ἐκήρυξε δὲ τὸ εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἔξῳ Αἰθιοπία, καὶ πολλαῖς τιμωρίαις ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων δέκα μαρτύρων, τῶν διὰ τὴν ἀγίαν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ ἀθλησάντων, Ἰουλιανοῦ, Μαρκιανοῦ, Ἰωάννου, Ἰακώβου, Ἀλεξάνδρου, Δημητρίου, Φωτίου, Πέτρου, Λεοντίου καὶ Μαρίας τῆς Πατρικίας.

Στχ. Ἐχθρὸν Θεοῦ κτείναντες ἄνδρες ἑννέα,
Φίλοι γίνονται τῷ Θεῷ διὰ ξίφους.
Ἐμοῦ τραχήλου Σῶτερ, αἷμα, προσδέχου,
Μαρία φησὶν, ὡς τὸ μύρον Μαρίας.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐπὶ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου ἐγνωρίζοντο, ὃς ἀπεστρέφετο τὰς ἀγίας εἰκόνας, καὶ

πυρὶ ταύτας παρεδίδου, ὑπὲρ ὧν Γερμανὸς ὁ μακάριος πατριάρχης, πολλὰς θλίψεις ὑπέστη, ἐλέγχων τὸν δυσσεβῆ καὶ παράνομον. ὤθεν καὶ τὴν σεβασμίαν εἰκόνα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν τιμωμένην ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ, καθελεῖν ἐπεχείρησε. καὶ δὴ κλίμακες κατεσκευάζοντο, καὶ εὐμήκη ξύλα ἐπετίθεντο, καὶ οἱ καθαιρέται ἐπὶ τῶν κλιμάκων ἀνελθόντες, ἔργου ἤπτοντο. τότε δὴ τότε οἱ γενναῖοι οὗτοι μᾶς τῶν κλιμάκων δραξάμενοι, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐλκύσαντες, τὸν καθαιρέτην Σπαθάριον ἀνωθεν κάτω προστρίψαντες, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν, καὶ τὸν ἀσεβῆ βασιλέα ἀραῖς καὶ ἀναθέματι καθυπέβαλον. ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα μαθὼν, καὶ θυμῷ πλησθεὶς, ξίφει τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε εὐρεθέντων ἀποτμηθῆναι προσέταξεν, ὧν τὸν ἀριθμὸν μόνος οἶδεν ὁ Κύριος· μόνους δὲ τοὺς ἑννέα τούτους βάρδοις τύψας, εἰρκτῆ ἐνέβαλε, κελύσας ἡμερήσιον αὐτοὺς λαμβάνειν ἀνά πεντακοσίας πληγὰς. καὶ οὕτως ἐκαρτέρησαν αἰκιζόμενοι μῆνας ὀκτώ. καὶ ὡς εἶδεν αὐτοὺς ἐκλείποντας, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι σούβλας πεπυρακτωμένας, καὶ οὕτω κατακαῦσαι αὐτῶν τὰ πρόσωπα, εἶθ' οὕτω ξίφει ἀναιρεθῆναι ἐν τῷ κυνηγίῳ σὺν τῇ ἀγίᾳ Μαρίᾳ τῇ Πατρικίᾳ, καὶ ῥιφῆναι ἐν τοῖς Πελαγίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἀντωνίνου.

Στχ. Ἀντωνίνου τὸ σῶμα, κἂν σπόδου γέμη,
Τὸ πνεῦμα λαμπρότητος εὐμοιρεῖ ξένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Ψὸς εὐχόμενος τελειοῦται.

Στχ. Μάστιξιν εὐχῶν, κἂν τέλει βίου Ψὸς
Παίει νοητὰς δαιμόνων δεινὰς ὄψεις.

Ος ἦν Ἀλεξάνδρεος· συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρχόντου καὶ κρεμασθεὶς, ξέεται εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, μαρτυρικῶς κατεκοσμήθη στεφάνῳ, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παραθέμενος. εὐρέθη δὲ μέσον τοῦ πυρὸς ἀδελφότης, μηδὲ μέχρι τριχὸς λυμνηναμένης αὐτὸν τῆς φλογός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὐρεσις τῆς ἀχειροποιήτου καὶ σεβασμίας εἰκόνας τῶν Καμουλιανῶν, συγγραφείσα παρὰ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἄδὴ ς'. Παῖδες ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Χύσιν ἐξήρανας ἀπάτης, τῇ πλημμύρᾳ σὺ τῶν λόγων τῆς σοφίας, ἕ χειμάρρην τρυφῆς, ἐπότισας τοὺς πίστει, ἀναδοῶντας ἔνδοξο· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρώμη Θεοῦ πάντοδυναμῶ, ἐξηθένησαν ἐχθροῦ μηχανουργίαι, πρὸ προσώπου τῆς σῆς, Ἀπόστολε πορείας, καὶ διεθρύβη ὄρη τε, ἔβουνοι τῆς ἀθείας.

Θεοτοκίον.

Γδε ἦν ἔφησε Παρθένος, ἐν τῷ πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεόν, συνέλαβε καὶ τίκτει. ὦ μελωδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στόμα Θεοῦ γενόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος ἤρπασας, τοῦ ἀνθρωποκτόνου, οὓς δεινῶς κατέπιε, καὶ βρῶμα εἰργάσατο, τῆς ἑαυτοῦ κακίας σοφῆ, καὶ διὰ λουτροῦ ἀναγεννήσεως τούτους, προσήγαγες Κυρίῳ, μελωδοῦντας ἀπαύστως· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς τῆς ἀπάτης ἄξονας, τῆς κακίας τὰ ἄρματα, ἄρμα γεγονῶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου ἐνδοξε, εἰς τέλος ἐλέπτυνας, εἰδωλικάς προφρίζους τε, στήλας ἔναους θεία δύναμι καθεῖλες, ναοὺς δὲ τοὺς βοῶντας, τῆς Τριάδος εἰργάσω· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολογικὸς ἐπέφανεν, οὐρανὸς διηγούμενος, τοῦ μονογενοῦς, Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀρρήτων, Μαθθίας ὁ πάνσοφος, ἡ ἀστραπὴ τῆς χάριτος, ὁ σαγηνευτὴς τῶν πλανωμένων ὁ λύχνος, τῆς θείας φωταυγίας τῶν ἀρρήτων ὁ μύστης· αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ ὑμνήσωμεν συμφώνως.

Θεοτοκίον.

Υπερυψῶς συνέλαβες, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν δημιουργόν, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ πατρὸς ἀχώριστον, δέσποινα ἀγνή, ὦ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε·
» δύναμι δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
» ἰδὼν, τὸν δημιουργόν, καὶ λυτρωτὴν ἀνε-
» βόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Φίλον σε ἔφη ὁ Σωτὴρ, τοῖς αὐτοῦ καθου-
πουροῦντα προστάγμασι, μάκαρ Ἀπόστολε,
καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐν τῇ
μελλούσῃ φοβερά, ἡμέρα συγκάθεδρον, Ματ-
θία πάνσοφε, δωδεκάδος μαθητῶν τὸ συμ-
πλήρωμα.

Γατί μάκαρ τοῦ Σταυροῦ, διελθὼν τὴν ἀ-
γριαίνουσαν θάλασσαν, τοῦ βίου ἐφθασας,
πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως. ἔκρο-
τάτῳ ἐφετῶν, χαίρων νῦν παρίστασαι, σὺν
Ἀποστόλων χορῷ δυσωπῶν, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν
φιλάνθρωπον.

Λυχνία ὄντως χρυσαυγῆς, θρυαλλίδι τῇ
τοῦ πνεύματος λάμπουσα, ὠφθη ἡ γλῶσσά σου,
καταπιμπρῶσα ἐκφυλα δόγματα, κα-
τασθενύουσα σοφῆ, τὸ πῦρ τὸ ἀλλότριον,
φῶς ἀπαστράπτουσα, τοῖς ἐν σκότει ἀγνω-
σίας καθεύδουσι.

Θεοτοκίον.

Εκαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν
πρωτοπλάστων θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραπτον,
σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμη-
σας θεσμούς, φύσεως ἀμόλυντε, τὰ διεσῶτα
τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτείᾳ σου ἤνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος ἐκὼν κα-
» τήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
» γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἀ-
» χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς μαθηταῖς.

Ιούδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτω τῇ γνώμῃ, ἀπορραγείς ἐκπέπτωκε, δωδεκάδος τῆς θείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ἐκλογῇ δὲ τῇ θείᾳ, Μαθίας ὁ πανεύφημος, προκριθείς ἀντισηχθη, ὡς μαθητῆς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς εἰς τοὺς αἰνοὺς ἄπος· σγρ. προσόμοια

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Εν ὄρει τῷ Θαβῶρ, ἢ τῆς Τριάδος δόξα, ἀναφανδὸν ἐγνώσθη, σοῦ μεταμορφουμένου, Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Νεφέλη φωτεινῇ, φαιδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν τῇ Μεταμορφώσει, κατέπληττε τοὺς θεῖους, τῶν μαθητῶν ἀκραίμονας.

Ηλίας σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν τῇ μεταμορφώσει. Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει, ἐξ οὐρανοῦ φθεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁμοιον.

Εδὸν ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Ι'.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου. Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σγρ. σ'. καὶ ψάλλομεν σγρ. τῆς ἑορτῆς, γ'. καὶ τοῦ ἁγίου, γ'. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα. δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἀμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ω φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι, νοητῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθῶμεν, τὴν τοῦ γεννήτορος φωνήν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν ἐπιρρώσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ ἢ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἰνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος. θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου ἢ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας, καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς ἠυδόκησεν, ὁ σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ ἁγίου ὁμοια.

Ανθρακά σοι ἔδωκε, μάρτυς πυρὸς εἰς βοήθειαν, ὁ δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάπτον ἐξεδύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, ἢ βασιλείαν ἐκκληρονόμησας, διό σε τὴν χαρομόσυνον, χαρμονικῶς ἐορτάζομεν, ἐορτὴν παμμακάριστε, στεφηφόρε Λαυρέντιε.

Ανθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδώλων μακάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτόμενος. ὑφ' ὧν λεπυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως. ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος ἀνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαίνοντες, οἱ ἀήττητοι μάρτυρες, τῇ αἴγλη τοῦ πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, ἢ τῆς ἀθείας καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες. ἐν οἷς καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσιμος, τοῦ Σωτῆρος Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ὄρος·

Ζήτηι εἰς τὴν ἑορτήν. Εἰς τὸν σγ. σιχηρά.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Εδειξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν Ὄρει, τῷ Θαδωρίῳ ἄρτι, τοῖς μύσταις οἷς ἠθέλησε.

Στγ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἔστιν.

Δεῦτε τοῖς μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάντες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθῶμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Πστγ. Θαδῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνοματί σου. ἄντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ΄.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε παραλαβῶν.

Ζήτηι εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν ἀ. στιχολ. καθ.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαδῶρ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνὴ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν. ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου. ἀναρχε Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σε λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολ. Κάλισμα ὁμοιον.

Εν τῷ Ὄρει τῷ Θαδῶρ, μεταμορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡσραφας, τῆς θεότητος. νεφέλη δὲ φῶτος συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι. διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν· οἰκτίρμων, καλὸν ἔστιν ὧδε εἶναι σὺν σοί. ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἀγίου. οὐ ἡ ἀκρο-
Λαυρέντιον κράτιστον ὑμῶν προφρόνως.

ᾠδὴ ἀ. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Λειμῶνι τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ στρα-

τιώτης, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς, συγχορευῶν δυνάμεσιν, ἔλλαμψίν μοι φωτοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνῶντί σε μάκαρ Λαυρέντιε.

Αγῶνας ὑποδύς, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, νικηφόρος ἀθλητῆς, στερρότητι ψυχῆς, ἀνεδείχθης Λαυρέντιε, στέφανον δικαιοσύνης, εὐπρεπῶς ἀναδησάμενος, καὶ διάδημα τὸ ἐπινίκιον.

Υἰὸς ὡς πεφυκώς, καὶ φῶτος καὶ ἡμέρας, παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ὡς ἥλιος ἡμῖν, αἰσθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλη τῇ φαεινοτάτῃ καταυγάζων τὰ πέρατα, πανασίδιμε μάρτυς Λαυρέντιε. Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε, τῶν τοῦ ἄδου καὶ φθορᾶς, δεσμῶν καὶ νομικῆς, κατακρίσεως ἀχραντε, χαῖρε κεχαριτωμένη, εὐχαρίστως βοῶμέν σοι, ἡ σωτήριος πύλη τῆς χάριτος.

Εᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. ἔχων τοῦ σταυροῦ τὸ τρίπαιον, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ νικήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαυτε.

Νόμῳ τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τῇ νομοθεσίᾳ, τῶν δυσχεδῶν ὡς ἀήττητος, ἀντετάξω γενναιοτάτῃ, καρτερίᾳ παμμακάριστε.

Τόνω θεϊκῷ νευρούμενος, τῆς πολυθείας τὴν ἀσθένειαν ἔλυσας, τοῦ Χριστοῦ δὲ τὴν πρὸ αἰώνων, διετράνωσας θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ισος τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι, φύσει καὶ οὐσίᾳ, καὶ θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἴσος ὁ Λόγος, σαρκωθείς ἐκ σοῦ πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δυνάμιν. διὰ τοῦτο ἐσε-
ρεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθ. ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγὼν, ἕ τοῖς πένησι τοῦτον προσαγαγὼν, ἐσκόρπισας ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου. καὶ δι' αὐτοῦ κτησάμενος, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χριστῷ μαρτυρίῳ, διέπρεψας ἐνδοξέ. ὅθεν ἀριστεύσας, ἕ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου, ἀθλοφόρε Λαυρέντιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς ἤχος δ'. Ἐπεφάνης.

Εν τῷ ὄρει σήμερον, τῷ Θαβωρίῳ, ἀνελθὼν παρέδειξε, τοῖς ἀποστόλοις ὁ Χριστός, τὴν τῆς οἰκείας θεότητος, ὑπερασράπτισαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο διάκονος τῷ Λόγῳ, ἕ τῷ Λόγῳ κοσμημένος, τῷ τοῦ Λόγου πόθῳ, γνώμη τῆς ψυχῆς σφαγιάζεται. ἕ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμφορούμενος.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, ἐγρηγόρει θεία, τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπώσάμενος μάρτυς Χριστοῦ ἱερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν Παλαμναίων, δυσσεβοῦς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὅπλοις, καὶ θεοσεβείας φραζάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μνημόσυνον. διὰ πίσεως ἕ γνωμικῆς διαθέσεως.

Θεοτοκίον.

Ρύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, τὸν ἐξ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς παρθένου ἀνατείλαντα. ἦν ὡς πρόξενον τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄλονται.

Ακλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν

γῆ Λαυρέντιε καταπεφρόνηκας, καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀλγηδόνων ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἐπιγνοῦς διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δι' αἵματος, ἐκδημήσας παμμακάριστε.

Κερὸν ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπῆς, τῷ Χριστῷ μάκαρ προσαχθεῖς τὴν σκηνην ἐφαιδρυνας τὴν ἐπουράνιον, ἔνθα νῦν γενόμενος, ἀπολαύεις τῆς ἐλλάμψεως.

Θεοτοκίον.

Συμφυῆς ἕ σύμμορφος ὑπάρχων τῷ Πατρὶ, ὁ Υἱὸς ὁ μονογενῆς, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε θέλων ὁμόφυλος, σαρκωθείς ὁ ὕψιστος, ἐκ γαστροῦ σου μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ἦλλον εἰς τὰ βᾶθη.

Τὸ ἐνυλον πῦρ σε κατοπιτήσαν τῷ βασιλεῖ τῶν ὄλων, παρεσκεύασεν ἡδιστον βρώμα, τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, καὶ πεινῶντι παναοίδιμε.

Ολω τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φωτοειδῆς, ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος θεία δυναστεία, ταῖς τοῦ πυρός ἐσχάραις, ἐπικείμενος ἔφερες μάρτυς πόθῳ Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τῇ δρόσῳ τῆ τοῦ πνεύματος.

Θεοτοκ.

Υπῆρξας Θεοῦ παρθενομητορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἐμψυχος, ἅγιον ὄρος, καὶ κιδωτός, καὶ σκηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα.

Ὁ Εἰρμός.

Ηλλον εἰς τὰ βᾶθη τῆς θαλάσσης, καὶ » κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων ἄλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρὸ Θεϊκῶ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραΐωμα. Θεοφόρε μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἐναθλῶν ἐβόας πιστῶς, οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν διαλάμπαντα ὡς φωστῆρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες πιστοὶ, ἐν ᾠδαῖς ᾠσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστην τῶν ἀπορρήτων ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλίδα καθαρθέντες, κατίδωμεν Χριστὸν, τὸν τοῦτον ὑπερδόξασαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα· οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Γ'. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων

Λαυρεντίου ἀρχιδιακόνου, Εὐστοῦ καὶ Ἰππολύτου.

Στχ. Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,

Ἐπ' ἐσχάρας ἀνθραξιν ἐξωπτημένον.

» Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θέλων,

Ἄθλησας ἄλλον, Εὐστε, τὸν διὰ ξίφους.

» Τὸν Ἰππόλυτον ἵπποδέσιμον βλέπω,

Ἐναντίον πάσχοντι τῇ κλήσει πάθος.

Ἐπιπτησαν δεκάτη Λαυρέντιον ἥτε ἰχθύν.

Οὗτοι κατὰ τοὺς καιροὺς Δεκίου γεγόνασι καὶ ὁ μὲν ἅγιος Εὐστός ἐξ Ἀθηνῶν ὑπῆρχεν, ἐν αἷς καὶ τὸν τῆς φιλοσοφίας λόγον ἐξήσκησε. παραγενόμενος δὲ ἐν Ῥώμῃ, χειροτονεῖται ἐπίσκοπος μετὰ τὸ μαρτυρῆσαι τὸν ἅγιον Στέφανον. ὠδίνοντας δὲ ἤδη τοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμοῦ, κελεύει ὁ ἅγιος Εὐστός Λαυρεντίῳ τῷ ἀρχιδιακόνῳ αὐτοῦ διοικῆσαι τὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ταῦτα πωλήσας, διένειμε πτωχοῖς. τοῦ δὲ Δεκίου ὑποστρέφαντος ἐκ Περσίδος, προσήχθη αὐτῷ ὁ ἅγιος Εὐστός ὁ ἐπίσκοπος, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι μὴ πεισθεῖς, ἀλλὰ παρρησία αὐτὸν Θεὸν καὶ δημιουργὸν τοῦ παντός καθομολογήσας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἐτμήθη. Εἰσαχθεὶς δὲ Λαυρέντιος ὁ ἀρχιδιάκονος, καὶ τὰ ἱερά χρήματα ἀπαιτούμενος, καὶ αἰτήσας ἀμάξας, καὶ λαθῶν τοὺς χωλοὺς καὶ ἀναπήρους, οἷς διένειμε τὰ χρήματα, καὶ ταῖς ἀμάξαις ἐπιστιβάσας, ἤγαγε πρὸς τὸν βασιλέα· οὗς ἰδὼν καὶ ὀργισθεὶς, κελεύει τὸν ἅγιον Λαυρέντιον τυφθῆναι σφοδρῶς, εἶτα βληθῆναι ἐν τῇ φυλακῇ. ἐν ἧ' γενομένου, ἴατο πάντας, ὅσοι πρὸς αὐ-

(Αὐγουστος.)

τὸν ἐφοίτων, ὧ ἂν ἕκαστος κατείχετο νοσήματι, ἄπερ ὁ Τριβούνος Καλλίνικος βλέπων, ὁ καὶ τῇ εἰρηκτῇ ἐπιστατῶν, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ καὶ ἐβαπτίσθη. μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν παρίσταται ὁ ἅγιος Λαυρέντιος τῷ βασιλεῖ, καὶ μὴ πεισθεὶς θῆσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ ἐσχάρας ἀπλοῦται, κάτωθεν ὑφαπτομένου πυρός· καὶ ἐν αὐτῇ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ κηδεῖας τῆς ὑφειλομένης παρὰ τοῦ Ἰππολύτου τυγχάνει, ὅπερ γνοὺς ὁ βασιλεὺς, καὶ μεταπεμφάμενος αὐτὸν, ἐκέλευσε κινάραις σιδηροῖς μαστιγωθῆναι, καὶ ἵπποις ἀγροῖς προσδεθῆναι. ὑφ' ὧν ἐπὶ πολὺ συρόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Λέγεται δὲ, ὅτι ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὸ παθεῖν τὸν ἅγιον Ἰππόλυτον, Δέκιος καὶ Βαλλεριανὸς καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵπων αὐτῶν τοῦ ἀφικέσθαι πρὸς τὸ θέατρον, ἐξέπνευσαν, κράξας ὁ Δέκιος ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὁ Ἰππόλυτε, ὡς αἰχμάλωτον οὕτω δεδεμένον ἀπάγεις με; ἐκράξε δὲ καὶ ὁ Βαλλεριανὸς· πυρίναις με κατίναις δήσας, οὕτως ἔλκεις; τοῦτο δὲ δῆλον γέγονε καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, καὶ πάντες ἐστερεώθησαν τῇ πίστει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡρων ὁ φιλόσοφος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Θανὼν σοφιστῆς, ἐστεφανώθη κάραν,

Πλάνης σοφιστοῦ συντριβῆ δού, τὴν κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι ἐξ μαρτυρῆς οἱ ἐν Βιζύῃ, οἱ μὲν καὶ ὡσαύτα θλασθέντες, οἱ δὲ τὰς σάρκας ξεσθέντες, τελειοῦνται.

Στχ. Ὅστων καταγμός καὶ σπαραγμός σαρκῶν,

Ἄρταγμός ἐστιν ἐξ ἀθληταῖς στεμμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μυσταγωγῆσαι προκρίθεις, καὶ διακονῆσαι τῷ λόγῳ, σκευὸς ἐδείχθης ἱερὸν, οὐρανίου ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος μάρτυς, τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὅπερ ἀνάληγτος σαφῶς, σῶμα περικεῖται μάρτυς, γενναϊοτάτῳ λογισμῷ, σῶ

9

παμφάγου πυρός κατετόλμησας, ἀνακράζων πανόλβιε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίου.

Πύλη ἐδείχθη νοητὴ, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους ἐπιφανείσης ἐπὶ γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεοῦ μφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοϊαν, τῷ Θεῷ τῷ τῶν πατέρων εὐλογημένῃ.

ᾠδὴ γ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρωμαλέῳ φρονήματι γέγονας, τῆς ἀσέκτου φλογὸς εὐτονώτερος, ὡς ἀλλοτρίῳ σώματι, πυρακτούμενος μάκαρ· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν Κύριον.

Ο· τοὺς παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμιμούμενος, ἕως πυρός κατασθέσας τοὺς ἀνθρακας, δρόσω τῆς θείας χάριτος, ἀνακράζει καὶ μέλπει πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοι γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σε ἰσχὺν περιέζωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντα· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίου.

Ρίζης ἐξ Ἰεσσαὶ ράβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν μου ἕξ Κύριον, ὑπερφυῶς ἐξήνησας, τῆς Θεότητος ἄνθος· πάντα τὰ ἔργα· εὐλογοῦμεν Παρθένε τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ δ. Ἐἰρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς
» ἐδράσισας· ἕξ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ
» ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ολόκληρον θύμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ δεσπότη προσενήνεξαι, ὡσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεὶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόκων ἀξιάγαστε.

Νεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θεούμενος, καὶ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεω-

ρία, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, κραθῆναί σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ως ἥλιος μάκαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων ἐκκλησίαν, ταῖς σαῖς μαρμαρυγαῖς ἀξιάγαστε, καὶ θάλπων πάντας τῇ ζέσει τῆς πίστεως· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν. *Θεοτοκ.*

Σύμβολα πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ προφῆται ἐθεάσαντο, πόρρωθεν ταῦτα μυηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ πνεύματος, καὶ κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν, ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

ᾠδὴ ι. Ἐἰρμός.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ παρθένε Θεο-
» τόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε
» πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαπρωστελάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Αγγελικαῖς δυνάμεσι, καὶ μαρτύρων χορείαις, μαγαλομάρτυς ἐνδοξε, συγχορεύων τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, ἕξ λαμπραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, αὐγαῖς περιχεόμενος, αἰτεῖ φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι μνήμην σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε μάκαρ.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. Εἰς τοὺς αἰῶνες, ἀποστίχου.

Ἦμος θ'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Φωνή σοι πατρικὴ, οὐρανόθεν ἠκούσθη, οὐτός ἐστι βοῶσα, Υἱὸς ἀγαπητὸς μου· αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστιν.

Ανέλωμεν πιστοὶ, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας ὅπως, τὴν δόξαν τοῦ σωτῆρος, Θεοῦ κατίδωμεν.

Στχ. Θαδῶρ καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνοματί σου.

Τράφων ὁ ψαλμοδός, Θαδῶρ Χριστέ Σω-

τήρ μου, και Ἑρμών ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σαφῶς ἀγαλλιᾶσονται.

Δόξα, και νῦν. ὁμοιον.

Παντάναξ βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου παντανάσσης, και πάντων τῶν ἁγίων σου.

~~~~~

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΑ'.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐπλου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα στχρ. τῆς ἑορτῆς γ'. και τοῦ ἁγίου γ'. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β' Τριήμερος ἀνέστης.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὠφθης δευτερος Ἀδάμ. ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σε τὴν Θεότητα.

Εξέστησαν ὄρωντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, και τοῦ νόμου μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, μεθ' ὧν σε προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρί σὺ καὶ τῷ Πνεύματι.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ μεταμορφώσει Χριστέ. ἦν τοῖς θείοις, ἀποσόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ τε και Ἠλία, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀβήρητως λάμπας ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ ἁγίου ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Εὐπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατα, στερῆρ' ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, και Χριστῷ τῷ κτίστη σου. Θυσία καθαρὰ και εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε σταυρῷ, τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσία γνώμη, καρτερῶς ἐχώρησας, καὶ τοῦτον προφανῶς τροπώσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Χριστὸν, ἀρωγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δι' αὐτὸν, τῷ διώκτη μάρτυς, παραδοὺς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος. διὸ σεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ὁ Δεσπότης και σωτὴρ καὶ Κύριος.

Δόξα, και νῦν ἦχος δ'.

Ἄσχος τὸ ποτέ. Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Ἄσχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμειψαί θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν Θεότητα.

Στχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβῶρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαιδρυνε.

Στχ. Θαβῶρ και Ἑρμών.

Αἰωνίς οἱ μαθηταί, τὸ ἐξάλλον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς και πάσης, διαρτίας σου Λόγε, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, και νῦν ἦχος δ'.

Εἰς ὄρος ὑψηλόν. Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν α'. στιχολογ. Κάθισμα.

Ἦχος δ' Ἐπιφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος, ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, και νῦν, τὸ αὐτὸ.

Εἰς τὴν β'. στχλ. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ομότιμος Λόγος Πατρί και Πνεύματι, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεόπαιδος, βροτὸς ἐγένετο δι' οἶκτον ὁ φιλόανθρωπος, και ἀνελθὼν ἐν τῷ Θαβῶρ σὺν τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη. διὰ ὕμνου-μεν τὴν θεῖαν, καὶ παναγίαν αὐτῆς συγκατάβασιν.

Δόξα, και νῦν τὸ αὐτὸ.

Ἐἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, και τοῦ ἁγίου, αὐτῆς ἀκροστιχίς.
Τὸν κλεινὸν Εὐπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Τῷ ὄπλῳ τοῦ σταυροῦ εὐπλοήσας εἰσηλθες, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς. ἐν ᾧ περιχαρῶς, ἀλιζόμενος ἐνδόξε, κόπασόν μου τῆς καρδίας, πολυτάραχον κλύδωνα, γαληνῶς τοῦ δόξάζειν τὴν μνήμην σου.

Ολόφωτος ἀστήρ, ἀρετῶν δαδουχίαις, καταυγάζων τοὺς πιστοὺς, ἀνέτειλας σοφέ, τῷ σεπτῷ στερεώματι, Εὐπλε τῷ τῆς ἐκκλησίας· καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος σοφέ, θεϊκῆ δυναστεία, θαρσαλέῳ λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεοῦ, γεννηθέντα ἐκήρυξας, σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα ἐνδόξε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν ζῶμα, ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθέοις διδαχαῖς, θεοφόρε ἐξήρπασας, πάντας τοὺς εὐπειθεστάτους, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, ἀλλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε. Θεοτοκ.

Λαμπρύνας σου Χριστός, τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον, τῇ καθόδῳ τῇ φρικτῇ, ὡς ἥλιος ἀγνή, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθείας, τὴν ἀγλὺν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Εἰσὶν ὁδοὶ ἡμῶν. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν. **Ε**ἰσὶν ὁδοὶ ἡμῶν, ὡς περ ἀμνὸς ἐκουσίως, σφαγιασθῆναι θέλων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διὰ σέ, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος, καὶ σφαγέντος, Εὐπλε παμμακάριστε.

Γερεῖον ἁμῶμον, εὐωδιστάτη θυσία, ἢ προσφορά τελεία, προσανηχθῆς τῷ Θεῷ, περιχαρῶς μακάριε, ἀναμέλπων· ἅγιος εἶ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, εὐαγγελίου θεόφρων, μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης κράζων ἐμφανῶς· τοῖς μὴ ζητοῦσι πάρειμι, διελέγξαι τούτων τὴν δυσσέβειαν.

Θεοτοκίον

Ο Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας οὐδ' ὄλως, τῆς παρθενίας κλειθρα, τῆς σῆς ἐσάλευσεν ἀγνή. ὄν ἐκτενῶς ἰκέτευε, στηριχθῆναι, πάντα, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

Οτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνων ἐκκλησία, ἢ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συναγωγῇ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, ἡχος α'. Τὸν τάφον σου.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβαῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν καρδίᾳ αὐτόκλητος πάρειμι, ἐναλλῆσαι στερρότατα· ὄθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ὁμοίον.

Εν ὄρει τῷ Θαβῶρ, συνανῆλθωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς μαθηταῖς, τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις, νοητῶς καὶ κατίδωμεν, τὴν αὐτοῦ μεταμόρφωσιν, καὶ δόξασωμεν, τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν συγκατάθεσιν, δι' ἧς τῷ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁδὴ δ: Δι' ἀγάπης οἰκτιρῶν.

Ναὸς ἐμφυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, Εὐπλε κατηδάφισας, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως.

Ενηδόμενος τῷ κάλλει τῷ θεῷ Εὐπλε, τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, καὶ ἀπείρων βασάνων, μάκαρ κατεφρόνησας, ἢ χαίρων ἐνήθησας.

Υψηλόφρονα καρδίαν τοῦ Παλαμναίου, ταπεινωθεὶς θεόφρων, ἐταπείνωσας μάρτυς, καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνελήλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, πᾶσαν τὴν πλάνην μάρτυς, ἐνεπύρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως ἐχώρησας.

Θεοτοκίον.

Αιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου, σέ τήν τεκοῦσαν Κόρην, τὸν πλουτίσαντα πάντας, θείαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ ε΄. Ἄσεβεις οὐκ ὄφονται!

Ολικῶς ταῖς νεύσεσι ταῖς θείαις λαμπρυνθεῖς, καὶ ἀνδρία ὀχυρωθεῖς, ὡσερ λέων ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεποιθῶς εἰσέδραμες, τὴν δυσσέδειαν τροπούμενος.

Νέμει σοι τὴν ἄλυπον ζωὴν ὁ λυτρωτῆς, δι' αὐτὸν θάνατον πικρὸν, ἀθλοφόρε ἔνδοξε, καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνάπτει σε, τῶν μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

Εκκλινας αὐχένα σου προθύμῳ λογισμῷ, ἕ τὴν κάραν ἀφαιρεθεῖς, τῷ Χριστῷ τρανώτερον καὶ καθαρώτερον, συνεδέθης ὅσιε, ἀπολαύων τῆς θεώσεως. **Θεοτοκ.**

Υπερτέρα πέφηνας ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ νοῦν κηύσασα τὸν δοξάσαντα, τοὺς ἁγίους μάρτυρας, παναγία Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ς΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Σταζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῶ ἁγιωσύνητι, γενναιότατε Εὐπλε θεόφρον, ἕ παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἰληφας, τοὺς τῆς νίκης ἀγκυλλόμενος.

Εστῆς πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ Δεσπότη νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου Εὐπλε, κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους ἔνδοξε, διελέγχων προθυμότατα.

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεῖς τὸ ἕϊφος, τὴν ἀλήθειαν σὺ πρὸ βηματῶν, δικαστικῶν, εὐσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλάνην ἐθανάτωσας.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα παράδοξον πῶς τίκτεϊς! πείραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; πῶς θηλάζεις δὲ Παρθε-

νομήτορ, τὸν χορηγὸν, ἀληθῶς τοῦ γάλακτος, καὶ τροφέα πάσης κτίσεως;

ᾠ Εἰρήμ.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἕ κατεπότισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΑ΄, Μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Εὐπλου τοῦ διακόνου.

Στχ. Ἐκ τῆς στολῆς μὲν, σεπτὸς Εὐπλος Λευίτης,

Ἐκ τῆς τομῆς δὲ, στέρβος ὄντως ὀπλίτης.

Πλήγη ἑνδεκάτῃ ἕϊφει Εὐπλος κοπήεντι.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως Κατάνης τῆς Σικελῶν ἐπαρχίας. Διαβληθεὶς δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα Καλδησιανόν, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, πρῶτον μὲν δεσμεῖται τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας πρὸς τοῖς γόνασιν, ἔπειτα κρεμάται ἐπὶ ξύλου ὀρθά, καὶ χερσὶ σιδηραῖς ξέεται, ὅτε καὶ θείας φωνῆς ἐλθούσης πρὸς αὐτόν, ἀνέθορε. μετὰ δὲ ταῦτα σφύραις σιδηραῖς τὰς κνήμας αὐτοῦ θλάττεται. καὶ ἐν εἰρκτῇ ἀπορρίφθεις, εὐχῆ μόνῃ πηγὴν ὕδατος ἀναδοθῆναι πεποίηκεν ἐν τῇ φυλακῇ. εἶτα πάλιν ἐκόλληθεις, σιδηροῖς ὀξέσι πεφυρακτωμένοις τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ κατετρώθη. καὶ αὐθις τῇ τοῦ ἕϊφους τιμωρία κατεδικάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τελοῦνται τὰ ἐγκαίμια τοῦ σεβασμίου καὶ περικαλοῦς οἴκου καὶ θεῖου ναοῦ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνης τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στχ. Οὐ θαῦμα βρύειν θαυμάτων πληθὺν ξένην,

Μορφὴν θεοῦ θαυματουργὰ τοῦ Λόγου.

Εν ταῖς ἡμέραις Τιβερίου τοῦ βασιλέως, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον γέγονε. Γυνὴ γάρ τις, τοῦνομα Μαρία Συγκλητικὴ, φιλόχριστος, τὴν ἀξίαν Πατρικία, χήρα εἴσα, περιέπεσε πάθει χαλεπῷ καὶ ἀνιάτῳ καὶ ἀποκαμουσα ἀπὸ πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας, ἀνέθετο ἑαυτὴν τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. ἔνοιαν τοίνυν ἀγαθὴν ὑποθεμένη ἑαυτῇ ἀποστέλλει πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς ἀγίας δεσποτικῆς καὶ ἀχειροποιήτου εἰκόνης, ἀφικέσθαι πρὸς αὐτὴν ἀξιούσα. τῶν δὲ παραγενομένων, προσέπεσε τοῖς ποσὶν αὐτῶν λέγουσα· δέομαι ὑμῶν, κύριοί μου, ἔπειδὴ ὁ Θεὸς διὰ τὰς ἀμαρτίας μου συνεχώρησέ με μαστίζεσθαι ὑπὸ χαλεπῆς νόσου καὶ δαυρίας, βούλωμαι

ἡ ταλαίπωρος, εἰ καὶ ἀναξία εἶμι, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ὑμῶν δέξασθαι τὸν δεσποτικὸν καὶ ἅγιον χαρακτῆρα εἰς τὸν πανευτελῆ μου οἶκον ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ ἴσως δι' αὐτοῦ ποιήσει ἔλεος μετ' ἐμοῦ. οἱ δὲ, τὴν τε διαγωγὴν καὶ τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κατάστασιν ἐπιστάμενοι, ἤγαγον τὸν ἅγιον χαρακτῆρα· καὶ τῆς ἁγίας ἀνοιχθείσης θήκης, προσεκύνησεν ἡ γυνὴ καὶ ἠσπάσατο, καὶ λαβοῦσα βαμβίκινον πανίον ἰσόμετρον τῆς ἁγίας εἰκόνας, τέθεικεν ἐπάνω αὐτῆς. εἶτα βαλοῦσα αὐτὴν εἰς καθαρὸν σκρινίον ἠσφαλίσατο δι' αὐτῆς· καὶ ἀποτιθεῖσα ἐν τῷ εὐκτήριῳ οἴκῳ αὐτῆς, ἐρωταγῶγει λαμπρῶς, ἐπὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα λειτουργοῦσα. πληρωθεισῶν δὲ τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἤρξαντο αἱ ὀδύνη τῆς γυναικὸς γίνεσθαι σφοδραὶ καὶ ἀφόρητοι, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲ τῆς κλίνης ἀναστῆναι. προσκαλεσαμένη δὲ μίαν τῶν παιδισκῶν αὐτῆς, ἣν ἤδει καθαρωτέραν, φησὶ πρὸς αὐτὴν δέξαι τὴν θήκην τῆς ἁγίας εἰκόνας, ὅπως προσκυνήσω, καὶ εὖρω μικρὰν ἀνάπαυσιν τῆς συνεχούσης με σφοδρᾶς ὀδύνης. ἡ δὲ πορευθεῖσα εἰς τὸ εὐκτήριον, εἶδε θαῦμα μέγα καὶ φοβερόν καὶ παράδοξον. φλόξ γὰρ πυρὸς εἰς πλησμονὴν γεννηθεῖσα ἐκ τῆς ἁγίας θήκης ἐκείνης, ἀνῆρχετο μέχρι τοῦ στέγους, καὶ καθιπτμένη τὸ ὅλον θυσιαστήριον, κατήρχετο μέχρι τοῦ ἰδαφους, μηδὲν τὸ σύνολον τὸ θυσιαστήριον βλάπτουσα· καὶ ἐκπλαγεῖσα ἡ παῖς, ἔπεσε χαμαί. δραμοῦσα δὲ ἄτερα, ἀπήγγειλε τῇ κυρίᾳ αὐτῆς. ἡ δὲ κατάφοβος γενομένη, κατήλθε τοῦ κλινιδίου, καὶ βία πρὸς τὸ εὐκτήριον ἀπελθοῦσα, καὶ τὴν φλόγα ἰδοῦσα, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἀνεβόησεν. εἶτα μετεκαλέσατο τοὺς λειτουργοὺς μετὰ σπουδῆς. συνηκολούθησε δὲ αὐταῖς καὶ ὄχλος πολὺς, καὶ πάντες ἰδόντες τὸ παραδοξὸν κατεπλάγησαν. ἀνερχομένης δὲ τῆς φλόγος καὶ κατερχομένης, ὡσπερ θρόνης πλοίου ὑπὸ ἀνέμου σφοδροῦ ῥιπιδιζομένου, ἔκραζον πάντες τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐπὶ ὥρας πολλὰς. γειομένης δὲ ἱερατικῆς εὐχῆς, κατέπεσεν ἡ φλόξ. καὶ ἀνοιξαντες τὴν θήκην, εὗρον τὴν ἁγίαν [καὶ ἀχειροποιήτην εἰκόνα] αἰσινή καὶ ἀλάθητον. λαβόντες δὲ καὶ τὸ βαμβίκινον τμήμα, ὃ ἐπέθηκεν ἡ Πατρικία, εὗρον ἐν αὐτῷ ἑτέρου χαρακτῆρα δεσποτικὸν ἀχειροποιήτην, ὡς τοῦ θαύματος! ὅμοιον τῷ πρωτοτύπῳ. δοξάσαντες δὲ τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦτο πάντες, καὶ ἀσπασάμενοι αὐτόν, ἐθήκαν ἐπὶ τὸ ἄλγος τῆς γυναικὸς, καὶ εὐθέως αἱ ὀδύνη ἀπηλύθησαν, ἡ δὲ ἰσότης ἰδραπέτευσεν, καὶ ἡ γυνὴ ἰάθη. καὶ τελείως εἰς ἑαυτὴν ἔλθοῦσα, ἀνέστη δοξάζουσα τὸν Θεὸν σὺν πᾶσι τοῖς ἐλθοῦσι μετὰ τῶν πρεσβυτέρων· μετὰ δὲ χρόνους τινὰς ἡ τιμιωτάτη ἐκείνη, ἐπεὶ προέγιω τὴν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἑαυτῆς μετά-

θεσιν, ὡς σκεῦος ἐκλογῆς οὖσα, ἐφρόντισεν ἀναθεῖναι τὸν ἅγιον χαρακτῆρα τοῦτον τῇ ἐν τῇ Μελιτινῇ μονῇ τῆς ἁγίας ἀναλήψεως. καὶ ὡς ἐξ ἀποστολῆς φθάσαντες ἐκείσε, Δομετιανοῦ ἀρχιεπισκόπου ἹΜελιτινῆς, ἐξαδέλφου τοῦ βασιλέως Μαυρικίου, μετὰ καὶ τῶν πρώτων τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐνεχείρισεν τὸν ἅγιον χαρακτῆρα τῷ ἀρχιεπισκόπῳ, εἰποῦσα τὸν σκοπὸν αὐτῆς, δι' ὃν ἀπεκομίσθη ἐν Μελιτινῇ.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραδραμεῖν καὶ τὸ δεῦτερον θαῦμα. Τῆς γὰρ ἐπιδρομῆς τῶν Περσῶν ἐπὶ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως γενομένης, φόβῳ βαλλόμεναι αἱ ἐν τῷ μοναστηρίῳ μονάζουσαι, μήποτε καὶ αὐταὶ συλληφθῶσι, κατέλαβον τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐξ εὐγενῶν οὔσαι, ἔλαβον παρὰ τοῦ πατριάρχου Σεργίου μοναστήριον. ὅς καὶ μαθὼν περὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ ἀχειροποιήτου εἰκόνας, καὶ μὴ βουλομένων τῶν μοναζουσῶν, ἀφείλετο ταύτην. ἀλλ' ἐπανέστησαν αὐτῷ ὀλίφεις ἀλλεπάλληλοι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· βασιλέων ἀγανακτήσεις κατ' αὐτοῦ· θάνατοι αἰφνῆδιοι συγγενῶν καὶ φίλων αὐτοῦ· παραχαί τῆς ἐκκλησίας διάφοροι καὶ ἐν τῷ αὐτῷ διαπορεῖσθαι περὶ τούτων, ὅρῳ ἐν νυκτὶ φοβερόν τινα ἄνδρα ἐστῶτα καὶ λέγοντά αὐτῷ ἀπόδος, ὃ ἔλαβες ἐν τάχει τοῦ μοναστηρίου ἀδίκως. ἀναστὰς δὲ διελογίζετο, καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς περὶ αὐτόν, ἐπιπλάητο, τίνας εἰσὶν αὐταὶ αἱ ὀλίφεις καὶ αἱ αἰτίαι, δι' ἃς ὑπομένω ταῦτα; μᾶλλον δὲ, ὅτι καὶ εἶδον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ φοβερόν τινα ἄνδρα ἐστῶτα καὶ λέγοντά μοι ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες τοῦ μοναστηρίου ἀδίκως. τίνας τί ἔλαβον, ἀγνοῶ. οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Δέσποτα, μηδὲν τοιαῦτον λογίζου· οὐδὲ γὰρ ἠδίκησάς ποτέ τινα, ἀλλ' ἐκ τῆς τῶν δαιμόνων ἐνεργείας εἰσὶ καὶ αἱ ὀλίφεις καὶ αἱ φαντασίαι· εἶτα πάλιν καταλαμβάνει ἡ νύξ, καὶ ἐπιστάς ὁ φοβερός ἐκεῖνος, λέγει αὐτῷ μετὰ αὐστηρίας· ἀπόδος ἐν τάχει, ὃ ἔλαβες παρὰ τῶν μοναστηρίων τῆς Ἀναλήψεως· καὶ οὐκ οἶδας, ὅτι ξένοι εἰσὶ καὶ ἀπαρηγόρητοι, ὡς ἀπ' ἀλλοτρίας γῆς ἐλθοῦσαι; ἔξυπνος δὲ γενομένος, λέγει πρὸς τὸν Κυβουκλήσιον αὐτοῦ· ἀδελφέ, ὡς ἔλαβες τὸν δεσποτικὸν χαρακτῆρα ἀπὸ τῶν μοναζουσῶν, πῶς τοῦτο ἐλογίσαντος; ὃ δὲ, βαρέως, δέσποτα, κατὰ πολὺ καὶ εἰ ἠδύναντο, ἠμύναντο ἂν ἡμᾶς. τότε συνῆκεν ὁ πατριάρχης ἑαυτοῦ καταγνοῦς, καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ σπουδῆς ἀπέστειλε τὸν ἅγιον χαρακτῆρα ἐν τῇ μονῇ τῶν μοναστηρίων κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνός. κατέπαυσαν δὲ καὶ οἱ πειρασμοὶ, καὶ αἱ ὀλίφεις τοῦ πατριάρχου, καὶ αἱ μοναστηριαὶ ἠγαλλιάσαντο, ἀπολαβοῦσαι τὸν ἀναφαίρετον πλοῦτον, καὶ τὴν μηδέποτε λήγουσαν χαρὰν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Νεοφύτου, Ζήνωνος, Γαίου, Μάρκου, Μακαρίου, καὶ Γαϊανοῦ διὰ πυρὸς τελειωθέντων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἐξαέρῳ οἴκῳ τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, ἐν τοῖς Δαρείου.

Εἰς τὸν Νεοφύτον, Ζήωνα καὶ Γαῖον.

Στχ. Νεοφύτῳ, Ζήνωνι καὶ τῷ Γαίῳ
Στρωμνὴ τις ἢ κάμινος, ἧς κείνται μέσον.
Εἰς τὸν Μάρκον, Μακάριον καὶ Γαϊανόν.

Στχ. Ὁφθῆσαν ὁσμὴ θυμιαμάτων ξένη
Τρεῖς ζωόκαυστοι μάρτυρες τῇ Τριάδι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ὁσιος Πασσαρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ὁ Πασσαρίων πᾶσαν ἀρετὴν φέρων,
Πασῶν ἀμοιβὰς γῆς ἀποστάς λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ὁσιος Νήφων, ὁ ἐν τῇ κατὰ Ἄθω κοινοδιακῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἀσκήσας, καὶ γενόμενος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἔτει αὐξ', ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Διπλὸν ὁ Νήφων τὴν κάτω προεδρίαν,
Χριστῷ παρέστη, τῷ προέδρῳ τῶν ὄλων.
Ταῖς τῶν ὁσίων ἁγίων προσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Στάξαν σου ἐν γῇ τὸ αἷμα, ἀπέσβεσε τὴν πυρὰν, τῆς πλάνης πανόλβιε. τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, πλουσιωτάτως ἤρδευσεν, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσάν σε.

Εχων φρόνημα γενναῖον, καὶ ἀσειστον λογισμόν, τὴν πλάνην κατέσεισας, καὶ προῖσταμένους τοῦ ψεύδους, ταῖς ἀψευδέσιν ἠλεγξας, διδαχαῖς Εὐπλε πάνσοφε.

Πύλη σοὶ τοῦ παραδείσου, Εὐπλε μάρτυς Χριστοῦ, ἠνοιχθή μακάριε, κεκαλλωπισμένον ἰδοῦσα, τῷ θεῷ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Ανθρακι κεκαρθαρμένός, θεῷ μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἀνθρακας κατέσβεσας τῆς πολυθείας κραυγᾶζων· εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ινα σου τὴν θεῖαν μήτραν, κάμινος ἢ Περσικῆ, τυπώση πανάμωμε, σώζει Νεανίας

ἀφλέκτους ἀναδοῶντας· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

ᾠδὴ η' Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, ἡ πνευματῶν δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει λείψανον. ὁ κυκλοῦντες βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Επὶ σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, πρὸς Χριστόν σε μεσίτην κησόμενος, ἡ πρεσβυτήν θερμότατον, καὶ προστατὴν παμμάκαρ, Εὐπλε Λευίτα, τῶν ἁγίων ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων κκτάλληλον ἱάμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ μάρτυρος. καὶ βοήσατε πίστει πάντα τὰ ἔργα. εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης ἀγνή παναμώμητε, ὑπὲρ πᾶσαν ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν ποιητὴν κυήσασα, τῶν βροτῶν καὶ ἀγγέλων, ὧ μελωδοῦμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμὸς.

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς » ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατα- » θὰς ἐδρόσισας, ἡ ἐδιδάξας μέλπειν πάντα » τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐκ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ιδεῖν ἡξιώθης ἀληθῶς πανόλβιε. τὰ μακρόθεν σοὶ ποθούμενα. ἔστης ἐφέσειως ὡς φθάσας. αὐτῶν τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τοῦ πόθου σου σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὐπλε Λευίτα ἐξιάγαστε.

Ως σκῆπτρον κατέχων τὸν σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρὶ σου τὴν πορφύραν δέ, ἦν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Εὐπλε μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἡ σεπτὴ μητρόπολις, πολιούχον αὐτῆς ἄριστον. σὲ κεκτημένη ἐορ-

τάζει, τὴν θείαν μνήμην ἐπιτελοῦσά σου, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις ἔ πόλεσιν, ἣν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Ηλιος ὀλόφωτος, σαφῶς γεγένησαι, ἔ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας, μάρτυς τὸ θεῖον τῆ μεθέξει, Θεούμενος τῆ θεία μακάριε. καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σου, τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἄλλησιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνημφε, τὴν ψυχὴν μου φωταγώγησον, κείμενον βόθρω ἀπωλείας, ἀνάστησον ἐχθροὺς κατασχύνουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωλοῦντάς με.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσώκισατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεο- » τόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνηθησας. ὄθεν σε » πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλῆριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Διόλου ἀνακειόμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκέθην, λαμπόμενος ἀλλοφῶρε, τῶν ἐκτελοῦντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἁγίε, ὡς τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, διάκονον μάρτυς Εὐπλε.

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ἀποστίχου στιχ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά

Χίρτετε ἡ τριάς, τῶν θείων ἀποστόλων. ἡ τῆς τριάδος εἶδες, τὸν κατ' οὐσίαν ἕνα, εἰς ὄρος τὸ Θαβώριον.

Στιχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστίν.

Εὐχέ σοι τῷ Θαβώρ τῷ πρὶν ζοφωδεσάτω, φωτὸς γὰρ ἠξιώθη, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στιχ. Θαβώρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματι σου.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμφέντες, οἱ μαθηταὶ σου Σῶτερ, μὴ φέροντες δὲ αἴγλην, εἰς γῆν ἄρνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

=====

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ΄.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ΄. ἀπ. διδοσθαι τὴν ἐνερτήν.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στιχ. ε', καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμ. τῶν ἁγίων, καὶ τοῦ ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἐδῶκα σημεῖωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατατέμνοντα ὄργανα, οὐ θυμὸν ἀλογώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος, οὐχ ὄρμας λεόντων, οὐ βράσεις λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκκοπὰς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπόφασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσιν, καὶ πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς παραπέμπουσιν, ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Τὸ μακαριώτατον, καὶ κατὰ πάντα σεβάσιμον. καὶ ἄξιον ποθούμενον, τέλος ἐπειλήφατε, καὶ τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας. καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, κρουνοὺς θαυμάτων φλογμὸν ἐξάιροντας, παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ἡμῶν πάντοτε, ἐκτελοῦντων πανεύφημοι.

Φωτίος ὁ ἑνδοξος, ἔ ὁ θεόφρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανάριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κατηγλαῖσμένοι, καὶ πεποικιλμένοι, ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς, μετὰ ἀγγέλων αἰεὶ ἀγάλλονται. τοῖς πίσει δὲ τὴν ἑνδοξον, καὶ ἱερὰν αὐτῶν ἄλλησιν, ἑορτάζουσι νέμουσι, φωτισμόν τε καὶ ἔλεος.

Ἔτερα στιχ. τοῦ ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς εὐδόκησεν ἀνθρωπῶν, ἐνδυσθὲς θελήσει ἐνεργεῖαις τε, κα-

κατανοούμενον ὅσις, ἐκίρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπήλωτα στόματα, μονοθέλητον, μονενέργητον τοῦτον δοξαζόντων, ἐπιηρεία διαδόκη, τοῦ τὴν κακίαν τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ, ἀπέπνιξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα, καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις αἰοῖδιμε, μαστιζόμενος σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Οξυγράφου ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ πνεύματι, ἡ ἀγία γέγονε μάκαρ γλῶσσά σε, καλλιγραφοῦσα ἐν πνεύματι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θεῖον ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκριβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, πατὴρ ἡμῶν Μάξιμε. διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν. ἀγγέλων συνόμιλε, ὁσίων συμμετοχε καὶ δικαίων μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ἦχος δ' αὐτός.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ φωτεινὴ τῆς μεταμορφώσεως διεδέξατο νεφέλη ἐν ἧ Μωϋσῆς καὶ Ἰλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερφώτε δόξης ἀξιοθέητες, Θεῷ ἔλεγον· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. προσόμοια.

ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ορεὶ ἐν τῷ Θαβῶρ, προσέλθωμεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δόξαν, τοῦ πάντων βασιλέως, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

(Αὐγουστος.)

Στχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστίν.

Οφθῆς σὺν Μωϋσῆ, Ἰλίας τε Σωτῆρ μου, καὶ μαθητῶν προκρίτοις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ἀστράψας ὑπὲρ ἥλιον.

Στχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

Ηκουον πατρικῆς, φωνῆς προσεδαιούσης, τὴν δόξαν σου Σωτῆρ μου, οἱ μαθηταὶ καὶ φόβῳ, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα ἦχος πλ. β'.

Οσὶε πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φάλαγγας, τῶν ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ἦχος πλ. β'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ.

Ζῆτει εἰς τὰς ζ'. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Καὶ τοῦ ἀγίου ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, ἡ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ἐφωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευσον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας λύρα τοῦ πνεύματος πάτερ ὅσις, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τῶν μαρτύρων, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α'. στχλ. Κάθισμα.

ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ, δεῦτε δυνδράμωμεν πιστοὶ, τοῖς προκρίτοις μαθηταῖς, καὶ συγκατίδωμεν αὐτοῖς, τοῖς ψυχικαῖς ἡμῶν ὄμμασι, μέγα θέαμα· Χριστὸς γὰρ ὁ Θεὸς μεταμορφοῦται ἐκεῖ, τὴν δόξαν ἀμυδρῶς, παραγυμνῶν τὴν Θεϊκὴν, καὶ μαρτυρεῖται ἀνωθεν, Υἱὸς ἀγαπητὸς τοῦ γεννητόρος, μεθ' οὗ ὑμνεῖται, ὡς παντουργέτης, σὺν τῷ ἀγίῳ τε Πνεύματι.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σωτήρ.

Εἰς ὄρος τὸ Θαβῶρ, ἀνελθὼν μετὰ δόξης,

καὶ τρεῖς τῶν μαθητῶν, συνεκάλεσας Λόγε, δεικνύων τὴν δόξαν σου τὴν ἀρχέτυπον Δέσποτα. ὅθεν ἄνωθεν προσμαρτυρῶν ὁ πατήρ σου, οὗτος ἔλεγεν, ἀγαπητός μου ὑπάρχει, Υἱὸς οὗ ἀκούετε.

Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς.

Καὶ τῶν ἁγίων ἀνά τέσσαρα οὗ ἡ ἀκροσ.

Τερπνὴν ἐπαιῶ μαρτύρων ξυνωρίδα. Ἰωσήφ,

Ὡδὴ α΄. ἤχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τοῖς πόνοις τοῖς τῆς σαρκὸς πανεύφημοι, ἐγκαρτερήσαντες, εὐσθενεστάτη πίσει λογισμοῦ, πρὸς τὴν ἀπονον χαίροντες, ζωὴν μετεβιδάσθητε, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Ενθέοις ὀχυρωθεὶς Ἀνίκητε, ὅπλοις τῆς πίστεως, πρὸς συμπλοκὴν ἀσάρκων δυσμενῶν, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ τὰ αὐτῶν κρατεύματα, θεία δυνάμει ἐξηφάνισας.

Ρητόρων ἀδολεσχίαν ἐνδοξε, καὶ νοῦν ἀδόκιμον, ἐλλημιστῶν φρονήσει θεϊκῆ, λαμπρυνόμενος ἤσχυνας. καὶ σεαυτὸν Ἀνίκητε, ὅλον πρὸς ἀθλήσιν ἐκδέδωκας.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ πρὸ τοῦ τόκου ἄχραντε, καὶ μετὰ γέννησιν, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης. τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον γὰρ ἔτεκες, τὸν τοὺς ἁγίους μάρτυρας, ἐνηθληκότας στεφανώσαντα.

Ἄλλος. Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὁ παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. ἤχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν.

Ολην μοι τὴν θεόπνου, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδέας σου, ἐναπόστασον γλώττης, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὠφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων μακάριε. ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλω τοῦ πνεύματος.

Αλογον προετέθη, ἐκ δυσσεβесаτίας προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα. τοῖς δὲ λόγοις σου πάτερ διήλεγκται.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδῖον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ὡδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Νικήσας μετὰ Χριστοῦ, τὰς παρατάξεις τοῦ ἐχθροῦ στέφανον, νικητικὸν ἔλαβες, μάρτυς ἀθλοφόρε Ἀνίκητε.

Ηλόγησαν τῆς σαρκὸς, ὡς φθειρομένης οἱ Χριστοῦ μάρτυρες, καὶ χαλεπὰ βάσανα, γνῶμη ῥωμαλέα ὑπήνεγκαν.

Ναιμάτων ζωοποιῶν, πεπληρωμένοι θολερὰ ρεύματα, πλάνης σοφοὶ μάρτυρες, ρεύμασιν αἱμάτων ἐπαύσατε.

Θεοτοκίον.

Ενώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανούς Κύριος. καὶ ἐξ ἡμῶν ἄπασαν, πλάνην Θεοτόκε ἐξώκισεν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ πίστεως, παναληθῆς, Κῆρυξ τε καὶ μάρτυς, ἀνεδείχθης δι' αἵματος.

Μάξιμε μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπές, τῆς φιλοσοφίας καὶ σοφῶν ἐνδιαίτημα.

Εβλύσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε παμμάκαρ, τῆς Σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, χριστιανοί. σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
» Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων.
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ὁσίου.

Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τριλαμπές οἰκῆσαν ἐν τῇ ψυχῇ σου,

σκεῦος ἐκλεκτὸν ἀνέδειξέ σε παμμάκαρ. σαφηνίζεις γὰρ τὰ θεῖα τοῖς πέρασι, δυσεφίκτων τε νοημάτων σὺ τὴν δῆλωσιν μακάριε, Τριάδα πᾶσι Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς ὑπερούσιον ἀναρχον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἱερέων ἢ κρηπῖς, ἢ βάσις τῶν δογμάτων, ἢ σάλπιγξ τῆς Σοφίας, μαρτύρων ἢ ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν ὁ στηριγμός, κόσμῳ προανίσχει, Μάξιμος ὁ θαυμαστός, διὰ τῆς θείας αὐτοῦ μνήμης σήμερον. τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμπιν, ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας· δι' ἣν ὡς ἀληθῶς ποιμὴν ὑπὲρ ποιμνῆς παρετάξατο στερρῶς κατὰ τῶν λύκων, οὓς καταβαλὼν, βραβεῖοις νίκης ἐστέφη, Τριάδα πᾶσιν ἀνακηρύττων τρανῶς ὑπερούσιον ἀναρχον.

Εἶτα Κάθισμα τῶν ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταβαλόντες τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, τῇ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἀθλοφόροι, τὸν οὐρανὸν ὤκησατε γηθόμενοι, Φώτιε ἀοίδιμε, ἔξ' ἀνίκητε μάκαρ. ὅθεν μακαρίζεσθε, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες Χριστῷ, τῶν ἐκτελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Δόξα, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου, πάντων φωτίζουν τὰ διαδήματα, Μάξιμε πάτερ ἀληθῶς, τῶν πιστεῖ μμουμένων σε. ὅθεν τοὺς ἐκ πόθου σε, μακαρίζοντας πάντα, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, ἀπὸ πάσης στενύσεως, Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν ἱκετεύων. μάκαρ ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τὴν κεκρυμμένην ἀσραπὴν ὑπὸ τὴν σάρκα, τοῦ οὐσιώδους σου Χριστέ καὶ θεῖου κάλλους, ἐν ἀγίῳ ὑπέδειξας ὄρει εὐεργέτα, ἐκλάμψας τοῖς συμπαροῦσι σοι μαθηταῖς, καὶ γνόντες

ἄστεκτον οὔσαν δόξαν τὴν σὴν, ἅγιος εἶ ἐβόησαν, ὅτι ἀπρόσιτος ὢν, ὠράθης διὰ σώματος, κόσμῳ μόνε φιλάνθρωπε.

Ἰδὴ δ'. Ἐπαρθέντά σε ἰδοῦσα.

Πυρακτούμενοι ἀγάπῃ Θεοῦ προθύμως, φλόγα πυρὸς ὑπήλθετε, μένοντες τῇ δρόσῳ, ἀφλεκτοὶ τοῦ πνεύματος, ἀήττητοι μάρτυρες, θεῖοι πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απηνήσαντο τὸ σῶμα ποικιλοτρόπως, οἱ ἀθληταὶ ξεόμενοι. ὄλω τῷ ναὶ γὰρ, τῷ Θεῷ ἠτένιζον, τῷ τούτοις παρέχοντι, τὴν ὑπομονὴν διὰ πίστεως.

Ἰσχυρώτατοι ὡς πύργοι τῆς εὐσεβείας, τείχη ἐχθροῦ καθείλετε, καὶ πόλεως θείας, μάρτυρες κραυγάζοντες, πολῖται γεγονάτε. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νυσταγμὸν οὐκ ἐνυστάξατε δυσσεβείας, ἀλλ' ἐγρηγόρσει μάρτυρες, θεῖα τοὺς ὑπνοῦντας πάντοτε, εἰς θάνατον πρὸς φῶς ἐξεγείρατε, τῆς θεογνωσίας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ως ὠραία ἀπεκύησας τὸν ὠραῖον, παρθενομήτορ ἄχραντε, τὸν ὠραιότατος, δείξαντα τοὺς μάρτυρας, στερρῶς ἐναθλήσαντας, καὶ τὴν ἀθείαν μειώσαντας.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γηγενεῖς σε γεραίρουσι, καὶ τῶν οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι. τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας, γὰρ, ἀνεδείχθης πάτερ ὡσπερ ἄσαρκος.

Ἰταμὸς μὲν ὁ τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σὺ ἀκατάπληκτος. ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ἐκεῖνος δὲ πάτερ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἢ τῶν μαθητῶν δυὰς ἢ πανόλβιος, σοῦ τῶν ἀθλῶν κοινωνήσαντες. διὸ ἔξ' ἐπάθλων ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ροῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ

ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον, ἐκ τοῦ θεοῦ σπόρου δόγμα ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μυρίοις αἰκισμοῖς, νεκρωθὲν τὸ σαρκίον σου, Ἀνίκητε τὴν ζωὴν γὰρ τὴν ἀγήρω, παμμάκαρ ὁσίως σοὶ προὔξενησε.

Ανάλωτος πυρὶ, κατακαίοντι γέγονας, ὦ Φῶτιε θεοῦ φέγγους, κοινωνέ καὶ ἡμέρας, ἀδύτου τέκνον γνήσιον.

Ρεόντων τὴν φθορὰν, παντελῶς ἀπεκρούσαντο, ποθήσαντες τῶν μενόντων, τὸ τερπνὸν ὁμοψύχως, οἱ μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι μυστήριον ὦ δέσποινα Θεοτόκε; ὑπὲρ νοῦν γὰρ καὶ λόγον, Θεὸν ἀφθόρως τέτοκας.

Ἄλλος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ο γνῶσιν τῶν γηίνων ἀθροίσας, καὶ οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται **Μάξιμος.**

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σε, μιμητῆς πανάρισος, ὠφθῆς αἰοῖδιμε **Μάξιμε.**

Μανία ὑπερόριος γέγονας, τοῦ τυράννου, εὐρες δὲ μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου, ἢ Θεὸν κυήσασα, τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Υψώθης, ἀνηλεῶς ἐν ξύλῳ ξεόμενος, τὸ τῆς νεκρώσεως πάχος, ἀπορρίπτων, θείαν καταστολήν τε, οὐρανόθεν, ἐνδυόμενος μάρτυς Ἀνίκητε.

Ρήξαντες, τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀπάτης οἱ ἄ-

γιοι, ἐν τῷ δεσμεῖσθαι εὐτόνως, τῆς ὑπομονῆς τε καὶ καρτερίας, θείοις βρόχοις, τὸν προστάτην τοῦ σκότους ἀπέπνιξαν.

Ωφθῆτε, ὡς μεγάλοι φωστῆρες φωτίζοντες, μαρμαρυγαῖς ἰαμάτων, καὶ ἀκτίσι θείων ἀγωνισμάτων, πᾶσαν κτίσιν, ἀλλοφόροι Χριστοῦ γενναϊότατοι.

Θεοτοκίον.

Νομίμων, ἀπεκύησας διχα πανάμωμε, τὸν ἀληθῆ νομοθέτην ὃν δυσώπει νόμῳ τῆς ἀμαρτίας, τὴν ψυχὴν μου, τροπουμένην οἰκτεῖραι καὶ σῶσαί με.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανένδοτον προσφέρων τῷ Θεῷ, θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς ἡμᾶς λύτρωσαι.

Στραίνεται αἰρέσεως πηγῆ, βορβορώδης ἄπασα, αἰοῖδιμε **Μάξιμε**, φραττομένη τῇ ἠδύτητι τῆς γλώττης σου.

Γλάσθητί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, Χριστέ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς λιταῖς τοῦ σοῦ ὁσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμῆς.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἤχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς θείους πιστοὶ, ὀπλίτας εὐφημήσωμεν. τὸ ζεῦγος Χριστοῦ, τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν. καὶ στερρόους ὡς κήρυκας, εὐσεβείας ἀπαντες φίλαθλοι, καὶ Θεοῦ ὄντως ἐραστάς, ἐν ὕμνοις ἀσμάτων καταστέψωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Γῆ καὶ σποδός, σαπρία τε καὶ σκώλυξ, δι' αἰσχροῦν καὶ βεβήλων ἔργων καὶ λογισμῶν,

υπάρχων, μόνη φιλόνηριπε, σέ ικετεύω, ἕ
σοι προσπίπτω, ἐκκαθάραι με τῷ σπόγγῳ τῶν
οἰκτιρμῶν σου, τοῦ ρύπου Χριστέ, ὃν ἐν ἔρ-
γοις καὶ λόγοις συνήθροισα. φωτίσαι δὲ τὸ
ζοφῶδες τοῦ νοός μου, τῇ αἴγλῃ τῆς σῆς
χάριτος, ἵνα ἀξίως τὴν ἔνστασιν τῶν μαρτύ-
ρων σωτήρ με ἐξείποιμι, ἐν ὕμνοις ἀσμάτων
καταστέφων αὐτούς.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΒ΄, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων
Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

Στχ. Πῦρ Ἀνίκητον συμπλέγει τῷ Φωτίῳ,
Οὗς φωτὸς οἶκος ὡς ἀνικήτους φέρει.
Πῦρ κατὰ δωδεκάτην κτάνε Φώτιον ἡδ' Ἀ-
νίκητον.

Οὗτοι ὑπῆρχον κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ
βασιλέως. ὁ μὲν ἅγιος Φώτιος ἀδελφιδοῦς ἦν
τοῦ ἁγίου Ἀνικήτου. τοῦ οὖν Διοκλητιανοῦ ἐν Νικο-
μηδείᾳ δημηγορήσαντος κατὰ τῶν χριστιανῶν, πα-
ρούσης τῆς συγκλήτου βουλῆς, καὶ πλήθη βασανιστη-
ρίων μέσον προθέντος, καὶ παντοίως διαλωδῆσασθαι
τούς ἐπικαλούμενους τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀπειλή-
σαντος, καὶ ἐξήρσειν ἐκ τῶν πανταχόθεν ἄκρων τοὺς
χριστιανούς φρυαξαμένους, καὶ πολλὰ βλασφημήσαντος
κατὰ τῆς δόξης τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
διεξεληθόντος, παρῶν ὁ ἅγιος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ
Ἀνίκητος, οὗ κατεπλάγη τὰς ἀπειλάς τοῦ τυράννου,
ἀλλὰ παρρησίᾳ χριστιανὸν ἑαυτὸν ὠμολόγησε, στη-
λιτεύσας τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ προσθεῖς, ὅτι
κωφοὶ καὶ ἀναίσθητοὶ εἰσιν οἱ σέβοντες αὐτά. διὰ
ταῦτα τύπτεται βουνέροις ἐπὶ τισυῦτον, ὡς ἀμυχάς
τινας ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ γενέσθαι, δι' ὧν τὰ ὅστα
αὐτοῦ καθωρᾶτο. εἶτα λέων ἀφίεται ἐπ' αὐτόν, ὃν
ιδὼν ὁ ἅγιος μετὰ τοῦ μεγέθους καὶ τῆς μανιώδους
φορᾶς δεινὸν καὶ καταπληκτικὸν βρυχασάμενον, ἐφο-
βήθη. ὁ δὲ Λέων προσεγγίσας αὐτῷ, παντὸς προβά-
του κατεφάνη πρᾶυτερος, καὶ οἶον συμπλήσας τῷ
ἁγίῳ, τὸν ἐπιχυθέντα αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῷ προ-
σώπῳ ἰδρώτα, τῷ δεξιῷ ποδί, ὥσπερ σπόγγῳ ἀπέ-
ματτε. τότε οὖν τοῦ μάρτυρος εὐχαριστίας τῷ Θεῷ
ἀναπέμφαντος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐχῆς σεισμός γέ-
γονε, καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους ξόανον καταπεσόν, εἰς
κονίαν ἐχώρησε, καὶ μέρος τῆς πόλεως κατενεχθῆν,
πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπώλεσε. προστάξαντος δὲ
τοῦ βασιλέως ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπομηθῆναι, ἐπεὶ
ὁ τὴν πληγὴν μέλλων ἐπενεγκεῖν δῆμιος, ἀνενέργητος
ἔμεινε, τῆς χειρὸς αὐτοῦ μετὰ τῆς σπάθης κατενε-

χθῆναι μὴ δυναμένης, μεταβαλὼν ὁ τυράννος τὴν
ἀπόφασιν, δεσμεῖ τὸν ἅγιον ἐν τροχῷ, πυρᾶς ὑπο-
στρωθείσης κάτωθεν, ἔνθα διατεμνόμενος τὰ μέλη
καὶ διακαίόμενος, ἤξατο, καὶ ἐλύθη τὰ δεσμὰ, καὶ ὁ
τροχὸς ἔστη, καὶ τὸ πῦρ ἐσδέσθη. τότε δὲ καὶ ὁ ἀ-
δελφιδοῦς αὐτοῦ Φώτιος προσδραμὼν, περιεπτύξατο
αὐτόν, πατέρα καὶ θεῖον ἀποκαλούμενος. δεσμεῖται
οὖν ἅμα τῷ ἁγίῳ κλοιοῖς σιδηροῖς, καὶ ἐν εἰρκτῇ ἀμ-
φότεροι τίθενται. εἶτα ἐξαχθέντες, ξέονται, καὶ πυρὶ
φλέγονται, καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐν τῷ θεάτρῳ λίθοις
βάλλονται. ἀδελφεὶς δὲ ἐν τοσοῦτοις φυλαχθέντες
δεινοῖς, ξύλοις προσδαθέντες τοὺς πόδας, ὑπὸ ἵππων
ἀγρίων σύρεσθαι προσετάχθησαν· καὶ αὐτὸς μαστι-
χθέντες σφοδρῶς, καὶ ἀλιτι σὺν ὄξει τοὺς ἐκ τῶν
πληγῶν μύλωπας ἀναξανθέντες, ἀνεπιμέλητοι ἐπὶ
τρισὶ χρόνοις ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ μένειν κατεδικάστη-
σαν. μετὰ δὲ τὸ ταριχευθῆναι ἐπὶ τοσοῦτον αὐτούς,
ἐκκαύσας ὁ τυράννος τὸ λεγόμενον λουτρόν τοῦ Ἀν-
τωνίνου, ἐπὶ ἡμέραις τρισὶν ἐν αὐτῷ τούτους κατέ-
κλεισε. τοῦ δὲ τῶν κευθμῶνων διὰ προσευχῆς τῶν
ἁγίων διαβράγέντων, καὶ τοῦ φερρώματος διαλυθέντος,
πλήθος ὕδατος ἀνεδόθη, ὡς εἶναι αὐτούς· οὐκ εἰς
διακεκαυμένον καὶ πυρφόρον, ἀλλ' εἰς δροσοδόλον χω-
ρίον. ἐπὶ τούτοις ἐπιτεχνᾶται κάμινον ὁ Διοκλητια-
νὸς χωνοειδῆ, κίσει σιδηραῖς ἐπιστηριζομένην. ἔνθα
βληθέντες, καὶ τοῦ Θεοῦ δεηθέντες, πέρας τῆς ἀθλή-
σεως καὶ τοὺς τῆς νίκης στεφάνους ἐδέξαντο. λέγεται
δὲ, ὡς ὑποβλήθοντας τῇ καμίνῳ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις
ἐμπνέειν, καὶ ἀνεγκυσθέντα τὰ σώματα αὐτῶν διὰ
σιδηρῶν ὀργάνων, ἀσινῆ φανῆναι, μηδὲ μέχρι τριχῶς
αὐτοὺς τῆς φλογὸς λυμνηναμένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πάμφιλος καὶ
Καπίτων ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Οἱ κείμενοι γῆ καὶ λύθῳ πεφυρμένοι
Ξίφος μετῆλλον Πάμφιλος καὶ Καπίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ὄσιοι Σέργιος καὶ Στέφανος
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στχ. Ἴσων ἰδρώτων Σεργίῳ καὶ Στεφάνῳ
Ἴσοι στέφανοι· καὶ γὰρ οὕτω τὸ πρέπον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὄσιος Παλάμων ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στχ. Ψυχὴν Παλάμων παλάμαις Θεοῦ δίδως,
Ἄληπτος ὀφθαλμοῖς παλάμαις ψυχοφθόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι δώδεκα μάρτυρες οἱ ἀπὸ
στρατιωτῶν, οἱ ἐκ Κρήτης ὀρμώμενοι, ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Ἀριθμὸς ἀλλεὶ μαρτύρων διὰ ξίφους
Χριστοῦ μαθηταῖς ἰσάριθμος ἐκ Κρήτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὄσιος Κάστωρ ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Στχ. Θεία θρυαλλίς σβέννυται Κάστωρ μέγας,
Λείψαντος εἰς φῶς ὡς ἐλαίου τοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι τριάκοντα τρεῖς μάρτυρες οἱ ἐκ Παλαιστίνης πυρὶ τελειοῦνται.

Στχ. Στερρός στρατός τις καὶ συνασπισμός μέγας
Εἶπει πεσῶν, σπράτευμα δαιμόνων τρέπει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

^{ᾨδὴ ζ΄.} Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιᾶοι.

Ξένον ἀγῶνα, διηनुκότες ξένοι ὤφθητε, ὄντως φρονημάτων ἐνδοξοὶ τῆς σαρκός. τῶν ἀγγέλων συμπολιταὶ δέ, συγκληρονόμοι τε, τοῦ Χριστοῦ μεγαλώνυμοι μάρτυρες.

Υπομονῇ τε, καὶ καρτερίᾳ ἐνικήσατε, πάντων δυσμενῶν ἀθέων ἐπιβουλάς. καὶ φαιδροὶ πόνοις γενόμενοι, πρὸς φέγγος ἄδυτον, μετεβιδάσθητε παναοίδιμοι.

Ναὸς Τριάδος, τῆς ὑπερθέου γενόμενοι, σήλας καὶ ναοὺς ἠδάφισαν ἀνδρικῶς, τῶν ἀθέων οἱ πανεύφημοι. καὶ πρὸς οὐράνιον, ναὸν μετεβιδάσθησαν ἀγαλλόμενοι.

^{Θεοτοκίον.}

Ὡς πλατυτέρα, τῶν οὐρανῶν ἀγνή ὑποδέδεξαι, Λόγον μηδαμοῦ χωρούμενον ὑπὲρ νῦν, στενωτάτην τοὺς ὀδεύοντας, ὁδὸν πανάμωμε, πρὸς πλατυσμόν εἰσάγοντα θείας ζωῆς.

^{Ἄλλος.} Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν. Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας ὁ τῶν πατέρων βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁὐ θελήματα δύο, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα ὁ τῶν πατέρων βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σε λόγους πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυαὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν ὁ τῶν πατέρων βοῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

^{Θεοτοκίον.}

Δύο πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἰκτιρ

σεσαρκωμένου Θεοῦ, δισῶς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμείλομεν ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

^{ᾨδὴ η΄.} Χείρας ἐκπετάσας.

Ρωμαλέον φρόνημα σοφοὶ, ἐπιδεικνύμενοι, θηρῶν ὀρμήματα, οὐκ ἐπτοήθητε βράσματα, τῶν λεβήτων οὐκ ἐπτήξατε, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκτομὰς, οὐ βασάνων ποινὰς ἐκδοῶντες· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γᾶσθε τὰ πάθη τῶν πιστῶν, ἐξεικονίσαντες, πάθος μακάριον, ὑμῶν τοῖς πάθεσιν ἅγιοι. καὶ καθαίρετε νοσήματα, καὶ φυγαδεύετε δεινὰ, βοῶντες πνεύματα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δυὰς ἀθλητῶν περικαλλῆς, Τριάδα ἄκτιστον, καλωμολόγησε, καὶ μυριόλεκτον ὤλεσε, πολεμίων ὄντως φάλαγγα, καὶ μυριάσι νοηταῖς, συνήφθη μέλπουσα. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

^{Θεοτοκίον.}

Αγία παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον ἀποκούσασα, τὸν στεφανώσαντα χάριτι, τοὺς ἁγίους τούτους μάρτυρας, σῶσον ἁγίασον ἡμᾶς, προθύμως μέλποντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

^{Ἄλλος.} Νικηταὶ τυράνου, καὶ φλογός.

Ὀλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν σταυρόν σου ἤρας, καὶ αὐτῷ μακάριε συνεσαυρώθης. εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθεὶς ἀπάσης, ἠδονῆς μακάριε· θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω. ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Απηνουὺς τυράνου, δυσσεβοῦς ὠμότητα εἰ κατεπλάγης. ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινής ἀκλόνητος ὀρθοδοξίας· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ

ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἰγλήν, ἐκ μιᾶς Θεότητος τρισυποστάτου, δεδεγμένος ὥφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος καὶ πλανωμένοις· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ παρθένε τοῦ παραπεσόντος μὲν ὥφθης θυγάτηρ. τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν. ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰδοὺ ἡ φαίδρα καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης χάριτος ἡμέρα, ἔλαμψε Φωτίου τοῦ θείου, καὶ Ἀνικήτου καὶ πάντας φωτίζουσα, τοὺς ἐν αὐτῇ γεραίροντας, τὰ φωταυγῆ τούτων παθήματα.

Ὠφθητε ὡς ἄνθρακες πᾶσαν, ὕλην κακίας ἐμπιπρῶντες· ὥφθητε ὡς τίμιοι ἄρνες, ἐθελουσίως κατασφαττόμενοι, καὶ τῷ ἀμνῷ τῷ αἰρόντι, τὰς ἁμαρτίας προσαγόμενοι.

Στίγματα ὑμῶν ἀθλοφόροι, καὶ τὰ παθήματα καὶ πόνους, καὶ τὴν ὑπὲρ νοῦν καρτερίαν, καὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴν τελείωσιν, πανευκλεῶς δοξάζοντες, σήμερον πάντες εὐφραίνομεθα.

Ἦνθησαν κοιλάσιν ὀσίως, μαρτυρικαῖς καθάπερ ῥόδα, οἱ περικαλλεῖς ἀθλοφόροι· καὶ τὰς καρδίας εὐωδιάζουσι, τῶν εὐσεβῶν ἐν πνεύματι, δυσώδη πλάνην ἐκμειώσαντες.

Θεοτοκίον.

Ὡτίσον ἡμᾶς ἡ τεκοῦσα, φῶς τὸ ἀπρόσιτον Παρθένε· ἐμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καὶ θυμηδίας καὶ θείας γνώσεως, τοὺς καθαρὰ καρδία σε εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Εἰρμός ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Οτι σου Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίω, ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία κηρύττει, **Μ**άξιμε παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε.

Τέτμηται ἡ χεὶρ σου, γράφει δὲ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι τετμημένη τῇ γλώσση, καὶ τῷ σῶματι τῷ ὀσίῳ παμμάκαρ, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἐνθεος παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι' ἣν ὅσιν τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, **Μ**άξιμε ὑπέστης προθυμότατα.

Ἔστασαι πρὸ βήματος, θείου μετὰ μαρτύρων οἷς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως ἐκοινωνήσας πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότη, καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος. *Θεοτ.*

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τείχος· σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σέ προστρεχόντων. σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, » ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὑμνοῖς ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαπόστειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάθη τῶν κριμάτων σου ἠρεύνηται τῷ πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ πνεύματος σῶτερ, ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει, **Μ**άξιμος ἐξηρεύνησεν, ὡς ἐνδοκὸς φιλόσοφος, θελήσεις ἐνεργείας τε ἀνακηρύττων σου δύο· διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Ἔτερον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις, ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικήτου νικῶντος, ἐν ταῖς βασιάνοις τὴν πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννήσεις, θεολογούντων· οὐς εὐφημήσωμεν ἅμα.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους ἀπόστιχα στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Παρήλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ χάρις, ἐν τῷ Θεῷ τῷ ὄρει, Μωσῆς ἐβόα σῶτερ, ἰδὼν σου τὴν θεότητα.

Ἦχος. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστίν.

Ηλιας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θεῷ τῷ ὄρει, τὴν δόξαν σου ἐλάλουν, ἦν ἐμελλες πληρώσειν, ὑπὲρ ἡμῶν φιλόανθρωπε.

Ἦχος. Θεῷ καὶ Ἐρμῶν.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς τῶν μαθητῶν σου, ὄραν μὴ δυνηθέντες, τὴν ἀστραπὴν ἐν φόβῳ, Σωτῆρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Υψωσον εὐσεβῶν, βασιλέων τὸ κέρας, παμβασιλεῦ οἰκτίρμων, ἕ νίκας δίδε Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΓ'.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἡ τούτου ἀκολουθία ἐγγράφη ὀπισθεν ἐν τῇ ιβ'. διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι ἐνταῦθα τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. ε', καὶ ψάλλομεν στχρ. ἰδιόμελα τοὺς δ'. τετάρτους, δευτεροῦντες τὰ δύο.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. ἰδιόμελα τοὺς α'.

Δόξα καὶ νῦν. Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ συνήθης στχλγ. τὰ καθίσματα, καὶ οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς.

Ἄφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον, εἴτα τὸ συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΓ', Ἡ μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἦχος. Κινύσισι σου, Μάξιμε, πιστοὶ τὴν κόνην, Δηλοῦντες, ὡς ζῆς, ἐξαμείβων καὶ τόπους. Μαξίμου ἀμφὶ τρίτην νεκρὸν δεκάτην μεταθήκαν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Κώνσταντος τοῦ δυσσεβοῦς, ὄντος ἀπογόνου τοῦ Ἡρακλείου. ταῖς μεγάλαις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώτων βασιλέων δεξιωθείς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διοικήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι διὰ λόγον καὶ τρόπον, καὶ τὴν ἀπὸ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ τοῦ Πρωτασηκρίτου προεβιάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός. ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἐκφυλὸς δόξα τῶν μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οικονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς, τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματα τινὰ τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τε τὴν ἀγορὰν ἐπομπεύετο, καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης προὔκειτο ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφείς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἴλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρερρίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν κατοικεῖν. καταλαβὼν οὖν τὸ ἐν Χρυσουπόλει μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὐ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. εἴτα θεῖον ζήλω ὡσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθεις, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε, καὶ πάπαν τὸν μακαριώτατον Μαρτίνον τοπικὴν ἀθροῖσαι σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγούς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων, παρέπεισεν. ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων λόγους γράψας καὶ ἐπιστολάς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσαις συνθεῖς, πανταχόσε τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν. ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασιῶν τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτε καθίσταται, ὁμοδοξοῦσας τῇ τοῦ βασιλέως αἰρέσει, ὅτι πάντων ὑπεκόντων τῷ βασιλεῖ, αὐτὸς τε μόνος ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπέσθαι αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θράκην, καὶ ἐπιμένων τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. ἀκείθεν εἰς ὑπερῶριαν κατὰ τὴν Λαζικήν πέμπεται, ἐνθα τρία ἔτη διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρεῖαις αὐτὸς ὑπηρετητάμενος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ μορῇ τοῦ ἀγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην παῶν. Δέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν αὐτοῦ ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν,

καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν τῷ βίῳ ὑπῆρχε· τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν ὁ μὲν πρεσβύτερος Ἀναστάσιος ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθεὶς, μακρὰν ἐξωρίσθη· ὁ δὲ νεώτερος ἐν τινι τῶν κατὰ τὴν Θράκην φρουρίων πεμφθεὶς, τὸν βίον κατέλυσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς αοιδίμου καὶ παμμακαρίστου βασιλίσσης καὶ κτιτορίσσης τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ Εἰρήνης, τῆς διὰ τοῦ ἀγίου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθείσης Ξένης Μοναχῆς.

Στχ. Παντοκράτωρ δέδωκέ σοι μονὴν ἄνω,
Ὡς κτιτορίσση ἰδίας μονῆς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὁσιος Δοσίθεος ὁ ὑποτακτικός, ὁ ἀσκήσας ἐν τῷ κοινοδίῳ τοῦ Ἀββᾶ Σερίδου ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀγίου Δωροθέου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Τῆς ὑποταγῆς ὑπογραμμὸς ὠράθης,
Δοσίθεε, ἀγλάισμα τῶν ὑπηκόων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὁσιος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Δωρόθεος, ὁ ἀσκήσας μὲν πρότερον ἐν τῷ πλησίον Γάζης κοινοδίῳ τοῦ Ἀββᾶ Σερίδου, ὕστερον δὲ συστησάμενος μοναστήριον ἴδιον μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Ἀββᾶ Ἰωάννου, τοῦ καλουμένου Προφήτου, καὶ τὴν τελείαν σιωπὴν τοῦ μεγάλου Βαρσανουφίε κατορθώσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ἡ διάκρισις ἐν λόγοις σοῖς ἐξῆρθη,
Δωρόθεε, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Εὐδοκία ἡ βασίλισσα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Νῦν, Σῶτερ, ἢ πρὶν προσφόρος τῷ Πατρί σου,
Ἐμπροσθεν εἶπες, εὐδοκία σου, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὁσιος Σέριδος, ὁ ἠγούμενος τῆς ἐν Γάζῃ μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Ὅπου σὺ καὶ Σέριδος, ὦ Θεοῦ Λόγε,
Δόξαν θεωρῶν, ἦν πατὴρ δέδωκέ σοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Κορωνάτος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Προσθεὶς τράχηλον εἰς τομὴν Κορωνάτος,
Κτείνει πολυτράχηλον ὕδραν, τὴν πλάνην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ'.

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀγίου Προφήτου Μιχαίου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν εχ. ς' καὶ φάλλομεν εχρ. προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Εν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ᾠδαῖς ἀλαλά-
(Αὐγουστος.)

ξωμεν, ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, παιδρῶς ἐκδοήσωμεν. ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζων καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Ἀποσόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητι, ἐκ περάτων σήμερον. ἡ γὰρ ἔμφυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαιρεῖν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς ἢ τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ἄσατε.

Γερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσατε. ἅπας λαός τε συνδράμετε, ὠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ. ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὐρίον, τὴν ψυχὴν παραθήσειν, εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰώνιαν κατοίκησιν.

Ἔτερα στχρ. τοῦ ἀγίου Προφήτου Μιχαίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ὅρος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανές ἔξ περιόπτου, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἀπ' ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὁρέων μάκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν. ἐφ' ἣν τὰ ἐθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, ἔξ τὴν ὁδὸν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου ἔξ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Ἄρχων ἐξελεύσεται, ἔξ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεέμ. ἐξορμώμενος, πρᾶφης θεσπέσιε, προφητῶν Μιχαία, γλώσση θεοπνεύστῳ οὐ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἐξοδοί. τανῦν δὲ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκθεσηκυῖαν θεώμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνω παριστάμενος, Θεοῦ προφήτα σε-

θάσμιε, καὶ χαρᾶς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος, τοὺς πίσει νῦν τὴν μνήμη σου, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτεε, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβεΐαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν.

Ζήτει ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἑορτὴν εἰς τὸν στχ.

Εἰς τὸν στχ. στχ. ἦχος β' Οἶκος τοῦ Ἑφραΐα.

Ωθαύματος καινοῦ! ὦ τεραστείου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἡ ζωηφόρος κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω ἰδοῦ γὰρ ἡ παρθένος, ἡ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

Στχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, τοῖς ἀδουσιν ἐξόδιον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα.

Ζήτει ἔμπροσθεν εἰς τὴν ἑορτὴν εἰς τὴν λιτήν.

Ἀπολυτ. ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀηροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν ἐνδόξως ἢν ὑμνοῦντες πιστοὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Εἰς τὸν ἕρπον μετὰ τὴν α'. στχολ.

ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένοι νεάνιδες προανυμνήσατε, μητέρες αἰνέσατε καὶ πᾶσαι ἀσατε, ὡδὴν προεξόδιον κοίμησιν τῆς παρθένου καὶ μητρὶ τοῦ Κυρίου, ὕμνοις θεοπρεπέσι προτελοῦσαι ἐνθέως, μεθίσταται γὰρ ἐνδόξως πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Τὰ προεόρτια τῆς μεταστάσεως, πανηγυ-

ρίζοντες τῆς θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς πρὸς αὐτὴν ἀνακράζομεν. χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. χαῖρε ἡ τὰ πέρατα τῆ κοιμήσει ζωώσασα. διὸ νῦν μεταδαίνουσα μέμνησο, τοῦ κόσμου ἡ κεχαριτωμένη.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὁ προεόρτιος. καὶ τοῦ Προφήτου.

Ὁ προεόρτιος. οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ γεγηθῶς, τοῦ Θεοῦ τὴν μητέρα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὡδὴ β'.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὡδὴν ἐπιπέδιον, ὅτι δεδόξασται.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρα ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν μητέρα τὴν ἀχραντον.

Γνα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης ὠραιότητος, τοῦ Υἱοῦ σου παρθένε, πρὸς αὐτὸν μετασταῖσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστη, ἡ τὸν νεκρωτὴν ἀδου κυήσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον;

Ωφθης καθαρῶτερα, πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα, ἀμαρτίας παρθένε, διὰ τοῦτό σε πίσει δοξάζομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ προφήτου. οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὡς χρησιμολέκτην τὸν Μιχαῖαν αἰνέσω.

Ὡδὴ α'. ἦχος πλ. α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ως ἔσοπτρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ τῶν θείων χρηματίζων τῷ πλαστοουργῷ, παρίσαι μάκαρ ὃν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι τὸς ὑμνοῦντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μιχαῖα, καὶ σοφίας παρὰ Θεοῦ, τὴν τῶν ἐσομένων ἐμυθήθης, ὡς καθαρὸς γνῶσιν πανάριστε.

Χρησμούς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον

ἔφης, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανήσεσθαι μάκαρ διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν. Θεοτοκίον.

Ρύομενος ὤφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς ἐν προσλήψει Θεομήτορ, ὁ πρὸ αἰώνων γνωριζόμενος.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ μεταστάσει σὺ χαίρουσι, μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώσεως.

Εχαιρον ἑράνιοι, ὑποδεχόμενοι ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε πανύμνητε.

Γέγονε παράδοξος, ὡσπερ ἡ κύησις ἄχραντε, σὲ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου μετὰστασις.

Ηρῆς πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε, εὖσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθαρώτατον τέμενος.

Ησὴ γλῶσσα κάλαμος, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε. δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων, ἐφανέρωσας ἔκδασιν.

Σὺ τὸν προκείμενον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεὲμ, ἄρχοντα τῶν ὅλων, καὶ Σωτῆρα ἡγούμενον.

Μύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἐνδοξε προφήτα, φωτισμοῖς ἀγαζόμενος.

Ορος ἐμφανεστάτον, σὺ ἐχρημάτισας πάναγνε, οὐ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη, ἐφ' ὃν νῦν καταφεύγομεν. Θεοτοκίον. **Ο** Εἰρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Σὺ εἶ δοχεῖον εὐροῦσα ἄγγον καὶ ἁμωμον, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε. καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς ὡς ἐνεσῶτα εἶπεῖν, τὴν σὴν διήγειρε ψυχὴν, προφήτα κῆρυξ τοῦ Χριστοῦ. διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε, σοῦ ἐπαξίως μνήμη τὴν ἐνδοξον.

Τὰ προεόρτια τῆς μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν. χαῖρε ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ κοιμήσει ζωῶσασα. διὸ νῦν μεταβαίνουσα μέμνησο, τοῦ κόσμου ἡ κεχαριτωμένη.

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου μύστας ὀρώντας ἄχραντε, σὲ νεκρὰν οὖσαν καὶ ἄφρων, τῆς ζωῆς μητέρα χρηματίζουσαν.

Ωκηδείας ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν προσῆγον οἱ Θεόφρονες, σὲ περιστώτες παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου. ὄθεν μετήρῃ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λήξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἁγίαν σε κοίμησιν, ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι, πάντων πέλει γὰρ βασίλισσα, βασιλέα πάντων ἡ κυῆσασα.

Λαμπηδόσι τῆς ἀνωθεν, θείας ἐπιπνοίας καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας ὡς παρόντα βλέπων ἀξιάγαστε.

Εκ Σιὼν ἐξελήλυθε, νόμος ὡς προέφη Θεομακάριστε, καὶ διέδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Κυρίου ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κυριεύειν ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακώβου τῶν ὅλων ὁ Κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀπόγονος, μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ κτίστου πεπίστευται, σάρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

ᾠδὴ ε'. Ὁρριζόντες βιωμέν' σοι.

Ο τάφος σου κηρύττει πανάμωμε, τὴν ταφήν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν μετάστασιν.

Υμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβύται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης, πρὸς κατοικίας, ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σε πανάμωμε.

Εκύκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε, χοροστασίαι, ἐξοδίαις ῥήμασιν, ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα. Ὁ αὐτός.

Ηγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου, ἔτοιμος γενόμενος, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάνσοφε.

Νενόησας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰουδαίων Θεσπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, Θεοφάντορ, ἐφ' ἣν καταφεύξονται, ἔθνων ἀγέλαι σωζόμεναι.

Θεοτοκίον.

Οτόπος τοῦ Κυρίου σου σὺ πέφηνας, Θεομητορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ο οἶκος τὸν τοῦ παντός συνοχέα ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανοὺς, οὐρανὸς δεδειγμένος, Χριστοῦ ἢ θρόνος, καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάναγνος περιστερὰ, ἥς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, ἀετοὶ ὡς

ὑψηπέται τοῦ λόγου, Γεθσημανῆ, διὰ τάχως συνῆλθον, τοῦ ἐπιφθάνειν ἀπαίρειν σε μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν. οὐς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ἠυλόγησας.

Τίς αὐτῆ ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων τίς αὐτῆ, ἡ προπομπή, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυστήριον; ἡ πάντων ἐστὶ βασιλῆς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Ηλάλαζεν ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἁγίαν λιποῦσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκήνωμα, καὶ ὑμνητε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε κοίμησιν.

Ἄλλος. Χιτωνά μοι παράσχου.

Νόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διήλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν πανασίδεμε.

Μιχαία τὸ θεῖον καὶ σεπτὸν τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἱεσίσαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφύλαξον.

Θεοτοκίον.

Γούδα σὺ τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθένε πεποίησας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἁγίας σου γαστρὸς φανερώσασα. Ὁ Εἰρμός.

Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, Πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκ. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθένη χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Νῦν εὐφραίνεσθω οὐρανὸς, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαίρει, καὶ πρὸς παράδεισον μολεῖ πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ

σκέπουσα. διὸ καὶ ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα. νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἀρπάσασαι αὐτούς. ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ ἀνεβόων· χαῖρε θησαυρὲ τοῦ μάννα τῆς διαθήκης· χαῖρε Παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΔ΄, Τοῦ ἁγίου προφ. Μιχαίου.
Στχ. Ἐκ γῆς μὲν ἦρθην, εἰ δὲ καὶ πόλον φάσω,
Χάριν Μιχαίας εἰσομαί σοι τῷ ξύλῳ.

Μιχαίας δεκάτη ξύλῳ ἦρθη ἡδὲ τετάρτη.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἰωρὰμ, γεννηθεὶς ἐν Μοραθῇ, ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ, καὶ προσφῆτευσεν ἔτη πδ΄. πρόελαθε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη χς΄. καὶ πολλὰ ποιήσας Ἀχαάβ τῷ βασιλεῖ Ἰούδα, ὑπὸ Ἰωρὰμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναιρεῖται, κρεμασθεὶς, ὅτι ἤλεγχεν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς ἀσεβείαις αὐτοῦ καὶ τῶν πατέρων αὐτοῦ. καὶ θανὼν, ἐτάφη ἐν Μοραθῇ, ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ μόνος, σύνεγγυς τοῦ πολυανδρίου Ἐνακεὶμ, καὶ ἔστιν ὁ τάφος αὐτοῦ γινωσκόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

Στχ. Κνίσσις νηταῖς τὸν Θεὸν καθεδύνας,
Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἠδύνεις κνίσση, πάτερ.

Οὗτος γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς Κυπρίων ἀρμώμενος νήσου ἐν ᾗ κοσμικὴν πράξας ἀρχὴν, καὶ τὴν διοίκησιν αὐτῆς πιστευθεὶς, πάντας ἐξέπληξεν, εὐσεβεῖα καὶ ἀκριβεῖα περὶ τὰ πράγματα χρώμενος. εἰς δὲ τὴν ἱεραρχικὴν τάξιν μεταδὰς, καὶ Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν ἐπίσκοπος καταστάς, πρὸς τε τὰ ἄλλα δικαίως ἐπολιτεύσατο καὶ δόσις. καὶ δὴ θερμὸς τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως γέγονε ζηλωτῆς, ἐκκλησίας τε εἰς δοξαν Θεοῦ συνιστῶν, καὶ ναοὺς εἰδωλικούς καθαιρῶν ὧν ἕνα μὴ συγχωροῦντος τοῦ ἐν αὐτῷ δαίμονος κατακαῆναι, ἢ μηχαναῖς τισι καταβληθῆναι, ὃς ἐλέγετο τοῦ Διὸς, λαβὼν ὕδωρ ὁ ἅγιος καὶ εὐλογήσας, καὶ τοῖς στοιβάσθεισι ξύλοις ἐπιβράνας, ἀναφθῆναι καὶ κατακαῆναι πεποίηκε. συσχεθεὶς δὲ ἐπὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ εἰς πῦρ βλήθει, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἠνέγκατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εἰς τὸ παλάτιον ἀνακομιδὴ τοῦ τιμίου σταυροῦ,

Στχ. Δόγους ἀνάψας ἀντὶ φαιδρῶν λαμπάδων,
Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου.

Στχ. Οὐρσικίου τμηθεῖσαν, ὦ Θεοῦ Λόγε,

Πῶς τὴν κεφαλὴν ἀστεφάνωτον λίπης;

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως ἐκ πόλεως Σεβεντοῦ, τοῦ τῶν ἄνω Ἰλλυριῶν, στρατιώτης τὴν τάξιν, καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ Τριβούνου ἀξίαν ἤδη προκόψας. διαβάλλεται οὖν πρὸς τὸν βασιλέα Μαξιμιανόν, ὃς Ἀρισίδην τῷ ἐπάρχῳ τὸν ἅγιον ἐξετασθησόμενον δέδωκε παρ' οὗ βουεῦροις κατὰ τῶν κώτων καὶ τῶν πλευρῶν σφοδρῶς αἰκίζεται, εἶτα λίνοις ἐλαίῳ διαβρόχοις περιελισθεὶς τὰς χεῖρας, θείῳ καὶ ῥητίνῃ ἐπιπιυσθεὶς, ὑφίπτεται ἔνθα τοῦ ἁγίου δίκαια πάσχειν τὰς χεῖρας αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι τὸν τύραννον ἐν πολέμῳ ἀπολλύμενον κάκιστα διεσώσατο. ἐπεὶ παρά τινος Τερτυλιανοῦ ἐρέμφθη ὁ τύραννος, ὡς ἀγνώμων περὶ τὸν εὐεργέτην γενόμενος, ὕδωρ τε ἐπιχέαι κατὰ τῶν χειρῶν τοῦ ἁγίου, καὶ τὴν φλόγα σβέσαι προσέταξεν. Οὐλβιανὸς δὲ τις, οὕτω καλούμενος, Ἕλλην ὀργισθεὶς ἐπὶ τοῦτο σὺν ταραχῇ, ἀπὸ τοῦ Πραιτωρίου ἐξῆλθε, καὶ εἰς ἀγρὸν τινα ἀπελθὼν, καὶ ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς, σὺν ὀδύνη κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. ὁ δὲ ἅγιος Οὐρσίκιος δέχεται τὴν ἀπόφασιν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, Οὐάλεντος τοῦ διαβαλόντος αὐτόν, σπασαμένου τὸ ξίφος, καὶ τρίτον ἐνέγκαντος κατ' αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος ὁ στρατιώτης πυρὶ τελειοῦται.

Στχ. Φυγὼν παλαιᾶν, Λούκιε, ζύμην πλάνης,
Καυθεὶς, ἐπώφθης ἐνζυμον Θεῷ νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Συμεὼν ὁ Τραπεζούντιος, ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ἔτος αχγγ΄ ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στχ. Τῷ Συμεὼν ὑπῆρξε βαθμὶς ἀγχόνης,
Δι' ἧς ἀνήλθεν οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Ταῖς τῶν ὁσίων ἁγίων προσέβαις.

ᾠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνῃ ἀγνή, ζώωσασα τοὺς πάλαι, νενεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θεῖος τάφος, σοῦ τοῦ σώματος τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρεύματα, παναγία Θεοτόκε.

Ἦρθη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε ἀγνή, τυφλοὺς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμε καινὲ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἰκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτὴν σου κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Χρησιμώτατος ὄφθης, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων καὶ δραστικώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατούντων, ἐλέγχων ἔξ διδάσκων, καὶ βοῶν ἀξιάγαγε ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Α΄ παστράπτων ἀκτίσι, πολιτείας ἐνθέου καὶ καθαρότητος, προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐμφανίσεως. ἀναμέλπων μακάριε ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ισοουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος ἔξ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου. Πατὴρ τῆ εὐδοκίᾳ, πλαστοουργεῖται ὡς ἄνθρωπος ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔδῃ ἡ. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Εκ τῶν περάτων ἐλλόαντες οἱ περάτων, φωτοειδέστατοι στύλοι, πρὸς τὴν Σιών παρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεύσαι σε Ἄχραντε.

Ρήτορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα, ἰδέ ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημηταί σε τάγματα. ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι δέσποινα.

Α΄ γαλλιᾶσθῳ ἡ κτίσις αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, δικαιοσύνην βανάτωσαν, τῆς Παρθένου τιμᾶσαι, τὴν θείαν μετᾶστασιν.

Ι*δε ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τοὺς θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται ἵνα τεθῆ, εἰς βασιλεία θεία, ἡ μόνη πανάμωμος.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Α΄ παρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ Λόγος ἐπεφάνη λυτρούμενος τοὺς ἐξ Ἀδάμ, **Μιχαίας** ὡς προέφη τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, ἔξ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοερῆς μυσούμενος ἐβόας, θελητῆς ἐλέους ὁ δεσπότης ὡς εὐσπλαγγχος μετανοῶν, ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ ὑπερυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α΄ στραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθη, τοῦ Θεοῦ τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσοπτρον διαφανές, γενόμενος **Μιχαία** τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ισοχυρὰν παράκλησιν παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα κεκτημένοι, κρατοῦμεν ἀποστολικῶς, σεπτῆς ὁμολογίας τὸν Κύριον ὑμνεῖντες, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔο Εἰρμός.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν
» Δεηρᾷ, τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν
» Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολόγουν εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ἔδῃ ἡ. Κυρίως Θεοτόκον.

Ως πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐπουρανίων, τοὺς ὑμνητὰς τῆς φαιδρᾶς σε κοιμήσει, τῶν σῶν χαρίτων τῷ φέγγει, φαῖδρονον φώτισον.

Σκιρτήσατε καρδίαι πάντων εὐσεβοῦντων, ἐν τῇ κοιμήσει τῆς μόνης Θεόπαιδος, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι.

Η΄ γῆ πανηγυρίζει, ἄγγελοι σκιρτῶσιν. ἀγαλλιώνται δὲ πάντες οἱ δίκαιοι, ἐν τῇ κοιμήσει σου **Κόρη** ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥᾶνον ἐπὶ πάντας, τὰ ἀγαθὰ σου ἐλέη ἔξ σῶσον ἡμᾶς, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκυήσασα.

Ἔο αὐτός.

Νοὶ τῷ ἀκηράτῳ, καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμαρυγαῖς εὐσεβείας λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων αἰεὶ παρίστασαι.

Ε΄πέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου προφήτα,

προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλευς, καὶ ποταμοὺς μετανοίας ἀναπηγάζουσα.

Σωτήρα τὸν τῷ κόσμῳ παραγεγονότα, κατὰ τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος, τῆς ὑπὲρ νῶν εὐφροσύνης μάκαρ ἀπόλαυε.

Ως πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ἢ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον.

Ὁ Ἐἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σέ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένη Ἀγνή. σὺν ἁσωμάτων χορείαις σέ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προσφύρωσ ἐξελεύσεται, ἄρχων τε καὶ ἡγούμενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν αὐτῷ σὺ προέφης, Θεοῦ προφήτα Μιχαῖα, Βηθλεέμ ἐξορμώμενος. οὐ ἀληθῶς αἱ ἐξοδοί, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος, δι' οὗ ἐσώθημεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδομεν Θεοτόκε. σὺ δὲ ὡς μήτηρ ἄχραντε, πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου ἕξ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπερεύχου, τῶν πίστει σε ἀνυμνούντων.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. τῆς Θεοτόκου ζῆτει ὀπισθεν. Δόξα, καὶ νῦν ἦχος γ'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα.

Ἐπαγε ἔμπροσθεν εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς, καὶ εὐρήσεις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕ'.

Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκε.

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἰστώμεν στχ. δ' καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμοια.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι, μακαρίσωμεν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἀγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουδιμ καὶ πάντων τῶν ἀγγέλων τὸν θρόνον τοῦ βα-

σιλέως τὸν ἀτάλευτον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ ὑψιστος τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τοῦ Θεοῦ ἀγίασμα τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἃ προσήξαν σοὶ τότε Παρθένη; κύκλω τῆς σῆς κλίνης ἱσάμενοι, πάντες οἱ τοῦ Λόγου ἀπόστολοι, καὶ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες ἀπαίρει τοῦ βασιλέως τὸ παλάτιον ὑψοῦται, ἢ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἢ πύλη, εἰσέλθη ἐν πολλῇ χαρᾷ, τῷ κόσμῳ ἀπαύστως αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης, τὸ κάλλος κατανοεῖν τοῦ παντοκράτορος καὶ τούτῳ, οἷά περ μήτηρ συναγάλλεσθαι, ἀγγελικῶν σε ταγματῶν, δορυφορησάντων ἁγνή, καὶ ψυχῶν δικαίων μεθ' ὧν αἰτηται ἡμῖν, εἰρήνην ἕξ μέγα ἔλεος.

Δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα, καὶ νῦν. οἶον θέλεις ἐκ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμῳ νεύματι.

Στχ. Ἀναστῆθι Κύριε εἰς τὴν.

Νύμφη ἢ τοῦ Θεοῦ βασίλισσα Παρθένης, τῶν ἐκλεκτῶν ἢ δόξα, καύχημα τῶν Παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Ηθροισται ὁ χορὸς, μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁμοιον.

Δέσποινα ἀγαθῆ, τὰς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἄρον τὸν φιλόφυχον πλάστην, οἰκτειρήσαι τοὺς δούλους σου.

Ἰστέον ὅτι, ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ ἑορτὴ αὕτη, προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα.

Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,

Στιχολογοῦμεν τὸ Μακκρίος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν στχ. ἡ. καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμοια.

Ἦχος α΄.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. βοήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένον ταξίαρχον. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων Ἀγνή, τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, ἔζηθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι, Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ, τοῦ βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι κοίμησιν, Ἐξουσαίαι Θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουδίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. ἀγάλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις Ἀγγέλοις καὶ μέλπουσι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄. Ἰδιόμελον.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ Θεοφόροι ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἰρόμενοι.

Ἦχος πλ. α΄. Καταλαβόντες, τὸ πανάχραντον, καὶ ζωαρχικόν σου σκῆνος ἐξόχως ἠσπάζοντο. Ἦχος β΄. Λί δὲ ὑπέρταται τῶν οὐρανῶν δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκείῳ Δε-

σπότη παραγενόμεναι. Ἦχος πλ. β΄. Τὸ Θεοδόχον ἔγκραιφνέστατον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι. ὑπερκοσμίως δὲ προῶχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνώτεραις Ταξιαρχίαις ἰδοὺ ἡ παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν. Ἦχος γ΄. Ἄρατε πύλας, ἔταύτην ὑπερκοσμίως ὑπεδέξασθε, τὴν τῆς ἀενάου φωτὸς μητέραν. Ἦχος βαρῦς. Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν, ἡ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ΄. Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πᾶσαν ἔννοιαν. Ἦχος πλ. δ΄. Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρήσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σε. τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Ἦχος α΄. Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἰσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. κη. **Ε**ξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρεως 10. **Ε**κου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνευπνίασθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ πατρὸς σου, ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ· ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καλεῖσαι ἐπ' αὐτῆς, σε δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς· καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ Δίβρα, καὶ Βορρὰν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ διαφυλάττων σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἐὰν πορευθῆς. Καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα, ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη ὁ Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ἐ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. **Ε**ῖπαι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐβδ. 27. **Ε**πέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς. καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος κἀθήται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου. κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἴκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. θ'. **Η** σοφία ἀποδόμησεν ἐνυτῆ οἶκον, καὶ ὑβδ. 1. **Η** πῆρσε ἐξ ὀύλων ἐπτὰ. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς ὄματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον. καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν· ἀπέσειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς λήφεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μύλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. Ἐλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Αἰδοῦ σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται. Γνώριζε δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλή ἁγίων σύνεσις. τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτω γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήση χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Διτὴν ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, ἕ τῆς κατὰ σάρκα μητρὸς αὐτοῦ, τὴν κοίμησιν ἐποπτεῦσαι, τελευταῖον εὔσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον, ἵνα μὴ μόνον, τὴν ἐπὶ γῆς τοῦ Σωτήρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ

(Αὐγουστος.)

τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διόπερ πάντοθεν, θεία δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπειπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἦν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, ἕ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, ἕ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τῷ Υἱῷ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχῆν, ἕ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Η πανάμωμος ὠμψη, καὶ μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς· ἡ Θεῷ προοριθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ κατοίκησιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἄχραντον ψυχῆν, τῷ ποιητῇ ἕ Θεῷ παρατίθεται· ἦν ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται· καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἡ ὄντως μήτηρ τῆς ζωῆς, ἡ λαμπὰς τοῦ ἀπρασίτου φωτός, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σепτήν μετάστασιν τῆς Θεομήτορος εὐφημήσωμεν. ἐν χερσὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχῆν τὴν ἁμωμον ἐναπέθετο. ὅθεν τῇ ἁγία κοίμησιν αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη· ἦν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν ἀσωμάτων καὶ τῶν ἀποστόλων, ἐορτάζει φαιδρῶς.

Ἀδξα, ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορείαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν, ἄσμασι τὴν ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς κίβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφα-

πλοῖ τοὺς κόλπους δεχόμενος, τὴν τεξαμένην τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδίδουσα, τὴν εὐλογίαν, στολίζεται καὶ εὐπρέπειαν· ἄγγελοι χοροστατοῦσι σὺν ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μεθισταμένην, τὴν τεκοῦσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι, συγγενοῦς οἰκειότητος. μὴ ἐπιλάβῃ Δέσποινα, τῶν πικρῶς ἐορταζόντων τὴν παναγίαν σου κοίμησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Α΄σατε λαοὶ, τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄσατε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος, ἄνευ σπορᾶς παρατίθησιν ὧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένην εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστχ. στχρ. ἰδιόμειλα, ἦχος δ΄.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες ἔλεγοντες· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί· μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν. αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χερσὶ, τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε.

Τὴν πάνσεπτόν σου κοίμησιν, παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητῆ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. αὐτὸν ἰκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεόν, τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Δαβιτικὴν ὠδὴν σήμερον λαοὶ, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. ἀπενεχθήσονται φησὶ, τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς· ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἡ γὰρ ἐκ

σπέρματος Δαβίδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότη, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· ἦν ὡς μητέρα Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν καὶ λέγομεν· σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογοῦντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, ἔλτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ΄.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰακωβὸς ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος δὲ ἡ τιμιωτάτη κορυφαία, τῶν θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεῖος, τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις ὑμολογοῦντες, τὸ θεῖον καὶ ἐξάϊσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἰκονομίας μυστήριον, ἔλτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὕπερθεν δὲ αἱ πανάγια, καὶ πρεσβύταται τῶν ἀγγέλων δυνάμεις, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῦται ἀλλήλαις ἔλεγον· ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, ἔλτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. ὑποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς ποιητὴν. δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἅγιον σῶμα, τὸ χωρήσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. διόπερ ἔλτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. τὴν μνήμην σου ἐορταζόντες, ἔκβοῶμέν σοι πανύμνητε. χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, ἔλτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάριον ἦχος α΄.

Εν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχισσα τῆς ζωῆς ἔλτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. σαῖς λυτρωμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ τέλος· καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οτι ἐξέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχισσα τῆς ζωῆς ἔλτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. σαῖς λυτρωμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν. τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε πανύμνητε.

μνητε. οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες ἦν πίστει εορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν πολυέλεον, καθ. ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε. πῶς γὰρ ἡ ἀπειρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύσα; πῶς δὲ ἡ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· χαίρε ἡ κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολ.

Εἰς τὴν ἀ. στιχολ. καθ. ἦχος δ'. Κατεπλάγη.

Αναβόησον Δαβὶδ, τίς ἡ παροῦσα εορτή; ἦν ἀνύμνησαι ποτέ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ παρθένον. μετέστησεν αὐτήν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σπορᾶς γεννηθείς. καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι χαίρε, ἡ μεταστᾶσα, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκειμένου, ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στιχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Πᾶτα πνοή. Μετὰ δὲ τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ πεντηκοστήσιον γνο. ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Οτε ἡ μετάστασις, τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ἠῤῥεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλούντες τὴν κλίνην τρόμω ἐώρων σε. καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θαύμει συνείχοντο. ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ παρθένε, ὄρω σε τρανῶς ἡπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι ἐν ἡ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπολαυσις, ἀλλ' ὦ ἀχραντε, ἰκέτευσ ἐκτενῶς

τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν, τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.

Εἶτα οἱ Κανόνες. ὁ ἀ. μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. εἰς ε'. ὕστερον δὲ πάλιν τοὺς Εἰρημούς.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πανηγυρίζετωσαν οἱ θεόφρονες.

Ὡδὴ ἀ. ἦχος ἀ. Ὁ Εἰσιός.

Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερά καὶ » εὐκλεῆς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συν- » ηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, » ἐξαρχούσης Μαρίας, μετὰ χορῶν καὶ τιμ- » πάνων τῷ σῶ, ἀδοντας μονογενεῖ, ἐνδόξως » ὅτι δεδόξασται.

Αμφεπονεῖτο αὐλῶν τάξεις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τόθειον σῶμά σου. ἀφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρθην. μεθ' ὧν ἀχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἦρω, κατὰ τῆς φύσεως ἀγνή Θεὸν κηύσασα. ὁμως μιμουμένη δὲ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις τοῖς τῆς φύσεως νόμοις. διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη δαιωνίζουσα.

Ἔτερος Κανὼν. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδὴ ἀ. ἦχος δ'. Ὁ Εἰσιός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται » πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασι- » λίδι μητρὶ. καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πα- » νηγυρίζων. καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν » κοίμησιν.

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαρίας τῇ προφήτιδι, ὠδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάσατε. ἡ Παρθένος γὰρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς ληξίν οὐράνιον διαβιδάζεται.

Αξίως ὡς ἐμφυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια πάντα γνε θεῖα σκηνώματα καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Η δημιουργική, ἔσυνεκτικὴ τῶν ἀπάντων
» Θεοῦ σοφία ἔδύναμις, ἀκλινὴ ἀκράδαν-
» τον, τὴν ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ. μόνος
» γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Γυναϊκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερφυῶς καὶ μη-
τέρα, Θεοῦ εἰδότες πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ
Ἀπόστολοι, πεφρικυΐαις ἤπτοντο χερσὶ, δόξῃ
ἀπαστράπτυσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Υπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐ-
θάδους, τομὴν ἢ δίκην ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ
φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμφύχῳ κιθῶτῳ,
δόξῃ τῆς θεότητος. ἐν ἧ ὁ Λόγος σὰρξ ἐ-
χρημάτισεν.

Εἰρμός ἄλλος.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαν-
» τας, πνευματικὸν στερέωσον, ἔν τῇ θείᾳ
» μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Θνητῆς ἐξ ὁσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει
κατάλληλον ἀγνή, τὴν ἐξοδὸν διήνυσας. τε-
κοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζῶν, πρὸς τὴν ζῶν
μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους
ἀγγέλων δ' ἢ πληθὺς, πρὸς τὴν Σιών ἠπεί-
γοντο, παντοδυναμῷ νεύματι, ἀξιοχρέως δέ-
σποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσαντες.

Ἡ ὑπάκοή ἡχος πλ. ἀ.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, Θεοτόκε
Παρθένε. ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς
ὁ Θεὸς ἡμῶν, χωρηθῆναι εὐδόκησε. μακά-
ριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, προσασίαν σε ἔχοντες.
ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡ-
μῶν, καὶ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας, ταῖς
σα, ἰκεσίαις κρατύνονται. διὸ ἀνυμνοῦντες
βοῶμέν σοι· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ρήσεις προφητῶν καὶ αἰνίγματα, τὴν σάρ-

» κωσιν ὑπέφηναν, τὴν ἐκ Παρθένου σου
» Χριστέ, φέγγος ἀστραπῆς σου, εἰς φῶς
» ἔθνων ἐξελεύσεται. καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσσος,
» ἐν ἀγαλλιάσει τῇ δυνάμει σου δόξα φι-
» λάνθρωπε.

Γδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε. τὸ ὄρος γὰρ τὸ
ἅγιον, καὶ ἐμφανέστατον Θεοῦ, τῶν ἐπου-
ρανίων βουνῶν, ἐφ' ὑπερθεν αἵρεται, οὐρανὸς
ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ἀφθάρτῳ χθονὶ
οἰκίζόμενος.

Ζωῆς τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ θάνατός
σου γέγονε, διαβατήριον ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπι-
κῆρου, πρὸς θείαν ὄντως καὶ ἄρρευστον, με-
θιστῶν σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν Υἱὸν
καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Επήρθησαν πύλαι οὐράνιαι, καὶ ἄγγελοι
ἀνύμνηταν. καὶ ὑπεδέξατο Χριστὸς, τὸ τῆς
παρθενίας αὐτοῦ, μητρῶον κειμήλιον. Χε-
ρουδίμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει, Σεραφίμ
δὲ δασάζει σε χαίροντα.

Εἰρμός ἄλλος.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου,
» ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύ-
» γαζεῖ δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν οὐρανὸν, τοῦ
παυδασιλέως τὸν ἐμφυχον, τοὺς κενεῶνας,
ὑπερχόμενον τῆς γῆς ὡς θαυμαστά τὰ ἔρ-
γα σου· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ μεταστάσει σου μητρὸς Θεοῦ, τὸ
εὐρυχωρότατον σῶμά σου, καὶ θεοδόχον, τῶν
ἀγγέλων στρατιαὶ, ἱερωτάταις πτέρυξι, φόβῳ
καὶ χαρᾷ συνεκάλυπτον.

Εἰ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης υἱός, δι' ὃν οὐ-
ρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκουσίως
ὡς θνητὸς, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἢ ἀ-
πειρογάμως κυήσασα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸ θεῖον καὶ ἀόρατον κάλλος, τῶν ἀρετῶν
 σου Χριστέ διηγήσομαι· ἐξ αἰδίου γὰρ
 δόξης συναΐδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμπας
 ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, τοῖς
 ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεὶς ἀνέτειλας
 ἥλιος.

Ὡς ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν ἀποστόλων ὁ
 δῆμος ὀχοῦμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ περάτων
 λειτουργῆσαι σε, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ ἠηροί-
 ζετο· ἀφ' ἧς ὁ ὕψιστος Θεὸς, τοῖς ἐν σκότει
 καὶ σκιᾷ, δικαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος,

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν θεολόγων
 ἀνδρῶν εὐηχέστερον, τῇ Θεοτόκῃ
 ἐβόων τὸν ἐξόδιον, ἐνηχοῦμεναι ὕμνον τῷ
 Πνεύματι· χαίροις ἀκήρατε πηγῇ, τῆς τοῦ
 Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Εἰρμός ἄλλος.

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ κοιμῆ-
 σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, γῆθεν
 μετέστης, πρὸς οὐρανίους μονὰς, καὶ πρὸς
 ἀτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε,
 σωτηρίαν βραβεύουσα.

Κροτεῖτῳσαν σάλπιγγες, τῶν θεολόγων
 σήμερον· γλῶσσα δὲ πολύφθογγος ἀνθρώπων,
 νῦν εὐφημεῖτω, περιηχεῖτω ἀῆρ, ἀπείρω
 λαμπόμενος φωτί· ἄγγελοι ὕμνεῖτῳσαν, τῆς
 Παρθένου τὴν κοίμησιν.

Τὸ σκεῦος διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕ-
 μνοις σου, ὅλος ἐξιστάμενος Παρθένε, ἐκδημος
 ὅλος, ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος ἔ-
 ῶν, ὄντως ἔδεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε.
 ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

Αλιον παντογενές, κητῶν ἐντόσθιον πῦρ,
 τῆς τριημέρου ταφῆς σου, τί προεικόνισμα,
 οὐ Ἰωάννης ὑποφήτης ἀναδέδεικται. σεσω-
 μένος γὰρ ὡς καὶ προὑπέπωτο, ἀσίνης

ἐβόα· θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, ἀναξ ὁ πάντων
 Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν παρθένον ὡσπερ ἐ-
 φύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρη-
 σεν, ἀδιάφθορον καὶ συνεδόξατε θεία μετα-
 ράσει, γέρα σοι ὡσπερ υἱὸς μητρὶ χαριζόμενος.

Ὅντως σε ὡς φαινήν λυχνίαν, αὐλοῦ πυ-
 ρὸς, θυμιατήριον θείου χρύσειον ἄνθρακος, ἐν
 τοῖς ἁγίων ἁγίοις κατεσκήνωσε, σάμνον ῥά-
 βδον τε πλάκα θεόγραφον, κιβωτὸν ἁγίαν,
 τράπεζαν ἄρτου ζωῆς, Παρθένε ὁ τόκος σου.
 Εἰρμός ἄλλος.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες
 ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δευτε-
 ρὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τε-
 γθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Εκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς
 παρθενίας μὴ λύσασα. πῶς οὖν τὸ ἀχραντον,
 ζωαρχικόν τε σου σκήνωμα, τῆς τοῦ θανάτου
 πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου
 τετύχηκας. διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν ζωὴν
 μεταβέβηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν
 ἐνυπόστατον. Κονιάκ. ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, ἔ-
 προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ
 νέκρωσις ἐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς μητέρα,
 πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκῆ-
 σας ἀειπάρθενον. Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ
 γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ,
 τὴν ἀχραντον μητέρα σου. ἐν πύργῳ ῥησι-
 των ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοίων
 ὀχύρωσόν με. σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων
 πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν· σὺ οὖν μοι διά-
 ρηται γλώττης προφορὰν, καὶ λογισμὸν ἀκα-

ταίσχυντον. πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τὸ αὐτὸ Μηνί ΙΕ΄. Ἡ σεβασμία μετάστασις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στχ. Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειρα κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.

Ζῆ αἰεὶ Θεομήτορ, κὰν δεκάτη θάνε πέμπτη.
Οτε πρὸς ἑαυτὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν προσλαβεῖν εὐδόκησε τὴν ἰδίαν μητέρα, τότε πρὸ τριῶν ἡμερῶν δι' ἀγγέλου αὐτῇ τὴν ἀπὸ γῆς μετάστασιν γνωρίζων, καιρὸς φησι τὴν ἐμὴν προσλαβέσθαι μητέρα πρὸς ἑμαυτόν. Μηδὲν οὖν ἐπὶ τούτῳ θορυβήθη, ἀλλὰ μετ' εὐφροσύνης δέξει τὸν λόγον· καὶ γὰρ πρὸς ἀθάνατον ἔρχη ζωὴν· τοῦτο ἡ Θεοτόκος μαλοῦσα ἐχάρη χαρὰν μεγάλην. Καὶ δὴ τῷ πόθῳ τῆς πρὸς τὸν Υἱὸν μεταστάσεως, ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν ἀνεισι προσευξάμενη μετὰ σπουδῆς, (εἰώθει γὰρ συνεχῶς ἐν αὐτῷ ἀνιούσα προσεύχεσθαι.) ἐφ' ᾧ καὶ τι παράδοξον τνηκαῦτα συμβαίνει γενέσθαι. Κλίνουσι γὰρ ἐξ ἑαυτῶν τὰ παρὰ τὸ ὄρος φυτὰ· καὶ ὡσπερ ἔμφυχα δούλα τὸ προσήκον σέβας τῇ δεσποίνῃ ἀποπληροῦσι. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ὑποστρέφει πρὸς τὴν οἰκίαν, καὶ εὐθέως ἐσεισθη ἅπασα. Αὐτῇ δὲ πολλὰ φῶτα ποιησαμένη, καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, συγκαλεῖ τοὺς αὐτῆς συγγενεῖς τε καὶ γείτονας, σαροῖ πᾶσαν τὴν οἰκίαν, ἐτοιμάζει τὴν κλίνην, καὶ πάντα τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια. Δῆλα ποιεῖ τὰ παρὰ τοῦ ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν λαληθέντα, περὶ τῆς εἰς οὐρανοῦς αὐτῆς μεταστάσεως· καὶ εἰς πίστιν τῶν λεγομένων, τὸ δοθὲν αὐτῇ βραβεῖον ὑποδεικνύει. Τὸ δὲ ἦν, φοῖνικος κλάδος. Αἱ δὲ μετακληθεῖσαι γυναῖκες, τούτων ἀκούσασαι, θρήνοις ἑαυτὰς σὺν δάκρυσιν ἔλουον, καὶ μετ' οἰμωγῆς ὀλοφύροντο. Ὅμως τοῦ κόπτεσθαι παυσάμεναι, μὴ ἀποφανισθῆναι αὐτὰς ἰκέτευον. Ἡ δὲ πανάμωμος οὐ μόνον αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ πάντα τὸν κόσμον, μεταστάσα, περισκέπειν καὶ ἐφορᾶν διεδεβαιοῦτο· καὶ τὸ πολὺ τῆς λύπης ἀφηρεῖτο τοῖς παραμυθητικαῖς ῥήμασιν, οἷς πρὸς τοὺς περιεστῶτας ἐλάλει. Εἶτα περὶ τῶν αὐτῆς δύο χειτῶνων διατάττει· ὥστε τὰς δύο πενιχρὰς χήρας ἀνὰ γιτῶνα λαβεῖν· αἵτινες συνεισ αὐτῇ ἦσαν καὶ γνώριμοι, καὶ πρὸς διατροφήν παρ' αὐτῆς ἐκομίζοντο. Ταῦτα οὕτω διεξέουσης αὐτῆς καὶ διαταπτούσης, γίνεται ἀφ' ἑνὸς βροντῆς βιαίας ἤχος, καὶ πλείστων ἐπιστάσια νεφελῶν ἀπὸ τῶν τοῦ κόσμου περάτων τοὺς Χριστοῦ μαθητὰς ἄρπασαμένων καὶ ἀθρόον τῇ οἰκίᾳ τῆς Θεομήτορος φερομένων, ἐν

οἷς ἦσαν καὶ οἱ θεόσοφοι ἱεράρχαι, Διονύσιος ὁ Ἀρσενπαγίτης, Ἰερὸθεὸς τε ὁμοῦ καὶ Τιμόθεος· οἱ, ἐπεὶ ἔμαθον τὴν αἰτίαν τῆς αὐτῶν ἀθρόας παρουσίας, τοιαῦτα πρὸς αὐτὴν διεξίασι λέγοντες· Σὲ, Δέσποινα, μένουσαν ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς αὐτὸν τὸν Δεσπότην ἡμῶν καὶ διδάσκαλον βλέποντες, παρεμυθούμεθα, νῦν δὲ πῶς οἴσομεν τὸ πάθος; Ἐπεὶ δὲ τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου βουλῇ μεθίστασαι πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, χαίρομεν τοῖς ἐπὶ σοὶ οἰκονομουμένοις. Ταῦτα λέγοντες, τοῖς δάκρυσιν ἑαυτοὺς ἔβρεχον. Ἡ δὲ πρὸς αὐτούς· μὴ, φίλοι καὶ μαθηταὶ τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ καὶ Θεοῦ, μὴ πένθος ἐργάσησθε τὴν ἐμὴν χαρὰν· ἀλλὰ τὸ ἐμὸν σῶμα, καθὼς ἐγὼ σχηματίσω τῇ κλίνῃ, κηδεύσατε. Τούτων οὕτω πληρωθέντων, φθάνει καὶ Παῦλος ὁ θεσπέσιος, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, ὃς καὶ πεσὼν πρὸς τοὺς πόδας τῆς Θεομήτορος, προσεκύνησε· καὶ ἀνοίξας αὐτοῦ τὸ στόμα, διὰ πολλῶν ἐγκωμιάζει αὐτὴν· Χαῖρε, λέγων, μήτηρ τῆς ζωῆς, καὶ τοῦ ἐμοῦ κηρύγματος ἡ ὑπόθεσις, εἰ γὰρ καὶ τὸν Χριστὸν μὴ θεάματι σαρκί, ἀλλὰ σὲ βλέπων, ἐκείνον ἐδόκουν θεωρεῖν. Εἶτα συντάσσεται πᾶσιν ἡ Παρθένος, ἀναπίπτει ἐπὶ τῆς κλίνης, σχηματίζει τὸ πανάχραντον αὐτῆς, ὡς ἠδουλήθη σῶμα, ὑπὲρ συστάσεως κόσμου καὶ εἰρηνικῆς διαγωγῆς δεήσεις ποιεῖται, εὐλογίας τῆς δι' αὐτῆς πληροῖ καὶ αὐτούς· καὶ οὕτως εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πνεῦμα ἀφίησι.

Καὶ αὐτίκα τυφλοῖς τὰ ὄμματα ἐφωτίζοντο· κωφοῖς αἱ ἀκοαὶ διηνοῖγοντο· χωλοῖς αἱ τῶν ποδῶν βίασις ὑπεστηρίζοντο· καὶ πᾶν ὀτιοῦν πάθος καὶ νοσημάτων γένος εὐχερῶς διελύετο. Ἐπὶ τούτοις ἀρχεται τῶν ἐξοδίων ὕμνων ὁ Πέτρος· αἴρουσιν οἱ λοιποὶ τῶν ἀποστόλων, οἱ μὲν τὸ κλινίδιον, οἱ δὲ προάγουσι μετὰ λαμπάδων καὶ ὕμνωδιῶν τὸ θεοδόχον σῶμα, πρὸς τὸ μνήμα προπέμποντες. Τότε δὴ τότε καὶ ἀγγελοὶ ὕμνουσιν ἠκούοντο, καὶ φωναὶ τῶν ὑπερκοσμίων τάξεων τὸν ἀέρα ἐπλήρουσιν· ἐφ' οἷς οἱ τῶν Ἰουδαίων ἀρχόντες τινὰς τοῦ ὄχλου ἀνερθεῖσαντες, πειθουσι πειράσαι τὴν κλίνην περιτρέψαι εἰς γῆν, ἐφ' ἣν τὸ ζωαρχικὸν ἐτέθη σῶμα, καὶ τοῦτο καταβαλεῖν. Ἄλλ' ἤδη τοὺς τολμητὰς ἡ δίκη φθάσασα, ὀμμάτων τυφλώσει πάντας κολάζει· ἕνα δὲ αὐτῶν καὶ χειρῶν ἀποστεροῖ ἀμφοτέρων, μανικώτερον ὀρμήσαντα, καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου σκίμποδος ἐναψάμενον· ὃς καὶ παρὰ τὴν κλίνην τὰς ἀθάδεις χεῖρας κοπέσας τῷ ξίφει τῆς δίκης, καὶ ἀπληρωμένους ἀφείς, ἔμεινεν ἐλσεινὸν θέαμα, ἕως οὗ πιστεύσας ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ θεραπείας τυγῶν, ἀπεκατέστη ὡς τὸ πρότερον ὑγιᾶς· οὕτως καὶ τοῖς τυφλωθεῖσι σωτῆρ γενέσθαι σπουδάζων, λαβὼν ἀπὸ τοῦ θαλλοῦ τοῦ φοίνικος, τοῦ παρὰ τοῦ

ἀγγέλου δοθέντος, μέρος τι, καὶ ἐπιθείς τοῖς παθοῦσιν, εὐθέως ἰάτο τοὺς πιστεύοντας. Οἱ δὲ ἀπόστολοι καταλαβόντες τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, κατέθηκαν ἐν τῷ μνήματι τὸ ζωαρχικὸν σῶμα, καὶ τρεῖς ἡμέρας προσμένουσιν ἐν αὐτῷ, τῶν γινομένων ἀπαύτως ἀγγελικῶν φωνῶν ἐπακούοντες. Ἐπεὶ δὲ κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν εἰς τῶν ἀποστόλων ἀπολειφθεὶς τῆς κηδείας τοῦ ζωαρχικοῦ σώματος, τῇ τρίτῃ παραγεγονώς ἡμέρᾳ, ἠθύμει σφόδρα καὶ συνείχετο διὰ τὸ, μὴ τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸν ἀξιώθηναι, ὧν ἠξιώθησαν πάντες οἱ συναπόστολοι. ὡς δὲ κοινῇ ψήφῳ, ἔνεκα τοῦ ἀπολειφθέντος ἀποστόλου, τὸν τάφον ἠνοιξαν, αὐτῷ δόξαν πᾶσιν αὐτοῖς, εἰς τὸ προσκυνῆσαι καὶ αὐτὸν τὸ πανάγιον καὶ πανάμωμον ἐκεῖνο σκῆνος, ἰδόντες ἐξέστησαν εὖρον γὰρ αὐτὸν κενὸν τοῦ ἀγίου σώματος, μόνην δὲ τὴν σινδόνα φέροντα, παραμύθιον μείνασαν τοῖς λυπεῖσθαι μέλλουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς, καὶ τῆς μεταθέσεως ἀψευδὲς μαρτύριον. καὶ γὰρ μέχρι τοῦ νῦν ὁ ἐν πέτρᾳ διαγλυφεὶς τάφος οὕτως ὁράται καὶ προσκυνεῖται, σώματος μένων κενός, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. ἧς ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῆς περὶ ἡμᾶς μεγίστης καὶ ἀνυπερβλήτου φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ, ἣν ἐνεδείξατο ἀποστρέψαι μετ' αἰσχύνης τοὺς ἀθέους Ἀγαρηνοὺς μεσιτεῖα τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στχ. Ὑπέρμαχος σὺ τῶν πολιτῶν ὠράθης,

Θραύουσα ἐχθροὺς, Ἀγαρηνοὺς ἀθέους.

Ἐν ἀρχῇ γὰρ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου τοῦ καὶ Κώνωνος, ἀνήλθε πλήθος Σαρακηνῶν διὰ πλοίων, τὸν ἀριθμὸν χιλίων ἐννεακοσίων, κατὰ τῆς μεγίστης ταύτης Κωνσταντινουπόλεως, πολιορκῆσαι αὐτήν. καὶ δὴ τοῦ βασιλέως προθεμένου δοῦναι αὐτοῖς πάντα, αὐτοὶ καὶ φύλακας τῇ πόλει ἐγκαταστήσαι ἀπήτουν. ἔθεν εἰς ἀπορίαν τῶν πραγμάτων ὄντων, τῇ Θεοτόκῳ προσέπιπτον, ἱκετεύοντες ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς, καὶ διασῶσαι αὐτήν κινδυνεύουσαν. ἀκούει τούτων ἡ Θεομήτωρ, καὶ πρῶτον μὲν τὸν ὑψηλῷ ὀνόματι, Σοφίαν τὴν τοῦ Θεοῦ μεγάλην ἐκκλησίαν καλέσαντα, καὶ τὴν πόλιν Κωνσταντίαν, Ἀγαρηνὸν εἰς βόθρον σὺν τῷ ἵππῳ κατακρημνίσασα, τῷ θανάτῳ παρέπεμψεν. ἔπειτα δὲ τὸν ἐφ' ὑψηλοῦ ἀνελθόντα κηρύξαι τὴν μιὰν αὐτῶν προσευχὴν τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκε, κατακρημνισθέντα ἐκεῖθεν. καὶ τοῖς Βουλγάροις δὲ συμβαλέσθαι ὠκονόμησε, καὶ δισμυριοὺς Σαρακηνοὺς κατασφαγῆ-

ναι. καὶ τὰ πλοῖα αὐτῶν ἄλλα ἀλλαχόσε διασκεδάσασα, ἀφανισμῷ τελείῳ παρέδωκε, καὶ εἰς τσαούτην ἀνάγκην λιμοῦ περιέστησεν, ὡς σαρκῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ἐρπετῶν, καὶ μυιῶν, καὶ τῆς ἰδίας κόπρου μεταλαβεῖν. Σουλιμᾶν δὲ τὸν πρῶτον αὐτῶν καὶ αἰδισθῆναι τὴν ἄχραντον εἰκόνα αὐτῆς πεποίηκε, καὶ πεζὸν ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν παρεσκεύασε, καὶ τῆς προπετείας καὶ αὐθαδείας ἑαυτοῦ καταγνῶναι. διὰ λιμοῦ γάρ, καὶ λοιμοῦ, καὶ ναυαγίων πλήθη πολλὰ τῶν μιαρῶν Ἀγαρηνῶν καταπεσεῖν ποιήσασα, τὴν ἑαυτῆς πόλιν κραταίῃ παλάμῃ διεσώσατο.

Ἐδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἰταμῷ θυμῷ τε καὶ πυρὶ, θεῖος ἔρως ἀντι-
 » ταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε. τῷ θυμῷ
 » δὲ ἐγέλα, θεοπνεύσῳ λογικῇ, τῇ τῶν ὀσίων
 » τριφθόγγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος, μουσι-
 » κοῖς ὄργανοις ἐν μέσῳ φλογός. ὁ δεδοξα-
 » σμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐ-
 » λογητὸς εἶ.

Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμ-
 μένας τῷ θεῷ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν.
 ἀλλ' ὁ τούτῃ Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῆ,
 τοῖς οὐρανίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσωκί-
 σατο. σὺν αὐτῇ σκιρτῶντες βοῶμεν Χριστῷ
 ὁ δεδοξασμένος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν κυμβάλοις χεῖλεσιν ἀγνοῖς, μουσικῇ τε
 καρδίας φόρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψη-
 λῆς διανοίας, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς, ἐν
 τῇ εὐσήμῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς μεταστάσεως,
 πρακτικαῖς κροτῆντες χερσίν. ὁ δεδοξασμένος,
 τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεόφρων ἠβροῖσται λαός, τῆς γὰρ δόξης
 Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, ἐκ Σιών μεθίσταται, πρὸς
 οὐράνιον δόμον. ἐνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόν-
 των, φωνὴ ἀφράστου ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν
 εὐφροσύνῃ βοᾷ τῷ Χριστῷ. ὁ δεδοξασμένος,
 τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰρμός ἄλλος.

Ὁκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες.

» παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
 » ἀνδρείως πατήσαντες ἔχαιρον ψάλλοντες·
 » ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ
 » Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεανίσκοι καὶ Παρθένοι τῆς Παρθένου τε,
 καὶ Θεομήτορος, τὴν μνήμην σέβοντες· πρε-
 σβύται καὶ ἄρχοντες, ἔ βασιλεῖς σὺν κριταῖς,
 μελωδῆσατε· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σαλπιάτωσαν τῇ σάλπιγγι τῷ Πνεύματος,
 ὄρη οὐράνια, ἀγαλλιόσθωσαν νῦν, βουνοὶ ἔ
 σκιρτάτωσαν θεῖοι ἀπόστολοι. ἡ βασίλισσα,
 πρὸς τὸν Υἱὸν μεδίσταται, βασιλεύουσα σὺν
 αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η πανίερος μετάστασις τῆς θείας σου, καὶ
 ἀκηράτου Μητρὸς, τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἄνω
 Δυνάμεων, ἠθροῖσε τάγματα, συνευφραίνε-
 σθαι, τοῖς ἐπὶ γῆς σου μέλπουσιν· ὁ Θεὸς
 εὐλογητὸς εἶ.

^{ᾠδὴ ἡ. ὁ Εἰρμός.}

Φλόγα ὀρσίζουσαν ὀσίους, δυσσεβεῖς δὲ
 » καταφλέγουσαν, ἄγγελος Θεῷ ὁ πανοθενής,
 » ἔδειξε παιοὶ, ζωαρχικὴν δὲ πηγὴν εἰργά-
 » σατο τὴν Θεοτόκον, φθορὰν θανάτου, ἔ ζωὴν
 » βλυστάνουσιν τοῖς μέλπουσι· τὸν δημιουργὸν
 » μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπε-
 » ρυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρήμασιν εἶχοντο τῆς θείας, κιβωτοῦ τοῦ
 ἁγιάσματος, πάσα ἡ πληθὺς τῶν θεολόγων,
 ἐν τῇ Σιών, ποῦ νῦν ἀπαίρεις σκινηὴ κραυ-
 γάζοντες, Θεοῦ τοῦ ζῶντος; μὴ διαλίπης
 ἐποπτεύουσα, τοὺς πίστει μέλποντας· τὸν δη-
 μιουργὸν μόνον ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι,
 καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οπως ὑψώσασα τὰς χεῖρας, ἐκδημοῦσα ἡ
 πανάμωμος, χεῖρας τὰς Θεὸν ἠγκαλισμένας,
 σεματικῶς ἐν παρρησίᾳ, ὡς μήτηρ ἔφησε

πρὸς τὸν τεχθέντα. οὐς μοι ἐκθήσω, εἰς αἰῶ-
 νας φύλαττε βοῶντάς σοι· τὸν δημιουργὸν μόνον
 ὑμνοῦμεν, οἱ λελυτρωμένοι, καὶ ὑπερυ-
 ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

^{Εἰρμός ἄλλος.}

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
 » Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος.
 » νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἀπα-
 » σαν ἀγείρει ψάλλωσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
 » τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
 » αἰῶνας.

Τὴν μνήμην σε ἄχραντε Παρθένε Ἄρχαί-
 τε καὶ Ἐξουσίαι σὺν [Δυνάμεσιν, Ἄγγελοι
 Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι Κυριότητες, τὰ Χερου-
 βίμ δόξαζουσι, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. ἀν-
 θρώπων δὲ τὸ γένος ὑμνοῦμεν, ἔ ὑπερυψοῦ-
 μεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ξένως οἰκήσας Θεοτόκε, ἐν τῇ ἀχράντι
 νηδύϊ σου σαρκούμενος, οὗτος τὸ πανίερον,
 πνευμά σου δεξάμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσεν,
 ὡς ἀφειλέτης Υἱός· διό σε τὴν Παρθένον ὑ-
 μνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν.

Ω τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων, τῆς ἀει-
 παρθένου τε καὶ Θεομήτορος! τάφον γὰρ
 οἰκήσασα, ἔδειξε παράδεισον· ὧ παρεστῶτες
 σήμερον, χαίροντες ψάλλομεν· τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

<sup>ᾠδὴ θ. Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν
 μόνην Θεοτόκον.</sup>

^{Ο Εἰρμός.}

Νενίκηνται, τῆς φύσεως αἱ ὄροι, ἐν σοὶ Παρ-
 » θένε ἄχραντε, παρθενεύει γὰρ τόκος, καὶ
 » ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος· ἡ μετὰ
 » τόκον Παρθένος, καὶ μετὰ θάνατον ζῶσα,
 » σώξεις ἀεὶ, Θεοτόκε τοὺς σέ μεγαλύνοντας.

Εξίσταντο, ἀγγέλων αἱ δυνάμεις, ἐν τῇ
 Σιών σκοπούμεναι, τὸν οἰκεῖον δεσπότην,

γυναικείαν ψυχὴν χειριζόμενον* τῇ γὰρ ἀ-
χράντως τεκίση, υἱοπρεπῶς προσεφώνει· δεῦ-
ρο σεμνή, τῷ Υἱῷ ἔ Θεῷ συνδοξάσθητι.

Συνέστειλε, χορὸς τῶν ἀποστόλων, τὸ Θεο-
δόχον σῶμά σου, μετὰ δέους ὀρώντες, καὶ
φωνῇ λιγυρᾷ προσφθεγγόμενοι· εἰς οὐρανίους
θαλάμους, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκφοιτῶσα, σώζοις
αἰεὶ, Θεοτόκε τὴν κληρονομίαν σου.

* Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς Παρθένου, ὀρώντες ἐξ-
επλήττοντο, πῶς ἡ Παρθένος ἀπαίρει ἀπὸ τῆς
γῆς εἰς τὰ ἄνω.

Εἰρμὸς ἄλλος.

Απας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
* λαμπαδοχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν
* νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν μετὰ-
* στασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· χαί-
* ροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀει-
* πάρθενε.

Δεῦτε ἐν Σιών, τῷ θείῳ καὶ πίονι, ὄρει
τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ἀγαλλιασώμεθα, τὴν Θεο-
τόχον ἐνοπτριζόμενοι· πρὸς γὰρ τὴν λίαν
κρείττονα, καὶ θειοτέραν σκηνὴν, ὡς μητέρα,
ταύτην εἰς τὰ Ἅγια, τῶν Ἁγίων Χριστὸς
μετατίθησι.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, τῷ τάφῳ προσέλθωμεν τῆς
Θεομήτορος* καὶ περιπτυξώμεθα, καρδίας
χείλη ὄμματα μέτωπα* εἰλικρινῶς προσά-
πτοντες καὶ ἀρυόμενοι, ἰαμάτων, ἀφθονα χα-
ρίσματα, ἐκ πηγῆς ἀενάου βλυστάνοντα.

Δέχου παρ' ἡμῶν, ὡδὴν τὴν ἐξόδιον, μή-
τηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ* καὶ τῇ φωτοφόρῳ σε,
καὶ θεία ἐπισκίασον χάριτι, τῷ βασιλεῖ τὰ
τρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ λαῷ, τὴν εἰρήνην,
ἀφῆσιν τοῖς μέλπουσι, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν
βραβεύουσα.

* Ἐξαποστειλᾶριον ἐκ τρίτου.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες
ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ με
(Αὐγουστος.)

τὸ σῶμα* καὶ σὺ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παρά-
λαβέ μου τὸ Πνεῦμα.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή ἰστώμεν στχ. δ΄. καὶ
ψάλλομεν στχρ.

* Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου, οὐρανοὶ ἐπαγάλ-
λονται, ἔ ἀγγέλων γέγηθε τὰ στρατεύματα·
πᾶσα ἡ γῆ δὲ εὐφραίνεται, ὡδὴν σοι ἐξόδιον,
προσφωνοῦσα τῇ Μητρὶ, τοῦ τῶν ὄλων δε-
σπόζοντος, ἀπειρόγαμε, παναγία Παρθένε ἡ
τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων ρυσαμένη, προγονι-
κῆς ἀποφάσεως. Δίς.

Εκ περάτων συνέδραμον, ἀποστόλων οἱ πρό-
κριτοι, θεαρχίῳ νεύματι τοῦ κηδεύσαι σε. καὶ
ἀπὸ γῆς αἰρομένην σε, πρὸς ὕψος θεώμενοι,
τὴν φωνὴν τοῦ Γαβριὴλ, ἐν χαρᾷ ἀνεβῶν
σοι· Χαῖρε ὄχημα, τῆς Θεότητος ὅλης,
χαῖρε μόνη, τὰ ἐπίγεια τοῖς ἄνω, τῷ τοκε-
τῷ σου συνάψασα.

Τὴν ζωὴν ἡ κηύσασα, πρὸς ζωὴν μετα-
βέβηκας, τῇ σεπτῇ Κοιμήσει σου τὴν ἀθάνα-
τον, δορυφορούντων ἀγγέλων σοι, ἀρχῶν καὶ
δυνάμεων, ἀποστόλων προφητῶν, καὶ ἀπά-
σης τῆς κτίσεως, δεχομένου τε, ἀκηράταις
παλάμαις τοῦ υἱοῦ σου, τὴν ἀμώμητον ψυ-
χὴν σου, Παρθενομήτορ Θεόνυμφε.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Τῇ ἀθανάτῳ σε Κοιμήσει, Θεοτόκε μήτηρ
τῆς ζωῆς, νεφέλαι τοὺς ἀποστόλους, αἰθερίαις
διήρπαζον. καὶ κοσμικῶς διεσπαρμένους, ὁ-
μοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώ-
ματι. οἱ καὶ κηδεύσαντες σεπτῶς, τὴν φω-
νὴν τοῦ Γαβριὴλ, μελωδοῦντες ἀνεβῶν· Χαῖ-
ρε Κεχαριτωμένη, παρθένε μήτηρ ἀνύμφευ-
τε, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. μεθ' ὧν ὡς Υἱὸν σε
καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἐκέτευσεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΣΤ'.

Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνας, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἧτοι τοῦ ἀγίου Μανδηλίου, καὶ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Διομήδους.

Ἐσπέρας εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. 5' καὶ ψαλλόμεν στχρ. τῆς ἁγίας Εἰκόνας.

Ἦχος 6'. Ποίσις εὐφημιῶν,

Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν, ἐποφόμεθά σου τὴν Εἰκόνα; ἦν τὰ τῶν ἀγγέλων κρατεύματα, βλέπειν ἀδεῶς οὐ δεδύνηται, θεϊκῷ φωτὶ ἀτραπτομένην· ἀπαίρει γὰρ ἀπὸ γῆς ἀπίστων σήμερον, καὶ πόλιν πρὸς βασιλίδα καὶ λαὸν εὐσεβῆ, ἐπιδημεῖ θεία νεύσει. ἧς περ τῆ εἰσόδῳ ἐπευφραίνονται βασιλεῖς, προσπίπτοντες ταύτῃ, μετὰ φόβου Χριστέ ἐπίστεως.

Ποίσις οἱ χοϊκοὶ ψαύσομεν, τῆς εἰκόνας σε Λόγε παλάμαις; οἱ βερυπωμένοι τοῖς πταισμασι, τοῦ ἀναμαρτήτου Θεοῦ ἡμῶν; οἱ ἐν μολυσμαῖς τοῦ ἀπροσίτου; καλύπτει τὰ Χερουβὶμ τὰς ὀφείας ἐκτρέμοντα· οὐ φέρει τὰ Σεραφὶμ ὄραν τὴν δόξαν σου· φόβῳ δουλεύει σοι κτίσις. μὴ οὖν κατακρίνης ἀναξίως σου τὴν μορφὴν, Χριστέ τὴν φρικτὴν, ἀσπαζομένους ἡμᾶς ἐκ πίστεως.

Πάλιν δεσποτικῆς πάρεσι, πανηγύρεως θεία ἡμέρα, ὃ γὰρ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, νῦν ἡμᾶς σαφῶς ἐπεσκέψατο, διὰ τῆς σεπτῆς αὐτοῦ εἰκόνας. ὃ ἄνω τοῖς Χερουβὶμ, ὧν ἀθεώρητος, ὄραται διὰ γραφῆς οἷς περ ὁμοίωται, πατρὸς ἀχράντῳ δακτύλῳ, μορφωθείς ἀρρήτως, καθ' ὁμοίωσιν τὴν αὐτοῦ· ἦν πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνοῦντες ἀγιαζόμεθα.

Καὶ τοῦ ἀγίου στχρ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Πατρεύειν παθήματα, φυγαδεύειν νοσήματα, ἀπελεύνειν πνεύματα πονηρότατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ πνεύματος, παμμάκαρ ἠξίωσαι, ἀ-

φανίσαις ἀνδρικῶς, τὰ Ἑλλήνων σεβάσματα, ταῖς ἐνστάσεσι, τῆς ἀθλήσεως μάρτυς στελοφόρων συμπολίτα τῶν ἀγγέλων. τῷ στεφφῶρε, ὁμόσκηνε.

Τὸν ἀγῶνα ἠγώνισαι, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν ἐνδόξε συνετήρησας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραβείων τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβὼν, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήτητος μάρτυς, ὡς τῆς ἄνω, βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Εν ὁδῷ μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος, Διομήδης Κύριε τῇ βουλήσει σου, αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστέ παραδέδωκεν, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, πηρωθεῖσι παραδόξως, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. 6'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου εορτάσωμεν· σήμερον γὰρ ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν μεταστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς· τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσιγήτῳ φωνῇ· Χαῖρε μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, ἐπρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα· χαίροις ἢ τῶν μαθητῶν τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἐν συναγαγοῦσα· χαίροις ἢ ἐλπίς ἐπὶ προστασίᾳ ἡμῶν· σὲ γὰρ χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ἀπίστιχα. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἠθροισται ἐκ περάτων Γεθσημανῆ χωρίῳ, Μῆτερ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ Θεοδόχον σῶμά σου.

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε.

Ωτῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σε μυστηρίων! τὸν Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν αἰεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁμοιον.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνήλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ ἀπόστολοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Εἰκόνας.

Ἦχος β'. Τὴν ἀχραντὸν Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν.

Καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἢ συνήθως στιχολογία.

Μετὰ τὴν ἀ. στιχλ. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν ἀγραφὸν σου τύπον ἀσπαζόμενοι πίσει, καὶ ὡς δι' ἑσόπτρου ἐν αὐτῷ σε ὁρῶντες ἐκβοῶμεν· μετέλαβες τοῦ χείρονος Σωτήρ· μετέδωκας τοῦ κρείττονος ἡμῖν, καὶ διὰ σπλάγγνα οἰκτιρμῶν σου οἱ γηγενεῖς, συνήφθημεν τοῖς ἀγγέλοις. δόξα τῷ εὐδοκῆσαντι Πατρὶ, δόξα τῷ ἐνεργήσαντι Υἱῷ, δόξα τῷ τελειώσαντι Πνεύματι.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορθῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν ἀγγέλων φρατῖαι, τὴν μετάστασιν τὴν σὴν, ἀχραντε μήτηρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλήν τοῦ τεχθέντος ἐκ σοῦ, στίφος μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον, εἰς τάφον τὸ τιμιώτατον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας,

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχλ. Καθ. ὁμοιον.

Σείχεροί τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρώπησαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σε καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην. ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, ἃ Θεοτόκον ἀπαντες, κυρίως ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ε', τῆς ἁγίας εἰκόνας εἰς δ', καὶ τοῦ ἀγίου εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν τῆς ἁγίας εἰκόνας, οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

Σῆς ἐκσφράγισμα, Σῶτερ, ὅπως σέβω.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ὡδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Σωματικῶς μορφωθῆναι τὸ καθ' ἡμᾶς, ὁ τὸ πρὶν ἀσώματος, εὐδοκία πατρικῆ, μὴ ἀπανηνάμενος, μαρφῆς ἐχαρίσατο ἡμῖν, θεῖον ἐκτύπωμα.

Ἡ ἀπαράλλακτος φύσις ὁ τοῦ Πατρὸς, ὅρος ἀκριβέστατος, τὴν βροτείαν ὑπελθὼν, σάρκα ἰδιώματα ἐν γῆ, καταλέλοιπεν ἡμῖν, εἰς οὐρανούς ἀνελθὼν.

Σαλευομένην ἀπάτη τοῦ δυσμενοῦς, τὴν κληρονομίαν σου, ἐδικαίωσας Χριστέ, τοῖς σεπτοῖς σου πάθεσιν αὐτὴν, ἐδραιώσας καὶ μορφῆς τῷ ἐκτυπώματι. Θεοτοκ.

Εκ τῶν ἀγνῶν σου λαγόνων ὑπερφυῶς, σάρκα δανεισάμενος, ὁ τὸ εἶναι παρασχὼν; πᾶσι Πανακλώμητε βροτοῖς, καθωράθη οὐκ ἐκστάς, οὐ ἦν τὸ πρότερον.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ ἀγίου.

Ὡδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὅτι αὐγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ διάλυσον, τὸν ζόφον μακάριε τῆς ἀγνωσίας μου, τὴν φωσφόρον σου, ὅπως ὑμνήσω μνήμην, ἃ κατάρθωματα τῆς πολιτείας σου.

Παθῶν ἀνεπίδεκτον, τὸν λογισμὸν ἐργασάμενος, δοχεῖον αἰδίμει, ὠφθης τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀνέβλυσας, ἰάσεων πελάγη, πᾶσαν κατακλύζοντα, νόσων ἐπήρειαν.

Ζῶης ἐφιέμενος, ἀτελευτήτου ποτήριον, θανάτου πανεύφημε, πιεῖν κατέσπευσας· οὐ καὶ ἔτυχες, ὡς οἶδεν ὁ καλῶν σε, πρὸς σέφος ἀμάραντον, μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις ἢ ἐμφυχός, τοῦ βασιλείου Πανού.

μνητε, ἡ ξένην καὶ γέννησιν, καὶ θείαν κοίμησιν, ἐπιδείξασα, τὴν πόλιν σου ἐκ πάσης, σεισμοῦ καταπτώσεως, δεῖξον ἀλώδητον.

^{ᾠδὴ γ'.} Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Κατασολῆ τῶν ἀρετῶν, περιέδρασας Σῶτερ, τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν, κινήσας βασιλικὴν, καρδίαν συνασπισμὸν, ἐκζητῆσαι σοῦ τὸ ἀφομοίωμα.

Συληῖται θέλων τὰ καλὰ, καὶ τῷ χρόνῳ μειῶσαι, ὁ τοῦ φθόνου γεννήτωρ, χερσὶ βεβήλοις αὐτὰ, παρέδωκεν ἀναιδῶς, ἀλλ' ἠλέγχθη, μάτην λογιζόμενος.

Φαιδρῶς ἠγαλλετο ποτέ, ὁ Δαδὶδ προχορεύων, κιβωτοῦ τῆς ἁγίας· καὶ νῦν ὁ σκηπτρα λαχὼν, ἰθύνειν βασιλικὰ, πλέον χαίρει, **Θεῶ** ἐκτυπώματι. **Θεοτοκ.**

Ριζόθεν πᾶσαν ἐκτεμεῖν, τοῦ προπάτορος θέλων, ὁ Υἱός σου Παρθένε, φρεῖσαν παρακοήν, ἐκ τῆς γαστρὸς σου ἀγνή, προσλαμβάνει, ὅλον τὸ ἀνθρώπινον.

^{Ἄλλος.} Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Αῤῥήτω καὶ θείᾳ χειρουργίᾳ, καθαίρων τὰ πάθη τῶν βροτῶν, πρὸς τοῦ Θεοῦ δεδῶρησαι, πιστοῖς ἰατρὸς ἄριστος, καὶ πρεσβευτὴς θερμότατος, τῶν σέ τιμώντων πανόλβιε.

Θδὸν μαρτυρίου σου δραμοῦμαι, καὶ σοῦ ἐκμιμήσομαι στερρῶς, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον, ὁ μάρτυς ἀνεκραύγαζεν, ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενος, πρὸς σέ τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Γενδοξὸς μάρτυς Διομήδης, ἡμᾶς συγκαλέσας μυστικῶς, πρὸς εὐωχίαν σήμερον, προίθεται τοὺς ἄθλους αὐτοῦ, ὡς καρυκείαν αὐλὸν· δεῦτε πιστοὶ ἀπολαύσωμεν. **Θεοτ.**

Τὴν πόλιν σου ταύτην ἀπὸ πάσης, σεισμῆ καταπτώσεως ἀγνή, ὡς σοὶ Θεοχαρίτῳτε, ἀνακειμένην λύτρωσαι, ἔν ἐιρήνῃ φύλαττε, καὶ ὁμονοίᾳ τὴν ποιμένην σου.

^{ᾠδὴ δ'.} Ο Βίρμους.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε ὡς ζῶσα ἔν ἄφθονος πηγῇ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, ἐν τῇ σεπτῇ κοίμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

^{Καθ. ἤχος α'.}

Εδέσσης βασιλεὺς, βασιλέα, τῶν ὄλων, οὐ σκηπτρα καὶ στρατὸν, ἀλλὰ πλήθη θαυμάτων, τῷ λόγῳ προφέροντα, ἐπιγνοὺς σε ἰκέτευε, τὸν θεάνθρωπον, τοῦ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι, ἐκμαγεῖον δέ, ὡς σέ ὄρων ἀνεδόξα Θεὸς σὺ καὶ Κύριος.

^{Ἄλλος τοῦ ἁγίου ἤχος πλ. δ'.} Τὴν σοφίαν.

Γαμάτων τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ, κομισάμενος μάρτυς ὠφθης σοφῆ, κοινὸν ἐργαστήριον, τῶν νοσοῦντων μακάριε, ὑπὸ Πνεύματος θείου, παρέχων ἰάματα, τοῖς προστρέχουσι πίσει, τῇ θείᾳ ἐντεύξει σου. ὅθεν παραδόξως, καὶ δαιμόνων τὰ πλήθη, ἐλαύνεις ἐκάστοτε, ἰατρὲ ἀξιάγαστε, ἀθλοφόρε Διόμηδες. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

^{Καὶ νῦν τῆς εορτῆς, ὁμοιον.}

Η Θεὸν συλλαβοῦσα ἀνευ σποράς, σαρκωθέντα τεκοῦσα δίχα φθοράς, τὴν νέαν ἀμφιέννυσαι, ἀφθαρσίαν τοῦ Πνεύματος. ὡς γὰρ ζωῆς σὺ μήτηρ, καὶ πάντων βασίλισσα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστης, Παρθένε τὴν αὐλὸν. ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς ἡμῶν νάματα. Θεομητορ πανάμωμε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

^{ᾠδὴ δ'.} Χριστὸς μου δύναμις.

Απανιστάμενον, τῆς πρὸς ἀνίσχοντα, καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν τὸ ἱερόν, σῶτερ ἐκμαγεῖόν σου, νῦν ὁ θεόφρων βασιλεὺς, πλησιάσαν ὑποδέχεται.

Γλυκὸ μὲν ἥλιος, αὐγάζων ὄμμασι, γλυκυτέρα δέ ὄψις ἢ σὴ Χριστέ, τοῦ ἀφομοιώματος· ὅτι ὁ μὲν τὰ αἰσθητὰ, αὐτὴ δὲ τὰ νοητὰ φωταυγεῖ.

Ισχύς ἐξέλιπεν, Ἰσμαηλίτιδος. δεξιᾶς γὰρ τῷ ὄπλῳ τῷ τοῦ σταυροῦ, πᾶσαν τὴν περίβολον, ὁ κραταίοφρων βασιλεὺς, τὴν αὐτῆς εἰς γῆν κατέβαλε.

Θεοτοκίον.

Συντηρηθῆναί σου. τὴν πόλιν ἄχραντε, ἀσινῆ ἐξ ἐφόδου βαρβαρικῆς, πρέσβευε δεόμεθα. ἴδε γὰρ οἷα κατ' αὐτῆς, οἱ ἀλάστορες τεκταίνουσιν.

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Λόγον θείας γνώσεως ὡς ποταμὸν, φέρων ἐν καρδίᾳ κατέκλυσε, πλάνης χειμαρρῶς, ἔξ εἰδώλων τὴν ἰσχύν, ὀλοτελῶς ἐθύθισε, μάρτυς Διομήδης ὁ ἔνδοξος.

Ελαμψεν ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, αἶγλη ἀρετῶν τῶν θαυμάτων τε, περιουσία, ἔξ ἐφώτισε πιστῶν, τὰ εὐσεβῆ συστήματα, μάρτυς Διομήδης ὁ πάνσοφος.

Τὸ μακαριώτατον τέλος εὐρύν, καὶ τῆς ποθουμένης σοι ἔκπαλαι, δόξης ἀρρήτου, ἐν χαρᾷ ἐπιτυχῶν, τῶν σέ τιμώντων μέμνησο, μάρτυς ἀθλοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Σένη σου ἡ γέννησις ὡς ἡ σεπτῆ, κοίμησις ἐδείχθη πανάμωμε, εὐλογημένη, ἦν ἡ πόλις σου τιμᾶ, βαρβαρικῶς ἐκφεύγουσα, βλάβας τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἔδῃ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Μικρά σοι πόλις ὑποδοχὴν, πρώην κατητρέπειζε Χριστέ, ἦν ἡ Θαδδαίου ἐπέλευσις, νόσων ἀπαλλάττει, καὶ τῆς χειρός σε γραφῆ, καὶ θεῖον ἀποσφράγισμα τοῦ προσώπου σου.

Αἰ τῶν χαρίτων σε δωρεαί, ὑπερεπληθύνθησαν Χριστέ· ἃ γὰρ τὸ πρώην ἡ Ἔδεσσα, ἐγκολπώσαμένη ἐνεκαυχῆσατο, ἡ νέα δεχομένη Ῥώμη ἀγάλλεται.

Θεοτοκίον.

Στῆσον Παρθένε τῶν δυσμενῶν, τὰς ἐπα-

ναστάσεις τὰς πυκνάς, λύσον αὐτῶν τὰ βελεύματα· τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῆ βοήθησον· ὄρας γὰρ ἀπειρήκαμεν ταῖς κακώσεσιν.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπατα.

Ἄνευ ὠφθης αἵματος, μάρτυς ἀξιοθαύματος· ἄνευ ἀλγηδόνων στεφανίτης· ἄνευ μωλώπων νικητῆς ἄριστος, ρίφος δυσμενῶν καταβαλῶν, σῆτοῖς ἀγωνίσμασι, Διομήδης μακάριε.

Φῶς σοι ἀνατέταλκεν, ὄντι δικαίῳ ἄσβεστον, τούτου τε ἡ σύζυγος θεόφρων, σοὶ εὐφροσύνη ἐπηκολούθησεν, ὡς εὐθείαν ἔχοντι ψυχὴν, πᾶσι καθυπείκουσαν, τοῦ Σωτῆρος προστάγμασι.

Φωτὸς ὑστεροῦνται μὲν, τοῦ σώματος οἱ δῆμιοι, σοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τὸ τέλος, ἀποτεμόντες· ἀλλὰ ψυχῆς τηλαυγῶς, κόρας διανοίγονται Χριστῷ, πίστει προσερχόμενοι, Διομήδης μακάριε.

Θεοτοκίον.

Προπύργιον ἔχουσα, ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων, σέ τὴν βασιλίδα καὶ Κυρίαν, τρέπει βαρβάρων τὰς θηριώδεις ὀρμάς· ρύεται παντοίων πειρασμῶν· αὖξει ἔξ κρατύνεται, θεομητορ πανάμωμε.

Ἔδῃ ε'. Συνεσχέσθη.

Ωραιώθης, κάλλει παρὰ πάντας, σῶτερ τῆς γιούς τῶν βροτῶν. καὶ γὰρ οὐκ εἶδος εἶχες, οὐδὲ κάλλος ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάντα κατεφώτιζες, καὶ δηλοῖ σου τῆς μορφῆς ἡ θεά. ἦς τὸ ὁμοίωμα, ῥάκει ἐκτυπωθέν, ὡσπερ θησαυρὸς ἡμῖν δεδώρηται.

Τῆς ἰσχύος, προσαφαιρεθεῖσα, τῶν Ἀγαρηνῶν ἡ πληθὺς, ὡσπερ ἐξ ἀλλοφύλων, κίβωτον Ἰσραηλίτη λαῷ, τὸ τοῦ προσώπου νῦν προσέτι δέδωκεν, ἐκμαγεῖόν σου Χριστέ· ἔξ δόξαν, ἦν προσεκτήσατο. οὐδὲ γὰρ θεμιτὸν, ἅγια κυσὶ προσεπὶρρίπτεσθαι.

Θεοτοκίον.

Εκ χειρός σου, σῶτερ τῆς ἰσχύος, νῦν ὑπε-

ξέλιπον ἐγὼ , ἀλλὰ τὰς μάστιγιάς σου, ἀποστήσαις ἀπ' ἐμοῦ πρεσβείαις, τῆς ἀπειράνδρου Ἰούδα κυρσάσης σε, μὴ τῷ κλύδωνι τῆς ἀμαρτίας καταποντίζεσθαι, ἕ δεινῶς ναυτιᾶν, μόνε λυτρωτὰ ἐγκαταλίπης με.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Τῶν σῶν ἀγώνων τοῖς ρεύμασιν, ἐθύθισας ἐχθρὸν τὸν ἀσώματον, καὶ τῶν θαυμάτων σου, τῇ ἀναβλύσει ἐκπλύνεις παθῶν, πολυειδεῖς κηλίδας ἀξιοθαύμαστε.

Ταῖς θείαις αὔραις κινούμενος, τῇ ἀνωθεν βοήθῃ κυβερνῶμενος, πρὸς γαληνότατον, ὄρμον εὐθέτως κατήνησας, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων μάρτυς πανεύφημε.

Παθῶν πιστοὶ ἐκκαθαίρονται, ἀρρήτω χειρουργία σου ἐνδοξε, ἕ ἀπελαύνεται, φάλαγξ δαιμόνων τῇ θείᾳ σου ἐπιστασία, μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ὡς σοὶ Παρθένη καυχώμεθα, ἐν σοὶ τῶν δυσχερῶν ἐκλυτρούμεθα, τῇ πεποιθήσει σου, ἐπιδρομὰς οὐ πτοούμεθα, τῶν δυσμενῶν βαρβάρων οἱ ἀνυμνοῦντές σε.

Ὁ Εἰρημὸς. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκ. ἡγῆς δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον, ὁ θεῖος πάσαν, χαρακτήρ ὑψήλιον, εὐφραίνων καὶ φωταγωγῶν, ὃν προσκυνοῦντες βοήσωμεν ἡλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΣΤ΄, Μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Διομήδους.

Στχ. Ἡλόησε καὶ ζῶν καὶ θανῶν Διομήδης,

Προαιρέσει ζῶν, καὶ νεκρὸς τομῆ κάραις.

Ἡλικίη καὶ δεκάτῃ νέκυσ ἐτμήθη Διομήδους.

Ὁστος ἦν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, φῦς μὲν ἐκ γένους ἐπισήμου καὶ ἀγαθοῦ, ἀγαλῶτερος δὲ τοῦς τρόπους γενόμενος, μετῆρχετο τὴν ἰατρικὴν τέχνην, θεραπεύων παρ' οἷς γένοιτο, τὰς μὲν ψυχὰς αὐτῶν θεοσεβείας, τῇ δὲ τέχνῃ τὰ σώματα. Κατὰ δὲ τοῦς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καταλείψας τὴν Ταρσὸν, παραγίνεται ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας. Κάκει καὶ τῆς θεοσεβείας ἄμα, καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν μέθοδον παντοίως εὐεργετῶν τοῦς προσιόντας αὐτῷ, διεβλήθη

πρὸς τὸν βασιλέα. ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὸ συλλαβέσθαι αὐτὸν παραγενόμενοι, εὗρον αὐτὸν πρὸς Κυρίον μετατεθειμένον, ἀποτεμόντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπήγαγον αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα. ἦν θεασάμενος ἐκέλευσεν αὐτὸς ἀπενεχθῆναι καὶ προσεθῆναι τῷ σώματι, ἀπενεχθείσης δὲ αὐτῆς καὶ συναρμοσθείσης τῷ σώματι, λέγεται παραυτίκα τοῦς ἀγαγόντας αὐτὴν στρατιώτας ἀπολαβεῖν τῶν οἰκείων ὀφθαλμῶν τὴν ἐνέργειαν, ἦν ἀπέβαλον ἐν τῷ τεμεῖν τοῦ ἀγίου τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Λήξει βίου σου χαῖρε, Χαιρήμων μάκαρ.

Ἀρχὴν γὰρ εἶδες τῆς ἀμοιβῆς τῶν πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τῆς Ἐδεσσηῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον καὶ βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Στχ. Ἐν σινδόνι ζῶν, ἐξεμάτω τὴν θέαν

Ὁ νεκρὸς εἰσδύς ἔσχατον τὴν Σινδόνα.

Ἀχειρότευκτον χειρότευκτος σὸν τύπον

Φέρει κέραμος, παντοτεύκτα Χριστέ μὲν.

Τοῦ Κυρίου καὶ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι πολλὰ θαύματα ποιῶντος, καθὼς ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις ἀναγέγραπται, καὶ τῆς φήμης πανταχόσα διατρεχούσης, ἤκουσε ταῦτα καὶ Αὐγάρως ὁ τοπάρχης Ἐδεσσης, καὶ ἐπεθύμει τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν αὐταῖς ὄψεσθαι, καὶ οὐκ ἠδύνατο διὰ τὸ ἀνιάτοις αὐτὸν νοσήμασι περιπεσεῖν. λέπρα γὰρ μέλαινα κατὰ παντὸς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐξανθήσασα, ἔδαπάνη τοῦτον καὶ κατήσθη καὶ σὺν αὐτῇ ἀρθρίτις χρονία καὶ πονηρὰ τοῦτον ἐπολιώρει καὶ ἡ μὲν, ἀμορφίας αὐτῷ αἰτία, καὶ ταλαιπωρίας ἐγένετο ἡ δὲ, ὀδυνῶν δριμυιῶν καὶ ἀλγηδόνων πρόξενος ἦν. διὰ ταῦτα ἀπρούτιός τε καὶ ἀθέατος ἦν πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις. κατὰ δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγίου πάλου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιστολὴν γράψας, ἀπέστειλεν αὐτὴν διὰ τοῦ Ἀνανίου, ἐντειλάμενος αὐτῷ τὴν τε ἡλικίαν, καὶ τρίχα, καὶ πρόσωπον, καὶ ἀπλῶς τὸν σωματικὸν αὐτοῦ χαρακτήρα μετὰ πάσης ἀκριβείας ἱστορήσαι, καὶ ἀγαγεῖν αὐτῷ τὴν τοιαύτην τοῦ Χριστοῦ μορφήν. ἠπίστατο γὰρ τὴν ζωγραφικὴν ἄκρως ὁ Ἀνανίας. ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἐπὶ λέξεων περιεῖχε τάδε.

Αὐγάρως ὁ τοπάρχης πόλεως Ἐδεσσης, Ἰησοῦ Σωτῆρι ἀγαθῷ ἰατρῷ, ἀναφανέντι ἐν Ἱερουσαλήμοις χαίρειν. ἤκουσται μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμῶν ἄτων, ἡ δὲ ἀνευ φαρμάκων ὑπὸ σοῦ γινομένων, ὡς γὰρ

» λόγος, τυφλούς αναβλέπειν ποιείς, χωλούς περιπα-
 » τείν, και λεπρούς καθαρίζεις, και ακάθαρτα πνεύ-
 » ματα και δαίμονας ελαύνεις, και τούς εν μακρονο-
 » σία βασανιζομένους θεραπεύεις, και νεκρούς ἐγείρεις·
 » και ταῦτα πάντα ἀκούσας περι σου, κατα νόον
 » ἐθέμην τό ἕτερον τῶν δύο, ἡ ὅτι Θεοῦ Θεοῦ υἱός εἶ
 » ποιῶν ταῦτα, ἡ Θεός· διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας, ἐ-
 » δεήθην σου σκυλῆναι, και ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα και
 » τό πάθος, ὃ ἔχω, θεραπεύσης, και μετ' ἐμοῦ ἐνταῦθα
 » συνέση. Καὶ γὰρ ἤκουσα, ὅτι και οἱ Ἰουδαῖοι κα-
 » ταγογγύζουσί σου, και βούλονται κακῶσαι σε. Πό-
 » λιν δὲ σμικροτατη μοι ἐστὶ και σεμνή, ἥτις ἀρκέ-
 » σει ἀμφοτέροις ἡμῖν τοῦ κατοικεῖν ἐν εἰρήνῃ.»

Ὁ δὲ Ἀνανίας ἀπελθὼν ἐν Ἱερουσαλήμ, και δοὺς
 τῷ Κυρίῳ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἐπιμελῶς εἰς αὐτὸν ἀτε-
 νίζων. μὴ δυνάμενος δὲ πλησίον αὐτοῦ γενέσθαι, διὰ
 τὸ συρρεῦσαν πλήθος, ἐπὶ τινα πέτραν μικρὸν τῆς γῆς
 ὑπερανέστηκυϊαν ἀναβάς, ἐκαθέσθη· και εὐθὺς ἐκεῖνον
 μὲν τούς ὀφθαλμούς, τῷ δὲ χάρτη τὴν χεῖρα προσή-
 ρειδε, και τὴν τοῦ φαινομένου μετέγραφεν ὁμοιότητα,
 και οὐδαμῶς ἠδύνατο τὴν μορφήν αὐτοῦ καταλαβεῖν,
 διὰ τὸ ἑτέρα και ἑτέρα ὄψει φρῖνεσθαι, και παρηλ-
 λαγμένη θεωρία· ὁ δὲ Κύριος, ἀτε κρυφίων γνώστης
 και καρδιῶν ἐξεταστής, τὴν ἐνθύμησιν αὐτοῦ γνοὺς,
 τὸ λάθρα γινόμενον φανεροῖ. ἤτησε γὰρ νύφασθαι
 και τοῦτου γενομένου, ἐπεδόθη αὐτῷ ῥάκος τετράδι-
 πλον, και ἀπεμάξατο νυφάμενος τὴν ἄχραντον αὐ-
 τοῦ και θεῖαν ἐν αὐτῷ ὄψιν. ὅθεν ἐντυπωθῆσθαι αὐτῷ
 τῆς θείας μορφῆς και προσόψεως ὡ τοῦ θαύματος! ἐν
 τῷ ῥάκῃ, ἐπέδωκε τῷ Ἀνανίᾳ, ἀπελθὼν ἀπόδος
 αὐτὸ τῷ ἀποστείλαντί σοι εἰπὼν, γράψας και ἐπιστο-
 λὴν ἔχουσαν οὕτω·

Μακάριος εἶ, Αὐγαρε, πιστεύσας ἐν ἐμοὶ και μὴ
 ἑωρακῶς με. γέγραπται γὰρ περι ἐμοῦ, τούς
 » ἑωρακῶτας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοὶ, ἵνα οἱ μὴ ἑω-
 » ρακῶτες με, αὐτοὶ πιστεύσωσι και ζήσωσιναι. Περι
 » δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἐλθεῖν πρὸς σε, δέον ἐστὶ πάντα,
 » δι' ἃ ἀπεστάλην ἐνταῦθα, πληρῶσαι με· και μετὰ
 » τὸ πληρῶσαι, ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντά
 » με Πατέρα. Καὶ ἐπειδὴν ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοι
 » ἕνα τῶν μαθητῶν μου ὀνόματι Θαδδαῖον, ὅστις και
 » τό πάθος σου θεραπεύσει, και ζωὴν αἰώνιον σοι και
 » τοῖς συν σοί, και εἰρήνην παρέξει, και ποιήσει
 » τῇ πόλει σου τὸ ἱκανόν, πρὸς τὸ μηδένα τῶν ἐχ-
 » θρῶν σου κατισχύσαι αὐτῆς.» Ἐπιθεῖς και ἐν τῷ
 τέλει σφραγίδας ἐπτὰ γράμμασιν ἑβραϊκοῖς σημα-
 νθεῖσας, αἵτινες μεθερμηνευόμεναι, τοῦτο δηλοῦσι·
 Θεοῦ θεά, θεῖον θαῦμα.»

Ὁ δὲ Αὐγαρος δεξάμενος περιχαρῶς τὸν Ἀνανίαν,
 και πεσὼν και προσκυνήσας μετὰ συντετριμμένης
 καρδίας τὴν ἁγίαν και ἄχραντον εἰκόνα τοῦ Κυρίου
 πίστει και πόθῳ πολλῷ, ἰάθη παραχρῆμα ἀπὸ τῆς
 νόσου αὐτοῦ, ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ μικροῦ τινος λει-
 ψάνου τῆς λέπρας ὑπολειφθέντος. μετὰ δὲ τὸ σωτή-
 ριον πάθος τοῦ Χριστοῦ και τὴν εἰς οὐρανοὺς αὐτοῦ
 ἀνοδον, καταλαβὼν ὁ ἀπόστολος Θαδδαῖος τὴν
 Ἐδεσσαν, προσήγαγε τὴν κολυμβήθρα τὸν Αὐγαρον,
 και ἐβάπτισε τοῦτον, και πάντας τούς ὑπ' αὐτὸν εἰς
 τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, και τοῦ Υἱοῦ, και τοῦ ἁγίου
 Πνεύματος. Βαπτισθεῖς δὲ, ἐξῆλθε τοῦ ὕδατος ὁ Αὐ-
 γαρος, καθαρισθεῖς και τοῦ μικροῦ ἐκείνου λειψάνου
 τῆς λέπρας. ἐντεῦθεν παντοίως τιμῶν, και σεβόμενος
 τὸ τοιοῦτον θεῖον ὁμοίωμα τῆς τοῦ Κυρίου μορφῆς,
 και τοῦτο παρά πᾶσιν ὁμοίως τιμάσθαι βουλόμενος,
 τοῖς αὐτοῦ καλοῖς και τοῦτο προσέθηκεν. ἐκ τῶν πα-
 λαιῶν τῆς Ἐδέσσης πολιστῶν τῶν ἐπισήμων τινός
 Ἕλληνος ἀγαλμα, πρὸ τῆς δημοσίας πύλης τῆς πό-
 λεως ἀναστηλώσαντος (ὃ πάντα τὸν ἐντος τοῦ ἄετος
 γενέσθαι βουλόμενον ἀνάγκη ἦν προσκυνῆσαι και
 εὐχὰς ἀποδοῦναι, και οὕτως εἰσελθεῖν ἐν τῇ πόλει),
 τοῦτο τὸ ἀκάθαρτον ἀγαλμα ὁ Αὐγαρος καθελὼν,
 και τελείῳ ἀφανισμῷ παραδούς, εἰς τὸν ἐκεῖνον τόπον
 τὴν ἀχειροποίητον ταύτην εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
 και Θεοῦ, ἐπὶ σανίδος κολλήσας και καλλωπίσας,
 ἀνεστήλωσεν, ἐπιγράψας ἐν αὐτῇ ταῦτα· Χριστὲ ὁ
 Θεός, ὁ εἰς σὲ ἐλπίζων οὐκ ἀποτυγχάνει ποτέ· και
 λοιπὸν ἐθέσπισε πάντα τὸν διὰ τῆς πύλης ἐκείνης
 διερχόμενον, τὸ προσήκον σέβας και τὴν προσκύνησιν
 τῇ θαυματουργῷ και τιμίᾳ τοῦ Χριστοῦ εἰκόνι ἀπο-
 νέμειν, και οὕτως εἰς τὴν πόλιν εἰσερχεσθαι. και
 διετηρήθη τὸ τοιοῦτον εὐσεβὲς τοῦ ἀνδρὸς θέσπισμα,
 μέχρι τῆς ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ τε τοῦ Αὐγαροῦ παροι-
 κίας, και τῆς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ βιωτῆς· ὁ δὲ τοῦτου ἐκ-
 γονος, τῆς πατρικῆς ἀρχῆς διάδοχος γεγονώς, ἀπε-
 λάκτισε τὴν εὐσέβειαν, και πρὸς τὰ εἰδωλα ἠτό-
 μολησε, και ἐβουλήθη πάλιν ἀναστηλώσαι δαιμονικὴν
 στήλην, και τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα καθελεῖν. τοῦτο
 γνοὺς ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως ἐκ θείας ἀποκαλύψεως,
 τὴν ἐνδεχομένην ἔβητο πρόνοιαν· ἐπειδὴ γὰρ ὁ τόπος
 ὑπῆρχε καμμοροδῆς, θρυαλλίδα πρὸ τῆς θείας εἰκό-
 νος ἀνάψας, και κέραμον ἐπιθεῖς, εἶτα ἐξωθεν τιτάνῳ
 και πλίνθοις ἀποφράξας τὸ ἐμσαδόν· εἰς τὴν ἐμαλήν
 ἐπιφάνειαν τὸ τεῖχος ἀπήλυθε· και ἐν τῷ μὴ ὄρασθαι
 ἀπέστη τῆς ἐγχειρήσεως ὁ δυσσεβής· ἔρρει δὲ διὰ
 μέσου χρόνος πολὺς, και τῆς τῶν ἀνθρώπων μνήμης
 ἀπερρήθη τὸ θεῖον ἀπεικόνισμα, ὅπῃ κέκρωπται· δὲ -

τῶν Περσῶν βασιλεὺς Χοσρόης τὰς τῆς Ἀσίας πόλεις πορθήσας, κατέλαβε καὶ τὴν Ἑδεσσαν· καὶ πᾶσαν μηχανὴν κατ' αὐτοῦ κινήσας, εἰς φόβον καὶ ἀγωνίαν τοὺς τῆς πόλεως ἐνέβαλεν· οἱ πρὸς τὸν Θεὸν καταφυγόντες, καὶ μετὰ δακρῶν αὐτὸν παρακαλέσαντες, ταχέϊαν εὐραντο τὴν σωτηρίαν· διὰ γὰρ μιᾶς τῶν νυκτῶν, φαίνεται τις γυνὴ ἐνδοξοτάτῃ τῷ ἐπισκόπῳ Εὐλαλίῳ, τὴν ἐπάνω λέγουσα τῆς δε τῆς πύλης τῆς πόλεως κατακεκρυμμένην, τὸν τόπον σημάνασα, Θεῖαν Μορφήν τοῦ Σωτῆρος ἀχειροποίητον λαβὼν, πάντα αἰσίως πράξεις· ὁ δὲ ἐπίσκοπος τὸν τόπον καταλαβὼν, καὶ τοῦτον ἀνορύξας, ὡς τοῦ θαύματος! εὗρε τὴν θεῖαν εἰκόνα ἀδιαλώδητον, καὶ τὴν θρυαλλίδα ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ μὴ ἀποσβεσθεῖσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πρὸς φυλακὴν ἐπιτεθέντι πρὸ τοῦ λύχνου κεράμῳ ἕτερον ὁμοίωμα ἀπαραλλάκτως τοῦ πρωτοτύπου ἐκτυπωθέντι· καὶ τούτων τοῖς πᾶσι δειχθέντων, ἀπάτου χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης, καὶ εὐχαριστίας τὰ πάντα ἐπληρώθησαν. τοῦτο λαβὼν ὁ ἐπίσκοπος, καὶ λιτανεύσας, καὶ εὐχαριστήσας κατέλαβε τὸν τόπον, ὃν οἱ Πέρσαι διώρυκτον· καὶ ἀπὸ τοῦ τῶν γαλκωμάτων ἤχου κατάφωροι καθεσθήσαν· ὡς δὲ ἀλλήλων ἐγγὺς ἐγένοντο, ἀπὸ τῆς λυχνίας ἐκείνης ἔλαιον ἀποστάξας εἰς τὸ εὐτρεπισμένον πῦρ, πάντα ἄρδην ἀπώλεσεν· ἀλλὰ καὶ τὴν ἔξωθεν ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀναφείσαν πυρὰν κατὰ τὸν ἕνδον τόπον, ἣν ἡ ἀπειρος ἕλη ὑπέτρεφε τῶν συχνῶν κατακοπέντων δένδρων, ὡς πλησίον ἐγένετο ὁ ἐπίσκοπος μετὰ καὶ τοῦ θεοῦ ἐκτυπώματος, ἐξαίφνης βίαιος ἄνεμος ἐγερθεὶς, κατὰ τῶν ἀναφλεγόντων τὴν πυρκαϊάν τὴν φλογα ὑπέστρεψε, καὶ ἐδίωκε τούτους, καὶ ἐνεπύριξε· ταῦτα παθόντες μᾶλλον οἱ Πέρσαι ἢ δρᾶσαντες, ὑπεχώρησαν ἄπρακτοι· ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων τὰ πάντα συνέρρηθ' ἀλλήλα, ἣν δὲ θεῖον βούλημα καὶ τὴν ἰσθμὸν ταύτην καὶ ἄγραντον εἰκόνα μετὰ τῶν ἄλλων ἀποθησαυρισθῆναι καλῶν, ὁ τῆς Ῥωμαίων κυρείων ἀρχῆς Ῥωμανὸς ὁ Γέρων σπούδασμα ποιεῖται καὶ ταύτην καταπλουτίσαι τὴν βασιλεύουσαν· καὶ δὴ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀποστείλας πρὸς τὴν Ἑδεσσαν, καὶ αἰτήσας τὸ θεανδρικὸν ἐκτύπωμα, καὶ ἀνατιθεὶς ἀργύρου ἐπισήμου χιλιάδας δύο πρὸς μυριάδι μᾶ, καὶ διακοσίους Σαρκακηνούς, οὓς ἔτυχε τότε κατέχων, καὶ τῇ ἐφέσει τοῦ τοιούτου καλοῦ πρὸς πάντα ὑπέϊξας, καὶ ἀσφαλισάμενος τοῦ μὴ πολεμίως τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα κατὰ τῶν τεσσάρων πόλεων ἐκείνων εἰσερχεσθαι, ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως, τὰ αἰτηθέντα πάντα ἐκπληρώσας.

Ἐπεὶ δὲ συνεχώρησε γενέσθαι, καὶ παρεχώρησεν

ὁ Ἀμηνῶν, λαβόντες οἱ ἐπίσκοποι, ὅτε τῆς Σαρμασάτων καὶ ὁ τῆς Ἑδέσσης, καὶ ἕτεροί τινες τῶν εὐλαβῶν τὸ ἅγιον ἐκεῖνο ἀπεικόνισμα καὶ τὸ χρυσογράφον ἐπιστολίδιον, εἶχοντο τῆς ὁδοῦ καὶ πάλιν ἄπειρα ἔτελειτο θαύματα· ὡς δὲ κατήντησεν ἐπὶ τῷ τῶν ὀπτημάτων θέματι, καὶ τῷ τῆς Θεοτόκου ναῶ, τοῦ Εὐσεβίου λεγομένῳ, πολλοὶ προσελθόντες μετὰ πίστεως, ἀπὸ ποικίλων νόσων ἰάθησαν· ἔνθα καὶ τις προσήλθεν ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενος, καὶ τὰδε οἰοῖσθε ἀπεφοίβαζεν· ἀπόλαβε, λέγων, Κωνσταντινούπολις, δόξαν, καὶ τιμὴν, καὶ χαρὰν, καὶ σὺ Πορφυρογέννητε, τὴν βασιλείαν σου· καὶ παραυτίκα ἰάθη ὁ ἄνθρωπος· τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν τετρακοσιοστὸν πεντηκοστὸν δευτέρου ἐτος τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως κατέλαβον τὸν ἐν Βλαγέρναις ναὸν τῆς Θεοτόκου οἱ τὸ ἅγιον διακομιζόμενοι ἀπεικόνισμα· καὶ σεβασμίως καὶ περιχαρῶς ὑπεδέχθη καὶ προσεκυνήθη παρὰ τῶν βασιλέων, καὶ τῶν ἐν τέλει, καὶ τῶν λοιπῶν· τῇ δὲ ἐπαύριον μετὰ τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν προσκύνησιν, ἀράμενοι τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὅτε ἀρχιερεὺς Θεοφύλακτος καὶ οἱ νεάζοντες βασιλεῖς· ὁ γὰρ γέρων δι' ἀσθένειαν ἀπολέλειπτο, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς Γερουσίας ἅπαντες, καὶ μετὰ παντὸς τοῦ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος, τῇ προσηκούσῃ δορυφορία παρέπεμπον μέχρι τῆς χρυσῆς πόρτης· εἶτα ἐκεῖθεν πάλιν ἀναλαβόμενοι ὁμοίως μετὰ φαλμῶν, καὶ ὕμνων, καὶ ἀπείρων λαμπάδων κατέλαβον τὸν περιώνυμον καὶ μέγιστον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας ναόν· κάκει τὴν ἀρμόζουσαν τάξιν πεποιηκοτες, ἀνήλθον εἰς τὰ βασίλεια· καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῶ τῆς Θεοτόκου, τῷ ἐπιλεγόμενῳ τοῦ Φάρου, ἐκεῖ κατέθεντο τὸ τίμιον καὶ ἅγιον ἐκτύπωμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν πιστῶν, εἰς φυλακὴν εὐσεβῶν βασιλέων, εἰς ἀσφάλειαν ὅλης τῆς πόλεως, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν καταστάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἐν τῷ ναῶ τῆς Πηγῆς τοῦ ἁγιάσματος ἐξάντλησικ, καὶ αὐθις ἀνάδοσις.

Στχ. Πηγὴ κενοῦται θαυματουργῶν ὑδάτων·

Πληρουμένη δὲ, θαυματουργεῖ καὶ πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ οἰκτιρμῶν ἐπενεχθείσης ἡμῖν ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος Θεός·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλκιβιάδης πυρὶ τελειοῦται.

Στχ. Ἀλκιβιάδου σάρκα πῦρ κατεσθίει,

Μωσῆς ἂν εἶπε θεῖος, ὡσεὶ καλάμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Νικόδημος ὁ ἐκ Μετεώρων ἐμαρτύρησε δὲ διὰ τὴν εὐσέβειαν ἐν ἔτει αφυσά.

Στχ. Τί δαί, συ Νικόδημε; εἶπε σὸν πάθος.

Τεθανάτωμαι δι' ἀγάπην Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Σταμάτιος, ὁ ἐκ τοῦ Βώλου, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος αχπ', ἔφη τελειοῦται.

Στχ. Ὁ Σταμάτιος εὔρε τῶν κάτω στάσιν·

Ἄεικίνητον δ' εὔρε τὸν ἄνω δρόμον.

Ταῖς τῶν σῶν ἀγίων προσβείαις.

Ἦδῃ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ρήματι μὲν πᾶσαν νόσον, Λόγε Θεοῦ ἐφυγάδευσας, ἐπὶ γῆς ἐνόημων. ἀλλὰ θώκουσ πρὸς πατρικοὺς ἀνερχόμενος, διὰ τοῦ ἐκτυπώματος, θεραπεύεις τὰς νόσους ἡμῶν.

Οκτίσας λόγῳ τὰ πάντα, καὶ μορφωθείς τὸ ἀλλότριον, τῆς ἰδίας μορφῆς καταλέλοιπεν ἡμῖν ιδιώματα, ἅπερ ὑποδεχόμενοι, ἐν χαρᾷ εὐφραϊνόμεθα.

Ψυχῆς ἐξ ὅλης ζητήσας, τῆς σῆς ἰδέας ἐκσφράγισσα, ὁ πιστὸς βασιλεὺς ὡς ἐζήτησεν, οὕτως ἔτυχε Κύριε, κατάλληλον εὐράμενος, Θείου πόθου τὸ πλήρωμα.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῆς καταδίκης, τῆς παλαιᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῇ κυήσει τῇ σῆ. σέ γὰρ μόνην πλατυτέραν εὐράμενος, τῶν οὐρανῶν πανάμωμε, ὁ Θεὸς κατεσκήνωσεν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ητμηθεῖσα, κεφαλή σου φῶς ἀπήσραψε, τοῖς ματαιόφροσιν. ἦν ὡσπερ ζῶσαν ἰδῶν, ἠδέσθη ὁ τύραννος, νενεκρωμένος τὸν νοῦν, οὐ συνῆκε δέ, ἀναβοᾶν πανένδοξε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Απεδύσω, τῆς νεκρώσεως ἀοίδιμε, χιτῶνα δύσμορφον· ἀθανασίας στολήν, ὡραίαν ἐν χάριτι, ὅθεν ἐνδέδυσαι, τῷ Δεσπότη σου, ἀναβοᾶν γηθόμενος· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῷ πυρὶ, τῆς καρτερίας ἀπετέφρωσας, ὑλῶδη πλάνην ἐχθρῶν· θεολαμπῆς δέ ἀστῆρ, (Αὐγουστος.)

ἐφάνης ἰάσεων, μάρτυς ἀστράπτων βολᾶς, τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκ.

Η βασιλίσσα, τοῦ κόσμου ἡ κυήσασα, τὸν βασιλέα Χριστὸν, ρῦσαι φθορᾶς καὶ σεισμοῦ, ἐθνῶν ἐπηρείας τε τὴν βασιλεύουσαν, πόλιν ψάλλουσαν· εὐλογημένος πάνταγενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ἦδῃ ἡ Νόμων πατρῶων.

Ωσπερ ἐν ὄψει σέ τὸν Κύριον, ἐλπίζων ἐνδημῆσαι πᾶς ὁ τῆς πόλεως, λαὸς ἔκαριτος ὑπάντησιν, θαυμαστὴν σοι ποιεῖται, ἀρχιερέων θεῖον ἐπαγόμενος χορόν. ὦν ἐπ' ὤμων ὀχούμενος, καὶ πρὸς κληρονομίαν εἰσβαλὼν, τὴν οἰκείαν οἰκτίριμον, ἐν τῷ τῆς μητρὸς σε κατέπαυσας τεμένει.

Στόματα παιδῶν τῶν ἀκάκων σε, πρὸς τῇ προφητοκτόνον πόλιν ὀδεύοντα, ὑμνολόγουν· ἀλλ' ἡ ἄνομος συναγωγὴ Ἑβραίων, φονῶσαν χεῖρα, ὠπλιζε λυτιῶσα κατὰ σοῦ· νῦν δὲ πόλις ἡ ἔννομος πανδημει προχυθεῖσα, ὡς αὐτόν σε τὸν κτίστην ὀρώσα, χαίρει δεχομένη τὸν τύπον τῆς μορφῆς σου.

Θεοτοκίον.

Σάρκα φορέσαι προελόμενος, τῆς τοῦ Πατρὸς μεγάλης βουλῆς ὁ ἄγγελος, ἐν νηδύϊ σου πανάχραντε, ἐτελεσιουργήθη, καὶ σέ μητέρα κάτω, ἀπεγράφατο σεμνή· καὶ φθαρεῖσαν ἐκαίνισε, τὴν βροτείαν οὐσίαν· ὃν πάντες εὐλογοῦμεν ὡς κτίστην, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐχαῖς.

Πόδες οἱ σεπτοὶ σου ἀθλοφόρε, πρὸς τρίβους τοῦ μαρτυρίου κατευθύνθησαν· ἐμπεριπατοῦσι δέ, νῦν ἐπαγαλλόμενοι, ἐν χώρα ζώντων πάνσοφε, ἐν παραδείσῳ τρυφῆς. διὸ καὶ συνελθόντες τιμῶμεν, ἀνυμνολογοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Επλάκη σοι στέφος ἀφθαρσίας, στερρώως ἀγωνισαμένῳ καὶ νικήσαντι, ὅφιν τὸν ἀρχέκακον, μάρτυς ἀξιάγασε· ἕ ἀθλητῶν ὀμήγουρις σέ ὑπεδέξατο, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, ἕ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Θαυμάτων ἐκπέμπεις λαμπηδόνας, τὴν θείαν ἐνδεδυμένος μάρτυς δύναμιν, παύεις ἀρρώσχηματα, λύεις τε νοσήματα, ἀποδιώκεις πνεύματα, τῆς πονηρίας βοῶν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκ.

Πολλαῖς προσβολαῖς ἀμαρτημάτων, κλονούμενοι σοῦ πρὸς τὴν ἀκλόνητον, σκέπην καταφεύγομεν· στήριξον τοὺς δούλους σου, κατὰ παθῶν ἐνίσχυσον, καὶ ἐκ σεισμοῦ καὶ λιμοῦ, ἐθνῶν ἐπιδρομῆς τε Παρθένε, ῥυσαί σε τὴν πόλιν, ὡς σοὶ ἀνακειμένην.

Ὁ Εἰρμός. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ V. Ἐσνίας δεσποτικῆς.

Εκμανεῖς ὁ κατὰ σοῦ, λαὸς ἀσύνητος Σῶτερ, ἀντ' εὐεργεσίας, σοὶ τὰ ἀνήκεστα, τολμηρῶς ἐπαντείνεται· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μακρὰν ἀπωσθέντες, τοῖς σοῖς πάθεσι Σῶτερ υἰοθετήθημεν.

Βοήθειαν κατ' ἐχθρῶν, τοῖς εὐσεβέσι παράσχες, καὶ πιστοῖς βασιλεῦσιν· ὅτι τὰ σύμβολα τῆς σαρκός σου, ὡσπερ ἀμαχον φρούριον, Δέσποτα κεκτημένοι, δι' αὐτῶν ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν. Θεοτοκ.

Ωράθη τοῖς ἐπὶ γῆς, σωματοφόρος ὁ Λόγος, διπλοῦς κατὰ τὴν φύσιν ἐκ σοῦ πανάμωμος, ἀντιδόσει τῆς θεότητος, ὑποσάσει μιᾷ ἀφύρτως, ἐνωθεὶς τῷ φυράματι, ὃν δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ὁ Ἄπας γηγενῆς.

Εῦρες ἀμοιβὴν, καμάτων τὴν ἄνω σοι, ἐτοιμασθεῖσαν τρυφήν· ἐνθα αὐλιζόμενος, ὠραισμένος μαρτυρικαῖς καλλοναῖς, κατατρυφᾷς τοῦ κτίστου σου τῆς ὠραιότητος, ἱκετεύων,

δοῦναι τοῖς τιμῶσί σε, ἱλασμόν καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Στήλη ἀρετῶν, καὶ πίστεως ἔρεισμα, καὶ στύλος ἀσειστος, πύργος τε ἀκλόνητος, ἐδείχθης μάρτυς τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ ποταμὸς ἰάσεων ἀναδυστάνων κρουνοῦς, ἰατρεῖον, ἄμισθον τοῖς πόθῳ σε, ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην Διόμηδες.

Εἶδος ἀπὸ γῆς, εἰδώλων τὴν ἄθεον, ἐξαφανίσας ἀχλὺν, καὶ πρὸς τὴν ἀνέσπερον, αὐγὴν μετήλθες, τῆς ἀρχιφώτου ζωῆς· ἧς τὰς ἐμφάσεις ἐνδοξε, πρῶτην ἐκέκτησο, ταῖς ἐκεῖθεν, λάμψει λαμπόμενος, καὶ χαρᾶς αἰδίου πληρούμενος. Θεοτοκ.

Πόλις τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἦν κατώκησεν, ἡ ὄντως ἀσειστος, λύτρωσαι τὴν πόλιν σου, σεισμοῦ Παρθένε τῆς καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, πυρὸς μαχαίρας ἐχθρῶν, ἀπὸ πάσης, Πάναγνε κακώσεως, τῇ θερμῇ πρὸς Θεὸν μεσιτείᾳ σου.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἄπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλ. Τυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως ἐπορφύρωσας, μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις· ἀπάτην δὲ κατέσβεσας, εἰδωλικὴν ψυχώλεθρον, Διόμηδες πανόλβιε. καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν ἀγγέλων.

Ἐκ τῆς ἑορτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐκ τῆς ἑορτῆς. Ὁ οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Υμνοῖς σε τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόων θιασῶται, πρὸ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τήν.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες. ἐπὶ τῇ μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Γῆ μὲν τῇ σῆ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε, ἀῆρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένη, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α'. Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις.

Ζῆτει ὀπισθεν εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ'.

Μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Μύρωνος.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στχρ. τῆς ἑορτῆς γ', καὶ τοῦ ἀγίου γ'. Τῆς ἑορτῆς.

ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ εὐτέλεις χεῖλεσι, μακαρίσωμέν τὴν Θεοτόκον; τὴν τιμιωτέραν τῆς κτίσεως, καὶ ἁγιωτέραν ὑπάρχουσαν, Χερουδὶμ καὶ πάντων τῶν ἀγγέλων; τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως τὸν ἀσάλευτον; τὸν οἶκον ἐν ᾧ κατώκησεν ὁ Ὑψιστος; τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τοῦ Θεοῦ ἁγίασμα; τὴν παρέχουσαν τοῖς πιστοῖς, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτῆς, πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος;

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμέν σοι παναγία; τῇ γὰρ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἡγίασας, καὶ πρὸς ὑπερκόσμια μετέβης. τὸ κάλλος κατανοεῖν τοῦ παντοκράτορος; καὶ τούτῳ οἶά περ μήτηρ συναγάλλεσθαι, ἀγγελικῶν σοι ταγμαμάτων, δορυφορησάντων ἀγνή, καὶ ψυχῶν δικαίων. μεθ' ὧν αἰτῆσαι ἡμῖν, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα, ἀ προσῆξάν σοι τότε Παρθένε, κύκλῳ τῆς σῆς κλίνης ἱσάμενοι, πάντες οἱ τοῦ λόγου ἀπόστολοι, ἔ θαμβητικῶς ἀναβοῶντες; ἀπαίρει τοῦ βασιλέως τὸ πα-

λάτιον. ὑφούται ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος. πύλαι ἐπάρθητε ὅπως, τοῦ Θεοῦ ἡ πύλη εἰσελεύσεται ἐν χαρᾷ, ἀπαύσως τῷ κόσμῳ αἰτουμένη τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ ἀγίου Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Οτε ἀθεΐας ἡ πυρὰ, πᾶσαν κατενέμετο χώραν μακαριώτατε, τότε ἐξαπτόμενος ζέσει τοῦ πνεύματος, τὸν ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐκκήρυξας λόγον, σάρκα ἐνδυσάμενον δι' ἀγαθότητα. ὅθεν καὶ πυρὸς καὶ βασάνων, ἠνεγκας δεινὰς ἀλγηδόνας, σθένει δυναμούμενος τοῦ πνεύματος.

Οτε ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς, ἔσπευδε θωπείαις συλῆσαι τὴν σὴν διάνοιαν, τότε γενναιότητι καθοπλιζόμενος, ἀντετάξω στερρότατα. καὶ ἠνεγκας πόνους, ἀπονὸν πρὸς λῆξίν σε διαβιδάζοντας, μάρτυς ἀξιάγαστε Μύρων, τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνος ἀπολαύσεως.

Οτε τοῖς βουεῦροις ὁ ἐχθρὸς, ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνενδότοις, ἐκδαπανώμενον, μάρτυς τὸ σαρκίον σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά σοι προτείνοντα θείας δυνάμεως. ὅθεν ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυχες μεγίστων ἐπάθλων, Μύρων ἀθλοφόρε γενναιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα ὑπάρχουσα.

Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς

Εἰς τὸν στχ. στιχηρά.

ἦχος β. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἠθροίσθη ἐκ περάτων; σὺν τοῖς σεπτῶν ἀγγέλοις. μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τήν.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν ἀγγέλοις, στησώμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ κοιμήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Σῶμά σου τῇ φλόρᾳ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε. ἔ

πρὸς ταφήν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ,
μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἦ Πανάμωμος νύμφη.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης στιχολογία.

Εἰς τὴν ἀ. στυλ. Κάθισμα

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, τῇ νοερᾷ σου ψυχῇ, νῦν
συναγάζεται, ἢ καθαρὰ σου σκηνῇ, μετατε-
θεῖσα ἐκ φθορᾶς, πανάχραντε Θεοτόκε. ὄ-
θεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος δό-
λον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου,
διὸ σὺν ἀποστόλοις βοῶμεν· χαῖρε ἢ κεχα-
ριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἰς τὴν β΄. στυλ. Κάθισμα

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος
ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλα-
στουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν
ἀκήρατον μετέστησεν· ὄθεν σε σεπτῶς μα-
καρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν ἢ ἀμόλυτον·
καὶ Θεοτόκον ἅπαντες, κυρίως ὁμολογοῦντες
κραυγάζομεν· Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν
μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δίς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου, οὐ ἢ ἄκρος.

Ἄδω Μύρων σου τὴν μυρίπνοον χάριν. Ἰωσήφ.

Ἦ δὴ ἀ. ἦχος β΄. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Αἶνον Θεῷ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ χορεύοντες, τῷ
ἀθλοφόρου Μύρωνος, ἄσωμεν ἅπαντες, ἐνι-
σχύσαντι τοῦτον, τὸ κράτος διολέσαι τοῦ
πολεμήτορος.

Δῶρον σαυτὸν, τῷ εὐεργέτῃ προσήγαγες,
καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, καὶ καλλιέρημα, καὶ
εὐώδη θυσίαν, νομίμως ἐναθλήσας, μάρτυς
πολύαθλε.

Ως νουνεχῆς, ὡς καθαρὸς ναὸς ἐνδοξε, τοῦ
ἐκ Παρθένου λάμψαντος, τὸν ἐφορμήσαντα,
συνταράξαι τὴν θείαν, ἀγέλην ψυχοφθόρον
λύκων ἐδίωξας.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεὸν, ἀπειρογάμως ἐκύησας, ὃν ἄ-
θλοφόροι μάρτυρες, ὁμολογήσαντες, ἡμῖν ὁ-
μοιωθέντα, κατήργησαν τὴν πλάνην, ἄχραντε
δέσποινα.

Ἦ δὴ γ΄. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Υψώσας σου τὸν ἔρωτα τῆς καρδίας, πρὸς
Κύριον σταυρῷ τὸν ἀνυψωθέντα, ὑψώθης ἐ-
πὶ ξύλου ὦ ἀθλοφόρε, καταξέομενας, προ-
θύμως μέλπων τε ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν
σου Κύριε.

Ρημάτων σου τὰ βέλη ἠκονημένα, κατέπτη-
ξας τυράννη ἐν τῇ καρδίᾳ, γενναίε στρατιῶ-
τα τοῦ βασιλέως, Χριστοῦ πανεύφημε, καὶ
φάλλων ἔλεγες ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν
σου Κύριε.

Ως ὄρθρος ὡς ἡμέρα ἐπανατείλας, διέλυσας
τὸν ζόφον τῆς ἀγνωσίας, ἐφώτισας τοὺς ψάλ-
λοντας καθ' ἐκάστην, Μύρων πολυάθλε· σὺ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου
Κύριε. Θεοτοκ.

Νοσοῦσαν ἀθεΐα τὴν πᾶσαν κτίσιν, Θεὸν
κυοφορήσασα ἰατῆρα, Παρθένε ἐθεράπευσας
παραδόξως. εὐχαριστοῦντές σοι, διὸ κραυγάζο-
μεν ὡς οὐκ ἔστιν ἄμωμος πλήν σου Δέ-
σποινα. Ὁ Εἰρμός.

Εν πέτρα με τῆς πίσειος στερεώσας, ἐπλά-
» τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἠὺ-
» φράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
» οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἶτα Κάθισμα τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μυριπνόοις ἄσμασι καὶ ὑμνωδίαις, συνελ-
θόντες στέψωμεν τὸν Ἱερόαθλον πιστοὶ, Μύ-
ρωνά πάντες τὸν ἐνδοξον, λύσιν διδόντα παν-
τοίων κακώσεων.

Δόξα, καίνυν τῆς ἐορτῆς ὄμοιον.

Τὴν σεπτὴν μετάστασιν σοῦ Παναγία, ἐορτὴν στησάμενοι, σέ ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς, Θεογεννητορ πανύμνητε. μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνωσε ἀκοήν.

Σωτήρα καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ Παρθένου, ὁμολογῶν ἐνδοξε, σαδίου μέσον τῶν τυράννων, ὄφρυν καρτερία ἐταπεινώσας, ἔ τὴν πολυθειῖαν ἐξηφάνισας.

Οὐδ' ὄλως ὑπενδοὺς ξεόμενος, ἔ τυπτόμενος γενναίῳ φρον, ἀγγέλης κατέπληξας, ὄρωντάς σε τὴν καρτερίαν, δι' ἧς δυσμενεῖς ἀσάρκεις ὄλεσας, ἔ νικηφόρος μάρτυς ἐχρημάτισας.

Υπάρχων θείας δρόσου ἐμπλειῶς, ὑπεισηλθες γενναιοφρόνως, τὴν τοῦ πυρὸς κάμινον. ὄρώμενος ἐν ταύτῃ Μύρων σοφὴ, σὺν ἀγγέλοις ἀγαλλόμενος, καὶ μηδ' αὐτῶς παμμάκαρ φλογιζόμενος.

Θεοτοκ.

Τὸ μέγα καὶ φρικτὸν μυστήριον, τῆς λοχειίας σου καταπλήττει, πᾶσαν ἀγνή ἔννοιαν. ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας ἐκ σοῦ, ἀγαθότητι εὐδόκησεν, εἰς σωτηρίαν κόσμου ἔ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ηθεαυγῆς, καὶ φωσφόρος σου μνήμη, τῇ τοῦ ἀγίου, Πνεύματος δυνάμει, εἰς πάντα κόσμον ἐφαπλουμένη, φωτισμῷ εὐσεβείας, καταυγάζει τοὺς ταύτην σέβοντας, καὶ τὰς ἀριστείας τὰς σὰς καταγγέλλοντας.

Νεανικῶς, τὰς πικρὰς τιμωρίας ὄντως ὑπέστης, ἀσάρκος καθάπερ γενναίε μάρτυς. ἀφαιρεθεῖς γὰρ τὴν δορὰν ἐκαρτέρεις, ὡσπερ ἄλλε πάσχοντος ἐνδοξε, σθένει ἀοράτῳ σαφῶς δυναμούμενος.

Μύρον οἱ σοὶ, ἐναπέσταξαν πόνοι, μάρτυς εὐῶδες, πᾶσαν δυσωδίαν ἀποδιῶκον τῆς ἀθείας. τὴν Χριστοῦ δὲ ἀγίαν ἐκκλησίαν εὐωδιάζον αἰεὶ, πῖσει σε ἔ πόθῳ αἰεὶ μακαρίζουσαν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἀρρήτῳ λόγῳ, πάναγνε δυσώπει εὐλογημένη, ὅπως ῥυσθῶμεν, ὄρωμένων ἔ πάντων ἀοράτων, ἐχθρῶν Πανάμωμε, οἱ σέ Θεοτόκον, ἀγνήν καταγγέλοντες.

ᾠδὴ ε΄. Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους.

Ρανίσι σου, αἱμάτων ἱερῶν κατεπόντισας, δαιμόνων φάλαγγας, στρατιῶτα γενναιότατε, καὶ στεφανηφορῶν, πρὸς Θεὸν ἀνέδραμες, νικηφόρος γενόμενος ἀριστος.

Ιδόντες σου, τὸ πρόσωπον λαμπρυνθέν οἱ τύραννοι θείαις λαμπρότησιν, ἀθλοφόρε κατεπλάγησαν. μὴ γνόντες δὲ Θεὸν, σκότος προσελάβοντο, αἰωνία κολάσει πεμπόμενοι.

Προστάξουσιν, ὠμοτάτῃ τυράννου ὑπέφερες, δορὰς τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀξιάγαστε, δεικνὺς τὴν πρὸς Θεὸν, καθαρὰν σου ἔφεσιν, καὶ δι' ὄλου παμμάκαρ ἀνάνευσιν.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ, καινίζονται Παρθένε τῆς φύσεως. ὑπὲρ γὰρ φύσιν σὺ, τὸν τῇ φύσει ἀκατάληπτον, Θεὸν Ἐμμανουήλ, παραδόξως τέτοκας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀναγέννησιν.

Ὁ Εἰρήμῳ.

Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωάνης ἐδόησε
» σύ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένου ἀδου δέομαι,
» ἵνα ὡς λυτρωτῇ ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας
» τε Πνεύματι θύσω σοι.

Κοντάκ. ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ βρέφους Χριστὸν, ποθήσας παναοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, ὀλοκλήρως Μύρων καὶ κατέπαυσας, σὺν ἀγγέλοις δοξάζων αὐτὸν, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφεσιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον ἀνυμνήσωμεν πάντες, ὡς εὐῶδες Χριστοῦ μύρον παναληθέσατον. ὄντως γὰρ πᾶσι τοῖς προσιῶσιν, ἐν πῖσει

θερμῇ, τὰς ἰάσεις παρέχει τῶν νοσημάτων. τῇ γὰρ ἀγάπῃ τοῦ Κτίστη πυρούμενος, συμπάσχει τοῖς ἐν ἀνάγκαις, καὶ λυτροῦται δεινῶν ὁ πανόλβιος. μυρίζων πάντας τῇ χάριτι, τῇ δοθεῖσει αὐτῷ ἐκ τοῦ Πνεύματος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἄφρσιν.

Τῷ αὐτῷ μηνί ΙΖ. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μύρωνος.

Στχ. Τί μοι κεφαλῆς ἢ τομῆ Μύρων λέγει,

Πρὸς τὸ στέφειν μέλλον με πάντιμον στέφος;

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ τε Μύρωνα τάμε ξίφος ὀξύ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Δεκίε τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀντιπάτρου ἄρχοντος Ἀχαΐας, πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας τὸν τρόπον χρηστός, ἐκ γένους ἐντίμου, πλούτῳ κομῶν, πρὸς τε Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων φιλούμενος. κατὰ γοῦν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστοῦ γενεθλίων, τοῦ Ἀντιπάτρου εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσιόντος, ἐφ' ᾧ τοὺς Χριστιανούς συλλαβεῖν καὶ τιμωρήσασθαι, ὁ ἅγιος Μύρων ζήλου πλησθεὶς, ἐξύβρισεν εἰς αὐτόν· διὸ καὶ κρεμασθεὶς, ξέεται καὶ ἐκκαυθεῖσθαι καμίνου, ὡς διηγεῖσθαι τὴν φλόγα ἐπὶ πολὺ, ἐν αὐτῇ ἐβλήθη· ἡ δὲ κάμιнос τὸν ἅγιον δεξαμένη, διεφύλαξεν αὐτὸν ἀβλαβῆ· τὸ δὲ πῦρ ἐξελθὼν, κατέκαυσεν ἄνδρας τῶν παρεστῶτων, ρν'. ὁ δὲ ἅγιος ἀναγκασθεὶς ἐπιθῦσαι, καὶ μὴ ὑπειξας, λωροτομεῖται ἀπὸ τῶν ὤμων ἕως τῶν ποδῶν· ἐξ ὧν ἀναλαβὼν ἕνα λῶρον ὁ μακάριος, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀντιπάτου ἠκόντισε· καὶ πρὸς τούτοις ἀναξέεται τὰς ἐκδαρείσας σάρκας, καὶ μετὰ τοῦτο ἀφίεται θηρίαις· ὃν ἐξ αὐτῶν σῶον καὶ ἀπήμαντον διατηρηθέντα ἰδὼν ὁ Ἀντίπατρος, καὶ αἰσχύνῃς πλησθεὶς, ἀνεῖλεν ἑαυτὸν οἰκείαις χερσίν. ὁ δὲ ἅγιος ἐκεῖθεν ἐν Κυζίκῳ ἄχθεις, καὶ παρὰ τοῦ Ἀντιπάτου τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν λαβὼν, τὸν αὐχένα, ἐτμήθη· καὶ αὐτῷ τὸν στέφανον τῆς μαρτυρίας ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Στράτιου, Φιλίππου, Εὐτυχιανοῦ, καὶ Κυπριανοῦ.

Στχ. Ἐβεντό με βδέλυγμα, φησὶν ὁ Στράτιον,

Ἄνδρες βδελυκτοί, καὶ πυρὶ κτείνουσί με.

Φιλῶν Θεὸν Φίλιππε καὶ φυγῆς πλέον,

Κατακρικεὶς πῦρ, οὐ φιλόφυχος γίνῃ.

Εὐτυχιανὸς εἰς κάμινον ἡμμένῃ.

Ὡς ἵππος εἰς πεδίον ἦν τὸ τοῦ Λόγου.

Πῦρ Κυπριανὸς καρτερήσας καμίνου,

Ἐξώτερον πῦρ, ὁ γραφὴ λέγει, φέγγει.

Οὔτοι ἐν Νικημηδείᾳ διατρίβοντες, ἐπίτηδες ἀνέσαν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε τὸν συναθροισζόμενον λαὸν κατηχεῖν, καὶ τῆς εἰδωλολατρείας ἀφιστᾶν,

καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει προσάγειν. καὶ ποτε κενὸν ἀνθρωπῶν τὸ θέατρον ἰδὼν ὁ ἄρχων, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, ὅτι ὑπὸ τῶν ἁγίων τούτων οἱ ὄχλοι διδάσκονται, καὶ τὰς ἐν θεάμασι κατέλιπον ἡδονὰς, καὶ κενὸν τινα μετέρχονται βίον, τῶν πατρώων καταφρονήσαντες ἐβῶν, σὺν τάχει τοὺς ἁγίους παραστήναι ἐκέλευσε· καὶ δὴ παραστάντες, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτοὶ τε εἶχον ὁμολογήσαντες, καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν, ἀχθέντες εἰς τὸ θέατρον, θηρίοις ἐκδιδόνται· διαφυλαχθέντες δὲ ἐξ αὐτῶν ἀβλαβεῖς, καὶ τρόποις διαφόροις δοκιμασθέντες κολάσεων, τὸ τελευταῖον ἐμβληθέντες εἰς πῦρ, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαντο στάδιον· καὶ νικήσαντες, τὸν στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, Κορωνάτου, καὶ τῆς συναδίας αὐτῶν.

Στχ. Οἱ τρεῖς ἀθληταὶ νῦν παρίστανται πόθῳ.

Τριάδι θείᾳ, ἧς ἐνήθλησαν χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Ονοῦς σου φαιδρὸς, πυρακτούμενος σοφῆ τῷ θείῳ πόθῳ, ἠγαλλιᾶτο, καὶ ἠψφραίνετο, μέσον φλογὸς ἰσταμένου σου, ὡσπερ τῶν τριῶν νεανίων, μεθ' ὧν πιστῶς ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ορῶντες φλογὸς, συνεστῶτάς σοι σοφῆ μέσον ἀγγέλους, μορφῇ ἀρρήτῳ ἐξαστράπτοντας, οἱ θεωροὶ κατεπλήττοντο. καὶ πρὸς ὑμνωδίαν τραπέντες, τῷ δεσπότῃ ἐκραύγαζον· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νοὶ καθαρῶ, συνεστῶς τοῖς νοεροῖς ὕμναις ἀγγέλαις, μέσον καμίνου ἀγαλλόμενος, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ὡς περ χαλινοῦντα τὴν φλόγα, καὶ μελωδοῦντά σε σώζοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον Θεοῦ, καὶ παλάτιον τερπνὸν καὶ θεῖος θρόνος. ἐν ᾧ καθίσας ἠτοιμάσατο, πᾶσι καθέδραν οὐράνιον, ὠφθῆς παναγία Παρθένε. διὰ τοῦτό σοι κράζομεν· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

^{Ωδὴ ἡ.} Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Α καταγώνιστον ὄρων, ὁ παράφρων δικαστῆς σέ γενναίοφρον, ἐν τῷ λωροτομείσθαι, μέχρις ὁστέων αὐτῶν, προσάγει ὄνυξι σπαράττων σε, πληγὰς ἀφορήτους, πληγωθεὶς ἀνιάτως.

Ρῆμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκοον παντὸς τοῦ πλήθους μάρτυς, προσηνέχθη σοι Μύρων, πρὸς τὰς ἐκεῖσε καλοῦν, ἀρρήτους καταπαύσεις ἐνδοξε, καὶ τὰς τῶν ἀγγέλων τερπνὰς χοροστασίας.

Ιστασο ὡς περ Δανιήλ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν θηρῶν εὐλαβουμένων, τὸ μακάριον πάθος καὶ τῶν ἀγώνων τῶν σῶν, παμμάκαρ τὸ ἀπειρον μέγεθος, ζώσητε φωνῆσαι ἀντιλαμβανομένων.

^{Θεοτοκίον.}

Νυγείς τῷ βέλει τοῦ ἐχθροῦ, τὴν ψυχὴν ὀλοτελῶς ἐτραυματίσθην, ἔξ ἀνιάτα πάσχω. ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, ἀρρήτως τεκοῦσα πανάμωμε, ἰασαί με σῶσον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

^{Ὁ Εἰρμός.}

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν ἐβραίων τοῖς
» παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς
» δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ
» ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

^{Ωδὴ θ΄.} Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ινα τὴν μέλλουσαν δόξαν, καὶ τὸ ἀφραστον κάλλος, Χριστοῦ τοῦ ἀθλοθέτου κατιδεῖν, ἀξιοθῆς γενναιότατε, ὑποκλίνεις αὐχένα, ἔξ δέχη τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομὴν ἔξ χαρᾶς τῶν μαρτύρων πληροῖς τὰς θείας φάλαγγας.

Ωσπερ ἠδύπνουν μύρον, ἀξιάγαστε Μύρων, μυρίζουσα καρδίας τῶν πιστῶν, ἢ ἀξιάγαστος μνήμη σου, τοῖς ποθοῦσιν ἐπέστη. ἐν ἢ πανηγυρίζοντας ἡμᾶς, εὐωδίας ἐνθέει, ταῖς σαῖς πρεσβεῖαις πλήρωσον.

Σοῦ Ἀχαΐα καυχᾶται, τοῖς σπαργάνοις ἔξ

ἄθλοις, γενναίε Κυρίου ἀθλητά. πλέον δέ τέρπεται Κύζικος, τὸ πολυάθλον σῶμα, κατέχουσα ὡς ὄλβον ἀληθῆ, καὶ πηγὴν ἰαμάτων, καὶ νόσων καθαρτήριον.

Η τῶν ἀγίων ἀπάντων, ἐκλεκτῆ ἐν ὑψίστοις, μητρόπολις Σιών ἢ νοητῆ, τῶν πρωτοτόκων ὡς γέγραπται, ἢ σεπτῆ ἐκκλησία, ὡς μάρτυρα αἰεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦντά σε ἔχει, μαρτύριον ἀκροθίνιον.

^{Θεοτοκίον.}

Φωνὴν βοῶμέν σοι πάντες, τοῦ ἀγγέλου Παρθένε, παλάτιον καὶ θρόνον τοῦ Θεοῦ. χαίρει δὲ ἧς ἠξιώθημεν, οὐρανῶν βασιλείας, οἱ πάλαι ἀπωσθέντες τῇ φθορᾷ, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶτον, ἀφρόνως ἀπολέσαντες.

^{Ὁ Εἰρμός.}

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώ-
» σει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράτως σαρκωθέντα Θεόν, οἱ
» πισοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

^{Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.}

Μυρίπνοσον ὡς ῥόδον σε, ἢ ἐκκλησία κέκτηται, Μύρων πολυάθλε μάρτυς, τοῦ γὰρ Χριστοῦ εὐωδία, ἐδείχθης πανασοίδιμε. ὑπὲρ οὗ χαίρων ἠθλησας. παρ' οὗ καὶ δόξης ἔτυχες. πρὸς ὃν αἰεὶ μνημονεύεις, τῶν σέ τιμῶντων ἐκ πόθου.

^{Καὶ τῆς ἐροτῆς. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.}

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις, τοῦς Ἀποστόλους ὁ Σωτῆρ, πρὸς τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόθῳ κηδεύοντας αὐτήν. κατέρχεται δὲ καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγγέλων.

^{Ἀποσ. εἴχρ. ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.}

Νύμφη σε τοῦ Θεοῦ, ἢ ἄνω βασιλεία, τῶν ἐκλεκτῶν ἢ δόξα, προσδέχεται Παρθένε, πρὸς σὸν Υἱὸν χωρήσασαν.

^{Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.}

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι,

μητέρα Θεοτόκον, ἔλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμω νεύματι.

Στχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐφροσύνη. ἡ γὰρ τοῦ κτίστου μήτηρ, χερσὶ ταῖς τοῦ δεσπότου, ψυχὴν νῦν παρατίθησι.

Δόξα καὶ νῦν, ἡχος πλ. δ'. Λέοντος.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱός σου Θεοτόκε καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὰς δύο φύσεις αὐτοῦ, ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίσταται· καὶ σὲ Θεομήτορ, νόμῳ φύσεως θανεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασίαν νομισθῆ ἢ οἰκονομία. μετέβης δὲ πρὸς οὐράνιον χορὸν ἢ ἐπουράνιος νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνους σου, γῆθεν ἀπάρασα. ἠγγίασθη ὁ αἰθὴρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου, ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ σου· προπέμπουσιν Ἀπόστολοι, καὶ ἄγγελοι ὑποδέχονται. ὅθεν κηδεύαντες τὸ πανάχραντον σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξάδοντες, μετάρσιον ἔδλεπον, καὶ φόβῳ ἔλεγον· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. ἀλλ' ὦ πολυῦμνητε κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐποπτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ γίνεταί ἐκτενής, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Φλώρου, καὶ Λαύρου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στχ. 5'· καὶ φάλλομεν στχρ. προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν ἁγίων γ'. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε μετέστησεν, ὡς Ἥλιον τὸν δίκαιον· ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰκειαῖς τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπε-

ράμιον προσλαβόμενος, ἐν ἑαυτῷ κατέπαυσε, καὶ παραδόξως σε ἄχραντε, μεταστήσας ἐτίμησεν, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔνοιαν.

Δεῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς θεομήτορος σήμερον, τὴν ἁγίαν μετάσασιν, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου, Πατρὸς ἐκλάμψαντος τὸ πρῖν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θείαν καὶ πανάχραντον, ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Θαῦμα φρικωδέστατον, ἢ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον, βασιλέα βαστάσασα, τάφῳ κατατίθεται, καὶ ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς ἀποστόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον σῶμα καὶ τίμιον, καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς οὐρανούς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν ἁγίων ὁμοία.

Λίθοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι, καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι, οἱ ἅγιοι ὠφθησαν, οἰκοδομηθέντες, εἰς ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς, καὶ τὰ τεμένη καταδαφίσαντες. αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς παραδείσου οἰκῆτορας, ὡς ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανίου ὑπάρχοντας.

Χάριν ἀπαντήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρῦσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσφαύοντες, ἱερῶν μαρτύρων, Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν πηγάζει δαψιλῶς, τῶν ἱαμάτων θεία ἐνέργεια· καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκδοήσωμεν ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Λάκκω συγκλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνεία δικάζοντες, θείαις εἰσηγήσεις, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος ἁγίου, ἐφανερῶθητε ἡμῖν, ὡς περ ἀστέρες ἐναπασράπτοντες, σημεία καὶ τεράστια, καὶ ἱαμάτων

χαρίσματα, ἀθλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος δ'. Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτὴν εἰς τὸν σχ.

Ἄποσχ. ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ ὑψίστου Μήτηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θανοῦσα παραγίνεται.

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε.

Ηθροισται ὁ χορὸς, μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαι σε τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Υμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε Δυναμεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περάτων, τοῦ Λόγου μύσταις ἅμα, τῇ μόνῃ Θεομήτορι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος δ'. Δαβιτικὴν ὁδὴν σήμερον.

Ζήτει εἰς τὸν στχ. τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, εἰς τὴν ἀ. στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ἀύλω πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι· χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἰς τὴν β'. στυλ Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κελεύσει τοῦ κτίστου σου τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλη συνήθροισας τοὺς ἀποστόλους τὴν σὴν, ἀθρῆσαι μετάστασιν· ὄθεν καὶ μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύνης, ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μακαριότητος μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Βίτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἀγίων οὐ ἡ ἀκορ. Τερπνὴν ἀνυμνῶ μαρτύρων ξυνορίδα. Ἰωσήφ.

Ἦχος α'. ἤχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶν.

Ταῖς φωταυγέσιν ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, περιλαμπόμενοι, τὰ ζοφερὰ νέφη, τῆς ψυχῆς μου λύσατε· τὴν φωτοφόρον ἄγιοι, ἔσπεπτήν ὑμῶν μνήμην, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, μάρτυρες Χριστοῦ γενναιότατοι.

(Αὐγουστος.)

Επὶ τὴν πέτραν τῆς ἀμώμου πίστεως, οἰκοδομήσαντες, δι' ἀρετῶν θείων, ἑαυτοὺς μακάριοι, περικαλλῆς ἐδείχθητε, καὶ τερπνότατος οἶκος, ἐν ᾧ Πατὴρ κατεσκήνωσε, καὶ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ρίζοτομοῦντες τὴν τῆς πλάνης ἀκανθαν οἱ μεγαλώνυμοι, τῷ τμητικῷ λόγῳ, τῆς ἐνθέου πίστεως, καρδίας κατενέωσαν, χερσωθείσας ἀπάτη, καὶ καρποφόρους ἀνέδειξαν, πίστιν βλαστανούσας ἀμώμητον.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐβλάστησας, ρίζα ἀπότιστε, τὸν φυτουργὸν πάντων, ἀνθρωπον γενόμενον, καὶ πάθη ὑπομείναντα, ὃν ποθῆντες οἱ θεῖοι, πιστῶς ἐνήθλησαν μάρτυρες, ἀχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ἦχος γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νόμον θεῖον πληροῦντες, πανευκλεεῖς μάρτυρες, πένησι πλουσίως τὸν ἄρτον ἐχορηγήσατε. ἔς πρὸς εὐσέβειαν, καθωδηγήσατε θεῖαν, σωτηρίας πρόξενοι τούτων γενόμενοι.

Ηδυὰς ἡ φωσφόρος, τῶν ἀθλητῶν λάμψασα, ταῖς τῶν θαυμασίων ἀκτίσι, σκότος ἀπήλασε, πλάνης πολύθεον, καὶ πλανωμένους πρὸς φέγγος, τῆς ἐνθέου πίστεως πάντας ὠδήγησε.

Νηπιάζοντα δῆμον, πανευσεβεῖς μάρτυρες, θείαις ὑποθήκαις πρὸς τρίβον, ἐνθεῖς γνώσεως, καθωδηγήσατε, ἔς τὰς βωμὰς τῶν δαιμόνων, προσευχῇ μακάριοι κατηδαφίσατε.

Θεοτοκίον.

Απειρόγαμε Κόρη, δι' ἧς ἡμῶν ἐλαμψε, Λόγος ὁ ἐπέκεινα πάσης, ἀρχῆς νοούμενος, σῶζε τὴν πόλιν σου, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, πάσης περιστάσεως Θεοχαρίτωτε.

Ἦχος β'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Κάθισμα. ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τὸς σοφὸς ἀριστέας καὶ ἀθλητάς, ἐν ᾧδαῖς

κατὰ χρέος πάντες πιστοὶ, Φλῶρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Λαῦρον. τὸν γὰρ Χριστὸν ἐκήρυξαν, Θεὸν προαιώνιον, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, ἀθλήσει κατήργησαν· ὅθεν τοὺς τυράννους, καταισχύναντες πίστει, τῆς δόξης ἐπέτυχον, τῆς ἀφθάρτου τῆ χάριτι· διὰ τοῦτο βοήσωμεν· προσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν διωρήσασθαι.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου Χριστὲ Κύριος.

Νεανικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενοι, οἱ γενναῖοι, τοῦτον κατηδάφισαν, τῷ τοῦ σταυροῦ, ὄπλῳ κραταιῶς, καὶ τοὺς συντριβέντας, τῇ ἀμαρτία ἐτέλεσαν, νκοὺς Κυρίου ζῶντας, εὐσεβῶς μελωδοῦντας· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Υπὸ Χριστοῦ, λίθου τμηθέντος ὡς γέγραπται, ἀπὸ ὄρους, Κόρης τῆς Θεόπαιδος, δυναμωθέντες πανευκλεῶς, ἅγιοι εἰδώλων, τὴν συντριβὴν ἀπειργάσασθε· ἔζηθητε πρὸς ὕψος, ἐμφανὲς σωτηρίου, καὶ ἀγγέλοις σοφῶς ἐμοιῶθητε.

Μίαν αὐγὴν, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοῖς ἀθέοις, χαίρουσα κατήγγειλε δυὰς σεπτῆ, ἡ τῶν ἀθλητῶν, Φλῶρος τε καὶ Λαῦρος· καὶ μαρτυρίᾳ ποτήριον, ἐξέπιε προθύμως. τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Νόμῳ Θεοῦ, ὑποκλιθέντες ὑπέκλιναν, ἀνομοῦντας, τοῦτον μόνον σέβασθαι, τῇ ὑπανοίξει τῶν ὀφθαλμῶν, τὰς τῆς διανοίας, αὐτῶν ὁράσεις φωτίσαντες, οἱ μάρτυρες οἱ θεῖοι, οἱ φωστῆρες οἱ δύο, οἱ τὰ πέρατα κόσμου φωτίζοντες.

Θεοτοκίον.

Μετὰ καθαρόν, τῶν γενεῶν ἐξελέξατο, Θεοτόκε, σὲ τὴν ἀειπάρθενον, ὁ πλαστοουργός, πάντων καὶ Θεός, ἔξ τὴν σὴν γαστέρα, παλάτιον ἀπειργάσατο, ἀμόλυντον ὁ μόνος, βα-

σιλεύς τῶν αἰώνων, ἔξ ἐκ σοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπέφανε.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Μερισμὸν οὐχ ὑπέστη, θεία ξυνωρίς τῶν μαρτύρων ἀυτάδελφος. τῇ γὰρ ἀμερίστῳ, καὶ ἁγίᾳ Τριάδι πιστεύσασα, ἐν μιᾷ ἐλπίδι, τοὺς μερισμῷ πλάνης ἀτόπου, συσχεθέντας συνῆψεν ἐν χάριτι.

Αληθείας σπαρτίῳ, τῷ λαξευτηρίῳ τε τῆς θείας γνώσεως, τὰς λιθῶδεις φρένας, εὐσεβῶς ἀλλοφόροι λαξεύοντες, ναοὺς τῆς Τριάδος, πανευσεβῶς ἐνθέῳ σθένει, ἀπειργάσασθε λάμπει τοῦ πνεύματος.

Ρίζοτόμοι κακίας, πάσης ἀνεδείχθητε μάρτυρες ἐνδοξοὶ φυτηργοὶ δὲ πάσης, εὐσεβείας καὶ λόγοις καὶ πράγμασι, τὸν ἐκφυῖντα κλάδον, τοῦ Ἰεσσαὶ ἐκ ρίζης θείας, ἐν ἀβάτοις καρδίαις φυτεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, κόρη ἀποκείμενον μέγα μυστήριον. ὅπερ οὐκ ἐγνώσθη, γενεαῖς προλαβούσαις πανάμωμε, διὰ σοῦ ἐφάνη, Λόγος πατρός ὁ πρὸ αἰώνων, σαρκιωθεὶς καὶ γενόμενος ἄνθρωπος.

ᾠδὴς ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπομονῇ ἀκλινεῖ, τοὺς ἀνομοῦντας τροπέμενοι, οἱ ἐννομοὶ ἀθληταί, Χριστοῦ ἀξιεπαίμων, τέλος ἀπηνέγκαντο, μὴ καταχωσθέντες, ἀσεβείας ματαιότητι.

Ρομφαία τοῦ δυνατοῦ, ἀναδεικνύμενοι πνεύματος, ἐτρώσατε δυσμενεῖς, ἀσάρκους μακάριοι, καὶ πάθος μακάριον, τοῦ πλευρᾶν τρωθέντος, εὐσεβῶς ἐξεικονίσατε.

Μετὰ δύο περικαλλεῖς, μασοὶ αἰοιδίμοι ὠφθητε, τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, οὐ γάλα προχέοντες, ἀλλὰ χάριν ἀφθονον, ἔξ σωτηριώδη, ἱαμάτων ἀναβλύζοντες.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, τῇ ἀμαρτίᾳ θεράπευσον, τὸν ἰατρὸν τῶν ψυχῶν, κηύσασα Πάναγνε· ὃν οἱ θεῖοι μάρτυρες, καθομολογοῦντες, ἰατροὶ παθῶν ἐδείχθησαν.

Ὁ Εἰρημῶς.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸ σέ γὰρ ἐδόκησα, ἕ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΗ΄, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Στχ. Δίψει τελευτῆς τῆς ὑπερβίε Λόγου,

Χωροῦσι Φλώρος καὶ Λαῦρος πρὸς τὸ φρέαρ. Φλώρω αὐμ' ὀδυράτη δεκάτη φρέαρ εἰσέδω Λαῦρος.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον δίδυμοι, λιθοξόοι τὴν τέχνην, ἣν ἐπαυδαύθησαν ὑπὸ Πρόκλου καὶ Μαξίμου. μετὰ δὲ τὴν τῶν διδασκάλων ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, καταλιπόντες τὰς ἐν Βυζαντίῳ διατριβάς, παρεγένοντο ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, ἐν χώρᾳ τῆς Δαρδανίας, ἐν πόλει Οὐλπιανῶν· ἐνθα παρὰ Λυκίων τῷ ἡγεμόνι μέταλλά τινα διερευνῶντες, τὴν οἰκίαν τέχνην εἰργάζοντο. [εἶτα παρ' αὐτοῦ ἀποστέλλονται πρὸς Δικίνιον τὸν υἱὸν Ἐλπίδιᾶς τῆς βασιλείσης· οἷς ὁ Δικίνιος παρέσχετο χρήματα καὶ τὴν διὰ χειρῶν βοήθειαν, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοῖς ἀνεγείραι τὰς εἰδώλους ναὸν, τυπώσας αὐτὸν καὶ διαγράψας ἐν σχήματι. Οἱ δὲ ἅγιοι τὰ μὲν χρήματα τοῖς ἐνδεέσι διενείμαντο, καὶ νυκτὸς τῇ πρὸς Θεὸν ἐσχόλαζον προσευχῇ· μεθ' ἡμέραν δὲ τῶν ἔργων ἀπτόμενοι θάπτον τὸν ναὸν ἐκαλλιέργουν καὶ ἐξεπόνεν. ὡς δὲ δι' ὀλίγων ἡμερῶν συνετελέσθη, καὶ τὸν ἀπριτισμὸν ἔλαβεν, ἀγγέλου συναντιλαμβανόμενα, καὶ τοὺς ἁγίους συνεπισχύοντος, εὐθὺς Μερέντιος ὁ ἱερεὺς ἐπίσυσεν εἰς Χριστὸν, ἥδη προπιστεύσαντος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀθανασίου, διὰ τὸ ἀνοιχθῆναι τὸν τυφλὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν παρὰ τῶν ἁγίων. καὶ τοὺς πτωχοὺς συναγαγόντες οἱ τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες, οἷς παρέσχον τὰ χρήματα, σχοινίοις τοὺς τραχήλους τῶν ξοάνων διέλαβον, καὶ πρὸς γῆν ταῦτα καθείκυσαν, εἶτα ἀνάψαντες φῶτα πολλὰ, τὸν ναὸν καθιέρωσαν ἐπιλέγοντες· Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἀποστόλων καύχημα, μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὣν τὸ κήρυγμα Τριάς ἡ ὁμοούσιος. Προηγείτο δὲ αὐτῶν ὁ τύπος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. τοῦτο δὲ γνοὺς ὁ Δικίνιος, καὶ κελεύσας ἐξαφθῆναι κάμινον, προσέταξε τοὺς πτωχοὺς ἐμβληθῆναι, ἐν ἧ' ῥιφέντες, τὰ ἑαυτῶν παρέδωκαν πνεύματα. οἱ δὲ ἅγιοι Φλώρος καὶ Λαῦρος ἐν ἄξιον

ἀμαξίης προσδεθέντες, ἐτύφθησαν, εἶτα ἐξαπεστάλησαν Λύκωνι· οὗς ὁ Λύκων δεξάμενος, ἐν βαθεῖ συνέκλεισε φρέατι· ἐν ᾧ κατελθόντες, καὶ δεήσεις τῷ Θεῷ ὑπὲρ τε τῶν μνησθησομένων αὐτῶν, καὶ τῆς κοσμικῆς εὐσταθείας, καὶ τοῦ παύσασθαι τὸν διωγμὸν προσενεγκόντες, τὰς ἑαυτῶν ἀφήκαν ψυχάς. χρόνοι δὲ ὕστερον ἀνηνέχθησαν τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, καὶ ἐν γλωσσοκόμοις κατετέθησαν ἐντίμως, μῦρα καὶ πηγὰς ἰάσεων τοῖς προσπελάζουσι βρῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία τῶν πενήτων πληθὺς, ἡ τὰ εἰδῶλα συντρίψασα, πυρὶ τελειοῦται.

Στχ. Πένητες ἄνδρες πλοῦτον εὗρον ἀθρόον,

Τὸ σύντροφον δὸς εἰς τὸ πῦρ λειοιπότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἑρμοῦ, Σεραπίωνος καὶ Πολυαίνου.

Στχ. Ἑρμοῦ βιαίῳ ἐν πέτραις σετυρμένῳ

Ἐπῆρξε πέτρα προσφυγὴ λαγῷ πόλος.

Τὸν ἐν πέτραις πάνδεινον ἐλκυσμὸν φέρει

Καὶ Σεραπίων, ὁ πλέον στερρὸς πέτρας.

Ὁ Πολυαῖνος αἷμα χεῖ συρεῖς πέτραις,

Ἐπὲρ Χριστοῦ χέαντος ἐκ πέτρας ὕδωρ.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ἐκ Ῥώμης, καὶ διαβληθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, ὅτι τὸν μὲν Χριστὸν σέβονται, τὰ δὲ εἰδῶλα βδελύσσονται, τῷ ἐπάρχῳ παρέστησαν Ῥώμης καὶ ὁμολογήσαντες παρῆρσι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, πρῶτον μὲν ἐν σκοτεινῇ καὶ δυσώδει καθεῖργνυνται φυλακῇ· εἶτα ἐξαχθέντες ἐκείθεν, καὶ ὄσαι τοῖς εἰδώλοις μὴ καταδεξάμενοι, διὰ στενωπάτων καὶ δυσπορεύτων καὶ πετρῶδων τόπων σύρονται· καὶ ἐν τῷ σύρεσθαι τῷ Θεῷ τὰς ψυχὰς παρέθεντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἰουλιανῆς, πλησίον τοῦ Στροβύλου.

Στχ. Ἰουλιανῆν ἦραν ἐντεῦθεν νόες,

Τῷ μαρτυρίου αἵματι κοσμουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λέοντος, ὃς ἤβλησε παρὰ τὴν θάλασσαν πλησίον Μύρων τῆς Λυκίας.

Στχ. Λέων κατὰ θάλασσαν ἀβλήσας κάτω,

Θάλασσαν εὗρεν ἀγαθῶν ἐν τῷ πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἐν ἐρήμῳ τέσσαρες ἀσκηταὶ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στχ. Ἀδελφότης τέθνηκεν ἀνδρῶν τεσσάρων,

Τὰ κῶλα θέντων εἰς ἐρημίαν μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννου καὶ Γεωργίου.

Εἰς τὸν Γεώργιον.

Στχ. Ὁ Γεώργιος ὡς κελεύεις, Χριστέ μου, ἔφασκε θνήσκων, ἔρχομαι κληθεὶς ἀνά-

Εἰς τὸν Ἰωάννην.

Στχ. Σκυθρωπά τὰ πρόσωπα τῆς ἐκκλησίας,
Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Βαρνάβα, Σωφρονίου καὶ Χριστοφῶρος, σωθέντων ἐν ἔτει υ.β'.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σὺλίνους λιθίνους τε, θεοὺς ἀθέων καταστρεψάμενοι, στήλας θεογνωσίας, Λαῦρος ἔ Φλῶρος οἱ μεγαλώνυμοι, τοῖς μελωδοῦσιν ἑαυτοὺς ἀνέστησαν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Υπάρχοντες ἔμπλεοι, πυρὸς τοῦ θείου μάρτυρες πνεύματος, τοὺς καμίνῳ βληθῆναι ὁσίοιους ἀνδρας, κατακριθέντας δεινῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν θείων εὐχῶν ὑμῶν, διετηρήσατε, ἀσινεῖς ἔνδοξοι μάρτυρες.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, ἀδικουμένοις τὴν ἀπολύτρωσιν, κινδυνεύουσι πᾶσι, τὴν σωτηρίαν αἰεὶ παρέχουσι, Φλῶρος καὶ Λαῦρος βοῶντες οἱ μάρτυρες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον κοιλάδων σε, τοῦ βίου κόρη Θεὸς ἐκλέγεται. ἔ ἐν σοὶ κατοικήσας, σαρκὶ προήλθεν εὐωδιάζων ἡμᾶς, θεογνωσίας πνοαῖς παναμώμητε, τὴν Θεοτόκον αἰεὶ ὁμολογοῦντάς σε.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ρ'ἡματι ζῶντι τρέφοντες, τὰς ψυχὰς παναοίδιμοι, τὰς λιμῶν τακείσας, σωτηρίου βρώσεως, πενήτων προμήθεια, καὶ ὄρφανῶν ἐδείχθητε, πᾶσιν ἐπαρκοῦντες, καὶ Χριστοῦ μελωδοῦντες· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερωτάτην ἔχοντες, καὶ ζωὴν ἔ τελεῖωσιν, χρόνον ἐπιμήκιστον, σοφοὶ κρυπτόμενοι, ἐκ γῆς ἀνεδόθητε, ὑπὲρ αὐγὰς ἡλίου ἡμῖν, λάμψαντες ἀκτίνας παραδόξων θαυμάτων, τοῖς

πίστει μελωδοῦσιν· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δύο φωστῆρες ὠφθητε, νοητῶ στερεώματι, τῷ τῆς ἐκκλησίας, ἱερῶς ἐμπρέψαντες, καὶ πᾶσαν φωτίζετε, περιφανῶς τὴν κτίσιν αἰεὶ, θαυματοποιταῖς ἀθλοφόροι βοῶντες· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Α'γιωτέρα πέφυκας, τῶν ἀγγέλων κηῖσα, κόρη παναγία, τῶν ἀγίων ἄγιον, δι' οἴκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βρετὸν, σῶσαι τοὺς αὐτὸν ἀναβοῶντας ἀπαύστως· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βίσιός.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσις ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Γδοῦ δὴ ἀνεβόα πάλαι Δαβὶδ. τί καλὸν ἔ τερπνὸν καὶ σωτήριον, ἀλλ' ἢ σαφῶς, θείους ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὸ κατοικεῖν ἐν πνεύματι, ἀγωνισαμένους περιφανῶς, καὶ νίκην ἀραμένους, κατὰ τοῦ διαβόλου. οὐς ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Ωραῖοι ἀπεφάνθητε ὀφθαλμοί, τῆς σεπτῆς ἐκκλησίας ἐν χάριτι. καὶ ὀφθαλμοὺς πάλαι πηρωθέντας σκότει δεινῶ, καὶ πρὸ θανάτου ἅγιοι, καὶ μετὰ τὸ τέλος τὸ ἱερὸν, ἠνοιξατε εἰς δόξαν, τοῦ πάντων εὐεργέτου, Φλῶρε ἔ Λαῦρε ἀξιόγαστοι.

Σημεῖοις ἐναργέσι καὶ φοβεροῖς, ὁ Χριστὸς τὴν ταφὴν ὑμῶν ἅγιοι, καὶ τὴν σορὸν, πάλαι ὡς προέφητε φανεροῖ, ἐν ἧ τὰ καρτερῶ-

τατα, σώματα κατέκειντο ἱερῶς, ἀκτῖνας ἰαμάτων, ἐκπέμποντα πλουσίως, καὶ εὐωδίαν ἀξιέπαινον.

Η' θεία καὶ φωσφόρος ὄντως δυάς, Λαῦρε Φλῶρε καλλίνικοι μάρτυρες, ἐν οὐρανοῖ, πάντοτε τριάδι τῇ παντουργῶ, παρεστηκότες λύτρωσιν, τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τῶν δεινῶν αἰτήσασθε τοῖς πίστει, ὑμῶν τὴν θεϊαν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς πανηγυρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Φρικτή σου ἡ λοχεία Μήτηρ ἀγνή* οὐρανῶν γὰρ ὄν τρέμει τὰ τάγματα, Λόγον Θεοῦ ἄνθρωπον γενόμενον ἐπὶ γῆς, ὑπερφυῶς ἐκύησας, μείνασα παρθένος ὡσπερ τὸ πρῖν, διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσση καὶ καρδία, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Βίρμὸς

Ε'ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν,
» διό σε Θεοτόκε, ἀγγέλων ἔ ἀνθρώπων. τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποσειλάριον· Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρ'ωννύμεθα προσψαύοντες, τοῖς ἱεροῖς πανόλβιοι, ὑμῶν λειψάνοις ἐν πίστει, κατ' ἄμφω Λαῦρε καὶ Φλῶρε. ἀλλ' ὦ μεγαλομάρτυρες, μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιεῖτε ὡς παρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων λαμπρὰν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἀπόστχ· στχρ·

Χαῖρε Γεθσημανῆ, τὸ τέμενος τὸ θεῖον, τῆς μόνης Θεοτόκου. ἐν ὧπερ ἀνεκλίθη, ἀπάντων ἡ βασίλισσα.

Στχ· Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Η' μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη Θεοτόκος, ὑπερευλογημένη, μεθίσταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε χορεῖαι. ἡ γὰρ παρθένος μήτηρ, μετέστη παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν.

Ζῆτει εἰς τὴν ἑορτὴν εἰς τὸν στχ·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ'.

Τῶν ἁγίων μαρτύρων, Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλιῶν πεντακοσίων ἑνενήκοντα τριῶν.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα στχρ· τῆς ἑορτῆς.

ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ρημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριήλ, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν ἀγνή, μεμνημένοι. ἀλλ' ὦ ἀχραντε σεμνή, καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦτον μεταστᾶσα, μνείαν ποιῶ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Η' ἀπειρος σοφία Θεοῦ, τὸν οἶκον ἑαυτοῖς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε, ὠκοδόμησεν ἐκ σοῦ ἐν πνεύματι ἀγίῳ* καὶ νῦν σε πρὸς αὐλοὺς, σκηναὶς μετέθηκε πανύμνητε.

Γ'κέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ τῇ μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, λυτρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν. ἀλλ' ὦ Θεογεννήτορ, συνοῦσα τῷ Υἱῷ σου, χριστιανῶν τὸ γένος φύλαττε.

Ἔτερα στχρ. τοῦ ἁγίου

ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Α'νδρίας ὑπόδειγμα δειχθεὶς, δῆμον παρεθάρρυνας, καθυπεισδῦναι τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως, οἷα στρατηγέτης, τούτου προηγούμενος, Ἀνδρέα ἀθλοφόρε πανόλβιε. πιστοῖς δὲ πάντοτε, ἰαμάτων βρῦεις νάματα, οὐρανόθεν χάριν κομισάμενος.

Α'νδρίας ἐπώνυμος δειχθεὶς, ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος. καὶ τοῦτον ὤλεσας, Φρακῶ ὡς ἄλλον, βεῖθροισ

τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας πανστρατὶ ἀξιάγα-
στε, καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλον ἀπροσμάχητον σταυρὸν, μάκαρ ἐν-
δυσάμενος, ὡς θυρεόν τε καὶ θώρακα, πῖσιν
ἐνδέδουσαι. καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὠφθης φοβερῶ-
τατος, τροπούμενος τὰ τούτων στρατεύματα.
διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε.

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτήν.

Ἀποστχ. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε ἰδοὺ γὰρ,
ἡ τοῦ ὑψίστου μήτηρ, ἡ πάναγνος παρθένος,
Θανοῦσα παραγίνεται.

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Ηθροισται ὁ χορὸς, μαθητῶν παραδόξως,
ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ
σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Πόλις νέα Σιών, χαῖρε ὁ βασιλεὺς σου, ἐ-
λήλυθεν ἐν δόξῃ, μορφῆς τοῦ Θεανθρώπου,
αὐλῶς ἦν ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. α'.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα.

Ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης στιχολ. καὶ τὰ Καλλισμ.

Ζήτει εἰς τὰς ις'.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου. οὗ ἡ ἀπροσχις.

Ἕμνοις κροτῶ σε, Ἀνδρέα Στρατηλάτα.

Ἐδὴ α' ἤχος δ'. Ὁαλ ἄσσης τὸ ἐβραϊον.

Υμνήσαι τὴν ἱεράν πανήγυριν. σοῦ προθε-
μένου μου, φωτιστικαῖς τοῦ πνεύματος αὐ-
γαῖς, τὴν ψυχὴν καταλάμπρυνον. καὶ τὴν
ἄγνην ἀπέλασον, τῆς ἀγνωσίας Μάρτυς
ἐνδόξε.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητα, μά-
καρ ἐπλούτισας, ἀνδρειοφρόνως σθένει θεϊκῷ,
συμπατήσας τὸν δόλιον, καὶ νικητῆς γενό-
μενος, μάρτυς Ἀνδρέα μεγαλώνουμε.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, μάρτυς
πολύαθλε, τῷ νεκρωθέντι Λόγω διὰ σέ, ἀν-
δρικῶς ἠκολούθησας. καὶ πρὸς ζωὴν ἀνώλε-
θρον, διὰ θανάτου μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Θ σάρκα ὑπερβολῇ χρηστότητος, ἐκ σοῦ
πανάμωμε, εἰς σωτηρίαν πάντων τῶν βροτῶν
ἀληθῶς ἐνδυσάμενος, Θεὸς ὁμοῦ καὶ ἀνθρω-
πος, διπλοῦς ταῖς φύσεσι γνωρίζεται.

Ἐδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Γστῶ τῷ τοῦ σταυροῦ τῶν πειρασμῶν διεκ-
περῶν πέλαγος, τοὺς δυσμενεῖς ἐνδόξε, ρεί-
θροις σῶν αἱμάτων ἐβύθισας.

Σκανδάλων τοῦ πονηροῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν
μηχανῶν ὑπερθεν, ὡς νικητῆς ἄριστος, μάρ-
τυς χρηματίσας δεδόξασαι.

Κοσμούμενος εὐπρεπεῖ, στεφάνῳ μάρτυς
τοῦ Χριστοῦ πάντοτε, σὺν ἐκλεκτοῖς μάρτυσιν.
ἐν ἀγαλλιάσει παρίστασαι. Θεοτοκ.

Ρωόμενον τοὺς βροτοὺς, τῆς τυραννίδος τῆ
ἐχθροῦ τέτοκας, τὸν τοῦ παντός Κύριον, Δέ-
σποινα Παρθένε θεόνυμφε. Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σε Χριστέ
» κράζουσα σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ κα-
» ταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθ. ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ανδρία τὴν ψυχὴν, κραταιούμενος μάρτυς,
ἠράνισας ἐχθροῦ, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, καὶ
χαίρων ἐνήθησας, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας.
ὄθεν ἅπαντες τὴν πανηγίαν σε μνήμην ἑορ-
τάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Ἀνδρέα
πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὁμοιον.

Χοροὶ ἀγγελικοῖ, καθορῶντες ἐν θάμβει,
νεκρὰν σε τὴν ἀγνήν, ἐν μνημείῳ τεθεῖσαν,
ἐν δόξῃ δὲ ἀπαίρουσαν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρά-
νια, μετὰ σώματος, φωναῖς αὐλοῖς ἀνύμνου.

τὸν οἰκήσαντα, μήτραν τὴν σὴν ὦ Παρθένε,
καὶ κόσμον ζώσαντα.

Ῥωδή δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Ο χυρώτατον ὡς τεῖχος ἢ ἐκκλησία, σὲ κε-
κτημένη πάνσοφε, ἐχθρῶν ἐναντίας, προσβο-
λαῖς κραυγάζουσα, ἀκλόνητος σώζεται. δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τ οῖς ἐνθέοις ὑποδείγμασιν ὀχυρώσας, τὴν
τῶν μαρτύρων φάλαγγα, οἷα στρατηγέτης,
σώματος ὡς φθείρεσθαι, μακάριε μέλλοντος,
φείδεσθαι μηδὲως παρέπεισας.

Ο ς ρομφαίαν ὀπλισάμενος τὴν ἀνδρίαν, καὶ
ἕσπερ ξίφος δίστομον, Ἀνδρέα παμμάκαρ,
τὸν σταυρὸν τὸν τίμιον ἐχθροὺς ἐξηφάνισας,
οἷα στρατηγὸς γενναιοτάτος.

Σ ἐ τὸν πρόμαχον τῆς πίστεως εὐφημοῦμεν,
ὡς ἀθλητὴν ἀήττητον, καὶ ἐπουρανοῦ, μέ-
τοχον λαμπρότητος, καὶ κρήνην πηγάζουσαν
νάματα θαυμάτων τοῖς χρηζοῦσι.

Θεοτοκίον.

Ε ὑφημοῦμέν σε τὸ καύχημα τῶν μαρτύρων,
καὶ τῶν πιστῶν διάσωσμα, πᾶσαι τῶν ἀν-
θρώπων, γλῶσσαι παναμώμητε. Θεὸν γὰρ
ἐκύησας, μείνασα Παρθένος ἀμόλυτος.

Ῥωδή ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Α νδρίας ἀληθοῦς, χρηματίσας ἐπώνυμος,
ἐδίωξας τοὺς ἐχθροὺς σου, καὶ εἰς τέλος Ἀν-
δρέα, παμμάκαρ ἐξηφάνισας.

Ν άματα τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων ἐκάστοτε,
πανεύφημε ἀναβλύξεις, τὴν σωτήριον χάριν,
πλουτήσας τὴν τοῦ πνεύματος.

Δ ιέδραμεν εἰς γῆς ὦ θεόπνευστε πέρατα,
τὸ κλέος σου τῶν θαυμάτων, καὶ σεπτῆς
μαρτυρίας, τὸ φέγγος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ρ ομφαίαι τοῦ ἐχθροῦ, νῦν εἰς τέλος ἐξέλι-
πον, τεκούσης σου Θεοτόκε, τὸν τῇ λόγχῃ
τρωθέντα καὶ κόσμον ἀναπλάσαντα.

Ῥωδή ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ε ῥαυσας, τοῦ πονηρῆ τὰ κέντρα τοῖς πό-
νοις σοι, καὶ πρὸ τὴν ἄπονον δόξαν, μετε-
τέθης χαίρων μάρτυς Ἀνδρέα, στρατηλάτα,
μαρτυρικῆς τιμίας τε φάλαγγος.

Α ἱμασι, βραχυτάτοις ἠλλάξω λαμπρότητα,
δικαιωνίζουσαν μάκαρ, καὶ χαρὰν μηδέποτε
τελευτῶσαν, καὶ στεφάνους, οὐρανοῦ καὶ
δόξαν ἀνέσπερον.

Σ τρατός σοι, πολυάριθμος μάρτυς συνήθλησε.
καὶ τοῖς χοροῖς τῶν ἀγγέλων, ἠριθμήθη μά-
καρ σὺν σοὶ ἀξίως, γηθοσύνως τῷ δεσπότη
τῶν ὅλων παρίστασθαι.

Θεοτοκίον.

Τ έτοκας, ἀπορρήτως πατρὸς τὸν συνάναρ-
χον, ὁμοιωθέντα ἀνθρώποις, ὑπέρ νοῦν καὶ
λόγον Θεογεννητορ. ὄν δυσώπει, λυτρωθῆναι
κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ῥωδή ε'.

Θ ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεις Κύριε, ἢ
» ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κε-
» καθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΘ', Μνήμη τοῦ ἀγίου μεγαλομάρ-
τυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
τελειωθέντων δισχιλίω πεντακοσίων ἐννεήκοντα
τριῶν.

Στχ. Ἔστησε τμηθεῖς αἱμάτων λίμνας ὄχλος,

Σοὶ τῷ παραστήσαντι λίμνας ὑδάτων.

Ἐννέα καὶ δεκάτη τάμον Ἀνδρέου αὐχένα
λαμπρόν.

Ο ὅτος ὑπῆρχε κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ ἀσεβεστάτου
Μαξιμιανοῦ, στρατευόμενος ἐν τῇ ἀνατολικῇ χώρᾳ
ὑπὸ Ἀντιόχου τῆς ὅλης τάξεως στρατηγοῦντος. ἀπο-
σταλεῖς δὲ παρ' αὐτοῦ μεθ' ἑτέρων στρατιωτῶν κατὰ
τῆς Περσικῆς δυνάμεως, παρελθούσης ἤδη τοὺς Ρω-
μαίων ὄρους, καὶ τὴν ὑποκειμένην λυμαιομένης, ἐπι-
καλεσάμενος τὸν Χριστὸν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πείσας
ἐπικαλεῖσθαι, τοὺς Πέρσας ἐτρέφατο, καὶ καταδιώ-
ξας διέφθειρε, καὶ τῇ ἀνεπίστῳ νίκῃ τοὺς σὺν αὐτῷ
πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, δι' ἧς τῶν πολεμίων
περιεγένετο, ἐπεσπάσατο. διαβληθεῖς δὲ καὶ αὐτῆς

καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς τὸν Ἀντίοχον, παρέστη αὐτῷ ὡς καταδικὸς· καὶ αὐτὸς μὲν ἐπὶ κλίνης σιδηρᾶς πυρωθείσης ἀπλοῦται· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ στρατιῶται ἐν τετραγώνοις ξύλοις καθηλοῦνται τὰς χεῖρας· εἶτα ὑπὸ χιλίων ἐτέρων στρατιωτῶν, τοῦ Ἀντιόχου προστάξαντος, τῶν ὁρίων τῆς χώρας ἀπελαύνονται· οὗς κατηχήσας ὁ ἅγιος μάρτυς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν μετήγαγε. τοῦτο γινούσ ὁ Ἀντίοχος, καὶ καταδιώξας αὐτούς τε καὶ τοὺς συνόντας τῷ ἁγίῳ στρατιώτας ἐξ ἀρχῆς, καὶ αὐτὸν τὸν πανένδοξον μάρτυρα, ξίφει ἀναιρεθῆναι προσέταξε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τιμοθέου, Ἀγαπίου καὶ Θέκλης.

Στχ. Πυρεῖον ἢ κάμινος, ἐν μέσῳ φέρον

Ἄρωμα Τιμόθεον εὐσμον μάλα.

- » Ἀγάπιος τὸ δῆγμα τοῦ θηρός φέρει,
Καὶ ψυχοδήκτης δάκνεται θῆρ καρδίαν.
- » Ἐμοὶ γε κλήσις Θέκλα, πατρὶς Βυζίη,
Γάζης τόπος θέατρον, ἄλλον θῆρ δάκνιον.

Ο ἔνδοξος μάρτυς Τιμόθεος εἴλκε τὸ γένος ἐκ Παλαιστίνης. βίῳ δὲ καὶ λόγῳ κατηρτισμένος ὢν, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας ἐγένετο. συσχεθεὶς δὲ καὶ παραστάς ἐν Γάζῃ τῷ ἄρχοντι Οὐρβανῷ, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν μερίδος ἑαυτὸν εἶναι εἰπὼν, καὶ τὴν τοῦ Χριστοῦ θεολογήσας οἰκονομίαν, καὶ τὴν δι' ἡμᾶς ἐπιδημίαν καὶ σάρκωσιν, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ παντοίων βασάνων ἰδέαις προσομιλεῖ καὶ μηδὲν καμφθεὶς, πυρὶ παραδοθεὶς, τελειοῦται. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πόλει Ἀγάπιος καὶ Θέκλα ἡ Βυζιῆτις, βασάνοις σφοδρῶς ἐτασθέντες, καὶ ἐπὶ τῆς του Χριστοῦ πίστεως ἀντεχόμενοι, προσριφθέντες θηρίοις, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον δι' αὐτῶν ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐτυχιανοῦ τοῦ στρατιώτου, καὶ Στρατηγίου, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στχ. Εὐτυχιανὸς καίεται, κρίνας μέγα

Τὴν καθῆσαι εὐτύχημα, μικρὸν δὲ τὸ πάθος.

- » Ὁ Στρατήγιος Χριστὸν ὡς ὄπλον φέρων,
Κατεστρατήγει καὶ πυρᾶς διηρμένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὄσιος Θεοφάνης ὁ νέος καὶ θαυματουργός, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῆς κατὰ Μακεδονίαν Νάουσας ἀσκήσας, οὗ καὶ τὸ λειψάνον ἐν τῇ αὐτῇ Νάουσῃ ἤδη ἐστίν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Θεοφάνης ἀρεταῖς φάνας πάλαι,

Τὴν Νάουσαν νῦν λειψάνῳ ἐκλαμπρύνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγλαῖς πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καρδίῳ.

Ροαῖς αἱμάτων, πηγὴν ἐκβλύσαι μάρτυς

πεποίηκας, πᾶσαν ἀλγηδόνα νόσων παντοδαπῶν θαυμασίως θεραπεύουσαν, τῶν προσιόντων σοι, ἐν ἀδιστακτῷ πίστει θεόπνευσε.

Αγίων δῆμον, τῷ παναγίῳ Λόγῳ, μάρτυς σοφὴ, ὅλον προσηγάγου αἵματι τὴν ζωὴν, τὴν ἀγῆρω κληρωσάμενον· μεθ' ὧν δυσώπησον ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τῷ θείῳ λύθρῳ, τῶν σὼν αἱμάτων χλαῖναν σαυτῷ, μάρτυς πορφυρώσας. ταύτην δὲ στολισθεὶς, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, συμβασιλεύεις νῦν, νικητικῷ σεφάνῳ κοσμήμενος.

Θεοτοκίον.

Η τοὺς ἀνθρώπους, τῷ ὑπὲρ φύσιν θείῳ τόκῳ σου, κόρη προφανῶς θεώσασα ὡς Θεὸν, ἀπορρήτως σωματώσασα, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε δέσποινα.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Λέοντιν ἀγρίων τὰς ὀρμὰς, ἐπέσχεες ἔνδοξε στερρόις ἀγῶσί σου, τυράννων ἄθεον φρύαγμα, θείῳ σθένει ἐταπείνωσας. καὶ νικητῆς πρὸς οὐρανοὺς βοῶν ἀνέδραμες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Αγίων λαμπρότητας ἰδεῖν, καὶ κατοικεῖν ἐν χαρᾷ μάρτυς ἠξίωσαι, ἀγωνισάμενος ἄριστα. καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνά σου, τῇ διὰ ξίφους ἐκτομῇ. ἔ νῦν βοᾶς ἐν χαρᾷ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ θείῳ προστρέχοντες ναῶ, τοῦ θείου μάρτυρος, φῶς κομιζόμεθα, τῇ θείᾳ φαύοντες, πάντοτε, τῶν λειψάνων τούτου λάρνακι, ἀγιασμοῦ παρεκτικῆν, χάριν λαμβάνομεν ἐκ βοῶντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Αγία Παρθένε ἡ Θεὸν, τὸν ὑπεράγιον ἀγῶως κηύσασα, ὃν οἱ πανάγιοι μάρτυρες, ἐν σταδίῳ ὠμολόγησαν, ἀγιασμὸν ἔ φωτισμὸν,

κατάπεμψον τοῖς λαοῖς, τοῖς βοῶσι πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Ο *Εἰρήμς.* Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.
Ωδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότητος.

Γ δὲ φωταυγοῦς ἀθλοφόρος, μνήμη ἐξέλαμψε φωσφόρος, σκότος τῶν δαιμόνων μειοῦσα. πιστοὺς δὲ πάντας καταφωτίζουσα ταύτην λαμπρῶς τελέσωμεν, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνοντες.

Ω φθης ὡσπερ ἥλιος μέγας, μέσον Ἀνδρέα τῶν συνάθλων, τούτους πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, τῆς οὐρανόθεν μάρτυς λαμπρότητος, καθοδηγῶν τῷ λόγῳ σου, μεθ' ὧν σε πιστεῖ μακαρίζομεν.

Σ ἐ τὸν φρυκτωρία θαυμάτων, πᾶσαν φωτίζοντα τὴν κτίσιν, σὲ τὸν ἀκλινη ἑσφανίτην, τῆς ἐκκλησίας στύλον γενόμενον, καὶ τῶν πιστῶν κραταίωμα, μάρτυς Ἀνδρέα μακαρίζομεν.

Η νθησας λειμῶνος ἐν μέσῳ, τῶν ἀθλοφόρων ὡς περ ῥόδον, φέρων μυστικὴν εὐωδίαν, καὶ κατευφραίνων πιστῶν τὸ πλήρωμα, καὶ τὴν δυσώδη πάνσοφε, πλάνην διώκων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Φ έρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ἐκδυσώπει χεῖρός με, τοῦ ἀλλοτρίως ῥύσασθαι δέσποινα, τὸν ὀρθοδόξῳ πίσει σε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνοντα.

Ο *Εἰρήμς.* Λίθος ἀχειρότητος.
Ἐξαποσειλ. Τοῖς μαθηταῖς.

Α νδρέας ὁ πανεύφημος, στρατηλάτης καὶ μάρτυς, σταυροῦ τῆ θεία χάριτι, θράσος τύραννον εἶλε, καὶ στέφος ἤρατα δόξης. τούτῳ δὲ συνεκλάμπει, μαρτύρων δῆμος ἐνθεος, φάλαγγ' τροπαιοφόρος, συνασπισμὸς, ἀρραγῆς ἀήττητος. ὦν τὴν μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνμνηνοῦμεν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἀπόστυ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ω τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου μυστηρίων. τοῦ (Αὐγουστος.)

Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε.

Κ λίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς πανάγνου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας, τὴν θείαν αὐτῆς κοίμησιν.

Στχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Ο τὲ πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετίθει, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σε κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν διμοιον.

Π άντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ ἀγίου προφήτου Σαμουήλ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. στχ. τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ προφήτου γ'. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ο τὲ ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ τῶν πανάγνων σου αἱμάτων γενόμενος, ἐκ κόσμου σε μεταστήσαι, καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγνήν, προσλαβέσθαι ξένως ἐπευδόκησεν, πανταχόθεν συνήγαγε, τοὺς ἰδίους κηδεῦσαί σε, διὰ νεφέλης, ὀπαδοὺς αὐτοῦ νεύματι, παραστήσας σοι, εἰς τιμὴν τῆς ἐξόδου σου. οἵτινες θεασάμενοι, τῆς χάριτος ἔμπλεοι, γεγεννημένοι Παρθένε, σὲ ἱερῶς προσεκύνησαν, πιστῶς ἐκβοῶντες· χαῖρε κόσμῳ ἢ τεκοῦσα τὸ μέγα ἔλεος.

Π ὅθεν τὸ ἐπιγνώσθαι ὑμᾶς, τὴν ἐκ τοῦ σώματός μου ἐξοδὸν ἔφησε, τοῦ Λόγου ἢ μήτηρ μόνη, τοῖς ἱεροῖς μαθηταῖς; τί τὸ ξένον τοῦτο τέκνα θεάμα; οἱ δὲ ἄφνω ἔφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπήρθημεν, καὶ καθὼς βλέπεις, τῆ σκηνῇ σε ἐπέστημεν, προσκυνῆσαί σε, ὡσπερ θρόνον πυρίμορφον, βλέφαί τε σου τὴν ἐνδοξον, καὶ θείαν μετὰστασιν, καὶ ἡμετέραις παλάμαις

σῶμα κηδεῦσαί σου, τὸ ἀκήρατον, σκηνή παναγία. δι' ἧς εὐρατο ὁ κόσμος τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίνην περιστῶτες τὴν σὴν, οἱ μαθηταὶ τοῦ λυτρωτοῦ καὶ προπέμποντες, πρὸς τάφον, φύσεως νόμῳ, σὲ παναγία ἀγνή, ἐξοδίους ὕμνους προσεφώνουν σοι. σεμνὴ χαῖρε λέγοντες, τοῦ Θεοῦ τὸ παλάτιον. χαῖρε αἰτία τῆς ἀνθρώπων θεώσεως. χαῖρε ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος. ἀπιθὶ καὶ μετάβαινε, πρὸς ὄρη αἰώνια. σκηνώμα δόξης πρὸς θεία, νῦν κατασκήνωσεν σκηνώματα, πιστοῖς αἰτουμένη, τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

^{Ἔτερα τοῦ προφήτου.}

^{Ἦχος δ'.} Ἐδωκας σημείωσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρικῶν σε ἀνέθετο, ἀγκαλιῶν ἢ κυήσασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμουὴλ καρπὸν σε, προσκληρωσαμένη, καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ, τῷ εὐεργέτῃ καθάπερ ἠῤῥατο. διὸ σοὶ ἀνεπαύσατο, χάρις τοῦ Πνεύματος ἐνδόξης, ἀκακία συναύξοντι, καὶ φρονήσει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερὸς περιεκείμενος, καὶ προφήτης δεικνύμενος, προβλέπεις τὰ ἐμπροσθεν. καὶ προστάζει θεία, χρίεις βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς, κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαὸν, ἀπαύστως παραβαίνοντα, καὶ τοῦ Θεοῦ μακρυνόμενον, Σαμουὴλ ἀξιάγαγε, θεοφόρε πανόλβιε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον. πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, ὄρας ὄν ἐπόθησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον, πάχος τε καὶ βάρος, ὑπέξελλῶν καὶ οὐρανοῦς, περιπολεύων καὶ ἀγαλλόμενος, προφήτα πανσεβάσμιε. τῶν προφητῶν ἰσοστάσιε, τῶν δικαίων συνόμιλε, τῶν ἀγγέλων συμμέτοχε.

^{Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Οἶον θέλαις.}

^{Ἀπόστχ. ἦχος β'.} Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.
Υμνοὶ σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἐβόων θιασῶται· ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

^{Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.}

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, ζητώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ μεταστάσει τῆς Θεοτόκου σήμερον.

^{Στχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.}

Πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπάρθητε ἐν φόβῳ, τὴν πύλην τοῦ ὑψίστου, ὀρώσαι προσχωροῦσαν, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

^{Δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον.}

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, εὐλόγηται Παρθένε. ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, Νόμῳ θανούσης φύσεως.

^{Εἰς τὸν ὄρθρον. Ζῆτει τὰ Καθίσματα εἰς τὰς ιζ'.}

^{Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.}

Τὸ τοῦ βλέποντος Σαμουὴλ μέλω κλέος. Ἰωσήφ.

^{ᾠδὴ α'. ἦχος δ'.} Τριστάτας κραταιούς.

Τὴν στεῖράν μου ψυχὴν, ἀρετῶν εὐτεκνίαν, ἐκβλαστάνειν σαῖς εὐχαῖς, ἀξιώσον σοφῆ, στειρευούσης τὸ βλάστημα, ὅπως σου ἀνευφημήσω, τὴν φωσφόρον πανήγυριν, ἱεροῖς Σαμουὴλ μελωδήμασιν.

Οπάλαι τὴν νηδὺν, διανοιξας τῆς Σάρρα, τὴν τῆς Ἄννης προσευχὴν, πληροῖ περιφανῶς. καὶ τὴν ἀγονον γόνιμον, χάριτι ἀποτελέσας, Σαμουὴλ ὡς ἀστέρα σε, ἐξ αὐτῆς ἀνατεῖλαι εὐδόκησε.

Τῇ θείᾳ ἱερῶς, συνακμάσας παμμάκαρ διπλοῖδι τὴν ψυχὴν, ἀκτίσι μυστικαῖς, ἐφωτίσθης τοῦ Πνεύματος, πάσαν μύησιν θεόφρον, μυθίεις καὶ ὡς ἄγγελος, λειτουργήσας Θεῷ παντοκράτορι. Θεοτοκ.

Οὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ὡς Υἱὸς πρὸ αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων σαρκωθεῖς, Υἱὸς σου ἀληθῶς ἐχρημάτισεν ἀχραντε, ἅπαντας υἰοθετήσας.

τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, δουλωθέντας δεινῷ πολεμήτορι.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Υψηλοτάτως, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, ἔνδοξε, ἡγαπήθης παρ' αὐτοῦ, φρονήσει θείᾳ κοσμούμενος, καὶ ἀκεραιότητι καλλωπιζόμενος.

Βίον ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Σαμὴλ ἐνδεικνύμενος, συλλαβῆντας ἐμφανῶς, ἀγγέλους ἔσχεσ μακάριε, καὶ τὰ ὑπὲρ ἔννοιαν μυσαγωγῶντάς σε.

Λαμπρὸν τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς ἱερῶς προσκνησάμενος, βλέπεις ὄντως τὰ μακρὰν, ὡς ἐνεσῶτα μακάριε, προφήτης δεικνύμενος, τῷ παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ προῆλθεν, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς σωματούμενος, καὶ ἐθέωσεν ἡμᾶς, σαρκὸς προσλήψαι πανάμωμ. ὄθεν ὡς μητέρα σε τούτου γεραίρομεν.

ᾠδὴ δ'.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ. οὐ γὰρ ἔστιν ἄγιος πλήν σου φιλόανθρωπε.

Κάθισμα ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Νόμου κρίμασιν ἐντέθραμμένος, χρίσμα τίμιον εἰσοδεγεμένος, ὡς Ἀαρὼν ἱερωσύνη διέπρεψας. καὶ λαμπρυνθεὶς τὴν καρδίαν τῷ Πνεύματι. ὡς ἐνεσῶτα τὰ πόρρω διέβλεψας. ἱερώτατε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄδξα καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τὴν ὠραιότητα.

Εν τῇ γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ κοιμήσει σου, νέκρωσις ἀφθορός· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγνεύουσα; πῶς δὲ ἡ μητρόθεος νεκροφόρος μυρίζουσα; διὸ σὺν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Περιβλέπτῳ πολιτεία, ἱερῶς ἐγκοσμούμε-

νος, τοῦ Θεοῦ τοὺς νόμους, τοὺς σωτηριώδεις πεπίστευται, τῷ Ἰσραὴλ διαγγέλλειν παραβαίνοντι, καὶ τὸν εὐσπλαγχνον, διηνεκῶς παροργίζοντι.

Ο· Ἡλεὶ παρανομούντων, τῶν υἱῶν κατακρίνεται, καὶ δικαία ψήφῳ, θείας λειτουργίας ἀπείργεται· ὁ ἱερός Σαμουὴλ δὲ ὡς ὑπήκοος, τοῦ καλοῦντος, ἀπλάσῳ ψυχῇ εἰσοικίζεται.

Νομικῶν διαταγμάτων, προϊστάμενος ἄριστα, Ἀαρὼν ὡς πάλαι, τῷ παμβασιλεῖ ἐλειτούργησας, καὶ τὰς ἐναίμους θυσίας προσενήνοχας, προτυπούσας, Χριστοῦ τὴν σφαγὴν τὴν σωτήριον.

Τῷ παράφρονι λαῷ σου, Σαμουὴλ μὴ ἐμμένοντι, τοῦ παμβασιλέως, θείαις προσταγαῖς χρίεις νεύματι, θεουργικῶ βασιλέα ὡς ἠτήσατο, κερτομοῦντα αὐτοῦ τὴν ἰσχὺν τὴν ὑπέροφρον.

Θεοτοκ.

Ο· τοὺς κόλπους μὴ κενώσας, τοῦ Πατρὸς ἐν τοῖς κόλποις σου, νέον ὡσπερ βρέφος, ἐπανακλιθῆναι εὐδόκησεν, ἐπ' ἀνακλήσει παρθένε τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ὧ κραυγάζομεν δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Σοφισθεὶς τῷ πνεύματι, τῷ θεῷ ἐκ παιδός, λειτουργὸς γέγονας Θεοῦ, τῷ ἐλαίῳ ἔνδοξε· τῷ τῆς χρίσεως, βασιλεὺς ἐν χάριτι, χρίων θείαις ἐπινεύσεσι.

Σοβαρῶς ἐμμένοντι, προέφησ τῷ Σαούλ, ταῖς ἀτάκτοις μεταβολαῖς, Σαμὴλ μακάριε, τὸ θεῖον βούλημα. καὶ τὴν ἐγκατάλειψιν, προφανῶς τοῦ θείου πνεύματος.

Ακακία πάντοτε συζῶν, τοῦ Ἰσραὴλ τὴν κακίστην μεταβολὴν, προφανῶς διήλεγχεσ, σὺ διορθούμενος, ἱερεὺς ὡς ἔνθεος, ὡς προφήτης ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Μεθ' ἡμῶν γενόμενος, δι' οἴκτον ὁ σωτὴρ, ἐξ αἱμάτων σου ἱερῶν, ὑπὲρ νοῦν πανάμωμε σεσωμάτωται, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ φιλόανθρωπος γνωρίζεται.

ᾠδὴ 5.

Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ο Λόγος σου, τῆ τοῦ Λόγου θεούμενος χάριτι, προεδήλου τὰ μακρὰν, ὡς ἐγγὺς συμβητόμενα, Σαμουὴλ προφήτα, ἐνδιαίτημα θεῖον τοῦ πνεύματος.

Ψφούμενος, ὑψηλαῖς θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ὡς προφήτης καὶ Θεοῦ, ἱερεὺς παντοκράτορος, νομικαῖς λατρείαις, καθαγίζεις λαὸν ἀξιάγαστε.

Ηχρεΐεται, ὁ Σαοὺλ παραδάτης γενόμενος, καὶ Θεὸς σοι, ἀντ' ἐκείνου Δαβὶδ τὸν πραότατον, Σαμουὴλ θεόφρων, ἐγκελεύεται χρίσαι τῷ χρίσματι.

Θεοτοκίον.

Δελύτρωται, τῶν ᾠδίνων ἡ Εὐα πανάμωμε, ἀνωδίνως σοῦ τεκούσης, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ πάθη πάντων, ἕξ ὀδύνας σαφῶς θεραπεύσαντα.

Ἦ Εἰρήμης.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Κ'. Μνήμη τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Σαμουὴλ.

Στχ. Μύσας τελευτῆ καὶ Σαμουὴλ ὁ βλέπων,

Τὸ ζῶν αἰεὶ φῶς καὶ τελευτήσας βλέπει.

Ἐπὶ δ' ὀρώων μέλλοντα Σαμουὴλ εἰκάδι ἔνθεν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἀρμαθὲμ Σιφᾶ, ἐξ ὄρου Ἐφραΐμ ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἐλκανᾶ καὶ Ἀννης. ὁ δὲ Ἐλκανᾶ δύο γυναῖκας ἔσχεν, ὄνομα τῇ μιᾷ Ἀννα, τῇ δὲ δευτέρᾳ Φαινάνα. καὶ ἦν τῇ μὲν Φαινάνῃ παιδία, τῇ δὲ Ἀννῇ οὐκ ἦν παιδίον. καὶ ἀνέβη Ἐλκανᾶ προσκυνῆσαι τῷ Θεῷ μετὰ Ἀννης ἐν Σιλόμ. καὶ ἦν ἐκεῖ Ἡλεὶ, καὶ οἱ δύο υἱοὶ αὐτοῦ Ὀφνεί καὶ Φινεές, ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ. ὁ δὲ Κύριος ἀπέκλεισε τὴν

μήτραν Ἀννης, καὶ ἐλύπει αὐτὴν ἡ ἀντιζήλος αὐτῆς ἡ δὲ προσήξατο πρὸς Κύριον, καὶ ἐμνήσθη αὐτῆς ὁ Θεός, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν τὸν Σαμουὴλ, καὶ παρέθετο αὐτὸν τῷ Θεῷ. καὶ αὐξήθη, καὶ προκόψας τῆ ἡλικία, ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἐγένετο εἰς προφήτην μέγαν. ὁ δὲ Ἡλεὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀργῆ καὶ θυμῷ Κυρίου συντριβέντες, ἠφανίσθησαν· διότι, παρώργιζον τὸν Θεόν. καὶ ἐδίκασε Σαμουὴλ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτοῦ, καὶ δόμα οὐκ ἔλαβε. καὶ χρίσας τὸν Σαοὺλ εἰς βασιλέα, εἶτα τὸν Δαβὶδ, καὶ εἰς βαβυγῆρας ἑλλῶν, καὶ πλήρης ὢν ἐτῶν, ἐτελεύτησε. πρόλαβε δὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη χίλια τριάκοντα πέγτε, καὶ προεφήτευσεν ἔτη μ'.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τῶν ἀγίων λζ'. μαρτύρων, τῶν ἐν Βιζύῃ τῆς Θράκης διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Στχ. Τρεῖς ἐνδέουσι πρὸς τὸ τοὺς κεκαυμένους Χάριν, Τριάς, σοῦ τετράκις τελεῖν δέκα.

Οὗτοι ὑπῆρχον οἱ μὲν ἐκ Βυζαντίου, οἱ δὲ ἐκ Φιλιππουπόλεως. Κρατηθέντες δὲ ἐν Βυζίῃ τῆς Θράκης παρὰ Ἀπελλιανοῦ καταράτου τοῦ ττηνικαῦτα ἡγεμονεύοντος, καὶ διαφόροις βασάνοις ἐξετασθέντες, καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν παρῆρσιᾳ ὁμολογεῖν, τελευταῖον καμίνου ὑπὸ γῆν ἐξαφθίσης μεγίστης, ἀπαντες χεῖρας καὶ πόδας ἀκρωτηριασθέντες, ἐν αὐτῇ ἀπορρίπτονται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον κομίζονται.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Σεβήρου καὶ Μέμνονος Κεντυρίουνος.

Στχ. Εἶπει παθὼν Σεβήρος, εὔρεν ἀξίως

Ἐπαθλα λαμπρὰ τοῦ διὰ ξίφους πάθους.

Ἐχει τὸ πῦρ σε πρὸς βραχύν, Μέμνον, χρόνον·

Μένει δὲ σε στέφανος εἰς αἰεὶ μένων.

Σεβήρος ὁ ἀήττητος τοῦ Χριστοῦ μάρτυς ἐκ Σίδης ἦν τῆς Παμφυλίας, υἱὸς Πετρωνίου τινὸς Θρακῆς, καὶ μητρὸς Μυγδονίας. καταλαβὼν δὲ ἐν Φιλιππουπόλει τοὺς ἀγίους λζ'. μάρτυρας ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλοῦντας, ξέεται σφοδρῶς, τὴν εὐσέβειαν παρῆρσιᾳ σάμενος, καὶ δακτυλίδας πυρωθείσας ἐδέξατο τοῖς δακτύλοις· καὶ ἐν τέσσαρσι ξύλοις τανυθεῖς, πρίεται, πεπυρακτωμένω ζωσῆρι ζωσθεῖς· εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται. Μέμνων δὲ Κεντυρίων ἐπὶ δύο κίσι τανυθεῖς, ἀπεδάρη τρεῖς λόρους ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἕως, ποδῶν. εἶτα ἐν καμίνῳ βληθεῖς, τοὺς πόδας πρότερον ἀκρωτηριασθεῖς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀναδησάμενος.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἀγίου μάρτυρος Λουκίε τοῦ βουλευτοῦ.

Στχ. Βουλὰς ὅλας παρήλθε τὰς Ἀχιτόφελ.

Βουλῆ μιᾶ Λούκιος ἀθλήσας ζίφει.

Ος ἀπὸ Κυρήνης τῆς κατὰ Διβύην ὑπῆρχε, πρῶτος μὲν τῆς ἐν τῇ πόλει βελῆς, ὄγκω καὶ μεγέθει σώματος ὑπερέχων τῶν κατ' αὐτόν, πρότερον τῇ θρησκείᾳ καὶ τῇ πλάνῃ τῶν εἰδώλων προσκείμενος· μετὰ δὲ τὸ ἀμεταπτῶτως καὶ στερεῶς ἀγωνίσασθαι τὸν μέγαν ἱερομάρτυρα Θεόδωρον, τὸν τῆς πόλεως ταύτης ἐπίσκοπον, καὶ τὸν ζέφανον ἀπενέγκασθαι, κατανυγεῖς ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον δέχεται βάπτισμα· πείθει δὲ καὶ τὸν ἡγεμόνα Διγνιανὸν πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν· ὃν παραλαβὼν, κατέπλευσεν εἰς Κύπρον· εὐρῶν δὲ ἐν αὐτῇ συλλαμβανόμενος τοὺς χριστιανοὺς καὶ ἀναιρουμένους, λαθῶν τὸν Διγνιανόν, τοῖς βασανισταῖς παρέδωκεν ἑαυτὸν· καὶ λακτίσας τὸν ζωμόν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κείμενα ἀνατρέψας, προστάξαντος τοῦ τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετεμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἡλιόδωρου καὶ Σοδᾶ.

Στχ. Ἡλιόδωρος καὶ Σοδᾶς οἱ γεννάδαι,
Ἡθλήσαν ἄμφω ἀνδρικῶς Χριστοῦ χάριν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Μέγιστόν σε ἡ τεκοῦσα, δῶρον τῷ παμβασιλεῖ, προσάγει μακάριε, εὐχὴν ἱερὰν ἐκπληροῦσα καὶ μελωδοῦσα Κύριε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ενδον ὄντα τοῦ ναῖ σε, καὶ κατὰ τοῦ Ἀαρῶν, τὴν τάξιν λατρεύοντα, τῷ ἐπουρανίῳ δεσπότῃ, ἡ θεία χάρις ἐνδοξε, Σαμουὴλ κατελάμπρυνε.

Δόγω θείῳ κρίνεις μάκαρ, τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τούτῳ τὸ δικαίωμα, πάντοτε Θεοῦ διαγγέλλων, καὶ ἀποστρέφων πᾶσαν βλάβην, ἐχθρῶν προσευχῇ ἐκτενεῖ.

Πᾶσαν ὕλην ἐκκενώσας, ἐνδοξε τοῦ σοῦ νοῦς, ἔσοπτρον, τοῦ πνεύματος, ἐδείχθης βοῶν ἀσιγήτως· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ἀφλεκτος τεκοῦσα, πάναγνε ὡς ἀλήθως, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος· διὸ τὰ ὑλώδη

μου πάθη, Θεοκυήτορ φλέξον, ὡς συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος.

Ῥδὴ ἡ. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Κοσμηθεὶς Ἀαρὼν τῷ ἐνδύματι, τῶν ἁγίων εἰσηλθες εἰς ἅγια, θυσίας παμμακάρισε, Ἰσραὴλ ἀφαγνίζων προμηνυούσας, τὴν σφαγὴν τοῦ Ἀμνοῦ τὴν σωτήριον.

Δογισμῷ καθαρῷ εἰσδεχόμενος, τὰς αὐγὰς Σαμουὴλ τὰς τοῦ πνεύματος, οἶα προφήτης ἐνθεος, προμηνύεις τὰ πόρρω ὡς ἐνεστῶτα· διὰ τοῦτο πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Εκλεκτὸς ὁ Δαβὶδ ἐχρημάτισεν, Υἱοῖς Ἰεσσαὶ ὡς ἐδήλωσας, χρίων αὐτόν τῷ χρίσματι, Σαμουὴλ τῷ ἁγίῳ καὶ ἀνακράζων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦντες πανήγυριν, Σαμουὴλ τῶν δικαίων συνόμιλε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τύχοιμεν, βασιλείας τῆς ἄνω ἀναβοῶντες· εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, συμπαθῆς, καὶ φιλάγαθε δέσποινα· ἕ τῆς γεέννης ῥῦσαί με, ἕ τοῦ σκότους ἐκείνου τοῦ ἐξωτέρου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ γεραίρω σε.

Ἄ Εἰρήμῳ.

Αὐτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε τοὺς ἐν ἡμῶν φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἕ ἐδρόσισας, ἕ ἐδίδαξας μέλπειν πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ ν'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰστάμενος οἶα λειτουργὸς ἐπίπροσθεν τοῦ δεσπότου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, μάκαρ ἀμέμπτω πολιτεία, κοσμούμενος αὐτῷ ἐλειτούργησας, τὰς θείας ἐκφαντορίας δεχόμενος, ἕ προφητεύων ἐμφανέστατα.

Ωφθης ἐκ νηδύος μητρικῆς, αἰοῖδιμε τοῦ ἁγίου σκεῦος πνεύματος· τῷ ἱερῷ συναυξηθεὶς

δέ ἐνδύματι, Θεὸν ἐθεράπευσας, πραότητι καρδίας πανόλβιε, καὶ διανοίας ὠραιότητι.

Σ ἡμερὴν ἢ μνήμη σου ἡμῖν, ὡς ἥλιος θεοφόρε ἀνατέταλκε, φέγγει πλουσίῳ χαρισμάτων, φωτίζουσα ψυχὰς τῶν τιμώντων σε, ὁμίχλην τε δεινῶν ἀπελαύνουσα. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Η ῥθης πρὸς μονὰς φωτσοιδεῖς, καὶ ἔλαμψας τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, βλέπεις ἀβλέπουσι προφήται, ἀπόστολοι καὶ ἅπαντες δίκαιοι, θεούμενος μεθέξει θεόπνευστε· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φ θορὰν μὴ γνωρίσασα ἀνδρὸς, τὸν ἀφθαρτον ἐν νηδύϊ ὑποδέδεξαι, Λόγον ἡμᾶς καταφθαρέντας, ρύομενον πολλοῖς παραπτώμασι, τῷ πάθει τῆς ἀχράντου σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφθορε μόνη παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός.

Ε ὅα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν » κατάραν εἰσφύκισατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεο- » τόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ » κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε » πάντες μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο Σαμουὴλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως δοθεὶς, δοτὸς Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὑπὸ μητρὸς πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων οὗτος, ὡς ἱερεὺς καὶ προφήτης.

Εἰς τὸν στχ. στχ. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα. **Ο** τε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετίθει, συνήλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ ἀπόστολοι.

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Ω τῶν ὑπερφυῶν, ἀγαθῶν σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς τοῦτον μεταβαίνεις, λαμπρῶς Θεομακάριστε.

Στχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ.

Σ τίφος τῶν μαθητῶν, καὶ θείων ἀποστόλων

ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ Θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ α'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ'.

Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θαδδαίου, καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Βάσσης, σὺν τοῖς τρισὶν αὐτοῖς τέκνοις Ἀγαπίῳ Θεογνίῳ καὶ Πιστῷ.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στχ. τοῦ ἁγίου ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μ άκαρ Θαδδαῖε ἀπόστολε, προσομιλήσας φωτὶ, ἀκροτάτῳ φῶς δεύτερον, κατὰ θείαν μέθεξιν, ἀληθῶς ἐχρημάτισας. καὶ διαλύσας νύκτα πολύθεον, ψυχὰς προσῆξας τῷ παντοκράτορι. ὅθεν γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν καὶ εὐσημον καὶ φωταυγῆ, μνήμην σε γεραίροντες, Χριστὸν δοξάζομεν.

Μ άκαρ Θαδδαῖε ἀπόστολε, μετὰ τὴν θείαν Χριστοῦ, καὶ φωσφόρον ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς οὐράνια, παναγίαν ἀνάληψιν. Ἐδέσση πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα, κατεπιστεύθης, ἐν ἧ γενόμενος, λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν Τοπάρχην Αὐγαρον καὶ σὺν αὐτῷ, πάντας ἐβεβαίωσας πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μ άκαρ Θαδδαῖε ἀπόστολε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν τῇ σῇ, ἐπαφῇ θείᾳ δέδοται, καὶ χωλοῖς ἀρτίωσις, καὶ νοσοῦσιν ὑγείωσις, καὶ παρειμένους αὐθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυήτοις γνῶσις σωτήριος. σὺ γὰρ ἀνάπλεως, χαρισμάτων πέφυκας τοῦ παντοῦρου, πνεύματος πονόλβιε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τῆς ἁγίας ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Α ὄλησιν ὑπέμεινας, πολλαῖς βασάνοις πανεύφημε, σταθερῶς ὁμιλήσασα, ἐντεῦθεν πρὸς ἄπονον, μετετέθης λῆξιν, καὶ ἄδυτον φέγγος, καὶ φανωτάτην χαρμονὴν, καὶ δι' αἰῶνος θείαν ἀπόλαυσιν. διό σε μακαρίζομεν, καὶ

τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυριν, ἀθληφόρε θεόληπτε.

Μετὰ πολυώδυνα, καὶ πολυποίκιλα βάσανα, ἐν θαλάσῃ βληθεῖσάν σε, Θεὸς διεσώσατο, ὁ σωτὴρ τῶν ὅλων, θεία δυναστεία, καταπατοῦσαν τὴν ἰσχύν, τοῦ ἀλλοτρίῃ Βάσσα πολυάθλε. ἐντεῦθεν κατεφώτισας, τῶν εὐσεβῶν τὰ φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράσια, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ορνις ὡς εὐκέλαδος ἐπὶ τὸ ἄλσος φωνήσασα, τῆς ωραίας ἀθλήσεως, τοὺς σοὺς συνεκάλεσας, νεοττοὺς ωραίους, θήρατρα τῆς πλάνης διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς, Βάσσα θεόφρον ἀξιοθαύμαστε. μεθ' ὧν καὶ κατεσκήνωσας, πρὸς καλιάς παμμακάριστε, οὐρανίους πρεσβεύουσα, ὑπὲρ πάντων ἐκάστοτε.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος πλ. β΄.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν.

Ζήτει ὀπισθεν εἰς τὰς ις΄.

Εἰς τὸν στχ. Τῇ ἐνδόξῃ Κοιμήσει σου

Ζήτει εἰς τὴν ἑορτὴν εἰς τοὺς αἶνους.

Δόξα, καὶ νῦν. Οἶον βούλη.

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν α΄. στχλ. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἑορτάζομεν, Κοίμησιν ἀχραντε, ἐν ἧ παραγένονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτου, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα. καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄, στχλ. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον,

Τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογοῦσί σε. τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε ἕτι μετέστης ἀπὸ γῆς, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, Θεοτόκε ἀγνή, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, ῥυσθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πίσει ὑμνολογοῦντας, τὴν σὴν Παρθένε μετάστασιν.

Δίς.

Ἔβτα ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἁγίου οὐ ἡ ἀκρος. Οὐδδαῖον ὑμῶ τὸν σοφὸν Θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θρόνῳ τῷ τοῦ δεσπότη, πάνσοφε Θεοδαῖτε παριστάμενος, φωτισμόν μοι παράσχου, τὴν φωσφόρον σου μέλψαι πανήγυριν.

Αχρονον φῶς ἐν χρόνῳ, μεθ' ἡμῶν ὄφθεις ὁ ὑπερούσιος, ὡς ἀκτινάσε μάκαρ, ἐπαφῆκε τὸν κόσμον φωτίζουσαν.

Δύναμιν περιζώσας, σέ ὁ ἐν ἰσχύϊ ἀπροσμάχητος, τοῦ ἀλάστορος πᾶσαν, τὴν ἰσχύν ἀφανίσαι ἐνίσχυσε. Θεοτοκίον.

Δέσποινα τῶν ἀπάντων, ὄφθης τῶν κτισμάτων τὸν δεσπύζοντα, ἀπορρήτως τεκῆσα Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ἄλλος Κανὼν τῆς ἁγίας φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Τοὺς ἀγῶνας Βάσσα τιμῶ προφρόνως Ἰωσήφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὴν σὴν εὐφημοῦντι χαρμονικῶς, πανένδοξε μνήμην, οὐρανθέν μοι φωτισμόν, δοθῆναι δυσώπει μακαρία, ἕ ψυχοφθόρων πταισμάτων συγχώρησιν.

Οὐκ ἐφριξας δόγμα θεοστυγές, τῷ φόβῳ Κυρίου, πεφραγμένην σου τὴν ψυχὴν. μαρτίγων ποικίλων καὶ κινδύνων, διὸ ἀνδρείως κατετόλημσας.

Υπέστης βασάνους πολυειδεῖς, τρισὶ σὺν Υἱέσιν ἀθλοφόρε καρτερικῶς. μεθ' ὧν ἀνεπλέξω τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας Τριάδα δοξάζουσα. Θεοτοκ.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀνευθεν ὠδίνων, Παναγία τῶν μητρικῶν, καὶ τοῦτον ἀρρήτως ὑπὲρ λόγον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀπεκύησας.

Ἦχος γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αἰγλή θείας χάριτος, φωταγωγῶν λαοὺς ἐνδόξε, φῶς καθαρὸν, ὄφθης τοῖς τῷ σκότει, τῶν δεινῶν ἐνυπάρχουσι.

Γασιν καὶ λύτρωσιν, θεουργικαῖς σοφῆ νεύ-
σεσι, τῷ βασιλεῖ, ἡγαγες Αὐγάρῳ, πρὸς αὐ-
τὸν ἀφικόμενος.

Οἶκους ἀπετέλεσας, τοῦ παντουργοῦ^ο σοφῆ
πνεύματος. τοὺς γηγενεῖς, τὰ τῆς ἀπωλείας,
καταστρέφας οἰκήματα.

^{Θεοτοκίον.}

Νόμου προχαράγματα, καὶ προφητῶν φωναὶ
Δέσποινα, σοῦ τὸν φρικτὸν, τόκον ἀριδῆλως,
θεομητορ ἐδήλωσαν.

^{Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.}

Αναφθεῖσα τῇ πίστει, καὶ τῷ θερμῷ ἔρωτι,
τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης Χριστοῦ πανεύ-
φημε, πῦρ ἀπετέφρωσας, ἐπισασία ἀγγέλοι,
καὶ λαὸν ἀγνώμονα, ἄρδην κατέφλεξας.

Γενεὰ τῶν εὐθέων, εὐλογητῆ πέφυκε, σοῦ
ἐκ τῆς γασρὸς τῶν λαμπάντων, Βάσσα παν-
ένδοξε, συναθλησάντων σοι, καὶ ἀχλυῶδη
λυσάντων, παρανόμων ἔνστασιν, γνώμης
στερρότητι.

Μητὸς ὑπερβάσης, νόμους ρευστῆς φύ-
σεως, τῇ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἐνώσει, ὅπως ὑπή-
νεγκεν, ἀδικον θάνατον, ἀλληλοτρόπως ὀρώ-
σα, ὧν ἐτιθηθήσατο, πίσει καὶ γάλακτι.

^{Θεοτοκίον.}

Νεκρωθέντα με βρώσει, παρακοῆς ἔσωσας,
μόνη τὴν ζωὴν τετοκυῖα τὴν ἐνυπόστατον,
κόρη πανάμωμε. ἀξιοχρέως διό σε, τὴν ἀει-
μακάριστον, νῦν μακαρίζομεν.

^{Ὁ Εἰρμός. Οὐρανίας ἀψίδος Ὁροφουργέ.}

^{Καθ. ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.}

Προσπελάσας ἡλίῳ τῷ νοητῷ, παρ' αὐτοῦ
τὰς ἀκτῖνας τὰς μυστικὰς, ἐδέξω καὶ γέγονας,
ὡς ἀστήρ φαεινότατος, καταυγάζων πάσης
τῆς γῆς τὰ πληρώματα, καὶ σκεδάζων πλά-
νης, ὁμίχλην μακάριε, ὅθεν τὴν φωσφόρον,
καὶ ἀγίαν σου μνήμην, πιστῶς ἐορτάζομεν,
καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Θεοδαῖε Ἀπό-
στολε, πρέσθευε Χριστῷ.

^{Δόξα ὁμοιον τῆς ἀγίας.}

Πτερωθεῖσα τῇ πίστει τῇ θεϊκῇ, ὡς τρυγῶν
σὺν τοῖς τέκνοις πρὸς καλιὰς, αὐλοῦς κατέ-
παυσας, ἱερῶς ἐναθλήσασα, ἀθληφόρε Βάσσα,
ἀγγέλων συνόμιλε, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα,
πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν· ὅθεν κατὰ χρέος,
τὴν ἀγίαν σε μνήμην, τελοῦντες τιμῶμέν σε,
τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, καὶ συμφώνως βοῶ-
μέν σοι· πρέσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν ἠωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σι πόθῳ.

^{Καὶ νῦν. τῆς ἐορτῆς.}

^{Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.}

Υψηλὴν τὴν διάνοιαν, ἔχων ὑπεδέξω θεῖα
νοήματα, καὶ τοῦ πνεύματος χαρίσματα, μα-
θητὰ Θεοδαῖε τοῦ παντάνακτος.

Μυστηρίων πανόλβιε, θείων ἐν μύσει μά-
καρ γενόμενος, ἀμυήτους κατεφώτισας, τὴν
Τριάδα σέβειν ὁμοούσιον.

Νόμον θεῖον ἐχάραξας, μάκαρ ἐν καρδίαις,
λεάνας πρότερον, ἀγνωσίας τὰ χαράγματα,
καὶ τῆς δυσσεβείας τὰ ἰνδάγματα.

^{Θεοτοκίον.}

Ος τὸν κτίστην κυήσασα, πάντων ποιημά-
των ὠφθης βασίλισσα. διὰ τοῦτό σε δοξά-
ζομεν, Θεοτόκε μόνη ἀειπάρθενε.

^{Ἄλλος ὁ αὐτός.}

Ανενδοίαστον ἔχουσα, σοῦ τὸν λογισμὸν
πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τοῦ δολίου πολεμή-
τορος, καὶ βυθῷ αἱμάτων τοῦτον ὤλεσας.

Σε βυθὸς κολπωσάμενος, καταδικασθεῖσαν
θάνατον ἀδικον, κατηδέσθη καὶ διέσωσεν,
ἀθληφόρε Βάσσα θείῳ νεύματι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, σὺν τοῖς εὐκλεέσιν
Υἱοῖς σου ἐνδοξε, ἐκληρώσω καὶ οὐράνιον, ἀτ-
ληθῶς νυμφῶνα καὶ φῶς ἄδυτον.

^{Θεοτοκίον.}

Αλατόμητον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακούμ
προεῖδεν ἐν πνεύματι, ὁ Θεὸς ἐξ οὗ ἐπέφανεν
καὶ ἡμᾶς Παρθένε διεσώσατο.

^{ᾠδὴ ε'.} Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.
Τὸ τοῦ δεσπότης θεῖον, ἐπιφερόμενο-
 καρ ὁμοίωμα, τῷ Τοπάρχῃ Αὐγάρῳ, θεῖος
 ἰατρὸς ἐπεδήμησας.

Ο ἱερός Θεωμάς σε, μετὰ τὴν θεῖαν τοῦ Λό-
 γου ἀνάληψιν, κήρυκα ἀποστέλλει, πάνσοφε
 Θαδδαῖε τοῖς χρῆζουσι.

Νόσους δραπετευούσας, καὶ ἰωμένας καρδίας
 θεώμενος, Αὐγαρος ἐπληρώθη, θεῖου φωτι-
 σμοῦ μεσιτεῖαις σου.

^{Θεοτοκίον.}
Σεσαρκωμένον Λόγον, διπλὴν ἐνέργειαν φέ-
 ροντα τέτοκας, ἀπειρόγαμε Κόρη, μείνασα
 Παρθένο ἀμίαντος.

^{Ἄλλος.} Ἴνα τί με ἀπώσω.
Συνεχόμενος δίψῃ, ἐνδοξε Ἀγάπιε θεομα-
 κάριστε, τῆς Χριστοῦ ἀγάπης, τὴν κακίαν
 εἰς τέλος ἐμίσησας. καὶ στερρῶς ὑπέστης,
 τὰς ἀλγηδόνας τῶν βασάνων, καὶ δορᾶς σαρ-
 κικῆς τὴν ἀφαίρεσιν.

Στρεβλωθεῖς σου τὰ στέρνα, ὄνυξι ξεόμενος
 μάκαρ Θεόγνιε, ἐπεγνώσθης πλέον, ὡς ἐπό-
 θεις σοφὴ καθαρώτερον, τῷ Θεῷ τῶν ὅλων,
 πρὸς ὃν ἀνῆλθε μετὰ δόξης, ταῖς τῶν ἁ-
 θλῶν ἀστράπτων λαμπρότησι.

Αδιστάκτω τῇ πίστει, πάνσοφε πιστὴ ὑ-
 πελθὼν τὸ μαρτύριον, τῶν ἀπίστων μάκαρ,
 ἀσυνέτους καρδίας κατέπληξας, ἐν τῷ κατα-
 θλάσθαι, σοῦ τὰ ὄστα καὶ ἀρμονίας, διαλύε-
 σθαι πάσας τοῦ σώματος.

^{Θεοτοκίον.}
Τῆς προμήτορος Εὐας, νῦν ἀνεκαλέσω τὴν
 ἦτταν κυήσασα, λυτρωτὴν τῶν ὅλων, καὶ
 Σωτῆρα καὶ κτίστην καὶ Κύριον, Θεομητορ
 μόνη, ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη. διὰ τοῦτό σε
 πίστει δοξάζομεν.

^{ᾠδὴ ς'.} Τὸν Ἰωάν, ἐν τῷ κήτει.
Ο φωτισμός, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σκηνώ-
 (Αὐγουστος.)

σας ἐν καρδίᾳ σε, φωστῆρες κόσμου σε Θαδ-
 δαῖε, εἰργάσατο ἀληθῆ, τὸν σκοτασμὸν τῆς
 ἀπάτης λύοντα.

Φέρων σαρκί, τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα,
 Θαδδαῖε τὰ σωτήρια, ὡς κόσμον πάσης ἀ-
 κοσμίας, λαοὺς ἐρρύσω σοφέ, καὶ πρὸς χα-
 ρὰν ἡρθῆς ὑπερκόσμιον.

Ορθρος ἡμῖν, ἐφάνης τὸν ἥλιον, δικαιοσύνης
 ἐνδοξε δεικνύων, ἐν ᾧ φωτισθέντες, υἱοὶ φω-
 τὸς νοητοῦ, οἱ γηγενεῖς Θαδδαῖε γεγόναμεν.

^{Θεοτοκίον.}
Νέον ἡμῖν, βρέφος ἀπεκύησας, πατὴρ τὸν
 ὁμοούσιον, φθαρεῖσαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων,
 πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀγνή, κάλλος αὐτὴν πάλ-
 λιν ἐπανάγοντα.

^{Ἄλλος.} Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.
Ιδρύματα μιαρῶν, Θεῶν εἰς τέλος ἐλέπτυνας,
 ἐδράσασα τὴν ψυχὴν, Θεοῦ πρὸς τὴν ἀφα-
 τον, ἀγάπην καὶ γέγονας, ἀθληφόρε Βάσσα,
 τῶν ἀγγέλων ὁμοδίαιτος.

Μεγάλους ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀγῶνας μάρτυς
 διήνυσας, μεγάλα καὶ παρ' αὐτοῦ, ἐδέξω τὰ
 ἐπαθλα, ἀθάνατον εὐκλειαν, καὶ πασιτάδα
 θεῖαν, καὶ τρυφήν μὴ διαρρέουσας.

Ὡς πάλαι τὸν Ἰωάν, βυθοῦ θαλάσσης διέ-
 σωσε, Θεός σε παντουργικῆ, δυνάμει πανεύ-
 φημε, ἐν σοὶ θαυμαζόμενος, ὁ βουλαῖς ἁγίων,
 καθ' ἐκάστην δοξαζόμενος.

^{Θεοτοκίον.}
Πελάγη ἀμαρτιῶν, καὶ κύματα ἀπογνώ-
 σεως χειμάζουσί μου τὸν νοῦν. σπλαγχνί-
 σθητι δέσποινα, καὶ χεῖρά μοι ἔκτεινον. καὶ
 διάσωσόν με, τὸν Σωτῆρα ἢ κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦγος γ'. Ἡ παρθένοσ σήμεραν.

Εορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέση,
 εὐφροσύνης σήμεραν, ἐπιτελέσωμεν ταύτην.

νέμει γὰρ τοῖς αὐτὸν πίστει αἰεὶ τιμῶσι, λύτρωσιν ἀμαρτημάτων, καὶ ῥῶσιν θείαν. καὶ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Χριστοῦ μαθητὴν ἅπαντες εὐφημήσωμεν. τὸν αὐτόπτην τοῦ Λόγου τιμήσωμεν σήμερον. οὗτος γὰρ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξε τὸ πάνσεπτον εὐαγγέλιον. καὶ τὰ ἔθνη σαγήνεύσας, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε. τὴν δὲ ὁδὸν τῆς ἀληθείας ὑποδείξας, δι' αὐτῆς ἀνάγει τοὺς πιστοὺς πρὸς πατρίδα οὐράνιον, καὶ τῷ θεῷ θρόνῳ λαμπρῶς παριστάμενος, φωτισμὸν παρέχει δαψιλῶς, τοῖς αὐτὸν ἐκ πόθου γεραίρουσι. ἧ γὰρ ἔχει παρρησίαν, ὡς θεῖος μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θαδδαίου τοῦ καὶ Λεβδαίου.

Στχ. Θαδδαῖε, ποῖον ἄλλο σοι πλέξω στέφος,
Ἡ αὐτόπτην λέγειν σε καὶ μύστην Λόγου,
Εἰκάδι πρώτη Θαδδαῖος βιότοις ἀπέπτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐξ Ἐδέσσης πόλεως, Ἑβραῖος τὸ γένος, ἐξησκημένος εἰς ἄκρον τὰς θείας γραφάς. οὗτος ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκυνήσων ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ ἀκούσας τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀγγελικὸν αὐτοῦ βίον ὑπερθουμάσας, βαπτίζεται παρ' αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα ἰδὼν τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἃ ἐτελείτο ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ ἀκούσας, ἠκολούθει αὐτῷ μέχρι τοῦ σωτηρίου πάθους. καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰδίαν πόλιν ὑπέστρεψε, καὶ τὸν τοπάρχην Αὐγαρον βαπτίσας, καὶ τὸ περιλειφθὲν μέρος τῆς λέπρας αὐτοῦ ἰασάμενος, καὶ πολλοὺς ἄλλους διδάξας, καὶ φωτίσας, καὶ ἐκκλησίας δειμάμενος, διήρχετο τὰς πόλεις τῆς Συρίας, καὶ ἐλθὼν εἰς Βηρυτὸν πόλιν τῆς Φοινίκης, κάκεισε διδάξας, καὶ βαπτίσας πολλοὺς, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Στχ. Μητρός μῆς κάλλιστα παιδιά τρία·
Σὺν Βάσση μητρὶ πρὸς τομὴν ψυχὴ μία.
Βάσσαν συν τεκέεσσι τάμε ξίφος εἰκάδι πρώτη.

Αὕτη ἡ μάρτυς ὑπῆρχεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν Ἐδέσῃ τῇ πόλει. συνοικήσασα δὲ

Οὐαλεριανῷ τινι ἱερεῖ τῶν εἰδώλων, τρεῖς ἐξ αὐτοῦ παῖδας ἔτεκε, Θεόγνιον, Ἀγάπιον καὶ Πιστόν· οὗς τῇ κατὰ Θεὸν ἀνέτρεφεν εὐσεβείᾳ. Καὶ γὰρ αὕτη πιστὴ καὶ χριστιανὴ ἐτύγχανεν ἐκ προγόνων. διαβληθεῖσα οὖν παρὰ τοῦ ἰδίου ἀνδρός, παρέστη μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς τῷ ἀνθυπάτῳ Βικαρίῳ, καὶ χριστιανὴν ἑαυτὴν ἀναγορεύσασα, αὕτη μὲν καὶ οἱ δύο αὐτῆς υἱοὶ ἐβλήθησαν ἐν τῇ φυλακῇ· ὁ δὲ Θεόγνιος, ὁ πρῶτος τῶν παίδων, κρεμασθεὶς, ξέεται, καὶ μαστιζέται, παρεστῶσης τῆς μητρός, καὶ ἐπιθαβρυνούσης, καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα παρακαλοῦσης αὐτόν· μετὰ δὲ ταῦτα ἀφαιρεῖται τὸ δέριμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ μέχρι τοῦ στήθους. μετὰ δὲ τοῦτον ἐξάγεται ἐκ τῆς φυλακῆς ὁ δεύτερος λέγων· οὐδὲν ἤδ' οὕτως, ὡς τὸ πάσχειν ὑπὲρ Χριστοῦ. μετὰ δὲ τούτους ὁ τρίτος ἀχθεὶς, Πιστὸς καλούμενος, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὁμολογήσας, καὶ παντοίαις ταῖς βασάνοις δοκιμασθεὶς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν σὺν τοῖς ἀδελφοῖς δέχεται, καὶ εὐθὺς ἅμα τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν Βάσσα, τότε μὲν ἐν τῇ φυλακῇ τίθεται, καὶ ἀπρόσιτος ἦν· ἔνθα ὑπὸ χειρὸς ἀγγέλου τροφήν δεξαμένη, ἐνίσχυσεν. εἶτα ἐξαχθεῖσα, ἀπαίροντι τῷ Βικαρίῳ ἐν Μακεδονίᾳ ἐκελεύθη ἀκολουθεῖν. κάκε ἀναγκασθεῖσα θῦσαι, καὶ μὴ ὑπεῖξασα, πρῶτον μὲν ἐν ὕδατι, εἶτα ἐν πυρὶ βάλλεται, καὶ μετὰ ταῦτα λιθοβολεῖται. διαμείνας δὲ ἐκ πάντων ἀβλαβῆς, ἄγεται εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν· καὶ τὸ τοῦ Διὸς εἶδωλον κατασχοῦσα, κατέσεισεν αὐτό, καὶ εἰς τὴν γῆν κατέρραξε, καὶ ἐλέπτυνεν. ἐπὶ τούτοις θηρίοις ἐκδίδεται, καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ὡς ἀπὸ σταδίων τριάκοντα τῆς χέρσου ἀπορρίπτεται. καὶ τότε μὲν ὤφθη τοῖς ὄρωσι πόρρωθεν ἐπὶ θρόνῳ εὐπρεπῶς καθημένη, καὶ σὺν αὐτῇ τρεῖς ἄνδρες ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἐξαστράπτοντες, οἳ καὶ ἔδοξαν αὐτῇ ἅμα τῷ θρόνῳ ἐν πλοίῳ ἐπιβιβάσασαι· μετ' ἡμέρας δὲ ὀκτῶ ἐφάνη ἐν Ἀλλωνι τῇ νήσῳ καθ' Ἑλλησποντον. καὶ τοῦτο γινούς ἐν Μακεδονίᾳ ὁ ἀνθυπάτος, Φιλίππου τινὸς καταμηνύσαντος, γράφει τῷ Κουνσουλαρίῳ Κυζίκου τῆς Ἑλλησποντίου ἐπαρχίας κατασχεῖν αὐτήν. καὶ εὐρών μὴ πειθομένην προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, προσέταξεν εἰς τοῦπίσω δεθῆναι τὰς χεῖρας αὐτῆς, εἶτα θλασθῆναι τὰ μέλη, καὶ οὕτω τμηθῆναι τὴν κεφαλὴν. τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας Θεοκλητοῦς τῆς θαυματουργοῦ.

Στχ. Θεοκλητῶ τὴν κλήσιν ἔργῳ δεικνύει,
Κλητὴ Θεῷ φανείσα σαρκὸς ἐκδύσει.

Ηστὶς ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ ἡμισοχέστου, πατρίδα καὶ γένος ἑλλοῦσα ἐκ

προγόνων Θέματος τῶν ὀπτημάτων· γεννήτορες δὲ αὐτῆ Κωνσταντῖνος καὶ Ἀναστασία. Αὐτὴ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων θεαρέστως ἐκτραφεῖσα, ζεύγνυται ἀνδρὶ κατὰ πάντα ὁμοιοτρόπῳ, Ζαχαρίᾳ προσαγορευομένῳ, μηδὲν ἐκ τῆς συνουσίας παραβλαβεῖσα. πολλὰς γὰρ καὶ ἀμετρήτους ἐλεημοσύνας ἔκτοτε ποιοῦσα, τῆ μελέτῃ δὲ τῶν θείων λόγων ἐκδοῦσα ἑαυτὴν, πᾶν εἶ τι καλόν, εὐκόλως μετήρχετο, τὰς παραινέσεις τῶν γραφῶν ἐκπληροῦσα. εἰργάζετο δὲ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ διηκόνει ἐν ταῖς χρείαις τοῖς προσερχομένοις πτωχοῖς καὶ τοῖς ἐν τῷ οἴκῳ πᾶσι. ἐπεὶ δὲ τῆς μεταστάσεως αὐτῆς ὁ καιρὸς ἔφθασε, τοὺς γνωστοὺς αὐτῆς προσκαλεσαμένη, ἐξείπε τὴν ἡμέραν τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ μέλλοντα τελεσθήσεσθαι. τὰ δὲ μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτῆς γινόμενα θαύματα ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῖν γραφῇ παραδοῦναι, τῆ συντομίᾳ χρωμένοις. ἐν δὲ χρεῶν τῆ διηγῆσαι προστεθῆναι, τοῦ μεγέθους τοῦ πράγματος μὴ ἔωντος ἡμᾶς τοῦτο παραδραμεῖν. καθ' ἕκαστον γὰρ ἐνιαυτὸν οἱ προσήκοντες τῆ μακαρίᾳ τὸ τρισόσιον ἐκείνο σῶμα ἀνακουφίζουσι, καὶ τὰ ἐπικείμενα αὐτῇ ἱμάτια ἐναλλάσσειν, ἕτερα ἐπιβάλλοντες, καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας διευθετίζουσι λευκὰς ὑπαρχούσας, καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν περικόπτουσιν· ἔπειτα τὸ τρισάγιον λέγοντες, κατατιθέασιν αὐτῆς αὐτὸ, ἀφθαρτον ὑπάρχον.

Ταῖς τῶν σῶν ἀγίων προσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Θεοσεβεῖς.

Θαύματα ἐκτελῶν τῆ ἐπικλήσει, Χριστοῦ τοῦ φανέντος ὕλη σώματος, ἐπεσπάσω λαοὺς τε καὶ πόλεις πανεύφημε, εἰς βεβαίαν πίσιν κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ε"στησας σπηεδόνα ἀθείας, νοστήμων σου λόγων θείῳ ἄλατι. καὶ ἰάσω καρδίας, τῷ βέλει τοῦ ἄφους, πληγωθείσας μάκαρ ἀπόστολε· εὐλογητὸς ἐκδοῦν ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ηρθης πρὸς ὕψος θεωρίας, πλησθεῖς ὦ Θαδδαῖε θείου Πνεύματος. καὶ σωτήριον λόγον, ἐνθέως ἐπλούτησας. ἔλαοὺς βοᾶν ἐξεπαίδευσας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ὀλισθαίνων, καὶ πράξεις ἀτόπους περικείμενος, ἐπὶ σὲ καταφεύγω βοήθει μοι Δέσποινα, μετανοίας τρόπους παρέχουσα, τῆ ταπεινῆ μου ψυχῆ, ἵνα δοξάζω σε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ρώμη θεία τὴν φλόγα, τοῦ πυρὸς διελθοῦσα μάρτυς ἀπήμαντος, πυρὶ τῶν σῶν αἱμάτων, ὡς ὕλην τὴν ἀπάτην, ἐκδοῦσα κατέφλεξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολεόντων πεδήσας, τὰς ὁρμὰς ἐν τῷ λάκκῳ, σώζων τὸν σὸν Δανιήλ, ἀνάλιτον δεικνύεις, θηρῶν τὴν ἀθληφόρον, μελωδοῦσάν σοι Δέσποτα· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φανωτάταις ἀκτῖσι, τοῦ σταυροῦ λαμπομένη Βάσσα ἢ ἐνδοξος, τὸ σκότος τῆς ἀπάτης, ἀπείραστος διέβη, καὶ πρὸς φῶς ἐξεδήμησεν· ὁ τῶν πατέρων βοῶσα Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκ.

Ρῆξον τὰς πολυπλόκους, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων σειράς Θεόνυμφε, τὸν αἶροντα τοῦ κόσμου, Θεὸν τὴν ἀμαρτίαν, ὑπὲρ λόγον κυήσασα, εὐλογημένη ἀγνή, αἰεὶ δεδοξασμένη.

ᾠδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.

Οὐρανὸς ἐφάνης, δόξαν διηγούμενος Θεοῦ Θαδδαῖε, καὶ ἐθνῶν ἐγένου, φωτισμὸς πρὸς πίστιωσιν θείαν ἐνάγων, τοὺς θερμῶς βοῶντας· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῶσιν ἀσθενοῦσι, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἔπαρειμένοις, εὐδρομίαν μάκαρ, χορηγῶν τοῦ Πνεύματος τῆ δυναστεία, πόλεως Ἐδέσσης, φωστὴρ ἐχρημάτισας, τῆς αἰεὶ πισῶς σε Θαδδαῖε εὐφημούσης.

Οπεριουσία, θαυμασιῶν ἀπιστον ἔθνος εἰς

πίστιν, ἐπινεύσει θεία, μεταποιησάμενος, καὶ ἐξ εἰδώλων, πλάνης διασώσας, τοὺς αὐτῶ προστρέχοντας, πίστει κατὰ χρέος, δοξάζεται **Θαδδαῖος.**

Νόμου τὸ σκιῶδες, ἀπεπαύθη Δέσποινα σὺ κυησάσης, νόμου τὸν δοτῆρα, χάριτι φωτίζοντα τὴν οἰκτιμένην. ὃν αἰεὶ δυσώπει, νόμῳ με ἐπόμενον, τῷ τῆς ἀμαρτίας οἰκτεῖραι διὰ τάχους.

Ο^{Ἄλλος.} τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἑαυτῷ περιθέμενος, σοῦ τὸ ἀσθενές περιφανῶς ἐπτέρωσε. καὶ σὲ ἀπειργάσατο, δυνατωτέραν μάρτυς πυρός, ὕδατος θηρῶν καὶ πριστηρίων ὀργάνων, πιστῶς ἀναβοῶσαν ἱερεῖς εὐλογεῖτε λαὸς ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς ἠρίστευσαν, καὶ ἀνδρείως ἐνίκησαν, παῖδες οἱ σεπτοὶ τὴν ἐναντίων ἐνσαΐν, ὁ θεῖος Θεόγνιος, ὁ ἱερός Ἀγάπιος, ἅμα τῷ Πιστῷ, ἔργῳ καὶ λόγῳ δειχθέντι. καὶ νίκης τοὺς στεφάνους, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένοι. αὐτὸν ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωσει ἐλαία εὐκαρπος, ὡς πολύφορος ἄμπελος, κλήμασι τρισὶν εὐθουομένη τέθηλας. μετ' ὧν ἐγεώργησας, ὁμολογίας βότρυας, οἶνον μαρτυρίου, ἀναβλύζοντας Βάσσα, εὐφραίνοντα καρδίας, εὐσεβῶς τῶν βοιώντων λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι, σὺν μαρτύρων στρατεύμασι, θρόνῳ παρεστῶτες τοῦ Θεοῦ πανεύφημοι, καὶ δόξης καὶ χάριτος, ἔ φωτισμῷ πληρούμενοι, λύσατε ἡμῶν τῶν ἐγκλημάτων τὸν ζόφον, τῶν πίσει ἐκτελούντων, τὴν φωσφόρον ἔ θείαν, ἔ πλήρη χαρισμάτων, ὑμῶν αἰσίαν μνήμην. **Θεοτοκ.**

Οὐρανοὺς τῷ νεύματι, καὶ τὴν γῆν τῷ βουλήματι, Λόγος τοῦ Θεοῦ δημιουργήσας ἄχραντε, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ σοῦ

σαφῶς ἠνέσχετο, σάρκα ἑαυτῷ οἰκοδομήσαι τὴν φύσιν, ἡμῶν ἀναχωνεύων, συντριβεῖσαν ἀπάτη, τοῦ ὄφους Παρθένε, ὁ μόνος ἐλεήμων.

Γ^{ᾨδὴ θ.} δὼν τὰς δι' αἰῶνας, θείας ἀντιδόσεις, καὶ ἐφετῶν ἀκροτάτῳ τρανώτερον. μάκαρ ἐγγίζων **Θαδδαῖε** τέρπου καὶ χόρευε.

Ως κέδρος ὡς μεγίστη, ἐνδόξε **Θαδδαῖε**, ταῖς ἀρεταῖς ἀνυψώθης κυπάρισσος, εὐωδιάζων καρδίας τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήφθης ἀποσόλων, μάκαρ καὶ μαρτύρων, καὶ ἀσωμάτων χορείαις γηθόμενος μετ' ὧν δυσώπει σωθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Η μνήμη σου πλουσίῳ, φέγγει χαρισμάτων, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίζουσα, ἀνευφημεῖν σε **Θαδδαῖε** πάντας προτρέπεται.

Φ^{Θεοτοκίον.} ιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχὴν μου ἀγάθυνον, ἢ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκυήσασα.

Γ^{Ἄλλος.} δεῖν ἐφριεμένη ἂ ὄφθαλμὸς γηγενεῖς ἀληθῶς ἔχ εὔρακε, τὰ τῆς σαρκὸς ἔφερες ἐπίπονα ἀνδρικῶς, θλάσιν μελῶν πανεύφημε, ὄρημα θηρίων καῦσιν πυρός, θαλάσσης τρικυμῖαν, αὐλῶ φωταυγία, φαιδρυνομένη παμμακάριστε.

Ως ὄντως φωτοφόρος καὶ εὐπρεπής, θεοφόρε σελήνη ἀνέτειλας, θεῖον χορὸν, οἷά περ ἀστέρων φωτοφανῶν, ἐπαγομένη χάριτι, σοῦ τῶν προσελθόντων ἐκ τῆς γαστρὸς, ἔ νῦν τὴν οἰκτιμένην, αὐλῶ φωταυγία, καταφαιδρύνετε μακάριοι.

Στηρίξαντες ἐν πέτρᾳ ὑπομονῆς, διανοίας τὰς βάσεις μακάριοι, τῶν πειρασμῶν, ταῖς πολυειδέσιν ἐπαγωγαῖς, ὡς ἀληθῶς ἀκλόνητοι, ὠφθητε καὶ νίκην μετὰ Χριστοῦ, ἀράμε

νοι σὺν τούτῳ, αἰεὶ συμβασιλεύειν, κατηξιώθητε γηθόμενοι.

Η' ὄντως ἀκεραία περιστέρα, ἢ τρυγῶν ἢ Θεὸν ἀγαπήσασα. ἢ χελιδῶν, θείοις ἀναπτᾶσα σὺν νεοσσοῖς, πρὸς ἕβρανους ἐσκήνωσεν, ἕαρ πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοερὸν, χειμῶνα διαδράσα, καὶ θήρατρα δαιμόνων, Βάσσα ἦν πόθῳ μακαρίζομεν.

Θεοτοκ.

Φιλάνθρωπον τεκοῦσα καὶ λυτρωτὴν, θαυμαστή καὶ φιλάγαθε Δέσποινα, ἀμαρτιῶν, λύτρωσίν μοι δίδου ταῖς προσευχαῖς. καὶ τὴν ψυχὴν μου πάναγνε, τὴν κεκακωμένην τοῖς λογισμοῖς, ἀγάθυνον καὶ δεῖξον, παθῶν θανατηφόρων, λελυτρωμένην παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξαποστ. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ε' δέσσης ἐχρημάτισας, φως ἢ Θεοδᾶϊε πάνσοφε. ἐν ἧ κηρύξας τὴν θεῖαν, οἰκονομίαν τῷ Λόγῳ, καὶ τὸν τοπάρχην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας λάτρας ἔδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, ἀπόστολε θεοκῆρυξ.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἰῶνας ἀποστχ. στχρ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σέ παρακαλούντων, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ πόθῳ εὐφημούντων, τὴν ἱεράν σου κοίμησιν.

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε.

Δεῦρό μοι προφητῶν, τὸ στίφος τῆ Παρθένῳ, ἐξόδιον τὸν ὕμνον, εἰς ἕκαστος φερέτω, τῆ ἑορτῆ ἀρμόδιον.

Στχ. Ὄμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Στίφος τῶν μαθητῶν, προθύμως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κηδεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν ὁμοίως

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὄρῳσαι, τὴν πύλην τοῦ ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ΄.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ψάλλομεν καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λούπου, διὰ το ἔν τῇ κη'. ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτήν.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, στχρ. τοῦ ἁγίου Ἀγαθονίκου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὠραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγαθόνικε, χαίρων προσεχώρησας, πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναίως ἀγῶνας. καὶ συμπλακείς τῷ δυσμενεῖ, ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαιδρότατον, προσανεπλέξω διάδημα, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία κοσμούμενος, λόγον ζωήρρυτον ἐβλυσας, ἐπιστρέφων τοὺς ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν τύραννον, τῆς πολυθείας, ζάλην κατευνάζων, ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσεπιμένειν τῇ θεῖα χάριτι. διὸ τὰ χαλεπώτατα, ὑπενεγκῶν πειρατήρια, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, στεφφόρος ἀνέδραμες.

Αἷματι σταζόμενος, τῆς καρτερᾶς σου ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότη παρέστηκας, θῦμα εὐωδέστατον, καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶρον, ἱερωτάτη προσφορά, καὶ ἱερεῖον τέλειον ἄμωμον. διὸ ταῖς ἱκεσίαις σου, τῆς ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ ἁγίου Λούπου ὁμοίως.

Λοῦπος ὁ μακάριος, τῆς ἀθείας διέλυσε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτατον, θέρμη θείου Πνεύματος· καὶ τιμηθεὶς τῷ ξίφει, ἰάσεως ρεῖθρα, ἀναπηγάξει καὶ ψυχὰς, κατατακείσας δροσίξει χάριτι. αὐτὸν ἀνευφημήσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡμῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ελλήνων σεβάσματα, βυθῷ ὑδάτων παρέ-

δωκας, καὶ ἀθέους κατέπληξας, ὄρωντας τὰ θαύματα, τὰ τῆ σῆ παρμμάκαρ, τελέμενα πίστει μέσον ἐκείνων δὲ ἐστὼς, λουτρὸν ἐξ ὕφους δέδεξαι, Θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς γνησιώτατον μάρτυρα, καὶ γενναῖον ἀδάμαντα, καὶ ἀγγέλων συμμέτοχον.

Πειρώμενοι τέμνειν σε, ἐχθροὶ ἀλλήλους κατέτεμνον. ἕ τοῖς βέλεσι βάλλοντες ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Λοῦπε. καὶ πρίζειν δοκοῦντες, δένδρω προσῆξαν τὴν πληγὴν, ἐσκοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες. ἔφρούρει γὰρ σε Κύριος, διὸ τὸ πάσχειν προήρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν ἀγγέλων συνόμιλε.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, Ἀγαθόνικε πολυάθλε. τῷ γὰρ θεῷ ἔρωτι τρωθεὶς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, ἕ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀμεινῶ παραδόξως, μεταθέσθης. διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁμοιον. Ἔπρεπε τοῖς αὐτόπταις.

Ζήτει εἰς τὴν ἐορτὴν.

Εἰς τὸν στιχ. στιχ. τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν ἐορτὴν ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τὴν κλήσιν δεξάμενος, τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας, μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἀπάντων βασιλεῖ, καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος, τοῦ δεινοῦ βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν. ἕ νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψίσοις Θεῷ παρίστασαι. ὦ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον. ἦχος δ αὐτός.

Παρθενικαὶ χορεῖται σήμερον, μυστικῶς τῇ κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ μητρὸς, κύκλω παρίστανται καὶ ψυχαὶ δικαίων περιιπτάμεναι,

τὴν βασιλίδα γεραίρουσιν. αἰ μὲν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι. αἰ δὲ τὴν αὐλὸν ὑμνωδίαν, μετὰ τῆς ἀρετῆς προσάγουσαι. πρέπει γὰρ τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς βασιλίδι ταῖς βασιλικαῖς, τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαῖς. αἷς καὶ ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κηδεῖαν, τῆς ὄντως μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

Ἄπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης στιχολογία.

Εἰς τὴν α. στιχολ. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα ἐπὶ γῆς, ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ, τὸν τοῦ παντός δημιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης. δικαίων δὲ ψυχαὶ καθορῶσαί σε, ἀγγέλων οἱ χοροὶ κατοπτεύοντες, ὡς βασιλίδι αἰνεσιν, ἀξίως διαπαντός σοι προσάγουσι. διὸ πρεσβεύειν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνοῦντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν ὁμοιον.

Αποστόλων ὁ χορὸς, διεσπαρμένος ἐν τῇ γῇ συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον, πρὸς τὸν ὕψιστον, ὄνπερ ἔτεκε, δυνάμεις οὐρανῶν αἰ ὑπερκόσμιοι, προέτρεχον ὁμοῦ καὶ συνεχόρευον, πνευματικῶς κραυγάζουσαι· εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ προσδεχόμενοι, Θεοῦ μητέρα. δι' οὗ δεσπόζει ὀρατῶν ἀοράτων τε.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἐορτῆς. καὶ τῶν ἁγίων ἀνα δ' ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Ἀγαθόνικου, οὗ ἡ ἀκραστιχίς, Ἀγαθόνικε τοὺς πόνους μέλπειν θέμις. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α. ἦχος α. ᾠδὴν ἐπιπίκιον.

Αγάθονον ἅγιε κεκακωμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, ἀγαθὸς γενόμενος, τοῦ ἀγαθοῦ μιμητής. καὶ λόγον δίδου τὴν σεπτὴν, δοξάσαι μνήμην σου.

» γωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν.
» ἅγιος εἶ Κύριε.

Καθ. ἤχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αἰθλήσει λαμπρυνθείς ὡς χρυσὸς ἐν καμί-
νω. ἐξήστραψας σοφέ, ἰαμάτων ἀκτῖνας, ἔ-
σκότος ἐμείωσας, τῶν δαιμόνων ἐν χάριτι.
ὄθεν ἅπαντες, τὴν παναγίαν σε μνήμην, ἑορ-
τάζομεν, Θεομακάριστε μάρτυς ἀθλητὰ Ἀ-
γαθόνικε.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Λούπου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸ ὀπτικόν σε τῆς ψυχῆς ἐκκαθάρας, κα-
θυπεδέξω τὴν αὐγὴν τῆς Τριάδος, καὶ τὰς
ἐν ζόφῳ πάνσοφε ἐφώτισας ψυχὰς, αἰγλη
θείων λόγων σου, Λούπε μάρτυς Κυρίου.
ὄθεν πρὸς ἀνέσπερον, μεταβέβηκας φέγγος,
ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως δυσωπῶν, τῶν σέ τι-
μώντων καὶ πίστει ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἤχος, ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἀναβόησον Δαβὶδ.

ᾠδὴ δ΄. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Υἠήθηες τῶν μαρτύρων, τὸ στάδιον σοφέ,
ὄπλῳ θείας πίστεως, λαμπρῶς περιφραχθεὶς.
περιπλακεὶς δέ, τῷ δυσμενεῖ κατὰ κράτος,
τοῦτον νικήσας, καθυπέταξας ποσί σου μάρ-
τυς ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Σοφία σου τῶν λόγων, καὶ ἔργων ἱερῶν,
θείαις ἐπιδείξεσιν, ἐξέπληξας ἐχθρούς, ὑπο-
λαβόντας τὸ καρτερόν τοῦ νοός σου, καταπα-
λαῖσαι, καὶ πρὸς πλάνην καθελκῦσαι, μάρ-
τυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικε.

Πυρὶ ὀλοκαυτώσας, ἀγάπης θεϊκῆς σου
τὸν νοῦν αἰοίδιμε, τὸ πῦρ τῶν δυσσεβῶν, οὐκ
ἐπτόηθης. ἀλλὰ ἀναφθεις ὡς ἀνθραξ, τῆς ἀ-
θείας, ἐνεπύρισας τὴν ὕλην, μάρτυς ἱερέ
Ἀγαθόνικε. Θεοτοκ.

Οκνώτοις ἐπιβαίνων, ἀγνή Χερσβικοῖς, σαρ-
κωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς, σοῦ
ταῖς ἀγκάλαις καθέζεται ὡς περ βρέφος, ἔ-

ηπιάζει, νηπιόφρονα τὸν πάλαι, σώζων γε-
γονότα πρωτόπλαστον.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υπερβάς τῆς ἀνθρωπίνης, ἀσθενείας μακά-
ριε, τὸς γεώδεις ὄρους, ἔφερες πληγὰς ῥα-
βδιζόμενος, ῥάβδον δυνάμεως φέρων τὸν
σωτήριον, παναοίδιμε, Λούπε σταυρὸν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Πεποιθῶς καθάπερ ὄρος, ἐπὶ Κύριον ἔμει-
νας, ἀθλοφόρε Λούπε, θεία συμμαχία ἀ-
σάλευτος, τοὺς σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου.
ὄθεν ἠνεγκας, ἀνυψούμενος, πρὸς οὐρανὸν
θείῳ ἔρωτι.

Πλήρης πίστεως ὑπάρχων, καὶ Σοφίας ἔ-
χάριτος, ἀνομούντων μέσον, Λόγον τοῦ Θεοῦ
ὠμολόγησας. τῶν πεμπομένων βελῶν δέ ἐκ
ἐφρόντισας, εἰργομένων, δυνάμει Χριστοῦ
προσεγγίσει σοι. Θεοτοκ.

Επὶ σέ καθάπερ ὄμβρος, τῆς σοφίας ἡ Ἀ-
βυσσος, Ἰησοῦς κατήλθε, μόνην καθαρὰν σε
εὐράμενος, Θεογεννητορ Παρθένε καὶ κα-
τέκλυσεν, ἀσεβείας χειμάρρους δεινοῦς θεία
χάριτι.

ᾠδὴ ε. Τὸ φαινὸν ἡμῖν.

Νόμοις ἀντέθεικας τοῦ Ἀλάστορος, νόμον
σωτήριον, ἐνομώτατος ὡς μάρτυς ἐνδόξε, τῷ
Νομοδότῳ πάντων καὶ δεσπόζοντος, Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ο περιβόητος καὶ περιδοξος, μάρτυς γενό-
μενος, Ἀγαθόνικος νῦν μακαρίζεται, σὺν οὐ-
ρανίαις πάντοτε δυνάμεσι, φαιδρῶς ἀγαλ-
λόμενος.

Υπὲρ τὸ ζῆν θανεῖν εἴλου ἐνδόξε, ὅπως τὴν
μέλλουσαν, ὡς αἰδίον ἔ- αἰωνίζουσαν, ζωὴν
κερδήσης. ὄθεν ξίφει τέμνοντι, κλίνεις τὸν
αὐχένα σου.

Σοῦ τὰ θαυμάσια προορώμενος, θείῳ ἐν

Πνεύματι, Ἡσαΐας ἀνεκραύγαζεν ἰδὲ ἐν μήτρᾳ
ἐξεῖς τὸν ἀχώρητον, σαρκούμενον ἄχραντε.

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Μεληδὸν ἠπέιλησαν, συγκόπτειν σε ἐχθροί,
ἐαυτοὺς μᾶλλον δὲ σοφέ, θεϊκαῖς προστάξεσι
κατατέμνοντες, ἀσινῆ καὶ ἄτρωτον, κατενόον
φυλαττόμενον.

Απηώρησας ἐνδοξε, τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς,
πρὸς τὴν πέτραν τὴν ἀρραγῆ. οὐδαμῶς τοῖς
κύμασι μάρτυς σεσάλευσαι, τῶν πικρῶν κο-
λάσεων, θείᾳ βῶμῃ δυναμούμενος.

Ραντισμοῖς αἱμάτων σου, πυρὰν εἰδωλικήν,
ἐναπέθεσας ἀθλητά. ἕ πυρὶ τῶν ἀθλῶν σε,
πᾶσαν κατέφλεξας, τὴν ἀπάτην πνεύματι,
τῷ ἀγίῳ πυρακτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν νοῖ, καλ-
λονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσι
καλλυνόμενοι, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μη-
τέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Τὸν προφήτην Ἰωάν.

Μυριόλεκτον πληθύν, Αἰθιοπῶν νοητῶν,
κατεπάλαισας σοφέ, ἀσθενεῖα τῆς σαρκός, ἕ
ἤνωσαι, ταῖς μυριάσι τῶν νοερῶν λειτουργῶν.

Επορεύθης ἀνδρικῶς, μαρτυρίου τὴν ὁδόν,
καὶ ἐστένωσας ὁδοῦς, τῆς κακίας ἀθλητά. ἕ
ἐφθασας, τὰς εὐρυχώρους σκηνώσεις τῶν οὐ-
ρανίων νοῶν.

Λαμπρυνθεῖς ὡς περ χρυσός, τῇ χωνεῖα
τῶν δεινῶν, παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, Ἄγα-
θόνικε σοφέ, ἐκσφράγισμα, ἐδείχθης θείοις
ἀποτεθεῖς θησαυροῖς.

Θεοτοκίον!

Παρθενεύεις ὡς τὸ πρὶν, καὶ τεκοῦσα τὸν
Χριστὸν, γαλουχεῖς πᾶσι τροφήν, τὸν πα-
ρέχοντα ἀγνή. παράδοξον, σεμνὴ τὸ θαῦμα
καὶ ἀκατάληπτον.

(Αὐγουστος.)

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Υπέφερες, τῆς σαρκός τὰς βασάνους στερ-
ρότατα, βασανίζων, ἀνομούντων φρονήματα
ἄθεα, καὶ πικρῶς μαστίζων, τῶν δαιμόνων
πληθύν ἀξιάγαστε.

Συνέσεισας, καὶ ὡς χοῦν τοὺς θεοὺς κα-
τελέπτυνας, τῶν ἀθέων. σεαυτὸν δὲ ἀνέστη-
σας ἐμψυχον, εὐσεβείας στήλην, καὶ εἰκόνα
ἀνδρίας Θεόπνευστε.

Ηγάλλετο, ἐντροφῶν ταῖς βασάνοις ὁ ἐν-
δοξος, ἀθλοφόρος, προορῶν τοὺς στεφάνους ἐν
πνεύματι, καὶ τὴν δι' αἰῶνος, ἐσομένην τοῖς
μάρτυσιν εὐκλειαν.

Θεοτοκίον.

Γεγέννηκας, ὃν Πατὴρ πρὸ αἰῶνων γεγέν-
νηκε, προανάρχως, καὶ μαστοῖς τὸν τροφέα
ἐθήλασας. ὑπὲρ νοῦν τὸ θαῦμα, ὑπὲρ λόγον
ἀγνή τὸ μυστήριον.

Ὁ Εἰρηός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν τὴν τριήμε-
ρον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμε-
νος· ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν
δυνάμεων.

Κοντ. ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον,
ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας,
μὴ πτήξας κολάσεων εἶδος πᾶν Ἀγαθόνικε.
ὄθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ
ἀπειληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν
ἄφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον καθικέτευε,
Ἀγαθόνικε πάνσοφε, τοῦ ἀγαθῶναι τὴν κά-
κωσιν τῆς ἐμῆς καρδίας, δωρήσασθαι λόγον
μοι, τοῦ ἀξίως ὑμνήσαι σου τοὺς ἀγῶνας,
οὓς ἤθλησας ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ
καὶ Θεοῦ ἡμῶν. πῶς πανταχόθεν περισκό-
πεις, οἷά περ μάρτυς καὶ ποιμὴν. καὶ τοὺς
λύκους ἐκδιώκων, ἐπωδήγεις σε τὴν ποιμνὴν

πρός γῆν ἀληθείας, βοῶν ἐν παρρησίᾳ· ὡς πρόβατα ἐγνώσθημεν σφαγῆς. διὸ ἀποθάνωμεν ἵνα κομισώμεθα, τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΒ', Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθονίκου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ζωτικῷ, Ζήνωνος, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου καὶ Σεβηριανοῦ.

Στχ. Ἀγαθονίκου κλήσις ἀψευδестаτή, Χρηστὴν βοῶσα τοῦδε νίκην ἐκ ξίφους. Ἐκτανε δευτερίῃ ξίφος εἰκάδι Ἀγαθόνικον.

- Τρεῖς καρτεροῦντες μηχανήματος βίαν, τὰς μηχανὰς λύουσι τοῦ παμμηχάνου. Ἐν μάρτυσι τμηθεῖσιν αὐχένας ξίφει, Σεβηριανὸς τάττεται τμηθεὶς ξίφει.

Ἴδου παρ' ἡμῖν καὶ Κυρηναῖος νέος, Οὐκ ἀγγαρευθεῖς, ἀλλ' ἐκὼν σταυρὸν φέρων.

Ο μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀγαθόνικος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Μαξιμιανῶ. συνελθὼν δὲ ὑπὸ κόμητός τινος, ὀνομαζομένου Εὐτολμίου· ὃς ἐκ Νικομηδείας, ἐπὶ τὴν Ποντικὴν χώραν παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπὶ ἀνιρέσει ἀποσταλεὶς τῶν χριστιανῶν, ἐν τῷ διαβαίνειν ἐν πλοίῳ κατέλαβε τὸ ἐμπόριον, τὸ λεγόμενον Κάρπη καὶ καὶ τὸν ἅγιον Ζωτικὸν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εὐρῶν τον Χριστὸν ὁμολογούντας, τῷ διὰ σταυροῦ θανάτῳ κατακρίνει· εἴτα ὑπεσρέφας εἰς Νικομηδείαν, καὶ μαθὼν, ὅτι ὁ πρίγκιψ διὰ τινος Ἀγαθονίκου ἀφιστῶντος τοὺς Ἕλληνας τῶν εἰδώλων, καὶ προσάγοντος τῷ Χριστῷ, ἐπίστευσεν, ἀποστείλας, ἀμφοτέρους συνέλαβε. καὶ τὸν μὲν ἅγιον Ἀγαθόνικον τύπτει σφοδρῶς, τὸν δὲ πρίγκιπα μετὰ καὶ ἑτέρων δεσμίων χριστιανῶν σὺν ἅμα τῷ Ἀγαθονίκῳ ἐπὶ τὴν Θράκην ἄγει, ἐνθα διήγεν ὁ βασιλεὺς, ἐφ' ᾧ παρ' αὐτοῦ γενέσθαι τὴν τούτων ἐξέτασιν. ἐλθὼν δὲ ἐν χωρίῳ, λεγομένῳ Ποταμῷ, ἀνείλε τὸν ἅγιον Ζήωνα, καὶ Θεοπρέπιον, καὶ Ἀκινδύνον καταπέλταις, μὴ δυναμένους ἤδη βαδίζειν, διὰ τὰς προγεγονίας πληγὰς τῶν αἰκισμῶν. εἴτα γενόμενος πλησίον Χαλκηδόνος, ἀναιρεῖ τὸν ἅγιον Σεβηριανὸν παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύττοντα. ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ παρίσταται αὐτῷ ὁ ἅγιος Ἀγαθόνικος μετὰ τῶν λοιπῶν συνδεσμίων καὶ τοῦ πρίγκιπος καὶ ἐξαχθεὶς ἔξω τῆς πόλεως, τύπτεται σφοδρῶς καὶ φθάσας τὴν Σηλυδρίαν, εἰς τόπον λεγόμενον Ἀμμος, ἐνθα ὁ Μαξιμιανὸς διήγεν, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τοῦ πρίγκιπος καὶ τῶν ἄλλων χριστιανῶν, ὅσους ὁ κόμης ἐκ Νικομηδείας ἠγάγετο, καὶ σὺν αὐτοῖς τῷ τῆς μαρτυρίας στεφάνῳ κατεκοσμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀνθοῦσης καὶ Ἀθανασίου ἐπισκόπου, τοῦ βαπτίσαντος αὐτήν, καὶ Χαρησίμου, καὶ Νεοφύτου τῶν οἰκετῶν αὐτῆς.

Στχ. Ἀνθῆσαν ἐκ γῆς τῆς Σελευκείας ῥόδον, Ἀνθοῦσαν, ἐδρέψαντο χεῖρες ἀγγέλων.

- Ἀθανάσιος, καὶ τεθνήξομαι ξίφει, Καὶ ζῶσι Χριστοῦ ζῶν τετάξομαι φίλοις.
- Δοῦλοι δύο τμηθέντες, εὐρον οἱ δύο Τὴν εὐγένειαν, ἣν ἀπίωλεσαν πάλοι.

Αὕτη ὑπῆρχον ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως Σελευκείας, Ἀντωνίνου καὶ Μαρίας θυγάτηρ, πλουσίαν πάνυ καὶ τῇ τῶν εἰδώλων προσκειμένην θρησκείᾳ. ποθοῦσα δὲ τὸ εἰς Χριστὸν βάπτισμα, καὶ ἐπιθυμοῦσα τὸν ἐπίσκοπον ἰδεῖν Ἀθανάσιον, ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττοντα, πείθει τὴν μητέρα αὐτῆς παρασχεῖν αὐτῇ ζεύγος ἡμιόνων, ἐν ᾧ ἐπιβάσα, ὡς πρὸς τὴν τροφὴν δῆθεν πορεύεσθαι. παραλαβοῦσα δὲ Χαρησίμον καὶ Νεόφυτον, εἶχετο τῆς ὁδοῦ. καὶ δὴ ὁ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὑπ' ἀγγέλων ἀρθείς, παρέστη αὐτῇ· ὃν κατιδοῦσα, καὶ μαθούσα ὅς ἐστι, καθικέτευε τοῖς ποσὶν αὐτοῦ προσκλιθεῖσα τῷ ἁγίῳ αὐτὴν σφραγίσαι βαπτίσματι καὶ μὴ παρόντος ὕδατος, ὁ ἐπίσκοπος ἤρξατο, καὶ εὐθέως ἀνεδάθη κάτωθεν πηγῆ· καὶ δύο αὐτῇ ὤφθησαν ἄγγελοι ἐν εἰδει στρατιωτῶν, λευκὰς ἐσθήτας τῇ ἁγίᾳ προτείνοντες. Βαπτίζεται οὖν αὐτὴ καὶ οἱ σὺν αὐτῇ δύο οἰκέται· καὶ παρασχούσα τὴν πολυτελεῖ καὶ χρυσόπαστον αὐτῆς ἐσθήτα τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ αἰτήσασα ταύτην δοῦναι πτωχοῖς, καὶ ἀμφιασαμένη μετρίαν καὶ ταπεινὴν, πρὸς τὴν τροφὴν παραγίνεται· ἣ δὲ ταύτην ἀπόσατο, τὸ τῆς ἐσθήτος εὐτελεές, καὶ τὴν πίστιν τὴν εἰς Χριστὸν ὀνειδίσασα. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν μητέρα ἀνακάμψασα, ἀνωμένην εὐρεν αὐτήν, ἐξελοῦσα λάβρα, πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ἀνέδραμεν Ἀθανάσιον, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται, καὶ ἱστολὴν περιβάλλεται τριχίνην, καὶ τὸν σταυρὸν ἀραμένη, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἐπὶ χρόνοις τρισὶ καὶ εἴκοσι ἡμερίαις συναλισθεῖσα, καὶ παρ' αὐτῶν δεχομένη τροφὴν, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπὸ τῶν δαιμόνων ὑπομείνασα, ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, σχηματίσασα ἑαυτὴν ἐν τῇ πέτρᾳ, ἐν ἣ καθεύδειν εἴωθεν. ὁ δὲ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος κατεσχέθη, καὶ ἄχθεις πρὸς τὸν βασιλεῖα Οὐαλεριανόν, καὶ πλείσταις αἰκίαις ἐξετασθεὶς, ἐκτέμνεται ξίφει τὴν κεφαλὴν. ὡσαύτως καὶ οἱ ἅγιοι Χαρησίμος καὶ Νεόφυτος, εὐνοῦχοι ὄντες, καὶ πρῶτοι ἄνθρωποι τῆς μακαρίας Ἀνθοῦσης, καὶ σὺν αὐτῇ βαπτισθέντες ὑπὸ Ἀθανασίου ἐπισκόπου. τοίνυν τῆς κυρίας αὐτῶν τελειωθείσης, καὶ τοῦ ἐπισκόπου διὰ μαρτυρίου τελειωθέντος, ἀπῆλθον πρὸς Οὐαλεριανόν, καὶ χριστιανούς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντας, σιδηροδεσμίας ἀπέστειλεν αὐτοὺς Ἀπελλιανῶ τῷ δουκί. καὶ ὁμοίως

λογήσαντες ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, ἀναρτηθέντες ξέονται μέχρι τριῶν ὡρῶν δι' ὄλεθρον τοῦ σώματος· εἶτα ῥάβδοις τύπτονται σφοδρῶς, εἰθ' οὕτω τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Εἰρηναῖος, Ὡρ καὶ Ὁροφίς ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Ξίφει τριάς τμηθεῖσα, τριστάτας πλάνης
Βυθῷ καλύπτει τῶν ἑαυτῆς αἱμάτων.

Ο μακάριος Εἰρηναῖος Λευίτης ὑπῆρχε τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐκήρυσσε παρρησία τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. διὸ συσχεθεῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, παρίσταται τῷ ἄρχοντι, καὶ εὐθέως μετὰ Ὡρ καὶ Ὁρόφειως ἐν πυρὶ ἀποβρίπτονται. πάραυτα δὲ ὑετοῦ καταρραγέντος, ἐξῆλθον ἀβλαβεῖς. εἰθ' οὕτω θηρίοις ἐκδίδονται, καὶ ξύλω ἀναρτηθέντες, σφοδρῶς ξέονται καὶ ἐκ πάντων τούτων ἀσινεῖς διαμεινάντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ σύναξις καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν τῷ Πυρσῷ τῆς Ἑλλάδος.

Στχ. Προύσηθεν εἰκὼν τῆς Ἀγνῆς ἐν Ἑλλάδι.
Ποταμὸς ἔκται θαυμάτων ἀενάων.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις.

Ε Ὡδὴ ζ. Τοὺς ἐν καρμίνῳ παιδάς σου. Ἐπουρανίου δόξης κοινωνός, καθέστηκας πάντα τὰ ἐν γῆ παραδραμιῶν, καὶ ἐκ ψυχῆς τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς δεσπότην, ἀγαπήσας ἐνδοξε. ὅθεν τιμῶμεν τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην πιστῶς.

Γ χνηλατῶν τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ βλύσαντος πᾶσι τὴν ἀπάθειαν πιστοῖς, ὑπέμεινας ὀνειδισμούς καὶ ὀλίφεις μάρτυς, καὶ θάνατον ἄδικον, ξίφει τὴν σὴν κεφαλὴν, ἀποτμηθεὶς ἐν χαρᾷ.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας οὐδαμῶς, ἀπένειμας σέβων τὸν ἀθάνατον Θεόν, τὸν δι' ἡμᾶς νεκρὸν ὀφθέντα, καὶ τοῦ πλάνου τὴν ἰσχὺν νεκρώσαντα. ὅθεν ζωῆς ἀληθοῦς, ἔτυχες μάρτυς σοφέ. Θεοτοκ.

Θεὸς ἐκ σοῦ ἐγένετο βροτός, τὸ εὐραμα ἄχραντε θεώσας τῶν βροτῶν. καὶ κοινωνοὺς φύσεως θείας ἐκτελέσας, τοὺς σὲ μακαρίζοντας, ἐν γυναιξίν ἀληθῶς εὐλογημένη ἀγνή.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ:

Λελαμπρυσμένος καλλοναῖς, τῶν καλλοποιῶν παθημάτων, ἐπὶ σταυροῦ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐνεγκόντι παθήματα ἐνδοξε, γεγηθῶς νῦν παρίστασαι, αὐγαζόμενος ταῖς θεαῖς φωταχυταῖς.

Α'π' οὐρανοῦ σοι φανερώς, ὕδωρ ἐκχυθὲν παραδόξως, φωταγωγεῖ καὶ δυναμεῖ, τὴν ψυχὴν σου βοᾶν προτρεπόμενος· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ιστασο μέσον τῶν ἐχθρῶν, πύργος ἀπερίτρεπτος ὥσπερ, οὐ σαλευόμενος τὸν νοῦν, πολυτρόπων βασάνων αἰοῖδιμε, ἀθλητὰ μηχανήμασι, καταράσσων δὲ τὴν πλάνην μεγαλοφρόνως

Θεοτοκίαν.

Σὲ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, μόνην ἐξελέξατο μόνος, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανοὺς, καὶ οἰκήσας ἐν μέσῳ σου ἄχραντε, οὐδαμῶς παρερεσάλευσε, παρθενίας σου τὰ κλεῖθρα εὐλογημένη.

Ὡδὴ η'. Ὁν φρίττουσιν ἄγγελοι.

Εκ τόπου συρόμενος, εἰς τόπον ἀθλητὰ, τὴν γῆν καθηγίασας, τοῖς βήμασι τοῖς σοῖς. καὶ κλίνας αὐχένα ξίφει τέμνοντι, σαρκὸς διεζεύχθης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνώθης.

Μαστίγων παντοίων τε, βασάνων τῆς σαρκὸς, ἠλόγησας ἔρωτι φλεγόμενος Θεοῦ. καὶ χαίρων συνήφθης τὸν ἀγῶνα καλῶς, τὸν σὸν ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω μυριάσι.

Ισχὺς καταδέβληται, ἀσάρκου δυσμενοῦς. σαρκὸς ἀσθενία γάρ, οἱ μάρτυρες Χριστοῦ, ἐτρέψαντο τοῦτον δυναμούμενοι, τῇ παντοδυνάμῳ ἰσχυί τοῦ Δεσπότη. Θεοτοκ.

Σκηνὴν σε καὶ τράπεζαν, καὶ θείαν κλιβωτὸν, καὶ στάμνον χωρήσασαν, τὸ μάννα τῆς ζωῆς, καὶ ἅγιον ὄρος ὀνομαζόμενον, Παρθένε Μαρία, αἰεὶ εὐλογημένη.

^{Ἄλλος.} Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Μετὰ πλείστας βασάνους μακάριε, τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα ὑπέκλινας, ξίφει καταρούμενος, κεφαλὰς δὲ συγκόπτων ὡς ἐκστάσει, παρανόμων ἀνδρῶν διὰ πίστεως.

Εαυτὸν πρὸς σφαγὴν ἐβελούσιον, ὡς ἀρνίον ἐκδέδωκας ἄκακον, ἀμνὸν Θεοῦ τὸν αἶροντα, εἰκονίζων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, οὐκ ἐρίζοντα οὐδὲ κραυγάζοντα.

Νοσημάτων παντοίων ἀλέξημα, ἰατρεῖον ψυχῶν ἀδαπάνητον, σοῦ ἢ σορὸς γεγένηται· πρὸς Θεοῦ γὰρ τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, κατεπλούτησας Λοῦπε πανεύφημε.

^{Θεοτοκίον.}

Εὐλογεῖ πᾶσα κτίσις τὸν τόκόν σου, εὐλογίας ἡμᾶς στεφανώσαντα, καὶ τὴν ἀράν ἐξάραντα, παντευλόγητε μόνη δεδοξασμένη, ἢ τὸ γένος ἡμῶν χαριτώσασα.

^{Ὁ Εἰρμός.}

Λυτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατα-
» θὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάν-
» τα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

^{Ἔδῃ θ'.} Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ιερωτάταις χορείαις, τῶν ἱερῶν ἀποστόλων, καὶ συναυλίας ἀθλητῶν, καὶ ὁσίων ἀγέλαις, καὶ προφητῶν ἀριθμηθεῖς, σοφέ Ἀγαθόνικε, γηθόμενος, σὺν αὐτοῖς τῇ Τριάδι, ρεφηφόρος νῦν παρίστασαι φαιδρῶς.

Ως θαυμαστός σου ὁ βίος, ὡς σταθερά σου ἡ πίσις, ὡς ἀγαθὴ ἡ πρὸς Θεόν, σοῦ πεποιθήσις μάρτυς, ὡς φωταυγής σε ἡ ζωὴ, ὡς χάριτος ἔμπλεως, ὁ θάνατος, ἀθανάτου σε δόξης, ἀθλοφόρε ἐκτελέσας κοινωνόν.

Σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον, τὸ ἱερώτατον ὄμμα, τῶν ἀθλητῶν τὴν καλλονὴν, τῶν θαυμάτων τὴν βρύσιν, τῆς ἐκκλησίας τὸ τερπνόν, θεόφρον ἀγλαΐσμα, τὸ στήριγμα, τῶν πιστῶν

εὐφημοῦμεν, κατὰ χρέος Ἀγαθόνικε σοφέ

Ηπαναγία σου μνήμη, καθαγιαζούσα κόσμον, νῦν ἐπεδήμησεν ἡμῖν, παναοίδιμε μάρτυς· ἐν ἣ δεόμεθα τυχεῖν, τῆς σῆς ἀντιλήψεως, τιμῶντές σε Ἀγαθόνικε πόθῳ, ὡς τῷ Λόγῳ ἀγαθὸν θεραπευτῆν. ^{Θεοτοκ.}

Φιλαμαρτήμονα γνώμην καὶ ἀδιόρθωτον βίον, καὶ πλημμελήσασαν ψυχὴν, καὶ καρδίαν ρυπῶσαν, ἔχων ὁ ἄσωτος ἐγὼ, προσπίπτω σοι Δέσποινα, βοήθει μοι, ἢ διόρθωσθαι διδῶ, πρὶν με φθάσῃ τοῦ θανάτου ἢ τομῆ.

^{Ἄλλος.} Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ωφθης ὡς πολύφωτος ἀστὴρ, τὸν ἥλιον καταγγέλων τοῖς καθεύδουσι, μάρτυς ἐν σκότει ἀπωλείας. ὑφ' οὗ καταυγασθέντες ἐδέιχθησαν ἡμέρας κοινωνοὶ διὰ πίστεως, τῆς ἀνεσπέρου ἀξιάγαστε.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν, ἐξέλαμψε τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, πᾶσαν τὴν γῆν, φωταγωγοῦσα τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀπελαύνουσα, καὶ ζόφον τῶν παθημάτων ἐξαίρουσα. ἦν ἐτησίως ἑορτάζομεν.

Η ἄνω Σιών τῶν ἐκλεκτῶν, μητρόπολις σοῦ τὸ πνεῦμα φέρει χαίρουσα. τῶν πρωτόκων ἐκκλησία, φαιδρύνεται. πιστοὶ δὲ τιτιμῶμέν σε, αἰτούμενοι σωθῆναι πρεσβείαις σου, Λοῦπε θεόφρον παμμακάριστε.

^{Θεοτοκίον.}

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς, θεόνυμφε τὴν ψυχὴν μου φωταγωγῆσον. κείμενον βόθρῳ ἀπωλείας, ἀνάστησον ἐχθροὺς καταρράσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθοῦντάς με.

^{Ὁ Εἰρμός.}

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι τὴν
» κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ παρθένε Θεοτό-
» κε, τῷ τῆς κυοφορίας βλασθήματι, τῷ κόσμῳ

» τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὄθεν σε πάντες
» μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον· Τοῖς μαθηταῖς.

Α' γαθονίκου μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνή-
μην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν. ἦν συνήψεν ἡ
χάρις, τῇ τῆς πανάγνου Κοιμήσει. οὗτος γὰρ
ὁ γενναῖος, τυράννους μὲν κατήσχυεν, ἐνα-
θλῶν στερρόψυχως, τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων
νῦν παρίσταται στεφηνόρος, ὑπὲρ ἡμῶν δεό-
μενος, τῶν αὐτῶν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς ἑορτῆς·

Εἰς τοὺς αἰνοὺς ἀπόστιχα στχρ·

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Γῆ μὲν τῇ σῆ ταφῇ, εὐλόγηται παρθένη,
ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξέντῃ, νόμῳ
θανούσης φύσεως.

Στχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα,
προπέμποντες οἱ θεῖοι, ἀπόστολοι ἐβόων· ποῦ
νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, ἕ
πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ, μέ-
νει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν προθύ-
μως, μετὰ τῶν ἀσωμάτων, κηδεῦσαι τὴν τε-
κοῦσαν, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΓ΄.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λούπου.

Ἡ ἀκολουθία τούτου ἐγράφη ὀπισθεν ἐν τῇ κβ'.
διὰ τὸ ἐν ταύτῃ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν.

Μετὰ δὲ τὴν ε'. ὠδὴν ἀναγινώσκειται τὸ συναξά-
ριον τοῦ ἁγίου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΓ΄, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Λούπου.

Στχ. Ὑπῆρχε Λούπος, δούλος, ἐκ δὲ τοῦ ξίφους

Ἐλεύθερος προσήλθε τῷ Χριστῷ φίλος.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ πέφνε Λούπον φασγάνῳ
ἀκμῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
Εἰρηναίου ἐπισκόπου Σιρμίου.

Στχ. Τμηθεὶς μετέσχε νεκρικῶν ὁ Σιρμίου,
Λουτρῶν σχεδίων αἱμάτων ποταμίων.

Οὗτος ὁ ἅγιος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ,
ἐπίσκοπος Σιρμίου, καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ τῆς
χώρας ἄρχοντος, ἀπὸ τοῦ Σιρμίου ἤχθη εἰς Παιονίαν,
καὶ παρέστη Πρόβῳ τῷ ἡγεμόνι, ὁμολογῶν καὶ κη-
ρύττων τὴν εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν
πίστιν. διὸ καὶ κατακλείεται φρουρᾷ καὶ ἐξαχθεὶς,
μαστιζέται καὶ μετὰ ταῦτα λαβὼν τὴν ἀπόφασιν,
ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, ἐν τῷ ποταμῷ ρίπτεται
τῷ λεγομένῳ Σάῳ, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ
μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων.

Στχ. Σπεύδει λιπεῖν γῆν ἐκ ξίφους Εἰρηναῖος·

Ἐρωτιᾷ γὰρ τῷ πρὸς οὐρανοὺς πόθῳ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Μάρκου Ἀντωνί-
νου τοῦ βασιλέως, ἀρχαῖος ἀνὴρ, διάδοχος τῶν μα-
καρίων ἀποστόλων, χρηματίσας ἐπίσκοπος Λουγδού-
νων τῆς Γαλλίας, ὅστις βιβλία πλεῖστα τῇ ἐκκλησίᾳ
καταλέλοιπε τὴν καθ' ἡμᾶς πίστιν βεβαιοῦντα, ἐξ
ἧς οἱ μεταγενέστεροι τὰς ἀφορμὰς τῆς ἐρμηνείας τῶν
θεῶν γραφῶν ἔλαβον. οὗτος μετὰ Ποθρινὸν ἐπίσκοπον
τῆς εἰρημένης πόλεως ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντα, τῆς
ἐκκλησίας τοὺς οἰακὰς δεξάμενος, καὶ πολλοὺς λό-
γοις καὶ παραινέσεσιν ἐκ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων
ἀφαρπάσας, καὶ τῷ Χριστῷ μάρτυρας προσαγαγὼν,
τελευταῖον καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν διωκτῶν ξίφει τε-
λειώρηται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Καλλινίκου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στχ. Καλλίνικος μένουσαν ἠδονὴν μένων,

Πρὸς τὴν τελευτὴν οὐκ ἀηδῶς ἦν ἔχων.

Οὗτος πρότερον μὲν ἦν πρεσβύτερος καὶ σκευοφύ-
λαξ τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν
Βλαχερνῶν. διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν προ-
εβλήθη ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ
τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ ἐπεγγόνου
Ἡρακλείου· ὃς αὐτῷ πολλὰς ἐπινοῶν θλίψεις, ἐμήνυσέ
ποτε δοῦναι εὐχὴν ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ ναοῦ τῆς
Θεοτόκου τῶν μητροπόλεων. ὁ δὲ ἅγιος ἀπεκρίνατο,
μὴ εἶναι εὐχὴν ἐπὶ καθαιρέσει, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ οἰ-
κοδομῇ· ἐπὶ συστάσει γὰρ, φησὶν, ὁ Θεὸς τὸν κόσμον
ἐποίησεν, οὐκ ἐπὶ καταλύσει. τῶν δὲ ἀπεσταλμένων
προσκειμένων αὐτῷ καὶ διενοχλούντων, καὶ ἐκβια-
ζομένων τὸ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα ποιῆσαι, προσ-
εφώνησεν ὁ μακάριος· Δέξα σοι, Χριστέ, τῷ ἀνεχο-

μένω πάντοτε· και εὐθέως ὁ ναὸς καθήρεθη· τοῦ οὖν βασιλέως διὰ τὴν ἄμετρον ἀταξίαν ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, και τὴν ῥίνα τμηθέντος, και ἐν Χερσῶνι καθ' ὑπερορίαν σταλέντος, ἐκεῖθεν δὲ ἀποδράσαντος, και τὴν τῶν Βουλγάρων ὑποδουσαμένου ἰσχύν, και τοῖς τείχεσι Κωνσταντινουπόλεως προβαλόντος, και δόλῳ πείσαντος τὸν τε πατριάρχην και τὴν Σύγκλητον ἐξελεῖν ὑποδέξασθαι αὐτόν, εἶτα καταφευσαμένους τῶν ὄρκων, οὓς προέτεινε, προτεθέντος τοῦ τιμίου σταυροῦ, και τῶν πανσέπτων εὐαγγελίων, και τοῦ τιμίου σώματος και αἵματος, και εὐθύς μετὰ τὴν τούτου εἰσέλευσιν, πάσης τῆς πόλεως φόνων ἐμπλησθείσης, ἀνηπάγη ὑπὸ τῶν δορυφόρων αὐτοῦ ὁ μακάριος Καλλίνικος, και ὑπερωρίσθη ἐν Ῥώμῃ, ὑποδείξαντος αὐτῷ τοῦ Ἰουστινιανοῦ τὴν τμηθεῖσαν ῥίνα, και συναμοσίας κατηγορήσαντος, ὧν οὐδενὸς μετείχεν ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος και μέγας ἀρχιερεὺς· ἀπαγυθὲς δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἐν τινι θεμελίῳ λίθῳ ἐμβάλλεται, και ἐπιχρίεται ἔξωθεν· τούτο γὰρ ὁ τύραννος ἐκέλευσε· μετὰ οὖν τεσσαράκοντα ἡμέρας περιαιρέντος τοῦ χρίσματος, ἔτι ζῶν και ἐμπνέων εὐρέθη, και μετὰ τέσσαρας ἡμέρας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, και κατεστη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου και Παύλου, καθὼς τῷ τηνικαῦτα πάπα τῆς πόλεως Ῥώμης οἱ ἀπόστολοι διωρίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ μάρτυρες οἱ ἐν Θράκῃ ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Ἦνεγκε τριπλῆ μαρτύρων δεκάς ξίφος,

Ἐχουσα και συναθλον ἀπλὴν ὀκταδα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στχρ.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδοξοῦ.

Μάρτυς Εὐτυχῆ μακάριε, μαθητευθεὶς ἱερῶς, τῷ τοῦ Λόγου σεπτῷ μαθητῇ, θεολόγῳ κήρυκι, πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτάτην ἤδη μεμύησαι, και φῶς ὠράθης, φωτίζον χάριτι, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς ἱεραῖς· ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, μνήμην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀναμοχλεύσει

στερρᾶς, καρτερίας πανόλβιε, ἔ δεσμὰ ὑπὲρ νεγκας και αἰοιδιμον θάνατον. ἀθανασίας ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς μαρτύρων, ἀγγέλων τάξεσι, συναυλιζόμενος, ἔ μεθέξει κρείττονε θεοπρεπῶς, κάλλινα θεούμενος ἔ τελεώτατα.

Εν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένος ὢν, ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, ἔβρανόθεν αἰοιδιμε. ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δὲ, ἀδιάφλεκτος ἐμεινας· πληγὰς ὑπέστης, δεινῶς ξεόμενος· ὄρμᾶς θηρίων, εὐχαῖς ἐπράυνας· ξίφει τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἵματι πρὸς οὐρανόν, ἀνακουφιζόμενος, ὡς θείῳ ἄρματι.

Λόξα, και νῦν, Θεοτοκίον ἑμοιον.

Δεῦρο ψυχῆ μου στενάζουσα, και τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, και μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ πλήθος, τῶν οἰκτιριμῶν σε ἀγνή, τῆς φοβερᾶς με, ῥῦσαι κολάσεως, και κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις ἔ ἡ χαρὰ ἡ διαιωνίζουσα, και ἡ ἀπόλαυσις.

Ἄτερον Σταυροθρατοκίον ἑμοιον.

Ηλιος τέκνον ἡμαύρωται, και ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε. γῆ κλονεῖται και ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου. δὴ καταπέτασμα, καὶ γὼ πῶς τέκνον, οὐ διαρρήξομαι; σπλάγχνα ἔ ὄμματα, παρειὰς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα σῶτέρ μου.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος δ'.

Και τρόπων μέτοχος, ἔ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, και τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆ. πρόσθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ συνήθης στχλ. οἱ Κανόνες τῆς δεκτωῆχου, και τοῦ ἁγίου εἰς δ'. οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν Εὐτυχοῦς μέλψομεν ἔνθεον χάριν Ἰωσήφ

ᾠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην. Φαρῶ.

Τῶν ἀποστόλων, καὶ μαρτύρων σύσκητος, ἀποδεικνύμενος, καὶ θεϊκῆς αἰγλης, πάντοτε ἀληρούμενος, τοὺς τὴν σεπτὴν σου σήμερον, ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον, μάρτυς Εὐτυχῆ ἀξιάγαστε.

Ἡ γαπημένῳ μαθητῇ μακάριε, μαθητευθεὶς εὐσεβῶς, καὶ τοὺς αὐτοῦ τρόπους, ἄγαν μιμησάμενος, τὸν Κύριον ἠγάπησας, τοὺς αὐτοῦ θείους νόμους, πληρώσας καὶ τὰ παθήματα τούτου Εὐτυχῆ μιμησάμενος.

Νόμῳ τῷ θείῳ εὐσεβῶς πειθόμενος, σάρκα ἐνέκρυσσας, ἀσκητικοῖς πόνοις, κόσμου μακρινόμενος, καὶ ὄρεσιν αἰοῖδιε, διαιτώμενος μάρτυς, καὶ τὴν ψυχὴν καθαιρόμενος, καὶ θεοειδῆς γνωριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ Παρθένε τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου, ἀμαρτιῶν ῥύπου, ὅλον με ἀπόπλυνον. καὶ καθαρὸν ἀπέργασαι, τῷ Υἱῷ σου ἀρίστως, ἐλαρεστοῦντα καὶ πράττοντα. τούτῳ τὸ πανάγιον θέλημα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἰπεραστράπτοντα φωτὶ, κηρύγματος τοῦ πανσόφου, ὡσπερ ἥλιον εὐράμενος Παῦλον, συμπεπόρευσαι αὐτῷ, ἀστὴρ καθάπερ μέγιστος, φωταγωγῶν καρδίας, μάκαρ θεόφρον ἐν Πνεύματι.

Τῶν θεολόγων ἡ κρηπίς, τῶν μαθητῶν ἡ ἀκρότης, Ἰωάννης ὁ στερέμνιος φίλος, τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ γῆς, ἐνθέως μεθιστάμενος, σοὶ τοῦ Θεοῦ τὴν ποιμνὴν, μάκαρ ποιμαίνειν παρέθετο.

Ἰπερκαλλῆς καὶ φωταυγῆς, καὶ πλήρης Πνεύματος θεῖς, τῷ δικάζοντι ἀνόμως παρῆστης, διελέγχων τὴν αὐτοῦ, δυσσέβειαν πανόλβιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν θεῖαν, ὁμολογῶν ἐνανθρώπησιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη τὴν χαρὰν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα. χαῖρε ἄρμα καὶ νεφέλη τοῦ Λόγου. χαῖρε θρόνε τοῦ Θεοῦ, Παρθένε ἀπειρόγαμε, χαῖρε ὁσίων δόξα. χαῖρε μαρτύρων στεφάνωμα.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν » συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας » ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου » στήριξον. ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος » μόνε φιλάνθρωπε.

Κάλεσμα ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Φέγγος ἤττραψας θεογνωσίας, σκότος ἔλυσας πολυθείας, μαρτυρικῶς ἐκτελέσας τὸν δρόμον σου, καὶ ἰαμάτων πηγάζεις χαρίσματα, τῶν προσιόντων καθαίρεις νοσήματα. μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα γινε παρθενομήτωρ. τῇ καθαρότητι ἀγγέλως ὑπερέχουσα. τὸν ὑπὲρ πάντας, ἐμὲ δὲ γενομένον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρσον πρεσβείαις σου, τοῖς ἐνθέοις νόμοισι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄτερον Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὴς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκράυγαζεν. οἴμοι, τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ὁ λῶ νοὶ ἀποδημῶν πρὸς τὸν Κύριον, οὐκ ἠσθάνου, πάντοθεν τυπτόμενος, καὶ σπαρτόμενος χαλεπῶς. οἶα δὲ εὐώδες, θυμίαμα ἀξιάγαστε, ὁσμῆς τοὺς παρεστῶτας, ἀπεπλήρωσας θείας, ἐνεργείᾳ Θεόφρον τοῦ Πνεύματος.

Υπὸ Θεοῦ, μάρτυς θεόφρον φρουρούμενος, ἐν φρουρᾷ τε, δέσμιος καθήμενος, ἄρτον οὐράνιον ὀρατῶς, χαίρων ὑπεδέξω, Θεοῦ σε παραθαρρύνοντας, τοῦ μόνου ἀθλοθέτου, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε. οὐ τὸ πάθος τὸ θεῖον ἐζήλωσας.

Σοῦ τὸ σεπτὸν, ζῶμα ἀνοίξας ἐν πνεύματι, πρὸ βημάτων, πάνσοφε ἰστάμενος, δικασκῶν τὴν ἀληθινὴν, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐτράνωσας ἐμφανέσασα. εἰδώλων δὲ τὴν πλάνην, ἐστηλίτευσας μάκαρ, καὶ τυράννων ἀθέων φρονήματα.

Μετὰ πολλὰς, ἄλλας αἰκίας τοῦ σώματος, θεῖω πόθῳ μάκαρ πυρπολούμενος, τὴν ἐξαφθεῖσαν φλόγα πυρὸς, χαίρων ὑπεισηλθες, ἀποτομία δικάζοντος. ἐφλέχθη δὲ οὐδ' ὄλωσ ἢ γὰρ θεία σε δρόσος, Εὐτυχῆ οὐρανόθεν ἐδρόσιζε.

Θεοτοκίον.

Εν γυναιξί, μόνη παρθένος διέμεινας, καὶ πρὸ τόκου, ἔξ μετὰ τὴν γέννησιν. Θεὸς γὰρ ἦν ὁ καινοτομῶν, φύσεις ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἀρρήτως σαρκούμενος, ὁ ἄνω πρὸ αἰώνων, ἔξ ἐν γῆ εἰς τὰ τέλη, γεννηθεὶς τῶν αἰώνων πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Λόγον θεῖον πλουτήσας, ἀπασι τοῖς χρήζουσι μάκαρ μετέδωκας. καὶ Χριστοῦ τὴν ποιμήνην, ἱερεὺς δεδεγμένος ἐποίμανας, νοθετῶν διδάσκων, καθοδηγῶν πρὸς σωτηρίαν, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πολυάθλε.

Ψυχολέτηρα πλάνην, σθένει θείου Πνεύματος ἀποσεισάμενος, τῷ Χριστῷ προσήλθες, καὶ πληθὺν τούτῳ μάρτυς προσήγαγες, σωζομένων πίστει. σοῦ ταῖς σεπταῖς θεηγορίαις, Εὐτυχῆ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ωs ὠραῖοι οἱ πόδες, σοῦ μακαριώτατε τρίβον ἠδεύσαντες, μαρτυρίου θείου, ἔξ ἐν τέτοις

καλῶς βηματίσαντες, καὶ πρὸς πλάτος μέγα, τῆς οὐρανόθεν βασιλείας, καταντήσαντες μάρτυς αἰοῖδιμε.

Θεοτοκ.

Μητροπάρθενε Κόρη, ἡ τὸν ἀπερίληπτον Λόγον κήσασα. τῶν ἀγγέλων δόξα, ἔξ δαιμόνων τὸ τραῦμα θεόνυμφε, τὴν ἐμὴν καρδίαν, τραυματισθεῖσαν ἀμαρτίαις, θεραπείας ἐνθέου ἀξίωσον.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εφέσει κατασχεθεῖς, τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, ἐξ Ἐφesiῶν σοφῆ, δεσμότης ἐξώρμησας καὶ πρὸς τὴν πατρίδα σου, σεβαστὴν ταῖς ἄθλοις ἐγκοσμούμενος κατέπαυσας.

Ναὸς ὑπάρχων Θεοῦ, ὠραῖος καὶ καθαριώτατος, ναοὺς εἰδώλων αἰσχροῦς, κατέστρεψας χάριτι· καὶ πρὸς ἐπουράνιον, ναὸν ἀνηνέχθης, Εὐτυχῆ Θεῷ παρίστασθαι.

Ενίσχυσέ σε ὁδῷ βαδίζοντα θεῖος ἀγγελος προλέγων σοι ἐμφανῶς, τὸ μέλλον τρανώτατα, Εὐτυχῆ πανόλθεις, ἰσαγγέλω ὄντι, ἔξ σαρκὸς ἐξῶ ἐν πνεύματι.

Θεοτοκ.

Νοός μου τὰς ἐκτροπὰς, καὶ τῆς ψυχῆς τὰ κινήματα, τὰ ἐμπαθῆ καὶ δεινὰ, παρθένε διόρθωσον· καὶ σῶσον με φύλαξον, ἐκ τῶν καθ' ἐκάστην, ἀφειδῶς ἐπεμβαίνοντων μοι.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Κοντάκιον ἤχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Αποστόλων σύνθρονος, ἱεραρχῶν ὠραιότης, γεγονῶς Εὐτύχιε, μαρτυρικῶς ἐδοξάσθης, ἐλαμψας καθάπερ ἄστρον, πάντας φωτίζων, ἔλυσας τῆς ἀθείας νύκτα βαθεῖαν, διὰ τοῦτο σε τιμῶμεν, ὡς θεῖον ὄντως ἱερομύστην Χριστῷ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ', Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου.

Στχ. Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας, τρισμάκαρ,

Θείας τετευχῶς, Εὐτυχῆ, κληρουχίας.

Εἰκάδι Εὐτύχ' ἀμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτη.

Ολφ Παύλῳ φοιτήσας, καὶ τομῶς πρὸς τὸ κήρυγμα

χωρήσας, καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεφόμενος δεσμὰ καὶ μάστιγας ὑπομένει, καὶ συχνὸν χρόνον τῇ φυλακῇ προσκακοπαθεῖ, ἐν ἧ ἄρτον ἐξ οὐρανοῦ δέχεται, καὶ φλογὶ πυρὸς ἀπορρίπτεται, καὶ θηρίοις εἰς βορὰν δίδονται· ὧν ἐν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγγόμενος, πάντας ἐξέπληξε. πάντων δὲ ἀνώτερος γενόμενος, τὴν ἰδίαν πατρίδα Σεβαστὴν καταλαμβάνει, θεῖου ἀγγέλου προπορευομένου καὶ ἐνισχύοντος αὐτὸν, ἐν ἧ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τατιάνου

Στχ. Ἐλξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,
Ἐδὲμ λάβης ἄμετρα πλέθρα, Τατιάν.

Ὁ ὅτος ἦν ἐκ τοῦ Μαντινέου, τοῦ ὑπὸ Κλαυδιούπολιν τὴν μητρόπολιν, ἐπαρχίας τῆς Ὀνωριάδος, συλληφθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι, παρέστη ἐν Κλαυδιουπόλει Οὐρβανῷ τῷ ἡγεμόνι. ἐρωτηθεὶς δὲ, καὶ χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, τίθεται ἐν φρουρᾷ· καὶ αὐθις ἐρωτηθεὶς, ἐπεὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει ἐπέμενε ἐν τῇ πίστει, τύπτεται ξύλοις, καὶ ζέεται σιδήροις· εἶτα αὐθις φθάσας τὴν πύλην τῆς πόλεως, καὶ σφραγισάμενος, καὶ φωνῆς ἄνωθεν ἐπακούσας εὐαγγελιζομένης αὐτῷ τὰ ἀποκειμένα ἀγαθὰ, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λιμνιώτου.

Στχ. Κοινῷ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,
Σημεῖον ἄθλου ρίνα τμηθεῖσαν φέρει.

Ὁ ὅτος ὁ μακάριος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὴν ἀσκητικὴν ἀγωγὴν ἐν τοῖς κατὰ τὸν Ὀλυμπον ὄρεσι ποιησάμενος, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἐνδειξάμενος ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου τὰς ἱεράς εἰκόνας κατακλῶντος, καὶ τῶν ἁγίων τὰ λείψανα κατακλίοντος, παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν τοῦ τυράννου διελέξας ἀσέβειαν καὶ ἀθεότητά, καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀνακηρύξας, ἐν βαθυτάτῳ γῆρα (καὶ γὰρ, ὡς φασιν, ἐτῶν ἦν ἐννενηκοντα πέντε) πολλὰς καὶ πολυτρόπους βασάνων ὑπομείνας ἰδέας, ἔσχατον δὲ τὴν ρίνα τμηθεὶς, καὶ τὴν κεφαλὴν καταφλεχθεὶς, εὐχαριστῶν καὶ προσευχόμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Θεοῦ ἐπινεύσεις, τὸ πῦρ ἐσθέσθη τὸ εἰς ἀπώλειαν, ἐξαφθέν σοι θεόφρον· ἐξ οὐρανοῦ γὰρ βροντὴ ἤκούετο, καὶ χιονώδεις σταγόνες ἐπέμποντο, τοὺς ἀγνοοῦντας αὐτὸν κατακάλυπτουσαι.

(Αὐγουστος.)

Ἐϋτόνως ξεόμενος, εὐώδη μύρα μάρτυς ἀπέπεμπε· εἰς ὁσμὴν παθημάτων, τοῦ κενωθέντος καὶ γὰρ ἐπέδραμες, Λόγου ἔκτισου πρὸς ὃν ἀνεκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ βίος σου ἄμωμος, ἡ μαρτυρία σοφὴ πανθαύμαστος, καὶ σωτήριος πᾶσι, τοῖς προσίῃσι τῇ τῶν λειψάνων σου, ἁγία θήκη ἰάσεις πηγάζουσα, καὶ μολυσμοῦ τῶν παθῶν πολλοὺς ἐξαίρουσα. Θεοτοκίον.

Νοήσαντες πόρρωθεν, σεπτοὶ προφήται τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ποικιλοτρόπως πᾶσιν ἐτράνωσαν, τὴν σὴν λοχείαν παρθένε κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χείρας πετάσας ἐνδοξε, πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, μέσον τοῦ πεδίου, προσπαλαίων λέουσιν, ἀπήμαντος ἔμεινας, ὡς ὁ προφήτης πρὶν Δανιὴλ, ἄγγελον αἰεὶ, περιφρουροῦντά σε ἔχων, καὶ μέλπων ἀνενδότως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀλογωτάτως βλέπων σε, ὑπ' ἀνόμων κρινόμενον, θῆρ ὁ πρὸς τὴν σὴν, εὐτρεπισθεὶς ἀπώλειαν, τρανῶς ἀποφθέγγεται, παντοδυνάμω νεύματι, ἔκ τὰ μεγαλεῖα, τοῦ σωτῆρος κηρύττει, ἐκπλήττων τοὺς βοῶντας· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρώμη Θεοῦ καὶ χάριτι, τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον, μάρτυς διανύσας, τῶν στεφάνων ἔτυχες, τῆς νίκης γηθόμενος. ἔκ τοῖς χωροῖς ἠρίθμησαι, πάντων ἀποσόλων, ἔκ ἁγίων μαρτύρων, μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γχνηλατῶν πανεύφημε, τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθηματα, ἠθλητας νομίμως ὡς Χριστοῦ διάκονος, καὶ χλαῖναν ἐφοίνιξας μαρτυρικοῦ ἐξ αἵματος, ἦνπερ στολισθεὶς, βασιλικῶς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεία μετέστης, ἐν χαρᾷ ἀναμέλπων λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην δὴ γματι, τὴν ψυχὴν μου τοῦ ὄφρους, μόνη προφανῶς, ἢ τὴν ζωὴν κυήσασα, πανάμμημε ζώωσον. καὶ ἐνεργεῖν εὐόδωσον, τὰ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, θελήματα βοῶσαν ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡδη θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσεις ἀναβλύζεις παντοδαπὰς, ἔ νοςήματα, παύεις βαρύτατα, πρὸς τοῦ Χριστοῦ, χάριν κομισάμενος ἀληθῆ, καλῶς ἀγωνισάμενος, ἔ καταπαλαίσας τοὺς δυσμενεῖς, Θεόφρον ἀθλοφόρε, ἀγγέλων συμπολίτα, καὶ τῶν μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θραῖος τοῖς ἀγῶσιν ἀποφανθεὶς, πρὸς ὠραίως νυμφῶνας ἐσχήνωσας, ἀποτμηθεὶς, ξίφει τὴν ἀγίαν σε κεφαλὴν ἣν Ἰησοῦς κατέσεψε, νίκης διαδήματι εὐπρεπεῖ, φωστῆρ τῆς ἐκκλησίας, κραταίωμα καὶ κλέος, τῶν εὐσεβῶς μακαρίζόντων σε.

Συνέτριψας τὸ κράτος τοῦ πονηροῦ, Εὐτυχῆ ἀθλοφόρε πανεύφημε. ἔ κατ' αὐτοῦ, τρόπαιον ἐστήσω νεανικῶς, καὶ νικητῆς πανάρισος, ἠδὴ χρηματίζεις ἐν οὐρανοῖς, τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, λελαμπρυσμένος, παριστάμενος.

Ἡ μνήμη σου ἡ θεία καὶ φωταυγῆς, ὑπὲρ ἡλίον πᾶσιν ἐξέλαμψε, φωτιστικαῖς λάμψεσι φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἔ εὐσεβῶς ἐκάσποτε, ταύτην ἐορτάζοντας Εὐτυχῆ, ἐν ἧ σε δυσω-

ποῦμεν, ὡς ἔχων παρρησίαν, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν αἰτηται.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι προσφωνοῦμεν τοῦ Γαβριήλ. Χαῖρε γῆ ἐκλεκτὴ χαῖρε τράπεζα χρυσοειδής. Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων καταφυγή. Χαῖρε τῶν μαρτύρων καύχημα. Χαῖρε τῶν ἀγγέλων ἡ χαρμονὴ ἀγία Θεοτόκε κραταίωμα τῶν πίσει, εἰλικρινεῖ μακαρίζόντων σε.

Ὁ Εἰρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

✠

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'.

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Βαρθολομαῖς, καὶ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Τίτου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα στχρ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Τὸν πολύφωτον ἡλίον, τὸν ἀστέρα τὸν ἀδυτον, οὐρανὸν τὸν ἐμφυχον διηγούμενον, δόξαν Θεοῦ τὴν σωτήριον, τὸν ἐθεον κήρυκα, τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν, ποταμὸν τὸν προχέοντα, ρεῖθρα γνώσεως, ἔ κρδεύοντα πάντων τὰς καρδίας, μακαρίσωμεν γνησίως, Βαρθολομαῖον τὸν ἐνδοξον.

Αἰ πορεῖαί σου ὠφθησαν, ἐν θαλάσῃ ἀπόστολε, ὑπὲρ νοῦν ἀνθρώπινον φανερούμεναι. ἀπορρίψεις γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς δύοσιν ἐξέδραμες, ἐξ ἑώας εὐκλεῶν, ἐπομένων μαρτύρων σοι, ἐκατέρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων, ἐπινεύσει, τοῦ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, Βαρθολομαῖε ἀπόστολε.

Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσει, θαυμασίαις ἡγίασας, καὶ πρὸς νῆσον ἐφθασας, τῆς Λιπάρεως, μύρα πηγάζων αἰδίμμε, καὶ πάθη ἀνιάτα, θεραπεύων καὶ σωτῆρ, τῶν ἐκεῖσε γινόμενος, ἔ προσφύγιον, καὶ προστατῆς καὶ ρύστης, πρὸς τὸν πάντων, βασιλέα καὶ σωτῆρα, Βαρθολομαῖε ἀπόστολε.

Ἔτερα στιχηρά τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακηρύττων θεότη-
τα, τὴν πολύθεον θάλασσαν, ἐθνῶν διετάραιζας,
καὶ γαληνοτάτους, μάκαρ πρὸς λιμένας, τοὺς
νηχομένους τῷ βυθῷ, τῆς ἀθείας σὺ ἐγκα-
θώρμισας. ἐντεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντίμισθίαν
ἀπέιληφας, δυσωπῶν τὸν φιλόανθρωπον, ὑπὲρ
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θείαις ἀναλάμψεσι, καταυγασθεὶς τὴν διά-
νοιαν, ὡς ἀκτίς συμπεπόρευσαι, ἠλίῳ φωτί-
ζοντι, τὰ ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε. ἔ-
σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς βαθυτάτης
νυκτὸς ἀπήλλαξας. διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς
ιεράρχην θεόληπτον, ὡς ἀπόστολον ἐνθεον,
πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν αὐτῇ ἀφικό-
μενος, ἀρραγῆς ὡς θεμέλιος, ἐν ἧ ἐσερέεωτο,
ὀρθοτάτη πίστει, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπωκοδόμησε
πιστοὺς, τῆς οὐρανίης θείας δυνάμεως, ὁ Τίτος
ὁ μακάριος, ὁ τῆς πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ
τοῦ Παύλου συνέκδημος, τῶν πιστῶν ἡ
παράκλησις.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Εστηρας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημα, πολυ-
χρόνιος νεκρὸς, καὶ τὴν τρίβον σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς, Βαρθολομαῖε πανεύφημε, ἀνατολῆς
ἐξορμώμενος. Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶνα ζῶσι,
προνοία τοῦ σοῦ διδασκάλου, Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ὃν ἰκέτευε ἀπόστολε, δωρηθῆναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοδοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρε-
μάμενον, θρηνηδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ
μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν στιχ. στιχ. τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα τοῦ ἁγίου Τίτου. ἦχος πλ. β΄.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους, Παύλου Θεο-
κήρυκος φοιτητῆς γενόμενος, καὶ μνηθεὶς τὰ
θεῖα παρ' αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς
πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ φωτίζειν,
τῇ αἰγλῇ τῶν λόγων σου. ὅθεν εἰς τὰ πέ-
ρατα διέδραμες ἀπόστολε Τίτε, εὐαγγελι-
ζόμενος πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν ὃν κα-
θικέτευε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-
λοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοδοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε, ἰκέτευε ὃν ἔτεκες,
οἰκτειρῆσαι, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν· καὶ τῇ
μερίδι τάξαι, τῶν ἐκλεκτῶν ἐν ὥρᾳ, τῆς
δίκης ἀκρα ἀγαθότητι.

Σταυροθεοδοκίον ὁμοιον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σέ κῦή-
σασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὁ ὀρῶ, μυστήριον
Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρε-
μάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον ἦχος γ΄.

Απόστολε ἅγιε Βαρθολομαῖε, πρέσβευε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, πα-
ράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου, εἰς ε΄. καὶ
τῶν ἁγίων ἀνά δ΄. Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
Βαρθολομαίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἦμνοι γεραίρω τὸν καλὸν με προστάτην. Ἰωσήφ.

Ἰωδὴ ἀ. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Υπέρτιμον λίθον σε, ζωῆς ἡ πέτρα ἀνέδει-
ξεν. ἐν ᾧ ἐδομήσατο, τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῦ,
Βαρθολομαῖε, ἀπόστολε Θεόπτα. ὅθεν σε γε-
ραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Μεγάλως μουσάν σε, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ
διάνοιαν, σοφίαν εὐράμενος, τὴν ἐνυπόστατον
ἀπεμώρανας, Ἑλλήνων τὴν σοφίαν, σοφίας
τὰ πέρατα θείοις διδάγμασι.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι,
ταῖς θείαις προστάξεσι καταπειθόμενος, ἔσ ὡς

ἥλιος, πρὸς δύοσιν ἐξ ἑώας, ἀπόστολε ἔφθασας, καταφωτίζων αὐτήν.

Θεοτοκίον.

Ος πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ἐκ κόρης θεόπαιδος ἀποτικτόμενος. ὄν ἐκήρυξας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποσάσει δὲ, Θεομακάριστε.

Ἔτερος κανὼν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Παύλου μαθητὴν Τίτον ὑμῶ προφρόνως. *Θεοφάν.*

Εἰρμὸς καὶ ἦχος ὁ αὐτὸς

Παντοίοις χαρίσμασι, καταπλητίσασα χάρις σε, τοῦ Πνεύματος κήρυκα θεῖον ἀπόστολον, εἰς τὰ πέρατα, κηρύττοντα ἐκπέμπει, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν Τίτε αἰοῖδιμε.

Αὐγὴν θείας χάριτος, εἰσδεδεγμένος ἐξήστραψας, ὡς ἥλιος πάνσοφε ταῖς ἐν τῷ σκότει ψυχαῖς, ἃς ἐφώτισας, ἐξαίρων ἀγνωσίας, δαλθείας λυτρούμενος, πλάνης μακάριε.

Υπάρχων ἀνάπλεως, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ὁ Παῦλος ὁ πάνσοφος σὲ προχειρίζεται, καὶ διάκονον, καὶ θεῖον ὑποφῆτην, καὶ πίστεως κήρυκα, Τίτε θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος ἔλαμψε, σοῦ ἐκ νηδύος ὁ Κύριος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα πλάνης θεόνωμφε. ὄν ἰκέτευε, καὶ πάντοτε δυσώπει, σωθῆναι τοὺς πίστει σε, Κόρη γεραίροντας.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ισχυρὰν παράκλησιν σε εὔρον, καὶ φῶς καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, οἱ πλάνη συνεχόμενοι, καὶ ἀθείας ζόφωσιν, φρενοβλαβῶς περικείμενοι.

Στόμα γεγονὼς Θεοῦ τοῦ Λόγου, ἐκ σώματος λύκῃ νηπέδῃ, λαοὺς ἐρρύσω ἐνδόξε, προσαγαγὼν τῷ κτίσαντι, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος, Βαρθολομαῖε αἰοῖδιμε.

Γλώσση σε πυρίνη καταφλέξας, τῆς πλάνης

τὴν ὕλην τὴν πικρὰν, κεχερωμένης πάνσοφε, καρδίας κατενέωσας, καὶ γεωργεῖν οὐράνια, νοήματα παρεσκεύασας.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ὑπὲρ λόγον Θεὸς Λόγος, τεχθῆναι εὐδόκησε σαρκί, Παρθενομήτορ ἄχραντε, μαθητὴν ἐκλεξάμενος, καὶ ὑπηρέτην γνήσιον, Βαρθολομαῖον τὸν ἐνδόξον.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν Σοφίᾳ.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, μωραίνουση αὐτῇ τοὺς προσέχοντας, ἀλλὰ γνώσει ἀληθεῖ τὴν ἀγνωσίαν μακάριε, ψυχῶν ἀπεδιώξας, τῶν προστρέχόντων σοι.

Υλομανοῦσαν, ἀθείας ἀκάνθαις τὴν ἄβραν, παγκληρίας τῶν ἐθνῶν, δρεπάνῃ θεία ἐκάθηρας, γνώσεις τὰ σπέρματα, καταβαλλόμενος.

Μίαν κηρύττων, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις Θεότητα, ἀπεδιώξας ἀχλὺν, πολυθείας μακάριε, θεῖαν πρὸς ἐπίγνωσιν, ἄγων τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέραν, τῶν ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ἀνωτέραν ὁ ἐκ σοῦ, σαρκί τεχθεὶς σὲ εἰργάσατο· ὅθεν σε ὡς Δέσποιναν, πάντων γεραίρομεν.

Ὁ Εἰρμὸς.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, ἢ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνωσῶς ποσάτῃ Σοφίᾳ Χριστέ. οὐ γὰρ ἐστὶν ἅγιος, » πλὴν σου φιλόθροπε.

Κάθ. ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ηκάθοδος τῶν σῶν, παναγίων λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἐορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε. ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ἔτερον, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Ωσπερ ἄστρον ἠλίῳ συμπορευθεὶς, παναοῖδιμε Τίτε Παύλῳ σαφῶς, τὴν γῆν ἐφωτί-

σατε, καὶ τὸ σκότος ἐλύσατε. ἐν Κρητῶν δὲ νήσῳ, εἰσδὺς ὦ μακάριε, διὰ θανάτου πᾶσιν, ἀδύτους κατέλιπες, ὡς ἀκτῖνας θεόφρων τῆς πόνους καὶ λόγους σε. ὑφ' ὧν ἐλλαμπόμενοι, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν, καὶ συμφώνως βοῶ- μέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. χαῖρε κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόσρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμπε, χλαμὶς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηρόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε. χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκά- τειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε, ἡ πασᾶς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα. Θεοκό- σμητον σκήνωμα. χαῖρε ἐνδοξε νύμφη ἡλιο- κάλακτε. χαῖρε μόνη ψυχῆς μου διάσωσμα.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρῆσις πέρας εἴληφε προφητικῆ. φῶς γὰρ εἰς ἔθνῶν περιποίησιν, ὁ θεηγόρος ἐπορεύθη μαθητῆς, καταφωτίζων ἅπαντα, τὰ τῆς οἰ- κουμένης πληρώματα.

Αἶγλη φωτιζόμενος θεαρχικῆ, θείαν κατὰ μέθεξιν δεύτερον, φῶς χρηματίζεις, λειτουργήσας προφανῶς, τῷ δι' ἡμᾶς παχύτητι, σώματος φανέντι Ἀπόστολε.

Ινα διαβάσῃσιν ἀγιασθῆ, θάλασσα λιθίνη ἐν λάρνακι, ταύτη ἐπέβης, ἐξ Ἐώας πρὸς δυ- σμᾶς, τὰς θαυμαστάς κινήσεις σου, ὦ Βαρ- θολομαῖε ποιούμενος.

Ρῶσαι σου τὸ ποίμνιον, ἀμαρτιῶν ζάλτης ἡ κινδύων καὶ θλίψεων, τῶν ἐναντίων ὁδηγῶν ἡμᾶς αἰεὶ πρὸς τοὺς λιμένας ἐνδοξε, τοὺς σωτηριώδεις ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ως τὸν ἀνερμήνευτον ὑπερβολῆ, πλούτου

εὐσπλαγχνίας κυήσασα, ἀνερμηνεύτως, τοὺς πτωχεύσαντας ἡμᾶς, τῇ ἀμαρτίᾳ Πάναγνε, θείαις δωρεαῖς καταπλούτησον.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θησαυρῶν ἐξ ἀκενώτων, ἀρούμενος πάν- σοφε, πενομένας φρένας, πλούτου ἀληθείας ἐνέπλησας, νενεκρωμένας καρδίας ἀνεζώωσας, ἀγνωσίας διώκων, ἀχλὺν παναοίδιμε.

Η τοῦ Παύλου σε σαγήνη, τῇ προνοίᾳ τῆς χάριτος, σαγηνεύει Τίτε, μέλλοντα προθύ- μως εἰς ὕστερον, σοῦ τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ λόγου ἔθνη πάμπολλα, ἀνεγκύσειν, ἀπάτης βυθοῦ πρὸς εὐσέβειαν.

Τῷ κλεινῷ ὡσπερ ἀρνίον, θείῳ Παύλῳ ἐ- πόμενος, τοὺς βαρεῖς ἐκ μέσου, λύκους θεη- γόρε ἀπήλασας. τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη κα- τηδάφισας, καὶ ναοὺς Θεοῦ, τοὺς γηγενεῖς ἀπετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Η ἁγία Θεοτόκος, ἡ σκηνὴ ἡ ἀμόλυντος, τοῦ φωτός ἡ πύλη, τράπεζα καὶ στάμνος ἡ πάγχρυσος, τὸ ἀλατόμητον ὄρος ἡ κατάσκιον, ὡς χωρήσασα, τὸν πλασουργὸν μακαρίζεται.

ᾠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπατα.

Τοὺς πόδας κτησάμενος, ὠραίους τῷ κη- ρύγματι, πᾶσιν ἀγαθὰ εὐηγγελίσω, πᾶσιν εἰρήνην μάκαρ ἐκήρυξας, ἔχθρας παλαιᾶς ἀλλοτριῶν, θείαις εἰσηγήσεσι, τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολε.

Ο Λόγος σε ἴαμα, τοῖς δεξαμένοις γέγονεν, ὄφεις ἰὸν θανατηφόρον, Βαρθολομαῖε. γῆ δὲ κατέστραπται, ἡ τῶν ἀσεβῶν προφητι- κῶς, ταῖς ἀναμοχλεύσεσι, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Νεκρὸς πολυήμερος, ζωὴν πηγάζων ἀφθαναν, νώτοις ἐποχούμενος θαλάσσης, Βαρθολομαῖε θείαις σὺν μάρτυσιν, ἀπειρα πελάγη διελθὼν, νήσῳ τῆς Λιπάρεως, προσωρμίσθης θεόπνευσε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως δοξάζω σε, Θεοῦ μητέρα πάναγνον· χαῖρέ σοι κραυγάζω τοῦ ἀγγέλου. εὐλογημένη θεοχαρίτωτε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτὸν, ξένον ἐνδιαίτημα, τοῦ δεσπότης τῆς κτίσεως.

*Ἄλλος· Ἄσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

Νεμομένην ἔστησας, κακίας τὴν πληγὴν, τῶν ἐθνῶν μάκαρ τὰς ψυχὰς, τῷ νοστήμῳ ἄλατι, τῶν θείων λόγων σε, ἰατρὸς ὡς ἄριστος, ὡς τῆς χάριτος διάκονος.

Ταῖς τοῦ Παύλου νεύσεσιν, ὑπείκων εὐμενῶς, σὺν αὐτῷ τὴν ὑπ' οὐρανὸν, διατρέχεις πάνσοφε, λόγον τῆς γνώσεως, εὐαγγελιζόμενος, θεοκῆρυξ πανσεβάσμιε.

Ἰσοουργὸν ὁμόθρονον, τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐκδιδάσκων οἷα σοφὸς, θεηγόρε ἔπεισας τοὺς ματαιόφρονας, τῶν εἰδώλων ἀπασαν, τὴν ἀπάτην ἀποκρούσασθαι.

Θεοτοκ.

Τὴν ἀγνὴν ἀγνεύοντι, τιμήσωμεν ναὶ, καλλοῦντὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ, ταῖς ἐνθέοις πράξεσιν καλλυνόμενοι. εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν, ὡς μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

*Ἄδῃ σ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἀκτὶς ἡλίου τοῦ λάμπαντος, τῷ κόσμῳ διὰ σώματος γέγονας, ταῖς σελασφόροις σου, διδασκαλίαις Ἀπόστολε, ἀποδιώκων νύκτα, πλάνης πολύθεον.

Δαοῖς Θεοῦ τὸ σωτήριον, ἐτράνωσας σαρκὸς ὁμοκῶματι, ἐμφανιζόμενον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Βαρθολομαίε κῆρυξ, ἐθνῶν Ἀπόστολε.

Ὁδὸν τὴν θάλασσαν ἔσχηκας, καὶ τρίβους ἐφ' ὑδάτων πεποίηκας, καὶ οὐκ ἐγνώσθη σε, τούτοις τὰ ἴχνη ἐν πνεύματι, ὡς ὁ Δαβὶδ πρόεφη μάκαρ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς τῆς δόξης γεγένηται, καὶ πύλη τοῦ

φωτὸς ἐχρημάτισας, ὄρος κατάσκιον, τέρας προφήταις ἀδόμενον, Παρθενομήτορ Κόρη Θεοχαρίτωτε.

*Ἄλλος· Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ὁ Παῦλος, ὁ τοῦ κόσμου ἀνέσπερος ἥλιος, σέ ὡς ἀκτῖνα ἐκπέμπει, φωτοδόλον μάκαρ τὰς ἐν τῷ σκότει, τῆς ἀγνοίας, καθευδούσας καρδίας φωτίζουσας.

Ναιμάτων, ζωηρόντων ὑπάρχων ἀνάπλευς, ρείθροις δὲ θείων δογματῶν, τοὺς χειμάρρους μάκαρ τῆς ἀγνοσίας, κατακλύζεις, καὶ ἀρδεύεις ἐθνῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦσι, γενεαὶ γενεῶν σε πανύμνητε, τὸν ὑπερύμνητον Λόγον, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἔτεκες ὑπὲρ λόγον· ὃν δοξάζει, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα.

*Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ » ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κε » καθαρμένη. τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς » σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκ. ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα τίτε μακάριε, διὰ τοῦτο βοῶμένοι· μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

*Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα Σωτῆρα καταγγείλας ἐν κόσμῳ, τῆς αὐτοῦ ἀψευδοῦς Θεότητος ἐχρημάτισας, φίλος οἰκεῖος καὶ κληρονόμος. ὅθεν πίστει προσπίπτων, σέ ἱκετεύω, ὅπως ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παράσχῃς μοι ἄφεσιν, διώκων τὴν ἀχλυώδη τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν ἐνδόξε, τοῦ ἐπαξίως ὑμνήσαί σε, ἃ βοᾷ σοι ἀπαύτως ἀπόστολε· μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΕ', Ἡ κατάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἐνδύξου ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Στχ. Ἰνα τρυγῶμεν ἄφθονον πιστοὶ χάριν, Βαρθολομαῖος εὐρέθη κεκρυμμένος.

Σὸν νέκυν εἰκαδι Βαρθολομαῖε ἐφεῦρον πέμπτη.

Ως θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, εὐκαιρὸν ἔστι καί μοι νῦν ἀναβοῆσαι, διηγήσασθαι προαιρουμένῳ ἐξαισίῳ τι καὶ φρικῶδες τερατούργημα. ὁ γὰρ ἅγιος ἀπὸστολος Βαρθολομαῖος ἐν διαφόροις τόποις τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα φανερόν τις ἀνθρώποις ἀνακηρύξας, σταυροῦται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ τῆς Ἀνατολῆς, τοῦτον δὲ καταθέντες ἐν λάρνακι λιθίνῃ, ἐν τῇ πόλει πιστοὶ εὐρεθέντες, ἀπέθεντο ἐν Οὐρβανουπόλει. ὡς δὲ ἡ λάρναξ ἐκείνη ἀενάως τὰς ἰάσεις βλυστάνουσα ἦν, προσέτρεχον οἱ λαοὶ, καὶ ἀπηλλάσσοντο τῶν ἐνοχλούντων παθῶν. ταῦτα οὖν βλέποντες οἱ τοῦ διαβόλου ὑπουργοὶ, ἐμαίνοντο κατὰ τῆς λάρνακος ἐκείνης, καὶ σκεψάμενοί ποτε, ἀπέρριψαν ταύτην συνέχουσαν καὶ τὸ ἅγιον σῶμα τοῦ ἀποστόλου ἐν τῇ θαλάσῃ σὺν ἐτέραις λάρναξιν ἁγίων μαρτύρων τέσσαρσι. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα καὶ ἡ τσαυτὴ θάλασσα, ἦν διήλθον, ἁγιασθῆ δ' αὐτῶν, καὶ οἱ τόποι, καθ' οὓς ἡ θεία χάρις αὐτοὺς διεμέρισεν, εὐλογηθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς θαυμασθῆ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ κατὰ τὸ γεγραμμένον. τοὺς γὰρ μεγάλους τοῦ πόντου ὑποπλεύσας κόλπους ὁ ἀπὸστολος, καὶ τὰ στενά τοῦ Ἑλλησπόντου παραδραμῶν βάθη, τὸ Αἰγαῖόν τε καὶ τὸ τοῦ Ἀδρια καταέλαβε πέλαγος, καὶ τὴν τῶν Σικελῶν περιφανῆ τε καὶ μεγίστην ἐν εὐωνύμοις καταλιπὼν νῆσον, ἔχων συνεπομένους αὐτῷ καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἐτέραις λάρναξι καλλινίκους μάρτυρας Παππιανόν, Δουκιανόν, Γρηγόριον καὶ Ἀκάκιον, νῆσω τῇ οὕτω καλουμένῃ Λιπάρα προσωρμίσθη. ὡς θαύμασι τὰ ἔργα σου, Κύριε! καὶ τίς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου; καὶ οἱ μὲν καλλινίκοι μάρτυρες οἷά τινα βασιλέα, ἐν ᾧ ἂν ἡρετίσατο διανοπαύσασθαι, τὸν μέγαν καταλιπόντες ἀπὸστολον, αὐτίκα ἀνθυπενόστησαν, ἔνθα ἂν ἕκαστον ἡ θεία κατασκηνώσαι εὐδόκησε πρόνοια. Παππιανόν μὲν, εἰς Ἀμυλλαν πόλιν Σικελίας· Δουκιανόν δὲ, ἐν Μεσσήνῃ· Γρηγόριον, ἐν Κολήμνῃ πόλει Καλαβρίας· καὶ Ἀκάκιον εἰς Ἀσκάλους, πόλιν οὕτω καλουμένην· τῷ δὲ Ἀγάθωνι τῷ τῆν ἐπισκοπὴν Λιπάρας ἰθύνοντι, ὁ θεὸς ἑαυτὸν καταμηνῦει ἀπὸστολος. καὶ παρευθὺς ὁ ἐπίσκοπος σπεύσας, τὸ μέγα καὶ φρικῶδες ὡς εἶδε τεράστιον, θάμβους πλησθεὶς, πόθεν σοι, ὦ Λιπάρα, ἀπεφθέγγετο, ὁ πολὺς προσεγένετο πλοῦτος; ὄντως ἐμεγαλύνθης ὑπερβαλλόντως καὶ ἐδοξάσθης· χόρευσον, σκίρτησον, ὑπόδεξαι χερσὶν οἰκείαις καὶ βόησον πρὸς

αὐτόν· καλῶς περαγέγονας ὁ τοῦ Κυρίου ἀπὸστολος· ταῦτα καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα ὁ ἐπίσκοπος εἰπὼν, καὶ ἐγκωμιάσας τὸν τε ἀπὸστολον καὶ τὴν νῆσον, κατέπαυσε τὸν λόγον.

Ἐπεὶ δὲ ἔδει τὴν θείαν ἀποκαταστῆναι λάρνακα καὶ ἐν τόπῳ ἐπισήμῳ, ἐν ᾧ καὶ θεὸς σηκός ἐμελλεν ἀνεγείρεσθαι εἰς δόξαν τοῦ πανευφήμου ἀποστόλου, οἱ μὲν ἔλκοντες πολλοὶ, ὑπήκουε δὲ εὐδαμῶς, ἕως ἀποκαλύψει θεία ὁ μακάριος Ἀγάθων, ζεῦγος ἀγαθῶν θαμάλων, καὶ λεπτοῖς ἀποδήσας καλωδίσι, τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα τῇ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτῇ δυνάμει, εὐκόλως ἤξεν, ὅπου τὸ τοῦ ἀποστόλου ὑπήρχε θέλημα. θαῦμα δὲ θαύμασι συνείπετο μέγιστον, καὶ πολλοῖς ἴσως τῶν ἀμυήτων τῶν θείων τερατουργιῶν ἄπιστον. Νισίδιον γάρ, Βουλκάνος ὀνομαζόμενον, καὶ πηγὴν ἔχον πυρὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀναδραζουσαν, ὡς μόνον τὴν τοῦ ἀποστόλου παρουσίαν ἤσθετο, ἐπειδὴ τῇ ἐγγύτητι τὴν Λιπάραν κατέβλαπτε, θεία δυνάμει εὐθέως ὑποσχεν, ἐπτὰ σταδίους μακρὰν ὤχετο, τοῦ παρασυρμοῦ, ὡσπερ τοῦ ποταμίου ρεύματος, μέχρι τῆς σήμερον ἀνακηρύττοντος. ὡ παραδόξων θαυμάτων! ὡ ὑπερβαλλόντων τερατουργημάτων! ποῦ τοιαῦτα ἐν πάσῃ τῇ ὑφ' ἡλίῳ διέγνωσται; ἐπειδὴ δὲ ἀνήγειρε καὶ περικαλλῆ ναὸν ὁ ἐπίσκοπος τῷ ἀποστόλῳ, καὶ ἐν αὐτῷ ὡς πολῦτιμον θησαυρὸν τὸ μακάριον ἐκεῖνο καὶ σεβάσμιον κατέθετο λειψάνον σὺν τῇ λάρνακι, τίς δύναται ἐξειπεῖν τὰ ἐκεῖ ὁσημέραι γινόμενα θαύματα; ἐτῶν οὖν πλείστων παραδραμόντων, ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοφίλου τοῦ βασιλέως, τοῦ φρουρίου, ἐν ᾧ ὁ ἅγιος ἀπὸστολος κατέκειτο, διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὰς ἀνομίας, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν συλληφθέντος, καὶ πάσης τῆς νήσου Λιπάρας ἀοικίητου διαμεινάσσης, ὁ τῆς πόλεως Βενένδου ἄρχων τὰ ἀποστολικά θαύματα ἀναμαθῶν, πίστει ζεῦσθαι πρὸς τὸν ἅγιον κινηθεὶς, ἐκ τῆς Ἀμαλφινῶν πόλεως ἄνδρας τινὰς ναυσιπόρους προσκαλεσάμενος, καὶ τούτοις χρήματα ἱκανὰ δώσσειν ἐπαγγειλάμενος, ἤξίωσεν ἀπελθεῖν, καὶ τὸν πολῦτιμον ἐκεῖνον πρὸς αὐτὸν ἀνακομίσει θησαυρὸν· ὃ καὶ ἐγένετο. ὁ γοῦν ῥήθεις ἄρχων ἐκ πολλοῦ διαστήματος τῆς θαλάσσης ὦν, τὸν τε τοῦ τόπου ἐπίσκοπον, καὶ πολλοὺς ἄλλους τοῦ τε κλήρου καὶ τοῦ πλείστου λαοῦ συγκινήσας, πρὸς ὑπαντῆν ἐξήλθε τοῦ ἀποστόλου· εὐ τὸ ἅγιον λειψάνον ἐν τῇ πόλει Βενένδου ἀγαθῶν, ἐν σεβάσμιῳ τόπῳ κατέθετο, ἔνθα καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶν ὁ μέγας ἀπὸστολος, πᾶσι τοῖς ἐκείσε ἐδείκνυτο, εἰς δόξαν τοῦ ὑπεραγάθου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου

Τίτου, ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς κατὰ Κρήτην, μαθητοῦ τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Παύλου.

Στχ. Ἴτω παρ' ἡμῖν καὶ Τίτω βραχὺς τίτλος,

Τούτου τελευταίην τὴν ἐν εἰρήνῃ φέρων.

Τίτος ὁ μακάριος ἐκ Μήνωνος τοῦ βασιλέως Κρήτης εἴλεκε τὸ γένος, ὡς φησι Ζηνᾶς ὁ νομικός, ὁ τὸν βίον αὐτοῦ συγγραφάμενος, οὐ μέμνηται ὁ ἅγιος ἀπόστολος Παῦλος. Οὗτος οὖν ὁ μακάριος Τίτος ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου πολλὴν ἐπιδειξάμενος σπουδὴν εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἑλλησι θαυματοποιεμένην παιδείαν, ἤδη εἰκοσαετῆς γεγονώς, ἀκούει φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης αὐτῷ, Τίτε, λεγούσης, δεῖ σε ἐντεῦθεν ἐκδημῆσαι, καὶ τὴν ψυχὴν σου σῶσαι. οὐ γὰρ ὀνήσει σε ἡ παιδεία αὕτη. ἔτι δὲ βουλόμενος τῆς αὐτῆς ἀκοῦσαι φωνῆς (ἡ δὲ γὰρ τὰς ἐκ τῶν ἀγαλαμάτων διὰ φωνῆς διδομένας πλάνας), ἐπισχὼν ἔτι ἐνναετῆ χρόνον, πρὸς ἐτάχθη δι' ὀράματος τὴν τῶν Ἑβραίων βίβλον ἀναγῶναι. καὶ λαβὼν τὴν τοῦ Ἡσαίου βίβλον, εὗρε ταύτην τὴν περικοπὴν· Ἐγκαινίζεσθε πρὸς με νῆσοι πολλαί, Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον, καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ οὖν ἀνθύπατος Κρήτης, ὁ καὶ θεῖος τοῦ ἀγίου Τίτου, ἀκούσας τὴν τοῦ δεσπότου Χριστοῦ σωτήριον γέννησιν, καὶ τὰς θαυματουργίας, ἃς ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἑτέροις τόποις ἐποίει, συμβούλους τοὺς πρώτους τῶν ἐν Κρήτῃ λαβὼν, ἀπέστειλε Τίτον ἐν Ἱεροσολύμοις, ὡς ἱκανὸν ὄντα ἀκοῦσαι τε, καὶ εἰπεῖν, καὶ ἐξαγγεῖλαι τὰ ἀκουσθέντα. ὁ δὲ παραγενόμενος, καὶ θεασάμενος, καὶ προσκυνήσας τὸν δεσπότην Χριστόν, διέμεινεν ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Χριστοῦ γέγονε θεατής. εἶδε δὲ καὶ τὰ σωτήρια πάθη αὐτοῦ, καὶ τὴν ταφὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν, καὶ τὴν θείαν ἀνάληψιν, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους ἐπιδημίαν καὶ κάθοδον· καὶ πιστεύσας, συνηριθμήθη τοῖς ρκ'. καὶ τοῖς τρισχιλίοις, τοῖς πιστεύουσι τῷ Κυρίῳ διὰ τῆς τοῦ κορυφαίου Πέτρου διδασκαλίας. εἶτα χειροτονεῖται, καὶ ἀποσέλλεται μετὰ Παύλου διδάσκειν καὶ χειροτονεῖν, οὓς ἂν ὁ Παῦλος δοκιμάσῃ. καὶ παραγίνεται μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἔρχεται εἰς Σελεύκειαν καὶ Κύπρον, καὶ Σαλαμίνην, καὶ Πάφον. κἀκεῖθεν εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας, καὶ εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον εἰς τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. εἶτα εἰς Λύστραν καὶ Δέρβην πανταχοῦ ἐκάστῳ τόπῳ σὺν τῷ ἀποστόλῳ Παύλῳ τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον κηρύττων. Πουστύλου τοῖνον τοῦ ἐπ' ἀδελφῆ γαμβροῦ ὑπάρχοντος Τίτῳ, δευτέρου ἀνύοντος χρόνον εἰς τὴν τῆς Κρήτης ἐπαρχίαν, παρεγένοντο ἐν αὐτῇ Παῦλος καὶ Τίτος, ἔλθα ἑκκλησίαν ἑδείξαντο. ἐξελλόντες δὲ ἐκ τῆς Κρήτης, ἦλθον εἰς τὴν Ἀσίαν, κἀκεῖθεν

συνεκδημῆι τῷ Παύλῳ μέχρι τῆς ἐν Ῥώμῃ αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρέσεως. τὸ δὲ ἐντεῦθεν, ὑπέστρεψεν εἰς Κρήτην. κἀκεῖσε ἐπισκόπους καταστήσας καὶ πρεσβυτέρους, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποστολικῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. ὁ δὲ σύμπαρ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνος γέγονεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννεήκοντα. ἦν γὰρ ἑτῶν εἴκοσιν, ὅτε ἐκ Κρήτης παρεγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἕως τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐτέλεσεν ἕνα ἐνιαυτὸν, καὶ διέτριψεν ἑτέρους δέκα. καὶ χειροτονηθεὶς ἀπόστολος ὑπὸ τῶν κορυφαίων μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, διήνυσσε κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἐν τῇ Κρήτῃ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νήσοις ἔτη ἕξ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι ἔτη λθ'. ἐκ δὲ τούτων ὁ τῶν εἰρημίων ἑτῶν ἀριθμὸς συγκεφαλαιοῦται.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μηνᾶ, Ἐπιφανίου, Γενναδίου καὶ Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στχ. Ὁ κόσμος ἐκλέλοιπε τῆς ἐκκλησίας·

Μηνᾶς γὰρ ἐκλέλοιπεν ἐκ τῶν ἐνθάδε.

» Σπεύσας τελευταίης Ἐπιφάνιος μέθη,

Κεῖται τραπεὶς εἰς ὑπνον εὐθύς τῷ κάρῳ.

» Ἐπιφάνιῳ, Γενναδίῳ ποιμέσι,

Χριστοῦ Ἰωάννη τε ὕμνον προσφέρο.

Ο μακάριος Μηνᾶς κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβύτερος ἦν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας ἐκκλησίας. προσδύληθη δὲ ἀκριβίσκος ὑπὸ Ἀγαπητοῦ πάπα Ῥώμης, ἀνελλόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει δεσπότην τὸν αἰρετικὸν, τὸν ἐκ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν μετατεθέντα καθηρηκῶς, τὸν μακάριον χειροτόνηκε Μηνᾶν. καλῶς οὖν οὗτος ἰθύνας τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ τούτου ποιμνιον ἐπαυξήσας πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. συνορτάζονται δὲ καὶ οἱ προδρόθητες ἅγιοι πατέρες ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μωρανθεῖσαν τῇ κακίᾳ παναοῖδιμε, τὴν ἀνθρωπότητα, νοσήμιε ἄλατι, ἰάσω τῶν λόγων σου, καὶ ψάλλειν ἔπεισας. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐρανὸς ὡς ὑψηλότατος γενόμενος, δόξαν Θεοῦ νοσητῶς, ὑψηλοτάτῃ φωνῇ, κηρύττεις ὡς ἔνθεος, μάκαρ ἀπόστολος, ὃ κραυγάζομεν ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υφαντὸν τῆς θείας χάριτος ἱμάτιον, μάκαρ

ἐδέυσας, τοὺς γυμνωθέντας τὸ πρὶν, κακίᾳ τοῦ ὄφους, καὶ ψάλλειν ἐπεισας· ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, ἔ· Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Προστασίαν σε καὶ ἀντίληψιν, καταπλουτήσαντες, Θεογεννήτορ ἀγνή, οἱ δοῦλοί σου πάντοτε πίστει βοῶμέν σοι· χαίρε γέφυρα, ἡ πρὸς Θεὸν μετὰγυσα, τῆς ἐκ γῆς εὐλογημένη.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Μίαν Θεότητα ὑμνεῖν, μίαν κυριότητα, σέβειν, Τίτος διδάσκων τοὺς βροτοὺς, πολυθέου μανίας ἀπήλλαξεν, εὐσεβῶς ἀνακράζοντας· ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νενεκρωμένη τῇ ψυχῇ, ἄψυχον οἱ σέβοντες ὕλην, τὸν νεκρωθέντα δι' ἡμᾶς, ζωοδότην Θεὸν κατενόησαν, ὑπὸ σὲ παιδευόμενοι, μαθητὰ καὶ μυστολέκτια τῶν ἀπορρήτων.

Ως ἀληθείας ὑπουργός, ψεύδους καθαιρέτης ἐφάνης· καὶ ὡς τοῦ Παύλου μαθητῆς, διωγμοὺς καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, σὺν αὐτῷ μέλπων ἐνδοξε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκ.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς, τοῦ παμβασιλέως παρέστης, ἐκ δεξιῶν τοῦ ἐκ τῶν σῶν, σαρκωθέντος αἱμάτων ἀνύμφευτε, ἐκτενῶς ἰκετεύουσα, λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἡμᾶς ἀνάγκης.

ᾨδὴ ἡ. Παιδας εὐαγεῖς.

Ρεῖθροις προσκλυζόμενος ἐνθέοις, Ἐδέμ ποταμὸς ὡς ἐκπεπόρευσαι, ἄρδων τὴν ὑφήλιον, ταῖς διδασκαλίαις σου· καὶ τὰ τῆς πλάνης ὕδατα, ξηραίνων χάριτι, καὶ κράζων· τὸν Σωτῆρα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο· Λόγος ὡς θεῖον Θεολόγον, τὰ λόγου ἐπέκεινα μύησας σε, βέλος ὡς σωτήριον, κόσμῳ ἐξαπέσειλε, κατατιπρώσκων σύσημα, δυσμενές ἐνδοξε, καὶ σώζων τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(Αὐγουστος)

Σταλάζον ὡς ὄρος ἀνεφάνης, τὸν θεῖον γλυκασμὸν ὧ ἀξιάγασε, θάλασσαν δὲ ἔσχηκας, τρίβον μετὰ θάνατον, ταῖς θεϊκαῖς δυνάμεσι προσπεραιούμενος, τὰ ταύτης ἀποντίστου πελάγη, σὲ δορυφορούντων γενναίων ἀθλοφόρων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, καὶ τίκεις καὶ μένεις ἀειπάρθενος. Λόγον γὰρ ἐκύησας, ἄνθρωπον γενόμενον, ὑπερβολῇ χρηστότητος· ὧ πάντες κράζομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα. Ὁ αὐτός.

Ρανῖσιν αἱμάτων σου ἐσβέσθη, τὸ πῦρ τῆς ἀπάτης τὸ ἀλλότριον. νόσοι ἐδιώχθησαν, δαίμονες ἠλάθησαν, τῇ πρὸς Θεὸν δεήσει σου, Τίτε ἀπόστολε· διό σε ὡς θεράποντα θεῖον, τῷ παμβασιλέως Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν.

Ολος τῷ Θεῷ ἱερωμένος, καὶ θείας ἠγλαῖσμένος Τίτε χάρισι, Λόγον τὸν σωτήριον· πᾶσι διετράνωσας, τὸν ἀλογίας πάνσοφε, ἡμᾶς ῥυσάμενον, τοὺς πίσει ἀληθεῖ εὐλογῶντας, ἔ· ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Φωτὸς καθαρῶτατον δοχεῖον, ἐγένου καταφωτίσας τὴν ὑφήλιον, θείοις ἀμαρύγμασι, Τίτε ἀξιάγαστε· καὶ ἀμαυρώσας ἐνστασιν παρανομούντων ἐχθρῶν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία ἡ πάλαι στρεφομένη, τὰ νῦτα παρθένε νῦν μοι δίδωσι. Λόγον ὅτι ἔτεκες, σάρκα περικείμενον, καὶ ἐν δυοῖ ταῖς φύσεσι κατανοούμενον· ὃν τρέμουσιν ἀγγέλιον αἱ τάξεις, ἔ· δοξολογοῦσι βροτοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾨδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Αγεί εορτήν, τῇ μνήμῃ σου σήμερον, τῶν ἀποστόλων χορὸς, μάρτυρες ἀγάλλονται, καὶ τῶν δικαίων πάντων τὰ πνεύματα· οἱ δὲ πιστοὶ τοῖς ὕμνοις σε καταγεραίρομεν, ἔ· βοῶ-

μεν πάσης ἡμᾶς θλίψεως, μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἀπολύτρωσαι.

Τὸ διὰ σταυροῦ, μακάριον ἔνδοξε τέλος δεξάμενος, σύμμορφος γεγένησαι, τῶν παθημάτων τοῦ διδασκάλου σου, καὶ κοινωνὸς λαμπρότητος, καὶ θείας δόξης αἰεὶ, σὺν ἀγγέλοις τούτῳ παριστάμενος, καὶ ἀρρήτου φωτὸς ἀξιούμενος.

Η πλησιφαῆς, καὶ εὖσημος μνήμη σου, ἡμῖν, ἐπέλαμψεν, ἅπαντας φωτίζουσα, Χριστοῦ αὐτόπτα Βαρθολομαῖε σοφέ. ἐν ἣ παρακαλοῦμέν σε, μνησθητι πάντων ἡμῶν, ἐναντίας πάσης περιστάσεως, ταῖς εὐχαῖς σου ἡμᾶς ἐκλυτρούμενος. Θεοτοκ.

Νέκρωσον ἡμῶν, σαρκὸς τὰ φρονήματα, Θεοκυῆτορ ἀγνή. στήσον τῶν παθῶν ἡμῶν, τὴν καταγιγίδα παῦσον τὸν κλύδωνα, καὶ λογισμοῖς ὀχύρωσον ἐνθέοις ἄχραντε, τὰς καρδίας πίσει, τῶν τιμώντων σε, προστασία ἡμῶν ἀκαταίσχυντε.

Ἄλλος. **Εὐ**α μὲν τῷ τῆς παρακοῆς. **Ο**λὴν σου τὴν πρὸς τὸν λυτρωτὴν, ἀγάμενος, καὶ ἀγάπην καὶ πεποιθήσιν, ἔλκει συνέκδημον, ὁ Παῦλος, σὺν σοὶ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ταῖς ἔθνεσι κηρύττων ἀπόστολε· ὅθεν σὺν τούτῳ σε γεραίρομεν.

Νόσους ἐκδιώκεις τῶν πιστῶν, δαιμόνια ἀπελαύνεις θεία χάριτι, Κρήτης ὁ μέγας πολιούχος, πρωτόθρονός τε ταύτης ὁ ἐνθεος, φωστήρ ὁ διαυγής καὶ οὐράνιος, Τίτε θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ως ἥλιος ἔλαμψεν ἡμῖν, φρυκτωρῆαις ταῖς τοῦ Πνεύματος, ὀλη φαιδρῶς ὠραῖσμένη, τὰ νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα. ἦν πίσει ἐπιτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε, Τίτε παμμακάριστε. Θεοτοκ.

Σειρὸς τῶν πταισμάτων μου ἀγνή, διάλυσον

μεσιτεία σου πανάμωμε. λύσον τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου, τὸν σάλον τῶν παθῶν μου κατεύνασον. τοὺς μάτην πολεμοῦντάς με σύντριψον. σῶσόν με σῶσον αἰειπάρθενε.

Ἄλλος.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογία ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. λ. Τοῖς μαθηταῖς.

Τὴν ἱερὰν κατάθεσιν, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, ἐορτάζοντες πόθῳ, ἀνευφημοῦμέν σε πίσει. ἐξ Ἑώας γὰρ μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρειως, παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυμασταῖς, σοῦ πορείαις ἅπασαν τὴν ἐσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε, τοῦ Χριστοῦ θεοκῆρυξ.

Ἄλλος.

Μύστα τῆς θείας χάριτος, καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύλῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου. καὶ δεῖναι τοῖς γεραίροισι, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, ἢ πταισμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν βασιλείας.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσι. σὺν μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστόλων τάγμασι, σὺν προφήταις καὶ πᾶσι, δικαίοις ὦ Θεομῆτορ, ἀνυμνοῦμέν σε κόρη. καὶ γὰρ Θεὸν ἐγέννησας, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, διὰ σταυροῦ, καθελόντα ἄδου τὴν τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανύμνητε, ἅπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Λίνους, στχρ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδώκας σημειώσιν.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν παμμακάριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πολυθείας, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ρείθρις ἐνθέων διδασχῶν, Βαρθολομαῖε καὶ

κατακλύζοντα, τῆς πλάνης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθαγμένους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἅγιον καθάπερ σε, ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς δύσιν δυόμενον, πορείαις αἰοίδιμαίς ἐπὶ ὑδάτων, σαφῶς γενομέναις, ἐπεγνωκότες οἱ πιστοὶ, τῆς παραδόξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες, τὰ πολλὰ σου θαυμάσια, τοῦ Κυρίου ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσοπόρος γεγένησαι, ἐξ Ἰώας ὀρμώμενος, σὺν μάρτυσι πάνσοφε. καὶ πρὸς δύσιν φθάνων, ἄδουτε φωσφόρε, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, Βαρθολομαῖε Θεομακάριστε. ἐν ἧ ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Δόξα ἤχος πλ. ἁ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ μυροθήκη Χριστοῦ, τὸ ἐκλεκτόν τε καὶ εὐώδες θυμίαμα. τὸ ῥόδον τοῦ παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν φωτισμὸς, ὁ τοῦ Λόγου κῆρυξ μεγαλόφωνος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, μαθητῆς ὁ θεόλεκτος, ἡ θεία βᾶσις, τῶν δογμάτων ὁ ἐμφυχος, καὶ κατάστερος, οὐρανὸς ὁ πολύφωτος, ἥλιος ὁ ταῖς λάμπεισι, ταῖς θείαις τὰ πέρατα, καταφαιδρύνων ἀπαύτως. Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς τιμῶσί σε δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χαίροις δῶρον δοθὲν ἐκ Θεοῦ, δεδοξασμένη θεοδόξαστε Δέσποινα. ἀνθρώπων πολεμουμένων, ὑπὸ ἐχθρῶν φθονερῶν, ταχινὴ προστατίς καὶ διάσωσιμα. ἐλπίς ἀπροσμάχητε, καὶ βεβαία ἀντίληψις. Χαῖρε βαρβάρων, ἀμυντήριον Δέσποινα. Χαῖρε δυνάμις, τοῦ στρατοῦ ἀειπάρθενε. Χαῖρε ἀκαταμάχητον, ἀπόρρητον τείχιμα. Χαῖρε ἡ πτώσις δαιμόνων, ὁ σήριγμός τῶν ψυχῶν ἡμῶν. διὸ μὴ ἐλλίπης, ἰκετεύων Παναγία ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ἄρνα τὸν ἑαυτῆς ἡ ἀμνάς, ποτὲ ὀρῶσα, πρὸς σφαγὴν ἐπισπεύδοντα, προθύμως κατηκολούθει, ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· ποῦ πορεύῃ τέκνον μου γλυκύτατον; Χριστέ τίνος χάριν, τὸν δρόμον τοῦτον μακρόθυμε, τρέχεις ἀόκνως, Ἰησοῦ ποθεινότητε, ἀναμάρτητε, πολυέλεε Κύριε, δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου, Υἱέ μου παμφίλτατε. μή με παρίδης οἰκτιρμον, σιγῶν φρικτῶς τὴν τεκοῦσάν σε. Θεὲ παντοκράτορ, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. τῆς ὀκτωῆχου.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Τίτου. ἤχος πλ. ἁ.

Ἀποστολικοῖς ἀγῶσι, σαυτὸν κατακοσμήσας, τῶν Ἀποστόλων συνόμιλος γέγονας, Τίτε Ἀπόστολε. πανταχοῦ γὰρ τὸν λόγον, τῆς πίστεως κηρύξας, ἀπέληφας τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως. Κρήτη γὰρ σου κομπάζει τὰ θαύματα, ὁμοῦ καὶ τὰ διδάγματα. καὶ ἡ λάρναξ τοῖς ἐν αὐτῇ ἐν πίστει προσιοῦσι, βρῦει ἰάματα. μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν ὄμβρησον ψυχικῶν νοσημάτων, καὶ κινδύνων ἐξάρπασον, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελούντας τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπίς, γῆ ἐκλεκτὴ καὶ καθαρὰ καὶ ἀμόλυντος. πηγὴ τε ἐσφραγισμένη, τοῦ παρακλήτου σεμνῆ, σὺ ὑπάρχεις μόνη ἀειπάρθενε· ἐξ ἧς οἱ σεβόμενοι, σωτηρίαν εὐρίσκομεν· γένους βροτείου, ἡ ἀνάκλησις ἄχραντε· γῆ κατάκαρπε, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα· γέφυρα ἡ μετάγουσα, γαλήνην πρὸς εὐδιον. ὁ κυβερνήτης ὁ θεῖος, χειμαζομένων ἡ ἄγκυρα. λιμὴν τῶν ἐν ζῴῃ, τῶν ἐκ πόθου σε ζητούντων ὁ εὐδιώτατος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ἄυτρον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ περιβοητόν καὶ ἄχραντον αἱμά σου, ὁ πάντας, ἀνθρώπους θέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατε-

ὑπὲρ ἄνθρωπον πρᾶξις; πῶς τὸ θηλυ ἠνδρίσατο κατὰ τοῦ πικροῦ τυράννου, καὶ τὸν αὐτῆς σύνευρον ἐνεύρωσε, μὴ ὑπενδοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐλέσθαι τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν. ὦ θεοπλόκων ῥημάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς! ὦ παραινέσεων θείων, τοὺς οὐρανοὺς διασχουσῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θρόνον τοῦ μεγάλου βασιλέως, Ἄδριανὸν τὸν ἐνδοξὸν γνώριμον κατασησασῶν! ἀλλ' ὦ ξυνωρὶς ἁγία, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεὸν ἱκετεύσατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν ῥυσθῆναι ἔκ πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἄπολυτικίον ἤχος γ'· Θείας πίστεως.

Αναφαίρετον ὄλβον ἠγήσω, τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ. καταλιπὼν οὖν τὴν πατρῴαν ἀσεβείαν, καὶ τῷ Δεσπότῃ κατ' ἴχνος ἐπόμενος, κατεπλουτίσθης ἐνθέοις χαρίσμασιν Ἄδριανέ ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς δεκτωῆχου δύο, καὶ τῶν ἁγίων εἰς. ὁ Κανὼν τῶν ἁγίων.

Εν τῇ νυκτί με τοῦ βίβυ ὑπνω δεινῶν, συσχεθέντα πράξεων, μετανοίας πρὸς τὸ φῶς, ὁ Θεὸς ἐξέγειρον εὐχαῖς, τῶν μαρτύρων σου Χριστέ ἵνα δοξάζω σε.

Απὸ χειλέων σταζόντων τὸν γλυκασμὸν τῆς ἐνθέου γνώσεως, γλυκανθεὶς Ἄδριανέ, τὸν ἴον ἐξήμεσας τῆς πρὶν, ἀγνωσίας ἀληθῶς Θεομακάριστε.

Ανατολῆς λαμπροτέραν ἠλιακῆς, τὴν ψυχὴν ὡς ἔχουσα, τῆς ἀθλήσεως πρὸς φῶς, συνωθείς ὁμόζυγον τὸν σὸν, Ναταλία γυναικῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς

ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

Ἔδῃ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Δέσμα φυγῶν εἰδωλικῆς, ματαιότητος μάρτυς συνεδέθης τῷ πόθῳ, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. ἔ τοῖς δεσμοῖς τῶν αὐτοῦ ἀθλοφόρων, χαίρων ἐκοινωνήσας.

Μοχλῶ τὰ σκέλη σιδηρῶ, συνθλαττόμενοι πάντα, ἀθλοφόροι Κυρίου, ἀσεβείας τὰ ὄστα ὑπομονῆς τῷ μοχλῶ, καὶ ἀνδρίας, ὄντως συνετρίψατε.

Πύρι ἀγάπης θεϊκῆς, τὴν ψυχὴν φλεγόμενη, τοῦ συζύγου ἐξήψας, τὸν ἔρωτα εἰς Χριστὸν, τὸν πόθον τὸν τῆς σαρκὸς, Ναταλία, τέλειον μισήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον τόκου σου ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα, Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Βίρμος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Τῶν μαρτύρων τοῖς πόνοις περιπλακείς, ἔ ἀνδρείως τῇ πίστει καθοπλισθεὶς, προθύμως ἀνέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου. καὶ τοῦ ἐχθροῦ κατέβαλες. τὸ θράσος τῇ χάριτι, Ἄδριανέ παμμάκαρ, Χριστοῦ μάρτυς ἐνδοξε. ὀθεν Ναταλία, ἐναθλοῦντα ὄρωσα, ἐπήλειψες λόγοις σε, σωτηρίοις πανεύφημε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἕμισον.

Πάναγία παρθένε μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεράπευσον δέομαι καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ἴον ἐπραξά, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ

ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενού, ἕ προστάτις θερμότητος ἀχραντε. σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σε.

Τὸ Σταυροθεοτοκίον. Τὸν ἀμὸν καὶ Ποιμένα.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Χριστὸν οἱ μάρτυρες, ἰσχὺν τιθέμενοι, τὸ ἀνίσχυρον θρόσος τῶν διωκτῶν, ὄντως κατεπάτησαν, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης οὐρανὸθεν ἐκομίσαντο.

Οικείοις αἵμασι στολὴν ἐφοίνιξας, σεαυτῶ ἀφθαρσίας ἀποβαλὼν, τῆς φθορᾶς τὸ ἐνδύμα, ἕ τῷ Θεῷ Ἀδριανέ, μετὰ δόξης νῦν παρίσασαι.

Γῶροι πάντοθεν περιρρέόμενον, τῶν ἀγίων τὸ σῶμα. μύρον Θεῷ, ὄντως προσεσήνεκται, τὴν σηπεδόνα τῆς πλάνης, ἐκκαθαῖρον κραταιότατα.

Δολίοις ῥήμασιν, Ἀδὰμ πεπλάνηται, τῆς συζύγου τοῖς σοῖς δὲ Ἀδριανός, πλάνης ἀπαλάττεται, καὶ πρὸς παράδεισον χαρᾶς, Ναταλία εἰσοικίζεται.

Θεοτοκ.

Ως ὄντως ἀφθελκτα, καὶ ἀκατάληπτα τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεπῶς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Δεκὰς διπλῆ ἢ τῶν ἀθλητῶν, σὺν ἀπλῇ Τριάδι τῷ Χριστῷ, νῦν συνδεόμενοι ἔλυσαν, δέσιν ἀσεβεῖς ὄντως ἀνίσχυρον, ἰσχύϊ τῆς Τριάδος οἱ γενναιότατοι.

Ηλιος ὡσπερ μέσον ἑστῶς, ἀστρῶν φαεινῶν Ἀδριανέ, τῶν σῶν συνάθλων ἀπήσραψας, φέγγος εὐσεβείας, τῆς ἀσεβείας ἀχλὺν, διώξας καὶ φωτίσας, κόσμου τὰ πέρατα.

Δρόσος ῥημάτων σε τῶν σεπτῶν, ἱαμα τῶν πόνων ἀληθῶς, τοῦ σοῦ συζύγου γεγένηται, ἀπογενομένων τῇ τῶν κρειπτόνων στοργῇ, θεόφρον Ναταλία μαρτύρων σύσκηνη.

Ἱεροτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, ὁμολογοῦντας διάσωσον. σέ γάρ προστασίαν ἀκαταμάχητον, κεκκτήμεθα τὴν ὄντως θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν λασσαν.

Χριστοῦ κυβερνώμενοι, τῇ παλάμῃ ἀβλαβῶς, τῆς ἀθείας πέλαγος, διήλθετε καὶ ὄρωμ τῷ γαληνῷ, τῆς ἀνω λαμπρότητος, ἀθληταὶ τοῦ Κυρίου προσωρμίσθητε.

Ως ἄνθη μυρίζουσι, τῶν ἀγῶνων σου σοφέ, τὰ ὑπὲρ φύσιν ἔπαθλα. καὶ γάρ Θεοῦ ἐδείχθη Ἀδριανέ, εὐῶδες θυμίαμα, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων πυρπολούμενος.

Τῷ κάλλει τῆς πίστεως, ἡ ἀγία σου ψυχῆ, ὠραῖσμένη πάνσεμνε, καὶ τὸ κάλλος ζητοῦσα ὡς ἀληθῶς, Χριστοῦ τὸ ἀμήχανον, Ναταλία τοῦ πόθου οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

Ηπάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μετὸν ἄστατον ἕ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

ᾠδὴ ζ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος τοὺς θεῖους λόγους, ἐν καρδίᾳ θέμενος, Ἀδριανέ μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

ᾠδὴ ζ'.

Καιρὸς ἐπέστη τοῖς πιστοῖς, χαρμόσυνος ἡμέρα, Ἀδριανοῦ τοῦ θεῖο. ἐνθέως εὐφρανθῶμεν, ἀναδοῦντες πρὸς αὐτόν. μάρτυς τῆς Κυρίας, ὁ τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν σαφῶς ἀγωνισάμενος, καὶ ζέφος οὐρανόθεν δεξάμενος τῆς δικαιοσύνης, ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλλοτρίου ἡμᾶς ῥῦσαι πάντα. ἱασίν τε ψυχῶν ἕ τῶν σωμάτων ἐξαπόστειλον ἡμῖν. καὶ τὴν κηλίδα πᾶσαν τοῦ νοός ἐκκάθαρον οὐρανόθεν. σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΣΤ', Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στχ. Ἀδριανοῦ τέμνουσι χεῖρας καὶ πόδας
Χεῖρες πονηρῶν, ὧν φονοδρόμοι πόδες.

• Ἐν τῷ βίῳ σύνευος, ἐν δὲ τῷ πόλῳ

Ἀδριανῷ σύσκηνος ἡ Ναταλία.

Ἀδριανὸς χεῖρας ἐτμήθη πόδας εἰκάδι ἕκτη.

Ο μάρτυς Ἀδριανὸς καὶ ἡ Ναταλία ἡ αὐτοῦ γαμετὴ ὑπῆρχον ἐκ πόλεως Νικομηδείας. ἐν τῇ δευτέρᾳ οὖν περιόδῳ τοῦ Μαξιμιανοῦ συνελήφθησαν ἄνδρες χριστιανοί, τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτρεῖς· οἱ ἐν τοῖς σπηλαιῶσι ἐκρύπτοντο, καὶ πλείστοις αἰκισμοῖς ὑπεβλήθησαν· οὗς ἠρώτησε πρὸ τοῦ μαρτυρῆσαι ὁ Ἀδριανὸς, ἀντι τίνος ὑφίστασθε τὰς δεινὰς τιμωρίας; αὐτῶν δὲ ἀποκριθέντων, ἵνα κερδήσωμεν τὰ παρὰ Θεοῦ ἡτοιμασμένα ἀγαθὰ τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχουσιν, ἃ οὔτε ἀκοῆ ἀκούσαι, οὔτε λόγος δύναται παρασῆσαι. εὐθὺς οὖν ὁ μακάριος Ἀδριανὸς ὑπὸ τῆς θείας χάριτος κατακυβερνῶν, τοῖς ταχυγράφοις εἶπε συντάξαι καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα μετὰ τῶν χριστιανῶν· ἡδέως γάρ, ἔφη συναποθανοῦμαι αὐτοῖς. τῶν δὲ καὶ γραψάντων, καὶ σιδήροις αὐτὸν ἀσφαλισαμένων, ὡς ἔγνω ταῦτα ἡ Ναταλία, δι' ἄλλο τι συλληφθῆναι αὐτὸν οἴηθαι, καὶ γενομένη περιπαθῆς, εἶτα τὴν αἰτίαν μαθοῦσα, φαιδρὰν περιβαλλομένη στολὴν, ἐπὶ τὸ δεσμοτήριον ἔσπευσεν. εἰσελθοῦσα δὲ, τὰ περικείμενα κλοῖα τῷ ἁγίῳ ἡδέως κατησπάζετο, ἐμακάριζέ τε αὐτὸν τῆς προθυμίας, καὶ ἀσάλευτον πρὸς τὰς ἐπιφορὰς τῶν βασάνων μένειν παρήνει, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ἁγίους παρεκάλει ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχεσθαι. ἀλλὰ τότε μὲν παραινέσει τοῦ μάρτυρος Ἀδριανοῦ ἡ Ναταλία εἰς τὸν ἑαυτῆς ὑπέσπευθεν οἶκον. μετ' ὀλίγον δὲ, εἰσαγωγῆς αὐτῷ μετ' ἡμέραν πρὸς τὸν τύραννον ἐλπιζομένης, συνταξάμενος τοῖς ἐν φρουρᾷ ἁγίοις, καὶ μισθὸν δούς τοῖς φυλάσσουσιν, ἀπέπλευσε μνηστῆσαι τῇ Ναταλίᾳ, ὅπως ἐπιστῆ τῇ τελειώσει αὐτοῦ. ἡ δὲ λογισαμένη δεισαντα αὐτὸν τὰς βασάνους, ἀπομόσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τῆς φρουρᾶς ἀφελθῆναι, τὴν θύραν ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀρνησιν ὀνειδίξουσα, καὶ φιλόψυχον, καὶ δειλὸν ἀποκαλοῦσα, καὶ τῆς φοβερᾶς ἀναμιμνήσκουσα ἀπειλῆς, ἦν ὁ Χριστὸς τοῖς αὐτὸν ἀθετοῦσιν ἠπειλήσει· καὶ ἑαυτὴν ἀβλήαν ἀποκαλοῦσα, ὅτι οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ ὅλη γαμετὴν μάρτυρος κληθῆναι παρέμεινεν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ἐλπισθεῖσαν μακαριότητα ἀθρόον ἐπανασᾶσα ποθὲν διεδέξατο δύσκληια. ὡς δὲ ἐφ' ᾧ ἦκεν ἔγνω, μεταβαλοῦσα, τὰς τε θύρας αὐτῷ ἀνεπέτασε, καὶ προσφῦσα, περιχαρῶς κατησπάζετο. καὶ εὐθὺς ὡς εἶχε, τὴν πρὸς τὸν τύραννον μετ' αὐτοῦ ἐποιεῖτο πορείαν. ἐπεὶ οὖν κατέλαβεν ἔνθα ἔδει αὐτοὺς προ-

ελθεῖν, εἰσῆχθη πρὸς τὸν βασιλέα ὁ ἅγιος, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἑξίλοις πρηγῆς κείμενος. ἀνατραπείς δὲ ὑπτίος, τοσοῦτον κατὰ τῆς γαστρὸς αἰκίζεται, ὡς ὀφθῆναι καὶ τὰ ἔνδον ὑπογάστρια αὐτοῦ. ἦν δὲ, ὅτε ταῦτα ἔπασχεν, ἔτῶν κή. εἶτα σὺν τοῖς λοιποῖς ἁγίοις ἀκρωτηριάζεται, αὐτὸς πρῶτος τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπείς, καθ' ἕνα ἕνα τῶν μελῶν τῆς Ναταλίας προσλαμβανομένης, καὶ ἐπὶ τῷ ἄκμῳ τιθείσης· καὶ τὸν μὲν δῆμιον δεομένην ἐπενεγκεῖν κραταιῶς, Ἀδριανὸν δὲ ὑπενεγκεῖν στερόως, καὶ μὴ προδοῦναι δειλία τὴν ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσιν. τελειωθέντος τοῦ ἁγίου καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων, ἡ Ναταλία, τῶν σωμάτων αὐτῶν μελλόντων διὰ πυρὸς δαπανᾶσθαι, τὴν χεῖρα τοῦ ἁγίου Ἀδριανοῦ ἐγκολλησάμενη, ἠκολούθει τοῖς λειψάνοις μετ' ἑτέρων γυναικῶν. δεχομένη δὲ τὰ ἐκ τούτων ἀποστάζοντα αἵματα, ἠλείφεν ἑαυτὴν. τοῦ δὲ πυρὸς ὑπὸ ὑετοῦ ραγδαίου κατασβεσθέντος, Εὐσέβιος τις, πιστὸς ὢν, τὰ τῶν ἁγίων ἀνελόμενος λείψανα, καὶ ἐν ἀκατίῳ θέμενος, κομίσας ἐν Ἀργυρουπόλει, πλησίον τοῦ Βυζαντίου κατέθετο, ἔνθα καὶ ἡ Ναταλία ὑστερον ἀποπλεύσασα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέρέθετο, καὶ κατετίθη πλησίον τῶν μαρτυρικῶν λειψάνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ συναθλήσαντες τῷ ἁγίῳ Ἀδριανῷ ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκοσιτριῶν ἄκρα,

Τὰ τετράκις τοσαῦτα χεῖρας καὶ πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀττικοῦ, Σισινίου, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰβιστίωνος.

Στχ. Συσταδιοδρομοῦσιν ἀθλήται δύο,

Ξίφους δραμόντες στάδιον κουφοδρόμου.

• Ρυφθεῖς ὑσώπῳ δακρύων Ἰβιστίων,

Εὐθυμος εἰς ἄδακρυ χωρεῖ χωρίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ἑτέρου μάρτυρος Ἀδριανοῦ.

Στχ. Ἀδριανὸν τμηθέντα κοσμήσει στέφανος.

Ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν στεφάνων ἡμέρᾳ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου ἐν τῷ Βυζαντίῳ, υἱὸς ὑπάρχων Πρόβου τοῦ βυσιλέως, μετ' ἑτέρου ἀδελφοῦ Δομετίου τοῦ μετὰ Τίτον ἐπισκόπου Βυζαντίου, γενόμενος καὶ αὐτὸς δύο παιδῶν πατὴρ Πρόβου τε Μητροφάνου, διαδεξαμένου τοῦ μὲν Πρόβου τὸν πατέρα Δομέτιον, τοῦ δὲ Μητροφάνου Πρόβον τὸν ἀδελφόν. ὁ μακάριος τοίνυν Ἀδριανὸς ἐπιποθῶν ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν, ἐλθὼν ἐν Νικομηδείᾳ, ὠνειδίσει Λικινίῳ, ὡς μάτην τὰ Ῥωμαϊκὰ στρατεύματα λυμαινόμενῳ προφάσει τοῦ κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμοῦ θῆναι διαφόρως τιμωρηθεῖς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέ-

μνεται. ὁ δὲ τούτου ἀδελφός Δομέτιος ὁ ἐπίσκοπος, τὸ ἅγιον λείψανον λαβὼν, ἐν Ἀργυρουπόλει κατέθετο, ἔνθα ἦν Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων τὰ λείψανα μετὰ καὶ Στάχυος τοῦ ἀποστόλου, τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Βυζαντίου, ὑπὸ Ἀνδρέου τοῦ ἀποστόλου.

† Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ὁσίου Ἰωάσαφ, υἱοῦ Ἀβενήρ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰνδίας.

Στχ. Ζηλωτὰ βασιλεῖα παμβασιλέως
ἠδίκησεν υἱὸς γηίνου βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὁσίος Τιθὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στχ. Οὐκ εἶχεν, οἶμαι, σάρκα Τιθὸς ὄλως,
Κὰν εἶχε, τήσας, οὐκ ἔξ βρωσιν τάφω.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοκόλον μὲν.

Α'καθαίρετοι ὡς πύργοι ἀνεδείχθητε, Σιών τῆς ἄνω μάρτυρες, ἐδαφίσαντες, ἐλεσπόλεις πάσας τοῦ ἐχθροῦ, μοχλῶ τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, διὸ τιμῶμεν εὐσεβῶς, ὑμῶν τὴν μνήμην αἰεὶ.

Βσηθὸς Ἀδριανῶ ἢ Ναταλία, ὡς καὶ σύμψυχος παρὰ Θεῶ, δεδωρηται, ἀνεγκύβσα, ἐμπαρέντα τοῦτον τῷ βυθῷ. τῆς πλάνης καὶ πείθουσα βοᾶν' εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ως πολύτιμον θησαύρισμα τοῦ μάρτυρος τὴν χεῖρα θησαύρισσα, οὐ προέδωκας, σωφροσύνης σου τὸν θησαυρὸν, συλῆσαι τοῖς σπεύδουσι σεμνῇ, κυβερνωμένη τῇ χειρὶ τῆ τῶν ἀπάντων Θεοῦ. Θεοτοκ.

Νεανίας τρεῖς ἢ κάμιμος οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν. τὸ γὰρ θεῖον πῦρ, σὲ μὴ φλέξαν ἠκῆσεν ἐν σοὶ, καὶ πάντας ἐρώτισε βοᾶν' εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

† ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.
Τῷ πυρὶ τῶν βασάνων ὀλοκαυτούμενοι, ἀσεβείας τὴν φλόγα πᾶσαν ἐσβέσατε, αἵμασιν ὑμῶν, ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐ κρουνοὶ τῶν αἱμάτων τῶν ἀθλοφόρων σε,

ποταμοὶ ἱαμάτων κόσμῳ γεγόνασι, θάλασσαν δεινῶν, παθημάτων ξηραίνοντες· οὓς ἀνευφημοῦντες, Χριστέ σὲ εὐλογοῦμεν.

Γυναικὸς θαυμασίας τίς οὐ θαυμάσειε', τὸ πρὸς Κύριον φίλτρον; ὅπως ἐμίσησεν, ἔρωτα σαρκὸς, καὶ τὸν σύζυγον ἔπεισε, σέβειν καὶ δοξάζειν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε'κ φωτὸς φωτοδότην Λόγον συνέλαβες, ἕτεκοῦσα ἀφράσως τοῦτον δεδόξασαι. Πνεῦμα γὰρ ἐν σοὶ, Κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν' ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Μελῶν στρεβλώσεις, δεινῶν ἐπίτασις, ξίφος οὐ πῦρ οὐ θάνατος, σαρκὸς ὁ ἐπίκτητος, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀγάπης χωρίσαι ὑμᾶς, ἐνδοξοὶ ἀθλοφόροι, ὄλως οὐκ ἴσχυσαν' ὄθεν εἰς αἰῶνας σὺν αὐτῷ αἰεὶ εὐφραίνεσθε.

Στρατὸς ἐχθροῖς, πᾶσιν ἀπροσμάχητος, πόλις Θεοῦ καὶ κατωχυρωμένον βασιλείον, κεκλεισμένος παράδεισος ἄσυλος. φάλαγξ τροπαιοφόρος, δῆμος θεόλεκτος, ζύλοι ἐκκλησίας, ἀράραγεις μάρτυρες ὤφθητε.

Λαμπὰς θεόφωτος, ἄσρα φαίνοντα, λύχνος ἡμῶν τὸ φῶς, τῆς εὐσεβείας πυρσεύοντες, τῆ ἡλίου τῆς δόξης αὐγάσματα, τέκνα τῆς ἀνεσπέρου, μακαριότητος, μάρτυρες ἐδείχθητε, Χριστοῦ σεβασμιώτατοι.

Πηγὴ ναμάτων, πλήρης τοῦ Πνεύματος, ἕτεκοῦσα ἑνθέων, χαρισμάτων πληρούμενος, καὶ κρατὴρ ἀθλήσεως, προχέων κρουνοὺς, πέλαγος σωτηρίας, μάρτυρες ὤφθητε, ζάλης πειρασμῶν παντοδαπῶν, ἡμᾶς λυτρούμενοι.

Χοροῖς μαρτύρων, Χριστοῦ πανεύφημοι, συμπαρεστῶς τῷ θρόνῳ, τοῦ τῶν ὄλων δεσπότητος, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην περισώζε,

πίστει ἔπροθυμία, πάντων λυτρούμενος, τῶν καρποχλήντων, πειρασμῶν ταῖς ἰκεσίαις σε.

Θεοδοκίον.

Νεκροῖς ἀνάστασις, νῦν δεδιώρηται, διὰ τῆς σῆς ἀφράστου, καὶ ἀρρήτου κινήσεως, Θεοτόκε πάνσεμνε. ζῶῃ γὰρ ἐν σοῦ, σάρκα περιχειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, ἔτι τὸ τοῦ θανάτου ἀμειδές σαφῶς διέλυσε.

Ὁ Βίρμος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἐξαποστ. Τοῖς μαθηταῖς.

Αδριανὸς ὁ πάνσοφος, ἔτι ἀήττητος μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἐδραίωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω, σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ. τούτοις τε συνεπλάκη, μαρτύρων δῆμος ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρος. ὦν τὴν λαμπρὰν, ἐκτελοῦντες μνήμην τούτους ὑμνοῦμεν. καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύεσι, τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοδοκίον.

Σὲ προστασίαν ἀμαχόν, καὶ φρουρὰν Παναγία, καὶ σκέπην καὶ κραταίωμα, ἔτι ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ ἀβραγῆ σωτηρίαν, καὶ ὀχύρωμα θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτηται, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. ἀλλ' ὦ Θεοῦ, τοῦ παμβασιλέως μήτηρ ἔτι δούλη, σώζεις καὶ μετὸν δούλόν σε, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στχρ. προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αδριανὲ γενναϊότατε, τῆς τοῦ δεσπότου φωνῆς, πληρωτῆς ἐχρημάτισας, κοσμικὴν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν. ἔτι τὸν σαυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῶν παθῶν τούτου κοινῶς γέγονας. ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὦφθης ὄντως δόκιμος. ὅθεν πιστοὶ, σήμερον γεραίρομεν τὴν θεῖαν μνήμην σου. Δίς.

Αδριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκισμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδαλιεχθῶσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἔσχηκας. ἔτι πρὸς γαλήνης, ὄρμον ἰθύνουσαν, τῇ ἄνω πόλει προσ-
(Αὐγουστος.)

εμβιάζουσαν. ἐν ἣ πανεύφημε, μάρτυς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, πρεσβεύε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, ἔτι τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε, τὴν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα. ὦ ἦς ἐτύχετε, θείας ἀντιδόσεως παρὰ Χριστοῦ, μάρτυρες πανένδοξοι, σεβασμιώτατοι.

Ἀόξα ἦχος β'.

Ὅ πάντα προγινώσκων Κύριος, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ σε μάρτυς, ὡς εὐκαρπον κλῆμα προσήκατο, ἔξφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμενον, καρτερίας δαψιλοῦς ἐπιφέροντα καρπὸς ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι, τῶν εὐφημούντων σε πόθῳ, Ἀδριανὲ ἔνδοξε.

Καὶ νῦν Θεοδοκίον ἢ Σταυροῦθεοδοκίον.

Εἰς τὸν 57. 58. τῆς ὀκτώηχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.

Στχρ. ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν; μοναστῶν ὑπογραμμὸν, ἔτι ἰαμάτων αὐτουργόν. ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαρίζοντα ψυχῆς. πολίτην, τῶν ἀγγέλων ἔτι συνόμιλον. τῆς ἄνω, μητροπόλεως οἰκήτορα τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα. ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξόμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστήν, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν. τῶν παθῶν ἐκμειωτήν, καὶ μοναστῶν καθηγητήν. πλημμύραν, διδαγμάτων θείου πνεύματος. φωστῆρα, διακρίσεως ἀκοίμητον. θαυματουργόν

ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἴωμενον. ἰκέτευσέ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δύχνος διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς ψυχὰς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνύς αὐτοῖς σοφέ. διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελούντες, τὴν ἀγίαν σου πανήγυριν. Ποιμὴν Πατέρων τὸ καύχημα, τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, ἰκέτευσέ, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τίγιν ὁμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδ' ὄλως ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν ἐπικάλουσαι, ἕβόησον Παρθενομητορ δυσώπησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ῥυσθῆναί με, τῶν παγίδων τοῦ Ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Αῖνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυνωμένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάσασιν; δοξάζω σε, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάθεσιν.

Ἀπολυτίκιον ἴχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμης τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασι. Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ κανόνες τῆς ἀκρωτήρου δύν.

Καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'. Θεοφάνους.

Ἐδὴ ἁ. ἴχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Θέρμη τοῦ παρακλήτου, πάτερ θαλπομένη ἢ καρδία σου, τὸν κρυμνὸν τῶν δαιμόνων, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα διέλυσε.

Ανθρακὶ θείου φόβου, φλέξας τῶν παθῶν τὴν ὕλην γέγονας, διακρίσεως λύχνος, ἀπαθείας πυρρός τε μακάριε.

Θέρων ἐπὶ τῶν ὤμων, πάτερ τὸν Σταυρόν σου ἠκολούθησας, τῷ καλέσαντι πτόφῳ, καὶ φωστὴρ μοναστῶν ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρηστότητι, βουληθεὶς ἐκ γαστρὸς σου, σαρκωθῆναι ἀγνή Μητροπάρθενε.

Ἐδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στάσιν τὴν παννύχιον, σοῦ κατεπλάγησαν ἄγγελοι. ἕ γὰρ αὐτοὺς, ἔσχεσιν συνεργοῦντας, ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξεσι.

Αήτης ἀπεκάθηρας, τῆς διανοίας τὰ ὁμματα, τῆς τῶν παθῶν. ὅθεν ἐνοπτρίζη, καθαρῶς τὸν ἀόρατον.

Γάλακτι ἀσκήσεως, ὡς ἐκτραφεὶς Ποιμὴν ὅσιε, εἰς ἀρετῶν, ὕψος ἀνηνέχθης, εἰς τελείαν ἀπάθειαν. *Θεοτοκ.*

Εχωνσε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμᾶς ἀχραντε, οὐ δειλιῶ, ἔχωνσε προστάτιν, τὰς αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ἡ Εἰρήμ.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι » Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, » καὶ ὑμνεῖς τὸ πνεῦμά μου.

Καθ. ἴχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόδατον, ὠράθης πρᾶον, ἐναντίους λύκους μάκαρ τροπούμενος. καὶ ἐκτελέσας τὸν θεῖον ἀγῶνά σου, πρὸς τὴν οὐράνιον μάνδραν ἐσκήνωσας. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσέ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον μητέρα Παρ-

θένων σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμο, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

^{Ἔτερον Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.}

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἶμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

^{Ἐδὴ δ΄. Εἰσακήχοι Κύριε.}

Α κηλίδωτον ἔσοπτρον, τὰς τοῦ παρακλήτε αὐγὰς δεχόμενον, θεοφόρε ἐχρημάτισας, καὶ δοχεῖον θείων ἀναβάσεων.

Α ῥδευόμενος δάκρυσι, δένδρον καθωράθης Πάτερ ὑψίκομον, ἐγκρατεία καλυνόμενον, καὶ καρποῖς ἐνθείοις εὐθινοῦμενον.

Πηπονῆσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας πόνους ἀσκήσεως, ἀρετῶν στάχυν πολύφορον, καὶ θαυμάτων χάριν ἐγεώργησας.

^{Θεοτοκίον.}

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου φύσεως σκηνώμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγῆσον, τὴν ἐσκοτισμένην θεοσύμφευτε.

^{Ἐδὴ ε΄. Ὁρρίζοντες βοῶμέν σοι.}

Τὸν καύσωνα βαστάσας αἰοῖδιμε, τῆς ἡμέρας, χαρὰς κατηξίωσαι, τῆς τῆ Κυρίε σε ὅσιε.

Ασκήσεως λειμῶνι ἠδύπνοον, ἔφυς ῥόδον, ὀδυαῖς θείας γνώσεως, εὐωδιάζον τὰ πέρατα.

Τὸν πρὶν μεγαλαυχία χρησάμενον, πάτερ ὄφιν, πρὸς γῆν ἐταπεινώσας, τῇ ταπεινώσει φραξάμενος.

^{Θεοτοκ.}

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνῶμέν σε, Θεοτ. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

^{Ἐδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.}

Νεκρώσας τὰς τοῦ σώματος ὀρμάς, πολλοῖς ἀγωνίσμασι, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, ἐξεδήμησας Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Εγκρατεῖαν ἀένναον εὐχὴν, ἀγάπην ἀθόλωτον, κτησάμενος ὅσιε, ἀκηλίδωτον Θεοῦ ὠφθης ἔσοπτρον.

Ερήμοις ἐν ἀβάτοις προφητῶν, παθῶν ἐρημώσεως, σαυτὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ πολίτης οὐρανῶν ἐχρημάτισας.

^{Θεοτοκίον.}

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^{Ὁ Εἰρικός.}

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

^{Κοντάκιον ἡγος δ΄ Ἐπεφάνης σήμερον.}

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ὅσιε πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, πτῆρ ἡμῶν ὅσιε.

^{Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΖ΄, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.}

^{Στχ. Ὡς ἐκ λύκου χαίνοντος ἠρπάγη βίου}

^{Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου ποιμένος.}

^{Ποιμένα εἰς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὠχστο Ποιμὴν.}

Οὗτος ὁ ὁσιος Αἰγύπτιος ἦν τῷ γενεὶ ἀναχωρήσας οὖν σὺν πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, γέγονεν ἅμα αὐτοῖς μοναχός. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶν μετὰ χρόνου τινὰς πόθῳ τῷ πρὸς αὐτοὺς παρεγένετο ἰδεῖν τούτους· οἱ δὲ ἐκλείσαν κατ' αὐτῆς τὰς θύρας· ἡ δὲ κλαίουσα ἔκραξε μετὰ οἴκτου· ἀκούσας δὲ ὁ ἀββάς Ἀνουβ εἰσήλθεν εἰς τὸν ἀββᾶ ποιμένα, λέγων, τί ποιήσωμεν τῇ γραῖδι ταύτῃ; τότε ἀναστὰς ὁ ἀββᾶς Ποιμὴν, ἦλθε πρὸς τὴν θύραν, καὶ ἀκούσας αὐτῆς κλαιούσης, λέγει αὐτῇ· τί κλαίεις γραῦ; ἡ δὲ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσασα, οὐ γὰρ ἔβλεπε τοῦτον, κεκλεισμένης οὖσης τῆς θύρας, ἔφη· θέλω ἰδεῖν ὑμᾶς, τέκνον· τί γὰρ βλάψω, εἰ ἴδω ὑμᾶς; οὐκ ἐγὼ μήτηρ ὑμῶν; οὐ μαστῶ ἐθήλασα ὑμᾶς; οὐκ ἀνεθρεψάμην; οὐκ εἰμι ἐν ἐσχάτῃ πολιᾷ; καὶ ὁ Ποιμὴν λέγει αὐτῇ· ὧδε θέλεις ἰδεῖν ἡμᾶς ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ κόσμῳ; ἡ δὲ συνείσα τὰ λεγόμενα· μετὰ χαρὰς ἀνεχώρησεν· ἠθέλησε δὲ ποτε ὁ τῆς πόλεως ἀρχὴν ἰδεῖν τὸν ἀββᾶν ποιμένα, κατασχῶν οὖν τὸν υἱὸν τῆς

ἀδελφῆς αὐτοῦ ἐπ' ἐγκλήματι, ἔβαλεν ἐν εἰρκτῇ. οὐκ ἠθέλησε δὲ ὁ γέρον ἰδεῖν τὸν ἄρχοντα. ἦλθε δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῇ ἀπόκρισιν· ἡ δὲ κατεβόα αὐτοῦ λέγουσα· ἄσπλαγχνε, ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς μοί ἐστιν. ὁ δὲ μνηύει αὐτῇ διὰ τινοσ. ἀπελθ, ἀναχώρει τῶν ὤδε, ὁ Ποιμὴν τέκνα οὐκ ἐγέννησε. καὶ ὁ ἄρχων μνηύει αὐτῇ, κὰν λόγῳ μόνῳ κέλευσον, καὶ ἀπολύω αὐτόν. ὁ δὲ γέρον ἀντέφησε· ἐξέτασον αὐτόν κατὰ τοὺς νόμους, καὶ εἰ ἀξίός ἐστι θανάτου, θανέτω· εἰ δ' οὐ, ὡς βούλει ποιήσον. καὶ ὁ ἄρχων ὑπερθαυμάσας, ἀπέλυσε τὸν παῖδα. ἠρώτησέ τις αὐτόν, λέγων· εἰ ἰδῶ τὸ ἀμάρτημα τοῦ ἀδελφοῦ μου, σκεπάσω αὐτὸ καὶ περικαλύψω; λέγει ὁ γέρον· εἰ καλύψωμεν τοῦ ἀδελφοῦ τὸ πταίσμα, καὶ ὁ Θεὸς τὰ ἡμέτερα. Οὗτος ὁ μακάριος πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ὥστε πάντας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαῖδι γέροντας πατέρα τοῦτον ἔχειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ρυθμιζέσθαι καὶ ἐκπαιδεύεσθαι, τελευτᾷ γέρον ὢν καὶ πλήρης ἡμερῶν.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ

Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος

Εὐθαλίας.

Στχ. Υἱὸν φιλοῦσα Μητροπαρθένου κόρης,
Τομήν ὑπέστη καλλιπαρθένου κόρης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν Σικελίᾳ, μητέρα ἔχουσα Ἑλληνίδα αἰμορροοῦσαν, ἣτις καὶ ἰάθη παρὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου καὶ Κηπρίνου. πιστεύουσα οὖν, ἐβαπτίσθη μετὰ τῆς Εὐθαλίας τῆς ὡγατρὸς αὐτῆς. ἔχουσα δὲ υἱὸν ὀνόματι Σερμουλιανόν, συνεσχέθη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀποπνιγῆναι, διὰ τὸ πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστόν. ἡ δὲ ὑπὸ τῆς παιδίσκης ἐκσπασθεῖσα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, διέφυγε. τῇ δὲ Εὐθαλίᾳ πολλὰ τὸν ἀλάστορα ἐκείνον ὀνειδισάση περὶ τῆς μητρὸς, ἐκεῖνός φησι· μὴ καὶ σὺ χριστιανὴ εἶ; καὶ ἡ ἁγία ναί, φησί, καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως ἀποθάνωμαι. ὁ δὲ βέβηλος γυμνώσας αὐτὴν, ἐμάστιζε σφοδρῶς, καὶ παρέδωκεν αὐτὴν ἐνὶ τῶν οἰκετῶν, ἐφ' ᾧ καθυβρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ἡ δὲ προσευξαμένη, ἐπέφλωσε τὸν οἰκέτην. ὁ δὲ ἰδὼν τὸ γεγονός, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμε.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Λιθερίου Πάπα Ῥώμης.

Στχ. Τὸν πλοῦτον ἀντλεῖν Λιθερίος νῦν ἔχει,
Ὅν οὐρανοῖς ἦν ἐυφρόνως θησαυρίσας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντος βασιλεύοντος Ῥώμης, ὃς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον τὸν ὁμολογητὴν ἐν Ῥώμῃ γενομένους ὑποδέξάμενος, συνέπραξε τοὺς οἰκείους θρόνους ἀπολαβεῖν. διὰ ταῦτα Κωνσταντίος ὁ Κωνσταντινουπόλεως βασιλεὺς, μετὰ τὴν τελευτὴν Κωνσταντος τοῦ ἀδελφοῦ

αὐτοῦ, μετστειλατο αὐτόν· ἐκ Ῥώμης, καὶ ἐπιχειρήσας πείθειν αὐτόν τῆς κοινωνίας Ἀθανασίου ἀπέχεσθαι, καὶ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ ψηφισασθαι καὶ μὴ δυναθεῖς, ἐξώρισεν αὐτόν ἐν Θράκῃ. ἐν Ῥώμῃ δὲ γενομένου ὁ βασιλεὺς, καὶ παρὰ πάντων ἐκδισαθεῖς, ἐπικειμένων αὐτῷ πάντων καὶ ἰκετευόντων, ἐκέλευσε τὸν οἰκεῖον θρόνον ἀπολαβεῖν τὸν μακάριον Λιθερίον, ἐν ᾧ γενομένου, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καλῶς καὶ θεαρέτως βιώσας.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὀσίου, ἐπισκόπου Κουδρούδης.

Στχ. Τὴν κλῆσιν εἰπὼν, ὅσις, τὴν σὴν μόνην,

Πληρῶ θανόντι ἐπαιδόν σοι τὸ χρέος.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐν ἀσκήσει πρότερον διαπρέψας, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κοσμηθεῖς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς ἐπισκοπῆς Κουδρούδης τῆς κατὰ τὴν Ἰσπανίαν προήχθη. ζῆλον δὲ ὑπὲρ τῆς ὁδοδοξου πίστεως ἔχων, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ πρώτῃ συνόδῳ παρῆν, τῆν Ἀρειανικὴν λυσσαν διελέγγων καὶ ἀποκρουόμενος, καὶ τὴν γενομένην κατὰ τὴν Σαρδικὴν αὐτὸς συνεκρότει, καὶ τὰ πρῶτα ἐν τοῖς τότε συνελθοῦσιν ἐκέκτητο. οὗτος πολλῶν καὶ ἄλλων θεοφόρων ἐπισκόπων ὑπὸ Κωνσταντίου τῶν οἰκείων θρόνων ἀπελαυνομένων, διὰ τὸ μὴ καταψηφίζεσθαι τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου καθαιρέσιν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ κοινωεῖν τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἐν ἐξορίᾳ παρεπέμψθη, καὶ πολλὰ δυσχερῆ καρτερήσας, ἐν αὐτῇ τὸν βίον κατέλυσε.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου βάπτισις τοῦ Αἰθίοπος Εὐνούχου.

Στχ. Ἀνὴρ ἐλέγχει τὴν παροιμίαν Σπαδῶν.

Δευκαίνεται γὰρ, καὶ πεφυκὼς Αἰθίωψ.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Ἀνθοῦσα ἡ νέα, τρίχων ῥάκος ἐνδυθεῖσα, καὶ πέτραις εἰς τὸν τράχηλον περιδεθεῖσα, καὶ εἰς φρέαρ ῥιφθεῖσα, τελειοῦται.

Στχ. Ὁ μανδῦας σοι πῖλος, ἡ πόρπη πέτρα,

Μεθ' ὧν ὑπήλθες, Ἀνθοῦσα, βαθὺ φρέαρ.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φανουρίου ἀναφανέντος ἐν ἔτει σφ'.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεθείαις.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εἰαίς σχολάζων θεωρίας, λαμπρυνόμενος αὐλοῖς θεαυγίαις, καὶ ἡμέρας Υἱός, καὶ φῶς τῶν ἐν σκότει, ὡς ἀληθῶς γεγένησαι, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ηρῆς πρὸς ὕψος ἀπαθείας, μετὰ σώματος ἀγγέλως ἐμμήσῳ, παραδείσῳ τρυφῆς ἐγένεθ κληρονόμος, ἀναβοῶν μακάριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δάμπων ἀκτίσιν ἀπαθείας, ἀπημαύρωσας καιμόνων ἐπηρείας. καὶ τῆς τούτων πολλοὺς δακώσεως ἐρρύσω, ἀναδοῦντας ὅσιε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰδε ἦν ἔφησε παρθένος, ἐν τῷ πνεύματι ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν συνέλαβε καὶ τίκτει· ὧ μελωδοῦντες κράζομεν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ· Τὸν ἀναρχον βασιλέα.

Ανύστακτον τῆς ψυχῆς τὴν λαμπάδα, ελαίῳ σου τῶν ἀγώνων τηρήσας, εἰσηλθες ἐν χαρᾷ, εἰς ἀφθαρτον νυμφῶνα, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἔσεισαν τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον, οἱ ἀνεμοὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων· ἐστήρικτο καὶ γὰρ, τῆς πίστεως ἐν πέτρα, παμμάκαρ θεοφόρε.

Τὸ δύσμορφον τῶν παθῶν ἐξεδύσω, χιτώθειον ἐνεδύσω δὲ πάτερ, ὡραίαν τὴν στολὴν, τῆς θείας ἀπαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον.

Ως ἐντιμον καὶ ὑπέρτατον θρόνον, ὑπάρχουσάν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὑμνήσωμεν λαοὶ, τὴν μόνην μετὰ τόκον παρθένον φυλαχθεῖσαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἀναρχον βασιλέα τῆς δόξης, ὃν τρέμουσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ ἡ· Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εδυσ μὲν οἷά περ ἀσῆρ' ἀπὸ κόσμου πρὸς Χριστὸν δὲ ἀνέτειλας, τὸν νοητὸν ἀληθῶς, δικαιοσύνης παμμάκαρ ἥλιον· ἕως ἀκτῖνας τοῖς πιστοῖς, τὰς σὰς καταλέλοιπας, φωτοειδεῖς ἀρετὰς, ελαυνούσας τῶν ψυχῶν ἀμαυρότητα.

Τίμιος ἐναντι Θεοῦ, σοῦ ὁ θάνατος αἰοῖδιμε γέγονε· καὶ γὰρ ὁσίως ἐν γῆ, ἐπολιτεύσω

τούτου προστάγματα, καὶ δικαιώματα ποιμῆν' τηρήσας ἀλώβητα. ὅθεν ἀνέτειλεν, ὡς δικαίῳ σοὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Ταῖς θείαις πάτερ καλλοναῖς, ἐνηδόμενος καὶ θέσει θεούμενος, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτὶ, πεφωτισμένος νῦν παριστάμενος, καὶ ἀκροτάτῳ ἐφετῶν, ἐγγίζων τρανώτερον, τῶν σέ τιμῶντων Ποιμῆν, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν πρωτοπλάσων θεόνυμφε, τὸν ἀπερίγραφτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον. ἐκαινοτόμησας θεσμούςς φύσει ἀμόλυντε, τὰ διεσῶτα τὸ πρὶν, παραδόξῳ μεσιτεῖα σου ἦνωσας.

Ὁ Εἰρμός.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ ὑψίστος, ἐκὼν κα-
» τήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Τοῖς μαθηταῖς.

Ολην σαφῶς δεξάμενος, τὴν τρισήλιον αἰγλὴν, τῆς θεαρχίας πάνσοφε, νῦν Θεὸς χρηματίζεις, Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει ὃν δυσώπει ρυσθῆναι, κινδύνων τε καὶ θλίψεων, τοὺς τιμῶντάς σε πάτερ. καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμῆν θεόφρον ὅσιε, ἀσκητῶν ὡραιότης.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Σὲ ὁ Πατὴρ ἠρέτισεν, ὡς πολύευκτον κρίνον, Θεοκυῆτορ πάναγνε, διὰ Πνεύματος θείου. πρὸν τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀναμέσον εὐρών σε, τῶν ἀκανθῶν πανάμωμε, ἀποστίλβουσαν κάλλει παρθενικῷ. διὸ δὴ θεόνυμφε σέ ὑμνοῦμεν, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΗ'.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εὐχρ' προσόμε-

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυθρύλλητος, κόσμου τερπνό-
τητα, λιπῶν ἐμφρόνως, πόνοις ἀσκήσεως, συν-
τονωτάτοις, πάθη ὑπέταξε σαρκός, καὶ κατα-
βαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης τοὺς στεφά-
νους ἐκομίσατο. αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Κύριε
πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Εγκράτειαν ἀσύγκριτον, στάσιν παννύχιον
ἀγρυπνον ὄμμα, νῦν φανταζόμενον, τὸ θεῖον
κάλλος, ἔσχες μακάριε Μωσῆ. ὅθεν ἰαμάτων
χάριν εἴληφας, πάθη θεραπεύειν χαλεπώτα-
τα. διό σε δυσωποῦμεν αἰτησαι πᾶσι πάτερ,
τὸ μέγα ἔλεος.

Δαμόνων πανουργεύματα, ἔξ τὰ τοξεύματα,
καὶ τὰς ἐνέδρας, θεία σκεπόμενος, Μωσῆ πα-
λάμη, πάτερ διήλθες ἀβλαβῶς, καὶ τῇ ἀπα-
θεία σεμνυνόμενος, πᾶσι ταῖς ὁσίοις συνηρίθμη-
σαι, πρεσβεῦων δωρηθῆναι, πίστει τοῖς σέ
τιμῶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια,
τὰ ἔργα δέ μου εἰσὶ παμμίαιρα. ἔξ τί ποιήσω;
πῶς ὑπαντήσω τῷ κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε
καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν ἔξ πλάστην ἔξ Κύριον,
ὅπως ἐν μετανόια, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα,
ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἄλλοτερον σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

Η δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέ-
πουσα, ἐπὶ ξύλου προσαναρτώμενον, ἐθελου-
σίως, ὀδυρομένη γοερῶς· οἱ μοι ἀνεβόα πο-
θεινότατον τέκνον! τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν,
ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνώσαι,
ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἀγ-

γελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε
Μωσῆ πατὴρ ἡμῶν· νηστεία ἀγρυπνία προ-
σευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις
τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει
προστρεχόντων σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι
ἰσχύν· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ
ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς ὀκτωήχου, καὶ τοῦ
ἁγίου ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Θεοφάνους.

Ὡδὴ α', ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δήγματι ἀμαρτίας, μεμελανωμένην τὴν
καρδίαν μου, καταλεύκανον πάτερ, μετανόιας
τοῖς ὄμβροισ πρεσβεΐαις σου.

Φόβῳ τῷ τοῦ δεσπότη, σάρκα καθηλώ-
σας ἀπαν νόημά, ἐμπαθές ἐκ καρδίας θεοφόρε
παμμάκαρ ἐζήλωσας.

Αὐλαξί διανοίας, κρύψας τὰ τοῦ Λόγου
πάτερ σπέρματα, ἐγεώργησας, σίτον θησαυροῖς
ἀκενώτοις τηρούμενον.

Ολον με διασώζει, Λόγος ὁ ὑπέρθεος χρη-
στότητι, βουλευθεὶς ἐκ γαστρός σου, σαρκω-
θῆναι ἀγνή μητροπάρθενε.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πνεύματι κινούμενος, πνευματικαῖς σοφῆ
πράξεσιν, ἐγκαρτερῶν, τὰ τῆς πονηρίας, κα-
θυπέταξας πνεύματα.

Σένει δυναμούμενος, θεαρχικῶ Μωσῆ ὁ-
σιε, τὸν ἰσχυρὸν, ἄσαρκος καθάπερ, ἐταπεί-
νωσας δράκοντα.

Ομβροῖς τῶν δακρύων σου, πυρκαϊὰν παθῶν
ἔσθεςας, καὶ ποταμὸς ὠφθης χαρισμάτων,
πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Εχων σε βοήθειαν, τῶν δυσμενῶν ὁρμᾶς
ἄχραντε, οὐ δειλιῶ. ἔχων σε προστατίν, τὰς
αὐτῶν τρέπω φάλαγγας.

Ἦχος α'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προσρεχόντων σοι

» Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Θέγγος ἄδυτον εἰσδεδεγμένος, ἀπημαύρω-
σας τῶν νοουμένων, Αἰθιοπῶν Θεοφόρε τὰ
πρόσωπα. καὶ τὰς αὐτῶν κακουργίας διέλυ-
σας, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον ἀπαύστοις σου νεύ-
σεσι. πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὁμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενό-
μενος ἐν τῇ γαστρὶ σου. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρω-
πήσας μεμάνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον
μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας παν-
άμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Σταυροθεοτοκ. ὁμοιον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρα-
τος παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασα-
μένη κρειάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως
βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐ-
κραύγαζεν ὄμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις
θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν
ἄνθρωπον;

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὸν φιλόσαρκον δαίμονα, ταῖς ἀδιαλείπτους
πάτερ δεήσεσι, καὶ τῶν πόνων ἐπιδόσεσιν,
ἐκ ψυχῆς παμμακάρι ἀπεδίωξας.

Μεταθεῖς τὴν διάνοιαν, πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν
τε καὶ λόγον ὅσιε, τῆς ἀσκήσεως τὸν καύ-
σωνα, ὡσπερ θεῖαν ὄροσον καθυπέφερες.

Θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἐκλελαμπρυσμένη
πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδία σου τοῦ Πνεύμα-
τος, καθαρὸν ἐδείχθη ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίας κειμήλιον, καὶ τῆς ἀχωρήτου
φύσεως σκήνωμα, τὴν ψυχὴν μου φωταγώ-
γησον, τὴν ἐσκοτισμένην Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθίζοντες βοῶμέν σοι.

Τῷ ἀνθρακὶ πυρούμενος, μάκαρ τῆς ἀπα-
θείας. ὕλην εὐκατάπρηστον, τὴν τῶν παθῶν
ἀπετέφρωσας.

Αΐτη τῆς ἐγκρατείας, ὑψώμα διαπρέπων,
ὄφθης τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καταφωτίζων αἰοίδιμε.

Τεθρίππω ἀρετῶν, ἐπιβέβηκας καὶ πρὸς
νύσσαν ἔφθασας οὐράνιον, πάτερ Μωσῆ ἀ-
ξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον, ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε.
σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ
ἐκύησας.

ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νυκτίμε ἁμαρτιῶν, ἔξ ἡδονῶν ἀμαυρότητι.
κυκλούμενον ταῖς ἐν σοὶ, τοῦ Πνεύματος λάμ-
ψεσιν, ὅλον φωταγώγησον, ὅλον πρὸς λιμένα,
σωτηρίας πάτερ ἰθυνον.

Ως μέλισσα φιλεργός, τῷ σίμβλῳ τῆς δια-
νοίας σου, τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν, ἀθροίσας
ἀνέβλυσας, γλυκασμὸν ἀθάνατον, τὴν πικρίαν
πάτερ, τῶν δαιμόνων ἀπελαύνοντα.

Ερήμοις ἐγκαρτερῶν, τὴν ἄνω πόλιν κεκλή-
ρωσαι, τὴν σάρκα δελαγωγῶν, νηστείας θαυ-
μάσιε, τρυφὴν πρὸς ἀδάπανον, καὶ πρὸς πα-
ραδείσου, τὰς σκηνώσεις ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Αγίασμα νοητὸν, καὶ ἀψαυστον ἰλασῆριον,
λυχνίαν χρυσοειδῆ, καὶ τράπεζαν ἐμψυχον,
τὸν ἄρτον βεβιάσασαν, τῆς ζωῆς Παρθένε,
οἱ πισταὶ σε ἀνομάζομεν.

Ὁ Εἰρμός. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκι. ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αἰθιοπῶν πρόσωπα ἀπορραπίσας, νοητῶς
ἀνέλαμψας, καθάπερ ἥλιος φαιδρός, φωτα-
γωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σέ τιμώντων,
Μωσῆ παμμακάριστε.

Τὸ αὐτὸ Μηνὶ ΚΗ', Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

σχ. Φήσεις τὸ ῥήτὸν καὶ θανάων, Μωσῆ μέλας,
Ἄνθρωπος ὄψιν καὶ Θεὸς τὴν καρδίαν.

Θάψαν ἐν εἰκάδι Μωσῆν ὀγδόῃ Αἰθιοπῆα.

Οὗτος ὁ μακάριος τῷ μὲν γένει ἦν Αἰθίωψ, τῇ δὲ
χροιά μελας ἀκριβῶς, οἰκέτης πολιτευομένης τινός,
ὃν διὰ πολλὴν δυστροπίαν καὶ ληστρικὴν αἰτίαν ἀ-
πώσατο ὁ ἴδιος δεσπότης ὡς ἀνδροφόνος. Οὗτος ποτὲ
ποιμὴν τινὶ ἐμνησικακήσας παρεμποδίσαντι αὐτῷ εἰς
πράγμα ὃν καὶ ἀποκτείνει ἐβουλεύσατο. Μαθὼν δὲ,
ὅτι πέραν τοῦ Νείλου ἐστὶ, πλημμυροῦντος τοῦ ὕδα-
τος, τῷ στόματι δακῶν τὴν μάχαιραν, καὶ τὸν
ἐπενδύτην τῇ κεφαλῇ ἐπιθείς, διανηξάμενος ἐπέρασε.
προαισθόμενος δὲ ὁ ποιμὴν τὴν αὐτοῦ ἔλευσιν, φυγὰς
ᾤχετο. ὁ δὲ κριὸς τέσσαρας ἐπιλέκτους σφαγιάσας,
καὶ δείσας σειρᾶ. τὸν Νεῖλον ἀντεπέρασε κολυμβῶν.
καὶ τοὺς κριὸς ἀπέδαρε, καὶ τὰ κρέα φαγῶν, καὶ
τὰ κώδια οἴνω πωλήσας ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἑταίρους
αὐτοῦ. ταῦτα δὲ διηγησάμενος να εἰξῆται, ὅτι δυνατόν
ἐστὶ τοῖς βουλομένοις διὰ μετανοίας σωθῆναι. ὁ
τοιούτος οὖν λήσταρχος ὀφέποτε καταφυγεῖς ἐκ τινος
περιστάσεως, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν μοναστηρίῳ, καὶ οὕτω
προσῆλθε τῇ μετανοίᾳ, ὡς καὶ τοὺς συμπράκτορας
αὐτοῦ ἀγαγεῖν τῷ Χριστῷ. καθεζομένου δὲ ποτε ἐν
τῷ κελίῳ αὐτοῦ, λησταὶ τινες προσέβαλον αὐτῷ,
ἀγνοήσαντες εἶναι αὐτὸν τὸν Μωσῆν οὗς ὁ μακάριος
δεσμήσας σχοινίῳ, καθάπερ σάκκον ἀχύρου, τοῖς
ἑαυτοῦ ὤμοις ἐπιθείς, τῷ Κυριακῷ παρεγένετο, καὶ
φῆσι πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς· ἐπειδὴ οὐκ ἔξεστί μοι ἀδι-
κεῖν, τούτους δὲ εὖρον ἐπελθόντας μοι, τί κελεύετε
περὶ τούτων; αὐτοὶ δὲ γνωρίσαντες αὐτὸν, ὅτι Μωσῆς
ἔστιν ὁ περιδότης ληστάρχος καὶ ἀκαταγώνιστος, ἐξομ-
λογησάμενοι τῷ Θεῷ, καὶ αὐτοὶ, ἀπετάξαντο καὶ γεγό-
νασι μοναχοὶ δοκιμώτατοι. Θεαρῆως οὖν βιώσας ὁ ἅγιος
γέρων, καὶ τὸν δαίμονα τῆς ἀκολασίας καταπαλαί-
σας, τελευταῖα ἐτῶν ἐβδομήκοντα πέντε, γενόμενος
πρεσβύτερος, καὶ καταλειπὼν μαθητὰς ἐβδομήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν
Διομήδους καὶ Λαυρεντίου.

σχ. Διπτοῖς ἀθληταῖς προσδεθείσι πλατάνῳ,
Ταθέντα τόξα πλατάνων κενοὶ φόφοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

σχ. Εἰ δακρύσας ἦν Ἐζεκίας ὡς πάλαι,
Ζωῆς ἂν ἄλλην εὖρε προσθήκην πάλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς θυγατρὸς
Φανουῆλ.

σχ. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουῆλ θυγάτηρ,
Ἔως ἐφ' αὐτῆς εἶδε τὸν Θεὸν βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι τριάκοντα τρεῖς μάρτυ-
ρες αἱ ἐξ Ἡρακλείας πυρὶ τελειοῦνται.

σχ. Καὶ τὸ βρέμον πῦρ τοῖς ἀθληταῖς Κυρίου
Ἵς ὄμβρος ἐπ' ἄγρυσιν ἦν, τὸ Μωσῆως.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσδεύσαις.

Ἐδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Δύμης παθῶν κεκαθαρισμένος, τὰς τοῦ
Πνεύματος ἀστράπτων λαμπηδόνας, πρὸς τὸ
φῶς ἀληθῶς, τὸ αὐλὸν μετέβη, ἔνθα μακά-
ριε, ἀσκητῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν ἐξέφυγες κακίαν, ὠκείωσω δὲ κα-
λῶν τὴν μετουσίαν· ἔτερπνόν ἐφετῶ, αὐλῶς
συνεκράθης, ἀναβοῶν μακάριε· ὁ Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἶ.

Πόνους ἀσκήσεως ἀμέτρους, τὴν ἐπίπονον
ἐξῆρας ἀμαρτίαν, θεοφόρε διὸ, τὴν ἀπονον
ἐφεῦρες, τῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυσιν, εὐλογῶν
σου τὸν Δεσπότην. Θεοτοκ.

Τὸ δὲ ἦν ἔφησε Παρθένος, ἐν τῷ Πνεύματι
ὁ μέγας Ἡσαΐας, ἐν γαστρὶ τὸν Θεὸν συνέ-
λαβε ἔκτικτει, ὦ μελωδοῦμεν Κύριε, ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Ἐδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς προσευχαῖς νευρούμενος, ταπεινώσει
ὑψούμενος, τῇ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν λαμ-
πόμενος, ἀγάπη κοσμούμενος, πρὸς ἀρετῶν
ἀκρώρειαν, πρὸς περιφανές, πάτερ ἀνέδραμες
ὑψος, κραυγάζων τῷ Δεσπότη· ἱερεῖς εὐλο-
γεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ο μέλας μὲν τῷ σώματι, τὴν ψυχὴν φα-
δροτέραν δὲ, τῶν ἡλιακῶν, μαρμαρυγῶν
κτησάμενος, δαιμόνων ἡμαύρωσεν, ἐξοφωμέ-
να πρόσωπα, τὰς δὲ τῶν πιζῶν, καταλαμπρύνει
καρδίας, αὐτοῦ τῇ ἐκμιμήσει, τῶν θερμῶς
μελωδούντων· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ ταπεινώσει πάντοθεν, πεφραγμένος διέ-
φυγες, πάτερ Αἰθιόπων, νοητῶν τοξεύματα·
ἀλείπτῃ δὲ γέγονας, τῶν μοναστῶν πρὸς

πάλην ἐχθρῶν, ἔργοις τε καὶ λόγοις, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς συνέλαβες. ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, τὸν δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, γενόμενον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ Πατρὸς ἀχώρισον, Δέσποινα ἀγνή, ᾧ μελωδεῖ πᾶσα κτίσις· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.
Ὡδὴ θ΄. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εν ἔργοις ὄντως τὴν ζωὴν, ἀγαθοῖς διατελέσας ἀπέλαβες, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, καὶ σοῦ τοῦ πόθῃ πέρας κατέλαβες, ἑορταζόντων δὲ ἐν ᾧ, φωνῇ μετ' αἰνέσεως, χαίρων ἐσκήνωσας, ἀξιάγαστε Μωσῆ πάτερ ὅσιε.

Στάζουσι πάτερ γλυκασμὸν, ὠφελείας οἱ τῶν πόνων ἰδρωτῆς σου, καὶ τὴν πικρίαν ἡμῶν, τῶν παθημάτων ἀποδιώκουσιν ἀναβλυζάνθουσιν ἡμῖν, ἰάσεις τὰ λείψανα, καὶ σηπεδόνας κακῶν, καὶ ψυχῶν τὸν μολυσμὸν ἐκκαθαίρουσιν.

Στεφάνοις ἔστεψε Χριστὸς, ἀμαράντοις σου τὴν κάραν σου θεσπέσιε, νικηκότης ζερβῶς, τὰς παρατάξεις τοῦ κοσμοράτορος, καὶ τῶν ὀσίων τοῖς χοροῖς, ὁσίως ἠρίθμησε· μεθ' ὧν ἰκέτευε, λυτρωθῆναι πειρασμῶν τρεῖς τιμῶντάσσε.

Θεοτοκίον.

Επαυσας μόνη γυναικῶν, τὴν ἀρὰν τῶν προπατόρων θεόθυμπε, τὸν ἀπερίγραπτον, σαρκὶ τεκοῦσα περιγραφόμενον· ἐκαινοτόμησας θεσμούς, φύσει ἀμόλυντε· τὰ διεσῶτα τὸ πρῖν, παραδόξω μεσιτεία σου ἤνωσας.

Ὁ Εἱρμός.

Εφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ κατατάδασιν, ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπόγαστρος, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

(Αὐγουστος.)

Ἐξαποστειλ. Τοῖς μαθηταῖς.

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφαλὰς Λιθίοπων, πάτερ Μωσῆ μακάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν θείων, σοῦ προσευχῶν Θεοφόρε. νίκης ὄθεν βραβεῖα, παρὰ Χριστοῦ ἀπέληφας· ᾧ καὶ νῦν σὺν ἀγγέλοις, παρεστηκὼς, ἀπαθείας λάμπων φωτοχυσία, σοὺς ὑμνητὰς καὶ πρόσφυγας, λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ζήσας αἰσχυρῶς ἀπώλεσα, τῆς ψυχῆς τὸ ὄρατον, καὶ ὁμοιώθην κτήνεσιν, ἀνόητοις ὁ τάλας, ἃ οὐκ ἐξὸν ποιεῖν πράττων· Δέσποινα Θεοτόκε, λαμπρύνασά με κάθαρον, τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις, μαρμαρυγαῖς, καὶ ὑσώπῳ Κόρη τῆς μετανοίας. καὶ δεῖξόν με τὸν δούλόν σου, σκευὸς εὐχρηστον θεῖον.

~~~~~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ΄.

Ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν στιχολογοῦμεν τὸ ἄ. Ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. ἡ. καὶ φάλλομεν στχρ. ἰδιόμελα, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχισρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου. τοῦ γὰρ Προδρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτιμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. ὡ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος, καὶ μαιφονίας πλήρους! ἀλλ' ἡμεῖς τὸν βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Ὁρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαβόλου, καὶ τὴν κεφαλὴν σου Πρόδρομε, μισθὸν ἀφείλετο. ὡ συμποσίου πλήρους αἱμάτων! εἶθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδη ἀνομε,

ψεύδους ἔκγονε· εἰ δὲ καὶ ὠμοσας, μὴ εὐώρησας. κρείττον γὰρ ψευδάμενον ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. ἀλλ' ἡμεῖς τὸν βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἔλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν. καὶ οἴστρον θηλυμανίας, θανάτῳ κατακρίναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον κάραν, παραλόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλερῶς. ὦ πῶς ἐτόλμησας, τοιοῦτον φόνον τελέσαι! πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγῆς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνακος βαστάζουσα ταύτην! ἀλλ' ἡμεῖς τὸν βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδίας μαίνεται, πάλιν ταραττεται. ὦ ὄρχημα δόλιον, ἕ πότος μετὰ φόνου! ὁ βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. πρεσβείαις Κύριε τοῦ σὸ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα τῷ ἁ. Γενεθλίῳ τελουμένων.

Καὶ νῦν Θεοτοκί. Τίς μὴ μακαρίσει σε.

Εἰσόδος, τὸ Προοίμιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἰσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Τ**άδε λέγει Κύριος, παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε μὲν. 1. τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινώσις αὐτῆς· λελυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλά τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνός ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάσθη ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών. Ὑψώσον ἐν ἰσχυρῇ τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ. Ὑψώσατε, μὴ φοβείσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ

Θεός. ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς, ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἐρήμον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανός ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνη ἀνατειλάτω ἄμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκυσθὸν γενέσθω τούτο. Λέγετε, ὅτι ἐρῶσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἄξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥήξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλακίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 6. 16. **Τ**άδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ· ἰδοὺ Κεφ. 7. 1. ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου, ἔμπροσθέν σου. καὶ ἤξει εἰς τὸν ναόν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε. καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Διότι αὐτός εἰσπορεύεται. ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ, καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ καθιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρῶν ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον. Καὶ προσελεύσεται πρὸς ἡμᾶς ἐν κρίσει. καὶ ἔσται μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτόν, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ ἐξεκλίνατε νόμιμα καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη. καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀναμέσον δικαίου καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ ἢ ἐγὼ ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπώντων με. ἐπίγνωτε οὖν καὶ μνήσθητε τοῦ νόμου Μωσῆ τοῦ δούλου μου καθ' ὅτι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρήθ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσραὴλ, προστάγματα καὶ δικαιώματα. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠλίαν τὸν Θεοδίτην, πρὶν ἢ ἔλθειν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. ὃς ἀποκαταστήσει καρδίαν, πατρός πρὸς υἱὸν καὶ καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. ὁ Θεός ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 2. 7. **Δ**ίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ὄσται, κατακρινεῖ δίκαιος ἀποθανῶν τοὺς ζῶντας ἀσεβεῖς. Ὀφονται γὰρ τελευτῆν δικαίου, καὶ

οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. ὅτι ῥήξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς, ἀφώνως πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χερσωθήσονται ἐν ὀδύνη, καὶ ἡ μνήμη αὐτῶν ἀπολείπεται. ἐλεύσονται γὰρ ἐν συλλογισμῶ, ἀμαρτημάτων αὐτῶν δειλοὶ, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παρῶρησι πολλῆ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτῶν καὶ τῶν ἀθετούντων τοὺς πόρους αὐτοῦ, ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῇ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν. Οὗτος ἦν ὃν ἐσχομέν ποτε εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμού οἱ ἀφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἀτιμον; πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν Υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἀγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐπλήσθημεν τρίβου καὶ ἀπωλείας, καὶ ἰώδευσάμεν τρίβους ἀβάτους. Τὴν δὲ δὸν Κυρίου οὐκ ἔγνωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν στχρ. ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν προφήτα; ἄγγελον ἀπόστολον; ἢ μάρτυρα; ἄγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διήξας ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη; μάρτυρα δὲ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτήθη. αὐτὸν ἰκέτευσέ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῆς ἀποτιμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι, ἐκβλυζούσης αἷματα, νυνὶ δὲ τοῖς πέραςι προχεούσης ἰάματα.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φόνου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς πανασελγῆ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν προφητῶν, θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτρόπῳ συμβολῇ ἐσκαιώρισε. τοῦ γὰρ αἰσχίστου Ἡρώδου, τελούντος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμίτου γενεθλίου, μεθ' ὀρκῶν αἰτήσασθαι παρεσκεύασε, τὴν θαυματόδρυτον τοῦ θεοκήρυκος, τιμίαν κεφαλὴν ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παράφρων, θυμελικῶ ὀρχήματος δούς αὐτὴν ἀντίμισθον,

εὐορκίας χάριν. ὁμῶς οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύσης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεόσυγον μίξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιπεύειν. ἀλλ' ἐλέγχων ἐβόα· οὐκ ἔξεστί σοι λέγων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. ὦ γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ ἀποτιμῇ τοῦ Προδρόμου, λευχειμονοῦντες ἐορτάσωμεν, ὡς ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι, καὶ αἰτητώμεθα τῆτον, ἐξευμενίσαι τὴν Τριάδα, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν ὁ Ἡρώδης βουλευθεῖς, τὴν κεφαλὴν σοῦ Προδρόμου, παρανόμῳ γυναικί παρεδίδου σφαλερῶς. οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δειλαιὸς στηλιτεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτὴν. ἀλλ' ὡς ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος, ἔ μετανοίας ὀδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. ἰδιόμελα, ἤχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη βαπτιστὰ, ἐκτιμηθεῖς σου τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγίαςας ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξητράνωσας. ὡς παρεστηκίως τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευσέ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στχ. Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνθήσει ὁ αὐτός.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετιμήθης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη. ἠλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ, παρανομήσαντα παρρησίᾳ ἀμέμπτῳ. διὸ θαυμάζουσί σε σρατιαὶ τῶν ἀγγέλων. δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων ἔ μαρτύρων. τιμῶμέν σου ἔ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν, Πρόδρομε μακάριε.

Ο Στχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Ὁ αὐτός.
 ἐκ προφήτου προφήτης, καὶ μείζων προ-
 φητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας μητρὸς ὁ ἡγια-
 σμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου. σήμερον ὑπ'
 ἀνόμου βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετημήθη. καὶ
 τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην, τραυῶς καὶ
 πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διε-
 λέγξας, ἤσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα.
 καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν Βαπτιστὰ Ἰωάννη,
 ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, σὺ βασιλεῖς ἤλεγ-
 ξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι. διὸ παίγνιον
 ἀνόμου γυναικός. ἔπεισε τὸν Ἡρώδη, ἀπο-
 τεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν. καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ
 ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ
 ὄνομά σε. παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτε-
 νῶς ἰκέτευε, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἀνύμφευτα Παρθένε.

Ἀπολυτίκιον ἤχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων. σοὶ δὲ ἀρ-
 κέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε. ἀ-
 νεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφητῶν σεβασμιώ-
 τερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατα-
 ξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας
 ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω, καὶ τοῖς
 ἐν αἵματι Θεοῦ φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἰ-
 ροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέ-
 χοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον ἢ συνήθης σχολ.

Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν.

Κάθ. ἤχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος,
 οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν. ὅτι
 μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδη
 ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐδαρῶς, τὴν κάραν
 αὐτοῦ ἐτημήθη καὶ ἄρτι ζῶν μετ' ἀγγέλων,
 Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ τέλος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸ ἐξαισίον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως καὶ,
 ὁ ἀφραστος τρόπος ὁ τῆς κνήσεως, ἐν σοὶ
 ἐγνώριστα ἀγνή ἀειπαρθένε. καταπλήττει
 μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστα τὸν λογισμὸν, ἡ
 δόξα σε Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη,
 πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας προφήτην ἀναδειχθέντα ἡ-
 μῖν, καὶ ἐκ στεῖρας φωστῆρα τῇ οἰκουμένη
 φαιδρῶς, προσελθόντα ἐν ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν,
 τοῦ Χριστοῦ τὸν βαπτιστὴν, καὶ νικηφόρον
 ἀθλητῆν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην. πρεσβεύει
 γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν.
 καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου. καὶ
 τὰ κύματα ἀγνή καταπράξινον, τῶν ματαίων
 λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν,
 ἀνάστησον Θεοτόκε. οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε,
 ὡς ὅσα βούλει καὶ δύνασαι.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εκ τῆς στεῖρας ἐκλάμψας φήφω Θεοῦ, καὶ
 δεσμὰ διαρρήξας γλώσσης Πατρός, ἔδειξας
 τὸν ἥλιον, ἕωςφόρον αὐγάζοντα. καὶ λαοῖς
 ἐν ἐρήμῳ, τὸν κτίστην ἐκήρυξας, τὸν ἀμνὸν
 τὸν αἰροντα, τοῦ κόσμου τὰ πταισμάτα. ὅ-
 θεν καὶ πρὸς ζῆλον βασιλέα ἐλέγξας, τὴν
 ἐνδοξὸν κάραν σε, ἀπετημήθης αἰοίδιμε, Ἰωάν-
 νη πανεύφημε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
 τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
 εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Δόξα τὸ αὐτό. καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ τετάρ-
 του ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.
 Στχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

τὴν γὰρ ἀνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστῆς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα καὶ προφητῶν ἢ σφραγίς. ὅθεν τοῦ Χριστοῦ ἐδείχθη Πρόδομος, καὶ μάρτυς ἀψευδῆς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. πνευματικοῖς οὖν ἄσματος συμφώνως τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν. Προφῆτα κῆρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν ἀγνή, πάντες ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται. καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος. καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτω χρηστότητι, ἔσέ ὡς ὄντως, Θεοῦ μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Οὐκ ἐνεγκῶν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τοῦ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνός, οὐ παρρησίαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἠδονῶν συμφυρόμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν αὐλῶς τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχὸβλαβῆ, μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλασον, ἐκνοήσας, ἐκδοτός ὁ δείλαιος, τοῖς κορικκοῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φανεὺς προφήτου γεγένηται. συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας μητέρα, ἔσ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε.

Οὕτως ἐν σοί, οὐ διεφεύσθη ἡ θεία φωνή, προφητῶν γὰρ πέλεις περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθεῖς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖτε τῷ σώματι, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεοῦ Λόγον, καὶ ἰδὼν ἔσ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε· σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σε ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε· καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἔσ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντες.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγχας ὁ Ἡρώδης, θεράπων τοῦ Χριστοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη· ὅθεν ὀπλίζει τὸν ἄδικον πρὸς σέ φόνον, οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσιμον.

Οἶστρον καὶ τῆ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἄδικος βασιλεὺς, σέ παμμάκαρ παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ προφῆτα, οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσιμον.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεῖς τοῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβῆς, τῆ μοιχαλίδι δῶρον, τὴν κεφαλὴν σου προφῆτα ὄντως παρέχει· ἀφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν. Θεοτ.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἡ χάριν, κυήσασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνῃ ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος, τῆς ὀμῆς λεαίνης, ὁ ὀμότερος σχύμνος ἠτήσατο· ἦν καὶ θῆρες αὐτοῖ, ἐν ἐρημίαις ἠύλαβοῦντο, κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ω τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων φιλόθρῳπε, ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας, πεφηνότος δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ συναυξηθέντος, τῆ σωφροσύνη καὶ ἀγνεῖα, ἀσελγῆς κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλές καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν τὴν ἄθεσμον στέργοντι, γενεσίων πότοις, τὸ συνάψαι προφήτου ἀναίρεσιν· καὶ κρατῆρα

πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληθόνοις, ἔ ἀγίων αἱμάτων κεράσασθαι.

Θεοτοκ.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σα κεκτημένη πάναγνε, συγγενῆ οὐσίαν, τὴν ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα ὅτι σε ἔ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν δεσπότην, ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἄλλος. Ὁρθίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα, δι' ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι, Προδρόμε κάρα, ὦ ἄνοια!

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς κάρας σου, Θεοκῆρυξ, μοιχαλὶς ἐτέρπετο, φρονῆσα μέγα, ὦ ἄνοια!

Σιγᾶν σου μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης ἢ δὲ ἔ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει πανεύφημε.

Θεοτοκ.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε ὃ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ωδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων μακάριε, ἐλέγχους παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα, οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, δυσμενῶν πνευμάτων, ῥιπιζόμενος προσπνεύσει.

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἢ κεφαλῇ σαζομένη σου, ἠνέχθη τῶν πορνικῶν, ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα. καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συνθολώσαντα.

Ερήμους περιπολῶν, ὀριξὶ καμήλου σκεπόμενος. τὰς μὲν ὡς φωτολαμπές, κατῶκεις ἀνάκτορον, τὰς δὲ ὡς βασιλείον, περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν κατεδάσιλευσας.

Θεοτοκίον.

Ρυσθεῖν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή. ἔ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Επήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνδόξε, θεῖα διδάγματα, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταγγείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑπόδειγμα, μέμνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούτων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Πρεσβεΐαις σου προφήτα τοῦ Χριστοῦ, βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ Λόγῳ ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον ἦχος πλ. α'.

Η τοῦ προδρόμου ἐνδόξος ἀποτομῆ, οἰκονομία γέγονε τις θεϊκῆ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ τοῦ σωτήρος κηρύξει τὴν ἔλευσιν ὀρηνεῖται γοῦν Ἡρωδίας ἄνομον φόνον αἰτήσασα οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τὰ τοῦ Ἡρώδη πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσιχα, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφῶντων ἢ κεφαλῇ τοῦ νηστεύοντος παρετέθη. ὡσπερ ἔδεσμα, τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη, καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὄδυρμός ὅτι τὴν κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίναξ φέρων, ἐπὶ πάντων εἰσήληθεν, ὡς εἶπεν ἢ παῖς, καὶ διὰ εῤῥήνον, ὀρηνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους, οὔτε Ἡρώδην αὐτὸν, φησὶ γὰρ ἐλυπήθησαν λύπην ἐκ ἀληθινῆν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'. Ἡ Ἀποτομῆ τῆς τιμῆς Κεφαλῆς, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στχ. Τέμνει Κεφαλὴν χεῖρ μαιφόνος ἕξει.

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.

Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτη Προδρόμου τάμεν ἀχένα χαλκός.

Ος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὲρ ἀπαν-
τας εἶναι ὑπὸ Χριστοῦ, καὶ προφήτου περισσό-
τερος, ὁ προσκιρτήσας ἀπὸ γαστρῶς, καὶ ταῖς ἐν γῆ
καὶ ἐν τῷ ἄδῃ τὸν Χριστὸν κηρύξας. Οὗτος ἦν υἱὸς
Ζαχαρίου τοῦ ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας
Γαβριὴλ τεχθεὶς, ἐτμήθη δὲ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Ἡρώ-
δου, διὰ τὴν παράνομον μίξιν τῆς Ἡρωδιάδος, Οὗτος
ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς νηδύος ἀγιωσύνην περιεχόμενος, ἀ-
γνεῖαν εἰσοικισάμενος, σωφροσύνην ἀσπασάμενος
ἀτροφίαν ἀσκήσας, καὶ πάσης ἀνθρώπων ἐπιμιξίας
ἀπεξέρωγως, καὶ τὴν ἔρημον ὡς πόλιν οἰκήσας, θηρίοις
συνδιαιτώμενος, καμῆλε θρηξί σκεπτεμένος, δερματίνῃ
ζώνῃ περισφιγγόμενος, καὶ ἴσα πτηνοῖς τὸ τῆς τρο-
φῆς κεκτημένος αὐτόματον. Μελέτην διηνεκῆ, τὸν
τοῦ Θεοῦ νόμον ποιούμενος, ἠγάτο μὲν τῆς αὐτοῦ
φυλακῆς καὶ τηρήσεως, πάντα δεύτερα καὶ ὑποδεή-
μῶνος δὲ τὸ ἐν δικαιώμασιν αὐτοῦ ἐμμένειν διὰ
πολλῆς ἐτίθετο σπουδῆς ὁ τοὺς ὄρους ὑπερβάς τῆς
φύσεως, καὶ τὸν καθιρὸν καὶ ἀμόλυτον, καὶ πάσης
ἐπέκεινα φύσεως βιπτίσας Χριστόν. Τοῖνον ὁ πολὺς
ἐν ἀκολασίᾳ Ἡρώδης τοῦ Ἰουδαϊκοῦ τετραρχῶν ἐ-
δάφους, τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου γυναῖκα
πρὸς γάμον ἠγάγετο, καὶ ἦτο μῦθος νόμου μὲν κα-
θαίρεσις, Θεοῦ δὲ καταφρόνησις, θείῳ οὖν κινήθεις
ζήλω ὁ προφήτης, καὶ ἀληθείας ὄπλοις φραζάμενος,
ἔλεγε πρὸς τὸν τύραννον μετὰ παρρησίας, οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου.
ἐντεῦθεν, φυλακὴ καὶ δεσμὰ περὶ τὸν ἅγιον, τοῦ μα-
νικοῦ γυναίου πρὸς τοῦτο τὸν ἔραστον συνελάσαντος.
Ὁθεν, γενεθλιῶν τελουμένων, καὶ πότου δαψιλοῦς
καὶ φιληδόνου πρὸς παραφροσύνην ἐκκυλίσαντος τὸν
ἐστιάτορα, ὄρχησις ἐταιρικοῦ θυγατρίου, καὶ μισθὸς
προφήτου ἀναίρεσις. Αὐτίκα οὖν ἤχθη ἐπὶ πίνακος,
ἡ τοῦ δικαίου Κεφαλῆ, καὶ ἐπεδόθη μαχλώση καὶ μοι-
χαλίδι γυναικί, ἐτι τὸ αἷμα στάζουσα, καὶ τὰ αὐτὰ
φθεγγομένη. Ἄτελειτο δὲ ταῦτα ἐν τῇ Σεβαστουπό-
λει ἀπεχούση τῆς Ἱερουσαλήμ ἡμέρας ὁδόν. ἔνθα
καὶ ὁ μετ' ἐκεῖνον ἄρχας Τετράρχης, τοὺς ἀνακτο-
ρικοὺς ἐπήξατο δόμους, καὶ ὁ προφητοκτόνος ἐτε-
λέσθη πότος. ἐκεῖ καὶ τὸ προφήτικόν ἐκεῖνο καὶ ἅγιον
περισταλὲν παρὰ τῶν ἰδίων μαθητῶν, ἀπεκρύπτε-
το σῶμα. Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου Χριστέ πρεσβείας
ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὁσίας Θεοδώρας, τῆς
ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῆς ἐξ Αἰγίνης καταγομένης.

Στχ. Φθαρτὸν λιποῦσα, ἡ Θεοδώρα βίον.

Ἄφθαρτον εὗρεν οἰκίαν ἐν τῷ πάλῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Α'κόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε μέθην καθο-
πλισάμενος, προσβάλων κατερράγης, πρὸς
ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφρο-
σύνης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χρι-
στοῦ βαπτιστὴν Ἡρώδη ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συνεστάλη, οὐ
κατενάρκησεν, ἡ μεμαθητευμένη, τῷ δια-
βόλῳ, τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν κάραν,
ἀναιδῶς ἐν πίνακι, προβιδασμοῖς μητρικοῖς
ἐκμογλευθεῖσα τὸν νοῦν.

Ω'ς λύχνος προέλαμψις, προαπεστάλης δὲ
ὡσπερ ἄγγελος ὡς προφήτης κηρύττεις,
ἅμῃν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν ὡς μάρ-
τυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμνησαι, προκαταγ-
γέλλων αὐτὸν καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ νεκροῖς.

Θεοτοκίον.

Ρ'υσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης
τοῦ πάλαι πτώματος, τὴν φανείσαν αἰτίαν,
ἐλευθερίας σέ μητροπάρθενε, σὺν τῷ υἱῷ σου
τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν αἰὲ
δοξάζομεν.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Δούλος Δεσπότη παρουσίαν, ἑωσφόρος τε
ἥλιον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς ἄδου ἀνέδρα-
με κραυγάζων εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω' τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσάγγελον
ἐν σώματι ἐνύλω, τῷ ἀσέμνῳ γυναιῷ ὡς
παίγνιον δωρεῖται εὐλογητὸς εἶ κράζοντα, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με ἅγιε ἀγίων, λιτανεύοντα ὑπὲρ
τῆς ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βοᾷ, ὁ Πρόδρο-
μος κραυγάζων εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκ.

Εστῆσας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνα-
τον Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, ἡ τεκοῦσα ἄγνη,

ὦ πάντες μελωδοῦμεν· εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

^{Ῥδὴ η'.} Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ο προδραμιῶν τοῦ τόκου σου, ἔξ τοῦ θείου
παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους
γίνεται, προφήτης καὶ ἄγγελος, τῆς ἐκεῖ
παρουσίας σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης
κραυγάζων· νεκροὶ τὸν ζωοδότην. τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν
ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμιῶν ἐκ χει-
ρώσεως, νῦν τῆς ἐκουσίου, τοῦ τὰ πάντα
κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προδευτῆς
ἐκτιμήσεως, τῆς κεφαλικῆς τοῖς ἐν τῷ ἄδῃ
κραυγάζων· νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν
φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν
ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος χωρισθείσης σὺ
πρόδρομε, ἢ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχὴ ἡγεμονεύου-
σα, ἐκ ταύτης διήρηται· ἀλλ' ἡ Θεότης ἐκ
τῆς σαρκὸς, τοῦ Ἐμμανουὴλ οὐ διηρέθη
ἐντεῦθεν, ὅσπου οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ ἔξ
Δεσπότου· διὸ ὑπερυψοῦμεν, αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

^{Θεοτοκ.}

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ
τραύματα, καὶ τὰς ὀτειλάς τῆ συμπαθεῖ
πρεσβείας σου, Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πε-
πτωκότα ἔγειρον. σῶσον με Πανάμωμε, τὸν
ἄσωτον σῶσον, σὺ γὰρ μου εἶ προστάτις, ἔξ
ἀντίληψις μόνη, ἀγνή εὐλογημένη, εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

^{Ἄλλος.} Εἰρμὸς δ' αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ
ποτέ, ἔξ εὐωχίαν, γενεσίῳν παρατραπεῖς, τὴν
παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὄρκοις αὐτήν,
πέισας πᾶσαν αἰτησίαν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ
δὲ ἐκχθιασθεῖσα, διδάχαῖς ταῖς μητρῴαις, ἐν
πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

(Αὐγουστος.)

Μιαφονίας ἔγκλημα, ἑαυτῷ κληρωσά-
μενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος,
ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομῆσας ἄθεσμα·
ἔδεσμα γὰρ ὡσπερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει,
τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν
τῆτον, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ο φαινὸς ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου ἔξ Πρό-
δρομος, μάκαρ Ἰωάννη, προφητῶν ὁ πρόκρι-
τος, λιταῖς σου περίσωζε, τοὺς ἐκτελοῦντας
πόθῳ σου, μνήμην τὴν φαιδρὰν, καὶ φωτο-
φόρον βοῶντας· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς
ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τῆς
αἰῶνας.

^{Θεοτοκ.}

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν ἀγγέλων κυή-
σασα, κόρη Παναγία, τὸν ἀγίων ἅγιον, δι'
οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βρο-
τοὶ, σῶσαι τοὺς αὐτῷ ἀναβοῶντας ἀπαύτως·
οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

^{Ῥδὴ θ'.} Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εφριξε φάλαγξ πονηρὰ, ἔξ τῆς ταύτης πρω-
τοστάτης διάβολος, τὴν θεολόγον σου, προ-
φήτα γλῶσσαν Χριστὸν κηρύξασαν· καὶ διὰ
κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀνέπεισε, κατατο-
μῆσαι σε· ἀλλ' ἡμεῖς σε βαπτισὰ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη βα-
νὸς δὲ τεταπείνεται, ἡ τοῦ θανάτου ἀφρῦς·
φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρή-
μοις τῆ φωτὸς, τοῦ ἄδῃ σκηνώμασιν, τὰς πύλας
ἄρατε· βασιλεὺς γὰρ τῆ παντὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ
δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς
ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος. ἀλλ' ἀμφοτέ-
ρων πειρασμῶν, τὴν ποιμνὴν σου λύτρωσαι,
Κυρίου Πρόδρομε, τὴν ἐν πίστει σε αἰεὶ
μεγαλύνουσαν.

^{Θεοτοκ.}

Εντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεὺς γιᾶ

Θεομήτορος, Ἰσμαηλίτην λαὸν, καθυποτάσ-
σων, τὸν πολυεῖντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ βασι-
λεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Λόγε Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυσ ὁ βαπτιστά· ἐκ προ-
φήτου προφήτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ
μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἡρώδην ἤ-
λεγξας, πράττοντα ἀσέμνως τὰ ἀσελγή. διὸ
καὶ τοῖς ἐν αἴθρῃ, προέδραμες κηρύττων, τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητὸς Ἡρωδιάδος ἐκβιασθὲν, ἀναιδέσα-
τον κόριον ἤτησε, τοῦ βαπτιστοῦ, κόραν ἐκ-
τιμηθῆναι τὴν ἱεράν. τότε Ἡρώδης τάχιστα,
ἔδεσμα καλάπερ παρατεθὲν, προστάττει ἐν
τρυβλίῳ, δοθῆναι ὡσπερ δῶρον, τούτου ἐλέγ-
χουσαν τὴν ἀνοίαν.

Ὡs μάρτυς καὶ προφήτης καὶ βαπτιστής,
ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ ἄγγελος, ὑπὸ
Θεοῦ, μείζων προφητῶν τε μαρτυρηθεὶς, δυ-
σώπητον τὸν Κύριον, ῥύσασθαι παντοίων ἐκ
πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τοὺς πόθῳ
ἐκτελοῦντας, σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην
Πρόδρομε. Θεοτοκ.

Ὡράθης ὁ Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύ-
σιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον
ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτῆς ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξαστο,
πάντων πρὸ αἰώνων ὁ ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν
σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα
περιβεβλήται.

Ἐξαποστειλ. Τῶν μαθητῶν.

Τὸν ἐν προφήταις μείζονα γνωρισθέντα, ἔ-
ξαποστῶν πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγ-
κωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς
χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτιμήθη, διὰ τὸν
νόμον Κυρίου.

Ἄτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ ἀσελγῆς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φύ-

τουργόν, σὲ βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, καρατο-
μήσας δολερῶς, σοῦ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώτ-
της, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὄλωσ.

Θεοτοκίον ἄμεινον.

Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου, τῷ θεῷ τόκῳ σε
Σεμνῇ, ἐξαφανίσασα ποίμνην, σὲ λιτανεύ-
σαν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ῥύσαι
πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν στχ. δ'· καὶ ψάλλομεν
σχρ. προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἱεράν κε-
φαλὴν, καὶ ἄγγελοις αἰδέσιμον, ἀσελγῆς ἀ-
κόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγξασαν,
μῆξιν παράνομον, ἔμοιχαλίδι μητρὶ προσέ-
φερον. Ὡ τῆς ἀφάτης σε, ἀνοχῆς φιλόφρωπε!
δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς
μόνος εὐσπλαγχνος. Δίς.

Ὡ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! ὁ ἀτιμάσας
Θεὸν, ταῖς τοῦ νόμου ἐγκλήσεσι, τὴν τῶν
ὄρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ
μοιχείᾳ φόνον προστίθησιν, ὁ σκυθρωπάξιν
σηματιζόμενος. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, συμπα-
θείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ὡςμόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν προφητῶν
ἢ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, πορνικῆς
ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἔπαθλον· ἡ θεολό-
γος γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν αἴθρῃ
Χριστοῦ προάγγελος. Ὡ τῆς ἀρρήτου σου,
προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡςμόνος εὐσπλαγχνος.

Δοξα, ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρωδιάς μαινεται, πάλιν ταραττε-
ται· ὁ ὄρχημα δόλιον, ἔπότης μετὰ φόνου!
ὁ βαπτιστῆς ἀποτέμενεται, καὶ Ἡρώδης ἔτα-
ράττετο, πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρό-
μου, τὴν εἰρήνην παράσχε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, ἐν τῷ καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος δ'. Γενέσιον ἀθέμιτον.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν. ἀκολασία γὰρ γυναικεία θελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖ θηλυμανία κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν προδρομικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν προφητικὴν ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν· ἐξέχεεν αἷμα ἀθῶον, καλύφαι θέλων ἁμαρτίαν ἄθεσμον, ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἀπέκρυψε φωνὴν, βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν. ἐκεῖνος μὲν συνειφραίνεται φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγὴν· προέλαβε γὰρ ἐν ἄδου τὴν ζωὴν κηρύξαι, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ἦχος δ'.

Τὸν προφήτην καὶ μάρτυρα, ἔ βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ ἄγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεγε, τῆς παρανόμου μοιχείας, τὴν πράξιν κατακρίνας αὐτοῦ· καὶ δι' ἀνόμου ὀρχήσεως, τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, ὃ τοῖς ἐν ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν προφήτην καὶ βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φυγαδεύων ἐν τῇ ἐρήμῳ ἠυλίζετο, μέλι ἄγριον, ἔ ἀκρίδας ἐσθίων, καὶ βασιλέα παρανομοῦντα ἠλεγξεν· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν, παρεκάλει λέγων· μετανοεῖτε· ἠγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λθ' λειτουργίαν τὰ τυπικά.

καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Προκείμε. ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δικαίος. Στχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Ὁ ἀπόστολος, Πράξεων τῶν ἀποστόλων. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης. Ἀλληλοῦια, ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Στχ. Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς. Κοινων. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Α'.

Τῶν ἁγίων πατριαρχῶν Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου.

Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στχ. τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τῶν ἁγίων γ'. Τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο παλαιᾶς καὶ καινῆς θεῖος μεσίτης, προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἄγγελος ἑνσαρκος, παρανομίας ὁ ἔλεγχος, τῆς στείρουσῆς, βλαστὸς νηδύος, στόμα πυρίπνοον, Ἡρώδην διήλεγξας, ἄθεσμα πράττοντα. ὃ δὲ μὴ φέρων τὸν ἔλεγχον, ἀποτμηθῆναι, τὴν κεφαλὴν σου διακελεύεται· καὶ προσηέχθης ὡσπερ ἔδεσμα, ἐγκρατείας τὸ θεῖον ἐντρέψημα, ἐπὶ πίνακι πλέον, ζηλιτεύων τὸν ἀκόλασον.

Εκ παρανόμου μητρὸς συνωθουμένη, θυγάτηρ παράνομος, σοῦ τὴν αἰοίδιμον, καὶ τοῖς ἀγγέλοις αἰδέσιμον, αἰτεῖται κάραν· τοὺς γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερεν. ὄβεν ἐπὶ πίνακι ταύτην προσφέρουσα, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζουσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐφροσύνην, εἰς πένθος ἔτρεψεν. ἀλλ' ἐπὶ πλέον διελέγχεις, ἀκολασίας τὸ μῦθος μακάριε, τὸν Χριστὸν ἱκετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βεβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης, νόθοις ἐπικλέπτεται, κατορχουμένης φωναῖς, ἔ πρὸς τῷ ὄρκῳ τὸν ἀδικόν, τεκταίνει φόνον, σοῦ τοῦ δικαίου, πρᾶφῆτα ἐνδοξε. ἀλλά σου ὁ θάνατος, ταῖς προθανοῖσι σαφῶς, ἀθανασίαν

ἐμήνυσε· καὶ γὰρ ἐγένου, καὶ τοῖς ἐν ἀῖθῃ
κῆρυξ προάγγελος, τὴν παρουσίαν τὴν σωτή-
ριον, προμηνύων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν
ικέτευε σῶσαι, ἔ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

^{Ἔτερα στχρ. τῶν ἁγίων.}

^{Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.}

Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε ποιμὴν, ἐκκλησίας
γέγονας, ὀρθοδοξίας ὑπέρμαχος, Ἀρείου αἰ-
ρεσιν, καθελὼν ἐμφρόνως, προσευχαῖς σου
πάνσοφε, καὶ τοῦτον τὴν ψυχὴν ἀπορρήξα-
σθαι, κακῶς ἐπρέσβευσας, ἐν βεβήλοις τόποις
ἐνδοξε. διὰ τοῦτο συμφώνως τιμῶμέν σε.

Ιωάννη τίμιε σαρκὸς, τὴν φθορὰν ἐμίσησας,
δι' ἐγκρατείας καὶ πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε,
καὶ ὁμολογίας, ἄγγελος ἐπίγειος, εὐρέθης ἔ
οὐράνιος ἄνθρωπος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἔ τὸ
μέγα ἔλεος.

Παύλου θείοις δόγμασι σαφῶς, ὄντως ἐπει-
θάρχησας, καὶ ὡς εἰς τρίτον ἀνέδραμες, ἔ-
ρηνὸν ὄσιε, ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας
ῥήματα, τὰ ἀρρήτα καὶ θεῖα τοῦ Πνεύματος.
Παῦλε μακάριε, ὀρθοδόξων βάσις ἄσειστος,
τὸν Σωτῆρα, ἀπαύστως ἰκέτευε.

^{Δόξα, ἦχος πλ. β'.}

Γενεθλίων τελουμένων, τοῦ ἀναιδεστάτου
Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς ὀρχιστρίδος, ἐπλη-
ροῦτο ἡ διαθέσις τοῦ ὄρκου. τοῦ γὰρ Προ-
δρόμου ἡ κεφαλὴ ἀποτιμηθεῖσα, ὡς ὀψώνιον
ἐφέρετο ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. ὦ συμ-
ποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαι-
φονίας πλήρους! ἀλλ' ἡμεῖς τὸν βαπτιστὴν,
ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως
τιμῶντες μακαρίζομεν.

^{Καὶ νῦν, Θεοδοκίον}

^{Εἰς τὸν στχ. στχρ. τῆς Ὀκτωήχου.}

^{Δόξα, ἦχος δ'. Γενέσιον ἀθέμιτον.}

^{Βλέπε ὀπισθεν εἰς τοὺς Αἴνους, καὶ εὐρήσῃς αὐτὸ.}

^{Ἀπολυτικ. τοῦ Προδρόμου. Μνήμη δικαίου.}

^{Καὶ τῶν ἁγίων, ἦχος δ'.}

^{Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.}

<sup>Εἰς τὸν Ὁρθρον, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ
τοῦ Προδρόμου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς</sup>

^{Τὸν θεομαρτύρητον Πρόδρομον μέλπω.}

^{ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.}

Τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, τῆς οἰκτιμένης
τὸν κήρυκα, τὸν θεῖον ἀπόστολον, καὶ ὑπη-
ρέτην Χριστοῦ, τίς ἰσχύσειεν, ἀξίως εὐφη-
μῆσαι, τὸν θεομαρτύρητον Κυρίε Πρόδρομον.

Θεῖος ταξίαρχος, τῶν ἀσωμάτων δυνά-
μεων, πρὸς θεῖον ἀφίκετο, ναὸν Θεοῦ ἱερὸν,
εὐαγγέλια, κομίζων τῷ πρεσβύτῃ Κυρίε τὸν
Πρόδρομον, τέξῃ πρεσβύτατε.

Νηδὺς ἐνδον ἔχουσα, στεῖρα καὶ γραῦς τὸν
πανάριστον, προφήτην καὶ Πρόδρομον, ἀπὸ
κοιλίας μητρὸς, προσεκύνησε, Χριστὸν ὦ
ξένον θαῦμα! γαστρὶ ἐμφερόμενον τῆς
θεομήτορος. ^{Θεοδοκ.}

Θεοῦ ἄρχων ἔφησε, πρὸς παρθενέγγυον
πάναχνον, πρὸς δόμους πορεύθητι, τῆς Ἐλι-
σάβετ σπουδῇ, καὶ γὰρ ἔγγυον, ταύτην εὐ-
ροῦσα γνώμη, ὄνπερ καταγγέλλω σοι, τόκον
τὸν ἀρρήτον.

^{Ἔτερος Κανὼν τῶν ἁγίων.}

^{ᾠδὴ α', ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.}

Τρίφωτος τῶν πατέρων, σήμερον ἀνέτειλε
διαύγεια, ἡ πανένδοξος μνήμη ἡν πιστῶς
ἐντρυφῶντες χορεύσωμεν.

Ελυσας ἱεράρχα, τῶν αἰρετικῶν τὰ ὀχυρώ-
ματα, εὐσεβεῖ παρρησία, καταγγείλας Τριάδα
Ἀλέξανδρε.

Παύλῳ τῷ θεσπεσίῳ, κοινωνήσας κλήσεως
ἀοίδιμε, τῶν ἐκείνου ἐδείχθης ἀρετῶν ἀπει-
κόνισμα ἔνθεον.

Καλαμὸς σε ἡ γλῶσσα, θεογραφικῶς προ-
ναδέδεικται, Πνεύματος πάτερ θεῖε, Ἰωάννη
τὴν πίστιν τρανώσασα.

Θεοτοκίον.

Αΰσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

ᾠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Εκ στείρας τεχθεὶς ὁ Ἰωάννης, τὴν γλῶσσαν διέλυσε Πατρός, εἰκότως καὶ γὰρ πέφυκε, φωνὴ τοῦ Λόγου εὐχητός. καὶ εὐλογῶν ἐφθέγγετο· σὺ μόνος ἅγιος Κύριος.

Οὐδὲν τῶν παρόντων ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον τρέχων παροικεῖς, ὡς πόλιν θείῳ Πνεύματι, δυναμωθεὶς πανένδοξε, αὐλῶς δὲ ἐδίωσας, ὡς Ἡλιοῦ ὁ θεσπέσιος.

Μὴ φέρων τοῦ βίου τῆς θορύβου, ὡς ὄρνις ἐμάκρυνας σοφέ, ἐρήμοις ἀυλιζόμενος εὐρες τε ἀναψύχοντα, τὸν σώζοντά σε Κύριον, ἐκ καταιγίδος καὶ θλίψεως.

Θεοτοκ.

Απῆλθε πρὸς οἶκον Ἐλισάβετ, Παρθένος βαστάζουσα γαστρί, Θεὸν Λόγον τὸν ἀναρχον. ἀμφοῖν προσπτυξαμένοι δὲ, γνοὺς παρευθὺς ὁ Πρόδρομος, ἐκ τῆς γαστρός προσεκύνησεν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αρίστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δεσπότου σου ποιμνιον, ἀρχιερεῦ. ὅθεν αἰωνίως, σὲ δοξάζει Ἀλέξανδρε.

Υδάτα σωτήρια, διὰ τῆς γλώττης σου ἐβλυσας, τὰ εὐσεβῆ, δόγματα τῇ ποιμνῇ, Ἰωάννη μακάριε.

Παῦλε παμμακάρισε, τῆς ἐκλογῆς Χριστοῦ γέγονας, σκευὸς φαιδρὸν, κλήσει τε καὶ βίῳ, ἀριδῆλως ὁμοίωμα.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπη ἡμῶν, Χριστιανοὶ, σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Θεόνυμφε.

Ἄλλος.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων

σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα ἤχος α'. Τὸν τάφον σου.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, βαπτιστὴν καὶ προφήτην, τιμῶσωμεν πιστοὶ, καθαρῶ συνειδότε, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτήρος. τὴν γὰρ ἄνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα τῶν ἁγίων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Πατέρων ἢ τρίφωτος, λαμπὰς ἀνέλαμψε, πιστῶν τὰ συστήματα καταφαιδρύνουσα αἰεὶ, πρὸς θεῖαν ἐπίγνωσιν· λύουσα τῶν ἀθέων, τὴν ἀσέβειαν πᾶσαν, δόγμασι καὶ σοφίᾳ, κατασχύνουσα ἅμα, Ἀλέξανδρος καὶ Ἰωάννης ὁμοῦ, καὶ Παῦλος ὁ ἐνδοξος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὁμοιον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἢ μόνῃ κυήσασα ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. τοῦτον σὺν Ἰωάννῃ, τῷ Προδρόμῳ δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν τῶν πταισιμάτων, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δειλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἀνελε τῷ σταυρῷ σε, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρίζας καὶ μελάγριον, ὄφον τερπνόν, ἤσθεις μακάριε Πρόδρομε, καὶ τὰς ἀκρίδας. ἐκ καμῆλων δὲ τριχῶν, στολὴν ἐπημφιέννυσσ, ὑπὲρ ἀλουργίδα βασιλείων.

Τὸν δημιουργήσαντα λόγῳ τὸ πᾶν, πᾶσι γεωργὸν μάκαρ ἡγγεῖλας. οὗτος γὰρ ἐστίν, ὁ

τὸ πτύον ἐν χειρὶ, κατέχων καὶ τὴν ἄλωνα, μάλα διακρίνων ὡς δίκαιος.

Υπνον σοῖς οὐκ ἔδωκας, μάκαρ σοφέ, ὁμ-
μασιν ὡς ἄσαρκος ἐνδοξε, οὔτε κροτάφοις
εἰς ἀνάπαυσιν σαρκὸς, ἕως οὗ ὠκοδόμησας,
οἶκον σεαυτὸν θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις πέρας ἔλαβε τοῦ Ἀβθακούμ, ἐπὶ σοὶ
Παρθένε πανύμνητε. καὶ γὰρ ἐξ ὄρους κα-
τασκίου ὁ Θεὸς, ἐκ σοῦ ἦλθε σαρκούμενος,
πλάνης τοὺς βροτοὺς ἐκλυτρούμενος.

* Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εν δυσώδει διέρρηξας, τὸν κατὰ Ἰούδα
τόπων προδότην Χριστοῦ, τὴν ἐκείνου γὰρ Ἀ-
λέξανδρε, ἀρὰν ἐπαξίως ἐκλήρωσατο.

Ως ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ τε-
μένει ἰστάμενος, τοὺς πιστεύοντας προσήγα-
γες. αὐτῷ Ἰωάννη καρπὸν ὄριμον.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοῦ δυσμενοῦς
παγίδας ἐξέφυγες· ὅθεν ὅσιε ὑψούμενος, οὐ-
ρανοπολίτης Παῦλε γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένον ὑμνήσωμεν, τὴν μετὰ τὸν
τόκον πάλιν Παρθένον μείνασαν, ὡς κηύσα-
σαν Χριστὸν τὸν Θεὸν, τὸν ἐκ πλάνης κό-
σμον λυτρωσάμενον.

* Ὡδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ισχὺν θείου Πνεύματος, ἐνδεδυμένος ἐνδοξε,
πᾶσιν ἀνεβῶας τοῖς παροῦσι· μετανοεῖτε ἰδοὺ
ἀξίνη σαφῶς, τῶν δένδρων πρὸς ρίζαν κεῖται
νῦν, τέμνουσα τὰ ἄκαρπα, τὰ δ' ἐσθλά ἐκ-
καθαίρουσα.

Τὴν γλωτταν ὡς σάλπιγγα, ἔχων Κυρίου
Πρόδρομε, εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παρῶσιν· ἐγὼ
ἐν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς, ὀπίσω μου δ' ἄλλος
ἰσχυρὸς, βαπτίζων ἐλεύσεται, ἐν πυρὶ ἔξ ὕδατι.

Ο θεὸς προέφησε, προφήτης ἦξει Κύριος,
ἄγγελος αὐτοῦ δὲ πρὸ προσώπου, στέλλεται

τρίβους προετοιμάζων αὐτοῦ· ὃς σώσει λαὸν
τὸν ἀπειθῆ, καὶ κατασκευάσεται, εἰς Θεοῦ
κλῆρον ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Νηδυῖ φερόμενος, τῇ μητρικῇ ὁ Πρόδρομος,
τῇ παρθενικῇ ὡς ἔγνω ἐνδον, τὸν τούτου κτί-
στην φρικτῶς φερόμενον, Πνεύματι ἀγίῳ φω-
τισθεὶς, ἐνδοθεν ἐσκίρτησε, καὶ πεσὼν προσε-
κύνησε.

* Ἄλλος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸν Μητροφάνους θρόνον Ἀλέξανδρε, κα-
τακοσμῶν, καὶ πρὸ θρόνου ἐλαμψας, ἐν Ἱε-
ράρχαις τοῖς δόγμασι.

Σὺ ἐν ποιμέσι μάκαρ διέπρεψας, θαυμα-
σίως· ὠφθης ἐν Νικαίᾳ γὰρ, μέσον Πατέρων
ἀγλαΐσμα.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις ἐσήριξεν, Ἐκκλη-
σίαν, Ἰωάννη· στύλον γὰρ ὀρθοδοξίας σε
ἔχομεν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτό-
κε. σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ
ἐκύησας.

* Ὡδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Πρὸς σέ λαὸς πονηρότατος, ἀφίκετο πει-
ράζων καὶ φάσκων σοι. σὺ εἶ ὁ Κύριος, αὐτὸς
δὲ ἔφησ οὐκ ἔγωγε, ἄλλος δ' ἐστὶν ὃς ἦξει,
ὀπίσω πρῶτός μου.

Ρευστῆς ἐγὼ πέλω φύσεως· ὃς ἔρχεται δ'
ὀπίσω μου ἄρρευστος, πέλει καὶ ἄχρονος, ἔ-
ποιητῆς πάσης κτίσεως. οὐ οὐκ ἰσχύω λῦσαι
τὰ πέδιλα.

Ορῶντες πάντες συνέτρεχον, πόρνοι τε καὶ
τελῶναι καὶ ἄσωτοι, καὶ ἐβαπτίζοντο, ἐκ σέ
προφήτα πανένδοξε, τὴν πρὸς Χριστὸν χα-
ρείαν ἐκδιδασκόμενοι.

Θεοτακ.

Δεινῶν παντοίων τοὺς δούλους σου, ἐξάρ-
πασον Παρθένε θεόνυμφε, τοὺς προσφυγόν-

τας σου, ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν ἄμαχον, ἕ τῆς φρικτῆς μελλούσης, ῥῦσαι κολάσεως.

Ἄλλος. Χιτῶνα μοι παράσχου.

Ανδρείως τῆς Χριστοῦ προπολεμῶν, ἐκκλησίας ἐκτεινας, εὐχῆς πάτερ βέλεσι, τὸν προδότην τοῦ Χριστοῦ Ἄρειον ἐνδόξε.

Ως κλῆμα τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, Ἰωάννη ἐντιμον, πλείστον ἐξήνθησας τῷ Δεσπότῃ σου καρπὸν παμμακάριστε.

Ηγεῖσθαι παρητήσω εὐσεβῶς, βασιλίδος πόλεως, εἰκόνων προσκύνησιν, ἀθετούσης παρνομῶς Παῦλε τίμιε.

Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κύησασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰσιμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Α΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου πατριάρχου Ἀλεξάνδρου.

Στχ. Σχοίνους διαδράς Ἀλέξανδρε σαρκίου, Σχοίνισμα κλήρου χρηματίζεις Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ἁγίου πατριάρχου Ἰωάννου.

Στχ. Σκυθρωπά τὰ πρόσωπα τῆς ἐκκλησίας, Στέρησιν οὐ φέροντα τὴν Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη Παύλου τοῦ νέου.

Στχ. Δρόμους ὁ Παῦλος ἐκλιπὼν τοὺς τοῦ βίου, Εὐρηκε Παῦλον τῶν πόνων τῶν τοῦ βίου.

Τριττὸς τριάδι τριακοστὴν νῦν πάρα ἔσται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θαυματουργοῦ Φαντίνου.

Στχ. Καὶ γῆν ὑπελθὼν θαυματουργὸς Φαντίνος.

Ἄνωθεν ἡμῖν θαυμάτων μάννα ὕει.

Οὗτος εἶλκε τὸ γένος ἐκ χώρας τῶν Καλαβρῶν, Γεωργίου, καὶ Βρυένης υἱός· ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν σπαργάνων τῷ Θεῷ ἀφιερωθεὶς, μοναστηρίῳ ἐκδίδεται, καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετέρχεται· καὶ γενόμενος ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, θείων ἀποκαλύψεων καταξιούται, ἐρημίαις καὶ ὄρεσιν ἐμφιλοχωρῶν, ἐπὶ ἡμέρας εἰκοσι διετέλεσε νῆσις· ἀλλὰ καὶ

γυμνὸς ἐπὶ τέσσαρσι χρόνοις διακατέρησε, καὶ μυρίαῖς περιστάσεσιν ἐπάλαισεν ἐν ταῖς τῶν Σαρακηνῶν ἐφόδοις· ἐν τούτοις ἐξήκοντα χρόνους διαρκέσας, Βιτάλιον, καὶ Νικηφόρον τοὺς αὐτοῦ παραλαβὼν φοιτητάς, τῇ Πελοποννήσῳ προσεπιβαίνει, καὶ ἐν Κορίνθῳ χρόνον συχνὸν προσδιατρίψας, πολλοῖς πρόξενος σωτηρίας κατέστη· καὶ τὰς Ἀθήνας καταλαβὼν, καὶ τὸ ἅγιον τέμενος τῆς Θεοτόκου προσκυνήσας, ἐν τῇ Δαρίσση γίνεται· ἰκανῶ δὲ χρόνῳ τῷ τοῦ ἁγίου Ἀχιλλεῖ προσεδρεύσας τάφῳ εἰς Θεσσαλονίκην ἐρχεται, καὶ κατατροφῆσας τῶν τοῦ μεγαλομάρτυρος Δημητρίου θαυμάτων, ἐφ' ὅλοις ὀκτῶ ἔτεσι τὸν συνήθη κανόνα τῆς ἐγκρατείας μετερχόμενος, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων ἐξ μαρτύρων τῶν ἐν Μελετινῇ.

Στχ. Ἐξάστερον τι χριστομαρτύρων σέλας, Δύνας θαλάσσης ἔνδον ἐκλάμπει πόλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Σαρματᾶ.

Στχ. Ἦκει καταπτώσας ἄγγελος Θεοῦ λόγου, Λέγων ἔγειραι Σαρματᾶ χαίρων ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὁσίας Βρυαίνης.

Στχ. Ἐκ γῆς Βρυαίνης χαρίτων θεῖα βρύσις, Μετωχετεύθη ζωσαν εἰς πηγὴν ἁίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν ἁγίων δεκαῆξ μαρτύρων τῶν Θυβαίων.

Στχ. Ἐρεῖς ἀριθμοῦ τυγχάνειν ἐξ καὶ δέκα, Τμηθέντας ἄνδρας ἀρτιάκις ἀρτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱεράρχου Εὐλάλιου ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος.

Στχ. Ὡν Εὐλάλιος εὐλαλος τέτιξ μάλα, Χειμῶνος ὥρα, τοῦ τέλους σιγῆν ἀγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Φίληξ ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Τμηθεὶς κεφαλὴν ἱερὰν λύθρῳ χρίῃ, Καὶ χρίσμα κοσμείς ἱεροσύνης Φίληξ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ὁ ἅγιος μάρτυς Φουρτινιανὸς ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Οὐ μὴ με πλήξῃς, ὅστις εἰ ταχὺ ξίφει, Φουρτινιανὸς ἐμβριμωμένος λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ὁ ἅγιος μάρτυς Σεπτιμίνοξ ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ὁ πάντα σεπτὸς ἐν βίῳ Σεπτιμῖνος, Πάνσεπτον εὔρε καὶ τέλος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰαννουάριος ξίφει τελειοῦται.

Στχ. Ἄρας φόνον σίδηρον ὁ πνέων φόνου, Λίρει κεφαλὴν τὴν Ἰαννουαρίου.

Ταῖς τῶν ὁσίων ἁγίων πρεσβυτέραις.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ρωμαλέως τῷ Ἡρώδῃ ἀνθιστάμενος, ἐνδοξε Πρόδρομε, τοῦτον ἐλέγχεις βοῶν· οὐκ ἔξεστιν ἔχειν σε εὐνήν ὁμαίμονος, ὡς ἀθέμιτον. ὁ δὲ μὴ ἀνασχόμενος, τὴν σὴν Κάραν ἀποτέμνει.

Οἶα ἐνδοξος προφήτης πρὸ γεννήσεως, ἔγνωσ τὸν Κύριον, καὶ ὡς ἀμὸν τοῦ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς θεοσέβειαν, ἔλκων ἅπαντας, ἀναδοῶν πρὸς Κύριον, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μέλλων τέλος τὸ μακάριον ἐκδέχασθαι, Πρόδρομε ἐνδοξε, σοὺς μαθητάς πρὸς Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἀπέστειλας, ἐπερωτῶν αὐτόν. σὺ εἶ Κύριε, τοῦ σῶσαι ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

Ο Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς προσαπεφθέγγαστο· ἅπιτε εἶπατε, τῷ Ἰωάννῃ ἰδοῦ, νεκροὶ ἐξανίστανται, κωφοὶ ἀκούουσιν, ἐκκαθαίρονται, λεπροὶ καὶ ὡσπερ ἔλαφος, οἱ χωλοὶ περιπατοῦσι.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυστηπὸλος τῆς ἄνω, ὑπερθέου Τριάδος ὠφθης πανένδοξε, ἀγνῶς ταύτη λατρεύων, ἔ μέλπων ἀνευδότης, ἱεράρχα Ἀλέξανδρε. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρόν σε δογμάτων, καὶ πηγὴν τῶν θαυμάτων, Χριστὸς ἀνέδειξε, πηγάζοντα τὸν πλοῦτον, τὸν τῆς θεογνωσίας, Ἰωάννη τοῖς κράζουσιν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ορίσάγγελος βίος, κατὰ Παῦλον τὸν θεῖον, καί σοι συνώνυμον, ἐν πλάτειτε καρδίας, καὶ χύσει τῆς σοφίας, καὶ ἐν γνώσει ἀρρήτων σε τῇ ὑψηλίῳ πάσῃ ἐδόξασε θεόφρον. τὸν πλετόν σοι τῶν λόγων, Χριστὸς παρέχει ἀφθονον· εὐλογητὸς βοῶντι Χριστὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διό σου τὴν μητέρα εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν. ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νόμου παλαιᾶς τε ἔ τῆς νέας, προφήτης καὶ προφητῶν πάντων ὑπέρτερος, ὑπάρχεις πανεύφημε. οὐ γὰρ ἔφυς κάλαμος, πνεύμασι ριπιζόμενος, ἀλλ' ἔστις ἄσειστος· τὸν Κύριον βοῶν εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαινόμενος οἰστρῶ ὁ Ἡρώδης, μαχλώσης Ἡρωδιάδος τὸ θυγάτριον, βλέπων κατορχούμενον, ἔφησεν ὁ ἄλλιος· ὁ με αἰτήσης δίδωμι, ἕως ἡμίσεως, τῆς ἐμῆς βασιλείας μεθ' ὄρκου· καὶ κείνο ἐξαιτεῖται τὴν Κάραν τῷ Προδρόμου.

Εἶχε μὲν φρουρὰ τὸν Ἰωάννην, Ἡρώδην δὲ πότος εὐφραϊνόμενον. τότε ἡ πανάσεμνος, κόρη κατωρχήσατο, ἀρέσασα δὲ εἴληψε, Κάραν τὴν πάντιμον, Προδρόμῃ ἔ ἀγίαν ὡς ταύτην, τῇ μητρὶ προσάξῃ, τιμαλφέςατον δῶρον.

Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι τὴν πόλιν σου Παρθένε, ἐκ πάσης ἀπειλῆς τε καὶ κακώσεως, σεισμοῦ καταπτώσεως, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, ἔ φοβερὰς κολάσεως, τοῦ αἰωνίου πυρός. σὲ γὰρ μετὰ Θεὸν σωτηρίαν, ἅπαντες πλουτοῦμεν, χριστιανοὶ Παρθένε.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

Τὸν δυσσεβῆ, προσευχῇ τῇ παναλκεί σου, Ἄρειον κτεῖνας Ἀλέξανδρε θεόφρον, ἐν τοῖς βεθήλοισι τόποις ἀπηγχόνισας Ἰούδαν ὡς ἄλλον, ἐφ' ὁμοίοις τρόποις λυττήσαντα κακίως.

Θεομάχος, Χριστοῦ χιτῶνα ῥήξας, καὶ ὡς ὁ προδότης πρηνῆς, λακίσας μέσος, νῦν ἐν γεέννῃ κόλασιν ὑφίσταται, ἄλλος ὡς Ἰούδας, Ἄρειος ὁ ἄφρων, Ἀλέξανδρε τρισμάκαρ.

Εν ἐγκρατείαις, ὡς ἄσαρκος ἐφάνης, ἀγρυπνίαις, μικροῦ δεῖν ἔ ἀναίμων, ἐν διδασκαίαις ἀένναος γεγέννησαι βρῦσις παραδείσῃ, πλοσσία Ἰωάννη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν φρικτὴν σου λοχεῖαν Θεοτόκε πῶς ὑμνήσει βροτῶν χοροστασία; ὅτι παρθένος μένεις καὶ κυήσασα, ὄντως ὑπὲρ λόγον, καὶ ὑπὲρ αἰτίαν τὰ σὰ θεοκυῆτορ.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ωδὴ θ. Ἄπας γηγενής.

Πότος βδελυρὸς, καὶ δεῖπνος πανάσεμνος, ὄρχησις ἄτερπνος, ἐθελξάν τον δειλαιον, μάλα πρὸς οἴστρον ἀκολασίας δεινῆς, καὶ τῆς μαινάδος μίσθωμα, κάραν ἐκδίδωσι, τοῦ Προδρόμου. ἧς οὐδὲ ἀντάξιος, κόσμος ἄπας, φρικτὸν τὸ μυστήριον.

Ω πῶς ὁ δεινός, Ἡρώδης οὐκ ἔφριξε, κριτὴν ἀλάθητον. ἀλλ' ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἐνδον δολίως, φόνον ἐνέτρεψε, τοῦ Βαπτιστοῦ μαινόμενος, ὡς ἐλεγχόμενος. καὶ μὴ φέρων, εὐκαιρίαν ἤθελε, καὶ εὐρών, ἀποτέμνει τὸν δίκαιον.

Ο ὄντως ἀπὸ γῆς, εἰσέδυσ εἰς ἅγια, οἰά περ ἄγγελος, ὡς ἀγγελικῶς ἐν γῇ, σοφὴ βιώσας Κυρίου Πρόδρομε, τῶν ὑμνητῶν σου μέμνησο, ἀνωθεν ἐνδοξε. ἔ πταισμάτων, αἰτηται τὴν ἄφεσιν, ἔ εἰρήνην παράσχε καὶ ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ω Θεοῦ Υἱέ, μακρόθυμε Κύριε ἔ πολυέλεε, τοῦ σου Βαπτιστοῦ λιταῖς, ἔ ἰκεσίαις τῆς κυησάσης σε, ἔ πάντων τῶν ἁγίων σου, σῶσον τοὺς δούλους σε. ἔ χορήγει, ἀνωθεν τὰ τρώπαια, βασιλεῦσιν ἡμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον Θεοῦ.

Ε ἵναμος γενόμενος, ὁ θεῖος ὄντως φοιτητῆς σου, καὶ σοῖς ζωηφόροις λόγοις πειθαρχήσας Ἀλέξανδρος, ἱεράρχης πεφηνῶς ὡ Μητράφαγες πρῶτος ἔ σώφρων νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

(Αὐγουστος.)

Μύστις ἀκριβέστατος, γέγονας πάτερ τῶν ἀρρήτων ὡ θεομακάριστε Ἰωάννη πανόλβιε, καὶ μυσταγωγὸς τῶν μυστηρίων, καὶ κῆρυξ δογμάτων θείων, ἔ λατρευτῆς Τριάδος ἐνδοξε.

Σὲ τὸν ἀνεξίκακον, καὶ ὅσιον πάτερ ποιμένα, ἄμειπτον σεπτὸν, ἀμίαντον πανάγαστον καὶ εὐκλεῆ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον ὀρθοτομεύσαντα ἐπαξίως θεόφρον, Παῦλε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Α ἄχραντε πανάμωμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἰτηται Χριστὸν ὃν ἔτεκες, βασιλεῖ μὲν τὰ πρόπαια, τῷ φιλοχρίστῳ δὲ λαῷ, δῶναι τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν, τῶν ἀχράντων δυνάμεων, ἀσιγήτοις δόξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάρ. Τοῖς μαθηταῖς.

Ηρώδης ὁ παράνομος, τοῦ Προδρόμου τὴν θεῖαν, καὶ ἱεράν ἀπέτεμε, κεφαλὴν τοὺς ἐλέγχους, μὴ φέρων ταύτης ὁ ἄφρων. ὡ φρικτῆς τόλμης ὄντως! θρηνεῖτω οὖν ὁ ἄθλιος, ἄνομον φόνον πράξας. ἡμεῖς δὲ νῦν, τὴν τιμίαν Κάραν ὑμνοῖς τιμῶντες, τὸν Βαπτιστὴν γεραίρομεν, τοῦ Χριστοῦ ἐπαξίως.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Εἰ καὶ ἠτῶται Πάναγνε, λογικὴ πᾶσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων ἔπαινον, σου Θεὸν τῆς τεκούσης. καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσης κτίσεως πέλεις. ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως. ὅθεν κάμου, δέχου τὸν βραχύτατον ὕμνον ὡσπερ, ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέξατο, τὰ λεπτὰ πρὶν τῆς χήρας.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα, ἤχος πλ. δ΄.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνῳ διέ-

λυσεν ὁ Ἡρώδης, σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα. ἀλλ' ἡ τοῦ στόματός σου φεγγαδόλος λαμπάς, καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ τὸ τῆς πίστεως φέγγος ἔδαδούχει. ὅθεν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον ἢ Σταυραθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΛΑ΄.

Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στχ. ε'. καὶ ψάλλομεν στχρ. προσήμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἡσορὸς ἢ κατέχουσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, ἔξ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται. ὅθεν σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σου, ἑορτὴν κεκτήμεθα εὐφραϊνόμενοι, ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἠυδόκησας, ἱερὰν περιβολὴν, φυλακτήριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλῆτον ἰαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος.

Ἰδε τόπος περίδοξος, ἴδε οἶκος αἰείφωτος, ἐν ᾧ τεθησαύριται τῆς θεοπαίδος, Ζώνη τιμία ἐν χάριτι. προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν ἔξ ἰλασμὸν, προφανῶς ἀπαρύσασθε. ἔξ βοήσατε, εὐχαρίσω καρδία Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν ἦχος β'.

Ωστέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σε τὴν ἀγίαν ἢ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον. καὶ μυστικῶς χαρεῖται,

Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης. χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, ἔξ αἰώνιος εὐφροσύνη. χαῖρε τῶν εἰς σέ προσρεχόντων, λιμὴν ἔξ πρῶσσια ἔξ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν στχ. στχρ. τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα καὶ νῦν ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς ἀγγέλοις ἔξ ἡμεῖς πανηγυρίζομεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, Δαδτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος ὡς γὰρ παλάτιον τερπνὸν ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν, τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι ἔξ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἔδωρήσω, τῷ ἀφθάρτῳ τόκῳ σε ἀφθάρτα διαμείναντα. ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου ὁ τέταρτος τοῦ Κυροῦ Γεωργίου. καὶ ὁ πλ. δ'. τοῦ Κυροῦ Ἰωσήφ. Ὁ Κανὼν τοῦ Κυροῦ Γεωργίου.

ᾠδὴ α'. ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Λαμπάδα φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς Παρθένου ναὸς, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαιδρὸς, τὴν ὑπέρλαμπρον Ζώνην αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν θαυμάτων αἰθριάζει αὐγαῖς.

Ἰσχύετε καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν πανάχραντε, θείαν ὡς ὄντως Ζώνην νοητῶς, ἐξωσμένη ἢ πόλις σου, τὸ κράτος ἀδιάσπαστον, ἔχει διὸ καὶ ἐγκυαχᾶται ἐν σοὶ.

Τῆς πάλαι ὡς ἀληθῶς ὑπερτίμος, ἡ σὴ σοφὸς κιβωτοῦ, θεογεννητορ ὤφθη τοῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πικρῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

Αρώματα μυστικὰ προχέονται, ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγνῆς, ἐκ τῆς τιμίας σήμερον σοροῦ. ἔ πληροῦσι τοῦ Πνεύματος, τῆς εὐωδίας ἀπαντας, τοὺς μετὰ πόθου προσιόντας αὐτῇ.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ισχύν με θείαν εὐσεβῶς περιζώσον, ὑμνολογοῦντά σου, τὴν ἱεράν Ζώνην, θεῖον χρηματίζουσαν, τῇ πόλει σου περιζώμα, καὶ κραταίωμα κόρη, καὶ ἀρραγὲς περιτείχισμα, ἀχραντε Παρθένε τῇ ποιμνῇ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατὸν ἐκύησας, περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβεῖς πάντας, δύναιμι πανάμωμε. διό σε μακαρίζομεν, ἔ τὴν θείαν σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι, χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σήμερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱεράς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς θεόπαιδος. ἐξ ἧς ἡμῖν περιζώμα, ἀφθαρσίας ὑφάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἔνδυμα ἔ περιβολῆ ἀγιάσματος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς πανάμωμε, προστρέχει δύναιμι. ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάντοτε. πᾶσι γενοῦ βοήθεια, ἔ τὰ πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδε αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τιμήσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς ἀγνῆς σήμερον, Ζώνην καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Αένναοι ὀχετοὶ, ἐκ τῆς τιμίας σου σοροῦ ρέοντες, τῶν χαρισμάτων ἀγνῆ, πάντας τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα.

Ιάματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυῦμνητος ἡμῖν σήμερον, τῆς ὑπερτίμου ἀγνῆς, Ζώνης ἀναβρῦει ἐν χάριτι.

Ως δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη σου ἀγνῆ ρέουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούντων κοιμίζει αἰεί.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεουργεῖται καρδία, πίστει θερμῇ φαύσσα, Ζώνη ἱερά τῆς παρθένου καὶ περιζώννυται, δύναιμι ἀμαχον, κατὰ παθῶν ἀκαθάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε, ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἀφθορος ἔτι, ἡ ἱερά Ζώνη σου, ἥτις σου τὸ ἀφθορον σῶμα Κόρη διέζωσε, καθαγιαζούσα, τοῖς εὐσεβῶς προσιόντας, καὶ φθορᾶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ θλίψεων.

Εχρημάτισας οἶκος, περικαλλῆς ἀχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος καὶ ἐν ἀγίῳ σου, οἶκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι. ἦν κατασπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου Ζώνην, τιμητικῶς ἀπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, φαύσασαν σῶματι.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργέ Κύριε.

Καθ. ἡχος δ΄. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἑορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε ἀγνῆ ἀπαντας περιζώσον κατ' ἐχθρῶν δυναστείας, θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων βαρβάρων. καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίου τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα.

Ὁμοιον.

Οτῶν θκυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπυ σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν. ὁθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτέκι μέχρι τούτου.

καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς τῶν ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου τῇ καταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενωῶς ἀνακράζει σοὶ χαῖρε Παρθένε χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ῥδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ως ὑπέρτιμον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ ποιητῆς καὶ κτίστης σε, πηξάμενος ὡς περ, ἄστροις κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς καταφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

Σὲ κραταίωμα ἡ πόλις σου Θεοτόκε, καὶ ἀσφαλῆ κρηπίδα, ἔχουσα τῇ θείᾳ, Ζώνῃ σου συνέχεται, δεσμὸν ἀδιάσπαστον, ταύτην ἐν πολέμοις προτείνουσα.

Απὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλκει Θεογεννητορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, Ζώνη σου τῷ πόθῳ ταύτης ἀναχθέντας τῷ νῶ, διό σε δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν δόξης τῆς κρείττονος.

Ἰδοῦ χάρις ἀνεξάντλητος δεῦτε πάντες, εὐλικρινεῖ καρδία, ἀρύσασθε πίστει, νάματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλέορτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάγνου μητρός.

Ἄλλος. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ἡρῆθης πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα, ἔλιπες δὲ τοῖς σὲ μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου ἀγνή, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυμαμάτων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκιμα ταύτης, τῆς τιμώσης σε πόλεως ἄχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τῶν οἴκον ἐν ᾧ τεθησαύρισαι, καθάπερ ἡλιος φωταυγῆς, σὴ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα. καὶ πάντων τὰς καρδίας καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθῶν τὴν οὐμίχλην διώκουσα.

Σὺ σὺ σήμερον νοητοῦ ἀγιάσματος, χρη-

ματίζεις, ἄχραντε πανύμνητε ἡ τὴν τιμίαν ταύτην σορὸν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιούσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου καταφύγιον μέγα, ἡ πηγὴν ἰαμάτων ἀκένωτον.

Ἡκε τῇ σῇ, πόλει πολυόλβον δῶρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε. καὶ κατετέθη περιφανῶς, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ οἴκῳ σου, καὶ γέγονε μεγίστης, ἐορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θεριμῶς σε ποθοῦσιν ὑπόθεσις.

Νόμου σκιαί, καὶ προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε πάναγνε, Θεοῦ μητέρα παναληθῆ. δι΄ ἧς ἡ κατάρρα, ἀπεστηρῶθη καὶ ἠνθῆσε, τελεία εὐλογία, ἡ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει ἡ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ῥδὴ ἑ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τὴν σὴν, μητέρα ἐμεγάλυνας, σὺ ὑψώσας ὑπὲρ πάσας, νοεράς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀφθόνως παρέχεται, πανάχραντε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πίστει προσκυνοῦσί σε.

Σὲ δύναμιν πιστοὶ, βασιλεῖς περιζώννυνται. σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἡ σὴ πόλις ἀύχουσα, τῇ Ζώνῃ σου σεμνύνεται.

Ἦγνωστῆ σου ἀληθῶς, ἡ χάρις ἀναδέδεικται, Πανάχραντε παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ἄλλος. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Ζώνης θείας τεθείσης, σήμερον ἐν οἴκῳ σε θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσι, καὶ πληροῦται πᾶς τις, ἀγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ωραιώθης Παρθένε, Λόγον ὠραιότατον ἀποκυήσασα, καὶ τῷ σῷ ὠραίῳ, ἀνατεθῆναι οἴκῳ πηδόκησας, τὴν ὠραίαν Ζώνην, ἣτις τὸ σὸν ὠραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὠραίως διέζωσε,

Σὺ ὁ ἅγιος αἶκος, ἄλλος ὡς παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὡσπερ εὐοσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας θείας, ἀποπληροῦσαν τὰς καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ομβροῦ θείου νεφέλη, γέγονας Πανάμωμε ἐναποστάζουσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν χερσωθεῖταν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας. διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

Ἔδῃ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ολὴν σε, ὑπερφυῶς ἐδόξασε Κύριος· ὅλὴν ἀνύψωσε μόνην· ὅλὴν σε ἐτίμησεν ὑπὲρ λόγον, Θεοτόκε, καὶ τὸν ναὸν σὺν τῇ Ζώνῃ ἔθεία ἐσθῆτί σου.

Νάουσιν, ἐκ πελάγους τὰ ρεῖθρα τῆς χάριτος, σοῦ τῆς σοροῦ τῆς ἀχράντου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν περικυκλοῦσιν ἀρδεύοντα, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου.

Ισχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι ἔκ καύχημα, περιζωννύονται δόξαν, τὴν σεπτὴν σε Ζώνην Θεοκυῆτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἀμαρτίας παλαιῶσιν, δεξαμένης καινισμόν, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σε Κόρη ἀειπάρθενε.

Αγίός σου ὁ ναός, θαυμαστός δικαιοσύνη ὑπάρχει· ὅστις τὴν θαυμαστήν σου, Ζώνην θαύματα βρούσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δείκνυται ἰαμάτων, Θεοκυῆτορ μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶσα ψυχὴ, συνιοῦσα ἐν ἀγίῳ ναῶ σου· ἔν αὐτῷ ὄρωσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου, ὡσπερ ἥλιον φαιδρὸν, φέγγος ἀστρά-

πτουσαν χαρισμάτων, τοῦ παντουργοῦ ἔθεις Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἀγνή, τὰς καρδίας παρεθείσας παντοίων, ἀμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περίζωσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σου πιστῶς, ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, ἔκ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Ὁ Εἰρμός.

Αβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καὶ ταιγίς με ταραττει. καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, » συνωθεί ἀπαγνώσεως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν » κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, » καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκ. ἤχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενε.

Ὁ Οἶκος.

Τις γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποῖα γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος. ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ἄσματα, ἔκ δίδου μοι θείαν χάριν, εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα, δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν ἀγγέλοις ὑμῶν σε τὰ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΛΑ΄. Ἡ ἀνάμνησις, τῆς ἐν τῇ ἀγία σοροῦ καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῆς οἴκῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Χαλκοπρατίοις. ἀνακομισθείσης ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Ζήλας, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ θαῦμα γεγονὸς διὰ τῆς ἐπιθέσεως, τῆς τιμίας Ζώνης, εἰς τὴν βασιλίδαν ζωὴν, τὴν σύζυγον Ἰλέοντος τοῦ βασιλέως.

Στχ. Χρυσὴν κορωνὴν, οἶα σεμνὴ Παρθένε,

Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι, σὴν Ζώνην τέλει.

Θέντοσορῶ Ζώνην πρώτη πανάγνου τριακοστῆ.

Ομοῦ μεγάλου Θεοδοσίου υἱὸς Ἀρκάδιος, τὴν τιμίαν Ζώνην τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐξ Ἱεροσολύμων, ἐξαγαγὼν, φυλαττομένην, ἐκεῖ μέχρι τοῦ τό-

τε καιροῦ, μετὰ καὶ τῆς τιμίας Ἐσθῆτος, ὑπὸ Παρθένου γυναικὸς τινος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποκομίσας, κατέθετο ἐν λαμπρᾷ θήκῃ, ἣν καὶ ἐκάλεσεν ἁγίαν Σορόν. χρόνων δὲ διαβλήτων τετρακοσίων δέκα, ὁ σοφὸς Λέων βασιλεὺς ἤνοιξε τὴν ἁγίαν ταύτην Σορόν, διὰ τὴν τούτου σύζυγον ζωὴν, ἐνοχλουμένην ὑπὸ πνεύματος ἀκαθάρτου, ἧτις, καὶ ἠξιώθη θείας ὀπτασίας, ὡς εἰ ἐπιτεθῆ ἡ τιμία Ζώνη, ἐπ' αὐτῇ τεύξεται τῆς ἰάσεως. Εὐρέθη οὖν ἡ τιμία Ζώνη ὡς νεοφαντος ἀποστίλβουσα, Σφραγίδα ἔχουσα δια χρυσεῖς βούλλης καὶ κωδίκελλον, ἐμφαίνοντα λεπτομερῶς τὸν τε χρόνον, τὴν ἰνδικτιῶνα καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσεκομίσθη ἡ ἁγία Ζώνη, καὶ πῶς ἐτέθει χερσὶ τοῦ βασιλέως ἔνδον τῆς θήκης· ὑπ' αὐτοῦ σφραγισθεῖσα. ἦν καὶ ἀσπασάμιος ὁ βασιλεὺς, καὶ διὰ χειρὸς τοῦ τηρικαῦτα Πατριάρχου ἀνοίχεν τῆς βασιλίσσης ἐφαπλώσας, ἐλευθερίαν τοῦ νοσήματος εἰργάσατο. καὶ πάντες τὸν Σωτήρα Χριστὸν δοξάσαντες. καὶ τῇ παναγίῳ αὐτοῦ μητρὶ ὕμνους χαριστικίους ἀποδόντες, κατέθεντο τὴν ἁγίαν Ζώνην ἐν τῇ τιμίᾳ Σορόν, ἐν ἣ' προῦπηρχε.

Ταῖς τῆς Παναγίμου πρεσβεσίαις ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ὁ ἐξ αὐτῆς ἀσπὸρως τεχθεῖς. Ἀμήν.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα, Πανάμνησις τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Νεωρίῳ.

Στγ. Νεωρίου ὁ οἶκος, Ἀγνή σου, πέλει.

Ἄλλος Σιλωᾶμ, τὰς ἰάσεις ἐκχέων.

Ἡ πλὴ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ καὶ Θεοδώρας τῶν εὐσεβῶν, Ἀντωνίου τῆς Πατρικίου οἰκίαν ἔχων σήμερον ἐν τῇ αὐτῇ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ Νεωρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ναὸν περιδοξὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὸν οἰκίον ἀφαιρηθέντα στολισμὸν ὑπὸ τῶν πρώην εἰκονομάχων βασιλέων, τῶν ἁγίων εἰκότων ἐξορυσθεισῶν, καὶ σαυρῶν μόνον ἀντὶ τούτων ἐγχαραχθέντων, οὗτος πάλιν τὸν τοιοῦτον ναὸν εἰκονίσας πρεπόντως, λουτρὸν πάνυ σμικρότατον ὑποκάτω τούτου πεποίηκε πρὸς σωματικὴν αὐτοῦ παραμύθιον ἀνοίχεν δὲ τούτου ἡ τοῦ Θεοῦ δοξολογία οἷον ἐπιτελεῖτο. ἐπεσκίασεν οὖν ἐν αὐτῷ ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος διὰ τῆς παναγίου μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἤρξαντο γίνεσθαι ἰάματα οὐκ ὀλίγα διαφόρων νοσημάτων. ἀλλὰ καὶ φιλόθεοί τινες ἐπισυναχθέντες, κτήσαντο τὸν Πατρικίον ποιεῖν αὐτοὺς λούμα ἀπαξ τῆς ἐσδομάδος λόγῳ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν· καὶ συγκροτούμενοι ὑπὸ τοῦ Πατρικίου, ἐποίησαν ταῦτο μετὰ πίστεως· ὁ οὖν Πατρικίος, ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν, καταλιμπάνει τὸ τοιοῦτον λούμα μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ οἰκημάτων καὶ

τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας, τοῖς τότε εὐρεθείσιν ἀνδράσι φιλοθέοις· οἳ εὐτελεῖς ὄντες, καὶ μὴτε ὕδωρ τὸ ἀρκούν ἔχοντες, μὴτε οἶαν δὴ τινα εἴσοδον, κατὰ μικρὸν ἐψυχραίνοντο πρὸς τὴν τοῦ πράγματος συγκρότησιν. καὶ τούτων παρερχομένων, καὶ μηδενὸς ἔχοντος δίκαιον παραπέμφασθαι τούτο εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατελείφθη ἀνεπιμέλητον καὶ ἀδέσποτον. Καὶ τὸ μὲν λουτρὸν, καθαρπαγόντων τῶν ἐν αὐτῷ ὑλικῶν παρὰ τῶν τυχόντων, εἰς παντελῆ ὑπέφθασεν ἀφανισμόν· ἡ δὲ ἁγία ἐκκλησία, διὰ τὸ ὑψηλὴν εἶναι ταύτην καὶ μετέωρον, ἅμα καὶ ἱαματικὴν, περιλείφθη ὑπὸ ἱερέως τινὸς δοξολογουμένη, τῆς ἐνοικουσης αὐτῇ θείας χάριτος δαψιλῶς ἐπιχορηγοῦσης αὐτῷ τὰ πρὸς διατροφήν αὐτοῦ. εἰθ' οὕτω Ῥωμαίου τοῦ Γέροντος μακαριωτάτου βασιλέως τὸν οἶκον αὐτοῦ παρασκευάζοντος, καὶ χρεῖαν ὑλῶν οὐκ ὀλίγων ἔχοντος, ἐμηθύθη αὐτῷ τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον. ἐμελέτα οὖν καταστρέφαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ ἐνοικουσα τούτῳ ὑπεραγία Θεοτόκος οὐκ ἀπενύσταξε τοῖς μελετωμένοις· ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ νυκτὶ ἐπιφανείσα τῷ Ῥαϊκτορι, τῷ τοῦ ἔργου ἐπιστατοῦντι, καὶ νεανίσκῳ τινὶ προσγενοῦ τοῦ Ῥαϊκτορος, μετ' ἀπειλῆς παρηγγυᾶτο μηδὲν τὰ τῆς καταστροφῆς τολμηθῆναι τοῦ ἐν τῷ νεωρίῳ οἰκιδίου αὐτῆς. καὶ ἅμα πρῶτ' τοῦ νεανίσκου τὰ ὀραθέντα ἀπαγγείλαντος τῇ μητρὶ τοῦ Ῥαϊκτορος, δῆλα ταῦτα τῷ βασιλεῖ καθίστανται. ὁ δὲ θεοπειθῆς βασιλεὺς παραυτίκα ἀκούσας, ταύτην τὴν φωνὴν ἀπεφθέγγετο· δίκην κτήσασθαι μετὰ τῆς παναγίας Θεοτόκου οὐ βούλομαι, ἀλλὰ ἀνακαινίσασθαι τὸ τοιοῦτον οἰκίδιον, ἐν οἷς ἂν καὶ δέηται. ἀντὶ γοῦν τῆς καταστροφῆς οἱ ἀποσταλέντες ἀνακαθάραντες τὸ λουτρὸν, μετὰ πάσης σπουδῆς τούτο ἀνεκαίνισαν. πάντων οὖν κατασκευασθέντων, καὶ τοῦ λουτροῦ μεζονος ἀποκαταστάτος, ὡς καὶ κάλυμβον δέξασθαι καὶ ἀναφθέντος, ἐλούσαντο οἱ βασιλεῖς Ῥωμανὸς καὶ Κωνσταντῖνος, καὶ Χριστοφόρος· καὶ εὐφρανθέντες, σολέμνιον δίδασθαι ἐτήσιον εἰς τὸ τοιοῦτον λούμα διὰ χρυσοβούλλου λόγου τετυπώκασι. καὶ τὰ μὲν προγεγονότα τερατουργήματα ἐν τῷ αὐτῷ λούματι τοῖς βουλομένοις ἐατέον· ἀπὸ δὲ τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γενεᾷ ἐνός μόνου ἐπιμνησθέντες, τέλος τῇ γραφῇ ἐπιθήσομεν. Γυνή τις τῶν οὐκ ἀσήμεων χαλεπῶ νοσήματι περιπεσοῦσα, ἔξογκος γέγονε· καὶ τρυχομένη ἀλγηδόνισιν οὐ φορητοῖς, τοῖς ἰατροῖς ἅπαντα τὰ προσόντα αὐτῇ κατηγάλωσεν. ὡς δὲ μηδὲν ἐκ τούτων ἀπάνωτο, κατήκοος γενομένη τῶν ἐν τῷ νεωρίῳ θαυματουργῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, προσέδραμε καὶ αὐτῇ· προσμείνασα δὲ ἐν ἡμέραις τισὶ, καὶ μὴδὲν ὠφελθεῖσα, ἀλλὰ σφοδρῶς ἐνοχλουμένη ὑπὸ τοῦ

πάθους, ανεχώρησε, και μη φέρουσα τῇ ἐαυτῆς οἰκία προσεδρεύειν, πρὸς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν ἀφίκετο. και προσκαταβαλοῦσα ἐαυτὴν τῷ ἐδάφει, ἰκέτευε λέγουσα· ἐλέησόν με, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀπορήσασα ἀπὸ πάσης βοηθείας, πρὸς σὲ κατέφυγον. προσμείνασα οὖν ἡμέρας ἑννέα, φαίνεται αὐτῇ τῇ ὑστεραία σεμνοπρεπῆς γυνὴ λέγουσα· ὦ γύναι, τί βραχὺ πρὸς με ὄχλοῦσα, και μηδὲλως ἡρεμοῦσα; ἡ δὲ πρὸς αὐτὴν, ὦ Δέσποινα, αἶδα, ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας μου πειράζομαι· ἀλλὰ γινώσκουσα, ὅτι δι' ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ὁ υἱὸς σου και Θεὸς ἡμῶν κατελθὼν, και γεννηθεὶς ἐκ γαστρὸς σου, ἄνθρωπος γέγονε, διὰ τοῦτο κατέφυγον πρὸς σὲ, ἵνα ἐλέους τύχω ἢ δυστυχίης· ἡ δὲ και αὖτις πρὸς αὐτὴν· ἀπελθε ἐν τῷ χθαμαλῷ μου οἰκίσκῳ, εἰς τὸ νεώριον, κακεὶ εὐρήσεις τὴν ἴασιν. ἡ δὲ διῦπνισθεῖσα, και τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, και τῇ Θεοτόκῳ μετὰ σπουδῆς παρεγένετο ἐν τῷ νεωρίῳ, και προσπεσοῦσα, ἰκέτευε τὴν Θεομήτορα, λέγουσα· ἐλέησόν με, Δέσποινα τοῦ κόσμου, και πλήρωσον τὴν εἰς ἐμέ σου ἐπαγγελίαν, ὅτι μεγάλως βιάζομαι ὑπὸ ἀλγηδόνων· ὡς δὲ ταῦτα ἔλεγεν, ἀφύπνωσε, και ὄρα· πάλιν τὴν φανείσαν αὐτῇ σεμνοπρεπῆ γυναῖκα μεθ' ἑνὸς ἀνδρὸς εὐειδοῦς λέγουσα αὐτῷ· ἴδε ἡ πάσχουσα γυνὴ, σχίσον τὸν ὀμφαλὸν αὐτῆς, και ἄμα τῷ λόγῳ, πλήξας ἐκεῖνος ἢ κατεῖχε βρόδῳ τὴν ταύτης γαστέρα, ἀφανῆς γέγονε μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ φανείσης γυναικὸς. διῦπνισθεῖσα δὲ ἡ γυνὴ, εὔρεν ἐαυτὴν δυσωδιαν ἀφόρητον ἀποπνέουσαν, και εὐθέως ἀποδυσάμενη, ἀπερ ἠμφίετο ἰμάτια, εἰσῆλθεν ἐν τῷ λουτρῷ· και ἐκπλύνασα ἐαυτὴν, ἐξῆλθε μετὰ τῶν σὺν αὐτῇ γυναικῶν. και τὸ ἅγιον ἐκεῖνο ἔδαφος προσκυνήσασαι, ἐθυμίων τὰ εὐώδη, και προσπεσοῦσαι, ἐξωμολογοῦντο μετὰ δακρῶν, τὰς εὐχὰς ἀποπέμψασαι τῇ ὑπεραγίᾳ Δεσποίνῃ και Θεοτόκῳ, εἰς δόξαν τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀποτεχθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φιλεόρτου.

Στχ. Φιλῶν ἑορτὴν, Φιλέορτε, σοῦ τέλους,
Και σὴν τελευταίην τὴν ἀπὸ ξίφους γράφω.]

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Διαδόχου.

Στχ. Δέχου με, Διάδοχε, τὸν μικρὸν μέγα
Ἦμνοῦντα μικροῖς τὴν τελευταίην σου λόγοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ ἅγαι ἐπτὰ παρθένοι αἱ
Γαζαῖαι ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Τιμῶσιν ἐπτὰ παρθένοι τετμημένοι
Τὸν ἐπτὰ τιμήσαντα κόσμον ἡμέραις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων

Μηνᾶ, Φαύστου, Ἀνδρέου και Ἡρακλείου.

Στχ. Ἴπποδρομοῦντας τέσσαρας Θεὸς βλέπει·

Σατᾶν δὲ πίπτει, και κροτεῖ δῆμος νόον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι τέσσαρες μάρτυρες οἱ
ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, εἰς πῦρ ὑποστρωθὲν πρέ-
χειν ἀναγκασθέντες, τελειοῦνται.

Στχ. Στέφη λαβόντων τεσσάρων, ὧν πῦρ δρόμος,

Ἐπταῖς δέχονται δαίμονες τὰ πεισία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα
ἐξ μάρτυρες οἱ ἐκ Νικομηδείας ξίφει τελειοῦνται.

Στχ. Χρόνον φέρει βίσεκτον ὁ τμηθεὶς ὄχλος,

Ἐν τῇ χρόνου δίδωμι συγγραφῇ πέρας.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων προσευχαίαις, Χριστέ ὁ Θεὸς,
ἐλέησον και σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἦδὴ 4. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺ ὡς ἥλιος δικαιοσύνης, μόνος ὧν φω-
τουργέ, θείως τὸν ναὸν, ἐφαίδρυνας τῆς
σεμνῆς, ταῖς ποικίλοις σε χαρίσμασιν· ἐν ᾧ
ἀνίσχουσα, τὰς ἀκτῖνας ἐκλάμπει ἡ Ζώνη
αὐτῆς.

Χρυσοῦν ὡς στάμνον, τὴν σὴν σορὸν κυ-
κλοῦντες μόνῃ ἀγνῇ, θείας ἀληθῶς μετέχο-
μεν νῦν τρυφῆς. τῶν χαρίτων παντευλόγητε,
και τῶν συμβόλων σου, ὑπερτέραν ὡς οὔσαν,
τιμῶμεν αὐτὴν.

Υπερβλύζουσιν, οἱ τῶν θαυματίων κόρη
πάνταγε, χάριν ἀληθῶς κρατήρες σου τοῖς
πιστοῖς, και ἀφθόνως τῆς τιμίας σου, σοροῦ
προέρχονται, ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδέμ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ
ἐπὶ γῆς. δεῦτε ἡ σορὸς προτρέπεται μυστι-
κῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, ὑπερένδοξον,
ἐν ἐμοὶ ὀησαυρισθεῖσαν ζώνην αὐτῆς.

Ἄλλος Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ηπάντων βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκη-
νάς ἀπαίρουσα, καταλέλοιπεν ὄλθον, τῇ βα-
σιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώνην,
δι' ἧς περισώζεται, ἐπιδρομῆς ὄρατῶν και
ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγῇ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούσῃ χά-

ριν καὶ ἔλεος, τῆ σορῶ τῆ τιμία, τῆ κατε-
χούση Ζώνην τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης
ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμῶ τόκῳ αὐτῆς,
παρθένου ε καὶ μητρός.

Αίνεῖτε τὸν Κύριον, δυνάμεις πᾶσαι αἱ
ἐπουράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώ-
πων γλῶσσαι πᾶσαι δοξάσατε· ὅτι τὴν
Ζώνην αὐτῆς ἐδωρήσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ,
καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι
σήμερον, καταθέσει τῆς Ζώνης, τῆς σῆς
νεφέλη θεοχαρίτωτε, καὶ μελωδεῖτω ψυχὴ
πᾶσα χαίρουσα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Πλάκας θείας πάλαι κιδιωτὸς, χειρὶ γρα-
φείσας Θεοῦ, συνέσχε Πάναγνε· ἡ σὴ δὲ
ἄχραντε Δέσποινα, σεβασμία ἔτιμια σορός,
Ζώνην κατέχει τὴν αὐτὸν, τὸν νομοθέτην ἐν
σοῖ, συγκατασχῆσαν φρικτὸν τὸ μυσῆριον.

Αγγελοι πανάχραντε Ἄγνη, νῦν συγχο-
ρεύουσιν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῶ, καὶ περιέ-
πουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἀγίαν σου,
Ζώνην, ἣν πόθῳ καὶ χαρᾷ, καὶ εὐφροσύνη
πολλῇ, προσκυνοῦντες ὑμνολογοῦμεν, τὴν
δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.

Ράβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστή-
σασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρὰ· ἡ πολυτίμητος
ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ θη-
σαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, τῶν ἀρωμάτων ἡ πηγὴ,
ἐξ ἧς μῦρον τῶν ἰαμάτων, ἐκβλύζει ἡ θεία
σορός.

Υμνοῦσι πανάχραντε Ἄγνη, τὰ μεγαλεῖα
τὰ σὰ, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ, ἀνακηρύττουσιν
ἅπαντες, πατριάρχαι καὶ προφῆται τρανώς,
σὺν ἀποστόλοις ἱεροῖς, καὶ τῶν μαρτύρων
χοροὶ καὶ ὁσίων, μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται
ἐνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς μό-
νης θεόπαιδος, καὶ βασιλίδος πάντων ἀγνῆς
Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένην· ἐξ ἧς
τοῖς κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἀσθενείαις, ἀνα-
παυσις τελεία, προέρχεται ἀφθόνως.

Επὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερῶς ἐσωμάτω-
σας, καὶ χερσὶν ἀγίαις, ἀληθῶς διέζωσαν
τὸν περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύνα-
μιν· νῦν δὲ ἀναβάσσα, οὐρανῶν ὑπεράνω, καὶ
τέλιπες ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σου Ζώνην
Παρθένε Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπην.

Νενοσηκόσιν ἴαμα, ὀλισθαίνουσα στήριγμα
καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσιν, εὐθυμία ἔνθεος, κυβέρ-
νησις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφή,
παρεπομένη τῆ τιμίᾳ σου Ζώνη, ἀγνή Παρ-
θένε χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει. ἦν πίστις
προσκυνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἀγίαν καταθε-
σιν, Ζώνης σου τῆς θείας ἱερὰν πανήγυριν, ο
δοῦλοὶ σου ἄγομεν. καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμεν σὴ
χαῖρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ
πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελο-
δούντων· λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Ἑπταπλασίως κάμινον.

ᾠδὴ θ. Λίθος ἀχειρότητος.

Θάλαμος ὑπέρτιμος ὄντως, Θεογεννήτορ
σορός σου, ὤφθη τὴν ἀγίαν σου Ζώνην, παρ-
θενικήν τε καὶ νυμφικήν ὡς στολήν, ἀξίως
περιέχουσα, ἔσυντηροῦσα ὡς ζωῆς θησαυρῶν.

Εἴθεον διάδημα κάλλους, ἡ ἐκκλησία Θεο-
τόκε, ἀναδησαμένη τὴν θείαν, ἔτι παναγία
Ζώνην σου σήμερον, βασιλικῶς εὐφραίνεται
καὶ ὠραίζεται τῆ δόξῃ σου.

Ναὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν τὴν

εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοὶ τῆς Παρθένου κατειληφότες τῶν χαρισμάτων αὐγαῖς ὡς περ ἀστέρων κάλλεσι, καταλαμπόμενοι φαιδρύνθητε.

Εχει τὴν ἁγίαν σου ζώνην, Θεογεννητορὴ ἡ σὴ πόλις, σύνδεσμον εἰρήνης καὶ τεῖχος, καὶ τῶν δογμάτων θείαν ἐνότητα, καὶ ὀρθοδόξων καύχημα, καὶ Βασιλέων τροπαιοῦχημα.

Υμνοῦμεν τὴν ἀφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀνείκαστόν σου χάριν. σὺ γὰρ εἶ πηγὴ τῆς σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται, τοῖς σέ τιμῶσιν ἀχραντε, καὶ μεγαλύνουσι τὸν τόκον σου.

* Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιδοὺ ἡ θεία κλίνη τοῦ Σολομών, δυνατοὶ ἦν κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσει γραφῶν, οἷά περ ἐν κλίνῃ βασιλικῇ, σορῶ τιμίᾳ σήμερον, Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς πάντων, τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβοῦντων περιποίησιν.

Ωs πόλις βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῇ, πόλει δῶρον τίμιον καὶ σεπτὸν, τὴν παναγίαν Ζώνην σε, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν δι' ἧς οἱ ρεφηφόροι, τροποῦνται πολεμίους, ὀρθοδοξία διαλάμποντες.

Σταλάξατε καὶ τὰ ὄρη τῶν γλυκασμῶν, οἱ βηνοὶ εὐφροσύνης αἰώνιον, πατριαρχῶν, δῆμοι καὶ μαρτύρων πάντων χοροὶ, τῶν προφητῶν ὁ σύλλογος, θείων ἀποστόλων δῆμος σεπτὸς, εὐφράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς θείας Ζώνης τῆς Θεόπαιδος.

Ηγίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς παναγία Παρθένε κυήσεις, καὶ νῦν ἡμῖν δέδωκας εἰς πλείονα φωτισμὸν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου, ἧς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ γεραίρει, σέ τὴν χαρᾶς ἀρρήτου, ἀποπληροῦσαν τὸ ἀνθρώπινον.

(Αὐγουστος.)

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθρῶν καὶ ἑκάστην πειράζοντος, ἀμαρτιῶν βάρους, ῥαθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπονωγῆς πανάχραντε, καὶ αἰχμαλωσίας καὶ προνομῆς, τῷ σῷ προσπεφύγοντα, ἐλέει διὰ τάχους, ὡς συμπαθῆς Ἄγνη ἀπάλλαξον.

* Ἐρμῶς. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

* Ἐξαποστ. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Ο πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας ἀχραντε, τὴν σὴν ἐσθῆτα καὶ Ζώνην, ἐτίμησεν ἀφθαρσία, τῇ πόλει σου κραταίωμα, δὲ ταύτην καὶ ἀσφάλειαν. ἧς καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρίζομεν πόθῳ.

* Ὁμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, καὶ ὑπερφώτου ὡς μήτηρ, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χάριτός με πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σοῦ τῆς Ἄγνης Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν στχ. δ'· καὶ φάλλομεν στχρ. προσόμοια.

* Ἦχος δ'· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ωs ὑπέρλαμπρον σέφανον, Θεοτόκε πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου περιέθετο, ἡ ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκδοῦσά σοι Δέσποινα. χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον. χαῖρε μόνη, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Σὺ πανάχραντε Δέσποινα, κραταῖον περιτείχισμα, ἀρράγες τε στήριγμα καὶ διάσωσμα, τῷ σῷ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολὴν, τὴν ὑπέριμον Ζώνην σου, περισώζουσαν, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεούση προθυμία, ταύτην τιμῶντας Θεόνυμφε.

Ο γὰρ σου πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντ

τλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται. οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προ-
χέονται τῆς ἀγίας σου σοροῦ, καὶ πιστῶν τῆν
διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ
πόθῳ σοι βοώντων· ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη,
καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δευτεροῦμεν τὸ α΄. Εἶτα,

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος β΄.

Ως στέφανον ὑπέρλαμπρον, Πανάχαρτε
Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἀγίαν, ἡ ἐκ-
κλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο, καὶ φαιδρύνεται
χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει,
Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι· χαῖρε διάδημα τίμιον,
καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης· χαῖρε ἡ μόνη
δόξα τοῦ πληρώματος, ἡ αἰώνιος εὐφροσύνη·
χαῖρε τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, λιμῆν καὶ
προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν στιχ. στιχρ. τῆς ὀκτωήχου

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος β΄.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς ἀγ-
γέλοις, καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς
ἐξάρχοντες, Δαδτικὴν μελωδίαν, τῆ νεάνιδι
νύμφῃ, τοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀ-
νάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιθωτὸς τοῦ ἀγιά-
σματός σου. ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην
κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτήν, τῆ
πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι ἡ σκέπειν,
ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῆ κραταιᾷ δυνάμει
σου ταῖς ἰκεσίαις αὐτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνηθες,

καὶ ἀπόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ

Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη "Μανούσεια"
(Τιμῶνται τὰ 12 Μηνιαῖα γρόσια 350.)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσια"

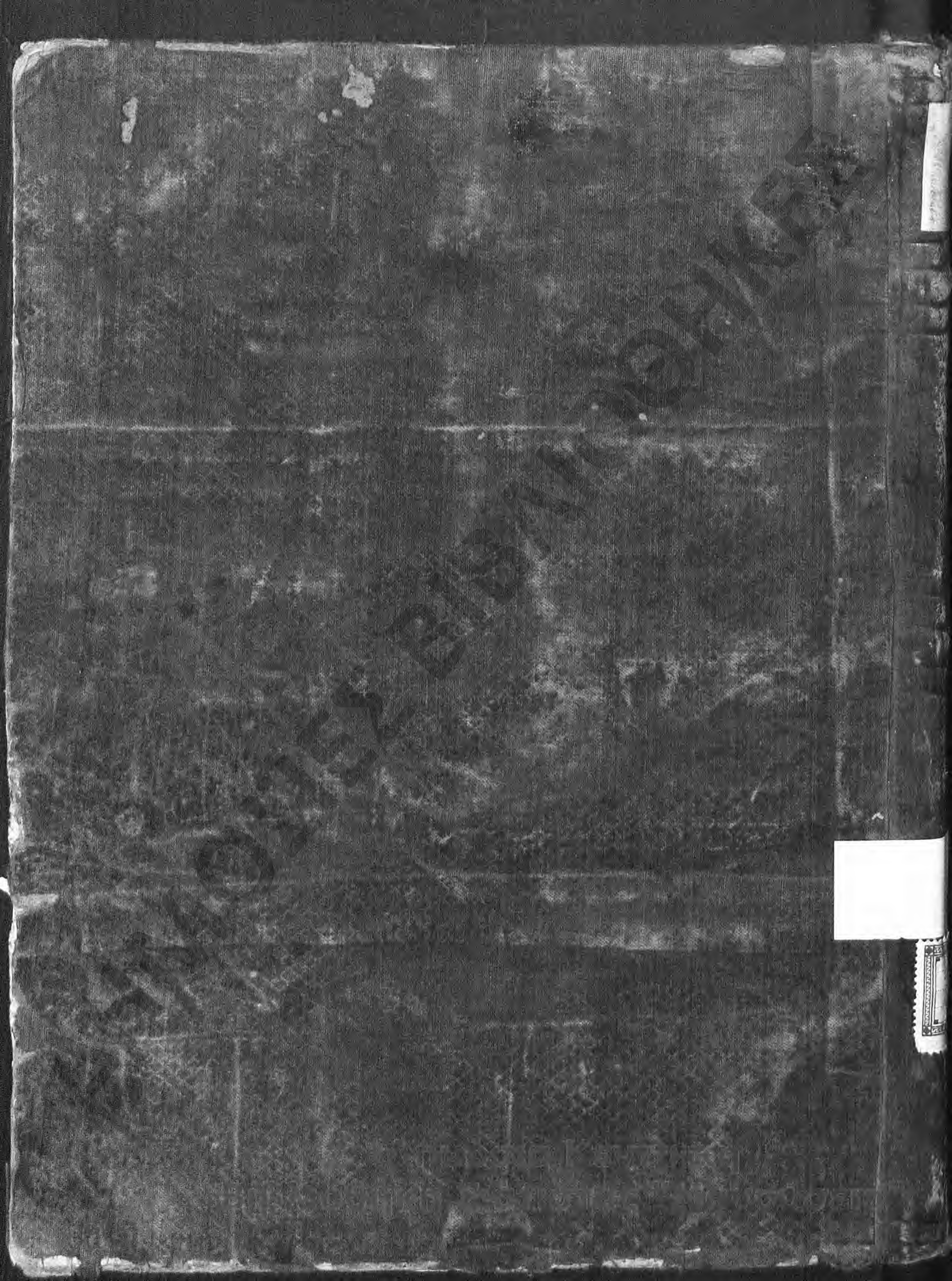
264
ΜΗΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σπυριδίας "Μανοῦσσια"

[Blank white label]

BRITISH MUSEUM
LONDON